

ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાયટી હીરક મહોત્સવ શ્રંથમાળા નં. ૧૫

પૌરાણિક કથાકોષ.

(ચતુર્થ ખંડ-પૃ. ૪૪૯ થી ૫૯૨.)

કર્તા,

ડાહ્યાભાઈ પીતામ્બરદાસ દેરાસરી,
બ્રિસ્ટલ-એટ-લો.,

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,
ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાયટી તરફથી
હીરાલાલ ત્રીભોવનદાસ પારેખ, બી. એ.,
આસિ. સેક્રેટરી-અમદાવાદ.

કિંમત એક રૂપીઆ.

દિશાને ક્રમે દ્વારોની યોજના કરી, વ્યવસ્થા કરી સુવેલ પર્વતપર ચડ્યા, અને તેમણે લંકાના ઐશ્વર્યનું અવલોકન કર્યું (સં ૩૭-૩૯). એ સંધીમાં રાવણ ગોપુરપર ચડ્યો છે, એ સુગ્રીવે જોવાથી તે ઉડીને તેની પાસે ગયો ને ત્યાં જ તેની સાથે થોડું યુદ્ધ કરી પાછો ફર્યો. (સં ૪૦).

પછી રાજનીતિને અનુસરી અને વિભીષણનું અનુમોદન લઈ, રામે સામ કરવા માટે અંગદને રાવણ પાસે મોકલ્યો. (વાં ૨૦ ચુ ૦ સં ૪૧). તેણે રાવણને અનેક પ્રકારનો બોધ કર્યો પરંતુ તે કાને ન ધરતાં, રાવણે ચાર રાક્ષસોને અંગદને પકડવાનો હુકમ કર્યો. તેને પકડતાં જ રાક્ષસો સાથે અંગદ અંતરિક્ષમાં ઉડ્યો અને શરીર ઝટકારતાં રાક્ષસો નીચે પડ્યા ને મરણ પામ્યા. આ વસ્તુસ્થિતિ જોઈ, એટલે રાવણના મહેલનું શિખર તોડી પાડી તે રામ તરફ પાછો વળ્યો. અને સામ થશે નહિ એવું રામને કહ્યું. આથી રામે યુદ્ધની તૈયારી કરાવી અને યુદ્ધનો આરંભ થયો.

યુદ્ધના આરંભકાળે રાક્ષસો અને વાનરોમાં કેટલાંકનાં પરસ્પર દંડ યુદ્ધ થયાં. અંગદનું ઈંદ્રજિત સાથે, પ્રજંધનું સંપાતિ સાથે, (આ સંપાતિ તે વિભીષણનો અમાલ નહિ), હનુમંતનું જંબુમાલી સાથે, નલનું પ્રતપન સાથે, સુગ્રીવનું પ્રધસ સાથે, એમ દંડ યુદ્ધ થયાં, તેમાં ઈંદ્રજિત શિવાય ઇતર રાક્ષસો પોતાના પ્રતિપક્ષીને હાથે મરાયા. લક્ષ્મણે વિરૂપાક્ષને, રામે અશિકેતુ, રશ્મિકેતુ, મિત્રધન અને યજ્ઞકોપને, મેંદે વજ્રમુષ્ટિને, નીલે નિકુંભને, દ્વિવિદે અશનિપ્રભને, સુષેણે વિઘ્નમાલીને અને ગજ વાનરે તપનને એમ યોદ્ધાઓને માર્યા. (વાં ૨૦ ચુ ૦ સં ૪૩). આ પ્રમાણે થોડું યુદ્ધ થયા પછી સાયંકાળે યુદ્ધ બંધ રહ્યું; પરંતુ રાક્ષસોએ પુનઃ યુદ્ધનો આરંભ કર્યો. તેમાં યજ્ઞશત્રુ, મહાપાર્શ્વ, મહોદર, વજ્રદંડ, શુક અને સારણ, રામ

સામે યુદ્ધે આવ્યા અને પરાભવ પામી લંકા પાછા ગયા. ઈંદ્રજિત અંગદ સાથે યુદ્ધ કરતાં પરાભવ પામ્યો એટલે અદસ્ય થયો; અને તેણે રામ લક્ષ્મણને નાગપાશ વડે બાંધી લીધા. આ જોઈ દસ વાનરો તેના ઉપર ધસ્યા, પણ તે અદસ્ય હોવાથી ન પકડાતાં તેણે સુષેણ, નીલ, અંગદ, શરભ, દ્વિવિદ, મારુતિ. સાનુ, પ્રસ્થ, ઋષભ અને ઋષભસ્કંધ ઇત્યાદિ વાનરોને મૂર્છિત કર્યા; અને પોતે લંકા જઈ રાવણ આગળ પોતાના પરાક્રમનું વર્ણન કરવા લાગ્યો. (વાં ૨૦ ચુ ૦ સં ૪૪-૪૫).

રામ લક્ષ્મણ મૂર્છિત પડ્યા છે, તેમને સાલ્વ કરવા માટે વિભીષણાદિક વિચાર કરે છે, એટલામાં સ્વતઃ ગરુડે આવી તેમને સાવધ કર્યા (સં ૪૬-૫૦). બીજે દિવસે યુદ્ધ થતાં તેમાં રાવણના સચિવ ધૃત્રાક્ષને મારુતિએ માર્યો. (સર્ગ ૦ ૫૧-૫૨) ત્રીજે દિવસે અંગદે વજ્રદંડ ઇત્યાદિને માર્યા (સર્ગ ૦ ૫૩-૫૪). ચોથે દિવસે મારુતિએ અકંપન ઇત્યાદિ રાક્ષસોને માર્યા. (સં ૫૫-૫૬) પાંચમે દિવસે નીલે રાવણના મુખ્ય પ્રધાન પ્રહસ્તને માર્યો. (સં ૫૭-૫૮) છઠ્ઠે દિવસે અકંપન, ઈંદ્રજિત, અતિકાય, મહોદર, પિશાચ, ત્રિશિરા, કુંભ, નિકુંભ અને નરાંતક ઇત્યાદિ મહાન મહાન રાક્ષસ યોદ્ધાઓ સાથે રાવણ પોતે યુદ્ધમાં આવતાં, વિભીષણે રામને આવેલા યોદ્ધાઓનો રાવણ સાથેનો સંબંધ કહી જાણીતા કર્યા. એ ઉપરથી તેનું ઐશ્વર્ય અને સંપત્તિ ઇત્યાદિ જોઈ રામને આશ્ચર્ય થયું. એટલામાં સુગ્રીવ. ગવાક્ષ, ઋષભ, જ્યોતિર્મુખ, સુષેણ ઇત્યાદિ વાનરો સૈન્ય પર દુટ્ટી પડ્યા. અને રાવણનું અને મારુતિનું ક્રિચિત્ મુષ્ટિયુદ્ધ થઈ, નીલનું પણ તેની સાથે યુદ્ધ થયું. પછી રામની આજ્ઞા લઈ લક્ષ્મણ રાવણ સાથે યુદ્ધ કરવા લાગ્યા. ઘણું ભયંકર યુદ્ધ થવા લાગ્યું. પણ લક્ષ્મણ રાવણથી ડગતો નથી એવું જોઈ ક્રોધે ભરાઈ રાવણે

તેના ઉપર ધ્રુવાએ આપેલી શક્તિ નાંખી. એને લીધે લક્ષ્મણ મૂર્છા ખાઈ પડ્યા, એવું દેખી તેમને ઉચકી લંકામાં લઈ જવાના ધરા-દાથી રાવણ તેમની પાસે જઈ ઉચકવા લાગ્યો, પણ તેનાથી લક્ષ્મણને ઉચકાય નહિ. એટલામાં મારુતિએ આવી રાવણને એવો તો પ્રબળ મુષ્ટિપ્રહાર કર્યો કે તે ઘુંટણ ભેર ભૂમિપર પડ્યો. તેના મુખમાંથી લોહી પડતાં પડતાં તે મૂર્છિત થઈ પડ્યો. એ સંધિમાં મારુતિએ લક્ષ્મણને ઉચકી લઈને રામ પાસે આણ્યા. એ જોઈ ક્રોધે ભરાઈ રામે, રાવણ સાવધ થતાં જ તેના મુગટ છેદી તેને ભૂમિપર પાડ્યો અને તેની એટલી નિર્ભર્ત્સના કરી કે તે હતદર્પ (માનભંગ) થઈ લંકામાં પેશી ગયો. (વાં ૨૧૦ યુ ૨૦૦ પૃષ્ઠ).

રાવણે લંકા જઈ કુંભકર્ણને જાગૃત કર્યો. તેને ઉઠીને લંકામાં રાવણની સલામાં જતો જોઈ વાનરો લયલીત થયા. એટલામાં રામે વિભીષણને આ કોણ, એમ પુછતાં તેણે કુંભકર્ણના જન્મથી માંડી સવિસ્તર વૃત્તાંત અને તેનું સામર્થ્ય ઇત્યાદિ રામને કહી, આ કુંભકર્ણ એમ કહેતાં જ નીલને સેનાની બરોબર વ્યવસ્થા રાખી યુદ્ધ કરવા તૈયાર થવાની આજ્ઞા રામે કરી. (સં ૬૧). પછી રાવણની સલામાં જઈ તેની સાથે વાત કર્યા પછી કુંભકર્ણ યુદ્ધે ચડ્યો. અને તે રામને હાથે મૃત્યુ પામ્યો. (કુંભકર્ણ શબ્દ જુઓ).

સાતમે દિવસે દેવાંતક, નરાંતક, ત્રિશિરા, અતિકાય એ રાવણના ચાર પુત્રો અને મહાપાર્શ્વ ને મહોદર એ બે સાપત્ન (ઓર-માન) ભાઈ રાવણ તરફથી યુદ્ધે આવ્યા અને સર્વે યુદ્ધ કરી મરણ પામ્યા. (વાં ૨૧૦ યુ ૨૦૦ ૬૮-૭૧).

આઠમે દિવસે ઇંદ્રજિત અદૃશ્ય રૂપે યુદ્ધે ચડ્યો ને એક પ્રહરમાં સડસડ કોટિ વાનરોને મારી, રામ લક્ષ્મણને મૂર્છિત કરી, લંકામાં પ્રવેશ કર્યો. (વાં ૨૧૦ યુ ૨૦૦ ૭૩). રાત પડતાં, વિભીષણ અને મારુતિ હાથમાં

બળતાં લાકડાં લઈ (ઉલકા) સૈન્યમાં કોણ કોણ મૂર્છિત પડ્યું છે, ને કોણ શુદ્ધિમાં છે તે જોવા લાગ્યા. જોતાં જોતાં જાંબવાન પડ્યો હતો તેને તેમણે જોયો. અને તેણે પણ આ લોકોને જોવા, ત્યારે જાંબવાને મારુતિને કહ્યું કે તું સત્ત્વર હિમાલયના ઋષભ નામના શિખર ઉપર જા અને તેના ઉપરથી સંજીવની, વિશલ્યકરિણી, સુવર્ણકરિણી અને સંધાની, એ ચાર ઔષધિ લઈ આવ. માત્ર તે લઈ આવ્યા અને તેને યોગે રામ લક્ષ્મણ અને સર્વ સૈન્ય સજીવ થયું. (વાં ૨૧૦ યુ ૨૦૦ ૭૪).

નવમે દિવસે સુગ્રીવની આજ્ઞાથી ધણા વાનરો લંકામાં ઘુસી જઈ લંકાને વિધ્વંસ કરવા લાગતાં, રાવણની આજ્ઞાથી કુંભ અને નિકુંભ (કુંભકર્ણના પુત્રો), યૂપાક્ષ, શોણિ-તાક્ષ, પ્રજંધ અને કંપન ઇત્યાદિ રાક્ષસો તેમની સાથે યુદ્ધે વળગ્યા ને પરિણામે મરાયા. (વાં ૨૧૦ યુ ૨૦૦ ૭૫-૭૭). આ મરાયા એટલે મરારાક્ષ યુદ્ધે આવ્યો તેને પણ રામે માર્યો. (સં ૭૮-૭૯).

બેજે દિવસે ઇંદ્રજિત યુદ્ધે ચડ્યો. અને ધણા વાનરોને મારી, માયામય સીતા પ્રગટાવી વાનરોને દેખાડી તેનો વધ કર્યો. અને ત્યાંથી નીકળી, નિકુંભિલા જોડે શુભ હવનનો આરંભ કર્યો. તે વાત વિભીષણે રામને જણાવી, યજ્ઞનો ભંગ કરવા લક્ષ્મણને મોકલ્યા. ત્યાં લક્ષ્મણે ઇંદ્રજિતને માર્યો. (૧ ઇંદ્રજિત જુઓ) ઇંદ્રજિતના મરણ પામ્યા પછી જ વાનરો યુદ્ધમાં મરણ પામ્યા હતા તેમને અને કેટલાક મૂર્છિત થયા હતા એ સર્વેને સુષેણે (વાનરોના વૈદ્ય) પૂર્વોક્ત ઔષધિના યોગે કરીને સજીવ અને આરોગ્ય કર્યા. (વાં ૨૧૦ યુ ૨૦૦ ૮૨). તે પછી રાવણે કેટલુંક સૈન્ય યુદ્ધમાં ઉતાર્યું, ત્યારે રાત્રે એવો ચમત્કાર કર્યો કે, રાક્ષસોને એક ક્ષણે એક અને બીજી ક્ષણે સહસ્તાવધિ રામ દેખાડ્યા. આ ઉપરથી રાક્ષસો શંકાશીલ બની ચકિત સરખા જોતા

ઉભા છે એટલામાં એક મુહુર્તમાં દસ સહસ્ત્ર રથ, અડસઠ સહસ્ત્ર ગજ, ચૌદ સહસ્ત્ર અસ્વાર, અને કેટલાએ પદાતિઓનો નાશ કરી આઝી-નાઓને રણુક્ષેત્રમાંથી નસાડ્યા. (સં ૯૪).

યુદ્ધમાં ગએલા કેટલાક રાક્ષસો મરણ પામ્યા ને કેટલાક ભ્રમિષ્ટ થઇ પાછા આવેલા જોઇ રાવણુ જ્યશ્રીના લોભે કરી ચુસ રૂપે હવન કરવા બેઠો; પરંતુ તેમાં વાનરોએ વિદ્ય નાંખ્યાથી, ક્રોધે ભરાઇ તેમાંથી ઉઠી મહોદર, મહાપાર્શ્વ અને વિશ્વપાક્ષને લઇ ધણી સૈન્ય સહીત યુદ્ધમાં ઉતર્યો. (સં ૯૫-૯૬). તેમાં સુગ્રીવે વિશ્વપાક્ષ અને મહોદરને, અને અંગદે મહાપાર્શ્વને માર્યો. (સં ૯૭-૯૮). હવે રાવણુ રામ સામે આવ્યો ને બન્નેનું તુમુલ યુદ્ધ મચ્યું. તેમાં રાવણુ વિભીષણુ ઉપર એક શક્તિ ફેંકી જેને અધવચ્ચથી જ લક્ષ્મણુ ત્રિધા ખંડિત કરી તેથી ક્રોધે ભરાઇ રાવણુ પુનઃ મયાસુરની આપેલી શક્તિ વિભીષણુ ઉપર છોડી, તેનું પણ નિવારણુ કરવા પુનઃ લક્ષ્મણુ વચ્ચે પડતાં તે મહાભયંકર શક્તિ તેમના વક્ષસ્થળ પર પડી ને તે ભૂમિપર પડ્યા. તેમને પડેલા જોઇ રાવણુ લંકામાં આવ્યો. (સં ૧૦૦-૧૦૧) અહીં સુષેણુ લક્ષ્મણુને પુનઃ સજીવ કરી, સર્વ વાનરોને પણ તેમનાં બાણુ વિગેરે કહાડી દુઃખમુક્ત કર્યા. (સં ૧૦૨).

લક્ષ્મણુ સાવધ થયા અને સર્વ વાનરો પણ શલ્ય રહિત થયા સાંભળી રાવણુ નિરાશ થયો અને કુંભકર્ણુ; ઇંદ્રજિત વિગેરે મોટા મોટા વીરોને સંભારી શોક કરવા લાગ્યો; પણ પછીથી ધીર ધરી યુદ્ધ કરવા આવી ઉભો. રણુક્ષેત્રમાં આવવાનો રાવણુનો આ છેલ્લો જ દિવસ છે એવું જાણી ઈંદ્રે તે દિવસે માતલિને આજ્ઞા કરી કે તું સંત્વર રથ લઇ રણુમાં જ અને રામને તેમાં બેસાડ. માતલિ રથ લઇને આવતાં રામ તેમાં બિરાજ્યા અને તે દિવસે તેમનું અને રાવણુનું ઘોર યુદ્ધ થયું. (સં ૧૦૩). રાવણુના સારથીએ, રાવણુને

રથમાં ભ્રમિષ્ટ થએલો જોઇ, રણુમાંથી રથ પાછો ફેરવ્યો, આથી ક્રોધે ભરાઈ રાવણુ પુનઃ રામ સંમુખ પોતાનો રથ અણાવ્યો.

તતો દ્રુતં રાવણવાક્યચોદિતઃ

પ્રચોદયામાસ હયાન્સ સારથિઃ ।

સ રાક્ષસેન્દ્રસ્ય તતો મહારથઃ

ક્ષણેન રામસ્ય રણાગ્રતોઽમવત્ ॥ ૨૭ ॥

(સં ૧૦૪-૧૦૫).

રામ સાથે યુદ્ધ કરવા આવતાં રાવણુને અપશુકનો થવા લાગ્યા તેની ગણુના ન કરતાં તેણુ યુદ્ધનો આરંભ કર્યો. અહિં રામે પણ માતલિને સાવધાનતાથી સારથ્ય કરવાની સૂચના કરી. (સં ૧૦૭). ઉભયનું યુદ્ધ આરંભાયું. રામે પ્રથમ રાવણુના રથની ધજા તોડી પાડી તેનાં શિર ઉરાડવાનો આરંભ કર્યો. પરંતુ જેવું એક શિર છેદાય કે પુનઃ ખીજું ઉત્પન્ન થાય, એ છેદી નાંખે કે પુનઃ પાછું ઉત્પન્ન થાય. આમ સો વાર પુનઃ પુનઃ શિર ઉત્પન્ન થતાં જોઇ રામે અગત્ય ઋષિએ આપેલા બાણુનો ઉપયોગ કરી રાવણુનું હૃદય વેધ્યું. અને તે વિધાતા જ રાવણુ ગતપ્રાણુ થઈ ભૂમિ પર પડ્યો. પડતાં જ સ્વર્ગમાં દુઃકુલિ નાદ થવા લાગ્યો, અને રામપર દેવોએ પુષ્પ વૃષ્ટિ કરી. (સં ૧૧૦) તતઃ સસર્જ તં રામઃ શરમગ્રતિમૌજસમ્ ।

રાવણાન્તકરં ઘોરં બ્રહ્મદણ્ડમિવોદ્યતમ્ ॥૨૯॥

મુક્તમાત્રેણ રામેણ દૂરાકૃષ્ટેન મારત્ 。

સ તેન રાક્ષસઐષ્ટઃ સરથઃ સાશ્વસારથિઃ ।

દ્રજજ્વાલ મહાજ્વાલેનાગ્નિનાભિપરિશ્રુતઃ ॥૩૦॥

(ભારત ૧૧૦ ૨૯૧)

રાવણુના મૃત્યુથી વિભીષણુને અનિવાર દુઃખ થયું. તેનું સાંત્વન કરી રામે રાવણુની ઉત્તરક્રિયા કરવાની તેને આજ્ઞા કરી. (સં ૧૧૧). એટલામાં મહોદરી ઇત્યાદિ સ્ત્રીઓ રણુભૂમિ ઉપર આવી શોક કરવા લાગી. રામે તેમનું સાંત્વન કરી તેમને લંકા મોકલી. (સં ૧૧૨-૧૧૩). રાવણુનું ઉત્તરકાર્ય થઈ

રહ્યા પછી રામે વિભીષણને રાજ્યાભિષેક કરવાની આજ્ઞા લક્ષ્મણને કરી, અને રાવણના મૃત્યુના સમાચાર સીતાને જણાવવા મારુતિને ત્યાં મોકલ્યા. (સં ૧૧૪).

મહાત્મા રામે, જેને સીતા પાસે જઈ સદેશો કહેવાની આજ્ઞા આપી હતી એવો વાયુપુત્ર હનુમાન, રાક્ષસોથી પૂજતો અને જય જયના શબ્દ સાંભળતો ઉતાવળો લંકાપુરીમાં ગયો. ત્યાં જઈ વિભીષણની આજ્ઞા લઈ, જ્યાં સીતાને રાખવામાં આવી હતી, તે નાના પ્રકારનાં વૃક્ષોવાળી સુંદર અશોકવાટિકામાં ગયો. સીતાએ જાણ્યું કે હનુમાન આવ્યો છે. ત્યાં હનુમાને સ્નાનાદિક સંસ્કાર રહિત, ગૃહથી પીઠાતી રોહિણીની પેઠે, રાક્ષસીઓમાં બેઠેલી આનંદ રહિત સીતાને એક વૃક્ષ નીચે બેઠેલી જોઈ. તેની પાસે જઈ હનુમાને વંદન કર્યું અને નમ્ર થઈ મસ્તક નમાવ્યું. પછી સીતાદેવી મોટા બળવાળા હનુમાનને જોઈ બહુ આનંદ પામ્યાં, પણ હર્ષવેશથી તેમના મોંમાંથી એક પણ શબ્દ નિકળી શક્યો નહિ.

પછી સીતાનું સૌમ્ય મુખ જોઈને કપિવર હનુમાને તેમને રામે કહેલાં વચનો કહ્યાં કે, “હે વૈદેહિ! લક્ષ્મણ તથા સુગ્રીવની સાથે રામ કુશળક્ષેમ છે. આજે તેમણે શત્રુને જીત્યો છે અને પોતાનો અર્થ સિદ્ધ કર્યો છે. હે દેવિ! કપિયો અને લક્ષ્મણ તથા વિભીષણની સહાયથી રામે રાવણને માર્યો છે, એ વૃત્તાંત હું તમને પ્રસન્ન કરવા માટે કહું છઉં હે દેવી! વળી તમારા પાતિવ્રત્યના પ્રભાવથી રામે યુદ્ધમાં મહાવિજય મેળવ્યો છે. તેમણે શત્રુને હણ્યો છે અને લંકા જેવી પુરીને સ્વાધીન કરી છે. હે સીતે! હવે તમે પરિતાપ છોડી દો; અને સ્વસ્થ થાઓ! તમારા શત્રુનો પરાજય કરી, તમને પાછાં લાવવાની જે પ્રતિજ્ઞા કરી હતી તે આજ સફળ થઈ છે. રામે મહાસમુદ્રમાં સેતુ બાંધીને તે પ્રતિજ્ઞા સફળ કરી છે. તમે હવે શત્રુવશ છો એમ

માનતાં નહિ. કારણ કે હવે તો આ લંકા-પુરી તથા સર્વ ઐશ્વર્ય મહાત્મા વિભીષણના હાથમાં આવ્યું છે. હે દેવિ! તમે શાન્ત થાઓ, આનંદ પામો અને માનો કે તમે પોતાના ઘરમાં જ છો. હમણાં વિભીષણ રાયજી પણ હર્ષ પામતા તમારું દર્શન કરવા આવશે.

જ્યારે ચન્દ્રમુખી સીતાને હનુમાને આમ કહ્યું, ત્યારે હર્ષથી તે ગદ્ગદિત થઈ ગઈ. તે કાંઈ બોલી શકી નહિ. પુનઃ કપિવર હનુમાને તેમને કહ્યું કે:—હે દેવિ! તમે શા વિચાર કરો છો? શા માટે મારી સાથે બોલતાં નથી?

હનુમાનનાં ફરી કહેલાં વચન સાંભળી અત્યંત પ્રસન્ન થઈ, અશ્રુ વડે ગદ્ગદિત થએલી વાણીવડે સીતાજી બોલ્યાં કે:—હે સૌમ્ય! સ્વામીના વિજયની વાત સાંભળીને હર્ષ પામેલી જે હું, તેનાથી શી રીતે બોલાય? માત્ર હર્ષને લીધે જ મારાથી બોલાતું નથી એમ નહિ, પણ હે હનુમાન! વધામણીમાં તને આપવા યોગ્ય મારી પાસે કાંઈ વસ્તુ નથી, એ વિચારથી પણ મારાથી બોલી શકાતું નથી. ઓ હનુમાન! હું આ પૃથ્વીમાં તને આપવા જોગ કાંઈ પણ જોતી નથી, જે આપીને તારી આ વધામણીનો બદલો વાળું. હે વીરા! વધામણીમાં આપવા યોગ્ય તો ખરેખર મારી પાસે કંઈ જ નથી. આ સુવર્ણ, રત્ન અને ત્રિલોકનું રાજ્ય પણ, તેં આપેલી વધામણીનાં બદલામાં આપવા સારૂ પૂરતું નથી.

સીતાના આ વચન સાંભળી, વાનરોમાં શ્રેષ્ઠ હનુમાન, સીતા સામે હાથ જોડીને બોલ્યા કે:—હે સુંદરી! સ્વામીના જ વિજયને લીધે હર્ષ પામનાર તમે, મારા ઉપર આટલા બધા સ્નેહથી ભર્યા છો અને આવાં સ્નેહ-યુક્ત વચનો કહો છો એ જ વધામણીને યોગ્ય પારિતોષિક હું માનું છઉં? હે દેવિ! તમારાં આવાં વચન સાંભળવાને હું ભાગ્યવંત થયો

હું, એ રત્નના ભંડાર તથા સ્વર્ગના રાજ્યથી પણ વિશેષ છે; અને શત્રુ રહિત થએલા રામને તમે સ્થિર થએલા બુદ્ધિ છો તેથી દેવરાજ્યાદિક ગુણો સ્વતઃ મને પ્રાપ્ત થયા છે, એમ જ હું માનું છઉં. પછી જનકરાયની પુત્રીએ હનૂમાનને પુનઃ શુભ વચનો કહેવા માંડ્યાં કે:--હે હનૂમાન! લક્ષ્મણવાળાં, વ્યાકરણયુક્ત, મધુર ગુણથી અલંકૃત અને આઠ અંગવાળી ભાષાને યોગ્ય વચન બોલનારમાં તું ચતુર છે. તું વાયુનો પ્રસંસા કરવા બેગ પુત્ર છે. વળી હે હનુમાન ! બળ, શૌર્ય, શ્રુત, સત્વ, પરાક્રમ, દક્ષતા, તેજ, ક્ષમા, ધીરજ, સ્થૈર્ય અને વિનય એવા ધણા અમુલ્ય ગુણ તારામાં વસેલા બેઠાં, મને ઘણા આનંદ થાય છે.

પછી હનૂમાને, ધણા જ વિનયથી, બે હાથ બેડી સીતા દેવીની સન્મુખ ઉભા રહી કહ્યું કે, હે દેવિ ! આ રાક્ષસીઓ, જેમણે તમને પૂર્વે ધણાં દુઃખ દીધાં છે તેમને, જે તમે આજ્ઞા આપો તો, હું સત્વર યમને દ્વાર પહોંચાડી દઉં. હે દેવિ ! પતિને દેવ માનનાર આપને, રાવણની આજ્ઞાથી આ કૂરકર્મા, દુષ્ટાચરણા, ભયંકરા, સ્વભાવથી જ કૂર અને કદરૂપી રાક્ષસીઓએ જે જે કઠોર વચનો કહીને અનેક વાર સંતાપેલાં છે, તે હું સારી પેઠે જાણું છઉં. માટે હે દેવિ ! આ કૂરકર્મા અને તમને દમનાર રાક્ષસીઓને આજ હું મુષ્ટિપ્રહારથી, લાતથી, જંઘા અને ઘુંટણના મારથી, દાંતથી અને નખથી કચરી, કરડી નાંખીને મારી નાંખવાની ઇચ્છા રાખું છઉં.

હનૂમાનને આમ બોલતો સાંભળીને, દીન થઈ ગએલી પણ દીનવત્સલા સીતા દેવીએ, મુહુર્તભર વિચાર કરીને કહ્યું--હે કપિવર ! રાજની આજ્ઞાને વશ થઈ રહેલી આ દાસી એ શુભ વા અશુભ, સાંઝ કે માહું જે કાંઈ કાર્ય કરે, તેને માટે તેમના પર કોપ કરવો કેમ યોગ્ય કહેવાય ? એતો રાવણની આજ્ઞાથી જ મને દુઃખ દેતી હતી, સ્વેચ્છાથી નહિ. જે

દુઃખ મને પડ્યાં છે, તે મારા કર્મના દોષ વડે જ પડ્યાં છે. મનુષ્ય પોતે કરેલાં કર્મનાં ફળને ભોગવે છે જ. હે મહાબાહો ! સર્વથી દૈવગતિ જ બળવાન છે. રાવણની આ દાસી-ઓએ મને દુઃખ દીધું છે, તે મારા કર્મના પરિપાકના ફળથી જ મને પ્રાપ્ત થયું હતું, એમ હું માનું છઉં. એ હનૂમાન ! કાળ બળને જ બળવત્તર માનતી એવી હું, તેમના દોષને ક્ષમા કરે છું. હે વાયુપુત્ર ! આ રાક્ષસીઓ રાવણની આજ્ઞાથી મારો તિરસ્કાર કરતી હતી- પણ હવે રાવણ હણાયાથી તેઓ મને જરાએ તુચ્છકારતી નથી. હે કપિ ! કોઈ એક વ્યાઘ્રને કોઈ એક ઋક્ષે જે પ્રાચીન અને ધર્મયુક્ત શ્લોક કહ્યો હતો તેતું સાંભળ ન પરઃ પાપમાદત્તે પરેષાં પાપકર્મણાં

સમયો રક્ષિતવ્યસ્તુ સંતશ્ચારિત્રભૂષણાઃ ॥

મનને ઉદેશી જે માણસ પાપ કર્મ કરે છે તેના પ્રત્યુપકારને ડાહ્યા માણસો ગ્રહણ કરતા નથી. અપકાર પર અપકાર કરવો યોગ્ય નથી; કારણ કે સદાચાર એ જ સાધુ પુરુષનું ભૂષણ છે.

હે શર ! પાપી, અશુભ કર્મ કરનાર અને વધ્ય ઉપર પણ દયા રાખવી એ સંતનું કામ છે; કારણ અપરાધ સૌ કરે છે એમ જાણી દયા રાખવી. હિંસા કરવી, કૂર થવું, અને પાપ કરવું એતો રાક્ષસોનો સ્વાભાવિક ધર્મ જ છે. માટે તેઓ પાપ કરે, પણ તેમનું અશુભ આપણે કરવું નહિ, એ મનુષ્યનો ધર્મ છે.

સીતાદેવીનાં પરમ સારરૂપ આવાં નિર્મળ વચન સાંભળી, વાફ્યતુર હનુમાને કહ્યું કે રામની ગુણવાન અને ધર્મપત્ની સીતાના મુખમાં આવાં વચન યોગ્ય જ છે. હે દેવિ ! હવે મને આજ્ઞા આપો કે હું પાછો રામ પાસે જઉં.

સીતાએ હનૂમાનનાં વચન સાંભળી કહ્યું કે, હે હનુમાન ! મારા મનમાં ભક્તનું પાલન કરનાર રામભદ્રનાં દર્શન કરવાની ઇચ્છા છે. ત્યારે વાયુપુત્ર શુદ્ધિમાન હનૂમાન સીતાદેવીને

હર્ષ પમાડતો બોલ્યો કે જેમ શત્રુવિદારી, મિત્રને સ્થિર કરી આવેલા ઇંદ્રને શત્રુ બુલે, તેમ જેણે શત્રુનો નાશ કરી મિત્રોને સ્થિર કર્યા છે એવા લક્ષ્મણ સહિત પૂર્ણ ચંદ્રાનન રામનાં આજ તમને દર્શન થશે. પછી વા-યુકુમાર ત્યાંથી નિકળી ચાલ્યા. (વા ૦ ૨૧૦ ચુ ૦ ૨૧૦ ૧૨૩)

સર્વ ધનુધારીઓમાં શ્રેષ્ઠ અને કમળપત્ર જેવા નેત્રવાળા રામને પ્રણામ કરીને, હનુ-માને કહ્યું કે:-મહારાજ ! જેના નિમિત્તે સેતુ-બંધ અને રાવણવધાદિ ઉદ્યોગ કર્યો, તેના ક્લોદયરુપ, શોક સંતાપ પામેલી સીતાને હવે મળવું આપને ઉચિત છે; કેમકે અશ્રુપૂર્ણ નેત્રવાળાં રાક્ષસીઓથી પરિવૃત્ત મૈથિલી આ-પનો વિન્ય સાંભળી આપના દર્શન સારુ ઉત્સુક થઈ રહ્યાં છે. આપનો સંદેશો લઈ હું એમની પાસે ગયો ત્યારે જ તેમણે મને કહ્યું કે હવે હું મારા સ્વામીનાં દર્શન કરવા ઇચ્છું છઉં. અને એમ કહેતાં કહેતાં તો તેઓ સજળ નેત્રવાળાં થઈ ગયાં હતાં.

ન્યારે હનુમાને સીતાના મેળાપ પછીનું આ તેનું વર્તમાન રામને નિવેદન કર્યું, ત્યારે ધર્માચરણ કરનારાઓમાં શ્રેષ્ઠ રામનાં નેત્ર પણ પાણીથી ભરપૂર જણાયાં. તો પણ ક્ષણ-ભર વિચારમાં પડી ગયા. તેમના મનમાં આવ્યું કે, પરગૃહમાં રહેલી સિતાનો અંગી-કાર કરવાથી લોકાપવાદ તો નહિ લાગે ? તેમ જો હું તે નિરપરાધીનો ત્યાગ કરીશ, તો તેનો દોષ પણ નહિ લાગે ? હવે કરવું શું, એવા વિચારથી તેઓ શાંત થઈ મૌન ધરી રહ્યા.

પછી નિશ્વાસ મૂકી નીચું જોઈ, રામે પોતાની પાસે ઉભેલા વિભિષણને, મેઘ સમાન ગંભીર વાણી વડે કહ્યું કે, હે વિભીષણ તમે લંકામાં જાઓ અને મંગળસ્નાન કરાવી અંગરાગ યોગાવી તથા મુંદર વસ્ત્રાલંકાર ધરાવી સીતાને મારી પાસે સત્વર તેડી લાવો.

તત્ક્ષણ વિભીષણ લંકાપુરમાં ગયો. પરિ-ચારિકાને મોકલી સીતાને રાજમંદિરમાં બોલાવ્યાં. મહાભાગ્યશાળી સીતાના આવ્યા પછી વિભીષણે બે હાથ જોડી તેમને નમન કરીને કહ્યું કે હે સીતે ! તમારા સ્વામી શ્રી રામની મને આજ્ઞા છે કે તમે દિવ્ય અંગ-રાગાદિ યોગો, દિવ્ય અલંકાર ધારણ કરી, પાલખીમાં બેસી, રામ પાસે જાઓ. દેવિ ! તમારું કલ્યાણ થાઓ. તમારા ભર્તા તમને જોવાને ઇચ્છે છે.

સીતાએ પ્રત્યુત્તર આપ્યો કે હે વિભીષણ, હું તો સ્નાન કર્યા વગર જ સ્વામીનાં દર્શન કરવા જઇશ. વિભીષણે કહ્યું, સીતાજી ! તમારા સ્વામીએ કહ્યું છે તેમ જ તમારે કરવું યોગ્ય છે. પછી સ્વામી એ જ જેનું પરમ દૈવત છે, એવાં સીતાએ, બહુ સારુ એમ કહીને સ્નાનાદિક કર્મ કર્યાં.

પછી અંગરાગ તથા અલંકાર ધારણ કરેલાં સીતાને રાક્ષસોએ મુંદર પાલખીમાં બેસાડ્યાં અને કેટલાક રાક્ષસો આગળ પાછળ ચાલવા લાગ્યા. આવી રીતે સીતાને લઇને વિભીષણ રામની પાસે આવ્યા.

પછી વિભીષણે ધ્યાન પરાયણ રામની પાસે જઇને નમન કરીને હર્ષથી કહ્યું “મ-હારાજ ! સીતાદેવી અહીં પધાર્યાં છે. પણ ઘણા દિવસ રાક્ષસોને ત્યાં રહી આવેલી સીતાને જોઈને રામ એટલીવેળાએ જ રોષ, હર્ષ અને દીનતામાં ડૂબી ગયા. તેથી પાલ-ખીમાં બેસીને આવેલાં સીતાને જોઈ પ્રગ-ટમાં જરા પણ હર્ષ બતાવ્યા વિના, તે વિભી પણ પ્રત્યે બોલ્યા. હે રાક્ષસાધિપ ! મારા પ્રિયમાં પ્રીતિવાળા ! હે સૌમ્ય ! તમે સીતાને શીઘ્ર મારી પાસે આવવા દો.

રામની આજ્ઞા થતાં જ ધર્મને જાણવાં વાળા વિભીષણે જાવણીમાં બેઠેલા માણસોને દૂર કરવાની આજ્ઞા કરી. તુરત જ વરાહ-પણવાળા અને હાથમાં છડીઓ લઇને નકી પોકારનાર સેવકોએ, સર્વ ગોદાઓને દૂર

ખસેડવા માંડ્યા. ઉઠીને દુર જવાની આજ્ઞા થવાથી, ઋક્ષ, વાનર, અને રાક્ષસોમાં દોડા-દોડી થઈ રહી. અને યોદ્ધાઓના ઉઠવાથી વાયુ વડે ચક્ષિત થએલા સાગરનેા જેમ ધોષ થાય, તેમ ત્યાં સંકોભ થઈ રહ્યા.

પણ યોદ્ધાઓને દૂર ખસતા તથા સંભ્રમ પામેલા જોઈને, ભક્તવત્સલ રામે પોતાની આજ્ઞા વગર તેમને ઉઠાડવા માટે વિલીપણુ-ને ઠપકો આપ્યો; અને ક્રોધથી જાણે હુમણું સૌને આળી નાંખશે એવાં નેત્ર કરી વિલી-પણુને કહ્યું કે:—મારો અનાદર કરીને તમે આ સર્વને કેમ કલેશ પમાડો છો? આ જ ક્ષણે તમે આ સર્વના ઉદ્દેગને નિવૃત્ત કરો. તમે જાણો છો કે આ સર્વ મારા સ્વજન છે. સ્ત્રીઓને મંદિર, મેડી, ઘર કે કોટમાં, પડેપોશ રાખવી અને આવા સ્નેહીજનને દુર રાખવા એ કાંઈ ખરો રાજસત્કાર નથી. એ કાંઈ સ્ત્રીઓનું રક્ષણ નથી. સ્ત્રીઓનું રક્ષણ તો તેમનાં સદાયરણુ જ છે. આમ છતાં પણ, સ્ત્રીને જોવી એ દોષ હોય તો તેનો પણ અત્રે દોષ નથી. વ્યસન વખતે, આપતકાળમાં, યુદ્ધને સમયે, સ્વયંવરમાં, યજ્ઞમાં, અને વિવાહકાળે સ્ત્રીઓને જોવામા દોષ નથી. સીતા દુઃખ અને વિપત્તિમાં પડેલી છે અને તેમાં એ વળી હું પોતે હાજર છું, માટે એને જોવાથી કાંઈ દોષ નથી. માટે પાલખીમાંથી ઉતરી સીતા આ બધા મારા સ્વજનો છે તેમના દેખતાં ચાલીને ભલે મારી સન્નિધ આવે. વિભીષણ મહા પ્રાજ્ઞ સોપાલમ્ભ મિદં વચ:

॥ ૨૫ ॥

કિમર્થં મામનાદત્ય ક્લિશ્યતેડયં ત્વયા જનઃ ।
નિવર્તયૈનમુદ્દેગં જનોડયં સ્વજનો મમ ॥૨૬॥
ન ગૃહાણિ ન વસ્ત્રાણિ ન પ્રાકારસ્તિરાક્ષિયા ।
નેદશા રાજસત્કારા વૃત્તમાવરણં સ્ત્રિયઃ ॥૨૭॥

વ્યસનેષુ ન કૃચ્છેષુ ન યુદ્ધેષુ સ્વયંવરે ।
ન ક્રતૌ નો વિવાહે વા દર્શનં દૂષ્યતે સ્ત્રિયઃ

॥ ૨૮ ॥

સૈવા વિપદ્રતા ચૈવ કૃચ્છ્રેણ ચ સમન્વિતા ।
દર્શને નાસ્તિ દોષોડસ્યા મત્સમીપે વિશેષતઃ

॥ ૨૯ ॥

વિસૃજ્ય શિપિકાં તસ્માત્પદમ્યામેવાપસર્પતુ ।
સમીપે મમ વૈદેર્હો પદ્યન્વેતૈ વનોકલઃ ॥૩૦॥
एव मुक्तस्तु रामेण सविमर्शो विभीषणः ।
रामस्योपानयत्सीतां संनिकर्षं विनीतवत् ॥૩૧॥

વાં ૨૧૦ યુ૦ સ. ૧૧૪.

રામના વચનથી વિલીપણુ જ નહિ, પણ લક્ષમણુ, સુગ્રીવ, હનૂમાન પણ વિચારમાં પડ્યા અને સર્વે ધણો ખેદ પામ્યા.

રામની આજ્ઞાથી સીતાદેવીને રામની સમીપે લાવ્યા પછી સ્વામીની આજ્ઞાને અનુસરનારી પણ લાજને લીધે સંકોચ પામતી સીતા, પાલખીમાંથી ઉતરી પડી. તેમની પાછળ વિલીપણુ ચાલતા હતા. તેઓ રામની પાસે આવ્યાં અને અતિ સૌમ્યવાળાં તથા પતિને દેવતારુપ માનનારાં સીતાએ, હર્ષથી, વિસ્મય થી અને પ્રેમથી પોતાના સ્વામીના સૌમ્ય મુખનાં દર્શન કર્યા. આજે ધણે કાળે સીતાએ પૂર્ણિમાના ચન્દ્ર જેવું પોતાના સ્વામીનું મુખ જોયું હતું; એટલે તેનો કલેશ નાશી ગયો અને તેનું મુખ વિમલ શશાંક જેવું ઝળહળી રહ્યું. (વાં ૨૧૦ યુ૦ સં ૧૧૪).

પોતાની પાસે ઉભેલી મૈથિલીને જોઈને, રામના મનમાં જે ભાવ હતો, તે પછી પ્રગટપણે જણાવ્યો. તેઓએ સીતાને કહ્યું કે—હે ભદ્રે! સંગ્રામમાં યુદ્ધ કરી મેં શત્રુનો પરાભવ કરીને તને પાછી મેળવી અને પુરુષપરાક્રમથી જે કરવું ધટિત હતું તે મેં કર્યું છે. આજે મારા ક્રોધનો અંત આવ્યો છે અને શ નો પણ મેં આજે જ અંત આણ્યો છે. આજ મેં મારા પૌરુષને જોયું અને તે જગતના પણ જાણવામાં આવ્યું. આજે મારો શ્રમ સફળ થયો છે અને હું આનંદ પામ્યો છું. મારી ગેરહાજરીમાં ચળચિત્તાવળો રાક્ષસ તને એકલીને લઇ ગયો હતો એ દૈવકૃત દોષ, આજ મેં મનુષ્ય

પરાક્રમથી ટાળ્યો છે. જે માણસ અપમાન પામી પોતાના તેજથી તેનું માર્જન કરતો નથી તે અલ્પમતિ કદી મોટું પરાક્રમ કરે તોપણ શું થયું! રે સીતા! હનુમાને સમુદ્ર ઉલ્લંઘન કરી લંકાને બાળી, એ એનું સુકૃત આજે સફળ થયું છે. અને સૈન્ય સહિત સુગ્રીવ યુદ્ધમાં જે પરાક્રમ કરતો હતો અને તેનો મન્ત્ર, એ સૌ આજ સફળ થયાં છે. તેમ ગુણહીન ભાઈને તજ વિભીષણ મને આવી મળ્યો હતો, તેનો અર્થ પણ આજ સફળ થયો છે.

રામ જ્યારે આમ બોલતા હતા ત્યારે તેમનાં વચન સાંભળી પ્રકૃલ્લ નેત્રવાળાં સીતાના લોચનમાંથી આંસુ સરી પડતાં હતાં. પોતાની પાસે આવીને ઉભેલી પોતાની પ્રિય સીતાને જોઈ રાધવેન્દ્ર રામનું મન પણ લોકાપવાદથી ખિન્ન થઈ જતું હતું. કમળ જેવા નેત્રવાળી, બાંધેલ કેશવાળી અને સુન્દરતાની સીમારૂપ સીતાને કપિ તથા રાક્ષસોની વચ્ચે પુનઃ રામે આ પ્રમાણે કહ્યું:—“શત્રુએ પોતાની ધર્ષણા કરી હોય તો તેનું મનુષ્યે માર્જન કરવું જોઈએ. માનની ઇચ્છાવાળા મેં રાવણને હણીને એ માર્જન કર્યું છે. વળી તપ અને પ્રકાશિત આત્માવાળા અગત્ય ઋષિયે જેમ રાક્ષસોના ભયથી જ્યાં મનુષ્ય સંચાર કરી શકે નહિ, એવી દક્ષિણ દિશાને જીતી હતી, તેમ મેં પણ રાવણને મારીને દક્ષિણ દિશાને જીતી છે. ભદ્રે! તારૂં કલ્યાણ થાઓ. આ મહા ઉદયમાં, હું જે પરિશ્રમને મારા સ્નેહી-ઓના પરાક્રમથી તરી ગયો છું તે મેં તારે માટે કર્યો નથી. પણ તે તો મને લાગતા અપવાદનું રક્ષણ કરવા અને મારા વિખ્યાત સૂર્યવંશને લાગતા કલંકનું માર્જન કરવા માટે જ કર્યો છે એમ જ તું માનજે. પણ જેના ચારિત્ર્યને માટે સંદેહ છે, એવી તું આજે મારી સામે આવીને ઉભી છે તો ખરી, પણ જેમ નેત્રના રોગીને દીપક પ્રતિ-

કુળ લાગે છે, તેમ તું મને અત્યંત પ્રતિ-કુળ લાગે છે. હે જનક કન્યા! આજ હું તને મુક્ત કરું છઉં. હવે તને જ્યાં ગમે ત્યાં તું જા. દશે દિશા તારે માટે ઉઘાડી છે. મારે હવે તારૂં કામ નથી. સારા કુળમાં ઉત્પન્ન થયેલો એવો કયો પુરુષ હોય કે, જે પરગૃહમાં રહેલીને, ઘણા કાળના સ્નેહને લીધે પણ, પુનઃ ગ્રહણ કરે? હે સીતા! તું રાવણના અંકમાં કલેશ પામેલી, તથા તેના કામયુક્ત નેત્રથી દોષયુક્ત થયેલી છે. માટે હવે મોટા કુળના વ્યવદેશવાળો હું તને પુનઃ કેમ ગ્રહણ કરી શકું? જે માન માટે હું તને જીત્યો છું, તે મને મળ્યું છે. પણ તારા ઉપર હવે મને પ્રીતિ નથી. માટે ઇચ્છામાં આવે ત્યાં હવે તું જા!

હે ભદ્રે! સ્થિર મતિથી મારે તને કહેવાનું હતું તે કહ્યું. તને ગમેતો આ મંડળમાંના કોઈપર, જોઈએ તો લક્ષ્મણપર, જોઈએ તો ભરતપર, જેનાથી તને સુખ થાય તે પ્રતિ યુદ્ધિ કર! હે સીતે ગમે તો તું સુગ્રીવ કે શત્રુધ્ન અથવા વિભીષણ એમાંના કોઈપર તારું મન સ્થિર કર! તું દિવ્યરૂપવતી છે અને મનોહર પણ છે એટલે પોતાના ઘરમાં રહેલી તને જોઈ રાવણ ઘણા કાળ એમને એમ બેસી રહે નહિ. રાવણે તારું વ્રતભંગ કર્યું હશે. માટે હું તો તને રાખી શકું એમ છે જ નહિ.

પ્રિય વચન શ્રવણ કરવા યોગ્ય સીતા, પોતાના સ્વામીના મુખથી આવાં કૂર અને હૃદયભેદક અપ્રિય વચન સાંભળી, જેમ કોઈ હાથીની સુંઢથી ઉખેડી નખાયલી વેલી ટળવળે, એમ તેણે બહુ વાર સુધી તો આંસુ પાડ્યાં; અને અંતે ઘાઠ રુદન કરી દીધું. (વાં ૨૧૦ યુ ૦ સ-૧૧૫)

જ્યારે ક્રોધ પામેલા રામે સર્વના સાંભળતાં રૂવાં ઉભાં થઈ જાય એવાં ડોકોર વચનો સીતાને કહ્યાં, ત્યારે તે વચનો સાંભળી ને સીતા અત્યંત ગભરાઈ ગઈ; અને સર્વની

સમક્ષ કહેલાં, પોતાના સ્વામીનાં, કોઇ પણ દિવસ નહિ સાંભળેલાં વચનો સાંભળી, લગ્ન-થી નીચું ધાલી, સ્થિર ઠરી જ ગઇ. તે વખત પોતાના સ્વામીનાં વચનો સાંભળી જાણે વરનરૂપી લાલાથી વિધાઇને પોતાના અંગો-માં પેશી જતી હોયતી શું, તેમ સંકાય પામી અત્યંત રુદન કરવા લાગી. પણ પછી તેણે અશ્રુથી ભિન્નયલું પોતાનું મુખ લુછી નાંખ્યું અને ગદ્ગદ વચને પોતાના સ્વામીને આ પ્રમાણે કહ્યું. હે શર ! કોઇ સામાન્ય મનુષ્ય પણ પોતાની સ્ત્રીને ન કહે તેવાં કાનને પીડા ઉત્પન્ન કરે એવાં વચન તમે મને શા માટે સંભળાવો છો ? હું આપના સોગન ખાઈને કહું છઉં કે હે નાથ ! તમે મને જેવી ધારો છો તેવી હું નથી જ. તમે જુઓ મારું સત્ત્વારિત્ર ધ્યાનમાં રાખી વિચાર કરી, મારા ઉપર, વિશ્વાસ રાખો. તમે એકાદિ સામાન્ય સ્ત્રીના ચરિત્ર ઉપરથી આખી સ્ત્રી જાતને માટે શંકા કેમ લાવો છો ? તમે જો મારી ખરેખરી પરીક્ષા કરી જ હોય, તો મારા પ્રત્યેની શંકાનો ત્યાગ કરો. હે પ્રભુ ! મને રાવણના અંગોનો સ્પર્શ થયો હશે, તો તે મારું ન ચાલતાં જ થયો હશે. તેમાં માત્ર વિધિનો જ દોષ છે, મારો નથી. અને તેમાં મારી લેશ પણ ઇચ્છા હતી એમ માનશો માં. પણ, મારું હૃદય જે મારે સ્વાધીન છે, તે તો નિરંતર તમારું જ રટણ કરતું હતું. પરંતુ મારું અંગ જે મારે સ્વાધીન નહિ, તેને માટે હું અનાથ-જેનો ઘણી પાસે નહિ તેવી-નાથ વગરની-શું કરી શકું ? હે માનદ ! આપણો પરસ્પરનો અનુરાગ એક જ સમયથી વૃદ્ધિ પામેલો છે અને મારો આટલો દીર્ઘ સહવાસ થયા છતાં તેટલાથી પણ જો તમે મારી પરીક્ષા કરી નહોત, તો તમારા આટલા અવિશ્વાસને લીધે હું મુવેલી જ છું. જો એમ જ હતું તો જ્યારે હું લંકામાં હતી અને તમે

૫૮

હનુમાનને મંદેશો કહેવા મોકલ્યો ત્યારે, હું તારો સ્વીકાર કરનાર નથી, એવું મને કેમ ન કહાવ્યું ? હે શર ! આપે મને પહેલેથી એમ જણાવ્યું હોત તો, હનુમાનનો મંદેશો સાંભળી રહ્યા પછી, તમે જેનો ત્યાગ કર્યો છે એવી હું, તે કપિ સમક્ષ જ મારા પ્રાણનો ત્યાગ કરત. તમે મને પહેલેથી જ જણાવ્યું હોત, અને મેં મારા પ્રાણનો ત્યાગ કર્યો હોત તો, તમારા જીવિતને શંસયમાં નાંખી યુદ્ધ કરવાના વૃથા પરિશ્રમમાં તમારે ઉતરવું પડત નહિ. તથા તમારા આ સર્વ સુહૃદ્જનોને યુદ્ધનો નિષ્ક્રમ કલેશ વેઠવો પડ્યો તે પણ પડત નહિ. હે નરવ્યાધ ! તમે માત્ર ક્રોધને વશ થઇ, પાકૃત મનુષ્ય પેઠે, સામાન્ય સ્ત્રીને માટે જે વિચાર બાંધો તેવો વિચાર મારે માટે બાંધ્યો છે. પણ સાધારણ સ્ત્રીઓના જેવી મને ગણવી એ આપને યોગ્ય તો નથી જ. કારણ કે મારું વૈદેહી એવું નામ છે, તે કાંઇ જનકથી ઉત્પન્ન થવાને લીધે નહિ, પરંતુ તેની યજ્ઞભૂમિમાંથી ઉત્પન્ન થઈ છું, માટે જ પડ્યું છે. હે વ્રતજ ! તમે મારો આ પ્રમાણે ત્યાગ કરતાં, માન આપવાં યોગ્ય મારા પાતિવ્રત્યને પણ ગણ્યું નથી, એ બહુ વિસ્મય ભર્યું છે. તમે બાલ્યાવસ્થામાં મારું પાણિગ્રહણ કર્યું. તેને પણ તમે પ્રમાણ કર્યું નથી. મારી આપના પ્રત્યેની ભક્તિ અને મારું શીલ એ સઘળાને માથે આજે પાણી ફેરવ્યું છે ! હા દૈવ !

પછી રુદન કરતી સીતા રુદન કરતાં કરતાં ગદ્ગદ વાણીથી દીન થઈ વિચારમાં મગ્ન થઇ ગએલા લક્ષ્મણ સામું જોઈ બોલી કે હે સૌમિત્ર ! આજે કૃપા કરી, આ મારા દુઃખના ઔષધરૂપ ચિતા ખડકી આપો. કારણ કે મારે માથે જ્યારે આવો મિથ્યા અપવાદ આવ્યો છે, ત્યારે હવે મને જીવવાની લગાર પણ ઇચ્છા નથી,

બ્યારે મારા ગુણોથી અસંતુષ્ટ થઇ મારા
સ્વામીએ મનુષ્યોની વચમાં મારો ત્યાગ કર્યો
છે, ત્યારે મારી છેલ્લી ગતિ જે વસુધા પ્રવેશ,
તે પામવાને માટે હું અગ્નિમાં પ્રવેશ
કરવા ઇચ્છું છઉં.

સીતાને આમ કલ્પાંત કરતી જોઇ લક્ષ્મણ,
ક્રોધયુક્ત થઇ રામના સામુ જોઇ રહ્યા.
પરંતુ રામની આકૃતિ પરથી તેમનો અંત-
ર્ગત વિચાર જાણે જાણ્યો હોય તેમ, તરત
જ લક્ષ્મણે તેમની આજ્ઞાથી ચિતા પકડી.
એવ મુક્તા તુ વૈદેહી પરુષં રોમહર્ષણમ્ ।
રાઘવેણ સરોપેણ શ્રુત્વા પ્રવ્યથિતા ભવત્ ॥૧॥
સા તદાશ્રુત પૂર્વેહિ જને મહતિ મૈથિલી ।
શ્રુત્વા ભર્તૃવચ્ચો ઘોરં લજ્જયાવનતા ભવત્

॥ ૨ ॥

પ્રવિશન્તી વ ગાત્રાણિ સ્વાનિ સા જનકાત્મજા ।
વાકશરૈ સ્તૈઃ સ શલ્યેવ શૃશમશ્રૂણ્ય વર્તેયત્
॥ ૩ ॥

તતો બાપ્પ પરિવિલગ્નં પ્રમાર્જન્તી સ્વમાનનમ્ ।
શનૈર્ગદ્વદયા વાચા મર્તારમિદમબ્રવીત્ ॥૪॥
કિં મામસદૃશં વાક્યમિદશં શ્રોત્રદારુણમ્ ।
રુક્ષં શ્રાવયસે વીર પ્રાકૃતઃ પ્રાકૃતામિવ ॥૫॥
ન તથાસ્મિ મહાબાહો યથા મામવગચ્છસિ ।
પ્રત્યયં ગચ્છ મે સ્વેન ચારિત્રેજૈવ તે શપે ॥૬॥
પૃથક્ સ્ત્રીણાં પ્રચારેણ જાતિં ત્વં પરિશક્લસે ।
પરિત્યજૈનાં શંકાં તુ યદિ તેઽહં પરીક્ષિતા

॥ ૭ ॥

યદહં ગાત્ર સંસ્પર્શં ગતાસ્મિ વિવશા પ્રમો ।
કામકારો ન મે તત્ર દૈવં તત્રાપરાધ્યતિ ॥૮॥
મદધીનં તુ યત્તન્મે હૃદયં ત્વયિ વર્તેતે ।
પરાધીનેષુ ગાત્રેષુ કિં કરિણ્યામ્યનીશ્વરી ॥૯॥
સહ સંવૃદ્ધભાવેન સંસર્ગેણ ચ માનદ ।
યદિ તેઽહં ન વિજ્ઞાતા હતા તેનાસ્મિ શા-
શ્વતમ્ ॥ ૧૦ ॥

+ + + + +
+ + + + +
+ + + + +
+ + + + +

इति ब्रुवन्ती रुदती बाप्प गदगदभाषिणी ।
उवाच लक्ष्मणं सीता दीनं ध्यानपरायणम्
॥ १७ ॥

चित्तां मे कुरु सौमित्रे व्यसनस्यास्य
भेषजम् ।
मिथ्यापवादोपहतानाहं जीवितु मुत्सहे ॥ १८ ॥
अप्रीतेन गुणैर्भर्त्रास्यक्ताया जन संसदि ।
या क्षमा मे गतिर्गतुं प्रवेक्षे हव्यवाहनम्
॥ १९ ॥

+ + + + +
+ + + + +

यथा मे हृदयं नित्यं नापसर्पति राघवात् ।
तथा लोकस्य साक्षी मां सर्वतः पातु पा-
वकः ॥ २५ ॥

यथा मां शुद्ध चारित्र्यां दुष्टां जानाति राघवः ।
तथा लोकस्य साक्षी मां सर्वतः पातु पा-
वकः ॥ २६ ॥

एव मुक्त्वा तु वૈદેહી પરિક્રમ્ય હુતાશનમ્ ।
ધિવેશ જ્વલનં દીપ્તં નિઃજઙ્ઘેનાન્તરાત્મના
॥ ૨૭ ॥

जनश्च समुहांस्तत्र बाल वृद्ध समाकुलः ।
ददर्श मैथिलीं दीप्तां प्रविशन्ती हुताशनम्
॥ २८ ॥

૫૧૦ ૨૧૦ યુ૦ સ૦ ૧૧૬.

રામની આજ્ઞાપ્રમાણે લક્ષ્મણે વિભીષણને
રાજ્યાભિષેક કર્યો; અને સીતાએ અગ્નિમાં
પ્રવેશ કર્યો. અગ્નિમાંથી સુરક્ષિત તેમને બહાર
નીકળેલાં જોઈ ઇંદ્રાદિક દેવોએ રામની સ્તુતિ
કરી. (૫૧૦ ૨૧૦ યુદ્ધ૦ સ૦ ૧૧૬-૧૨૧)

રામે ઈંદ્રને આજ્ઞા કરી કે મારે કારણે
કાટ્યાવધિ વાનરો યુદ્ધમાં મરણ પામ્યા છે
તે બધાને તું અમૃતવૃષ્ટી કરી સજીવન કર.
ઈંદ્રે એ સધળાને સજીવન કર્યાં એ જોઈ
રામે વિભીષણને કહ્યું કે તું હવે લંકામાં
સ્વસ્થ રાજ્ય કર. અને સુગ્રીવ આદિ વાનરો
પોત પોતાને સ્થળે જાઓ. પરંતુ તેઓએ
વિનંતિ કરી કે અમને તો અયોધ્યામાં આ-
પનો રાજ્યાભિષેક જોવાની અભિલાષા છે.

માટે આપ અહીં મંગળસ્નાન કરી પછી અયોધ્યા જાઓ. રામે પ્રત્યુત્તર વાલ્યો કે ભરતને મુકીને હું મંગળસ્નાન કરનાર નથી. તમારી ઇચ્છા હોય તો અયોધ્યા ચાલો. વિભીષણે પુષ્પક વિમાન આપ્યું તેમાં સીતા, લક્ષ્મણ, વિભીષણ અને સઘળા વાનરો સહિત રામચંદ્ર બેઠા, ને વિમાનદેવને અયોધ્યા તરફ ચાલો, એવી આજ્ઞા કરી. (વાં ૨૧૦ યુદ્ધ ૦ સં ૧૨૨-૧૨૪)

વિમાન અંતરિક્ષમાં ચાલવા માંડ્યું એટલે રામ સીતાને આ સુવેલાચળ, આ યુદ્ધભૂમિ, આ સમુદ્રપર બાંધેલો સેતુ, આ મેં સ્થાપિત કરેલા. રામેશ્વર નામના મહાદેવ, આ મહેન્દ્ર પર્વત, અને આ કિષ્કિંધા નગરી એવું કહેતા જાય ને સીતા તે જોતાં જાય. પછી સીતાની ઇચ્છા થવાથી સુગ્રીવ આદિની સ્ત્રીઓને રામે વિમાનમાં લીધી. અને વિમાન પૂર્વવત્ ચાલવા માંડ્યું એટલે આ ઋણ્યમૃક પર્વત, આ પંપા સરોવર, આ શંખરીનો આશ્રમ, આ કબંધવધનું સ્થળ અને આ જટાયુવટ જુઓ એવું કહી, રામે સીતાને ત્યાં ત્યાં બનેલા બનાવનો ઇતિહાસ કહી મંભળાવ્યો. તે પછી પંચવટી, ગોદાવરી નદી, શરભંગ અને અત્રિ ઇત્યાદિઓના આશ્રમો, વિરાધવધનું સ્થાન, ચિત્રકૂટ પર્વત, યમુના નદી, ભરદ્વાજનો આશ્રમ, ભાગીરથી નદી શૃંગવેરપુર ઇત્યાદિ બતાવતાં બતાવતાં બોલ્યા કે જુઓ પછે દૂર અયોધ્યા દેખાવા માંડ્યું ! આ સાંભળી સીતાએ અયોધ્યાને નમસ્કાર કર્યા (વાં ૨૧૦ યુદ્ધ ૦ સં ૧૨૫).

પછી રામચંદ્ર ભરદ્વાજને આશ્રમે ઉતર્યા, અને ચૌદમું વર્ષ પુરૂં થવામાં એકાદો દિવસ બાકી હતો એટલે પોતે આવ્યા છે એ સમાચાર ભરતને સત્વર મળે માટે મારુતિને ભરત પાસે મોકલ્યા. તે પ્રમાણે મારુતિ ત્યાં ગયા અને ભરતને રામ ભરદ્વાજના આશ્રમે પધાર્યા છે અને સવારે તમને મળશે એવા સમાચાર કહ્યા. એ સાંભળતાં ભરતના હૃદયને

પાર રહ્યો નહિ. તેમણે મારુતિને આલિંગન દીધું અને શત્રુધ્ન પાસે અયોધ્યા શશુ-ગારાવડાવ્યું. અહીંયાં ભરદ્વાજના આતિથ્યનો સ્વીકાર કરી, રામ એક ક્ષણમાં નંદીગ્રામ આવ્યા. ત્યાં ભરતનો અને તેમનો મિલાપ થયો. અને પરસ્પરને જે આનંદની અવધિ થઈ તેનું વર્ણન કરી શકાતું નથી. ભરતે સુગ્રીવ, વિભીષણ ઇત્યાદિને આલિંગન દીધાં. પછી રામે કૌસલ્યાદિ માતાઓને વંદન કરી, વસિષ્ઠાદિને વંદન કર્યું.

પછી ભરતે પૂર્વે ચિત્રકૂટ પર્વતપર રત્નમય પાદુકાને રામના પગનો સ્પર્શ કરાવી સિંહાસન પર સ્થાપી હતી તે શત્રુધ્ન પાસે મંગાવડાવી રામના પગમાં પહેરાવી અને બોલ્યા કે, જે રાજ્યનો આપે મારી ખાતર ત્યાગ કર્યો હતો તે, આપનું હું આપને અર્પણ કરું છું. આટલું કહી કશું બોલ્યા વગર ઉભા જ રહ્યા.

પાદ્મકે તે તુ રામસ્ય ગૃહીત્વા ભરતઃ સ્વયમ્ ।
ચરણાભ્યાં નરેન્દ્રસ્ય યોજયમાસ ધર્મવિત્

॥ ૫૩ ॥

(વાં ૨૧૦ યુદ્ધ ૦ સં ૧૨૭-૧૨૮)

ભરતે રાજ્ય સ્વીકારવાની કરેલી વિનંતિ રામે માન્ય કરી. પછી હજમને આવેલો જોઇ રામે તેની પાસે ભરતની જટા છોડાવી, અને મંગળ સ્નાન કરાવડાવ્યું. પછી ક્રમે ક્રમે લક્ષ્મણ, સુગ્રીવ, વિભીષણ આદિ સર્વેને મંગલ સ્નાન થયા પછી રામે પોતે પણ મંગળ સ્નાન કર્યું. (અહીં સુગ્રીવ, વિભીષણ વિગેરેએ મનુષ્ય સરખું રૂપ ધારણ કર્યું હતું). રામના સ્નાન કરી રહ્યા પછી ભરતે રામ તેમ જ બીજાઓને વસ્ત્રાભરણ આપ્યાં. અને સર્વેને દિગ્ધ્ય ભોજન સમર્પણ કર્યું. પછી રામે અયોધ્યામાં પ્રવેશ કર્યો. તે વેળાએ મહસ્ત્રાવધિ સ્ત્રીઓએ પોતપોતાના મંદિરની અગાશીઓમાંથી આયુષ્યવાયન કર્યું. રામચંદ્ર રથમાં બિરાજ્યા હતા, અને સુગ્રીવ વિગેરે ગજગૃહ થયા હતા. અયોધ્યા માંહલા મુખ્ય મંદિરમાં રામે પ્રવેશ કર્યો. પછી વસિષ્ઠ

શુભ મુહૂર્ત જોઈ રામને રાજ્યાભિષેકની તૈયારી કરાવડાવી. ચાર સમુદ્રનાં અને પાંચસે નદીઓનાં જળ મંગાવી સર્વ ઋષિઓએ રામને સ્નાન કરાવ્યું. અને અલંકાર ધારણ કરાવી, સિંહાસન પર બેસાડયા. અભિષેક થતાં જ રામે લક્ષ્મ્યાવધિ અશ્વો, ગાયો, વસ્ત્રો, અલંકારો અને ત્રીસ કરોડ સુવર્ણ મહોરોનું દાન કર્યું. આ પ્રમાણે ઉત્સવ યથા રહ્યા પછી, છ માસ સુધી સુગ્રીવ આદિને ત્યાં રાખી, ઘણા ગૌરવથી વિદાય આપી, એટલે સુગ્રીવ કિષ્કિંધા અને વિભીષણ લંકા ગયા.

ભરતને રામે યૌવરાજ પદ પર સ્થાપ્યા. તેમણે દસ અશ્વમેધ અને પૌર્ણિકાદિ અનેક યજ્ઞ કરી એવું તો નીતિથી રાજ્ય ચલાવ્યું કે, અગીયાર હજાર વર્ષના ગાળામાં કોઇનું અકાળ મૃત્યુ સરખુંએ નહિ; તેમ કોઈ સ્ત્રીને વૈધવ્ય ધરાધરી આવ્યું નહિ; ચોર, અગ્નિ, સર્પ ઇત્યાદિનો ભય કોઇને રહ્યો નહિ, અને વરસાદ પણ જે વેળાએ જેટલો જોઇએ તે વેળાએ તેટલો જ પડ્યા કર્યો.

(૧૧૦ ૨૧૦ યુદ્ધ ૦ સં ૧૨૮).

—યુદ્ધ કાંડ સમાપ્ત.—

રામચંદ્ર અયોધ્યા આવી કૌસલદેશનું રાજ્ય કરવા લાગ્યા છે એવું સાંભળી અનેક ઋષિ સહિત અગસ્ત્ય ઋષિ ત્યાં આવ્યા. તેમની સાથે નીચે પ્રમાણે ઋષિઓ આવ્યા.

કૌશિક, યવક્રીત, ગાર્ગ્ય, ગાલવ, કણ્વ, રૈવ્ય અને ચ્યવન એઓ પૂર્વ દિશા તરફથી; અત્રિ, સ્વસ્ત્યાત્રેય, નમુચિ, પ્રમુચિ, સુમુખ, વિમુખ અને રિમુચ એ દક્ષિણ દિશા તરફથી; નૃપ-કુય, કવધી, કૌંષેય, ધૌમ્ય, ઉપગુ, કામઠ, અને ધુમ્ર એઓ પશ્ચિમ તરફથી; અને વસિષ્ઠ કશ્યપ, અત્રિ, વિશ્વામિત્ર, ગૌતમ, જમદગ્નિ અને ભરદ્વાજ એ ઉત્તર તરફથી; આ પ્રમાણે આવેલા ઋષિઓનું રામે સન્માન કર્યું અને પૂજા ઇલાદિ કર્યા પછી તેઓ સ્વસ્થ થયા એટલે અગસ્ત્યે રામની સ્તુતિ કરતાં કહ્યું કે તમે રાવણનો વધ કર્યો એ મહત્કાર્ય કર્યું

છે. (૧૧૦ ૨૧૦ ઉં ૨૦ ૧) તે ઉપરથી રામે પુણ્ય એટલે અગસ્ત્ય ઋષિએ પુલસ્ત્ય અને વિશ્વવા ઋષિનું ચરિત્ર કહી સંભળાવ્યું. (સં ૨-૩) અને સુકેશ રાક્ષસનો ઇતિહાસ પણ કહ્યો. (સં ૪-૮). રાવણ, કુંભકર્ણુ અને વિભીષણ એ ત્રણેની ઉત્પત્તિ, તેમણે કરેલું તપ, તેમને મળેલાં વરદાન, મેઘનાદની ઉત્પત્તિ, તેનું પરાક્રમ, તેમ જ તેનું ઈન્દ્રજિત નામ પડવાનું કારણ, ઇત્યાદિ વૃત્તાંત સવિસ્તર કહી સંભળાવ્યું. (સં ૯-૩૦) આ સાંભળી રામે પ્રશ્ન કર્યો કે રાવણ કરતાં આ પૃથ્વી પર કોઇ બળવાન હતું કે નહિ? તે ઉપરથી અગસ્ત્યે સહસ્રાર્જુન અને વાલીનો ઇતિહાસ કહી સંભળાવ્યો. (સં ૩૧-૩૪) રામે ફરી પ્રશ્ન કર્યો કે જો મારતિ બળવાન હતા તો તેમણે વાલી અને સુગ્રીવ વચ્ચેનો કલહ કેમ પતાવ્યો નહિ? અથવા કોઇને શિક્ષા પણ કેમ કરી નહિ? મારતિને પોતાના સામર્થ્યની વિસ્મૃતિ થવાના શાપનો ઇતિહાસ ઋષિએ કહ્યો. (સં ૩૫-૩૬) અને તે જ પ્રસંગે વાલી અને સુગ્રીવની ઉત્પત્તિ રામને સમજાવવાના હેતુથી ઋક્ષરજાખ્યાન અને શ્વેતદ્વીપમાં રાવણનો થયેલો ઉપહાસ, એ પણ અગસ્ત્ય ઋષિએ કહી સંભળાવ્યાં (પ્રક્ષિપ્ત સં ૧-૫).

રામના વર્તનનો નિત્યક્રમ નીચે પ્રમાણે હતો:—પ્રતિ દિવસ અશ્વોદાય પહેલાં બંદીજનો આવી મંગળગાન કરી તેમને જાગૃત કરતા. જાગૃત થતાં જ લાગલા ઉડી....હાથ, પગ, મુખ ધોઇ, સ્નાન કરી સંધ્યા ઉપાસના કરતા પછી અગ્નિહોત્ર કર્મ કર્યા પછી વસિષ્ઠ પુરોહિત અને બ્રાહ્મણોનું પૂજન કરી, મધ્યાન કાલે પુનઃ સંધ્યા, હ્રલયજ્ઞ અને તર્પણ કરી, અતિથિ પૂજન કર્યા પછી ભોજન કરી સભામાં આવવાને વખતે લક્ષ્મણ, ભરત, શત્રુઘ્ન અને કેટલાક માંડલિક રાજા (ચાર દેશનું એક મંડળ એવા એક મંડળનો અધિપતિ) પોત પોતાનાં નિત્યકર્મ આટોપી, આગળથી જ

આવી બે ભાગમાં ઉભા રહેતા, અને રામ આવતા એટલે તેમની સાથે ચાલતા સભામાં આવતા. અને રામ સિંહાસન પર ખિરાજતા એટલે પોત પોતાને ચોગ્ય રથજે આ લોકો ખેસતા. રાજ્યકારભાર સંબંધી અને લોકો સંબંધી કાર્ય સમાપ્ત થયા પછી, કેટલોક ઇતિહાસ શ્રવણ કરી, સાયંકાળ થતાં જ સંધ્યા ઉપાસનાદિ કર્મ કરી રામ અંતઃપુરમાં જતા.

(વાં ૨૧૦ ઉત્તર ૦ કાં ૩૭)

રામના રાજ્યાભિષેકના સમારંભ સમયે સિરધ્વજ વિગેરે આમંજન, અને પ્રતર્દન (ધંદ પાસેથી બ્રહ્મવિદ્યા પ્રાપ્ત કરનારો કાશીપુરીનો રાજા) વિગેરે મિત્ર એ રાજાઓ ઉપરાંત ત્રણસે માંડલિકા આવ્યા હતા, તે ઉપરથી જો કે રામની સત્તા સમસ્ત ભરત વર્ષ પર નહિ હોય, તોપણ ભરતખંડની બહાર ઘણે દૂર સુધી હશે એવું જણાય છે. કારણ કે સૌ યોજન લાંબા પહોળા ભરતખંડમાં સાતસે જ દેશ છે. આમ આવેલા નરેશોનું રામે સન્માન કર્યું અને રાજ્યાભિષેકનો સમારંભ પસા પછી વિદાય કર્યો. (વાં ૨૧૦ ઉં ૨૦ ૩૮) વિભીષણે રામને આપેલું પુષ્પક વિમાન, જ્યાં સુધી તે પૃથ્વી પર રહ્યું ત્યાં સુધી રામ પાસે રહ્યું અને પછી કુબેર પાસે ગયું. (સં ૪૧)

સીતા રામથી સગર્ભા થયાં. તેમણે ઋષિના આશ્રમે વાસ કરવો એમ નક્કી થયું. એ ઉપરથી રામે તેમને વાલ્મીકિ ઋષિના આશ્રમે મોકલ્યાં. (કુશ લવ શબ્દ ભુઓ) (સં ૪૨-૪૮) ભૃશુ ઋષિની સ્ત્રીને વિષ્ણુએ મારી હતી તેથી ઋષિએ વિષ્ણુને શ્રાપ આપ્યો હતો કે, તને પણ મારા જેવો જ સ્ત્રી વિયોગ થજો, તે જ આ રામે જન્મ ધારણ કર્યો છે અને સ્ત્રી વિરહની વ્યથા ભોગવે છે, એવો પૂર્વ ઇતિહાસ સુમત્રે લક્ષ્મણને કહ્યો. (દુર્વા-સા દશરથ સંવાદ.) તે પછી રામે બ્રાહ્મણોનાં કામ રાજાએ સત્વર કરી તેમને વિદાય

કરવા જોઇએ, અને એમ ન થાય તો તેઓનો કોપ થતાં હાનિ થાય એ વિષયે, લક્ષ્મણને નૃગ રાજાનો ઇતિહાસ સંભળાવ્યો. (સં ૫૩-૫૪) બ્રાહ્મણોનું અપમાન થતું હોય એવું કાર્ય કરવું નહિ એ સંબંધે નિમિ રાજાનો ઇતિહાસ કહ્યો. (સં ૫૫-૫૭) બ્રાહ્મણો કહે તેમ જ વર્ત્યા જવું, તેમની આજ્ઞા બહાર વર્તવું નહિ, જો એમની આજ્ઞાથી ઉપરવટ થઇ વર્તન કર્યું, તો હાનિ થાય એ સંબંધે યાત્રાતિ રાજાનો ઇતિહાસ કહ્યો. (સં ૫૮-૫૯)

રામચંદ્ર રાજ્ય કરતાં રાજ્ય એવું તો સુવ્યવસ્થિત ચાલવા માંડ્યું કે મહાદ્વાર પર વાદી અને પ્રતિવાદી આવ્યા એવું વરસમાં એકાદ દીવસ હોય તો હોય. હર હમેશ લક્ષ્મણ મહાદ્વાર ઉપર જઈ ત્યાં કોઇ વાદી પ્રતિવાદી નથી એવું કહેવા સભામાં પાછા આવે. આ પ્રમાણે રાજ્ય વ્યવસ્થા ચાલતી હતી. એવામાં એક વેળા એક શ્વાન ક્યારેક કરવા માટે મહાદ્વાર પર ઉભો હતો. આ શ્વાન એક વખત માર્ગમાં ચાલ્યો જતો હતો તેવામાં સામેથી કાંઇ ભિક્ષુક (સંન્યાસી) આવતો હતો. એ પોતાને કરડવા આવે છે એમ જાણી સંન્યાસીએ શ્વાનને દંડવડે માર્યો, એવી શ્વાનની ક્યારેક હતી. નિત્ય નિયમ પ્રમાણે લક્ષ્મણ મહાદ્વાર પર આવ્યા ને ભુએ છે તો કોઇ પણ ક્યારેક કરનાર દેખાયું નહિ, પરંતુ આ શ્વાનને ઉભેલો દીડો. આટલા ઉપરથી આને કાંઇ ક્યારેક કરવાની હશે એવું અનુમાન કરી લક્ષ્મણે રામને ખબર આપી. રામ તરત જ બહાર આવ્યા અને શ્વાનને શું છે એમ પુછતાં જ તેણે મનુષ્ય પ્રમાણે બોલીને સઘળી હકીકત કહી. આ સાંભળી રામે તેને પુછ્યું કે હું ભિક્ષુને શું શિક્ષા કરું? શ્વાને કહ્યું કે તેને થોડા વખત માટે કુલપતિ બનાવો એટલે બસ. કુલપતિ એટલે એકાદ નાના ગામડાનો અધિકારી. તે પ્રમાણે રામે ભિક્ષુને શિક્ષા કરી શ્વાનને વિદાય કર્યો.

એનું તાત્પર્ય એ કે, કુલકરણીનું કામ કરવું એ ભિક્ષુને યોગ્ય નહિ, એ કરવું એ એને શિક્ષા રૂપ જ છે. (પ્રક્ષિપ્ત સં ૨) એવી જ રીતે એક ગીધ અને ધ્રુવડ વચ્ચેની તકરારનો રામે નિવેડો આણ્યો હતો. (પ્રં સં ૩),

એકદા કેટલાક ઋષિઓની સાથે સ્થવન ભાર્ગવ રામ પાસે આવ્યા. તેમનું રામે સન્માન કર્યું. તેમણે મધુરાક્ષસ લોકોને બહુ ત્રાસ આપે છે એવું રામને કહ્યું. તે ઉપરથી રામે તે રાક્ષસનો નાશ કરવા શત્રુધ્નને મોકલ્યા. (સં ૬૦-૬૪ શત્રુધ્ન શબ્દ જુઓ.)

એક વખત એક બ્રાહ્મણનો પુત્ર અકાળ મરણ પામતાં તેણે તેને રામના મહાદ્વાર પર આણીને નાંખ્યો. તે ઉપરથી રામને ખરાબ લાગ્યું કે હું આટલું નીતિથી રાજ્ય કરું છું છતાં આમ કેમ થયું ? એટલામાં તે બ્રાહ્મણ બોલી ઉઠ્યો કે હે રામ, પુત્ર જે ઉઠ્યો તો ઠીક, નહિં તો હું મારો પ્રાણ ત્યાગ કરીશ (વાં ૨૧૦ ઉં સર્ગ ૭૩) તે સાંભળી રામની સલામાં માર્કંડેય, મોદ્-ગત્ય, વામદેવ, કાશ્યપ, કાત્યાયન, જામ્બવત, ગૌતમ અને નારદ જે આઠ ધર્મશાસ્ત્રવેતા મંત્રિઓ હતા તેમાંથી નારદે રામને કહ્યું કે રાષ્ટ્રમાં કોઈ પણ શુદ્ર તપ કરતો હોવો જોઈએ; માટે તેની શોધ થવી જોઈએ. (સં ૭૪) તે ઉપરથી રામે પુષ્પક વિમાનમાં બેસી ચારેબાજુ જોતાં જોતાં ચારે દિશાએ શોધ કરતાં એક સંજુક નામનો શુદ્ર તપ કરતો તેમની દૃષ્ટિએ પડ્યો. તેને રામે તત્કાળ મારી નાખ્યો. તેને અહિં મારી નાંખતાં જ અયોધ્યામાં મરી ગયેલો બ્રાહ્મણ પુત્ર સજ્જવંત થયો. (સંજુક શબ્દ જુઓ)

પછી એમ જ ફરતાં ફરતાં એકદા રામ અગસ્ત્ય ઋષિના આશ્રમે ગયા. ત્યાં એમણે રામનો સત્કાર કરી એક અપૂર્વ રત્નમય કંકણ રામને આપ્યું. અને એ કાનું અને ઋષિ

પાસે શી રીતે આવ્યું ઇત્યાદિ મત્તાંત રામે પુછતાં તેમણે મૂળ ઇતિહાસ કહી સંભળાવ્યો. (૩ શ્વેત શબ્દ જુઓ) ઘણી રામે અશ્વમેધ કર્યો જેમાં અનેક ઋષિઓ આવ્યા હતા. તેમાં વાલ્મીકી પણ હતા. તેમની સાથે કુશલવ આવ્યા હતા. પ્રત્યેકે વીસ સર્ગ, એ પ્રમાણે સમગ્ર રામાયણ કાવ્ય, વાલ્મીકિએ તેમની પાસે ગવડાવી, રામને સંભળાવ્યું. તે એ બન્ને કુમારોએ તંત્રી સહિત અને તાલયુક્ત મધુર સ્વરથી એવી તો ઉત્તમ રીતે ગાયું કે રામે તેમને પ્રસન્ન થઇ અરાડ હજાર સુવર્ણ મુદ્રા આપવાની આજ્ઞા કરી. પરંતુ તેમણે તે દ્રવ્ય લીધું નહિ. આ અશ્વમેધનું વર્ણન જૈમિની અશ્વમેધમાં વિસ્તારથી આપ્યું છે તેથી અહિં ટુંકવી નાખ્યું છે. (કુશલવ શબ્દ જુઓ.) સીતાનું પૃથ્વીમાં સમાધિ જવું. રામ નિજધામ ગયા તે પૂર્વે જ અદશ્ય થવાં, એ બધું થયું.

તથા શાપવત્યાં વૈદેહ્યાં પ્રાદુરાસીત્ત્વમ્ ।

મૂતલાદુસ્થિતં દિવ્યં સિંહાસનમનુત્તમમ્ ॥૧૭॥

ધ્રિયમાણં શિરોમિસ્તુ નાગૈરમિતવિક્રમૈઃ ।

દિવ્યં દિવ્યેન વપુષા દિવ્યરત્નભૂષિતૈઃ ॥૧૮॥

તસ્મિન્સ્તુ ધરણી દેવી વાહુભ્યાં ગૃહ્ય મૈથિલીમ્ ।

સ્વાગતેનામિનચ્ચૈનામાસને ચોપવેશયત્ ॥૧૯॥

તામાસનગતાં દૃષ્ટ્વા પ્રવિશન્તીં રસાતલમ્ ।

પુષ્પવૃષ્ટિરવિચ્છિન્ના દિવ્યા સીતામવાકિરત્ ॥૨૦॥

(વાં ૨૧૦ ઉત્તર ૨૦ સં ૯૭)

કાળાંતરે કૌશલ્યા, સુમિત્રા, અને કૈકયીએ સ્વર્ગવાસ કર્યો. (સં ૯૯).

પછી યુધાન્જિતના કહેવાથી શૈલૂષ ગંધર્વના ત્રણ કરોડ વંશજોનો પરાભવ કરાવડાવી ભરત પાસે સિંધુ દેશ સર કરાવડાવ્યો, અને ત્યાં ભરતના પુત્ર તક્ષ અને પુષ્કરને રાજ્યાભિષેક કર્યો. લક્ષ્મણના પુત્ર અંગદ અને ચંદ્રકેતુને કાર્પથ દેશમાં સ્થાપ્યા. (૫. ભરત સખ્દ જુઓ.)

રામચંદ્રે અગીઆર હજાર વર્ષ સ્થવન કર્યું. પછી બ્રાહ્મણ વેશે કાળે તેમની પાસે આવી. મારે તમારી સાથે કાંઈ

એકાંતમાં વાત કરવી છે એવું કહ્યું, તે ઉપ-
રથી રામે લક્ષ્મણને દ્વાર પર ઉભા રાખ્યા
અને એવી આજ્ઞા કરી કે હું હમણાં એકાંતમાં
છું અને તે એકાંતમાં જો કોઈ પણ ત્રીજું
માણસ આવશે તેને હું મારી નાંખીશ.
આટલું કહી રામ આવેલા બ્રાહ્મણ સાથે
એકાંતમાં ગયા. તે બ્રાહ્મણે પ્રાર્થના કરી કે
પૃથ્વી પર આપને જે જે કાર્ય કરવાનાં
હતાં તે સર્વ આપ કરી ચુક્યા છો તો હવે
આપ સ્વધામ પધારો. તેની એ સૂચના
રામે માન્ય કરી અને હું હવે ઉતાવળે ત્યાં
આવું છું. એમ કહી એને વિદાય કરવાની
તૈયારીમાં જ હતા એટલામાં લક્ષ્મણે અંદર
આવી રામને વિનંતિ કરી કે બહાર દુર્વાસા
ઋષિ આવ્યા છે અને આપને મળવાની
ધ્વજા કરે છે. તે સાંભળતાં જ રામે બ્રાહ્મણ
રૂપી કાળને સત્કાર કરી તેને વિદાય કરતાં,
તે અંતર્ધાન થયો, એવું જોતાં જ પોતે બહાર
પધારી દુર્વાસાનાં દર્શન કર્યા. અને તેમને
યથેચ્છ અન્નનું ભોજન કરાવી રસ્તે પાડ્યા—
એટલે તેમને પોતે કરેલી પ્રતિજ્ઞાનું સ્મરણ
થયું તેથી લક્ષ્મણ સંબધે તેમને અનિવાર
દુઃખ થયું.

અમારા એકાંતમાં કોઈ પણ ત્રીજું આવશે
તેને હું મારી નાંખીશ એવી રામની લક્ષ્મણને
સ્પષ્ટ આજ્ઞા છતાં તેઓ અંદર ગયા તેનું
કારણ નીચે પ્રમાણે ઉપસ્થિત થયું હતું:—

રામની ને બ્રાહ્મણરૂપી કાળની વાતો
ચાલતી હતી તે વેળા લક્ષ્મણ દ્વાર પર ઉભા
હતા; એટલામાં ત્યાં દુર્વાસા ઋષિ આવ્યા,
અને કહેવા લાગ્યા કે રામ ક્યાં છે તે મને
જલ્દી બતાવ. લક્ષ્મણે વિનંતિ કરી કે રામ
એકાંતમાં છે. માટે તમે ક્ષણભર થાઓ.
અથવા કાંઈ આજ્ઞા હોય તો મને ફરમાવો.
દુર્વાસાએ કહ્યું કે તું મને સત્વર રામ ક્યાં
છે તે બતાવે છે કે હું રઘુવંશ બાળીને
ભરમ કરું? આ વાક્ય સાંભળતાં જ લક્ષ્મણે
વિચાર કર્યો કે સમસ્ત રઘુવંશનો ક્ષય સાય

તેના કરતાં હું એકલો જ મરું એ વધારે
સારું. એમ ધારી એ મના છતાં રામના
એકાંતમાં ગયા. રામે વસિષ્ઠને પોતાની
પ્રતિજ્ઞાની વાત કરી, એટલે તેમણે તોડ
કહાડી રામને કહ્યું કે તમે લક્ષ્મણને કડુ-
વાક્ય કહી તાડન કરો એટલે તેનો વધ કર્યો
બરોબર જ થયું. રામે તેમ કરતાં જ લક્ષ્મણ
અયોધ્યાથી નીકળી સરયુતીરે આવ્યા ને ત્યાં
યોગ ધારણા કરી સ્વર્ગે ગયા.

સ ગત્વા સરયુતીરમુપસ્પૃશ્ય કૃતાન્જલિઃ ।

નિગૃહ્ય સર્વલોતાંસિ નિઃશ્વાસં ન મુમોચ હ

॥ ૧૫ ॥

અનિઃશ્વસતં યુક્તં તં સશક્ત્રાઃ સાપ્સરોગણાઃ ।

દેવાઃ સર્ષિગણાઃ સર્વે પુષ્પૈરમ્યકિરંસ્તદા ॥ ૧૬ ॥

અદૃશ્યં સર્વેમનુજેઃ સશરીરં મહાબલમ્ ।

પ્રગૃહ્ય ચ લક્ષ્મણં શક્તિદિવં સંવિવેશ હ ॥

॥ ૧૭ ॥

વા૦ રા૦ ઉત્તર૦ (સ૦ ૧૦૪-૧૦૬)

લક્ષ્મણનું નિધન સાંભળી રામ અત્યંત ઉદાસ
થયા, ને ભરતને રાજ્ય આપવા માંડ્યું.
પણ તે સંબંધી વાત સાંભળતો જ નથી,
એવું જોઈ કુશને અયોધ્યાનું રાજ્ય આપી,
લવને શ્રાવસ્તી નગરી આપી. પછી અહીં
બનેલું વૃતાંત શત્રુઘ્નને કહેવા દ્વંતને મોકલ્યો.
એટલે લાગલા જ મથુરાનું રાજ્ય પુત્રને
સોંપી શત્રુઘ્ન અયોધ્યા આવ્યા. તે જ પ્રમાણે
અંગદને રાજ્ય સોંપી કિષ્કિંધાથી સુગ્રીવ
આવી પહોંચ્યો અને લંકાથી વિભીષણ પણ
આવી પહોંચ્યા. તેમને જોઈ રામે, વિભીષણ
અને મારુતિને કહ્યું કે તમે કદપ સમાપ્ત
થતા સુધી પૃથ્વી પર રહેજો, એટલું કહી
તેમને જવાની આજ્ઞા આપી. અને વસિષ્ઠ
પાસે પોતાનો અગ્નિહોત્ર સરયુ તીરે
મોકલાવ્યો. પછી પોતે હાથમાં દર્ભ લઈ
અયોધ્યાના માણસો સહિત સરયુ તીરે
આવ્યા. અને ત્યાં આવેલા વિમાનમાં બેસી
નિજધામ સિધાવ્યા.

(વા૦ રા૦ ઉત્તર૦ સ૦ ૧૦૭-૧૦૯).

રામ પછી અયોધ્યામાં કોઈ રહ્યું જ નહોતું એવું લખાણ મળે છે. પરંતુ તે સત્ય ભાસતું નથી. કારણ કે જો એમ હોય અથવા એવું થનાર હોય તો રામ કુશને અયોધ્યાના રાજ્ય પર શું કરવા બેસાડે? એ ઉપરથી એક અનુમાન કરી શકાય કે થોડી ઘણી વસ્તી પણ ત્યાં રહેલી હોવી તો જોઈએ જ. કદાચિત્ રામના નિબંધામ ગયા પછી કુશને ત્યાં એન પડયું નહિ હોય, તેથી તેણે અયોધ્યાના ત્યાગ કર્યો હશે. આથી ઘણા કાળ સુધી તે ઉદ્વસ્ત રહ્યું હશે; પછી ઋષભ રામએ ફરીથી વસ્તી વાસી હશે.

રામની આકૃતિ ભવ્ય હતી. તેમના હાથ હાથીની સુંડ જેવા, મુખ ચંદ્ર જેવું સ્વચ્છ અને નેત્રો મોટાં ને રાતાં હતાં. અંગની કાંતિ, ગૌરવર્ણમાં રહેજ કૃષ્ણવર્ણની છાયા એવી સ્યામવર્ણની હતી. તેવા જ સરળ રીતે ઉભા રહ્યા હોય ત્યારે હાથ ઢીંચણની નીચે સુધી જતા હતા. એવા તે આનન-ખાહુ હતા.

યુવા શ્યામો લોહિતાક્ષો માતંગ દ્વયુથપઃ ।
બાજાનુબાહુઃ સુમુખઃ સિંહસ્કંધો મહામુજઃ ॥ ૬૦ ॥

(ભારતીય શાંતિ ૨૮)

એમને સીતા નામનાં એક જ પત્નિ હતાં. તે શિવાય ખીજ સ્ત્રીઓને તેઓ માતા સમાન ગણતા. તેઓ જગમશહૂર એકપત્નિવ્રતધારી હતા. તે જ પ્રમાણે એકવચની પણ હતા.

એઓ વિષ્ણુના અંશ હોઇ અલૌકિક સામર્થ્યવાન પણ હતા. વાલ્મીકિએ ભાષેલી ભવિષ્યવાણીની મર્યાદામાં જ તેઓ રહ્યા, તેથી તેમનું વર્તન સામાન્ય મનુષ્ય જેવું જણાતું, ને તેથી જ લોકોમાં તેમને મર્યાદા-વતાર કહેવાની પૃથા પડી.

એમનું અધ્યાત્મ વિષયનું જ્ઞાન કેટલું અગાધ અને નિશ્ચયાત્મક હતું, તેમ જ વાણીની પ્રૌઢતા કેવી હતી, તે રામગીતા વાંચીએ ત્યારે જ લક્ષમાં આવે. આટલું છતાં નિત્ય-

કર્મમાં તથા ધર્મરોપાસનામાં તેઓ અતિશય લક્ષ રાખનારા હતા. ધર્મરોપાસના કરવા સંબંધે તેમણે અગત્ય ઋષિ પાસેથી શૈવી-દીક્ષા લીધી હતી. શૈવીદીક્ષા એટલે આનંદરૂપ પરમાત્માની ઉપાસનાની દીક્ષા.

એમણે અગીઆર હજાર વર્ષ રાજ્ય કર્યું. દશવર્ષસહસ્રાણિ દશવર્ષશતાનિ ચ ।

અયોધ્યાધિપતિર્મૃત્વા રામો રાજ્યમકારયત્ ॥ ૬૧ ॥

(ભારતીય શાંતિ ૨૮)

તે પૂર્વે તેમનું વય સુમારે ચાલીસ વર્ષનું હોય એમ જણાય છે. તેમની પછી રાજ્ય કરનાર અને વંશની વૃદ્ધિ કરનાર લવ અને કુશ નામના બે પુત્રો હતા. ઉપર આ બન્નેનાં નામો પરોક્ષ રીતે આવી ગયાં છે.

રામ (૩). બલરામનું ખીજું નામ.

રામ (૪). વસુદેવને રાહુણીની કુખે થયેલો પુત્ર. (બળરામ શબ્દ જુઓ.)

રામક પર્વત—સુરભીપતનની દક્ષિણે આવેલો પર્વત. અંહિ પાંડવોના વખતમાં તિમિંગલ રાજા હતા.

કૃત્સનં કોલગિરિં ચૈવ મુરમીપટનં તથા ।

દ્વીપં તાન્નાહ્વયં ચૈવ પર્વતં રામકં તથા ॥ ૭૦ ॥

(ભારતીય સભા ૩૨)

રામકૃષ્ણ. દાશરથિ રામ અને કૃષ્ણ, કિંવા બળરામ અને કૃષ્ણની સંતા.

રામઠ. દેશ વિશેષ. અહીં હિંગ પુષ્કળ થતી હશે એમ જણાય છે, અને તે ઉપરથી આ દેશનું એ નામ પડ્યું હશે. (રામઠ = હિંગ)

દ્વારપાલં ચ તરસા વશે ચક્રે મહાદ્યુતિઃ

રામઠાન્હારહૂણાંશ્ર પ્રતીચ્યાશ્રૈવયે નૃપાઃ ॥ ૧૨ ॥

(ભારતીય સભા ૩૫)

રામતાપિની. અથર્વણ વેદોપનિષત્.

રામતીથ. તીર્થ વિશેષ. (૫૦ ૮૨-૭૨).

રામ રહુર્ય. અથર્વણ વેદોપનિષત્.

રામહૃદ. જામદગ્ન્યરામે ક્ષત્રિયોને મારી તેમના રુધિરથી ભરેલું સરોવર, પાંડવોના વખતમાં

આની ગણના તીર્થમાં હતી. (૨ કુરુક્ષેત્ર શબ્દ જુઓ).

તતો મહેન્દ્રમાસાથ જામદગ્ન્યનિષેવિતમ્ ।
રામતીર્થે નરઃ સ્નાત્વા વાજિમેધફલં લભેત્

॥ ૧૬ ॥

(ભારં વનં અં ૮૩)

રામસીર. ભારતવર્ષીય દેશ.

રામાધિવાસ. તીર્થ વિશેષ.

રામેધર. સેતુબંધ પાસેનું તીર્થ વિશેષ.

રાવણ. પ્રસ્તુત ચાલતા વૈવસ્વત મન્વન્તરમાંના
બ્રહ્માનસપુત્ર પુલસ્ત્ય ઋષિને પૌત્ર, અને
વિશ્રવા ઋષિને પુષ્પોત્કટા નામની ભાયાની
કુખે થએલા ત્રણ પુત્રોમાં સહુથી મોટો. એ
જન્મો ત્યારથી તેને દશ માથાં હતાં તેથી
એનું મૂળ નામ દસકંધર હતું, પછી રાવણ
પડ્યું. (વાં ૨૧૦ ઉત્તર ૨ સં ૯)

પુષ્પોત્કટાયાં જન્માતે દ્વૌ પુત્રૌ રાક્ષસેશ્વરૌ ।

કુમ્ભકર્ણદશગ્રીવૌ વલેનાપ્રતિમૌ મુવિ ॥૭॥

(ભારં વં અં ૨૭૫-૨૭૬)

વૈવસ્વત મન્વન્તરની અગીઆરમી એક-
ડીમાં આનો જન્મ થયો હતો (લિંગં
પુરાણ). એને ઘેર સર્વ દેવો કામ કરતા
હતા, એ સંબંધી વાતમીકિ રામાયણમાં કાંઇ
ઉલ્લેખ નથી.

દશગ્રીવ થોડો મોટો થયો, એવામાં
એકદા એનો ઓરમાન ભાઇ વૈશ્રવણ,
પોતાના પિતા વિશ્રવા ઋષિના
દર્શણે આવ્યો, તે વખતે કૈકસીએ તેને
(વૈશ્રવણને) ઓળખાવી દશગ્રીવને કહ્યું કે
તું વૈશ્રવણ જેવું ઐશ્વર્ય સંપાદન કર. તે
ઉપરથી રાવણ તથાસ્તુ કહી, કુંભકર્ણ અને
વિભીષણ એ બન્ને ભાઇઓને સાથે લઇ,
ગોકર્ણક્ષેત્રે આવી, ધોર તપ કરવા લાગ્યો.

તે તપ એણે દસહજાર વર્ષ પર્થત એવી રીતે
કર્યું કે એક સહસ્ત્ર વર્ષ તપનાં પૂર્ણ થતાં
પોતાનું એક મરતક છેદી, તેને અગ્નિમાં
નાંખી હોમ કરે. આ પ્રમાણે નવ હજાર
વર્ષમાં નવ મરતક હોમ્યાં. બીજાં હજાર

વર્ષ પુરાં થતાં બાકી રહેલું એક મરતક
પણ છેદી હોમ કરવા જતો હતો ત્યારે
બ્રહ્મદેવ પ્રત્યક્ષ થઈ બોલ્યા કે તારી ઇચ્છા
હોય તે વર માગ. આણે વિનંતિ કરી કહ્યું
કે આપ કોઇને અમરત્વ તો આપતા નથી,
તો મને એટલું આપો કે દેવ, દૈત્ય, દાનવ,
યક્ષ, સુપર્ણ ઇત્યાદિ કોઇના પણ હાથે મારું
મૃત્યુ ના થાય. મનુષ્યને તો હું તૃણવત જ
ગણું છું. બ્રહ્મદેવ તથાસ્તુ કરી બોલ્યા કે
તારું માગેલું મેં તને આપ્યું. તે જ
તારાં મરતકો છેઘાં છે તે પૂર્વવત થાઓ. એ
ઉપરાંત તું કામરૂપધર (તારી ઇચ્છા પ્રમાણે
રૂપ ધારણ કરનાર) થઇશ. આટલું સાંભળી
અને બ્રહ્મદેવને અંતર્ધાન થએલા જોઇ, વરદાન
પામેલો એ, ઉભય ભાઇઓ સહિત, તેમને
લઇ, શ્લેષ્માતક વનમાં પિતા પાસે આવ્યો.
एवં लब्धधराः सर्वे भ्रातरा दीप्ततेजसः ।
श्लेष्मातकवनं गत्वा तत्र ते न्यवसन्मुखम् ॥

॥ ૪૯ ॥

(વાં ૨૧૦ ઉં સર્ગ ૧૦).

આપણા દૌહિત્ર (દિકરીના દિકરા)
દશગ્રીવ, કુંભકર્ણ અને વિભીષણ, બ્રહ્મદેવ
પાસેથી વરદાન પામી બલાદય થયા છે એવું
સાંભળતાં જ સુમાલી રાક્ષસ, મારીચ, વિરૂ-
પાક્ષ, પ્રહસ્ત અને મહોદર, તેમ જ કેટલાક
બીજા રાક્ષસો સાથે લઈ, આ લોકોને આવી
મળ્યો અને ઉપદેશ કરવા લાગ્યો કે વૈશ્રવણ
પાસે જે લંકા છે, તેને તેના ઐશ્વર્ય સહિત કોઈ
પણ ઉપાયે તું લઈ લે. પરંતુ રાવણે કહ્યું
કે જ્યેષ્ઠ ભાતા પિતા સમાન હોઇ એવી
અમર્યાદા શી રીતે થાય ? એ ઉપરથી પ્રહસ્તે
તેની બુદ્ધિમાં મોહ ઉત્પન્ન કર્યો. એથી એની
મનોવૃત્તિ બદલાઇ અને એણે પ્રહસ્તને જ
દૂત કરી, વૈશ્રવણ પાસે લંકા માગવા મો-
કલ્યો. વૈશ્રવણ પિતાનું અનુમોદન લઇ તરત
જ ત્યાંથી નીકળી હિમાલયના કૈલાસ નામના
શિખર ઉપર જઇ રહ્યો. અહિં રાક્ષસોએ
લંકામાં રાવણને રાજ્યાભિષેક કર્યો. (સં ૧૧)
એકદા દશગ્રીવ પૃથ્વી ઉપર ફરતો હતો.

તેને મંયાસુર મળ્યો; તેણે આને પરાક્રમી
જોઇ પોતાની કન્યા મદોદરી આપી. અને
એક શક્તિ પણ આપી. તે જ શક્તિ પાછ-
ળથી આણે યુદ્ધ વખતે વિભીષણને મારવા
ફેંકતાં લક્ષ્મણને વાગી હતી. આનું
લગ્ન થયું એ જ પ્રમાણે કુંભકર્ણુ અને વિ-
ભીષણનાં લગ્ન થયાં એટલે શૂરપર્ણુ ખાતે
વિદ્યુન્નિબ્હ નામના રાક્ષસને પરણાવી.
(સં ૧૨) પછી આણે કુંભકર્ણુને નિદ્રા
લેવાનું દુઃખ પડે છે એ જોઈ, એ યોજન
લાંબી અને એક યોજન પહોળી એવી એક
શુક્રા એને તૈયાર કરાવી આપી. હવે એ
એકલો જ સર્વત્ર ઘુમવા લાગ્યો; અને લોકોને
અનેક પ્રકારે ત્રાસ આપવા માંડ્યો. આ
સમાચાર વૈશ્રવણને ખબર પડતાં તેણે એક
દૂત મોકલી તે દ્વારા તું લોકોને આમ ત્રાસ
આપીશ નહિ એમ કહેવડાવ્યું. તે દૂતને
રાવણે રાક્ષસો પાસે લક્ષ કરાવી દીધો અને
પોતે વૈશ્રવણ સાથે યુદ્ધ કરવા ગયો. (સં
૧૩).

રાક્ષસસૈન્ય સહિત રાવણે વૈશ્રવણ ઉપર
ચડાઇ કરી. તેણે અલકાનગરીને ઘેરા
ધાલ્યો અને યક્ષોનો નાશ આરંભ્યો. વૈશ્રવણે
પોતે જાતે યુદ્ધ ન આવતાં સંયોધકટક
નામના યક્ષને રાવણ સાથે લડવા મોકલ્યો.
પરંતુ રાવણે તેનો પરાલવ કરી, સૂર્યભાતુ
નામના દારપાળને દાર મારી નગરમાં પ્રવેશ
કર્યો (સં ૧૪). તે ઉપરથી વૈશ્રવણે
માણિચર અથવા માણિભંદ્રને દશગ્રીવ સામે
લડવા મોકલ્યો. તેને રાવણે મૂર્છિત કર્યો એવું
સાંભળી, શુક્ર, પ્રૌષ્ઠપદ ઇત્યાદિ મંત્રીઓને
લઇ સ્વતઃ કુબેર રાવણ સંમુખ આવ્યા ને
તેને અનેક પ્રકારે ધર્મેષદેશ કરવા લાગ્યા.
તેમનો આણે અનાદર કરી, પોતે ઇચ્છા
પ્રમાણે ૩૫ ધારણ કરનાર હતો એટલે બીજો
૩૫ વૈશ્રવણ સાથે યુદ્ધ માંડ્યું. તેમાં વૈશ્રવ-
ણનો પરાજય કરી, પુષ્પક વિમાનનું હરણ
કરી લંકા ગયો. (સં ૧૫).

એક વેળા પુષ્પક વિમાનમાં બેસી, રાવણ
ફરતો ફરતો મહાદેવના કૈલાસ પર્વતપરના
શરવણ વન સમીપ ગયો. તે વનમાં પ્રવેશ
કરવાથી સ્ત્રીત્વ પ્રાપ્ત થાય છે એવી તેને
ખબર હોવાથી ત્યાં જ ઉભો રહ્યો. વનની
બહારના પ્રદેશમાં ઉભો હતો ત્યાં એણે
એકાએક નંદીને જોયો. તેનું વાનર જેવું
મુખ અને ટુંકડા હાથ જોઇ રાવણે ઉપહા-
સ ભર્યું હાર્ય કંઈ. એથી નંદીએ એને
આપ્યો કે તારો વાનરો જ નાશ કરશે. આ
નંદીએ દીધેલા આપથી રાવણ ક્રોધે ભરાયો ને
કૈલાસ શિખર ઉચ્ચવાનો પ્રયત્ન કરવા લાગ્યો.
મહાદેવને આ વાત ખબર પડવાથી તેમણે
પોતાની અઘૌઠિક શક્તિ વડે શિખરને દબાવ્યું
તેથી રાવણના હાથ પર્વત તળે ચગદાયાથી તે
મોટી યુમો પાડવા લાગ્યો. છેવટે નિરુપાય
થઇ, સામ ગાયન વડે તેણે શિવનું સ્તવન
હજાર વર્ષ સુધી કર્યું. આ સ્તવન વડે
દિશાઓ શુભ રહી, તેથી મહાદેવે આનું નામ
રાવણ પાડ્યું. અને સ્તવનથી સંતુષ્ટ થઇ
ચંદ્રહાસ નામનું ખર્જ આપી, તેને લાંબી
મુક્ત કર્યો, એટલે તે લંકા પાછો આવ્યો.
(સં ૧૬).

પછી આને વેદવતીનો શાપ થયો. (વેદ-
વતી શબ્દ જુઓ). તે પછી મરુતરાજનો
યજ્ઞ ચાલતો હતો ત્યાં આ યુદ્ધ કરવા ગયો.
એને આવેલો જોઇ તે યજ્ઞમાંથી ઉઠવા લાગ્યો
પણ સંવર્તે એને ઉઠવા દીધો નહિ; એ જોઇ
રાવણને લાગ્યું કે મરુત રાજ મારાથી
બહી ગયો; એટલે મેં મરુતને જીત્યો એવી
ગર્જના કરી તે લંકા પાછો આવ્યો. (૧૦
૨૧૦ ઉત્તર ૨૦ સં ૧૮). રાવણે સર્વત્ર
જઈ અનેક રાજાઓને જીત્યા; પરંતુ સૂર્ય-
વંશોત્પન્ન અનરણ્ય રાજ સાથે આને યુદ્ધ
થયું તેમાં એ રાજાએ આને શાપ દીધો.
(સં ૧૯).

એક વેળા નારદે રાવણને કહ્યું કે તું
યમને જીતે લારે ખરો બળવાન કહેવાય, તે

ઉપરથી તે યમ તરફ ગયો અને તેની સાથે સાત અહોરાત્ર યુદ્ધ કર્યું. તેમાં યમ પોતાનું ધોર રૂપ પ્રકટ કરી જેવો તેને કાળદંડથી મારવા જાય છે તેવી જ તેણે બ્રહ્મદેવની ભવિષ્ય વાણી કહી સાંભળાવી. આ સાંભળી યમ એકાએક રાવણુ સમક્ષ અંતર્ધાન પામ્યો. પરંતુ રાવણુ તે મારાથી બીન્યો એમ જાણી, જયધોષ કરતો લંકા પાછો આવ્યો. (સં ૨૦-૨૨).

આ પછી રાવણુ પાતાળમાંના નાગોને છૂટ્યા, અને મણિપુરમાં એક વર્ષ સુધી નિવાતકવચ સાથે યુદ્ધ કર્યું પણ જય થતો નથી જોઈ, તેની સાથે સંખ્ય કર્યું. તે પછી અશ્મનગરના કાલકેય સાથે આને યુદ્ધ થયું. તેમાં શૂર્પણખાનો પતિ વિઘ્નજીવ્હ આને હાથે મરાયો. પછી વરુણ લોકમાં આ ગયો પણ ત્યાં વરુણ ન હોવાથી તેના સેનાપતિએ હું હાર્યો એમ કહેવાથી, આ લંકા પાછો આવ્યો. (વાં ૨૧૦ ઉં ૨૦ ૨૩), એકદા રાવણુ બલી પાસે પાતાળમાં ગયો ને બલીને કહેવા લાગ્યો કે મેં સાંભળ્યું છે કે તને વિષ્ણુએ ખાંધ્યો છે, તે ઉપરથી તને છોડાવવા હું અહીં આવ્યો છું. એ વિષ્ણુ મને ખતાવ એટલે હું તેની સાથે યુદ્ધ કરી તને છોડાવું. રાવણુનું આ બોલતું સાંભળી, બલીએ હિરણ્યકશિપુના કાનનું એક કુંડળ કહાડી તેને દેખાડી કહ્યું કે તું આને ઉચક. રાવણુ તે ઉચકવા જતાં થોડું ઉચું થયું ને લાગલો જ તે પોતે પડી ગયો. ત્યારે બલીએ તે કુંડળ ઉચકી લઈ તેને કહ્યું કે આવાં કુંડળ કાને પહેરનાર જે હિરણ્યકશિપુ તેને વિષ્ણુએ માર્યો તો તું તેની સાથે યુદ્ધમાં શી રીતે ટક્કર ઝીલીશ? તો પણ જે તારી યુદ્ધ કરવાની ઇચ્છા હોય તો મારા મહાદ્વારપર જે પુરુષ ઉભો છે તે જ વિષ્ણુ છે. જા તેની સાથે યુદ્ધ કર. આથી રાવણુ લજ્જિત થઈ લંકા પાછો ફર્યો. (પ્રક્ષિપ્ત સં ૧).

રાવણુ જ્યારે જ્યારે વિહાર કરવા નીકળે ત્યારે દેવ, દાનવ, ગંધર્વ, યક્ષ ઇત્યાદિ-માંથી જેની જેની સુંદર કન્યા તેની દૃષ્ટિએ પડે તેને પકડી પુષ્પક વિમાનમાં બેસાડી લંકામાં લાવી રાખે. એ પ્રમાણે એણે કાંઈ સેંકડો કન્યા આણી રાખી હતી, તે બધી એને શાપતી હતી. એકદા શૂર્પણખાએ આવી પોતાના સ્વામીને એણે માર્યો, તેને માટે તેની અતિશય નિર્ભર્ત્સના કરી. આ ઉપરથી રાવણુ ચૌદહજાર રાક્ષસો અને ખર રાક્ષસ તેની સહાયમાં આપી, તેને દંડકારણ્યનું રાજ્ય આપી, સંતુષ્ટ કરી વિદાય કરી. (વાં ૨૧૦ ઉં ૨૦ ૨૪).

રાવણુને મદોદરીથી પ્રથમ જ મેઘનાદ નામનો પુત્ર થયો. (ઇંદ્રજિત શબ્દ જુઓ) કેટલાક વખત પછી મધુરાક્ષસ રાવણુની માશીની દીકરી કુંલનસીને લંકામાંથી ચોરી લઈ જઈ પરણ્યો; તેથી ક્રોધે ભરાઈ આ તેની સાથે યુદ્ધ કરવા ગયો, પણ કુંલનસીએ વચ્ચે પડી પ્રાર્થના કરી યુદ્ધ થવા દીધું નહિ, એટલે તેની સાથે સંખ્ય થયું (સં ૨૫).

પછી આણે રમ્ભા નામની અપ્સરા ઉપર બળાત્કાર કર્યો. તે ઉપરથી નલકુબેરનો આને શાપ થયો કે હવે પછી જે રાવણુ કોઈ જેને કામેચ્છા નથી એવી સ્ત્રીપર બળાત્કાર કરે તો તેનું મસ્તક સમઘા લાગી પડજો. (સં ૨૬).

સસો હોષ પૂરા પાપો વધૂં રમ્ભાં પરામૃશન ।
ન શક્નોત્યવશાં નારીમુપૈતુમજિતેન્દ્રિયઃ ॥૬૧॥
(ભારં ૧૧૦ અં ૨૮૧)

એક વેળા રાવણુ ઇંદ્ર સાથે યુદ્ધ કરવા ગયો હતો, તેમાં એના આજ્ઞ સુમાલીને સાવિત્ર નામના વસુએ માર્યો. એ ઉપરથી મેઘનાદે આગળ આવી, દેવો સાથે ધોર યુદ્ધ કરી, ઇંદ્રને બાંધી લંકા આણ્યો. (સં ૨૯-૩૦) તે પછી એક વેળા રાવણુ સહસ્રાર્જુન પાસે ગયો, તો તે નર્મદા ઉપર ગયો છે એવું સાંભળી એ ત્યાં ગયો

અને મધ્યાનહકાળ થયો હતો એટલે સ્નાન કરી શિવાલગની અર્ચના કરવા બેઠો. (સં ૩૧). એટલામાં નર્મદાનાં પાણી વધ્યાં ને એ લગલગ ઊડવા જોવા થયો તોપણ પુન સમાપ્ત થયાં પહેલાં એ ઉઠ્યો નહિ. પૂન સમાપ્ત કરી રહ્યા પછી પાણી કેમ વધ્યાં તેની તલાસ કરતાં તેને જણાયું કે નદીના નીચાણમાં સહસ્ત્રાબ્દન ક્રીડા કરે છે. એ ઉપરથી એ ત્યાં ગયો ને ત્યાં જતાં જ બંને વચ્ચે યુદ્ધ થયું. તેમાં સહસ્ત્રાબ્દન રાવણને બાંધી માહીષ્મતી લઇ ગયો. ત્યાંથી પુલસ્ત્ય ઋષિએ એને છોડવી લંકા પાછો આણ્યો. (સં ૩૨-૩૩). આ જ પ્રમાણે વાલીએ પણ એને પકડી કિર્ણિકા લઈ જઈ અંગદના પારણા પર લટકાવ્યો હતો, ત્યાંથી પણ પુલસ્ત્યે જ ફરી છોડાવ્યો. (સં ૩૪) પછી રાવણનું શ્વેતદ્વીપમાં ગમન અને ત્યાં થયેલો તેનો ઉપહાસ. (પ્રક્ષિપ્ત સં ૫).

આવી રીતે ઘણો કાળ જતાં, ચાલુ મન્વન્તરની ચોવીસમી યોગડીમાં સૂર્યવંશી દશરથ રાજાને ત્યાં તેની કૌસલ્યા નામની સહુથી મોટી સ્ત્રીને ઉદરે અયોધ્યામાં વિષ્ણુના અંશ રામચંદ્ર જન્મ્યા; અને પિતાની આગાને લીધે તેમને, લક્ષ્મણ અને સીતા સહિત દંડકારણ્યમાં થઇને પંચવટીમાં રહેવાનું થયું. એ વર્તમાન રાવણને પ્રથમ અકંપન રાક્ષસે જણાવ્યા. (વાં ૧૦ અમરણ્ય ૦ સં ૩૧). પછી શર્પણખા વિરૂપ થવાથી અને તે જ નિમિત્તે ખરાદિતો વધ થતાં, તેણે પણ સીતાનું સૌંદર્ય અને આ લોકો અહીં છે એ જ વૃત્તાંત રાવણને આવી જણાવ્યો. એથી આ કોષે ભરાઇ મારીયને સાથે લઇ પંચવટી ગયો, અને સીતાનું હરણ કરી તેને લંકા લાવીને રાખી. (૧ ખર; ૪ મારીય, અને પંચવટી શબ્દ જુઓ). સીતાને લઇને જતાં, તેના નિમિત્તે આનું અને જટાયુનું યુદ્ધ થયું. (જટાયુ શબ્દ જુઓ). રાવણ સીતાને લઇ લંકા

જતો હતો ત્યારે સીતાએ પોતાના અલંકાર ઉત્તરીય વસ્ત્રમાં બાંધી ઋષ્યમૂક પર્વત પર બેઠેલા પાંચ વાનરો તરફ ફેંકી દીધા; રાવણે તેમને લંકામાં અશોક વનમાં લઇ જઈ રાખ્યાં. (વાં ૧૦ અમર ૦ સં ૫૪). પછી સીતા પોતાને વશ થાય એ અર્થનું એનું બોલવું ને તેથી સીતાએ કરેલી એની નિર્ભર્ત્સના. (સં ૫૫-૫૬).

પછી સીતાની શોધ કરવા મારુતિ લંકા આવી અશોક વનમાં બેઠા છે એટલામાં રાવણ ત્યાં આવ્યો, અને સીતા સાથે પૂર્વવત જ બોલવા લાગ્યો; પરંતુ સીતાએ તેનો અતિશય ધિક્કાર કરવાથી તે સીતાને મારી નાંખવા પ્રવૃત્ત થયો. પરંતુ ધાન્યમાલિની રાવણનું સાંત્વન કરી તેને લંકા લઇ ગઈ. (વાં ૧૦ સુદર ૦ સં ૧૮-૨૨). બીજે દિવસે રાવણને કોઇએ એવા સમાચાર કહ્યા કે કોઇ એક વાનરે આવીને અશોકવનનો લંગ કર્યો અને તે માંજલા મહેલના રક્ષકોને મારી નાખી મહેલનો પણ નાશ કર્યો. તે ઉપરથી એણે કેટલાક રાક્ષસો મોકલ્યા તેને મારુતિએ મારી નાંખ્યા સાંભળી ઇંદ્રજિત આવ્યો, તે બ્રહ્માસ્ત્રનો પ્રયોગ કરી મારુતિને બાંધી લંકા લઈ ગયો. (વાં ૧૦ સુદર ૦ સં ૪૨-૪૮). પછી રાવણ સાથે તેમનું બોલવું અને કિર્ણિકા પાછું જવું તે સંબંધી હનુમાન શબ્દ જુઓ. લંકા બાળી મારુતિ ગયા પછી રાવણસલામાં મસલત (વાં ૧૦ યુદ્ધ ૦ ૬-૭), તેમાં વજ્રદંડે એવી યુક્તિ બતાવી કે રાક્ષસોને મનુષ્ય વેશ ધારણ કરાવી રામ પાસે મોકલી. તેઓ એવું કહે કે અમને ભરતે તમારી સહાય કરવા મોકલ્યા છે એવું કહી વાનર સેના રામથી દૂર કરાવડાવી, સંધિ બોધે રામનો વધ કરવો. આ યુક્તિ સર્વને પસંદ પડવાથી બધા રાક્ષસો આનંદથી કુદવા લાગ્યા. એ બોધ વિભીષણે ગુરુસે થઇ બધાને પોતપોતાને સ્થળે બેસાડ્યા અને રાવણને પુષ્કળ બોધ

કર્થો. એ ઉપરથી રાવણે સભા વિસર્જન કરી અને બધાને ઘેર જવાની આજ્ઞા આપી. (સં ૮-૧૦). તે પછી રાવણને કુંભકર્ણનેા ઉપદેશ (સં ૧૦). તે પછી રામ તે કાણ અને એમનું સામર્થ્ય કેવું છે ઇત્યાદિ વર્ણન કરી વિભીષણે રાવણને ફરીથી બોધ કર્યો. (સં ૧૪). તે ઉપર ઇન્દ્રજિતે લાવણ કહ્યું તેનું કુંભકર્ણ કરેલું ખંડન. (સં ૧૫) છેવટે રાવણે વિભીષણનેા અતિશય ધિક્કાર કર્યો તેથી તે રામને શરણે ગયો. (સં ૧૬).

રાવણે શુક રાક્ષસને મોકલી રામના સૈન્યની સંખ્યાની લાજ મેળવી, અને તું રામને છોડી પાછો તારે દેશ જ એવો સંદેશો સુગ્રીવને પણ મોકલ્યો. (સં ૨૦). રામના સૈન્ય સાથે સુવેલાયળ પાસે ઉતર્યા પછી શુક સારણને લઇ રાવણ ઉંચા મહેલ પર ચડ્યો એટલે, તેમણે, પ્રત્યેક વાનર, તેમનું પરાક્રમ અને તે કેટલી સેનાનો અધિપતિ ઇત્યાદિ સર્વ હકીકતથી તેને વાકેફ કર્યો. (વાં ૨૦ ચુદ્ર ૨૬-૨૮). પછી રાવણે વિઘ્નિજન્મ પ્રધાનની સહાય વડે રામનું માયામય શિર અને ધનુષ્ય બનાવડાવી સીતા પાસે લઇ જઈ દેખાડી તેનો છળ કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો પણ તે વશ થયાં નહિ. (સં ૩૧-૩૨). તે જાણી, રાવણના આજ્ઞા માલ્યવાન રાક્ષસે તેને શીખામણ દીધી પણ તેનો રાવણે ધિક્કાર કર્યો. (સં ૩૫). તે પછી રાવણે નીચે પ્રમાણે યુદ્ધની તૈયારી કરી:-લંકાના પૂર્વદ્વાર પર પ્રહસ્ત, દક્ષિણ દ્વાર પર મહાપાર્શ્વ અને અને પશ્ચિમ દ્વાર પર ઇન્દ્રજિત અને મધ્ય ભાગમાં વિરૂપાક્ષ એ પ્રમાણે અસંખ્ય સેના સહિત આ વીરોને રાખી પોતે શુક સારણ અને મોટી સેના સહિત ઉત્તર દ્વાર પર રહ્યો. (વાં ૨૦ ચુદ્ર ૩૦ સં ૩૬).

યુદ્ધનો આરંભ થયો એટલે પ્રથમ દિવસે ઇન્દ્રજિતે લાખો વાનરોને મૂર્છા પમાડ્યા, અને રામ લક્ષ્મણને નાગપાશથી બાંધી મૂર્છા પમાડી પોતે લંકા ગયો. એ જોઈ રાવણને

ધણો આનંદ થયો અને તેણે સીતાને પુષ્પક વિમાનમાં બેસાડી, ત્રિજટા પાસે એ લોકોની શી અવસ્થા થઈ છે તે દેખાડાવડાવું. (સં ૪૬-૪૭). બીજે દિવસે રામને પૂર્વવત જ સ્વસ્થ જોઇ રાવણે, ધૂમ્રાક્ષ, વજ્રદંડ, અકંપન, પ્રહસ્ત ઇત્યાદિ રાક્ષસોને મોટાં સૈન્ય આપી રામ તરફ મોકલ્યા; પરંતુ તે સધળા ત્યાં જઇ યુદ્ધ કરી મરણ પામ્યા. (સં ૫૧-૫૭). યુદ્ધને છટે દિવસે રાવણ પોતે યુધ્ધે ચડ્યો અને પરાલભ પામી પાછો ફર્યો. (સં ૫૯). સાતમે દિવસે રાવણ સભામાં બેસી હવે શું કરવું તેનો વિચાર કરવા લાગ્યો, ત્યાં તેને અનરણ્ય રાજ, વેદવતી, નંદી ઇત્યાદિના શાપ એકદમ સાંભરી આવ્યા, અને નરવાનરોને હાથે મરણનો પ્રસંગ આવી પહોંચ્યો જણાયો, તે ઉપરથી કુંભકર્ણ ઉદ્ધતો હતો તેને જાગૃત કરવા તેણે રાક્ષસોને મોકલ્યા. (સં ૬૦). જાગૃત થઇ તે સભામાં આવ્યો, અને તેને અને રાવણને કાંઇ વાતચિત થયા પછી તે યુધ્ધે ચડ્યો તે મરણ પામ્યો. (કુંભકર્ણ શબ્દ જુઓ).

કુંભકર્ણ મરણ પામતાં, વિભીષણ આદિએ દીધેલી શીખામણનું રાવણને સ્મરણ થતાં તેને અનિવાર દુઃખ થયું. (સં ૬૮) એ જોઇ દેવાંતક, નરાંતક, ત્રિશિરા અને અતિકાય એ ચારે પુત્રો મહોદર વિગેરેને સાથે લઇ રાવણનું સાંત્વન કરી યુધ્ધે ચડ્યા. (સં ૬૯) અને સધળા યુદ્ધ કરી મરણ પામ્યા. (સં ૭૨) હવે ઇન્દ્રજિત યુધ્ધે ચડ્યો, અને એક પ્રહરમાં રામસેનામાંના સડસઠ કોટિ વાનરોને મારી લંકા પાછો ગયો. એ જોઇ રાવણને આનંદ થયો અને તેણે પુનઃ કુંભ અને નિકુંભને અસંખ્ય સેના આપી યુદ્ધ કરવા મોકલ્યા, પરંતુ તેમને જય ન મળતાં તે સર્વ મરણ પામ્યા. (સં ૭૩-૭૫). તે પછી મકરાક્ષ યુદ્ધ માંડ્યું ને તે પણ મરાયો. (સં ૭૮) નિરુપાય થઈ હવે યુધ્ધે કોને મોકલવો એના વિચારમાં રાવણ પડ્યો હતો એટલામાં ઇન્દ્ર-

જિતે આગળ આવી કહ્યું કે આપ લગિરે શીકર કરશો નહિ, હવે હું જ યુદ્ધ કરવા જાઉં છું. એવું કહી તે યુદ્ધ કરવા ગયો ને લક્ષ્મણને હાથે મરાયો. (૧. ઇંદ્રજિત શબ્દ જુઓ).

ઇંદ્રજિતનું મરણ સાંભળી રાવણને શોકની પરાકાષ્ટા થઇ અને ક્રોધે ભરાઇ હાથમાં ખર્જ લઇ સીતાનો વધ કરવા નિકળ્યો. પરંતુ અવિંધ્ય નામના સચિવે આપસરખાએ સ્ત્રીવધ કરવો શોભે નહિ ઇત્યાદિ કહી અનેક રીતે સાંત્વન કરી રાવણને પાછો ફેરવ્યો. (સં ૯૩) હવે રાવણે લંકા માંહેલું સઘળું સૈન્ય યુદ્ધભૂમિ પર મોકલ્યું. તેમાંના ધણુ ખરા રાક્ષસો મરાયા એથી લંકામાં ઘેર ઘેર રાક્ષસોમાં ધણુ જ શોક વ્યાપી રહ્યો. (સં ૯૪-૯૫)

આ પ્રમાણે પુત્રો, બાંધવોનો નાશ થયો, અને અસંખ્ય સૈન્ય પણ મરણ પામ્યું તો પણ રાવણની જીવિતાશા છુટતી નથી, અને તેથી જ તે શુક્રાચાર્ય પાસે જઈ વિનંતિ કરવા લાગ્યો કે આપ મારા ગુરુ ને મારો આમ પરાજય થાય તે આપને યોગ્ય લાગે છે? એ ઉપરથી શુક્રાચાર્યે એને એક મંત્ર આપ્યો અને કહ્યું કે જો આ મંત્રનો જપ તેમ જ હોમ નિર્વિઘ્ને સિદ્ધ થશે તો તું વિજયી થઇશ. આ સાંભળી રાવણને ધણો હર્ષ થયો, અને આચાર્યને વંદન કરી લંકામાં ગુપ્ત સ્થળે અનુશ્રાન કરવા બેઠો. આ ખબર વિભીષણને પડતાં જ તેણે રામચંદ્રને કહી અંગદ આદિ વાનરોને ત્યાં મોકલ્યા. તેમણે સરમાના (વિભીષણની સ્ત્રી) કહેલા સંકેત પ્રમાણે ત્યાં જઈ રાવણના કાર્યમાં વિઘ્ન નાંખવા માંડ્યું. પરંતુ રાવણ આસન છોડી ઉઠે નહિ. એટલે અંગદ અંતઃપુરમાં ગયો અને ત્યાંથી મદોદરીને બહાર ધસડી આણી રાવણ સમક્ષ તેને હેરાન કરવા લાગ્યો. મદોદરીનું અતિશય આકંઠ સાંભળી રાવણે આસન છોડ્યું એટલે અંગદ આદિ ત્યાંથી

પલાયન થઈ ગયા. પછી મદોદરીનું સાંત્વન કરી, તે યુદ્ધ કરવા નિકળ્યો. (અધ્યાત્મરા ૧૦ ચુદ્ધ ૦ સં ૧૦) યુદ્ધે જતી વખતે લંકામાં જેટલું સૈન્ય રહ્યું હતું તે બધું, તેમ જ બધા પ્રધાનોને સાથે લઇ તે રામ સંમુખ આવ્યો, અને રામ સાથે દારુણ યુદ્ધ કર્યું, પરંતુ તેમાં રામને કાંઈએ વ્યથા ન થતાં તેમને હાથે રાવણનું મૃત્યુ થયું. (૨. રામ શબ્દ જુઓ) રાવણ મરણ પામ્યો ત્યારે ચૌદમી ચોકડીનો આરંભ થયો હતો. અગિઆરમી ચોકડીમાં તેનો જન્મ અને ચોવીસમી ચોકડીમાં તેનું મરણ થયું હતું.

રાવણના શરીરની આકૃતિ પ્રચંડ હતી તોપણ કુંભકરણ જેટલી તો નહિ જ. જન્મથી જ તેને દસ મુખ અને વીસ જુજ હતા. તોપણ એ કામરૂપધર હોવાથી જ્યારે જોઈએ ત્યારે ધારે એ રૂપ ધારણ કરતો. તેના શરીરનો રંગ તદ્દન કાળો હોવાથી એ સ્વાભાવિક રીતે જ ભયંકર દેખાતો. જો કે શિવમાં એને ધણી નિશા હતી તોપણ અભિચાર કર્મમાં તેની બુદ્ધિ રત હોવાથી એ ભક્તિથી એને નિવૃત્તિ મળી નહિ. એને વેદ બહુ સરસ આવડતા હશે એવું જણાય છે, દારુણ એના સમય પહેલાં વેદના અધ્યાય જેવા લાગ નહોતા તેથી અમુક પ્રકરણ ક્યાંથી ક્યાં સુધી, તેનો નિર્ણય કરવું મુશ્કેલ પડતું. તે દૂર કરવા રાવણે ચારે વેદના અધ્યાય પ્રમાણે ખંડ બાંધ્યા. તે ઉપરાંત પ્લાહણો વેદનાં પદો ભણે છે, તે પણ આણે જ પાડેલાં. તેમ જ અધ્યયનમાં ભુલ ન થાય માટે ક્રમ, ધન અને જટાની યોજના પણ આની જ કલ્પનામાંથી ઉદ્ભવ્યાં હશે એમ જણાય છે.

રાવણ. રાવણના સઘળા પુત્રોને કહેવાતું નામ. પરંતુ વિશેષે કરીને ઇંદ્રજિતને કહેવાની રીત છે. રાષ્ટ્ર. સોમવંશી આયુ રાજના પુત્ર ક્ષત્રવૃક્ષના સુહોત્ર નામના પુત્રનો પૌત્ર અને કાશિ નામના રાજનો પુત્ર તે. આનો પુત્ર દીર્ઘતમા રાજ.

રાષ્ટ્રપાલ. નહુપકુલોત્પન્ન યદુવંશમાંના સાત્વત-
કુળમાં જન્મેલા ઉગ્રસેન રાજાના નવ પુત્રો-
માંનો એક. કંસનો નાનો ભાઇ.

રાષ્ટ્રપાલિકા. ઉગ્રસેન રાજાની કન્યાઓમાંની
એક.

રાષ્ટ્રપાલિ. ઉપલો શબ્દ જુઓ.

રાષ્ટ્રપિંડી. એક બ્રહ્મર્ષિ. (૩ અંગિરા શબ્દ
જુઓ.)

રાષ્ટ્રભૂત. પ્રિયવ્રતવંશના ઋષભદેવના પુત્ર ભરતના
પાંચ પુત્રોમાંનો બીજો.

રાષ્ટ્રવર્ધન. દશરથ રાજાના આઠ પ્રધાનમાંનો
જે અર્થસાધક પ્રધાન તેનું જ બીજું નામ.

રાહુ. કશ્યપ ઋષિથી સિંહિકાને થએલા પુત્રો-
માંનો એક. આ પ્રસ્તુત મન્વંતરમાં આકાશ
મધ્યે, સૂર્યમંડળની ઉપર અને ચંદ્રમંડળની
નીચે આવેલા (તામસ) અંધકારયુક્ત
રાહુમંડળનો અધિપતિ હોઇ તેનું મંડળ
સૂર્યમંડળની ગતિ પ્રમાણે ફરે છે.

રાહુકર્ણી. એક. બ્રહ્મર્ષિ. (૩. અંગિરા શબ્દ
જુઓ.)

રાહુગણ. ગૌતમાંગિરસમાંનું એક કુળ. (૩.
અંગિરા શબ્દ જુઓ.)

રાણી. થઇ ગએલા પાંચમા રૈવત મનુની કન્યા.
વિવસ્વાન આદિત્યની ત્રણ સ્ત્રીઓમાંની બીજી.

રિટિ. એક રુદ્રગણ.

રિપુ. સોમવંશી આયુકુલોત્પન્ન યદુરાજાના ચાર
પુત્રોમાંનો કનિષ્ઠ.

રિપુજય. ધ્રુવપુત્ર શિશ્ને સુચ્યાયાથી થએલા
ચાર પુત્રોમાંનો એક.

રિપુજય (૨). સોમવંશી પૂરુકુલોત્પન્ન હસ્તિ
રાજાના બે પુત્રોમાંના દેવમીઢવંશના સુવીર
રાજાનો પુત્ર. આનો પુત્ર બહુરથ.

રિપુજય (૩). સોમવંશી પૂરુકુલોત્પન્ન હસ્તિ-
રાજાના પુત્ર અજમીઢના વંશના સુધનુકુલોત્પન્ન
જરામંધ વંશમાંના છેલ્લા રાજા વિશ્વજિત
રાજાનો પુત્ર. પુરંજય એવું આનું જ નામાંતર
હતું. આ રાજાને તેના શુનક નામના પ્રધાને
મારી પોતાના પ્રદ્યોત નામના પુત્રને રાજા
કર્યો. રિપુજયથી પૂરુકુળના ઔરસ વંશનો

અંત આવ્યો. ઉપર કહેલા પ્રદ્યોતના વંશમાં
૧૩૮ વર્ષ રાજ્ય રહ્યું. પછી તે વંશનોએ
અંત આવતાં, શિશુનાગ નામના રાજાઓએ
૩૬૦ વર્ષ રાજ્ય કર્યું. અને તેનો એ-અંત
આવતાં મૌર્યવંશનોએ ૧૩૭ વર્ષ રાજ્ય
કર્યું. તે પછી શૌંગ રાજાઓએ ૧૧૨ વર્ષ
અને કાણ્વાયન રાજાઓએ ૩૪૫ વર્ષ રાજ્ય
કર્યું પછી તેમના અંત પછી શદ્ર રાજાઓ
થયા. (ભાગ૦ ૧૨ સ્કં.)

રિષ્ટ. એક ક્ષત્રિય. (સ. ૮-૧૫)

રુદ્રમ. સોમવંશી યદુપુત્ર કોષ્ટાના વંશના રુચક
રાજાના પાંચ પુત્રોમાંનો બીજો.

રુદ્રમક. વૈશ્વદેવકર્મોમાંના અગ્નિનું નામ.

રુદ્રમકવચ. સોમવંશી યદુપુત્ર કોષ્ટાના વંશના
રુચક રાજાના પાંચ પુત્રોમાંનો ત્રીજો.

રુદ્રમકેશ. વિદર્ભદેશાધિપતિ બીભ્રમક રાજાના
પાંચ પુત્રોમાંનો ચોથો.

રુદ્રમખાહુ. વિદર્ભદેશાધિપતિ બીભ્રમક રાજાના
પાંચ પુત્રોમાંનો ત્રીજો.

રુદ્રમભાસી. વિદર્ભદેશાધિપતિ બીભ્રમક રાજાના
પાંચ પુત્રોમાંનો પાંચમો.

રુદ્રમરથ. વિદર્ભદેશાધિપતિ બીભ્રમક રાજાના પાંચ
પુત્રોમાંનો બીજો. દ્રૌપદીના સ્વયંવર સમયે
આ પાંચાલપુરમાં હતો.

રુદ્રમરથ (૨). મદ્રદેશાધિપતિ શલ્યરાજાનો મોટો
પુત્ર.

બુહદ્રલશ્ચ કૌસલ્યો જયત્સેનશ્ચ માગધઃ ।

તથા રુક્મરથો રાજન્નાલ્યપુત્રઃ પ્રતાપવાન્નાષ્ટદા ।
(ભા૨૦ લી૦ અ૦ ૪૭).

આ પોતાના સો ભાઇઓ સાથે કૌરવ
પક્ષમાં હતા; તેને તેના ભાઇઓ સાથે અ-
ભિમન્યુએ માર્યો. (ભા૨૦ દ્રોણ૦ અ૦
૪૫)

રુદ્રમરથ (૩). દ્રોણાચાર્ય તે જ. (દ્રો૦ ૧૩-૨૩)
રુદ્રમવત્તી. બીભ્રમક રાજાના પુત્ર રુદ્રમીની કન્યા.
તેનું કૃષ્ણપુત્ર પ્રદ્યુમ્ને હરણ કર્યું હતું. (૨
પ્રધમ્ન શબ્દ જુઓ)

રુદ્રમાંગદ. એક પ્રાચીન ભગવદ્ ભક્ત રાજા. એ
ક્રીયા કુળનો તે મળી આવતું નથી.

રુક્મિંગદ (૨). શલ્યનો પુત્ર (અા૦૨૦૧-૧૪).
રુક્મિંગદ (૩). દ્રૌપદી સ્વયંવરમાં ગએલા રાજ-
આમાંનો એક.

રુક્માક્ષ્ણેન વીરેણ તથા રુક્મરથેન ચ ।

કૌલ્યઃ સોમદત્તચ પુત્રાશ્ચાસ્ય મહારથઃ ॥૧૪॥
(ભા૨૦ આદિ૦ અ૦ ૨૦૧).

રુક્મિણી. વિદર્ભાધિપતિ ભીષ્મક રાજાને લક્ષ્મીના
અંશાવતાર રૂપે થએલી કન્યા. તેમને કૃષ્ણ
પરણ્યા હતા. એ સંબંધે આ પ્રમાણે ઇતિ-
હાસ મળે છે કે, એ પરણવા યોગ્ય ઉમ્મ-
રનાં થયાં હતાં. એવામાં એક વખત તેમના
પિતાની પાસે રાજસભામાં બેઠાં હતાં ત્યારે
કૃષ્ણના રૂપ, ગુણ, અને સામર્થ્યનું કાઈ વ-
ર્ણન કરતું હતું, તે સાંભળી તેમણે કૃષ્ણને જ
વરવાનો નિશ્ચય કર્યો. તેમનાં માતા, પિતા,
તથા ચાર ભાઈઓને આ વાત રુચી. પરંતુ
કૃષ્ણનો દ્વેષી હોવાથી તેમના મોટા ભાઈ
રુકિમને આ વાત રુચી નહિ. તેથી તેણે રુકિમ-
ણીને શિશુપાલને પરણાવવાનો વિચાર કરી
લગ્નની તૈયારીઓ કરવા માંડી. રુકિમ કર્તા
હતાં હોવાથી તેના પિતાનું તેની આગળ કશું
ચાલતું નહતું. આ પ્રમાણે પરિસ્થિતિ જોઈ
રુકિમણીને ચિંતા થવા લાગી કે હવે શું
કરવું? તેવામાં એક બ્રાહ્મણ એને મળી ગયો.
તેની સાથે તેમણે કૃષ્ણને આ પ્રમાણે સં-
દેશ કહાવ્યો કે—“હે કૃષ્ણ! તમારા ગુણ
શ્રવણ કરી માંડે મન તમારામાં લાગ્યું છે.
હું મારા મનથી તમને વરી છું અને આ
દેહ તમને અર્પણ કર્યો છે. હવે તમારે પં-
ચાનને (સિંહે) એવું કરવું કે, તમારી કહે-
વાયલી જે હું, તે મારા દેહને ઐશ, શિ-
શુપાળ નામનો શુભાક્ષ સ્પર્શ કરે નહિ.
લગ્નને આગલે દિવસે અગ્નિદાને દર્શને જ-
વાનો અમારો કુળાચાર છે, એટલે હું ત્યાં
જઈશ. તમે કૃપા કરી ત્યાં આવી, ઐશ મા-
ગધાદિને હરાવી, રાક્ષસ વિધીએ માંડે હરણ
કરજો. આટલાથી જો આપ નહિ આવો તો
હું પ્રાણ ત્યાગ કરીશ, અને સેંકડો જન્મ ધારણ

કરીને પણ તમને જ વરીશ, પણ શિશુપા-
લને સ્પર્શ કરીશ નહિ.” આવો સંદેશો
લઈ બ્રાહ્મણ કૃષ્ણ પાસે દારકા ગયો ને તે-
મને સવિસ્તર હકીકત કહી સંભળાવી. તે
સાંભળતાં જ કૃષ્ણ બ્રાહ્મણ સાથે રથારૂઢ થયા ને
કુંડિનપુર ગયા. ત્યાં શિશુપાળ આવી પહોં-
ચ્યો હતો; અને જરાસંધ, દંતવક્ર, વિદૂરથ,
અને પૌંડ્રક વાસુદેવ ઇત્યાદિ અનેક રાજા
લગ્નના સમારંભ માટે બેગા મળ્યા હતા.
અહીં દારકામાં બળરામને કાઈ યાદવે સ-
માચાર કહ્યા કે કુંડિનપુરથી કાઈ બ્રાહ્મણ
આવ્યો હતો તેણે કાંઈ સંદેશો કહ્યો; તેની સાથે
કૃષ્ણ ત્યાં ગયા. તે ઉપરથી બળરામ મોટું
સૈન્ય સાથે લઈ તેમની પાછળ પાછળ જ
નીકળ્યા તે, જ્યાં કૃષ્ણ રુકિમણીનું હરણ
કરી જાય છે, ને ત્યાં બેગા થયેલા રાજા
કૃષ્ણને પકડવાનો પ્રયત્ન કરી રહ્યા છે, ત્યાં
જઈ પહોંચ્યા. પછી યાદવોનું અને બેગા
મળેલા રાજાઓનું જળદંડે યુદ્ધ મચ્યું. તેમાં
કૃષ્ણ બળરામે સર્વનો પરાલવ કર્યો અને
રુક્મીને શિક્ષા કરી. (રુક્મી શબ્દ જુઓ)
રુકિમણીના પિતાએ લગ્ન સમારંભ ઉત્તમ
પ્રકારે કરી યથાયોગ્ય વિવાહ વિધીથી રુકિમ-
ણી કૃષ્ણને પરણાવ્યાં, અને તે કૃષ્ણ સાથે
દારકા ગયાં (ભાગ૦ દસમ૦ અ૦
૫૨-૫૪).

રુકિમણીને કૃષ્ણથી પ્રલુપ્ત ઇત્યાદિ દસ
પુત્ર અને ચારુમતી નામની એક કન્યા મળી
અગીઆર સંતાન થયાં હતાં. કૃષ્ણની બધી
સ્ત્રીઓમાં એ પટરાણી હતાં. કૃષ્ણ નિજધામ
ગયા ત્યારે એમણે કૃષ્ણના દેહ સાથે સહ-
ગમન કર્યું.

રુક્મિણી ત્વથ ગાન્ધારી શૈભ્યા હૈમવતીત્યાપિ ।

દેવી જાંબવતી ચૈવ વિવિશ્વજાતવેદસમ્ ॥૭૪॥

(ભા૨૦ મૌસલપર્વ૦ અધ્યા૦ ૮).

રુક્મી. વિદર્ભ દેશના અધિપતિ ભીષ્મક રા-
જાના પાંચ પુત્રોમાં સહુથી મોટો. રુકિમ-
ણીનો મોટો ભાઈ. આણે રુકિમણીને તેની,

તેમ જ માતા પિતાની ધ્રુષ્ટા વિરુદ્ધ શિશુ-
પાલને પરણાવવાનો વિચાર કર્યો. ત્યાં દાર-
કાથી કૃષ્ણે આવી રુકિમણીનું હરણ કર્યું. તે
જેમ ક્રોધે ભરાય, પોતે બોલાવેલા રાગ-
એને સાથે લઈ, હું રુકિમણીને પાંચી લઈ
આવી તેનું લગ્ન શિશુપાળ સાથે કરીશ અને
જે એમ ન કરી શકું તો કુંડિનપુરમાં પાછો
નહિ જઈ એવી પ્રતિજ્ઞા કરી, કૃષ્ણ સાથે યુદ્ધ
કરવા નીકળ્યો. પછી કૃષ્ણનું ને એનું યુદ્ધ
થયું તેમાં કૃષ્ણે એને પકડ્યો ને જોવું ખર્જ
કહાડી તેનું માથું કાપી નાંખવા જાય છે,
ત્યાં રથમાં બેઠેલાં રુકિમણી કૃષ્ણને પગે પડ્યાં
ને ભાષને છોડાવ્યો. પણ કૃષ્ણે તેને એમને
એમ છોડી ન મુકતાં વિરૂપ કરીને છોડ્યો.
પ્રતિજ્ઞા પ્રમાણે કુંડિનપુર ન જતાં, રુકમી
ખીજું જ એક ભોજકટ નામે નગર વસાવી
ત્યાં રહ્યો. (ભાગ ૧૦ સ્કં ૦ અં ૦
૫૨-૫૪)

પછી એણે કૃષ્ણથી બલાઢ્ય થવાની લા-
લસાથી, ગંધમાદન પર્વતપર રહેનાર કોઈ
એક સામાન્ય માણસ પાસેથી ચતુષ્પાદ ધનુર્વેદ
અને મહેન્દ્ર નામનું ધનુષ્ય મેળવ્યું. આને
યોગે કરીને એ ધણો બલાઢ્ય થઈ પડ્યો
હતો. કેટલેક કાળે ભારતનું યુદ્ધ થતાં,
તે વેળા, ધણા ધમંડ સાથે એક અક્ષોહિણી
સૈન્ય લઈ, એ પ્રથમ પાંડવો પાસે
આવ્યો અને અર્જુનને કહેવા લાગ્યો કે
તું આ યુદ્ધથી ખડીશ નહિ. હું કૌરવોને
મારી તને રાજ્ય પર બેસાડીશ. અર્જુનને
તેને કહ્યું કે મને યુદ્ધનો લવલેશ પણ લય
નથી. તેમ જ મારે તારી સહાયની પણ
ધ્રુષ્ટા નથી. તારે રહેવું હોય તો રહે, ને
જવું હોય તો જા. આથી આ વિમનરક થઈ
દુર્યોધન પાસે ગયો, અને ત્યાં પણ ઉપર પ્રમા-
ણે જ બોલ્યો. પરંતુ દુર્યોધને પણ તેનો
અંગીકાર ન કર્યો, એટલે આ પોતાને નગરે
પાછો આવ્યો.

પ્રતિગૃહ્ય તુ તાન્સર્વાન્વિશ્રાન્તઃ સહસૈનિકઃ।
ઝવાચ મધ્યે વીરાણાં કુન્તીપુત્રં ધનંજયમ્

॥ ૨૦ ॥

સહાયોસ્મિ સ્થિતો યુદ્ધે યદિ ભીતોસિ
પાણ્ડવ ।

કરિષ્યામિ રણે સાહ્યમસહ્યં તવ શત્રુભિઃ॥૨૧॥

નાસ્મિ ભીતો મહાબાહો સહાયાર્થશ્ચ નાસ્તિ મે ।

યથાકામં યથાયોગં ગચ્છ વાત્રેવ તિષ્ઠ વા

॥ ૩૪ ॥

તચ્છુત્વા વચનં તસ્ય વિજયસ્ય ચ ધીમતઃ ।

વિનિવર્ત્ય તતો રુક્મી સેનાં સાગરસંનિભામ્ ।

દુર્યોધનમુપાગચ્છત્તથૈવ ભરતર્ષભ ॥ ૩૫ ॥

તથૈવ ચાભિગમ્યૈનમુવાચ વસુધાધિપઃ ।

પ્રત્યાલ્બ્યાતશ્ચ તેનાપિ સ તદા શૂરમાનિના

॥ ૩૬ ॥

(ભારત ૦ ઉદ્યોગ ૦ અં ૦ ૧૫૮).

આને એક રુક્મવતી નામની કન્યા હતી
તે એણે રુકિમણીના પ્રીતીપાત્ર પુત્ર પ્રહુમ્નને
આપી હતી; અને એક પુત્ર હતો, પણ તેનું
નામ ગ્રંથોમાંથી મળી આવતું નથી. તેના
એ પુત્રની રોચના નામની કન્યા, પ્રહુમ્ન
પુત્ર અનિરુદ્ધને આપી હતી. એ વિવાહના
સમારંભ વખતે કાંઈ કારણ ઉત્પન્ન થતાં
બળરામે રુક્મીને મારી નાંખ્યો. (૨ રોચના
શબ્દ જુઓ)

રુક્મેષુ. સોમવંશી યદુપુત્ર કોષાના વંશના રુચક
રાજના પાંચ પુત્રોમાંનો ત્રીજો.

રુચક. સૂર્યવંશી ઇક્ષ્વાકુકુલોત્પન્ન હરિશ્ચંદ્રના
વંશના ભરુક રાજનું ખીજું નામ.

રુચક (૨). સોમવંશી યદુપુત્ર કોષાના વંશના
કુશના રાજનો પુત્ર. આને રુક્મકવચે પણ
કહેતા હતા. આને પુરુજિત, રુક્મ, રુક્મેષુ,
પૃથુ અને જ્યામધ એ નામના પાંચ
પુત્રો હતા.

રુચક (૩). મેરુના કર્ણિકાપર્વતોમાંનો એક પર્વત.
રચિ. એ નામનો એક પ્રજાપતિ. સ્વાયંભૂમનુએ
આને પોતાની ત્રણ કન્યાઓમાંથી આકૃતી

નામની કન્યા પુત્રિકા ધર્મે કરીને પરણાવી હતી. એટલે આણે યજ્ઞ અને દક્ષિણ એવું જે કન્યાપુત્રરૂપ જોળવું થયું તેમાંથી પુત્ર યજ્ઞ મનુને આપ્યો, અને દક્ષિણ નામની કન્યા મનુએ માગી એટલે તે જ યજ્ઞને પરણાવવા માટે આપી હતી.

યસ્તયોઃ પુરુષઃ સાક્ષાદ્વિષ્ણુર્યજ્ઞસ્વરૂપધૃક્ ।

યાં સ્ત્રી સા દક્ષિણા ભૂતેરંશભૂતાનપાયિની

॥ ૪ ॥

આનિષ્ઠ્યે સ્વગૃહં પુત્ર્યાઃ પુત્રં વિતંતરોચિપમ્ ।

સ્ત્રીયંભુવો મુદા યુક્તો રુચિર્જગ્રાહ દક્ષિણામ્

॥ ૫ ॥

(ભાગ ૪ સ્કં ૦ અં ૧.)

રુચિ (૨). એક અપ્સરાઃ (ભા ૦ અનુ ૦ ૫૦-૪૭).

રુચિ (૩). દેવશર્માની ભાર્યી. ઇન્દ્ર એના પર મોહિત થઇને એને બ્રહ્મ કરવાને પ્રયત્ન કરતો હતો. તેનાથી એની રક્ષા કરવાનું દેવ શર્માએ પોતાના શિષ્ય વિપુલને સોંપી પોતે યજ્ઞ કરવામાં રોકાયો. શિષ્યે યોગબળે ગુરુ પત્નીના અંગે અંગમાં પ્રવેશ કરીને ઈન્દ્રને ભોંઠો પાડ્યો હતો. (ભા ૨૦ અનુ ૦ ૭૫-૪૧,)

રુચિપર્વા. કૃતિ રાજાનો પુત્ર, દુર્યોધન પક્ષનો એક રાજા. એને સુપર્વાએ માર્યો હતો, (ભા ૨૦ દ્રો ૦ ૨૬-૫૩.)

રુચિરાંધ. સોમવંશી પૂરુકુલોત્પન્ન અજમીઢપુત્ર બૃહદિપુના વંશના સેનજિત રાજાના ચાર પુત્રોમાંનો સહુથી મોટો.

રુદ્ર. પ્રસિદ્ધ અગિઆર રુદ્ર. એ ચાલુ મન્વન્તર-માંના સપ્તવિધ દેવોમાંના દેવ હતા. એમની ઉત્પત્તિ કોઈ ઠેકાણે સ્થાણ નામના બ્રહ્મપુત્રથી, ને કોઈ ઠેકાણે ધર્મઋષિથી, એમ સંશયાત્મક લખેલી મળે છે. પણ અહીં ભારતને પ્રમાણ-ભૂત માગી તેમની ઉત્પત્તિ લખી છે. પ્રાયઃ જો કે એઓ ભૂત, રાક્ષસ વિગેરેના અધિપતિ ગણાય છે, તોપણ ભૂત વગેરેનું ખરૂં આધિપત્ય મુખ્યત્વે કરી નિર્ઝાતિ નામના એક રુદ્રનું છે.

રુદ્ર (૨). સૃષ્ટિની ઉત્પત્તિ કરવા માટે બ્રહ્મદેવે ઉત્પન્ન કરેલા પ્રજાપતિ. એ સૃષ્ટિ કેમ ઉત્પન્ન કરે કહી રડવા લાગ્યા, માટે તેમનું રુદ્ર નામ પડ્યું. પછી સૃષ્ટિનો સ્તંભ એટલે સ્થાણ એવું એ નામ પડ્યું. પુરાણમાં સ્થાણ, રુદ્ર, અને શિવ એક જ કહી ગોટાળો કર્યો છે. પરંતુ શિવ કાંઈ રુદ્ર નથી; સ્તુતિ કરતાં અનેક નામોવડે શિવની સ્તુતિ કરાય છે, તેમાં આ નામ પણ આવી જાય છે, એટલું જ માત્ર.

રુદ્રકણ્ઠ. કાશીમાંનું સ્થાન

રુદ્રકણ્ઠ (૨). એક તીર્થ વિશેષ.

રુદ્રકોટિ. નર્મદા સંબંધી અમરકંટક પર્વત પરનું તીર્થ વિશેષ. (૫૦ ૮૦-૧૧૮).

રુદ્રશરપ્રમોક્ષ. ત્રિપુરવધ વળતે મહાદેવે જે સ્થળે ઉભા રહી ત્રિપુરપર બાણ છોડેલાં તે સ્થળ.

સ બ્રહ્મકોશં રજતાલયં ચ શક્રાલયં રુદ્ર-શરપ્રમોક્ષમ્ ।

હયાનનં બ્રહ્મશિરશ્ચ દીપં દદર્શ વૈવસ્વત-કિકરાંશ્ચ ॥૫૫॥

(૫૧૦ ૨૧૦ યુ ૦ સર્ગ ૦ ૭૪).

રુદ્રશ્રેણ્ય. ભદ્રસેનક રાજા તે જ.

રુદ્રસર. એક સરોવર.

રુદ્રસાવણિ. હવે પછી થવાનો બારમો મનુ.

આને લોકો ઋત પાળુ કહેશે. આને દેવવાન, ઉપદેવ, દેવશ્રેણ ઇત્યાદિ પુત્રો થશે. સ્વર્ગમાં હરિતાદિક દેવ અને તેના સ્વામી ઋતધામા ઇન્દ્ર થશે. તપસ્વી, તપોમૂર્તિ, આગ્નીધિક ઇત્યાદિ સમર્પિ થશે. અને સત્યસહાયી સુત્ર-તાનિ કુખે સ્વધામા નામનો વિષ્ણુનો અવ-તાર થશે તે ઇન્દ્રને સહાય કરશે.

મીવતા રુદ્રસાવર્ણી રાજન્દ્રાદશમો મનુઃ ॥ ૨૬ ॥

(ભાગ ૧૦ અષ્ટ ૦ અધ્યા ૦ ૧૩)

રુદ્રસેન. ભારત યુદ્ધમાં પાંડવપક્ષનો એક રાજા.

ધૃષ્ટધુમ્નઃ શિખણ્ડીય દૌર્મુર્ચિર્જનમેજયઃ ।
 ચંદ્રસેનો રુદ્રસેનઃ કીર્તિધર્મા ધ્રુવો ધરઃ
 ॥ ૩૮ ॥

(ભાર૦ દ્રોણ ૦ અ ૦ ૧૫૯)

રુદ્રાણી. પાર્વતી. (સ ૦ ૧૧-૪૧)

રુદ્રાણી. (૨). પ્રત્યેક રુદ્રી જે શક્તિ તે.

રુદ્રાવર્ત. ભારતવર્ષીય ક્ષેત્ર વિશેષ.

રુદ્રાવર્ત (૨). તીર્થ વિશેષ.

(ભાર૦ વન ૦ ૮૨-૩૭)

રુદ્રાક્ષ. સામવેદોપનિષત.

રુધિરાશન. ખર રાક્ષસના આર અમાત્યોમાંનો એક.

રુધિરાક્ષ. લવણાસુરનો મામો. (કુશ લવ શબ્દ જુઓ)

રુમણ. રામસેનામાંનો નામાંકિત વાનર.

રુમણવાન. જમદગ્નિથી રેણુકાને થએલા પાંચ પુત્રોમાંનો જ્યેષ્ઠ પુત્ર, પરશુરામનો મોટો ભાઈ. સુષેણ, વસ્ક, વિશ્વાવસ્ક અને પરશુરામ એ એના ભાઈઓ હતા.

(ભાર૦ વ ૦ ૧૧૭-૧૧)

રમા. તાર નામના વાનરની કન્યા; સુગ્રીવની સ્ત્રી.

રરુ. અષ્ટ ભૈરવમાંનો બીજો.

રરુ. (૨). ભૃગુકુલોત્પન્ન પ્રમતિ ઋષિથી, દૃતાચી અપ્સરાની કુખે થએલો પુત્ર. આ મોટો તપસ્વી અને વિદ્વાન હતો. રથલકેશ ઋષિએ પાળી પોષી મોટી કરેલી પ્રમદ્વરા નામની, કાષ્ટ એક અપ્સરા આની સ્ત્રી હતી. એક વખત તે ઉંઘતી હતી ત્યારે સર્પદંશ થવાથી મરણ પ્રાપ્ત. તેને, આણે પોતાના અર્ધા આયુષ્યનો સંકલ્પ કરી સજીવન કરી. ત્યારપછી સાપને દેખે ત્યાંથી મારે, એસ આ કરવા લાગ્યો. એ એકદા કુંડુલ નામના એક સાપને મારતો હતો, એવામાં સાપને વાચા થઈ અને આને અનેક વાતો કહી કહ્યું કે અમારી જાત નિર્વિષ છે. માટે તું વિચાર કરીને સાપને મારજે. રરુએ પૂછ્યું કે તારે મૂળ વૃતાંત શું છે તે કહે. ત્યારે કુંડુલ બોલ્યો કે હું પૂર્વાવતારનો સહસ્ત્રપાત ના-

મનો ઋષિ છું. એક વેળા મારા મિત્રને મેં વચ્ચનો સાપ કરી પહીવડાવ્યો હતો. તેથી તેણે મને સાપ દીધો કે તું સર્પ અર્ધશ.

મેં ઉશાપ માગ્યો ત્યારે તેણે કહ્યું કે રુઋષિના દર્શણવડે તારો એ યોગિનિમાંથી ઉદ્ધાર થશે. તે પ્રમાણે આજે મારો ઉદ્ધાર થયો છે. આઠલું બોલી તે અદશ્ય થયો. રરુના પુત્રનું નામ શુનક.

રત્યુક્તવાન્તર્હિતે યોગોત્તસ્મિનૃષિવરે પ્રમી ।

સંમ્રમાવિષ્ટદ્વયો રુરુમેનૈ તદ્વક્તુતમ્ ॥ ૪ ॥

(ભાર૦ આદિ ૦ અ ૦ ૮-૨, ૫૮-૩૧)

રરુ (૩). હિરણ્યાક્ષના વંશમાંનો એક અસુર. આનો પુત્ર દુર્ગમાસુર.

રુશદ્રથ. સોમવંશી અનુકુલોત્પન્ન તિતિલ્હુ રામનો પુત્ર. આના પુત્રો હેમ અને સેન.

રુશેક. સોમવંશી યદુપુત્ર કોષાના શ્વાહિ નામના પૌત્રનો પુત્ર. આનો પુત્ર ચિત્રરથ.

રુષંગુ. એક ઋષિ. (ભાર૦ શલ્ય પર્વ ૪૭-૨૭).

રુષદ્. એક ક્ષત્રિય. (ભાર૦ સ ૦ ૮-૧૩).

રુપવાહિક. ભારતવર્ષીય દેશ વિશેષ. (ભાર૦ ભી ૦ ૮-૪૩).

રુપા. પારિયાત્ર પર્વતમાંથી નીકળતી નદી વિશેષ.

રુપિ. એક બ્રહ્મર્ષિ. (૩ ભૃગુ શબ્દ જુઓ).

રેણુ. પ્રસેનજિત નામનો રાજા તે જ. આની કન્યા રેણુકા તે એણે જમદગ્નિ ઋષિને પરણાવી હતી.

રેણુકા. રેણુ રાજાની કન્યા, અને જમદગ્નિની સ્ત્રી. (જમદગ્નિ શબ્દ જુઓ).

રેણુકાતીર્થ. પંચખમાં નહાનથી ઉતારે સોળ મૈત્રપર આવેલું તીર્થ વિશેષ. (ભાર૦ વ ૦ ૮-૮૩).

રેણુમતી, શિશુપાળની પુત્રી અને તકુળની સ્ત્રી. એના પુત્રનું નામ તરમિત્ર. એનું બીજું નામ કરેણુમતી પણ હતું. (ભાર૦ આ ૦ ૬૩-૭૮)

રેલ. એક ઋષિ (૨. કશ્યપ શબ્દ જુઓ).

રેલ (૨): રેલ ઋષિનું કુળ.

રેવ: સૂર્યવંશી શર્ચાતિકુલોત્પન્ન રેવત રાજાનો પુત્ર. આને કુકુષ્ઠિન પશુ કહ્યો છે.

રેવત: સૂર્યવંશી વૈવસ્વત મનુનો પ્રપૌત્ર, શર્ચાતિ રાજાનો પૌત્ર અને આનર્ત રાજાનો પુત્ર. એણે પશ્ચિમ આનર્ત દેશમાં કુશસ્થળી (દારકા) નામની નગરી સ્થાપી ત્યાં પોતાનું રાજ્ય સુદૃઢ કર્યું. આના સો પુત્રોમાં સૌથી મોટો રેવ અથવા કુકુષ્ઠિ નામનો પુત્ર હતો, અને રેવતી નામની એક કન્યા હતી. તે પરણવા યોગ્ય ઉમરની થતાં એને કોને પરણાવવી એનો વિચાર એના મનમાં આવતાં, કન્યાને લઇને એક વખત તે બ્રહ્મદેવને તેમનો અભિપ્રાય પૂછવા ગયો. ત્યાં દેવ અને ઋષિઓ એકત્ર મળી કાંઈ વિચાર કરતા હતા, તેથી આને ક્ષણભર ખોટી ચું પડ્યું. આ સત્યલોકમાં ગયો તે વખતની પર્યાય (ચોકડી) સહિત, સત્યાવીસ પર્યાય (ચોકડી) ચાલી જઈ, અઠાવીસમી પર્યાયમાં દ્વાપર યુગ જવા લાગ્યો છે તેની આને ખબર રહી નહિ; અને તે દરમ્યાન પૃથ્વી ઉપર ભારતવર્ષીય રાજાઓમાં અનેક ઉચ્ચલ-પાથલ થઈ ગઈ હતી. બ્રહ્મદેવ સ્વસ્થ થયા એટલે આણે મારી કન્યા કોને આપું એમ પૂછ્યું. ત્યારે બ્રહ્મદેવે પૃથ્વી ઉપર થ-એલી ઉચ્ચલપાથલ આને કહી સંભળાવી કહ્યું કે, હમણાં ત્યાં પ્રસ્તુત કૃષ્ણના મોટા ભાઈ બલરામ છે, તેને આ કન્યા પરણાવ. તે ઉપરથી એણે ભુલોકમાં આવી એ રેવતી નામની કન્યા બલરામને આપી અને પોતે તપ કરવા અરણ્યમાં ગયો.

ત્યક્તં પુણ્યજનત્રાસાઙ્ગાતુર્મિદિક્ષ્વસ્થિતૈઃ ॥

સુતાં દત્તવાનવઘાઙ્ગીં બલાય બલશાલિને ॥

અદ્યર્ચ્યં ગતો રાજા તપ્તું નારાયણાશ્રમમ્ ॥૩૬॥

(ભાગ ૦ ૯ સ્કં ૦ અં ૩).

રેવતી. દ્વાદશ આદિત્યમાંના મિત્ર આદિત્યની સ્ત્રી.

રેવતી(૨). ચંદ્રની સત્તાવીસ સ્ત્રીઓમાંની એક, અને પ્રાચેતસ દક્ષની કન્યા.

રેવતી (૩). સૂર્યવંશી રેવત રાજાની કન્યા, અને બલરામની સ્ત્રી.

રેવતી (૪). સ્કંદગ્રહ (ભા ૨૦ વં ૨૩૦-૨૯).

રેવતી (૫). એ નામનું નક્ષત્ર વિશેષ.

રેવતીસુત. સ્કંદ. (ભા ૨૦ વં ૧૩૩-૬).

રૈભ્ય. વિશ્વામિત્ર ઋષિના પુત્રમાંનો એક.

રૈભ્ય (૨). સોમવંશી પુરુકુલોત્પન્ન રૌદ્રાશ્વપુત્ર ઋતેયુ રાજાના સુમતિ નામના પૌત્રનો પુત્ર. આનો પુત્ર દુષ્યંત રાજા.

રેવા. નર્મદા નદીનું જ નામ.

વિશ્વામિત્રસ્ય પૌત્રસ્તુ રૈભ્યપુત્રો મહાતપાઃ

પહાવસુર્મહારાજ ક્ષિપ્ત્વાડ્ઽહ જનસંસદિ ॥૫૭॥

રેવત. એકાદશ રુદ્રમાંનો એક. ભારતોક્ત રુદ્રો-માંથી આ નામ કોનું તેનો નિર્ણય થઈ શકતો નથી.

રેવતકં. દારકા પાસેનો એક પર્વત. એના ઉપર કૃષ્ણ તેમ જ અર્જુન ગયા હતા. (અશ્વ ૦ ૫૯-૪) (ભા ૨૦ આ ૦ ૨૩૯-૧) જૂનાગઢ પાસે આવેલો ગીરનાર પર્વત તે જ. (ભા ૨૦ ભી ૦ ૧૧-૧૮).

રેવતક (૨). એક તીર્થ વિશેષ.

રેવતક (૩). એક બ્રહ્મર્ષિ.

રેવતમનુ. પ્રિયવ્રત રાજાપિની કનિષ્ઠ સ્ત્રીથી થએલા ત્રણ પુત્રોમાં સહુથી નાનો. ચાલુ કલ્પમાં આ પાંચમો મનુ થઈ ગયો. (ભાગ ૦ સ્કં ૦ ૫ અં ૧). આણે કાલિંદી નદીની તીરે ઉત્તમ પ્રકારે તપ કર્યું હતું. (દેવી ભાગ ૧૦ સ્કં ૦ અં ૮). આનો મન્વન્તર એના જ નામે પ્રસિદ્ધ છે. અરુણ, તત્વદર્શી, ધૃતિમાન, હાકવાન. કવિ, યુક્ત, નિરુત્સુંક, સત્વ, નિર્મોહ અને પ્રકાશક (જેમનાં અર્જુન, બલિવિંધ્ય ઇત્યાદિ નામાંતરો છે) એવા ધર્મવર્તિ અને પરાક્રમી દશ પુત્ર હતા. આના મન્વન્તરમાં ઐંદ્રબાહુ, સુબાહુ, પ-ર્જન્ય, સોમપ, સુનિ, હિરણ્યરામા, અને સપ્તાશ્વ (જેમનાં હિરણ્યરામા, વેદશિરા, ઉ-ર્ધ્વબાહુ ઇત્યાદિ નામાંતરો છે) એ સપ્તર્ષિ,

અને સ્વર્ગમાં ભૂતરથ અથવા અભુતરજસ
એ દેવો અને તેમનો સ્વામી વિભુ નામનો
ધંદ્ર હતો. તેવી જ રીતે શુભ્રથી વિકુંઠાની
કુખે વૈકુંઠ નામનો વિષ્ણુનો અવતાર થઇ
તેણે ધંદ્રને સહાય કરી હતી. (ભાગ ૮
સ્કં. અ. ૫). (મત્સ્ય ૫૦ ૮-૧૧).

રૈવસ. એક બ્રહ્મર્ષિ. (૩. ભૃગુ શાખા બ્રુઓ.)

રોચન. દેવ વિશેષ. (તુષિત શાખા બ્રુઓ.)

રોચન (૨). સ્વારોચિષ મન્વન્તરમાં સ્વર્ગમાં
ધંદ્ર હતો તે.

રોચના. વસુદેવની સ્ત્રીઓમાંની એક.

રોચના (૨). વિદર્ભ દેશાધિપતિ ભીષ્મક રાજ-
ની પ્રપૌત્રી, અને રુદ્રની રાજની પૌત્રી,
આના પિતાનું નામ દ્રાધ ઠેકાણે મળી આ-
વતું નથી. પોતાની બેનને સાંડે લાગે માટે
રુદ્રની રાજ્યે આને, રુદ્રમણીના પૌત્ર અ-
નિરુદ્ધને પરણાવી હતી. તેના લગ્ન પ્રસંગે
કૃષ્ણ, બળરામ, પ્રદ્યુમ્ન, સાંખ, ઇલાદિ
અનેક યાદવો પોતાપોતાની સ્ત્રીસહવર્તમાન
ભોજકોટપુર આવ્યા હતા. વસુદેવ અને
ઉગ્રસેન પણ આવ્યા હતા અને બીજા અનેક
રાજ્યોએ એકઠા થયા હતા. લગ્ન સમારંભ
યથાસ્થિત થઇ રહ્યા પછી કાલગ રાજ્યે
રુદ્રનીને કહ્યું કે બલરામને અક્ષવિદ્યાનું બહુ
બસન છે. પરંતુ રમતાં સરસ આવડતું નથી.

માટે તેમની સાથે દ્યુત રમી તું તેમને જીત.
રુદ્રનીએ ઠીક, કહી બલરામને બોલાવ્યા
અને રમવાનો આરંભ કર્યો. તેમાં બલરામ
જે જે પોણુ મુકી દાવ નાંખ્યા તે બધામાં
તે કપટવડે જીત્યો. એવી રીતે બલરામનું
સંધળું વ્યય તેણે જીતી લીધું. ત્યારે બલરામ
ધાંટો પાડી બોલ્યા કે સત્ય છોડીશ નહિ.
પરંતુ રુદ્રની કાંઇ સાંભળે નહિ. છેવટે એક
દાવમાં બલરામ વાસ્તવિક રીતે જીત્યા હતા,
જતાં તે જીત્યા છે એમ રુદ્રની કમ્બલ કરે
નહિ. પરંતુ એટલામાં આકાશવાણી થઇ કે
દાવ બલરામ જીત્યા. આમ જતાં, તે ન
સાંભળતાં, મેં બલરામને જીત્યા એમ રુદ્રની

બોલવા લાગ્યો. આથી બલરામે ક્રોધે ભરાઇ
કલિંગ રાજ્યને પકડ્યો. અને તેના દાંત તોડી
નાંખી, રુદ્રની તરફ ધસ્યા ને તરત જ તેને
હાર મારી નાંખ્યો. પછી કૃષ્ણ ત્યાંથી બધાંને
લઇ ગુપત્યુપ દ્વારકા આવ્યા. (ભાગ. ૧૦
સ્કં. અ. ૬૧).

રોચનામુખ—ગરુડે મારેલો એક અસુર.

રોચમાન. દસ વિશ્વેદેવોમાંનો એક.

રોચમાન (૨). અશ્વમેધ નામની નગરીનો રાજા
સોડશ્વમેધેશ્વર રાજન્નોચમાન સહાનુગમ્ ।

જિગાય સમરે વીરો બેલન બલિનાં વરઃ ॥

એને અર્જુને દિગ્વિજયમાં હરાવ્યો હતો.

(ભારત સં ૨૮-૧૮)

રોચમાન (૩). ઉરગાપુરીનો રાજા. એને રાજસ્ય
યજ્ઞ વેળા ભીમસેને હરાવ્યો હતો. એનો પુત્ર
હેમવર્ણ—(ભારત સં ૩૦-૮; ભારત કં
૫૦-૫૧ ભારત દ્રો. ૨૩-૬૮; ભારત
ઉદ્યોગ ૫૦ ૧૭૨ અને ભારત સભા ૧૦
અં ૩૦)

અભિહારી તતો રમ્યાં વિજિગ્યે કુલ્લનંદનઃ ।
ઝરગા વાસિનં ચૈવ રોચમાનં રણેડજયત્ ॥૧૧॥
રોચમાનો મહારાજ પાણ્ડવાનાં મહારથઃ ।
યોત્સ્યતેડમરવત્સંઘ્યે પરસન્ધેષુ મારત ॥૧॥

(ભારત સભા ૧૦ અં ૨૮)

આ પણ યુદ્ધમાં પાંડવ પક્ષમાં હતો. તેને
કર્ણે માર્યો હતો.

એના રથના થોડા નીલવર્ણના હતા.

ચતુષ્કરવર્ણસ્ય તુલ્યવર્ણા હયોત્તમાઃ ।

તે હોચમાનસ્ય સુતં હેમવર્ણમુદાવહત્ ॥૬૮॥

(ભારત દ્રોણ ૧૦ અં ૨૩)

રોચમાન (૪). ભારત યુદ્ધમાં દુર્યોધન પક્ષનો એક
રાજા.

રોચિષ્માન. સ્વારોચિષ મનુના પુત્રોમાંનો એક
પુત્ર.

રોચસ્વતી. ભારતવર્ષની એક નદી.

રોપસેવકી. એક બ્રહ્મર્ષિ. (૨. કશ્યપ શાખા
બ્રુઓ.)

રોમપાદ. સોમવંશી અનુકુલોત્પન્ન અંગવંશના
ધર્મરથ અથવા બ્રહ્મરાજાનો પુત્ર. એનાં

લોમપાદ, ચિત્રરથ અને દશરથ એવાં પણ ખીજા નામો હતાં. સૂર્યવંશી દશરથ રાજાને એ પરમ મિત્ર હતો. રોમપાદને ચતુરંગ નામનો પુત્ર અને શાન્તા નામની એક કન્યા હતી. આ શાન્તા રોમપાદે ઋષ્યશૃંગને પરણાવી હતી. (ઋષ્યશૃંગ શબ્દ જુઓ). (ભારત ૧૦ ૧૧૧-૧૮), એના રાજ્યમાં દુષ્કાળ પડ્યો હતો તે ઋષ્યશૃંગના આવવાથી વૃષ્ટિ થઇ સુકાળ થયો હતો. (ભારત ૧૦ ૧૧૪-૧૦).

રોમપાદ (૨). સોમવંશી યદુપુત્ર કોષ્ઠાના વંશના ન્યામધ રાજાનો પૌત્ર અને વિદર્ભ રાજાના ઋણ પુત્રોમાં કનિષ્ઠ. આને બહુ નામનો પુત્ર હતો.

રોમહર્ષણુ. એ નામનો પુરાણ કહેનાર સૂત, એક ઋષિ. પોતાની વક્તૃત્વશક્તિને પ્રભાવે એ શ્રોતાનાં અંતઃકરણ ગદ્ગદિત કરી તેમને રોમાંચ કરતો. તેથી જ એનું આ નામ પડ્યું હતું. આને લોમહર્ષણુ પણ કહ્યો છે, આના પુત્રને રૌમહર્ષણુ અથવા રૌતિ કહેતા.

રોહિણી. પ્રાચેતસ દક્ષની સાઠ કન્યાઓમાંની એક અને ચંદ્રની સત્તાવીસ સ્ત્રીઓમાંની એક. આ ચંદ્રને અત્યંત પ્રિય હોવાથી ખીજા સ્ત્રીઓની સ્વાભાવિક રીતે જ અવગણ થતી. એકદા એ બધી પોતાના પિતા પાસે પોતાનું દુઃખ નિવેદન કરવા ગઇ. દક્ષે તેમને સમજાવી હવે ફરીથી એવું કરશો નહિ એમ કહ્યું-પણ તેમણે પે કાને ધર્યું નહિ. છેવટે રોહિણીને ચંદ્રથી યુધ નામનો પુત્ર થયો. ત્યારે એની ખીજા બેનો (સપત્નિઓ) પુનઃ એમના પિતા પાસે દુઃખ નિવેદન કરવા ગઇ, તે ઉપરથી એણે ચંદ્રને શાપ્યો કે તું ક્ષયરોગી થઇશ.

આ ક્ષયરોગની કદખના લોકો ચંદ્રમંડળ ઉપર ક્ષાય પાડે છે પણ તે ભ્રમ છે. ચંદ્રમંડળ કળાની હાસવૃદ્ધિથી વ્યાપ્ત અનાદિ સિદ્ધ જ છે. અને તે ઇશ્વરે પ્રહરેવ રૂપે નિર્માણ કરેલું છે.

રોહિણી (૨). કશ્યપઋષિ અને કોધાની પુત્રી. બગડાની સંઘાવાળી સુરભિની બે કન્યાઓમાંની નાની. આને વિમલા, અનલા એવી બે કન્યા હતી.

રોહિણી (૩) વસુદેવની સ્ત્રીઓમાંની એક. આના પુત્રોમાં બલરામ મુખ્ય હોઇ એમના ઉપરાંત એમને ખીજાં પણ પુત્રો હતા.

રોહિણી (૪) કૃષ્ણની અષ્ટ પટરાણીઓ ઉપરાંત એક સ્ત્રી હતી તે.

રોહિણી (૫). એ નામનું નક્ષત્ર.

રોહિત. લોહિત નામના ઋષિ.

રોહિત (૨). રોહિત ઋષિનું કુળ. (વિશ્વામિત્ર શબ્દ જુઓ)

રોહિત (૩) સૂર્યવંશી ઇક્ષ્વાકુકુલોત્પન્ન હરિશ્ચંદ્ર રાજાને તારામતીની કુબે થએલો પુત્ર. પિતાનો વિશ્વામિત્રે છળ કરેલો એ અને ખીજા અનેક દુઃખે તે ઘેરાયો હતો. આનું કાઈ જગાએ રોહિતાસ્ય એવું એ નામ કહ્યું છે. (દેવીભાગ સપ્તમ) હરિશ્ચંદ્ર પછી એ જ અયોધ્યાનું રાજ્ય કરવા લાગ્યો. એને હરિત અથવા વૃક નામનો એક જ પુત્ર હતો. આના સંબંધી વિશેષ હકીકત માટે (સુનઃશેષ) શબ્દ જુઓ.

રોહિતક. કર્ણે દિગ્વિજયમાં જીતેલો એક યવન રાજા, આ લોહિતક દેશનો રાજા હોવો જોઈએ.

મદ્રાજોહિતકાશ્વેવ આગ્રયાન્માલવાનપિ ।

ગણાન્સર્વાન્વિનિર્જિત્ય નીતિકૃત્પ્રહસન્નિવારણી

(ભારત ૧૦ ૧૧૦ ૨૫૫)

રોહિતકદેશ. લોહિત દેશ તે જ. કર્ણે આ દેશ જીત્યો હતો. (ભાગ ૧૦ ૨૫૫-૨૬)

રોહિતકપુર. કાર્તિકેયનું નગર. અહિંના રહેવાસીઓ મત્તમયૂરક કહેવાતા. આ નગર પાંડવોના સમયમાં હસ્તિનાપુરથી દુર પશ્ચિમે હતું.

રોહિતાસ્ય. બગડાની સંઘાવાળો રોહિત તે આ જ. રોહી. ભારતવર્ષીય નદી. (ભારત ભાગ ૮-૩૦) અફગાનીસ્તાનની આ નદીનું ખીજું નામ રોહા હતું.

રૌકમાયન. એક બ્રહ્મર્ષિ. (ઉભૃગુ શબ્દ જુઓ).
રૌકિમણ્વ. રુકમણિના પ્રવૃન્નાદિ બધા પુત્રો.
રૌમ્ય. દક્ષ સાવર્ણિ મનુનું નામાન્તર.
રૌદ્ર. શુક્રાચાર્યના ચાર પુત્રોમાંનો એક.
રૌદ્રકર્મા. ધૃતરાષ્ટ્રના સો પુત્રોમાંનો એક. એને
યુદ્ધમાં બીમસેને માર્યા હતા. (ભારત દ્રો
૧૧૭-૪૪).

રૌદ્રાધિ. સોમવંશી પૂરુષકુલોત્પન્ન અહ્યાતિ રા-
જનો પુત્ર. એની માતાનું નામ પૌષ્ટી. એને
પ્રવીર અને ધૃષ્ટિર એમ બે ભાઈ હતા.
આને મિશ્રકશી અપ્સરાથી ઋતેયુ અથવા
ઔયેયુ, કુક્ષેયુ અથવા કક્ષેયુ. સ્થંડિલેયુ, કૃ-
તેયુ, જલેયુ, સંતતેયુ, ધર્મેયુ, સત્યેયુ, વ્રતેયુ
અને વનેયુ એવા દસ પુત્ર થયા હતા.

રૌપ્યનાભ. એક રાક્ષસ.
રામહર્ષિણી. રામહર્ષણુ સૂતનો પુત્ર ઉગ્રશ્રવા,
જેને સૌતિ કહેતા હતા.

રૌરવ. કુટુંબના ભરણુ પોષણુ માટે અનેક પ્રકાર-
ની હાસા કરનારને પ્રાપ્ત થનાર નરક વિશેષ.
રૌરવકલ્પ. ચાલુ બ્રાહ્મમાસમાં ચર્ધ ગચ્છેલો
પાંચમો દિવસ. (૪ કલ્પ શબ્દ જુઓ).
રૌહિણુ. વિશ્વામિત્રકુલોત્પન્ન એક ઋષિ.
રૌહિણુ (૨). દેવનું વટવૃક્ષ-વડનું ઝાડ. ભારત
આં ૨૯-૪૫). ગરુડે એની શાખા ભાગી
નાંખી હતી. (ભારત આં ૨૯-૪૮).

રૌહિણુ (૩). રૌહિણુનો વંશ.
રૌહિણ્ય, સોમપુત્ર બુધ તે જ.
રૌહિણ્ય (૨). બલરામનું પણ આ નામ છે.
રૌહિણ્યાયણિ. એક બ્રહ્મર્ષિ (૩. અંગિરા
શબ્દ જુઓ).
રૌહિત્યાયનિ. એક બ્રહ્મર્ષિ (૩. ભૃગુ શબ્દ જુઓ).
રૌક્ષક. એક ઋષિ.
રૌક્ષક (૨). રૌક્ષક ઋષિનું કુળ. (૧. વિશ્વામિત્ર
શબ્દ જુઓ).

લ.

લંકા. જંબુદ્વીપની આસપાસ ક્ષાર સમુદ્રમાં જે
આઠ ઉપદ્વીપ છે, તેમાંનો આઠમો. આ
કુમારિની દક્ષિણે છે અને તેમાં ત્રિકૂટ અ-
થવા લંબ નામનો એક પર્વત છે.

લંકા (૨). સુકેશ રાક્ષસના માલ્યવાન પ્રત્યાદિ
ત્રણ પુત્રોએ દેવોને પીડ્યા તેથી તેમને સંતોષ-
વા વિશ્વકર્માએ જહીને, ત્રિકૂટ પર્વતના શિરો-
ભાગ પર શત યોજન લાંબી અને ત્રીસ યો-
જન પહોળા એવી એક નગરી નિર્માણ કરી
આપી હતી તે. (વાં ૨૦ ઉત્તર ૨૦ સં
૫). અહીં બંધુસહવર્તમાન માલ્યવાન ધણો
સમય રહ્યો. પછી વિષ્ણુના ભયે આ નગરી
છોડી તેને પાતાળમાં જઈ રહેવું પડ્યું,
ત્યારથી એ શુન્ય, વસતી રહિત, પડી રહી.
પછી વિશ્રવા ઋષિની આજ્ઞાથી ત્યાં વૈશ્રવણુ
(મહેર) રહેવા લાગ્યો. તે ત્યાં ધણા સમય
સુધી રહ્યો. કેટલેક કાળે રાવણુ મહા પરા-
ક્રમી થયો તેણે, યુક્તિવડે આ નગરી તેની

પાસેથી છીનવી લીધી અને રામને હાથે એ
મૃત્યુ પામ્યો એટલે ત્યાં વિભીષણુ રાજ્ય
કરવા લાગ્યા. તે ચિરંજીવી હોવાથી આ ચાલુ
કલ્પ સમાપ્ત થતાં સુધી લંકામાં હજી તે જ
રાજ્ય કરશે.

લંકા (૩). લંકાદ્વીપની અને તે માંદલવી લંકા
નગરીની મૂર્તિમાન દેવી. સીતાની શોધ માટે
ન્યારે મારુતિ લંકા ગયા હતા, ત્યારે દેવી
અને મારુતિ વચ્ચે કાંઈ સંવાદ થયા પછી
તેમણે લંકામાં પ્રવેશ કર્યો હતો.

તત્પ્રવિશ્ય હરિશ્ચેષ્ઠ પુર્ણ રાવણપાલિતામ્ ।
વિધર્સ્સ સર્વકાર્યાણિ યાનિ યાનીહ વાન્ઞસિ
॥ ૫૦ ॥

પ્રવિશ્ય શાપોપહતાં હરીશ્વરઃ પુર્ણ શુભાં
રાક્ષસમુલ્લયપાલિતામ્ ।

યદ્દૃષ્ટ્યા ત્વં જનકાત્મજાં સર્તાં વિમાર્ગે
સર્વત્ર ગતો યથાસુલ્ભમ્ ॥ ૫૧ ॥
(વાં ૨૦ સુન્દર ૨૦ સં ૩).

લંઘતી. ભારતવર્ષીય નદી.

લલિવ, એક બ્રહ્મર્ષિ. (૩. અગિરા શબ્દ જુઓ).

લલ્લભવતી. ત્ર્યમ્બવાન. પર્વતમાંથી નીકળેલી નદી.

લતા. મેરુની કન્યા અને આગ્નીધ્ર રાજના પુત્ર ધલાવૃત્તની સ્ત્રી.

લતા (૨). શાપથી મગરી થએલી એક અપ્સરા. (નારીતીર્થ શબ્દ જુઓ).

લપેટિકા. ભારતવર્ષીય નદી વિશેષ.

લંબ. લંબાસુર શબ્દ જુઓ.

લંબ (૨). ત્રિદૃટ જે લંકામાંનો પર્વત તે જ.

લંબા. પ્રાચેતસ દક્ષે જે દસ કન્યા ધર્મઋષિને પરણાવી હતી તેમાંની એક. આને વિદ્યોત નામનો પુત્ર અને ઘોષ સંજ્ઞાવાળા એવા એ કેટલાક પુત્રો હતા.

લંબાયન. એક બ્રહ્મર્ષિ. (૩. વસિષ્ઠ શબ્દ જુઓ).

લંબાસુર. એક દૈત્ય. ખર નામના દૈત્યનો ભાઇ. (મત્સ્ય ૦ અ ૦ ૧૭૨-૧૭૬).

લંબોદર. સ્થૂળ ઉદર હોવાથી ગણપતિનું પહેલું નામ.

લલાટાક્ષી. સીતાનું સંરક્ષણ કરવા રાખેલી રાક્ષસીઓમાંની એક.

લલિતક. ભારતવર્ષીય તીર્થ વિશેષ.

લલિતા. પાર્વતીનું એક નામ.

લલિત્ય. ભારતવર્ષીય દેશ વિશેષ.

લવ. સૂર્યવંશી ઇક્ષ્વાકુકુલોત્પન્ન દાશરથિ રામથી સીતાની કુખે થએલા બે પુત્રોમાંનો એક. (કુશીલવ શબ્દ જુઓ). આને રામે ઉત્તરકોસલ દેશનું રાજ્ય સોંપ્યું હતું; એટલે એ દેશની રાજધાની શામસ્તી અથવા શ્રાવસ્તીમાં એ રહેતો હતો. એને સુમતી અને કંબનના એવી બે સ્ત્રીઓ હતી.

લવણ. મધુ રાક્ષસને કુંભીનસીથી થએલો પુત્ર. આ જેમ જેમ મોટો થતો ગયો તેમ તેમ પ્રાણીમાત્રને અને તેમાંજે વિશેષે કરીને તાપ-સોને પીડા કરવા લાગ્યો. આના પિતા મધુએ પોતાના મરણ વખતે પોતાને રુદ્ર

તરફથી મળેલું શ્વ આને આપી કહ્યું કે તું બ્રાહ્મણોને બીલકુલ પીડા કરીશ નહિ. (૪ મધુ શબ્દ જુઓ). પરંતુ આણે તે પિતૃઆત્માનો ભંગ કરી બ્રાહ્મણોને ત્રાસ આપવાનો ક્રમ ચાલુ જ રાખ્યો. તે ઉપરથી ઋષિઓએ આને ભાટે ઘણા રાજ્યોને ફરિયાદ કરી. પરંતુ કોઇ પણ રાજા આને મારવા સમર્થ નીવડ્યો નહિ. માત્ર માંધાતા રાજા એક વાર એની સાથે યુધ્ધે ગયો. પણ તેમાં એ પોતે જ મરાયો. (૧ માંધાતા શબ્દ જુઓ).

કેટલેક કાળે દાશરથિ રામ રાવણને મારી અયોધ્યામાં રાજ્ય કરવા લાગ્યા, ત્યારે સ્વયં, ભાર્ગવાદિ ઋષિઓએ આના સંબંધી ફરિયાદ રામને કરી. તેથી રામે શત્રુદ્ધને તેની સામે મોકલ્યો. શત્રુદ્ધ ત્યાં ગયા ત્યારે આ દૈવયોગે તે દિવસે શ્વ ધરમાં મુકાને પોતાનો આહાર ભેગો કરવા અરણ્યમાં ગયો હતો. આ અનુકૂળ સંધી જોઇ શત્રુદ્ધ તેના ખારણમાં જ એવી રીતે ઉભા રહ્યા કે તેનાથી શ્વ લેવા ધરમાં જઇ શકાય જ નહિ. પછી બન્નેનું યુદ્ધ થયું તેમાં શત્રુદ્ધે આને મારી નાંખ્યો. એના મરવાથી શ્વ રુદ્ર પાસે ગયું ને અહીંથી અદસ્ય થયું,

શત્રુવ્રજારનિર્મિત્રો લવણઃ સ નિશાચરઃ ।

પપાત સહસા ભૂમૌ વજ્રાહત ઇવાચલઃ ॥૩૬॥

તત્ત્વ શૂલં મહાદિવ્યં હતે લવણ રાક્ષસે ।

પશ્યતાં સર્વ દેવાનાં રુદ્રસ્ય વશમન્વગાત્ ॥૩૭॥

(વદ ૦ રા ૦ ઉત્તર ૦ સ ૦ ૬૮-૬૯).

લવણાધિ. પાંડવો સાથે અરણ્યવાસમાં કાંઇ કાળ સુધી હતો તે ઋષિ.

લવણાસુર. લવણ તે જ, લવણ શબ્દ જુઓ.

લલિ. ભુન્યુઋષિનો આપ.

લક્ષણા. એક અપ્સરા. (ભાર ૦ અ ૦ ૧૩૨-૪૪).

લક્ષણા (૨). દુષ્યન્તની પહેલી સ્ત્રી. (ભાર ૦ અ ૦ ૮૮-૧૮). એનું બીજું નામ લાક્ષી હતું. અને એના પુત્રનું નામ જનમેજય હતું. (ભાર ૦ અ ૬૩-૩૦).

લક્ષણા (૩). દુર્યોધન પુત્રી. એનું લક્ષમણા એવું બીજું નામ હતું. (૨. લક્ષમણા શબ્દ જુઓ).

લક્ષણા (૪). મદ્રાધિપત્ની કન્યા. કૃષ્ણની મહિષી. (ભારત સં ૫૭-૨૮).

લક્ષમણ. એક બ્રહ્મર્ષિ. (૩. અંગિરા શબ્દ જુઓ).

લક્ષમણ (૨). સૂર્યવંશી ધક્વાકુકુલોત્પન્ન દશરથ રામથી સુમિત્રાની કુખે થએલા બે પુત્રોમાં મોટો. આમની રામ ઉપર અત્યંત પ્રીતિ હતી ને રામની પણ તેમના પર તેવી જ પ્રીતિ હતી. ને તેથી જ રામ જ્યારે અરણ્યમાં ગયા ત્યારે આ પણ તેમની સાથે જ નીકળ્યા. રામની આમના ઉપર કેટલી પ્રીતિ હતી તે લોકોમાં યુદ્ધ વખતે રાવણની શક્તિ જ્યારે લક્ષમણને વાળી, ને તે મૂર્ચ્છિત થઇ પડ્યા, ત્યારે રામે જે શોક કર્યો તે ઉપરથી સહેજ જણાઇ આવે છે.

દેશે દેશે કલત્રાણિ દેશે દેશે ચ બાંધવાઃ ।

તં તુ દેશં ન પશ્યામિ યત્ર ભ્રાતા સહોદરઃ ।

॥ ૧૪ ॥

કિન્નુ રાજેન દર્ધય લક્ષમણેન વિના મમ ।

॥ ૧૫ ॥

(વાં ૨૧૦ યુદ્ધ ૦ સં ૧૦૧).

તેમ જ લક્ષમણના વર્તન સંબંધી પણ તેવું જ એક પ્રમાણ મળી આવે છે. રાવણ જ્યારે સીતાને હરણ કરી જતો હતો ત્યારે સીતાએ આકાશમાર્ગે જતાં જતાં પોતાના શરીર પરનાં ધરેણાં, ઋધ્યમૂક પર્વત પર બેઠેલા સુગ્રીવ આદિ પાંચ વાનરો તરફ ફેંકી દીધાં હતાં; તે જ્યારે રામ ત્યાં આવ્યા ત્યારે તેમને દેખાડ્યાં તે તેમણે સીતાનાં છે એમ ઓળખ્યાં. પછી લક્ષમણને ઓળખવાનું કહેતાં તેમણે કહ્યું કે

નાહં જાનામિ કયુરે નાહં જાનામિ કુંઢલે

॥ ૨૨ ॥

નૂપુરેત્યભિજાનામિ નિત્યં પાદામિ વંદનાત્ ॥૨૩॥

(વાં ૨૧૦ કિષ્કિં ૦ સં ૬).

હું કંઈયું તેમ જ કુંડળા કાંઈ ઓળખી શકતો નથી. માત્ર નૂપુર સીતાનાં જ છે, એ ઓળખી શકું છું, કારણ કે નિત્ય તેમને નમસ્કાર કરતાં તેમના પગમાં બેઝેલાં તેથી બરોબર ઓળખી શકું છું. એ ઉપરથી જે સીતાની સાથે આટલી મર્યાદા અને પૂજ્યભુક્ષિથી વર્તતા હશે, તેમનું રામ સાથે કેવું વર્તન હશે તેનું અનુમાન સહજ જ થઇ શકે છે.

લક્ષમણ રામને યુદ્ધમાં પુષ્કળ ઉપયોગી થઇ પડ્યા હતા. તેમણે અનેક રાક્ષસોને મારી છેવટે રાવણના પરમ બલાદય પુત્ર ઈંદ્રજીતને પણ માર્યો હતો. (૧ ઈંદ્રજીત શબ્દ જુઓ). રામે રાવણને મારી વિભીષણને રાજ્ય સોંપ્યા પછી લક્ષમણ રામ સાથે અયોધ્યા પાછા ગયા હતા. અને રામને રાજ્યાભિષેક થયા પછી જ્યારે રામે લક્ષમણને યૌવરાજ્ય પદ આપવા માંડ્યું તે એમણે લીધું નહિ અને કેવળ બીજી સેવા કરવાનું જ એમણે પસંદ કર્યું. આ ઉપરથી એમને વરાગ્યશીલ બોધ, જ્ઞાનના અધિકારી ગણી, એમણે પ્રાર્થના કરવાથી, રામે તેમને બ્રહ્મવિદ્યા કહી હતી. (અધ્યા ૧૦ રામ ૦ ઉત્તર ૦ સં ૫).

સીરધ્વજ જનકની ઔરસ કન્યા ઉર્મિલા આમની સ્ત્રી હતી; અને તેની કુખે લક્ષમણને અંગદ અને ચિત્રકેતુ એવા બે પુત્રો થયા હતા. રામના નિજધામ ગયા પહેલાં યોગધારણા વડે દેહ વિસર્જન કરી લક્ષમણ સ્વલોકમાં ગયા હતા.

લક્ષમણ (૩). સોમવંશી પૂરુકુલોત્પન્ન દુર્યોધનનો પુત્ર. ભારત યુદ્ધમાં આ અભિમન્યુને હાથે મૃત્યુ પામ્યો.

લક્ષમણ નિહતં દ્વદા હાહેત્યુચ્ચુક્રશુર્જનાઃ ॥૧૧॥
(ભા ૧૦ દ્રોણ ૦ અં ૪૬)

લક્ષમણા. મદ્રદેશના કોઇ સામાન્ય રાજની કન્યા. આને કૃષ્ણ પરણ્યા હતા. (ભા ૧૦ દશમ સ્કંધ ૦ અં ૮૩). એનું બીજું નામ લક્ષણા હતું.

લક્ષમણા (૨). ધૃતરાષ્ટ્રપુત્ર દુર્યોધનની કન્યા. એના સ્વયંવર વખતે, કૃષ્ણપુત્ર સાંમ એનું હરણ

કરી એને રથમાં નાંખી દ્વારકા ભણી ઉપ-
ડ્યો. આથી કૌરવો ક્રોધે ભરાયા અને કર્ણ,
શલ્ય, ભૂરિ ઇત્યાદિ તેની પૂઠે લાગ્યા ને તેને
પકડી પાડી પાછો હસ્તિનાપુર આણી કેદમાં
રાખ્યો. આ સમાચાર દ્વારકામાં ખબર પ-
ડતાં જાદવો હસ્તિનાપુરે જવા તૈયાર થયા.
એ જોઈ બલરામે એ બધાને શાંત પાડ્યા.
માત્ર એકલા ઉદ્ધવને સાથે લઈ પોતે હસ્તિ-
નાપુર આવ્યા અને નગર બહાર બાગ-
માં ઉતર્યા. પોતે આવ્યા છે તેની ધૃતરા-
ષ્ટ્રને જાણ કરવા ઉદ્ધવને ધૃતરાષ્ટ્ર પાસે મો-
કલ્યા. એ પ્રમાણે ઉદ્ધવે ખબર આપતાં જ
ધૃતરાષ્ટ્ર બેટ લઈ કૌરવો સાથે આવ્યા અને
આગળ બેટ મુકી તેમને મળ્યા ને બેઠા.

પછી બળરામ બોલ્યા કે, મને ઉત્તરે
તમારી પાસે એટલા માટે મોકલ્યો છે કે,
તમે સર્વે મળીને એકલવાયા છોકરાને પરા-
જિત કરી કેદ રાખ્યો છે, તે યોગ્ય નથી;
માટે તેને સત્વર છોડી દો. આ સાંભળી
બળરામ સમક્ષ તો ધૃતરાષ્ટ્ર ઠીક કહી નગ-
રમાં આવ્યા. પછી જાદવોની નિંદા કરી કહેવા
લાગ્યા કે આ જાદવોને છત્ર, સિંહાસન, ચામર
ઇત્યાદિ રાજ્યોને ઘટતી વસ્તુઓ પણ વાપર-
વાનો અધિકાર નહોતો એ અમે આપી એમને
વડા કર્યા; છતાં તેઓ આજ અમને આમ
આજ્ઞા કરે છે એ કેવો ચમત્કાર? ધૃતરાષ્ટ્ર
આટલું બોલ્યા તેની ખબર બળરામને પડતાં
તેમણે ક્રોધે ભરાઈ હસ્તિનાપુરના દુર્ગમાં પો-
તાનું હળ ભેરવ્યું ને પોતાના અલૌકિક
સામર્થ્ય વડે હળને રહેજ બેઠ્યું, એટલામાં
તો નગર વાંકું વળી ગયું અને સેંકડો ઘરો
ટુટી પડ્યાં. આ જોતાં જ કૌરવો ગભરાઈ
બળરામને શરણે આવ્યા. એટલે એમણે હળ
કઢાડી લીધું. પરંતુ સારથી હસ્તિનાપુર જે
વાંકું થયું તે એવું ને એવું જ રહ્યું. કૌરવો
બળરામનો સત્કાર કરી તેમને નગરમાં લઈ
ગયા અને લક્ષ્મણાનું સાંબની સાથે લગ્ન
કરી, તેમને બળરામને સ્વાધીન કર્યાં. બળ-

રામ સંતુષ્ટ થઈ, લક્ષ્મણા અને સાંબને સાથે
લઈ દ્વારકા પાછા આવ્યા અને ઉત્તરે
અથ ઇતિ બનેલું વૃતાંત કહી સાંબ અને
લક્ષ્મણાને તેમને સોંપ્યાં. (ભાગ ૧૦ સ્કં
અં ૬૮).

લક્ષ્મી. વિષ્ણુની સ્ત્રી. મહાલક્ષ્મી.

લક્ષ્મી (૨). દક્ષ પ્રજાપતિની પુત્રી અને ધર્મ પ્ર-
જાપતિની ભાર્યા. (ભાગ ૨૦ આં ૬૭-૧૪).

લક્ષ્મીકંઠ. અક્ષરેવના ચાલુ માસમાં થઈ
ગએલો વીસમો દીવસ. (૪ કંઠ શબ્દ
જુઓ).

લગ્ન. દક્ષ પ્રજાપતિની પુત્રી અને ધર્મ પ્રજાપતિની
ભાર્યા. (ભાગ ૨૦ આં ૬૭-૧૫).

લતા. એક અપ્સરા વિશેષ. શાપ વડે મગરી
થઈ ગઈ હતી તે. અર્જુને એનો મોક્ષ કર્યો
હતો. (ભાગ ૨૦ આં ૨૩૬-૨૦).

લપિતા. જરિતાની શોક્ય, મદનપાલની ઉપપત્ની
શાર્દૂલ એ જ. (ભાગ ૨૦ આં ૨૫૫-૧૭).

લપેટિકા. તીર્થવિશેષ. (ભાગ ૨૦ આં ૮૩-૧૫).

લમ્પક. દેશ વિશેષ. કાશુલ નદીને ઉત્તર કિનારે
આવેલ લમ્પાન તે જ. (ભાગ ૨૦ આં ૧૨૧-૪૬).

લમ્પક. લમ્પય તે જ.

લવણાસુર. મધુ દાનવનો પુત્ર. (ભાગ ૨૦ આં
૨૭-૨૨)

લાંગલ. સૂર્યવંશી ધક્ષવાકુલોત્પન્ન અંતરિક્ષ-
કુળમાં થએલા શુદ્ધાદિ રાજાનો પુત્ર. આનું
પુષ્કલ એવું નામાંતર છે. એને પ્રસેનજિત
નામનો પુત્ર હતો.

લાંગલ. ભારતવર્ષીય નદી. (ભાગ ૨૦ આં ૬-૨૬).

લાલાટિ. એક બ્રહ્મર્ષિ. (૩ ભુગુ શબ્દ જુઓ)

લાલાલક્ષ. જે પોતાની સ્ત્રીને પોતાના રેતું
પાન કરાવે છે તેને પ્રાપ્ત થનાર નર્ક.

લાલકિ. એક બ્રહ્મર્ષિ. (૧ વિદ્યામિત્ર શબ્દ જુઓ)

લાલાઉત. એક બ્રહ્મર્ષિ. (૩ અંગિરા શબ્દ જુઓ)

લાલ. નીચેનો શબ્દ જુઓ.

લાલાર્યાન. લાલકર્યપિતો પુત્ર જે ભુવ્યુત ઋષિ તે.

લાક્ષી. દુષ્યન્તની ભાર્યા-જનમેજયની માતા

લક્ષણા તે જ. (ભારતંચા ૧૦ ૬૩-૩૦ અને
(ભારતંચા ૧૦ ૮૮-૧૮)

લિખિત. શંખ ઋષિના સહોદર. (શંખલિખિત
શબ્દ જુઓ.) (ભા ૧૦ સં ૭-૧૧)

લીલ. વીરમાના પુત્રમાનો એક.
લીલાદય. વિશ્વામિત્ર ઋષિના પુત્રમાનો એક.
(ભારતંચા ૧૦ ૭-૫૩.)

લીલાવતી. ધ્રુવસંધિ રાજની બીજી સ્ત્રી, આનો
પુત્ર શત્રુજીત.

લીલાવતી (૨). મધુરધ્વજ રાજની સ્ત્રી (જૈમિનિ
અર્ધ ૦ અં ૦)

લુબ્ધ. એક ધ્વજર્ષિ. (૩ ભૂશુ શબ્દ જુઓ.)

લુબ્ધક. અર્જુનક નામનો એક કિરાત. ગૌતમી
નામની કોઈ બાઈના પુત્રને મૃત્યુએ મોકલેલા
સર્પે ડંશ કર્યો હતો. એ સર્પને પકડીને
ગૌતમી પાસે આણીને એણે મારી નાંખવાની
આજ્ઞા માર્ગતાં આનો અને ગૌતમીનો
સંવાદ થયો હતો. આખરે ગૌતમીએ સર્પને
જીવતો મૂકાવ્યો હતો. (ભારતંચા ૧-૨૨)

લેખ. ચાક્ષુષ મનવન્તર માંદલા પંચવિધ દેવો-
માના જાતિવિશેષ દેવ

લેવલિકા. નદી વિશેષ. (ભારતંચા ૧૦ ૮૨-૧૬૩).

લૈંદ્રાણિ. ૩ અંગિરાકુલોત્પન્ન એક ઋષિ.

લોકાલોક. સપ્ત મહાદ્વીપ, સપ્ત સમુદ્ર, માનસોત્તર
પર્વત અને આદર્શમય કાંચનભૂમિ ઇત્યાદિ
જેમાં આબુ છે એવો, મેરુની આસપાસ
ચારે બાજુએ બાર કરોડ પચાસ લાખ
યોજનને સરખે અંતરે વલયાકારે આવેલો
પર્વત.

કોટિદ્વયં ત્રિપંચાશલ્લક્ષાણિ ચ તતઃ પરમ્ ।

મહાહેમમયી ભૂમિર્દશ કોટયો વરાનને ॥

(સ્કં ૦ પુ ૦)

એટલે કે મેરુ પર્વતથી દ્વીપ અને સમુદ્રની
લંબાઈ બે કરોડ ત્રેપન લાખ છે. તે મેરુની
અને આબુબાબુ આવેલા અવળલાદિક
પર્વતની લંબાઈ બાદ કરતાં અઢી કરોડ
અને કાંચનમય સુવર્ણભૂમિની દસ કરોડ
મળીને સાડાબાર કરોડ યોજનની છે. એટ-

લી જ લંબાઈ બીજી બાબુની, એટલે એકંદર
પચીસ કરોડ ભૂમિ સૂર્યના પ્રકાશથી પ્રકા-
શિત થાય છે. અને તેટલી જ બે તરફની
બહારની બાબુ અપ્રકાશિત રહે છે. કહેવાની
મતલબ કે પૃથ્વી ધણી મોટી હોઈ એ ગ-
ણત્રી પ્રમાણે તેના વ્યાસ પચાસ કોટિ યો-
જન માનેલો છે.

અવાર્ચાને તુ તસ્યાર્ધે ચરાન્તિ રવિરમયઃ ।

પરાર્ધે તુ તમોનિત્યં લોકાલોકસ્તતઃસ્મૃતઃ ॥

(લિંગ ૦ અં ૫૩).

એટલે એની માંદલી બાબુએ પ્રકાશ અને
બહારની બાબુએ અંધકાર હોય છે તેથી
એને લોકાલોક નામ આપ્યું છે. કારણ
લોક એટલે પ્રકાશ અને અલોક એટલે
અંધકાર એવો આ લોકાલોક શબ્દનો અર્થ
છે. આ લોકાલોક પર્વત બધા દ્વીપો અને
સમુદ્ર એની સર્વકાળ દક્ષિણમાં આવેલો છે
અને મેરુ ઉત્તરમાં છે એમ સમજવું.

સર્વેવામુચ્ચરેમેરુલોકાલોકસ્તુદક્ષિણે ॥

(જુઓ મત્સ્ય ૦ અં ૧૨ અને ભા ૧૦ સ્કં ૦
૫. અં ૨૦).

લોકોદ્ધાર. ભારતવર્ષીય તીર્થ. (ભારતંચા ૧૦
૮૧-૪૫).

લોપામુદ્રા. વિદર્ભ રાજની કન્યા, અને બગ-
ડાની સંઘાવાળા અગસ્ત્ય ઋષિની સ્ત્રી. આનું
સત્યવતી એવું પણ નામાંતર અન્ય ત્રથોમાં
મળી આવે છે. (ભારતંચા ૧૦ ૮૪-૨૪; ૧૦
૮૪-૨૬). આનો ઇતિહાસ એવો છે કે એક
વેળા અગસ્ત્યના પિતાએ પુત્રને આજ્ઞા કરી
કે તું લગ્ન કર. તે ઉપરથી લગ્ન કરવું
એવી ઇચ્છા કરી તેમણે ધણી કન્યાઓ
જોઈ. પરંતુ પોતાનું મન માને એવી કન્યા
મળે નહિ. તેથી તેણે પોતાના તપોબળવડે
એવો સંકલ્પ કર્યો કે એક કન્યા ઉત્પન્ન
થાઓ. એવું કહેતાં જ, વિદર્ભ રાજ જે પુ-
ત્રને માટે તપ કરતો હતો તેની સ્ત્રીના ઉ-
દરે કન્યાનો ગર્ભ રહ્યો અને પૂર્ણકાળે તે
પુત્રીરૂપે અવતર્યો. એ જોઈ તેના બાપને
(વિદર્ભ રાજને) આશ્ચર્ય લાગ્યું કે આમ

સાથી થયું. પુત્ર થવો જોઈએ તેને બદલે પુત્રી કેમ થઈ? આમ મુદ્રાનો લોપ થયો માટે એનું નામ લોપામુદ્રા રાખ્યું.

લોપામુદ્રા દિવસે દિવસે મોટી થવા લાગી અને જ્યારે પરણવા યોગ્ય ઉમ્મરની થઈ ત્યારે તેનો સ્વયંવર કરવો જોઈએ એમ વિચારી રાજાએ તેની તૈયારી કરી. પણ

કાણ જાણે શાએ કારણથી તેને પરણવાની કાંઈનીએ હિમ્મત ચાલે નહિ. એટલામાં

ત્યાં અગસ્ત્ય ઋષિ આવી ચઢ્યા, ને તેમણે એ કન્યા મને પરણાવ એવી રાજાને યાચના કરી. હવે શું કરવું એના વિચારમાં રાજા

પડ્યો છે એવામાં લોપામુદ્રાએ પોતે જ આવીને પિતાને કહ્યું કે મને અગસ્ત્ય ઋષિને પરણાવો; એમાં ચિંતાનું કશું કારણ નથી.

ત્યારે રાજાએ તેની ઇચ્છા પ્રમાણે તેને અગસ્ત્યને પરણાવી. અને લગ્ન થતાં જ ઋષિની સાથે તે તેમના આશ્રમે ગઈ. (ભારત ૧૦

૯૫-૭). અગસ્ત્યથી આને દઢાસ્ય અને દઢસ્ય એવા બે પુત્ર થયા હતા. (ભારત ૧૦

૯૭-૩૧).

લોભ. પ્રહલદેવના પૃષ્ઠભાગથી ઉત્પન્ન થએલા અધર્મની સંતતિમાંનો એક. આને પુરાણમાં પણ પ્રહલપુત્ર જ કહ્યો છે. તાત્પર્ય એટલું જ કે આનો સંબંધ પ્રહલદેવ સાથે છે.

લોભપાદ. રોમપાદ શબ્દ જુઓ.

લોભશ. એક પ્રહર્ષિ. આ એકદા ઇંદ્રલોકમાં ગયો હતો ત્યાં એણે અર્જુનને જોયો, ત્યારે ઇંદ્રે આનો સત્કાર કરી કહ્યું કે આ અર્જુન નરાવતાર છે તે તું જાણે છે જ. એને મેં અહીં બોલાવરાવી દેવી શસ્ત્રઅસ્ત્રો પ્રાપ્ત કરાવી આપ્યાં છે; અને હવે થોડા જ સમયમાં તેને હું પાંડવો પાસે પહોંચાડનાર છું. તો તું પૃથ્વીપર ગયા પછી આ સમાચાર યુધિષ્ઠિરને કહેજે. લોભશ, તથાસ્તુ કહી ત્યાંથી નીકળ્યો અને કામ્યકવનમાં જ્યાં યુધિષ્ઠિર હતા ત્યાં આવ્યો. તેને જોઈ યુધિષ્ઠિરે તેનો સત્કાર અને પૂજન કર્યો અને

આપ ક્યાંથી પધાર્યા એમ ઋષિને પુછ્યું. એણે હું ઇંદ્રલોકથી આવ્યો અને અર્જુન હવે તમને સત્વર આવી મળશે એવું કહ્યું.

આગમિષ્યતિ તે આતા કૃતાશ્વઃ ક્ષિપ્રમર્જનઃ । સુરકાર્યં મહત્કૃત્વા યદશક્યં દિવૌકસૃ ॥૧૮॥

(૧૦ ૪૫; ૮૯-૧)

એણે યુધિષ્ઠિરને મારી સાથે તીર્થયાત્રાએ ચાલ એવું કહેવાથી, ભાઈએ, દ્રૌપદી અને કેટલાક ઋષિઓને પોતાની સાથે લઈ કામ્યકવન છોડી યુધિષ્ઠિર જત્રાએ નીકળ્યા.

તેને માર્ગમાં લોભશે નીતિ અને અનેક ઇતિહાસો સંભળાવ્યા; અને જે જે તીર્થ જ્યાં તેનો મહિમા સંભળાવી તેમાં સ્નાનાદિક કરાવી બધાને મહેંદ્રચળપર આણ્યાં.

(ભારત ૧૦ વન ૨૦ ૯૧-૧૫૭). ત્યાં અકૃતવણે જામદગ્ન્યનો મહિમા સંભળાવી કહ્યું કે આપણા બધાને ચતુર્દશીને દિવસે

રામનાં દર્શન થશે માટે તમે સર્વે ત્યાં સુધી અહીં રહો. તે ઉપરથી આ ત્યાં રહ્યા અને ચૌદશને દિવસે સર્વને રામનાં દર્શન થયાં.

પછી એક રાત રહી, રામની આજ્ઞા લઈ લોભશ ત્યાંથી પાંડવો સહિત નીકળ્યો. તે અગસ્ત્યાદિ તીર્થ જોતો જોતો પ્રભાસ આવી પહોંચ્યો. આ સમાચાર રામકૃષ્ણે જાણ્યા એટલે તેઓ યુધિષ્ઠિરને મળવા આવ્યા. પાંડવોને

લોભશ યમુનાતીરે લઈ આવ્યો. પછી દેવયજન નામના માંધાતા રાજાની યજ્ઞભૂમિ દેખાડી ત્યાંથી ફરતાં ફરતાં કૈલાસ પર્વત સમીપ સર્વને આણ્યા. (ભારત ૧૦ વન ૨૦

૧૧૭-૧૩૯).

સાંથી લોભશ ગંધમાદન પર્વતની તળેટીએ આવી પહોંચતાં જ, ત્યાંના સુખાહુ નામના કિરાતાધિપતિએ પાંડવો સહિત આનો આદરસત્કાર કરી થોડા દિવસ ત્યાં રાખ્યા; પછી લોભશે ગંધમાદનપર ચડવાનો આરંભ કરતાં જ પાંડવો પણ ચડવા લાગ્યા.

પરંતુ તે ચઢતાં ઘણાં માણસો ચાકી ગયાં છે દેખી જીમે ઘટોત્કચનું સ્મરણ કર્યું એટલે

તે ત્યાં તત્કાળ પ્રગટ થયો; અને બીમે આઠા કર્યાથી બધાંને સામટાં ઉચકી લઈ જોતજોતામાં સર્વેને નરનારાયણ આશ્રમે આણી મુક્યાં. (ભાર૦ વન૦ અ૦ ૧૪૦-૧૪૫). પછી લોમશ ઋષિ પાંડવોને લઈ વૃષપર્વા ઋષિને આશ્રમે જવા નીકળ્યો તે ત્યાં સત્તર દીવસે જઈ પહોંચ્યો. ત્યાં સાત રાત રહી ત્યાંથી બધાં સાથે નીકળી ચોથે દિવસે અર્ષિષેણને આશ્રમે આવી પહોંચ્યો. ત્યાં ધૌમ્ય ઋષિએ યુધિષ્ઠિરને સૂર્યચંદ્રાદિની ગતિ વિગેરે વિષયનું વ્યાખ્યાન આપ્યું. એટલામાં ઇંદ્રે અર્જુનને સ્વર્ગમાંથી એમની પાસે ત્યાં લાવી મુક્યો. અર્જુનના ગંધમાદન પર્વતપર આવ્યા પછી લોમશ ઋષિ પાંડવો સહિત ત્યાં ચાર વરસ રહ્યા. તે વેળા આ લોકોના વનવાસનાં બધું મળી દસ વર્ષ લગરાયાં હતાં. પછી લોમશ ઋષિ પાંડવોને લઈને પુનઃ નરનારાયણ આશ્રમે આવ્યો. અને ત્યાંથી નીકળી જે કિરાતાધિપતિ સુખાહુના રાજ્યમાં પહેલાં રહ્યો હતો ત્યાં આવ્યો ને તેના આગ્રહથી એક માસ ત્યાં રહ્યો. ત્યાંથી નીકળી યામુનગિરિ ઉપરના વિશાળયૂપ નામના સ્થળ ઉપર દ્વેતવનમાં સરસ્વતી નદીને તીરે આવી વર્ષોઋતુ પુરી થતાં કાર્તિક પૂર્ણિમા થતાં જ લોમશે પાંડવોને કામ્યક વનમાં આણી મુક્યા અને પોતે પોતાને આશ્રમે ગમન કર્યું એણે યુધિષ્ઠિરને ધર્મ-રહસ્ય કહ્યું હતું. (અનુ૦ ૧૮૨).

લોમશ (૨). લંકામાંનો રાવણ પક્ષનો એક રાક્ષસ.

શુકનામસ્ય ચક્રસ્ય શઠસ્ય કપટસ્ય ચ ।

હ્રસ્વર્ણસ્ય દંષ્ટસ્ય લોમશસ્ય ચ રક્ષસઃ ॥૨૪॥

(વા૦ રા૦ સુ૦ ૨૦ સ૦ ૬).

લોમશ (૩). વૃદ્ધ મૂષકનો મિત્ર એક બિલાડો.

લોમહર્ષણુ. રોમહર્ષણુ શબ્દ જુઓ.

લોમાંયન. એક બ્રહ્મર્ષિ. (૩. વસિષ્ઠ શબ્દ જુઓ.)

લોલા. કુંભીનસીના પતિ મધુ નામના રાક્ષસની મા.

પૂર્વ કૃતયુગે રાજન્દૈતેયઃ સુમહામાતિઃ ।

લોલાપુત્રોઽમવજ્જ્યેષ્ઠો મધુર્નામ મહાસુરઃ ॥૩॥

(વા૦ રા૦ ઉત્તર૦ સ૦ ૬૧).

લોલાક. કાશીપુરીમાંનું સ્થળ વિશેષ.

લોલાક્ષી. એક બ્રહ્મર્ષિ. (ભૃગુ ૩ શબ્દ જુઓ).

લોહજંઘ. પાંડવોના રાજસૂય યજ્ઞમાં ગૃહકાર્યમાં સહાય કરનારો એક રાજા.

લોહદંડ. ભારતવર્ષીય તીર્થ વિશેષ.

લોહલ. એક બ્રહ્મર્ષિ. (૩ વસિષ્ઠ શબ્દ જુઓ.)

લોહવેરિ. એક બ્રહ્મર્ષિ. (૩ વસિષ્ઠ શબ્દ જુઓ.)

લોહિત. રોહિત નામનો ઋષિ તે જ આ.

લોહિત (૨). એક નાગ વિશેષ.

લોહિત (૩). સર્વોષધિગિરિ પાસેનો એક પર્વત.

લોહિત (૪). એ જ પર્વત ઉપરનું એક સરોવર.

લોહિત (૫). નીચેનો લોહિતક શબ્દ જુઓ.

લોહિતક. ભારતવર્ષીય દેશ. આ દેશ કાશ્મીર દેશની ઉત્તર તરફનો હશે. (ભાર૦ સભા-પર્વ). આને રોહિતક દેશ પણ કહ્યો છે. અને ત્યાં રોહિતક નામનો યવન રાજા હશે એમ જણાય છે.

લોહિતા. અગડાની સંતાવાળા હિમાલયમાંથી નીકળેલી નદી.

લોહિતારણી. લોહિતા તે જ.

લોહિતાર્ણ. પ્રિયવ્રત રાજાના પુત્ર ધૃતપૃષ્ઠના સાત પુત્રોમાંનો એક. એનો વર્ષ એને જ નામે પ્રસિદ્ધ છે.

લોહિતાર્ણ (૨). કૌંચદ્રીપોમાંનો છઠ્ઠો વર્ષ.

લોહિતક્ષ. જનમેજયના સત્રમાં સ્થાપત્ય નામનો ઋત્વિજ થયેલો એક ઋષિ. એણે જનમેજયને પહેલેથી જ સ્થળશુદ્ધિ કરતાં જ કહ્યું હતું કે આ સત્રમાં એક બ્રાહ્મણ આવી તારી પાસે તે સમાપ્ત કરાવશે. (ભાર૦ આદિ-૫૧-૧૫).

લોહિતાક્ષ (૨). સ્કંદનો એક પાર્શ્વ વિશેષ. (ભાર૦ ૨૧૦ ૪૬-૨૪).

લોહિતાશ્વ. હરિશ્ચંદ્રનો પુત્ર-રોહિતાશ્વ તે જ. (ભાર૦ ૫૦ ૭૭-૩૧.)

લોહિતારણિ. નદી વિશેષ. (ભાર૦ ભી૦ ૮-૧૮).

લોહિત્ય. ગામ વિશેષ.

લૌગાક્ષિ. એક અક્ષર્ણિ. (૩. અગિરા શબ્દ જુઓ).

લૌગાક્ષિ (૨). અહર્વસિષ્ટ કુળમાંનો એક ઋષિ.

લૌગાક્ષિ (૩). લૌગાક્ષિક અક્ષર્ણિનું કુળ.

લૌમહર્ષણિ. રૌમહર્ષણિ તે જ આ.

લૌહિત્ય. લોહિત સરોવરમાંથી નીકળેલી એક નદી. આની પાસેના અરણ્યને વિશાક કહ્યું છે. પ્રાગ્જ્યાતપુરની ઉત્તરે આવેલો અક્ષ-પુત્રાનો અમુક ભાગ.

લૌહિત્ય (૨). એક સમુદ્ર વિશેષ. (સં ૯-૨૬).

શ્વા ચૈવાનુચયાવેકઃ પ્રસ્થિતાન્પાળહવાન્વનમ્ ।

ક્રમેણ તે યયુર્વારા લૌહિત્યં સલિલાર્ણવમ્ ॥૩૨॥

(ભાર૦ મહાપ્રસ્થાનિકં ૧-૩૪).

લૌહિત્ય તીર્થ. તીર્થવિશેષ. (ભાર૦ ૫૦ ૮૩-૨).

લૌહિત્યપુર. કર્વટ દેશની પૂર્વ તરફ આવેલું નગર. પાંડવોના વખતમાં એની આગળ મ્લેચ્છ રાજ્યો અને પૂર્વસમુદ્ર જ હતાં.

લૌહિત્યા. નદી વિશેષ. (ભી૦ ૮-૩૫).

લૌક્ષિ. એક અક્ષર્ણિ. (૩. અગિરા શબ્દ જુઓ).

લૌક્ષિણ્ય. એક અક્ષર્ણિ. (૩. ભૃગુ શબ્દ જુઓ).

વ.

વકં. વક્રદંતનો ભાષ.

વક્રદંત. બગડાની સંઘાવાળો દંતવક્ર તેજ આ.

વંગ. સોમવંશી અનુકુલોત્પન્ન સુતપા રાજના પુત્ર બલિના સાઠ પુત્રોમાંનો બીજો. એની માતું નામ સુદેષ્ણા અને પેટે એ દીર્ઘતમસ નામના ઋષિ વડે ઉત્પન્ન થયો હતો. (ભાર૦ આ૦ ૧૧૩-૫૨).

વંગ. ભારતવર્ષીય દેશ. કૌશિકી કચ્છનિક્ષય નામના જે પાણ્યુળ પ્રદેશનું વર્ણન કર્યું છે, તે દેશની પૂર્વે પાંડવોના સમયમાં આ દેશ આવેલો હતો. તે વેળાએ અહીં સમુદ્રસેન અને ચંદ્રસેન એ નામના બે ભાષઓ રાજ હતા. વંગ દેશનું (બંગાળ) આવું નામ હોય તો આ દેશ મૂળનો બંગાળ દેશ ખરો. પણ હાલ જેને બંગાળ કહીએ છીએ તે નહિ.

કૌશિકીકચ્છનિલયં રાજાનં ચ મહૌજસમ્ ॥૨૩॥

उमौ वलभृतौ वीरावुभौ तीव्रपराक्रमौ ।

निर्जित्याजौ महाराज वक्रराजमुपाद्रवत् ॥૨૪॥

समुद्रसेनं निर्जित्य चन्द्रसेनं च पार्थिवम् ।

साम्रालिप्तं च राजानं कर्षदाधिपतिं तथा ॥૨૫॥

सुहानामधिपं चैव ये च सागरवासिनः

सर्वान्म्लेच्छगणान्શ્રૈવ વિજિગ્યે ભરતર્ષમઃ ॥૨૬॥

(ભાર૦ સભા૦ અ૦ ૩૧).

વરાકંતુ. એક ઋષિ. ગાર્ગી નામની જે પ્રખ્યાત અક્ષનિષ્ઠ સ્ત્રી હતી તેનો પિતા.

વંજુલા. સલાદ્રિ પર્વતમાંથી નીકળેલી નદી.

વંજુલિ. વિશ્વામિત્ર કુલોત્પન્ન એક ઋષિ.

વજ્ર. વિશ્વામિત્ર ઋષિના પુત્રોમાંનો એક (ભાર૦ અનુ૦ ૭-૫૨).

વજ્ર (૨). સૂર્યવંશી ધક્ષવાકુ કુલોત્પન્ન કુશ વંશમાં જન્મેલા સ્થલ નામના રાજાનો પુત્ર વજ્રનાભ તે જ. આનો પુત્ર બગણ રાજ.

વજ્ર (૩). સોમવંશી યદુકુલોત્પન્ન કૃષ્ણનો પ્રપૌત્ર, પ્રદ્યુમ્નનો પૌત્ર અને અનિરુદ્ધનો પુત્ર. યાદવો મુઆ તેમાં આ મરણ પામ્યો ન હતો.

वज्रस्तस्याभवद्यस्तु मौसलादवशेषितः ॥૩७॥
(ભાગ૦ દશમં અ૦ ૮૦).

કૃષ્ણના નિધન થયા પછી અર્જુન દારકા ગયો ત્યારે આને કૃષ્ણની સ્ત્રીઓ સાથે હસ્તિનાપુર લઈ આવ્યો એણે તેને ઈદ્રપ્રસ્થનું રાજ્ય આપ્યું.

दश षट च सहस्राणि कासुदेववरोधनं ।

पुरस्कृत्य ययुर्वज्रं पौत्रं कृष्णस्य धीमेतः ॥૩९॥

इंद्रप्रस्थे ददौ राज्यं वज्राय परवीरहा ॥૪३॥

(ભાર૦ મૌસલ૦ અ૦ ૭).

આનું વજ્રનાભ એવું નામ છે. આના અવ-
સાન પછી એનો પુત્ર પ્રતિજ્ઞાહુ રાજ્ય પર
આવ્યો.

વજ્ર (૪). કિષ્કિંધાની પશ્ચિમે એક પર્વત.

વજ્ર (૫). ઉપાસંગધર નામના યાદવનો પુત્ર.

વજ્ર (૬). ધંદ્રનું આયુષ્ય વિશેષ. આની ઉત્પત્તિ
આમ થયું-વૃત્રાસુરની પીડાથી ત્રાસ પામી
તેનો નાશ કરવાના ઉપાય માટે યાચના કર-
વા સર્વ દેવો બ્રહ્મા પાસે ગયા. તેમણે સર્વ
દેવોને દધીચ નામના મહાન ઋષિ પાસે
જન્મ તેમનાં અસ્થિ માટે માગણી કરી અને
તેનું વજ્ર બનાવી વૃત્રને મારો એવું કહ્યું, તે
ઉપરથી દેવો ગયા.

દધીચ इति विख्यातो महानृषिरुदारधीः ॥૭॥

તં ગત્વા સહિતાઃ સર્વે વરં વૈ સંપ્રયાયત ।

સ વો દાસ્યાતિ ધર્માત્મા સુગ્રીતેનાન્તરાત્મના ॥૮॥

તત્રાપચ્યન્દધીચં તે દિવાકરસમદ્યુતિમ્ ।

જાગ્વલ્યમાનં વપુષા યથા સાક્ષાત્પિતામહમ્ ॥

॥ ૧૯ ॥

તસ્ય પાદૌ સુરા રાજન્નભિવાચ પ્રણમ્ય ચ ।

અયાચન્ત વરં સર્વે યથોક્તં પરમેષ્ઠિના ॥૨૦॥

તતો દધીચઃ પરમપ્રતીતઃ

સુરોત્તમાસ્તાનિદમભ્યુવાચ ।

કરોમિ યદ્વો હિતમથ દેવાઃ

સ્વં ચાપિ દેહં સ્વયમુત્સૃજામિ ॥૨૧॥

પ્રહૃષ્ટરૂપાશ્ચ જયાય દેવા

સ્ત્વષ્ટારમાગમ્ય તમર્થમૂચુઃ ।

સ્વષ્ટા તુ તેષાં વચનં નિશમ્ય

પ્રહૃષ્ટરૂપઃ પ્રયતઃ પ્રયત્નાત્ ॥૨૨॥

ચકાર વજ્રં મૃશમુગ્રરૂપં

કૃત્વા ચ શક્તં સ ઉવાચ હૃષ્ટઃ

અનેન વજ્રપ્રવહેણ દેવ

મસ્મીકુરુષ્વાચ સુરારિમુગ્રમ્ ॥૨૩॥

(ભાર૦ વન૦ અ૦ ૯૯).

આ પ્રમાણે દેવો વગેરેએ જન્મને દધી-
આની પ્રાર્થના કરતાં તેમણે કહ્યું દેવોના
હિતને સારુ ભલે હું મારાં હાડકાં તમને
મળે માટે મારું શરીર ત્યાગી દઉં છું. પછી

દેવોએ દધીચીએ ત્યાગેલા શરીરનાં અસ્થિ
લીધાં. વિશ્વકર્માએ તેનું મોઢું છ બાજુઓ
અને ખૂણાવાળું વજ્ર કરી આપ્યું.

વજ્રકાય. લંકામાંનો એક રાક્ષસ.

વજ્રકુંટ. પ્લક્ષદ્રીપમાં આવેલો એક પર્વત.

વજ્રજવાલા. વૃત્રજવાલા શબ્દ ભુઓ.

વજ્રદત્ત. પ્રાગ્જ્યોતિષપુરના ભગદત્ત રાજાનો પુત્ર.

એણે પાંડવોના અશ્વમેધનો શ્યામકર્ણ ઘોડો

પકડી બાંધ્યો હતો. તેમાં અર્જુન સાથે ત્રણ

દીવસ યુદ્ધ કરી પરાભવ પામ્યો હતો.

(ભાર૦ અર્ધમે૦ અ૦ ૭૫-૭૬).

વજ્રદંટ. અંગદે મારેલો રાવણ પક્ષનો રાક્ષસ.

વજ્રનાભ. બીજો અને ત્રીજો વજ્ર શબ્દ ભુઓ.

વજ્રનાભ (૨). દનુપુત્ર એક દાનવ.

વજ્રનાભ (૩). કૃષ્ણના હાથમાંના ચક્રનું નામ.

એને વરુણ પાસેથી આણીને અગ્નિએ તેમને

આપ્યું હતું.

વજ્રપાણિ. વજ્ર ધારણ કરતો હોવાથી સાંપ્રત

ધંદ્રનું નામ. આવાં અર્થવચ્છેદ અનેક

નામો છે.

વજ્રબાહુ. કુંભકર્ણે મારેલો રામસેનામાંનો એક

વાનર.

સ તાદ્યમાનઃ પ્રહસન્મક્ષયામાસ વાનરાન્

બલં ચઢ્ઢવલાલ્ય ચ વજ્રબાહું ચ વાનરમ્ ॥૬॥

(ભાર૦ વન૦ અ૦ ૨૮૮).

વજ્રમુષ્ટિ. મૈંદ વાનરે મારેલો રાક્ષસ.

(વા૦ રા૦ યુદ્ધ૦ સ૦ ૪૩).

વજ્રવિષ્કંભ. ગરુડનો પુત્ર. (ઉ૦ ૧૦૧-૧૦).

વજ્રવેગ. મારુતિને હાથે મરાયેલો રાક્ષસ.

વજ્રમુષ્ટિસ્તુ મૈંદેન મુષ્ટિના નિહતો રણે ।

પપાત સરથઃ સાશ્વઃ સુરાદૃશ્વ મૂતલે ॥૨૮॥

(ભાર૦ વન૦ અ૦ ૨૮૮).

અથાદ્રિશૃંગમાદાય હનુમાન્માસ્તાત્મજઃ ।

અભિદુત્યાદદે પ્રાણન્વજ્રવેગસ્ય રક્ષસઃ ॥૨૭॥

વજ્રશાલ્મલિકંટક. અંગમ્ય પશુઆદિ સાથે

સહગમન કરનારને પ્રાપ્ત થનાર નરક.

વજ્રશીર્ષ. વારણિ બૃહુના સાત પુત્રોમાંનો

બીજો. ચ્યવન ઋષિનો નાનો ભાઈ.

વજ્રસૂચિક. સામવેદોપનિષત.

વજ્રહુતુ. કુલકર્ણના પુત્રોમાંનો એક.

વજ્રહસ્ત. અર્જુને મારેલો દુર્યોધન પક્ષનો એક રાજા. (ભાર૦ કણ્વ૦)

વજ્રંગ. મરુદ્ગણ એ દૈત્ય હોઈ ઈંદ્રે તેને મારી નાંખવાના હેતુથી તેના કકડા કર્યા છતાં તે અમર રહ્યો; તેથી દેવોએ તેને મિલાવી લીધો. આ જોઈ ઈંદ્રને મારવા માટે પુનઃ કશ્યપ પાસેથી સંપાદન કરેલો પુત્ર તે આ. આ એવો પરાક્રમી હતો કે એણે ઈંદ્રને બાંધીને પોતાની માતા સમક્ષ આણ્યો અને માતાને પુછ્યું કે આને મારું કે શું કરું. એટલામાં ત્યાં ધ્વજદેવ પ્રગટ થયા અને તેમણે આને ધ્રુવછીત વર આપી ઈંદ્રને છોડાવ્યો. આને વરાંગા નામની સ્ત્રી હતી. અને તારકાસુર નામનો પ્રસિદ્ધ પુત્ર હતો.

+ + +

વજ્રા તતઃ સહચાક્ષં પાશોનામોઘવર્ચસા ।

માતુરન્તિકમાગચ્છદ્વચાત્રઃ ક્ષુદ્રમૃગં યથા ॥૪૭॥

ધ. ધ.

(મત્સ્ય૦ અ૦ ૧૪૬).

+ + +

વજ્રક્ષ. દનપુત્ર દાનવોમાંનો એક.

વટેશ્વરપુર. નર્મદા સંબંધી તીર્થ વિશેષ. (ભાર૦ વ૦ ૮૨-૧૨૯).

વડવા. વિવસ્વાન આદિત્યની સ્ત્રી સંઘા. તેણે અશ્વિનિ ૩૫ ધારણ કર્યું હતું તે વેળાનું તેનું પડેલું નામ. એને જ પછી અશ્વરૂપધર સૂર્યથી અશ્વિનિકુમાર નામના બે પુત્ર થયા હતા.

વડવાગ્નિ. સમુદ્રમાં રહી તેનું જળ શોષણ કરનાર અગ્નિ. આ બૃહસ્પતિની સ્ત્રી તારાના છ પુત્રોમાંનો એક.

વડવાનલ. વડવાગ્નિ.

વડવાપ્રાતિથેયી. ધ્વજઅર્ચ્યવ્રત ધારણ કરી રહેલી એક સાહાણુ કન્યા.

વત'ડ. એક ધ્વજર્ષિ. (૧ વિદ્યાભિન્ન શબ્દ જુઓ).

વત્સ. એક ધ્વજર્ષિ અને તેનું કુળ. (૩ ભૃગુ શબ્દ જુઓ).

વત્સ (૨). વત્સ ધ્વજર્ષિનું કુળ.

વત્સ (૩). જમદગ્ન્ય રામના ભયે કોઇએ સંતાડી રાખેલો રાજપુત્ર. એ ગાયોના વાડામાં વાછરૂ સાથે ઉછર્યો માટે તેનું આ નામ પડ્યું હતું. પ્રતર્દનસ્ય પુત્રસ્તુ વત્સો નામ મહાબલઃ । વત્સ્યઃ સંવાર્ષિતો ગોઢે સ મા રક્ષતુ પાર્થિવઃ ॥૮૬॥

(ભાર૦ શાંતિ૦ અ૦ ૪૮-૮૬).

વત્સ (૪). સોમવંશી પૂરુકુલોત્પન્ન અજમીઠ વંશમાંના સેનજિત નામના રાજાના દ્વાર પુત્રમાંનો એવો.

વત્સ (૫). વત્સાસુર શબ્દ જુઓ.

વત્સ (૬). કૌસલ દેશનો કોઇ સામાન્ય રાજા. આ દ્રૌપદી સ્વયંવરમાં હતો.

વલ્લકઃ કેતવો રાજા ચિત્રાન્ગદશુમાન્ગદૌ । વત્સરાજશ્ચ મતિમાન્કોસલાધિપતિસ્તથા ॥૨૨॥

(ભાર૦ આદિ૦ અ૦ ૨૦૧).કુલકોનમ.

વત્સક. સૂર્યવંશી ધક્ષવાકુલોત્પન્ન શાશ્વત અથવા શ્રાવત રાજાનો પુત્ર. વૃહશ્ચ રાજાનો ભાઇ. આનું પુરાણમાં વંશક એવું નામાંતર મળી આવે છે.

વત્સક (૨). સોમવંશી યદુકુલોત્પન્ન સાતવત વંશના શર રાજાને મારીધાથી થએલા દસ પુત્રોમાંનો નવમો. આને મિશ્રકેશી અપ્સરાથી વૃક આદિ પુત્રો થયા હતા.

વત્સદ્રોહ. વત્સવૃદ્ધ શબ્દ જુઓ.

વત્સનાભ. એક મહર્ષિ. (ભાર૦ અનુ૦ ૩૩).

વત્સપ્રીતિ. સૂર્યવંશી દિષ્ટકુલોત્પન્ન ભલદન રાજાનો પુત્ર. આનો પુત્ર પ્રાંશુ નામનો રાજા.

વત્સભૂમ. ભારતવર્ષીય દેશ વિશેષ.

વત્સર. ઉત્તાનપાદના પુત્ર ધ્રુવ રાજાને બ્રમી નામની ભાર્યાથી થએલા બે પુત્રોમાં બીજો. ધ્રુવની પછી આ જ ગાદી પર આવ્યો હતો. કારણ કે આનો મોટો ભાઇ ઉત્કલ વિરક્ત અને અંતનિષ્ઠિ હતો. આને સ્વર્ણથી નામની સ્ત્રી હતી અને તેનાથી પુષ્પાણુ, તિગ્મકેતુ, ઈષ, બિર્જ, વસુ અને જય એવા છ પુત્ર થયા હતા.

વત્સરાજ. એક રાજ. (ભારત ૨૦૧-૨૨).

વત્સલા. બલરામની પુત્રી. અને પાંડુપુત્ર અર્જુનના પુત્ર અભિમન્યુની બે સ્ત્રીઓમાંની મોટી. આના લગ્ન સંબંધી આવી હકીકત છે કે પાંડવોના વનવાસ ગયા પછી દુર્યોધને શકુનિને દારકા મોકલી આ કન્યા પોતાના પુત્ર લક્ષ્મણને આપે એવો પ્રયત્ન કર્યો. આ વિચાર બલરામને રુચવાથી તેણે અને રેવતીએ શકુનિને હા લણી અને તેને વિદાય કર્યા પછી બલરામે આ વાત કૃષ્ણને કરી. પરંતુ પ્રથમ સુભદ્રાએ માથું કંઈ હતું ત્યારે કૃષ્ણે એને વચન આપ્યું હતું કે તારા અભિમન્યુને આ કન્યા આપીશું, તેથી બલરામનો આ વિચાર તેમને ગોઠ્યો નહિ. તોપણ એમાં હવે કંઈ યુક્તિ લગાવવી પડશે એવો મનમાં વિચાર કરી, બલરામને કહ્યું કે ત્યારે હવે સર્વેને કંકાતરી લખો. ત્યારે બલરામે તમે જ કંકાતરીઓ લખો કહી કૃષ્ણને એ કામ સોંપ્યું. કૃષ્ણે બધાને પત્રિકાઓ લખી, તેમાં જ એક વિદુરને પણ લખી. તેને લખવાનું કારણ એ કે, સુભદ્રા અને અભિમન્યુ બન્ને તે વેળા વિદુરને ઘેર હતાં. એટલે વિદુરને આ સમાચાર મળતાં, તે પેલાં બે જાણશે અને અભિમન્યુ તૈયાર થઈ દારકા આવશે. બન્યું પણ એમ જ. લગ્નપત્રિકા મળતાં જ અભિમન્યુ પોતાની માતાને લઈ દારકા આવવા નીકળ્યો. માર્ગમાં તેને ઘટોત્કચ મળ્યો. અભિમન્યુએ વત્સલાનો વિવાહ મારી સાથે કર્યો હતો, પણ તે ફેક કરી દુર્યોધનને ત્યાં કર્યો છે અને એ આજે પરણે છે વગેરે હકીકત ઘટોત્કચને કહી. અભિમન્યુએ તેને સાથે લીધો અને દારકા જઈ ગુપ્તપણે રહ્યાં. પછી ઘટોત્કચે કૃષ્ણને મળી અભિમન્યુ અહીં આવ્યો છે એ સમાચાર કહ્યા. તે ઉપરથી કૃષ્ણ છૂપી રીતે આવી સુભદ્રાને મળ્યા ને કહ્યું કે ઘટોત્કચે પોતાની રાક્ષસી માયાવડે વત્સ-

લાને અહીં ઉચકી આણવી ને પોતે ત્યાં કન્યાનું રૂપ લઈ બેસી જવું; અને બરોબર લગ્ન સમયે જ પોતાનું ખરું રૂપ પ્રગટ કરી કૌરવોને બીવડાવી ખાલી હસ્તિનાપુર સુધી હાંકી કાઢવા. તે અવકાશમાં અહીં અભિમન્યુએ વત્સલા સાથે લગ્ન કરી દેવું. આવું કહી કૃષ્ણ ગયા એટલે ઘટોત્કચે તે જ પ્રમાણે કરી, કૌરવોને અતિશય હેરાન કરી હસ્તિનાપુર સુધી હાંકી કહાડયા. અને વત્સલાનાં લગ્ન થયાં. આ વાત જાણી બલરામને વ્યાપેલા ક્રોધને કૃષ્ણે શાંત પાડ્યો. પછી અભિમન્યુ અને વત્સલાનો લગ્ન સમારંભ ઉત્તમ પ્રકારે કરી, અભિમન્યુ અને સુભદ્રાની સાથે વત્સલાને વળાવી. (જેમિનિ ૦ ભારત ૧૦૦)

વત્સવૃદ્ધ. ધક્વાકુલોત્પન્ન દ્રુવસંધીવંશમાંના ઉરુક્રિય અથવા ઉરુક્ષવ રાજાનો પુત્ર. આનું વત્સદ્રોહ એવું નામાંતર પણ હતું. એને પ્રતિવ્યોમ નામનો પુત્ર હતો.

વત્સાર. કશ્યપઋષિના બે પુત્રોમાંનો પહેલો. (૨ કશ્યપ શબ્દ ભુજો). અવત્સાર એવું એ એનું નામ મળી આવે છે.

વત્સારુર. કસપક્ષનો અસુર વિશેષ. આ કૃષ્ણને મારી નાખવા વૃંદાવનમાં આવી વત્સરૂપ ધારણ કરી ધણમાં પેઠા. એ કપટ રૂપ કૃષ્ણ કળી ગયા અને એને કાઠીના ઝાડ સાથે પછાડી ઠાર માર્યો. (ભાગ ૧૦ દશમ સ્કં ૦ અં ૧૧).

વત્સદેશ. ભાગીરથીના દક્ષિણ કિનારાનો દેશ.

સ લોકપાલપ્રતિમપ્રભાવસ્તીર્વા

મહાત્મા વરદો મહાનદીમ્ ।

તતઃ સમૃદ્ધાશ્રુમસસ્યમાલિનઃ

ક્ષણેન વત્સાન્મુદિતાનુપાગમત્ ॥૧૦૧॥

(વા ૧૦ રા ૦ અથા ૧૦ સં ૫૨).

વંદના. ભારતવર્ષીય દેશ વિશેષ.

વદાન્ય. અષ્ટાવકની ભાર્યા સુપ્રભાનો પિતા, એક ઋષિ. (ભારત અનુ ૦ ૫-૧૧).

વધૂસર. એક ભારતવર્ષીય નદી. ભૂગુપ્તિની સ્ત્રી પુલોમાને દંશ નામનો રાક્ષસ હરણ કરી જતો હતો. પુલોમાનો માર્ગમાં ગર્ભચ્યુત થયો—પડી ગયો—તે ઉપરથી જેનું નામ અ્યવન પડ્યું તે પ્રસિદ્ધ જ છે. એ ગર્ભના તેજથી રાક્ષસ ભસ્મીભૂત થઇ ગયો; તેથી પુલોમાની આંખમાં આનંદાશ્રુ આવ્યાં. એ પ્રવાહથી બનેલી આ નદી, આ નામે પ્રસિદ્ધ છે.

નામ તસ્માસ્તદા નચાશ્વકે લોકપિતામહઃ ।
વધૂસરેતિ મગવાંશ્ચવનસ્યાશ્રમં પ્રાપ્તિ ॥૮॥

(ભાર૦ વન૦ અ૦ ૬-૮)

વધ્રદેશ. ભારતવર્ષીય દેશ વિશેષ.

બહુવાચાશ્ચ કૌરવ્ય સુદામાનઃ સુમાલ્લિકાઃ ।

વધ્રાઃ કરીષકાશ્ચપિ કુલિન્દ્રોપત્યકાસ્તથા ॥૯॥

(ભાર૦ લી૦મ૦ અ૦ ૯).

વન. સોમવંશી અનુકુલોત્પન્ન ઉશીનર રાજના ચાર પુત્રોમાંનો એક.

વનસ્પતિ. પ્રિયવ્રતપુત્ર ધૃતપૃથ્વના સાત પુત્રોમાંનો સાતમો. આના વર્ષનું એ જ નામ હતું.

વનસ્પતિ (૨). કૌંચદ્વીપોમાંનો સાતમો વર્ષ.

વનાયુ. દ્યુપુત્ર એક દાનવ. (ભાર૦ આ૦ ૬૬-૩૦).

વનાયુ. (૨) ભારતવર્ષીય મહાદેશ. (ભાર૦ લી૦ ૯-૫૩).

વનાયુ (૩). પુરુરવાનો પુત્ર એક ક્ષત્રિય. (ભાર૦ આ૦ ૬૯-૨૮).

વનેયુ. સોમવંશી પૂરુકુલોત્પન્ન રૌદ્રાશ્વ રાજના દસ પુત્રોમાંનો દસમો. (ભાર૦ આ૦ ૮૮-૯).

વંદના. નદી વિશેષ. (ભાર૦ લી૦ ૯-૧૮).

વંદી. વરાહનો પુત્ર. (ભાર૦ વ૦ ૧૩૬-૨૪).

વન્હિ. અગ્નિ.

વન્હિ. (૨) રામસેનામાંનો વાનર વિશેષ.

વન્હિ (૩). યયાતિરાજના પુત્ર તુર્વસુનો પુત્ર. આનો પુત્ર ભર્ગ.

વન્હિ (૪). સોમવંશી યદુપુત્ર ક્રોષાના વંશના સાતવતપુત્ર અંધકનો પૌત્ર અને કુકુરરાજનો પુત્ર. આનો પુત્ર વિલોમા.

વન્હિ (૫). કૃષ્ણને મિત્રવિંદાયી થએલો પુત્ર.

વપુ. એક અપ્સરા વિશેષ.

વપુષ્ટમા. પરીક્ષિત રાજના પુત્ર જનમેજયની સ્ત્રી, અને સુવર્ણવર્માની કન્યા. જનમેજયથી આને શતાતીક નામનો પુત્ર થયો હતો. (ભાર૦ આ૦ ૪૪-૮).

વય. એક ધર્મર્ષિ. (૩ વસિષ્ઠ શબ્દ જુઓ).

વયસ્થ. એક ઋષિ; અંગિરસનો પુત્ર.

વયુન. કૃશાશ્વઋષિને ધિપણથી થએલા ચાર પુત્રોમાંનો એક.

વયુના. અગ્નિજ્વાલ પિતરની કન્યા. આ ધર્મનિષ્ઠ હતી, તેની બેન ધરણી પણ તેવી જ હતી.

વરદેચિ. નાટકશાસ્ત્રપ્રણેતા એક ઋષિ.

દોઘા વરહચિનાર્મ નાઠ્યવેદસ્ય પાઠઃ । ॥૨૫॥

(ભર૦ અ૦ ૧૦).

વરદા. ભારતવર્ષીય નદી વિશેષ.

વરદાનતીર્થ. એક તીર્થ જ્યાં વિષ્ણુએ દુર્વાસાને વરદાન આપ્યું હતું. (ભાર૦ વ૦ ૮૦-૬૫)

વરા. ભારતવર્ષીય નદી વિશેષ. (ભાર૦ લી૦ ૯-૨૬).

વરાંગા. વળંગ દૈત્યને માટે ધર્મદેવે નિર્માણ કરેલી સ્ત્રી. આણે પોતાના પતિની સાથે દુઃસંપાદ્ય તપ કર્યું હતું. (ભર૦ પુરાણ).

વરાંગા. (૨). ત્રિશંકુની પુત્રી. શય્યાતીની ભાણી. એનો પુત્ર અંહયાતિ. (ભાર૦ આ૦ ૬૩-૧૩).

વરાંગી. વરાંગા તે જ.

વરાંગી (૨). બગડાની સંજ્ઞાવાળી વરાંગા તે જ.

વરાણસી. ભારતવર્ષીય નદી વિશેષ. (ભાર૦ લી૦ ૯-૩૧).

વરાસ્ય. સર્પાસ્ય શબ્દ જુઓ.

વરાહ. ધર્મદેવના નાકમાંથી હિરણ્યાક્ષ દૈત્યને મારવા માટે આ ઉત્પન્ન થયો ને તેને મારી નાખી પૃથ્વીનો ઉદ્ધાર કર્યો.

હૃત્યમ્ભિચાયતો નાસાવિવરાત્સહસાનઘા ।

વરાહતાકો નિરગાદઙ્ગુષ્પરિમાણકઃ ॥ ૧૮ ॥

(ભાગ૦ ૩ સ્કં૦અ૦ ૧૩).

ચાલુ કલ્પ શરૂ થતાં જ આણે ઉત્પન્ન થઇ પૃથ્વીને સ્વ સ્થાનમાં સ્થિત કરી. આ મહત્ કાર્ય બદલ આ કલ્પનું વરાહકલ્પ નામ પડ્યું. આનાં આદિવરાહ, યજ્ઞવરાહ અને શ્વેતવરાહ એવાં ત્રણ નામાન્તરો છે. (પદ્મ ૬, લિંગ ૯૪, ભારત સં ૪૫-૪, ભારત ૧૦ ૧૪૪-૨૯, ૨૭૩-૫૩, ભારત શાં ૨૦૮-૨૧. ભાગ ૩-૧૩. વા. ૬).

વરાહ (૨). કિષ્કિંધાની પશ્ચિમ દિશાએ આવેલા એક પવત.

વરાહ (૩). મુખ્ય યજુર્વેદોપનિષત.

વરાહ (૪). એક ઋષિ વિશેષ. (ભારત સં ૪-૨૩).

વરાહકં. એક સર્પ વિશેષ. (ભારત આ ૧૦ ૫૭-૧૮).

વરાહકર્ણ. એક યજ્ઞ. (ભારત સં ૧૦-૧૭).

વરાહકલ્પ. વારાહકલ્પ શબ્દ જુઓ.

વરાહતીર્થ. કાકામુખ નામનું એક તીર્થ વિશેષ. (ભારત ૧૦ ૮૧-૧૮).

વરાહધ્વજ. જયધ્વજ. (ભારત દ્રોણ ૧૦૫-૨૦)

વરાહશૈલ. મગધ દેશની સીમારૂપ પર્વત.

વરીયાન. સ્વાયંભુવ મન્વન્તરમાંના પુલહ ઋષિના ત્રણ પુત્રોમાંનો એક.

વરીયાન (૨). હવે પછી થનારા સાવર્ણિ મનુના દસ પુત્રોમાંનો એક.

વરુણ. કલ્પારંભનો પશ્ચિમ દિગ્પાલ. આ જ-ળાધિપતિ હોઇ એની રહેવાની નગરી માન-સોત્તર પર્વતપર નિમ્લોચની અથવા સુષા એ નામે પ્રસિદ્ધ છે. આની સ્ત્રીનું ગૌરી એવું નામ હતું.

યથા ચન્દ્રશ્ચ રોહિણ્યાં યથા ધૃમોર્જયા યમઃ ।
વરુણશ્ચ યથા ગૌર્યાં યથા ચર્ધ્યાં ધનેશ્વરઃ ॥૧॥
(ભારત ઉદ્યોગ ૧૦ અં ૧૧૭).

ચાલુ મન્વન્તરના આરંભકાળની સંધીમાં આણે બ્રહ્મદેવને ઋત્વિજ કરી યજ્ઞ કર્યો હતો, અથવા મહાદેવે એનું રૂપ ધારણ કરી યજ્ઞ કર્યો હતો એવું એ લખેલું મળી આવે છે. તે ગમે તે હોય પણ વરુણ એ નામમાં ફેર

ન હોતાં તે ખરું જ છે. તે વેળા અગ્નિમાંથી ભુગ, અંગિરા અને કવિ એવા ત્રણ ઋષિ નિર્માણ થયા. તેમને વરુણ, અગ્નિ અને બ્રહ્મદેવે ક્રમે કરીને પુત્ર તરીકે ગ્રહણ કર્યાં. એટલે જ ભુગને તૈત્તિરીય ઉપનિષદમાં વરુણનો પુત્ર કહેલો છે.

શુક્રે હુતેડ્મો તર્ત્તિમસ્તુ પ્રાદુરાસંઘયઃ પ્રમો ।

પુરુષા વપુષા યુક્તાઃ સ્વૈઃ સ્વૈઃ પ્રસવજેર્ગુણૈઃ ॥૧૮॥

મર્જનાન્નગુરિત્યેવમક્કારેભ્યોડક્કિરાડભવત્ ।

અક્કારસંઘયાચ્ચૈવ કવિરિત્યપરોડભવત્ ।

x x x x ॥૧૯॥

નિસર્ગાદ્રિજ્ઞાણશ્રાપિ વરુણો યાદસાંપતિઃ ।

જગ્રાહ વૈષ્ણું પૂર્વમપત્યં સૂર્યવર્ચસમ્ ॥૩૬॥

દૈશ્વરોક્કિરસં ચાગ્નેરપત્યાર્યમકલ્પયત્ ।

પિતામહસ્ત્વપત્યં વૈર્ કવિં જગ્રાહ તત્ત્વવિત્ ॥૩૭॥

(ભારત અનુ ૧૦ અં ૧૩૨).

વરુણ (૨). દ્વાદશ આદિત્યમાંનો એક આદિત્ય. સાંપ્રત સમયનો પશ્ચિમ દિગ્પાલ છે. આને જ્યેષ્ઠા નામની સ્ત્રી હતી, તેની કુખે ગૌ અને પુષ્કર એવા બે પુત્ર આને થયા હતા. આ ઉપરાંત આને અધર્મ અને બલ એવા બે પુત્ર અને સુરા નામની કન્યા હતી, એવું મળી આવે છે. એની બીજી સ્ત્રીનું નામ વારુણી હતું. એ સ્ત્રીનું બીજું નામ ગૌરી પણ હતું. અષ્ટાવક સાથે વાદમાં હારેલો એવો એક બંદી નામનો પુત્ર પણ હશે એમ જણાય છે. આને પ્રતિવર્ષ આષાઢ માસનો સૂર્ય ગણ્યો છે. (૧૩ શુચિ શબ્દ જુઓ). આને એક શીતતોયા નામની સ્ત્રી પણ હોય એમ જણાય છે તે તેનાથી શ્રુતા-યુધ નામનો પુત્ર થયો હોય એમ લાગે છે. એ શીતતોયા પૃથ્વીપરની નદી હોઇ તેની મૂર્તિમાન દેવીએ સંપાદન કરેલો એ પુત્ર સમજવો. (ભારત આં ૬૬-૧૫)

વરુણ (૩). મુંબી એટલે કશ્યપની સ્ત્રી, તેના ગંધર્વ પુત્રોમાંનો એક.

વરુણસ્તોતસ્. કામ્યક વનની દક્ષિણ તરફનો પર્વત. વરુણા. ભારતવર્ષીય નદી વિશેષ.

વરૂથ. આ નામનું એક ગામ.

વરૂથ (૨). ભરતપુત્ર જે ભરદ્વાજ રાજા, તેનું બીજું નામ.

વરૂથપ. ગોપ વિશેષ.

હે સ્તોકકૃષ્ણ હે અંશો શ્રીદામન્સુબલાજીન ।

વિશાલર્ષભ તેજસ્વિન્દેવપ્રસ્થ વરૂથપ ॥૩૧॥

૪, ૪. (ભાગ૦ ૧૦ સ્કં ૦ અ૦ ૨૨).

વરૂથી. એક નદી,

સોડપચ્ચદ્રામતીર્થં ચ નદીં વાલુકિનીં તથા ।

વરૂથી ગોમતીં ચૈવ મીમં શાલવનં તથા ॥૨૬॥

(વા૦ ૨૧૦ યુદ્ધ૦ સ૦ ૧૨૬).

વરૂથી એક બ્રહ્મર્ષિ.

વરૂથ્ય. વારુણિ ભૃગુના સાત પુત્રોમાંનો છઠ્ઠો.

આનું વિભુ એવું નામાંતર હતું.

વર્કુ. વૃષ્ણિ ઋષિનો પુત્ર વાણિર્ણ તે જ.

વર્ગી. શાપે કરીને મગરી થએલી અપ્સરા

વિશેષ. (નારી તીર્થ શબ્દ ભુઓ). (સ૦

ભા૨૦ ૧૧-૧૩).

વર્ચી. સોમ નામના વસુનો પુત્ર. (ભા૨૦અ૦

૭૬-૨૨).

વર્ચી (૨). એક યક્ષ. (૧ તપસ્ય શબ્દ ભુઓ).

વર્ચી (૩). સુચેતા ઋષિનો પુત્ર. આનો પુત્ર

વિહવ્ય.

વર્ધન. કૃષ્ણને મિત્રવિંદાથી થએલો પુત્ર.

વર્ધમાન. કૌત્યદીપમાંનો એક પર્વત.

વર્ધમાનપુર. પ્રતિષ્ઠાનપુર. (ભા૨૦ અ૦

૯૬-૬૮).

વર્મક. ઈદ્રપ્રસ્થની પૂર્વ તરફનો દેશ અને ત્યાંનો રાજા.

શર્મકાન્વર્મકાંશ્રૈવ વ્યજયત્સાન્વર્વર્વકમ્ ।

વૈદેહકં ચ રાજાનં જનકં જગદીપતિમ્ ॥૧૩॥

(ભા૨૦ સભા૦ અ૦ ૩૧).

વર્મી. એક બ્રહ્મર્ષિ.

વર્ચ. એક રાક્ષસ. (૫ નભ શબ્દ ભુઓ).

વર્ષ. મહાદીપમાં કરેલા ભૂભાગમાંનો પ્રત્યેક,

જેવાદે અજનાભ (ભરતવર્ષ) કિંપુરુષ

ઇત્યાદિ નવ જંભુદીપમાં છે તેવા.

વર્ષ (૨). ઉપદેવાથી વસુદેવને થએલા પુત્રોમાંનો એક.

વલલ. અજ્ઞાતવાસ સમયે વિરાટનગરમાં રસોધ-

યાનું રૂપ ધારણ કરીને રહેલા ભીમસેનનું

ધારણ કરેલું નામ. (ભા૨૦ વિ. ૩-૮).

વલ્લવ. દેશ વિશેષ. (બલ્લવ શબ્દ ભુઓ).

વલ્લુજઘ. વિશ્વામિત્ર ઋષિના પુત્રોમાંનો એક.

વંશક. એકની સંસાવાળો વત્સક તે જ.

વંશગુહમ. નર્મદા અને શાણુનદના સંગમ ઉપર

આવેલું તીર્થ વિશેષ.

વંશા. પ્રાધાની અપ્સરા કન્યાઓમાંની એક.

વંશોક્સારા. ભારતવર્ષીય એક નદી. એની તીરે

સુરભિ નામનું વન હોય ત્યાં કુબેરનો દૂત

હિરણ્યશંક રહેતો હતો.

વંશોદ્ભેદ. ભારતવર્ષીય તીર્થ વિશેષ.

વષ્ટ. ભારતયુદ્ધમાં દુર્યોધન પક્ષનો એક રાજા.

વંસાતિ. ભારતયુદ્ધમાં દુર્યોધન પક્ષનો એક યોદ્ધો.

ચક્રવ્યૂહમાં અભિમન્યુ પેટો ત્યારે આણે

એવી પ્રતિજ્ઞા કરી હતી કે આજ હું એને

મારીશ. જે ન માંડે તો પ્રાણ ધારણ કરે

નહિ. આમ પ્રતિજ્ઞા કરી અભિમન્યુની સામે

ગયો; તેને અભિમન્યુએ જ મારી નાંખ્યો.

તં સિહમિવ સંકુલ્લં પ્રમથન્તં શૈરરીન્ ।

આરાદાયાન્તમ્ભેત્ય વસાતીયોડમ્યયાદુતમ્ ॥૧૧॥

(ભા૨૦ દ્રોણ૦ અ૦ ૪૪)

વસાતિ (૨). વાહીક પ્રદેશ સંબંધી દેશ.

વસાતિ (૩). વસાતિ દેશજન.

વસામની. ભારતવર્ષીય એક નદી.

વસિષ્ઠ. સ્વાયંભુવ મન્વન્તરમાંના બ્રહ્મદેવના

દસ માનસ પુત્રોમાંનો એક. આ બ્રહ્મદેવના

પ્રાણવાયુથી ઉત્પન્ન થયો હતો, અને એને

બ્રહ્મદેવે પોતાની આઠ કન્યાઓમાંથી આઠમી

અરૂંધતી પરણાવી હતી. એને ઊર્ણ નામની

બીજી સ્ત્રી અને તેનાથી ચિત્રકેતુ વિગેરે છ

પુત્ર થયા હોય એમ જણાય છે. (ઊર્ણ

શબ્દ ભુઓ). એની પહેલી સ્ત્રી અરૂંધતીને

પણ આનાથી હર્વીદ્ર, સુકૃત, મૂર્તિ, આપ,

જ્યોતિ, અય, અને રમય એવા સાત પુત્ર

થયા હતા, જે સ્વારોચિષ મન્વન્તરમાં પ્ર-

જાપતિ હતા. (ભાગ૦ ૪૦ સ્કં ૦) આ

ઉપરાંત સુકાલી નામનો પિતર પણ આનો જ પુત્ર હતો.

વસિષ્ઠ (૨). પૂર્વના બ્રહ્માનંસપત્ર મહાદેવના શાપથી મરણ પામતાં, બ્રહ્મદેવે ચાલુ મનવન્તરના આરંભમાં તેને પુનઃ ઉત્પન્ન કર્યા; તેમાં આ અગ્નિના મધ્ય ભાગમાંથી ઉત્પન્ન થયો હતો. (મહર્ષિ શબ્દ જુઓ). અહીં એને અક્ષમાલા નામની સ્ત્રી હશે એમ જણાય છે.

અદશ્યન્ત્યાં ચ વસિષ્ઠો વસિષ્ઠશ્રાક્ષમાલયા ।
ચ્યતવનશ્ચ સુકન્ધ્યાયાં પુલસ્ત્યઃ સન્ધ્યયા યથા ॥

॥ ૧૧ ॥

(ભારત ઉદ્યોગ ૦ અં ૧૧૭)

ચાલુ મનવન્તરમાં ઈક્ષ્વાકુ રાજાએ આને પુરોહિત તરીકે વર્ષો હતો એટલે એની પછી એના ત્રણ પુત્રોમાંનો બીજો જ નિમિ રાજા તેણે પણ એને જ ઉપાધ્યાય કરી, આની સહાયથી અનેક યજ્ઞ કર્યા. એકદા આ કોઈ બીજા જગ્યાએ યજ્ઞ કરાવવા જતો હતો તે સમયે નિમિએ આવી તેને કહ્યું કે હું એક યજ્ઞનો આરંભ કરું છું, માટે તમે સત્વર ચાલો. તેને વસિષ્ઠે કહ્યું કે મેં બીજા જગ્યાએ જવાના આમંત્રણનો સ્વીકાર કર્યો છે, તો તું હમણાં થોભીજ ને હું આવું પછી યજ્ઞનો આરંભ કરજે. એ વાત ન ગણકારીને ગૌતમ ઋષિને ઉપાધ્યાય કરી યજ્ઞનો આરંભ કર્યો. એટલામાં ઇંદ્રનો યજ્ઞ સમાપ્ત થવાથી આ નિમિ પાસે આવ્યો, ને જુવે છે તો એણે બીજો ઉપાધ્યાય વરી આરંભેલો યજ્ઞ સમાપ્તી સુધી આવી પહોંચ્યો છે. તે ઉપરથી ક્રોધે ભરાઈ એણે રાજાને અને રાજાએ એને એમ પરસ્પર શાપ્યા જેથી બન્નેનું મૃત્યુ થયું. (૧. નિમિ શબ્દ જુઓ).

વસિષ્ઠ (૩). નિમિના શાપથી મૃત્યુ પામેલા વસિષ્ઠની આ અવસ્થા જોઈ બ્રહ્મદેવે તેને કહ્યું કે:—

મિત્રાવરુણયોઃ પુત્ર વસિષ્ઠ સ્વં મવિવ્યસિ ॥
વસિષ્ઠોતિ ચ તેનામ તત્રાપિ ચ મવિવ્યસિ ॥

જન્મદ્વયમતીતં ચ તત્રાપિ સ્વં સ્મરિવ્યસિ ॥

॥ ૨૨ ॥

(મત્સ્ય ૦ અં ૨૦૧).

એટલે તું હવે મિત્રાવરુણનો પુત્ર થઈશ અને ત્યાં તને વસિષ્ઠ નામ જ પ્રાપ્ત થશે. અને તને પૂર્વના બે જન્મનું સ્મરણ રહેશે. એટલે નિમિના શાપથી મરણ પામેલો વસિષ્ઠ મિત્રાવરુણનો પુત્ર થયો અને વસિષ્ઠ નામે જ પાછો ઇક્ષ્વાકુ રાજાના પુત્ર વિકુક્ષિ અથવા શશાદ રાજાએ તેને પોતાનો કુળગૌર નીમ્યો. આ જન્મમાં નારદની બેન અરુંધતી તેની સ્ત્રી થઈ અને તેની કુખે આને શક્તિ પ્રત્યાદિ સો પુત્ર થયા. પછી શક્તિથી પરાશર ઋષિ થયા. પરાશરનો પુત્ર તે જ કૃષ્ણદ્વૈપાયન અને તેનો શુક, આમ તેનો વંશ ચાલ્યો.

વસિષ્ઠસ્તૂપયમેડથ મગિર્નો નારદસ્ય તુ ।

અદન્ધર્તી વરારોહાં તસ્યાં શક્તિમજીજનત્ ॥૨૦॥

શક્તેઃ નપરાશરઃ પુત્રસ્તસ્ય વંશં નિબોધ ને ।

યસ્ય દ્વૈપાયનઃ પુત્રઃ સ્વયં વિવ્ગુરજાયત ॥૨૧॥

(મત્સ્ય ૦ અં ૨૦૧).

એના કુળમાં એના સુદ્ધાં સાત મંત્રદષ્ટા ઋષિ હતા. તે નીચે પ્રમાણે—મુખ્ય એ પોતે, ૨ શાંકત, ૩ પરાશર, ૯ ઇંદ્રપ્રમતિ, ૫ ભરદ્વાજ, ૬ મૈત્રાવરુણ, અને ૭ કુંડિન (મત્સ્ય ૦ અં ૧૪૪). એના કુળમાં વસિષ્ઠ, કુંડિન, ઉપમન્યુ અને પરાશર એ નામની ચાર વંશમાલિકાઓ હતી. એ ચારેમાંના ઋષિઓ અને પ્રવર આ પ્રમાણે—કેવલવસિષ્ઠ—વ્યાઘ્રપાદ, ઔપગવ, વૈકલવ, શાંદ્રલાયન, કપિષ્ઠલ, ઔપલોમ, અલબ્ધ, શંક, કંઠ, ગૌપાયન, બોધપ, દાકવ્ય, બાલક, વાલિશય, વાગ્મયંચિ, આપસ્ત્યૂણ, શીતવ્રત, બ્રહ્મપુરેયક, લોમાયન, સ્વસ્તિકર, શાંડિલી, ગૌડિની, વાડોહલિ, સુમના, ઉપાવૃદ્ધિ, ચૌલિ, વૌલિ, બ્રહ્મબલ, પૌલિ, શ્વસ, પૌડવ અને ચાણવલક. આ બધા ઋષિ વસિષ્ઠ એવા એક જ પ્રવરના. કુંડિન કુલોત્પન્ન તે વસિષ્ઠ, મૈત્રા-

વરેણુ, અને કુંડિન્ય એવા ત્રણ પ્રવરના. ઉપમન્યુ કુલોત્પન્ન શૈલાલય, મહાકર્ણુ, કૌરવ્ય ક્રોધિ, કપિન્જલ, વાલખિલ્ય, ભાગવિતાય, કીલાયન, કાલશિખ, કૌરકૃષ્ણ, સુરાયણુ, શાકાહાર્ય, શાકધિ, કાણ્વ, ઉપલપ, શાકાયન, ઉહાક, માપશરાવય, દાકાયન, વાલવય, વાકય, ગૌરય, લંબાયન, શ્યામવય, કોડોદરાયણુ, પ્રલંબા-યન, ઔપમન્ય. ૧, વસાંખ્યાયન, વેદશેરક, પાલંકા-યન, ઉદ્દગાહ, બલેક્ષુ, માતેય, બ્રહ્મબલિ, અને પર્ણાગારિ એ સર્વ ઋષિઓ વસિષ્ઠ, એ દ્ર-પ્રમતિ અથવા એ દ્રપ્રમદિ, અને ભરદ્વસવ્ય એવા ત્રણ પ્રવરના. પરાશરકુલોત્પન્ન જે ગૌર પરાશરઆદિ છ ભેદના ઋષિઓનાં વસિષ્ઠ, શાકત્ય અને પારાશર્ય એવાં ત્રણ પ્રવરો છે.

આ વસિષ્ઠ કુળમાં આ ઉપરાંત બીજા એ ભેદના ઋષિઓ છે એવું મત્સ્ય પુરાણમાંથી મળી આવે છે. ઔપરચલ, સ્વસ્થલી, પાલોહ, લોહલ, માધ્યદિન, ઉમાક્ષતિ, પૈષ્પલાદિ, વિચક્ષુષ, ત્રૈશંગાયન, સૈવલ્ક, અને કુંડિન એ ઋષિઓ, વસિષ્ઠ, જાતુકર્ણ્ય, અને આત્રેય એવા ત્રણ પ્રવરના હતા. અને શિવકર્ણ્ય, વય અને પાદપ એ ત્રણ પ્રવરનાએ કેટલા ઋષિઓ હતા. આ છેલ્લામાં વસિષ્ઠ પ્રવર કેમ નહિ આવ્યું હોય તે સમજાતું નથી.

આ વસિષ્ઠ પોતાને આશ્રમે રહી આશ્રમ ધર્મ ચલાવતો હતો. એ ચલાવામાં કામધેનુને પ્રતાપે તેને ધણી અતુલ્લભતા થઈ પડી હતી. ગમે ત્યારે ગમે તેટલા અતિથિ આવી ચડે તોપણ તેમની ગમે તે ઇચ્છા થાય તે સઘળી પુરી પાડી તેમનો સત્કાર કરતાં આને અડચણ પડતી નહોતી. એકદા એવું બન્યું કે વિશ્વામિત્ર રાજા પોતાના સૈન્ય સાથે અરણ્યમાં મૃગયા ખેલવા નીકળ્યો હતો, તે આને આશ્રમે આવ્યો. તેને જોઈ વસિષ્ઠે તેનું એવું તો ઉત્તમ આતિથ્ય કર્યું કે સઘળાને ઉત્તમ પાત્રોમાં પીરસીને દિવ્ય ભોજન જમાડ્યું. આશ્રમમાં રાંધવા વિગેરેની કશી ખટપટ ન હોવા છતાં આ અન્ન ક્યાંથી આવ્યું એ

વિશ્વામિત્રે વસિષ્ઠને પુછ્યું. કામધેનુના પ્રતા-પથી આ સઘળું થયું એવું વસિષ્ઠના કહેવાથી, વિશ્વામિત્ર એ ગાય તેની પાસે માગવા લાગ્યો. વસિષ્ઠે ઉત્તર વાળ્યો કે આ ગાય તારે લઈ જવાનું પ્રયોજન થું ? તું રાજા હોઈ તારી પાસે પુષ્કળ દ્રવ્ય હોવાથી તારે એની શી ગરજ પડે ? અમે અરણ્યમાં રહેનાર, દ્રવ્યહીણ એટલે અમારે જ એનો ખરો ઉપયોગ. વિશ્વામિત્રે કહ્યું તે ગમે તેમ હો, પણ તારે એ ગાય મને આપવી જ પડશે ને જો નહિ આપે તો હું બળાત્કારે લઈ જઈશ. વસિષ્ઠે કહ્યું કે ભલે તારે લઈ જા. વસિષ્ઠના આમ કહેવાથી વિશ્વામિત્ર જેવો ગાયને લઈ જવા લાગ્યો કે ગાયે પોતાના શરીરમાંથી સૈન્ય નિર્માણ કરી, વિશ્વામિત્રનો ને તેના સૈન્યનો પરાલભ કરી, પોતે વસિષ્ઠ પાસે પાછી આવી. તે વેળા એણે આ પ્રમાણે સૈન્ય ઉત્પન્ન કર્યું—તેના પુંછડામાંથી પદ્મવ નામના મ્લેચ્છ, તેની ચોનિયાંથી ચવન, છાણમાંથી શબર, તેના ઉદરમાંથી શક ઇત્યાદિ, મૂત્રમાંથી પૌંડ્રુ, કિરાત, સિંહલ, બર્બર, ખશ, ચિષ્ણુક, પુલિંદ, ચીન અને કેરલ ઉત્પન્ન થયા હતા. આથી અલ-બળ આગળ ક્ષત્રિયબળને ધિક્કાર હજો એવું કહી વિશ્વામિત્રે રાજ્ય છોડ્યું—અને અલબળ પ્રાપ્ત કરવાના હેતુથી અરણ્યમાં તપશ્ચર્યા કરવા લાગ્યો. આ જ આની અને વિશ્વામિત્રની વચ્ચે વેરનું મૂળ કારણ થઈ પડ્યું. (૧ વિશ્વામિત્ર શબ્દ જુઓ).

વિશ્વામિત્ર તપસંપન્ન થયા પછી, પોતાને વસિષ્ઠ હે અલ્લર્ષિ એમ સંબોધિ બોલાવે એવો પ્રયત્ન કરવા લાગ્યો. પરંતુ વસિષ્ઠ કેમે કર્યો તેને અલ્લર્ષિ કહે નહિ. જ્યારે જ્યારે પરસ્પર મળે, ત્યારે રાજર્ષિ કહીને જ બોલાવે. જેમ જેમ વસિષ્ઠ એમ કહે, તેમ તેમ વિ-શ્વામિત્રને અધિક ક્રોધ વ્યાપતો જાય. ત્યાંથી એણે વસિષ્ઠના શક્તિ આદિ સો પુત્રો રાક્ષસ પાસે મરાવ્યા. તેથી જો કે વસિષ્ઠને શોક

થયો, પણ એણે વિશ્વામિત્રને બ્રહ્મર્ષિ તો ન જ કહ્યો.

પુત્ર શોકથી ભગ્ન હૃદયના વસિષ્ઠે પોતાના શરીરને દોરડે બાંધી ઘુડી મરવાના હેતુથી એક નદીમાં ઝપલાવ્યું. પરંતુ એ નદીએ જ એને પાશમુકત કરી બહાર કહાડી નાંખ્યો. આથી એ વિમનરક તો થયો પણ એ નદીનું નામ ત્યારથી વિપાશા પડ્યું તે હજુએ એ જ ચાલે છે.

एषा रम्या विपाशा च नदी परमपावनी॥૮॥
(ભાર૦ વન૦ અ૦ ૧૩૨)

એવી જ રીતે આણે પુનઃ એક વેળા હૈમવતી નદીમાં ઝપલાવ્યું. પરંતુ તેણે પણ શતપ્રવાહરૂપ થઈ આને ઘુડવા દીધો નહિ. એથી એ નદીનું નામ પણ શતદ્રૂ પડ્યું, જે હજુએ એ જ ચાલે છે. કોઈ પણ પ્રકારે પોતાને મૃત્યુ આવતું નથી જોઈ ઉદાસ થઈ વસિષ્ઠ એક વખત આશ્રમ છોડી ચાલતો થયો. તેની પાછળ પાછળ તે જાણે નહિ એમ શક્તિની સ્ત્રી અદશ્યતિ નીકળી પડી. એ આગળ ચાલ્યો જાય છે એટલામાં તેણે પોતાની પાછળ વેદધ્વનિ સાંભળ્યો એટલે પાછું જીવે છે તો પોતાની પુત્રવધુના પેટમાંથી વેદધ્વનિ નીકળે છે. એ જોઈ હજુ વંશતંતુ છિન્ન થયો નથી જાણી, હરખાતો આશ્રમે પાછો આવ્યો. અદશ્યતિને પ્રસવ થતાં જન્મેલો એ જ પુત્ર પછી પરાશર નામે પ્રસિદ્ધ થયો.

ચાલુ મન્વન્તરમાંના આઠમા પર્વાયમાં આ જ વ્યાસ થયો હોવો જોઈએ. અને પ્રતિવર્ષે અષાઢ માસમાં સૂર્યની સાથે સંચાર કરનાર પણ આ જ હશે. (વ્યાસ શબ્દ જીએ). અને (૧૩. શુચિ શબ્દ જીએ).

આ ઉપરાંત પ્રસ્તુત સમર્ષિમાં પણ ઘણું કરીને આ જ છે.

વસિષ્ઠ (૪). વિષ્ણુસ્થળ નામના ક્ષેત્રમાં રહેતો કૌશિક ઋષિનો એક શિષ્ય.

વસિષ્ઠ (૫). હિમાલયના એક શિખરનું વસિષ્ઠ પર્વત એવું નામ ચાલે છે તે.

વસિષ્ઠાપવાહ. ભારતવર્ષીય તીર્થ વિશેષ. (ભાર૦ શ. ૪૩-૧).

વસુ. પ્રાચેતસ દક્ષની કન્યા, અને ધર્મઋષિની દસ સ્ત્રીઓમાંની એક. અષ્ટવસુની માતા.

વસુ (૨). અષ્ટવસુ, ચાલુ મન્વન્તરમાંનો પાંચમો દેવ.

વસુ (૩). દસ વિશ્વદેવોમાંનો ત્રીજો.

વસુ (૪). પ્રિયવ્રત રાજાના પુત્ર હિરણ્યરેતાના સાત પુત્રોમાંનો પહેલો.

વસુ (૫). કુશદ્વીપમાંનો પહેલો વર્ષ.

વસુ (૬). ઉત્તાનપાદ વંશના ધ્રુવપુત્ર વત્સરને સ્વર્વાથી નામની ભાર્યાથી થએલા છ પુત્રોમાંનો પાંચમો.

વસુ (૭). ચોગડાની સંજાવાળા પૈલ ઋષિનોઆપ.

વસુ (૮). વસિષ્ઠકુલોત્પન્ન ભદ્ર ઋષિનો પુત્ર. આને ઉપમન્યુ નામનો પુત્ર હતો.

વસુ (૯). સૂર્યવંશી નૃગકુલોત્પન્ન ભૂતજ્યોતિ રાજાનો પુત્ર. એનો પુત્ર પ્રતીક રાજા.

વસુ (૧૦). સૂર્યવંશી નૃગકુલોત્પન્ન બીજા નૃગ રાજાનો પુત્ર.

વસુ (૧૧). સોમવંશી વિજયકુલોત્પન્ન કુશિક રાજાના ચાર પુત્રોમાંનો ત્રીજો.

વસુ (૧૨). વસુમનાનું બીજું નામ.

વસુ (૧૩). સોમવંશી પૂરુકુલોત્પન્ન કૃતિ રાજાનો પુત્ર. આનું જ પછીથી ઉપરિચર એવું નામ પડ્યું. આણે ગિરિવ્રજનગર સ્થાપ્યું.

(ભાર૦ આ૦ ૬૪-૨).

વસુ (૧૪). વસુદેવને શ્રીદેવીથી થએલો પુત્ર.

વસુ (૧૫). કૃષ્ણને સત્યાથી થએલો પુત્ર.

વસુ (૧૬). કૃષ્ણે મારેલા મુર દૈત્યના સાત પુત્રોમાંનો એક.

વસુ (૧૭). ચોગડાની સંજાવાળો વસુમાન.

વસુ (૧૮). હવે પછી થનારા આઠમા સાવર્ણિ મનુના દસ પુત્રોમાંનો એક.

વસુ (૧૯). એક ઋષિ. જમદગ્નિનો પુત્ર. (ભાર૦ વ૦ ૧૧૭-૧૧).

વસુ (૨૦). પ્રિયવ્રત રાજના પુત્ર વસુનો દેશ.
વસુચંદ્ર. ભારતના યુદ્ધમાં પાંડવ પક્ષનો એક રાજ.

વસુચન્દ્રો દામચન્દ્રઃ સિંહચન્દ્રઃ સુતેજનઃ ।

દ્રુપદસ્ય તથા પુત્રાદ્રુપદસ્ય મહાશ્વિત્ ॥૩૯॥

(ભા૨૦ દ્રોણ ૦ અ ૦ ૧૫૨)

વસુતેય. લોક વિશેષ. (ભા૨૦ સ ૦ ૭૮-૮૦).

વસુદ. બાર ભાર્ગવ દેવોમાંનો એક.

વસુદ (૨). સર્વવંશી ઇક્ષ્વાકુકુલોત્પન્ન પુરુષસ
રાજને નર્મદા નામની સ્ત્રીથી થયેલા બે
પુત્રોમાંનો મોટો. આને સંભૂતિ નામનો પુત્ર
હતો.

વસુદા. માલી રાક્ષસની સ્ત્રી.

વસુદા (૨). અંગિરસની ભાર્યા. એનાં વસુધા અને
શુભા એવાં નામાન્તર હતાં. (ભા૨૦ ૫૦
૨૨૧-૧).

વસુદાન. પ્રિયવ્રત રાજના પુત્ર દ્વિરપ્યરેતાના
સાત પુત્રોમાંનો બીજો. આના વર્ષને એનું જ
નામ હતું.

થસુદાન (૨). પ્રિયવ્રતના પુત્રનો દેશ.

વસુદાન (૩). કુશદ્રીપમાંનો બીજો વર્ષ.

વસુદાન (૪). ભારતયુદ્ધમાં પાંડવપક્ષનો એક રાજ.
આને દ્રોણાચાર્યે માર્યો હતો.

વસુદાન ચ મહેન પ્રૈષયઘમસાદનમ્—

(ભા૨૦ દ્રો ૦ ૨૧-૫૫).

વસુદાન (૫). ભારતયુદ્ધમાં એક બીજો પાંડવ
પક્ષનો રાજ. આને પણ દ્રોણાચાર્યે માર્યો
હતો.

તથૈવ ચ પુનઃ ક્રુદ્ધો મારઢ્ઢાજઃ પ્રતાપવાન્
વસુદાનસ્ય મહેન શિરઃ કાયાદપાહરત્ ॥૨૯॥

(ભા૨૦ દ્રો ૦ ૧૮૧-૨૮).

વસુદાન (૬). ભારત યુદ્ધમાં દુર્યોધન પક્ષનો
એક બીજો રાજ.

વસુદેવ. સોમવંશી યદુકુલોત્પન્ન સાતવત વંશમાં
જન્મેલા શર રાજના દસ પુત્રોમાં મોટો.

આનકદુદ્ધુલિ એવું એનું નામ હતું. એને વીસ
સ્ત્રીઓ હતી. તે સર્વેનાં અને તેમની સંત-
તિનાં નામ આ પ્રમાણે:—પહેલી સ્ત્રી ધૃત-
દેવા, તેને એક જ વિપ્રુદ નામનો પુત્ર હતો.

૨. શાંતિદેવા, તેને શ્રમ, પ્રતિશ્રુત, ઇત્યાદિ
અનેક પુત્ર હતા. ૩. ઉપદેવા, તેને કદપ, વર્ષ,
ઇત્યાદિ દસ પુત્ર હતા. ૪. શ્રીદેવા, તેને વસુ,
હંસ, સુવંશ ઇત્યાદિ છ પુત્ર હતા. ૫. દેવ-
રક્ષિતા, તેને ગદ, ઇત્યાદિ નવ પુત્ર હતા.
૬. સહદેવા, તેને પૂરુ, વિશ્રુત ઇત્યાદિ આઠ
પુત્ર હતા. ૭. દેવકી, તેને કાર્તિમાન, સુષેણ,
ભદ્રસેન, ઋણુ, સંમર્દન, ભદ્ર, સંકર્ષણ,
કૃષ્ણ અને સુભદ્રા નામની કન્યા એટલી
સંતતિ હતી. ૮. પૌરવી, તેને સુભદ્ર, ભદ્ર,
ભદ્રવાહ, દુર્મદ, ભૂત, ઇત્યાદિ બાર પુત્રો
હતા. ૯. રોહિણી, તેને બળ અને બળરામ
(દેવકીના ગર્ભમાંથી સંકર્ષણ થયેલા) ગદ,
મારણ, દુર્મદ, વિપુલ, ધ્રુવ અને કૃત, ઇત્યાદિ પુત્ર
હતા. ૧૦. ભદ્રા, તેને કશુંએ સંતાન
ન હતું. ૧૧. મદિરા, તેને નંદ, ઉપનંદ,
કૃતક અને શર એવા ચાર પુત્ર હતા. ૧૨.
રોચના, તેને હસ્ત, હેમાંગદ ઇત્યાદિ પુત્ર
હતા. ૧૪. કૌશલ્યા, તેને કૃશિ નામનો એક
જ પુત્ર હતો. ૧૫. તામ્રા તેને પણ એક જ
પુત્ર સહદેવ હતો. ૧૬. વૃકદેવી, તેને અવ-
ગાહન અને નંદક એવા બે પુત્ર હતા. ૧૭.
સુતતુ, તેને પુંડ અને કપિલ. ૧૮. રથરાજ,
તેને સૌભદ્ર, ભવ અને જરા (આ જ જરા
દુષ્કર્મને પરિણામે વ્યાધ થયો હતો). ૧૯.
શ્રદ્ધાદેવી, તેને કશીએ સંતતિ ન હતી. અને
વીસમી એક વૈશ્ય જાતની સ્ત્રી હતી, જેનું
નામ મળી આવતું નથી. તેને કાશિક નામનો
એક પુત્ર હતો. (ભાગ ૦ ૮-૨૪; હરિવંશ
૧-૩૫).

વસુદેવના જન્મકાળે દેવોએ દુદ્ધુલિવાદન
કર્તું હતું, માટે તેને આનકદુદ્ધુલિ કહેતા હતા.
એણે સ્વમંત્રપત્રક ક્ષેત્રમાં એક યજ્ઞ કર્યો
હતો. (ભાગ ૦ દશમ ૦) આ ઉપરાંત આની
હકીકત કૃષ્ણ શબ્દમાં આવી ગઈ છે. (કૃષ્ણ
શબ્દ જુઓ). એની કથા સારુ જુઓ.
(વાયુ ૮૬) અને (બ્રહ્મ ૧૪).

વસુભૂત. સ્વાયંભુવ મન્વન્તરમાંના વસિષ્ઠ ઋ-
ષિના સાત પુત્રોમાં પાંચમો.

વસુમતી. ઉપરિચર વસુએ સ્થાપેલી નગરી. તેનું
જ પાછળથી ગિરિવજ નામ પડ્યું.

વસુમના. ધક્ષાકુકુલોત્પન્ન હર્ષશ્વ રાજ્યથી
યાતિ રાજની કન્યા માધવીની કુખે થયેલો
પુત્ર. (૩ ગાલવ શબ્દ જુઓ).

વસુમના (૨). એક કૌશલ્ય ક્ષત્રિય. (ભા.૨૦ ૫૦
૨૦૧-૨, સં ૮-૨૩, ઉં ૧૧૬-૨૩)
વસુમાન એવું એને નામાન્તર હતું. આણે
ઉત્તરકોસલ દેશમાં ઉત્તમ પ્રકારે રાજ્ય
કર્યું હતું. બૃહસ્પતિયે આને રાજનીતિનો
ઉપદેશ કર્યો હતો.

(ભા.૨૦ શાંતિ ૫૦ ૬૭)

આને વામદેવ ઋષિએ પણ રાજનીતિ
વિષયક ઉપદેશ કર્યો હતો (ભા.૨૦ શાંતિ
૫૦ ૯૨-૯૪).

વસુમાન. વૈવસ્વત મનુના પુત્રોમાંનો એક. આ
નામ પુરાણમાં મળી આવે છે.

વસુમાન (૨). વસુમના તે જ.

વસુમાન (૩). વિદેહવંશીય એક જનક. વંશા-
વળીમાં નામ નથી. (ભા.૨૦ સં ૪-૩૮).

રાજા વસુમના નામ કૌસલ્યો ધીમતાં વરઃ
મૃગયાં વિચરન્કશ્ચિદ્વિજને જનકાત્મજઃ ।

વને દર્શ વિપ્રેન્દ્રમૃષિં વંશધરં મૃગોઃ ॥૧॥

તમાસીનમુપાસીનઃ પ્રણમ્ય શિરસા મુનિમ્ ।

પંશ્ચાદનુમતસ્તેન પપ્રચ્છ વસુમાનિદમ્ ॥ ૨ ॥

ભગવાન્કમિદં શ્રેયઃ પ્રેત્ય ચાપીહ વા ભવેત્ ।

પુરુષસ્યાધ્રુવે દેહે કામસ્ય વશવર્તિનઃ ॥૩॥

સત્કૃત્ય પરિપૃષ્ટઃ સન્સુમહાત્મા મહાતપાઃ ।

નિજગાદ તતસ્તસ્મૈ શ્રેયસ્કરમિદં વચઃ ॥૪॥

(ભા.૨૦ શાંતિ ૫૦ ૩૧૪)

વસુમાન (૪). સોમવંશી પુરુષવા રાજનો પૌત્ર
અને શ્રુતાયુ રાજનો પુત્ર.

વસુમાન (૫). જમદગ્નિથી રેણુકાની કુખે થ-
યેલા પાંચ પુત્રોમાંનો એક.

વસુમાન (૬). કૃષ્ણથી જન્મ્યવતીને થયેલા પુ-
ત્રોમાંનો એક.

વસુમાન (૭). અગ્નિ વિશેષ. (ભા.૨૦ ૫૦
૨૨૩-૨૭).

૬૩

વસુમિત્ર. ભારત યુદ્ધમાં દુર્યોધન પક્ષનો એક
રાજ. (ભા.૨૦ આં ૬૮-૪૧).

વસુષેણ. અધિરથે ઉછેરેલા પુત્ર કર્ણનું મૂળ
નામ.

વસુવર્મધરં દ્વા તં બાલં હેમકુલમ્ ।

નામાસ્ય વસુષેણેતિ તત્તશ્ચકુર્દ્વિજાતયઃ ॥૧૫॥

પદં સ સૂતપુત્રત્વં જગામામિતવિક્રમઃ ।

વસુષેણે હિતિ ક્ષ્યાતો વૃષ હત્યેવ ચ પ્રમુઃ ॥૧૬॥

(ભા.૨૦ આં ૬૮-૧૪૭; ૫૧૦ આં ૩૧૦).

વસુષેણ (૨). દુર્યોધન પક્ષનો બીજો એક રાજ
(ભા.૨૦ કર્ણ ૫૦ ૩૦).

વસુહોમ. અંગ દેશનો પ્રાચીન રાજ. એ મુંજ-

પૃષ્ઠ પર્વત ઉપર તપ કરતો હતો. માંધાતા

રાજને આની સાથે સંવાદ થયો હતો. આની

પાસેથી તેણે દંડનીતિ સંપાદન કરી હતી.

અત્રાપ્યુદાહરન્તીમમિંસિહાસં પુરાતમમ્ ।

અક્ષેપુ રાજા દ્યુતિમાન્વસુહોમ હિતિ શ્રુતઃ ॥૧॥

(ભા.૨૦ શાંતિ ૫૦ ૧૨૨-૧).

વસોધારા. બદરિનાથથી ચાર મૈલ ઉત્તરે અલ-
કનંદાના મૂળ પાસે આવેલું તીર્થ વિશેષ.

(ભા.૨૦ ૫૦ ૮૦-૭૭).

વસોધારા (૨). અષ્ટવસુમાના એક વસુની સ્ત્રી.

વસ્રા. ભારતવર્ષીય નદી વિશેષ. (ભા.૨૦ ભી. ૮-૧૫).

વસ્વનંત. વિદેહવંશી ઉપશુભ જનકનો પુત્ર.

આનો પુત્ર યુધા નામનો જનક.

વસ્તેવકસારા. પૂર્વ દિગ્પાળની માહેદ્રી નગરી.

(મત્સ્ય પુરાણ).

વસ્તૈકસારા. સ્વધુનિના સાત પ્રવાહોમાંનો પહેલો.

(ભા.૨૦ ભી. ૬-૨૯).

વસ્તૈકસારા (૨). વિભાવરી નામની ઉત્તર
દિગ્પાળની નગરી તે જ આ.

વસ્તાકસારાં નૈલિની મતાંત્યૈવોત્તરાન્કુરુન્ ।

પર્વતશ્ચિત્રકૂટોડસૌ બહુમૂલફલોદકઃ ॥૨૬॥

(વા. ૨૧૦ અથવા ૨૧૦ સં ૯૪)

વસ્તૈકસારા (૩). ભારતવર્ષીય નદી વિશેષ.

વહીનર. અનીહરાજ તે જ.

વહીનર (૨). સોમવંશી પૂરુકુલોત્પન્ન પાંડવ.

વંશના દુર્દમ રાજનો પુત્ર. આનો પુત્ર દંડપાણિ.

વક્ષોગ્રીવ. વિશ્વામિત્ર ઋષિના પુત્રોમાંનો એક.

વાક્ય. એક બ્રહ્મર્ષિ. (૩. વસિષ્ઠ શબ્દ જુઓ).

વાગાયનિ. એક બ્રહ્મર્ષિ (૩ ભૃગુ શબ્દ જુઓ).

વાગીંદ્ર. પ્રકાશ ઋષિનો પુત્ર. આનો પુત્ર પ્રમિત. (વીતહ્ય શબ્દ જુઓ). (ભારત અનુ. ૮-૬૪).

વાગીશ્વરી. વાણીની દેવી, સરસ્વતી.

વાગ્મંથી. એક બ્રહ્મર્ષિ. (૩. વસિષ્ઠ શબ્દ જુઓ).

વાગ્દુષ્ટ. કૌશિક ઋષિના સાત પુત્રોમાંનો એક. (પિતૃવર્તિ શબ્દ જુઓ).

વાગ્ધ્રાન. ભારતયુદ્ધમાંનો દુર્યોધન પક્ષનો રાજા.

વાચકનવી. વચકનુ ઋષિની કન્યા ગાર્ગી.

વાજશ્રવસ. બ્રહ્મર્ષિ.

વાજસનિ. એક ઋષિ.

વાજિરતન. એક ઋષિ.

વાજિશ્રવા. એક ઋષિ. (૩. અગિરા શબ્દ જુઓ).

વાજી. એક બ્રહ્મર્ષિ.

વાટધાન. પંચકર્પટ દેશની પશ્ચિમે આવેલો દેશ. (ભારત ભી. ૮-૪૭).

વાટનદી. ભારતવર્ષીય નદી વિશેષ.

વાડાહુલિ. એક બ્રહ્મર્ષિ. (૩. વસિષ્ઠ શબ્દ જુઓ).

વાણી. ભારતવર્ષીય નદી વિશેષ. (ભારત ભી. ૬-૨૦).

વાત. એક રાક્ષસ. (તપા શબ્દ જુઓ).

વાતધન. વિશ્વામિત્ર ઋષિના પુત્રોમાંનો એક. (ભારત અનુ. ૭-૫૪).

વાતપતિ. એક ક્ષત્રિય. (ભારત અનુ. ૨૦૧-૨૦).

વાતવેગ. ધૃતરાષ્ટ્રના સો પુત્રોમાંનો એક.

વાતવેગ (૨). ગરુડપુત્ર. (ભારત ભી. ૧૦૧-૧૦).

વાતસ્કંધ. એક બ્રહ્મર્ષિ.

વાતસ્કંધ (૨). દેવયોનિ વિશેષ. (ભારત સં. ૭-૧૪).

વાતાપિ. દનુપુત્ર દાનવોમાંનો એક.

વાતાપિ (૨). સૈહિકેયોમાંનો યોથો, એને અગરત્ય ઋષિએ માર્યો. (૨ ધૃત્વ શબ્દ જુઓ). (ભારત વં. ૮૪-૫, વં. ૮૫, ૮૬, ૮૭).

વાતાપિ (૩). હાદ દૈત્યને ધમનીની કુખે થએલો પુત્ર.

વાત્યાયન. એક બ્રહ્મર્ષિ. (૩. ભૃગુ શબ્દ જુઓ).

વાત્સતરાયણ. એક બ્રહ્મર્ષિ. (૩ અગિરા શબ્દ જુઓ).

વાત્સ્ય. એક બ્રહ્મર્ષિ. વત્સ ઋષિનો પુત્ર, જન્મેજયના સર્પ સત્રમાં એ સદસ્ય હતો. (૩ ભૃગુ શબ્દ જુઓ? (ભારત અનુ. ૫૩-૮, શા. ૪૬-૬).

વાત્સ્ય (૨). દેશ વિશેષ, અલાહાબાદની પશ્ચિમે આવેલો દેશ. ત્યાં ઉદયનનું રાજ્ય હતું. એની રાજધાની કૌશામ્બી (ભારત ભી. ૧૧-૧૫).

વાત્સ્યાયન. એક બ્રહ્મર્ષિ. (૨. કશ્યપ શબ્દ જુઓ).

વાદુલિ. વિશ્વામિત્ર ઋષિના પુત્રોમાંનો એક. (ભારત અનુ. ૭-૫૩).

વદ્ભુતક. અત્રિકુલોત્પન્ન એક ઋષિ.

વદ્ભુતક (૨). ઉપર કહેલા ઋષિનું કુળ. (૨ અત્રિ શબ્દ જુઓ).

વામ. મહાદેવ.

વામ (૨). કૃષ્ણથી ભદ્રાને થએલો પુત્ર,

વામદેવ. મહાદેવ.

વામદેવ (૨). પ્રિયવ્રતપુત્ર હિરણ્યરેતાના સાત પુત્રોમાંનો સાતમો.

વામદેવ (૩). અગડાની સંજ્ઞાવાળા વામદેવનો દેશ.

વામદેવ (૪). કુશદીપમાંનો સાતમો વર્ષ.

વામદેવ (૫). ગૌતમોગિરસમાંનો ઋષિ.

વામદેવ (૬) પાંચડાની સંજ્ઞાવાળા વામનું કુળ. (૩ અગિરા શબ્દ જુઓ).

વામદેવ (૭). શાલ્મલિદીપમાંનો પર્વત.

વામદેવ (૮). એક ઋષિ. આ મહાન તત્વવેતા હતો. એનો ઇતિહાસ ઉપનિષદમાંથી આવી

રીતનો મળેલો છે કે-પૂર્વે કટલાક લોકોએ સનકાદિકને એવો પ્રશ્ન કર્યો કે વાસ્તવિક સુખ પ્રાપ્તિનું સાધન શું તે અમને કહો. ત્યારે “આત્મસ્વરૂપનું યથાર્થ જ્ઞાન થવું એ.” એવો ઉત્તર આપી તેમણે ગમન કર્યું. એ લોકો તે પ્રમાણે સાધનામાં લાગ્યા, પણ દૈવ-યોગે મોહને વશ થઈ સકામકર્મો પાસના તરફ વળી ગયા. તે જોઈ તેમનામાંનો જ એક એમન કરતાં, સનકાદિકના અનુગ્રહ પ્રમાણે જ્ઞાન સાધન જ કરવા લાગ્યો, અને પ્રત્યક્ષ સાક્ષાત્કારની ઇચ્છાવાળો તે આયુષ્ય પૂર્ણ થતાં, એનો પુનઃ ગર્ભમાં પ્રવેશ થતાં, અને ત્યાં જ પૂર્ણ પ્રત્યક્ષ સાક્ષાત્કાર થયાથી ત્યાંથી જ પ્રજાને ઉપદેશ કરવા લાગ્યો કે હે લોકો હું પૂર્વનો તમારામાંનો જ એક હતો અને મેં સનકાદિકના કલા પ્રમાણે જ્ઞાનસાધનનું આ-રાધન કર્યું તેથી સાક્ષાત્કાર કરી સુખ પામ્યો; તો તમે પણ મારી પેઠે જ કરી સુખ અનુભવો. ઉપેક્ષા કરશો નહિ. આટલું કહી તે ગર્ભની બહાર આવ્યો અને સ્વક્રીયાનંદમાં મરત એવો પૃથ્વીપર ફરવા લાગ્યો. ત્યાં લોકો પણ આના કલા પ્રમાણે સાધન કરી કૃતાર્થ થયા.

વામદેવ (૯). દાશરથિ રામના આઠ ધર્મશાસ્ત્રીઓમાંનો એક.

વામદેવ (૧૦). એક બ્રહ્મર્ષિ, આના અશ્વ, એકડાની સંગ્રાવાળો પરીક્ષિતનો પુત્ર શલ માગી લઈ ગયો હતો. (તે સંબંધી હકીકત શલ શબ્દમાં જુઓ). (ભારત સં ૭-૧૭, વં ૧૮૫-૪૬).

વામદેવ (૮). મોદાપુર નગરનો રાજા. આ સુદામા રાજાનો મોટો ભાઈ હશે.

મોદાપુરં વામદેવં સુદામાનં સુસંકુલમ્ ।

ઉલ્કાનુત્તરાશ્ચૈવ તાંશ્ચ રાજઃ સમાનયત્ ॥૧૧॥

(ભારત સભા ૨૮ -૧૧).

વામદેવકલ્પ. ચાલુ બ્રહ્મભાસમાં થઈ ગયેલો ત્રીજો દિવસ. (૪ કલ્પ શબ્દ જુઓ).

વામદેવી. ઋચની લાર્યા. (ભારત આં ૬૩-૨૪).

વામનક. તીર્થ વિશેષ. (ભારત વવ ૮૧-૧૦૩). વામનક (૨). પર્વત વિશેષ. (ભારત ભીં ૧૨-૧૮).

વામન. ચાલુ મન્વન્તરના સાતમા પર્વાયમાં ત્રે-તાયુગમાં કશ્યપથી અદિતિની કુખે થયેલો વિષ્ણુનો અવતાર (મત્સ્યં ૫૦ અં ૪૭). (દેવીં ભાગં ૪ સ્કં ૫૦ અં ૧૬). પ્ર-સ્તુત સ્વર્ગ માંલલા ઇંદ્રને સહાય કરવા આ ઉત્પન્ન થયા હતા. એમણે ઇંદ્રને આમ સહાય કરી:-પ્રલહદ દર્શ્યનો પૌત્ર અને વિરો-ચનનો પુત્ર બલિ, પોતાને ઇંદ્રપદ પ્રાપ્ત થાય માટે સો યજ્ઞની દિક્ષા લઈ નવા-ણુ પુરા કરી સોમો યજ્ઞ લગલગ પુરો કરી રહેવા આવ્યો હતો. ત્યારે વિષ્ણુ વામનરૂપે તેની પાસે આવ્યા અને કહેવાં લાગ્યા કે મને ત્રણ પગલાં પૃથ્વી આપ. તે સાંભળી બલિએ તેને કહ્યું કે હે બટુક તેં ત્રણ ડગલાં ભરી પૃ-થ્વી માગી તે ઘણું થોડું માગ્યું. માટે કાંઈ હજી વધારે માગ. મારે ત્રણ પગલાં પૃથ્વી ઉપરાંત બીજું કશું જોઈતું નથી, એવો વિ-ષ્ણુએ ઉત્તર વાલ્યો. આ દાનનો માગનાર વિષ્ણુ છે માટે તું ન આપીશ, એવું શુક્રાચાર્યે બલિને સમજાવ્યું; છતાં યજ્ઞમાં દાન માગનારની ઇચ્છા તપ ન કરવી એ અયો-ગ્ય છે, એવું કહી શુક્રાચાર્યને ન ગણકારી— ‘ત્રણ પગલાં પૃથ્વીનું દાન હું આપું છું’ કહી બલિએ ઉદકની અંજળી મુકી. તે આપતાં જ વામને વિરાટ રૂપ ધારણ કર્યું. અને એક પગલે સમરત પૃથ્વી ને બીજે આકાશ લઈ, ત્રીજું પગલું ક્યાં મૂકું પુછ્યું. પછી બલિના કહેવાથી ત્રીજું પગલું એના સરીરપર મુકી તેને પાતા-ળમાં દબાવી દીધો. (૨ બલિ શબ્દ જુઓ). (ભારત સં ૪૭-૮, વં ૨૭૩-૬૪), (ભાગં ૮-૧૩) અને (પદ્મં ૪-૧).

વામન (૨). અષ્ટ દિગ્ગજોમાંનો દક્ષિણ દિગ્ગજ. (ભારત ભીં ૧૨-૩૩, ઉં ૯૮-૮).

વામન (૩). કદુપુત્ર નાગાંમાંનો એક. (ભારત આં ૩૫-૬, ઉં ૧૦૩-૧૦).

વામન (૪). દાશરથિ રામના યજ્ઞમાંનો એક ઋત્વિજ.

વામન (૫). ગરુડપુત્ર. (ભાર૦ ઉ૦ ૧૦૧-૧૦).

વામના એક અપ્સરા વિશેષ.

વામરથ્ય. બગડાની સંખ્યાવાળા અત્રિની કન્યાના વંશમાંનો એક ઋષિ.

વાયુ. પંચ મહાભૂતમાંનું બીજું મહદ્ભૂત અને તેનો અધિષ્ઠાતા દેવ. કલ્પારંભે બ્રહ્મદેવે આને પશ્ચિમ અને ઉત્તર દિશા વચ્ચેનું આધિપત્ય આપ્યું હતું, એટલે એ દિશાનું વાયવ્ય નામ પડેલું તે હજી પણ ચાલે છે. એણે સીતાનું નિર્દોષપણું જાહેર કર્યું હતું. (ભાર૦ ૫૦ ૨૮૨-૨૭) એણે ધર્મોપદેશ કર્યો હતો. (ભાર૦ અનુ૦ ૧૮૧). એનાથી કુન્તીને પેટે બીમ-સેન જન્મ્યો હતો. (ભાર૦ આ૦ ૬૮-૧૧૧).

વાયુ (૨). એક બ્રહ્મર્ષિ. (ભાર૦ શાંતિ૦ ૫૪).

વાયુચક્ર. મંકણુક ઋષિના સાત પુત્રોમાંનો એક.

વાયુજવાલ. મંકણુક ઋષિના સાત પુત્રોમાંનો એક.

વાયુખલ. મંકણુક ઋષિના સાત પુત્રોમાંનો એક.

વાયુભક્ષ. યુધિષ્ઠિરના અશ્વમેધમાંનો સદસ્ય, ઋષિ વિશેષ. (જૈમિનિ૦ અશ્વ૦ ૨૦) (ભાર૦ સ૦ ૪-૧૫).

વાયુમંડલ. મંકણુક ઋષિના સાત પુત્રોમાંનો એક.

વાયુરેતા. મંકણુક ઋષિના સાત પુત્રોમાંનો એક.

વાયુવેગ. મંકણુક ઋષિના સાત પુત્રોમાંનો એક.

વાયુવેગ (૨). ભારત યુદ્ધમાંનો દુર્યોધન પક્ષનો રાજા વિશેષ.

વાયુવેગ (૩). ધૃતરાષ્ટ્રના સોમાંનો એક પુત્ર. (ભાર૦ આ૦ ૨૦-૨).

વાયુહા. મંકણુક ઋષિના સાત પુત્રોમાંનો એક.

વારણાવત-એક. નગરી. ધૃતરાષ્ટ્રે અહિં પાંડ-

વેને રાખ્યા હતા દુર્યોધને બનાવેલું લાક્ષાગૃહ આ જ નગરીમાં હતું અને અહિંથી જ પાંડવો બળી ન જતાં સુરક્ષિત નીકળી ગયા હતા. આ નગરી હસ્તિનાપુરની ક્ષ દીશાએ હશે ને કેટલે અંતરે હશે તે સંબંધી ભારતમાં કાંઈ ઉલ્લેખ નથી. માત્ર હસ્તિનાપુર પાસે પાંડવોએ પાંચ ગામ માગ્યાં હતાં તેમાં આ પણ હતું, એમ કહ્યું છે. (ભાર૦ આ૦ ૧૫૫. ઉ. ૩૧-૧૮).

વારણાવતી-ઉપર કહેલી વારણાવત તે જ.

વારવતી-ભારતવર્ષીય નદી વિશેષ.

વારવાસ્ય. ભારતવર્ષીય દેશ.

વારવાસ્યાયવાહશ્ચ ચક્રાશ્ચક્રાતયઃ શકાઃ ।

વિદેહા મગધાઃ સ્વશ્વા મલજા વિજયાસ્થા ॥૪૫॥

(ભાર૦ ભીષ્મ૦ અ૦ ૮-૪૫).

વારાણસી. વરુણા અને અસી એ બે નદીઓના સંગમ પાસેનું ક્ષેત્ર. કાશી તે જ. (ભાર૦ ૫૦ ૮૨-૭૭).

વારાહ. એકડાની સંજ્ઞાવાળો વરાહ શબ્દ જુઓ.

વારાહ (૨). આ નામનો એક અસુર.

શ્યાયતં કિષ્કુસાહસં ધનુર્વિસ્ફારચન્મહત્ ।

વરાહ પ્રમુખે તસ્યૌ સપ્રરોહ હવાચલઃ ॥૧૬॥

(મત્સ૦ અ૦ ૧૭૩).

વારાહ (૩). મગધ દેશનો એક પર્વત વિશેષ.

(ભાર૦ સ૦ ૨૧-૨).

વારાહી. સપ્ત માતૃગણમાંની પાંચમી દેવી.

વારાહી (૨). તગડાની એક સંજ્ઞાવાળા અગિ-રા કુલોત્પન્ન બંને ઋષિઓ.

વારિશ્વર. ભારતવર્ષીય સામાન્ય પર્વત.

વારિમૂલ. ગત ચાક્ષુષ મન્વન્તરમાંના પંચવિધિ દેવોમાંનો પાંચમો દેવ.

વારિસેન. એક રાજર્ષિ. (ભાર૦ સ૦ ૮-૨૦).

વારુણતીર્થ. કામ્યકવનની દક્ષિણ દિશાએ આવેલું તીર્થ વિશેષ. (ભાર૦ ૫૦ ૮૧-૧૬૪).

વારુણિ. વિનતાનો પુત્ર. (ભાર૦ આ૦ ૬૬-૪૦).

વારુણિ (૨). વરુણપુત્ર અગસ્ત્ય. (ભાર૦ ૫૦ ૧૪૦-૧).

વારુણિ (૩). વસિષ્ઠ. (ભાર૦ આ૦ ૧૦૬-૮).

વારુણિ (૪). ચાલુ મન્વન્તરના ભૃગુ ઋષિનું નામ.

વારુણિઅંગિરા. તગડાની અંક સંજ્ઞાવાળો અંગિરા તે જ આ.

વારુણિ કવિ. વરુણનાં યજ્ઞમાં ઉત્પન્ન થએલો ઋષિ. આને બ્રહ્મદેવે પોતાના પુત્ર તરીકે સ્વીકાર્યો હતો.

વારુણિ ભૃગુ. તગડાની અંક સંજ્ઞાવાળો ભૃગુ તે જ આ.

વારુણી. અગસ્ત્યનું નામ.

વારુણી (૨). વરુણની ભાર્યા ગૌરીનું નામાન્તર. (ભાર૦ સ૦ ૮-૬).

વારુણી (૩). કશ્યપથી વિનતાને થએલા બીજા કેટલાક પુત્રોમાંનો એક.

વારુણી (૪). સમુદ્રમથન કાળે તેમાંથી નીકળેલી સુરાદેવી.

વાર્ત. એક રાજર્ષિ વિશેષ. ક્ષત્રિય (ભાર૦ સ૦ ૮-૧૦).

વાર્ધક્ષત્રિ. વૃદ્ધક્ષત્રના પુત્ર જયદ્રથનું નામ.

તતઃ સ રાજા સિન્ધૂનાં વાધક્ષત્રિર્જયદ્રથઃ ।

વિસ્મિતસ્ત્વનવચાર્જ્ઞી દૃષ્ટ્વા તાં દુષ્ટમાનસઃ ॥૧૧॥

(ભાર૦ વન૦ અ૦ ૨૬૬)

વાર્ધક્ષેત્રિ. ભારત યુદ્ધમાંનો પાંડવપક્ષનો રાજા. ત્રિગર્તનો રાજા, વૃદ્ધક્ષેત્રનો પુત્ર સુશર્મા તે જ (ભાર૦ દ્રો૦ ૨૧-૬૦).

વાર્ધક્ષેમિમહારાજ મતો મમ મહારથઃ ।

ચિત્રાયુધશ્ચ નૃપતિર્મતો મે રથસત્તમઃ ॥૧૦॥

(ભાર૦ ઉદ્યોગ૦ અ૦ ૧૭૧)

વાળ્ણીયન. એક ઋષિ વિશેષ.

વાળ્ણી. વર્કુ ઋષિનું નામ.

વાળ્ણીય. પાંચડાની અંક સંજ્ઞાવાળો નળરાજાનો સારથી.

વાળ્ણીય (૨). વૃષ્ણિકુલોત્પન્ન સધળા યાદવોની સંજ્ઞા. ખાસ કરી કૃષ્ણને માટે.

વાળ્ણીયી. સામાન્ય વપરાતું નામ. કુન્તી તે જ. (ભાર૦ અ૦ ૧૨૦-૩૨).

વાક્ષી. વૃક્ષની કન્યા મારીણાનું નામ. એ દસ પ્રએત્સની સ્ત્રી. (ભાર૦ આ૦ ૨૧૧-૧૫).

વાલખિલ્ય. સ્વાયંભુવ મન્વન્તરમાંના ક્રતુ ઋષિથી ક્રિયા નામની ભાર્યાની કુખે થએલા સાઠ હજાર પુત્ર. ગાયત્રી ખરીથી થએલા પગલાના ખાડામાં રહ્યા હતા. એમને આટલા નાના બેઠને ઇંદ્રે ઉપહાસ કરવાથી કોપાવિષ્ઠ થઇ એમણે ઇન્દ્રને સજ્જ કરવાને ગરુડને ઉત્પન્ન કર્યો હતો. (ભાર૦ સ૦ ૧૧-૨૦. આ૦ ૩૧-૧૦, આ૦ અ૦-૩૭).

વાલખિલ્ય (૨). તગડાની અંક સંજ્ઞાવાળો વસિષ્ઠકુલોત્પન્ન એક ઋષિ વિશેષ.

વાલવય. ઋષિ. (૩. વસિષ્ઠ શબ્દ ભુઓ.

વાલિશય. ઋષિ. (૩. વસિષ્ઠ શબ્દ ભુઓ.

વાલી. વરુણ લોકમાંનો એક અસુર. વિશેષ.

વાલી (૨). કિષ્કિંધાના રાજા ઋક્ષરજના બે પુત્રોમાંનો મોટો—ઇંદ્રપુત્ર વાનર.

પર્વતોમાં ઉત્તમ સુમેરુ નામે પર્વતનું મધ્ય શિખર જેને સર્વ દેવો. “ રમણીય ” કહે છે તે શિખર ઉપર સૌ યોગબળ વિસ્તાર વાળી બ્રહ્માની દિવ્ય બ્રહ્મસલા છે. તે સલામાં પદ્મયોનિ બ્રહ્મા વસે છે. એક વાર બ્રહ્માજી, સલામાં બેઠા બેઠા યોગાભ્યાસ કરતા હતા, તેવામાં એમનાં નેત્રમાંથી અશ્રુબિંદુ પડ્યું. અશ્રુબિંદુને પોતાના હાથમાં લઇ તેનો લલાટે સ્પર્ષ કર્યો અને પછી તેને પૃથ્વી ઉપર નાંખી દીધું. તે બિંદુમાંથી એક વાનર ઉત્પન્ન થયો, જે વાનરોમાં શ્રેષ્ઠ હતો. બ્રહ્માએ એનું સારી રીતે આસ્વાસન કર્યું અને એને કહ્યું કે હું વાનર, તું આ મોટા અને વિસ્તોર્ણ પર્વત તરફ જો. આ પર્વત પર દેવતાઓ નિરંતર વસે છે. અને અનેક જાતનાં ફળ મૂળ પણ આના ઉપર થાય છે, તે ખાઈને તું થોડો સમય મારી પાસે રહીશ તો તારું શ્રેય થશે. વાનરે તેમના ચરણમાં મસ્તક મુકીને કહ્યું કે હે દેવના દેવ ! આપની આજ્ઞા પ્રમાણે જ હું સર્વદા વર્તીશ.

પછી એ કપિવર મનમાં હર્ષ પામી વનમાં

જઈ, પુષ્પ અને ફળથી લચી જતી શાખાઓ ઉપર કુદવા લાગ્યો. ધ્વજ વનનાં ફળ ખાવાથી થોડા જ કાળમાં તે ઘણો બળવાન થયો. તે વાનર વનમાં ફરી ફરીને મધુર વાસવાળાં મિષ્ટ ફળ ખાતો અને સંધ્યાકાળે ધ્વજદેવની પાસે આવતો ત્યારે સારાં સારાં મીઠાં ફળ અને પુષ્પ લાવી પિતામહના ચરણમાં અર્પણ કરતો.

એ પ્રમાણે સુમેરુ પર્વતના વનમાં ફરતાં ફરતાં ઘણાં કાળ વીતી ગયો. એક સમય તે કપિવર તરસથી પીડિત થઈ જળ પીવાની આશાથી મેરુના ઉત્તર શિખર પર ગયો. ત્યાં નિર્મળ જળવાળું એક સરોવર દીઠું. નાના પ્રકારના પક્ષીઓના કલરવથી ગાળું રહેલા સરોવરને જોતાં આનંદથી પોતાનું પુચ્છ ઉંચું કરીને તે વાનર સરોવરના કિનારા પર ઉભો રહ્યો; એટલે જળમાં એણે પોતાનું પ્રતિબિંબ જોયું. પોતાના પ્રતિબિંબને જોતાં જ એના મનમાં આવ્યું કે આ કોઈ મારો મોટો દુષ્મન હોય એમ લાગે છે અને મારી અવગણના કરે છે. આવો વિચાર આવવાથી, તે અદ્યપણુંદિ વાનરે વાનર જાતિના સ્વાભાવિક આપલ્યને અનુસરીને જળમાં યાદોમ કરીને કુદકારો માર્યો. પણ જ્યારે એ તરીને સામે કિનારે બહાર નિકળ્યો, ત્યારે તે સ્ત્રી થઈ ગયો. તે વાનર એક મનોહર, લાવણ્ય અને સૌંદર્યથી શોભતી, શુભાકૃતિ, અને વિશાળ જઘનવાળી; સુંદર ભુકટિવાળી, કાળા કેશવાળી, ચારુ હાસ્યવાળી, માંસલ સ્તનવાળી, સરખી, સોહાંમણી અને સીધી સોટા જેવી અને લતા જેવી રુપાળી સ્ત્રી બની ગયેલો તે સરોવરના તટને શોભાવતો હતો. ત્રિભુવનમાં જોનો જોટો મળે નહિ એવી આ સ્ત્રી જાણે કમળ સહિત લક્ષ્મી કે નિર્મળ ચન્દ્રની જ્યોત્સ્ના હોય નહિ એવી જણાતી હતી. લક્ષ્મી કે ઉમાદેવી હોય તેવી સરોવર તટે ઉભી રહી દશે દિશાને પ્રકાશિત કરતી હતી.

જે વેળાએ સ્ત્રીત્વ પામેલો ઋક્ષરજસ

વાનર સરોવરના કિનારા પર ઉભો, તે વેળાએ દેવરાજ ઇન્દ્ર ધ્વજાને વંદન કરીને પાછો ઇન્દ્રલવને જતો હતો. તેમ જ સૂર્ય પણ ફરતો ફરતો તે જ સમયે ત્યાં આવી પહોંચ્યો હતો. પેલી સુમધ્યમા સ્ત્રીને-વાનર ઋક્ષરજસને-બંને દેવોએ એક જ વખતે દીડી અને જોતાં વાંત જ બંને કામવશ થઈ ગયા. એનું અદ્ભૂત રુપ જોઈને બંને દેવોનું ધૈર્ય જતું રહ્યું. અને તે બંને સર્પની માફક ધ્રુજવા લાગ્યા. તે જ ક્ષણે અત્યંત કામ વ્યાપવાથી ઇન્દ્રનું વીર્ય સ્ખલિત થયું તે એ સ્ત્રીના માથા ઉપર પડ્યું. ઇન્દ્રના કામની તૃપ્તિ થઈ અને તે શાન્ત થઈ તે સ્ત્રીને અડધા વગર ત્યાંથી ચાલ્યો ગયો. પણ ઇન્દ્રનું વીર્ય નિષ્ફળ જાય એવું નહોતું. તેથી કરીને તે વાનરીએ તત્કાળ એક સુંદર પુત્રને જન્મ આપ્યો; અને ઇન્દ્રનું વીર્ય તે સ્ત્રીના વાળમાં પડ્યું હતું તેથી તે પુત્રનું નામ વાલી પડ્યું.

વાલેષુ પતિતં બીજં ચાલીનામં બમૂવ સઃ ॥

હવે કામવશ થયેલા સૂર્યનું વીર્ય તે સ્ત્રીની ગ્રીવા-કોક-ઉપર પડ્યું એટલે સૂર્ય પણ એવો સમાગમ કર્યા વગર શાન્ત થઈને ત્યાંથી ચાલ્યો ગયો. એનું વીર્ય પણ નિષ્ફળ ગયું નહિ. તે વીર્યથી વાનરીને બીજો પુત્ર ઉત્પન્ન થયો. ગ્રીવા ઉપર વીર્ય પડ્યું હતું તેથી એ પુત્ર સુગ્રીવ નામે પ્રસિદ્ધ થયો. વાનરેંદ્ર વાલીને સુવર્ણની અક્ષમાળા આપીને ઇન્દ્ર સ્વર્ગમાં ગયો. સૂર્ય પણ પોતાના પુત્રને માટે વ્યવસાય યુક્ત કાર્યમાં વાધુ પુત્રની સહાયનું નિરુપણ કરીને આકાશમાં ગયો. તે દિવસે તો ઋક્ષરજસ સ્ત્રીના રુપમાં રહ્યો, પણ જ્યારે બીજું પ્રભાત થયું ત્યારે એ પુનઃ પુરુષત્વને પામી વાનર થયો. પછી પીળા નેત્રવાળા અને મહા બળવાન પોતાના બંને પુત્રોને મધ પાછ ઉછેરવા લાગ્યો. પછી બંનેને લઈ ધ્વજા પાસે ગયો. ધ્વજાએ એને પુત્રવાળો જોઈ ઘણીક રીતે આશ્વાસન કર્યા પછી પોતાના પાર્ષદને બોલાવીને આગ્રા

કરી કે તું કિષ્કિંધા નામની સુંદર નગરી છે ત્યાં જા. સર્વ પ્રકારે સુંદર આ નગરીમાં જઈ ત્યાંના સઘળા વાનર સરદારોની સલાહ લેજો; અને મારી આજ્ઞાનુસાર આ ઋક્ષર-જસને તેમનો રાજ સ્થાપી રાજપાટ ઉપર તેનો અભિષેક કરજો. આ શુદ્ધિમાન ઋક્ષર-જસ તેઓ પર દષ્ટિપાત કરશે એટલે તે સઘળા એની આજ્ઞામાં વર્તશે. બ્રહ્માની આજ્ઞા પ્રમાણે ઋક્ષરજસને કિષ્કિંધામાં પટ્ટા-ભિષેક કર્યો.

(વા૦ ૨૦ ઉત્તર સ૦ ૩૭ પછીનો ક્ષેપક સર્ગ ૧-૩૭-૩૮).

ઋક્ષરજના મૃત્યુ પછી વાલી જ કિષ્કિંધાનો રાજ થયો હતો. અને એનો નાનો ભાઈ સુગ્રીવ યુવરાજ થયો હતો. (ભા. ૨૦ સ૦ ૮-૧૮). એની સ્ત્રીનું નામ તારા. (ભા. ૨૦ વ૦ ૨૮૧-૧૭) અને પુત્રનું નામ અંગદ. સુગ્રીવની અનુમતીથી વાલી રાજ્ય કરતો હતો, એવામાં એકદા રાવણ કિષ્કિંધા આવ્યો ને સુગ્રીવ ઇત્યાદિ મુખ્ય મુખ્ય માણસોને પૂછવા લાગ્યો કે વાલી ક્યાં છે? એનું શું કામ છે પુછતાં તેણે કહ્યું કે મારે વાલી સાથે યુદ્ધ કરવું છે. સુગ્રીવે કહ્યું તારે યુદ્ધ કરવું હોય તો વાલીનું જ શું કામ છે? મારી સાથે જ તું કેમ યુદ્ધ નથી કરતો? એમ બોલી વાલીએ મારેલા રાક્ષસો વિગેરેનાં હાડકાંને ઢગલો તેણે રાવણને દેખાડ્યો. એ જોઈ રાવણે કહ્યું કે એમ છે તો તો મારે તેની જ સાથે યુદ્ધ કરવું છે. આ સાંભળી સુગ્રીવે કહ્યું કે, ઠીક, ત્યારે, એ હમણાં જ દક્ષિણ સમુદ્રમાં સ્નાન કરવા ગ-એલો છે, તું ત્યાં જા. એટલે રાવણ વાલીને ખોળતો ખોળતો દક્ષિણ સમુદ્ર ઉપર ગયો ત્યાં વાલી તેની નજરે પડ્યો. તે ન જાણે એમ તેને પકડી લેવા રાવણ વાલી પાસે જાય છે, એટલામાં તો વાલીએ જ તેને પકડ્યો ને બગલમાં ધ્રાવી દબાવી રાખ્યો. અને પછી બીજા સમુદ્રોમાં સ્નાન કરી કિષ્કિંધા આવ્યા પછી, જાણે બોળામતો જ ન હોય તેવું ડોળ કરી ધાંટો

પાડી રાવણને પુછ્યું કે તું કાણ? અહિં શું કરવા આવ્યો હતો? લજવાઈ ગયેલા રાવણે પોતાનું નામ કહી કહ્યું કે તને મોટો બલા-હય જાણી તારી સાથે સખ્ય કરવાના હેતુ-થી હું અહિં આવ્યો હતો. આવું સાંભળતાં વાલીએ કહ્યું કે ઠીક ત્યારે, તારે ને મારે સખ્ય થયું. એમ કહી એક માસ પર્વત રાવણને રાખી લઈ, પછી એને જવાની આજ્ઞા આપી.

રાવણ તુ મુમોચાથ સ્વકક્ષાત્કપિસત્તમઃ ।

કુતસ્ત્વમિતિ ચોવાચ પ્રહસન્નાવણ ॥૩૯॥

વા૦ ૨૦ ઉત્તર સ૦ ૩૪

વાલીના ગોલલ ગંધર્વ સાથે પંદર વર્ષ સુધી ચાલેલા સતત યુદ્ધ મારુ ગોલલ શબ્દ જુઓ.

આ જ પ્રમાણે એકદા દુંદુભિ દૈત્ય આની સાથે યુદ્ધ કરવા આવ્યો, અને વાલીને હાથે મરણ પામ્યો. ત્યારથી વાલીને ઋખ્યમુક પર્વત અગમ્ય થઈ પડ્યો. (૧. દુંદુભિ શબ્દ જુઓ). દુંદુભિ મરણ પામ્યા પછી તેનો ભાઈ માયાવિ વાલી સાથે યુદ્ધ કરવા આવ્યો. તેનું અને વાલીનું ધણા દિ-વસ યુદ્ધ ચાલ્યું, તેમાં શિકરત પામી નાસતાં નાસતાં માયાવિ એક શુક્રામાં ભરાયો, એટલે વાલીએ તેની પૂઠ પકડી ને શુક્રાના દ્વારપર સુગ્રીવને રાખી, પોતે તેની પાછળ અંદર પેઠો. આ વાતને કાંઈક માસ વીતી ગયા તો પણ વાલી પાછો બહાર આવ્યો નહિ, તેથી સુગ્રીવને ચિંતા થઈ. એટલામાં અંદર વાલીએ માયાવિને મારી નાખ્યો હશે તેના લોહીનો મોટો પ્રવાહ શુક્રામાંથી બહાર નીકળ્યો. આમ લોહી નીકળતું જોઈ અને વાલી પણ બહાર ન આવ્યો, એ જોઈ સુગ્રીવ વાલી મૃત્યુ પામ્યો હશે એમ સમજ્યો તેથી તે ત્યાંથી કિષ્કિંધા આવવા નીકળ્યો. ત્યાંથી નીકળતાં તેણે શુક્રાના મ્હેં પર એક પ્રચંડ પથ્થર મુક્યો; અને કિષ્કિંધા આવી અનેલો વર્તમાન સઘળાને કહ્યો. એ સાંભળી બધા ખિન્ન થયા,

અને સુગ્રીવના ના કલા છતાં તેને ગાદીપર બેસાડ્યો. આ વાતને ધણા દિવસ વીતી ગયા, અને અહીં સુગ્રીવ આનંદથી રાજ્ય કરે છે એવામાં વાલી ત્યાં ગુફાના દાર આગળ આવ્યો ને તેના પર ઢાંકી દીધેલી મોટી શિલા ભાગી નાંખી ગુફા બહાર નીકળી જીવે છે તો ત્યાં સુગ્રીવ ન મળે ! એથી તેને ધણું આશ્ચર્ય લાગ્યું ને કિષ્કિંધા આવ્યો. ત્યાં સુગ્રીવને રાજ્ય કરતો જોઇ તેના ક્રોધની સીમા રહી નહિ. એ ક્રોધમાં તે સુગ્રીવ ઉપર ધર્યો અને બન્ને વચ્ચે જ-બરૂં યુદ્ધ થયું તેમાં સુગ્રીવ પરાભવ પામી નાઠો તે ઋષ્યમૂક પર્વત પર ચઢ્યો; કારણ કે અહીં આવવાથી વાલીનું મૃત્યુ છે એવાત સુગ્રીવ જાણતો હતો. સુગ્રીવને ઋષ્યમૂક પર ચઢતો જોયો કે પૂંઠે લાગેલો વાલી પાછો ફર્યો ને કિષ્કિંધા આવી સુગ્રીવની સ્ત્રીનું હરણ કરી, પૂર્વવત રાજ્ય કરવા લાગ્યો. સુગ્રીવની સાથે વેર બંધાવાનું આ જ કારણ. સુગ્રીવના ઋષ્યમૂક ઉપર જતાં જ મારુતિ ઇત્યાદિ સચિવો કિષ્કિંધા તજી તેની પાસે ઋષ્યમૂક પર આવી રહ્યા.

પછી સુગ્રીવને રામ સાથે સખ્ય થયું ને તેમણે વાલીને માર્યો. (ભારત ૫૦ ૨૮૧-૩૮) (૨ સુગ્રીવ શબ્દ જીવ્યો) બાણ વાગવાથી મૂર્છા ખાઇ પડેલા વાલી પાસે રામ આવ્યા. કેટલીક વારે તેને મૂર્છા વળી ને આમ તેમ જોતાં તેણે રામને પોતાની સાનિધ્યમાં ઉભેલા દીઠા, એટલે તેણે આમ બોલવાનું શરૂ કર્યું. કે-હે રામ તમે રઘુવંશોત્પન્ન ક્ષત્રિ હોઇ ધર્મનેતા પણ છો. એમ છતાં, હું બીજા સાથે યુદ્ધ કરતો હતો, ને મેં તમને કે તમે મને યુદ્ધ કરવા હાક મારેલી નહતી તોપણ, વૃક્ષને ઓથે રહી તમે મને માર્યો એ તમે કેવળ અધર્મ કર્યો છે. હું જ્યારે યુદ્ધ નીકળ્યો ત્યારે જ મને મારી સ્ત્રી તારાએ, તમારું નામ દઇ અહીં આવવાનો નિષેધ કર્યો હતો;

પરંતુ મેં તેને કહ્યું કે જો રામ જ આવ્યા હશે તો તો મારે ને તેમને સખ્ય થશે. એ સઘળું તો ક્યાં એ રહ્યું, ને તમે મને અધર્મથી માર્યો, તેથી કેવળ તમારા વંશમાં તમે લાંચન લગાડી લીધું. (વા ૨૧૦ કિષ્કિં ૨૦ ૧૬-૧૭)

વાલીનું આ બોલવું સાંભળી, રામે કહ્યું કે આ સંપૂર્ણ ભારતવર્ષના રાજા ભરતે સ્થાપેલી ધર્મમર્યાદાનું પાલન કરવામાં હું તો કેવળ તેનો અનુચર છું. એટલે અધર્મ કરનારને શિક્ષા કરવી એ માફકામ જ હોવાથી, ભાઈની સ્ત્રીનું હરણ કરનાર તને માર્યો એ મેં યુક્ત જ કર્મ કર્યું છે. એથી સૂર્યવંશમાં જન્મ ધારણ કરી મેં તેને લાંચન લગાડ્યું, એવું જો તે કહ્યું એ કેવળ ક્રોધને વશ થઇને તારૂં બોલેલું વચન નિરર્થક જ છે. આ સાંભળી વાલી બોલતો બંધ રહ્યો. અહીં રામે વાલીને-ક્ષત્રિ શિકાર કરવા બધ ત્યારે પશુ પક્ષી સામે મોંઘે હોય કે પુંક ફેરવી ઉભું હોય તોપણ તેને મારે છે, તેમ જ તેને રહામા મૃગને હાક મારવાનું પણ પ્રયોજન નથી હતું. અને તેથી તને વૃક્ષને ઓથે રહી માર્યો તે યુક્ત જ કર્યું છે-આવું કહ્યું, એવું પુસ્તકમાં મળી આવે છે પણ એ ક્ષેપક હોય એમ લાગે છે. કારણ કે જ્યારે રામ વાલીને મૃગ-પશુ જ છે એમ સમજ્યા તો પછી બહેન, ભાઈની સ્ત્રી, અને કન્યા, એની સાથે ગમન કરવું અધર્મ છે એવો નીતિ વિષયક બોધ પશુને કરે એ સંભવિત નથી. સારાંશ કે વાલી પશુ નહતો એટલે તેને નીતિ વિરુદ્ધ વર્તન કરવાથી રામે માર્યો અને તેણે પણ તેનું કડવું ફળ ભોગવ્યું. પછી વાલીએ રામને કાંઇ ન કહેતાં એટલી વિનંતિ કરી કે મારે હવે કશું દુઃખ નથી. માત્ર એક અંગદની શીકર થાય છે. તેને તમે સંભાળજો અને સુગ્રીવની સાથે ભાઈ પેઠે વર્તી તેના તરફથી મારી સ્ત્રી તારાનું અપમાન

ન થાય એ જોજો. આટલું જોલી તે ચુપ રહ્યો. (વાં ૨૧૦ કિષિં ૦ સ૦૧૮)

વાલીનું મૃત્યુ સાંભળતાં જ ત્યાં તારા આવી અને તેણે અનિવાર શોક કર્યો. એથી સુગ્રીવને પણ સંતાપની પરાકાષ્ટા થઈ. (વાં ૨૧૦ સ૦૧૯-૨૦) પછી મારતિએ તેનું સાંત્વન કર્યું. (વાં ૨૧૦ સ૦૨૧) એટલામાં વાલીને કિચિત્ ભાન આવ્યું ને સુગ્રીવને કહેવા લાગ્યો કે હવે તું બહુ શોક ન કરતાં રાત્રી ચલાવ અને તારાને અંગદની સંભાળ રાખજે. એટલું તેને કહી પોતાના કંઠમાંથી ઇંદ્રદત્ત માળા કહાડી સુગ્રીવને આપી વાલીએ પ્રાણ છોડ્યા. (વાં ૨૧૦ સ૦ ૨૨) પછી સર્વેએ વાલીના શુણ્ અને પરાક્રમ સંભારી શોક કર્યો તે સાંભળી રામનું પણ હૈયું ભરાઈ આવ્યું. તો પણ તેમણે સર્વેનું સાંત્વન કર્યું, (વાં ૨૧૦ સ૦૨૩-૨૪) પછી સુગ્રીવે વાલીના દેહનું ઔર્ધ્વદેહિક કર્મ કર્યું અને રામ સમક્ષ તેને ઉત્તમ ગતિ આપી. (વાં ૨૧૦ સ૦૨૫)

વાલુકીની. ભારતવર્ષીય નદી.

વાલેય. એક બ્રહ્મર્ષિ. (૨ અત્રી શબ્દ જુઓ).

વાલેય. (૨) ચેતપરાશરકુલોત્પન્ન એક ઋષિ.

વાલ્મીકી, એક બ્રહ્મર્ષિ આ પૂર્વ જન્મે પ્રયેતસૂ કરીને જે દસ ભાઈઓ હતા, તેમાંનો છેવટનો પ્રયેતસૂ હતો. (અધ્યાત્મ ૨૧૦ ઉત્તર સ૦૭) આ જ દસમો પ્રયેતસૂ મરણ પામી એક બ્રાહ્મણને ત્યાં જન્મતાં તેનાં માતા પિતા તપને અર્થે અરણ્યમાં જવા લાગ્યાં ત્યારે આને એકાદા અરણ્યમાં મુકી દીધો. પછીથી ક્રોધ ભીલની દૃષ્ટિએ આ પડ્યો. તેણે દયા ખાઈ તેનું રક્ષણ કરી ઉછેર્યો ને મોટો થયો એટલે ધનુર્વિધામાં નિપુણ બનાવી તેની પાસે ચોરીનું કામ કરાવવા લાગ્યો. આ કર્મ કરતાં કરતાં ત્યાં આને સ્ત્રી પુત્રાદિક પરિવાર થયો તેના ઉદર ભરણને માટે આ સતત પત્નીઓને લુંટી અરણ્યમાં જાય અને આ લુંટના ધ્રુવમાંથી પોતાને તેમ જ કુટુંબનો નિર્વાહ કરે.

એકદા આ અરણ્યમાં ફરતો હતો તેવામાં તેણે તે રસ્તે થઈને જતા ક્રોધ મહર્ષિને જોયા, એટલે તેની પાસે જઈ કહેવા લાગ્યો કે તારી પાસે જે કંઈ હોય તે મને આપી ચાલતો થા. આ ઉપરથી મહર્ષિને દયા ઉપની અને તેનો અનુગ્રહ કરવાના હેતુથી તેને પુછ્યું કે, અરે ! તું જેમને માટે આ નકામો વ્યવસાય અને ધોરકર્મ કરી રહ્યો છે, એ તારાં સ્ત્રી પુત્રાદિક આ તારાં પાપનાં ભાગીદાર છે કે? તું ઘેર જ, અને એમને આ સંબંધે પુછી આવ, ત્યાં સુધી હું અહીં ઉભો રહ્યો છું. ઋષિનું આ બોલવું સાંભળી તેમાં તેને સત્ય ભાસ્યું. એ ઋષિના દર્શનનું જ મહાત્મ્ય. આ ત્યાંથી ઘેર આવ્યો ને ઋષિના કહ્યા પ્રમાણે પરિવારને પુછવા લાગ્યો. ત્યારે બધાંએ કંઈ વિશેષ ન કહેતાં આટલું જ કહ્યું કે “ પાપં તત્ત્રેવ તત્ત્સર્વં વયં તુ ફલભાગિનઃ એટલે તારાં કરેલાં પાપ તું ભોગવ અમે તો તારા ધ્રુવનાં જ ભોક્તા માત્ર છીએ. આવું પોતાના કુટુંબીનું બોલવું સાંભળી તેને એટલું તો ખોટું લાગ્યું કે, તેણે પાછા જઈ પેલા મહર્ષિને સાષ્ટાંગ દંડવત્ કર્યા અને પ્રાર્થના કરી કે હું તારે શરણ આગ્યો છું. મને કૃતાર્થ કર. પછી એ મહર્ષિ, ભકતોના હૃદયમાં રમનાર એવા જે સર્વવ્યાપિ બ્રહ્મ, જેને વેદમાં રામ કહ્યો છે, એ રામ નામનો જપ કરવાનું આને કહી, ત્યાં જ અંતર્ધાન પામ્યા. મહર્ષિ જતાં, આ ત્યાં જ જપ કરતો કરતો એટલા તો કાળ પર્યંત ખેઠો કે, તેના શરીર પર ઉધાઈઓના રાફડા થઈ ગયા. પછી એ જ ઋષિએ આવી આને એ રાફડાઓમાંથી કાઢ્યો, તે ઉપરથી આનું વાલ્મીક એવું નામ પડ્યું. (વાં ૨૧૦ બાહ્ય સ૦ ૧).

પછી આતી ગણના ઋષિમાં થવા લાગી. એટલે એ તમસા નદીને તીરે આશ્રમ કરી રહ્યો. તેની પાસે અધ્યાપન વિગેરે કરનારા અનેક શિષ્યો હતા, પરંતુ તે સર્વેમાં ભરદ્વાજ ઋષિ મુખ્ય હતો. એક વેળા આ નિત્યક્રમ

પ્રમાણે રનાન કરવા નદીએ ગએલો; રનાન કરતાં કરતાં સામેના એક વૃક્ષપર ડૉંચ પક્ષિના બેડા ઉપર તેની નજર પડી. એ બેડામાંનો એક નર જે કામાસક્ત બન્યો હતો-તે જેવો વિષયમાં પ્રવૃત્ત થવા બંધ છે એ જ ક્ષણે એક શિકારીએ તેને બાણવડે વીધી નાંખ્યો. તેથી પાછળ રહેલા પક્ષિને અતિશય શોક થયો. એ બેઠા અહીં કામળ-ચિત વાત્મીકના હૃદયમાં એટલી બધી દયા-ઉપજ કે તેના મુખમાંથી એકાએક આ બોલાઈ ગયું કે:-

મા નિષાદ્ પ્રતિષ્ઠાં ત્વમગમઃ શાશ્વતીઃ સમા ॥
યત્કૌંચમિથુનાદેકમવર્ધાઃ કામ મોહિતં ॥

આ અનુષ્ટુપછંદોબદ્ધ વાણી પોતાના મુખમાંથી અકસ્માત નીકળ્યાથી એને પોતાને પણ આશ્ચર્ય લાગ્યું, અને રનાન કરી જળ-માંથી બહાર નીકળ્યો. એટલામાં ત્યાં બ્રહ્મ-દેવ પ્રગટયા અને આને કહ્યું કે તું આશ્ચર્ય પામીશ નહિ-તને પ્રગટેલી વાણી એ મારી જ ઇચ્છાએ કરીને છે. તો તું હવે એ જ છંદમાં સ્ત્રીવિરહનું કાવ્ય કર અને તું એ કાવ્યમાં જેવું વર્ણન કરીશ તેવું આગળ જતાં બનશે અને તેમાંનો એક અક્ષર પણ અન્યથા થશે નહિ. આટલું કહી બ્રહ્મદેવ અંતર્ધાન થયા, એટલે તેમની આત્મા પ્રમાણે પરમેશ્વરના જે નામ વડે પોતે પાવન થયો હતો તેના જ નામ ઉપર શતકાંટિ કાવ્ય તેણે રચ્યું. તેમાંથી જ સારરૂપ ગાયત્રીમંત્રવર્ણ-વિલાસભૂત ચોવીસ સહસ્ર કાવ્ય, તેણે પછીથી લવકુશને શીખવ્યું, તે સર્વ કોઇને બાણીનું છે.

આના પ્રયેતા અથવા પ્રાયેતસ એવાં નામો પણ મળી આવે છે. તે તેના પૂર્વજન્મના સંબંધને લીધે છે એમ સમજવું. ચાલુ મન્વન્તરમાં પ્રથમ કાવ્યકર્તા આ જ હતો એટલે તેને લોકોમાં આદિકવિ કહેવાની રૂઢિ પડી ગઈ છે.

વાસવ. ઈંદ્રનું નામ. એ નામ પડવાનું પ્રયોજન

શું હશે તે સમજાતું નથી. પરંતુ આનો પિતા વસુ સંસાધારી કોઇ પુરૂષ હશે એમ લાગે છે.

વાસવી. ઉપરિચર વસુરાજની કન્યા, વ્યાસ-માતા સત્યવતી હતી તે.

વાસવેય. વાસવી સત્યવતીના પુત્ર વ્યાસ તે જ.
(ભાર૦ આ૦ ૬૪-૮૬).

વાસાદિ. વૈશ્ય જાતીય એક મંત્રદ્રષ્ટા ઋષિ.
(ભાર૦ આ૦ ૧-૮૪).

વાસુકિ. કદુપુત્ર નાગમાંનો એક. આ સંધળા સર્પોનો અધિપતિ છે. આની સ્ત્રીનું નામ શતશીર્ષા.

વાસુકિઃ શતશીર્ષાયાં કુમાર્યાં ચ ધનઞ્જયઃ ।
વૈદાઘ્નાં ચ યથા રામો રુક્મિણ્યાં ચ જનાર્દનઃ ॥ ૧૭ ॥

(ભાર૦ ઉદ્યોગ૦ ૧૧૭-૧૭)

પ્રતિ ચૈત્રમાસના સૂર્ય સાથે આ જ સંચાર કરે છે. (૯ મધુ શબ્દ જુઓ). જનમે-જનના સર્પસત્રમાં આનાં કોટિસ. માનસ, પૂર્ણ, શલ, પાલ, હલીમક, પિચ્ચલ, કૌણપ, ચક્ર, કાલવેગ, પ્રકાશન, હિરણ્યબાહુ, શરણુ, કક્ષક અને કાલદંતક એ પંદર કુળ બળી ગયાં હતાં. આ હમેશાં ભૂષણરૂપે શિવના શરીર આશ્રિત તરીકે રહે છે.

જરતકારુ ઋષિની ભાર્યા જરતકારુ આની બહેન થાય. (ભાર૦ આ૦ ૩૮-૨૦).

દેવ અને દૈત્યોએ સમુદ્રમંથન વખતે આને નેતરું બનાવ્યો હતો. (ભાર૦ આ૦ ૧૮-૧૩).
વાસુકિતીર્થ. એક તીર્થ વિશેષ.

તત્ર મોગવતી નામ વાસુકેસ્તીર્થમુત્તમમ્ ॥૮૬॥
(ભાર૦ વન૦ આ૦ ૮૩-૮૬)

વાસુદેવ. સકલ પદાર્થભાવમાં વાસ્તવ્ય કરી હેલા દેવ તે.

વાસુદેવ (૨). સામવેદોપનિષદ્.

વાસુદેવ (૩). વસુદેવપુત્ર કૃષ્ણનું નામ.

વાસ્તુ. વિશ્વામિત્ર કુલોત્પન્ન ઋષિ વિશેષ.

વાહનપ. ગૌરપરાશર કુળમાં થએલો એક ઋષિ

વાહિની. સોમવંશી કુરુરાજની પત્નિ. તેના પુત્રો અશ્વત્થ વિગેરે.

પચૈતાન્વાહિની પુત્રાન્વિજાયત મનસ્વિની॥૩૧॥

(ભાર-આદિ ૨૫૦ ૧૦૧-૩૬).

વાહિની (૨). ભારતવર્ષીય નદી વિશેષ. (ભાર ૦ ભી ૦ ૯-૩૪).

વાહિનીપત્ની. એક અહાર્ષિ. (૩ અંગિરા શબ્દ જુઓ).

વાહીક. ભૂપ્રદેશ વિશેષ હાલનો પંજાબ પ્રાન્ત વગેરે.

બાહિકૃતા હિમવતા ગંગયા ચ તિરસ્કૃતા ।

સરસ્વત્યા યમુનયા કુરુક્ષેત્રેણ ચા પ્રિયા॥૧૬॥

પંચાનાં સિંધુ પશ્ચાનાં નદીનાં ચૈતરાશ્રિતાઃ॥

તાન્ધર્મવાદ્યાન શુચીન્વાહીકાન્પરિવર્જયેત્॥૧૭॥

પચ્ચનદ્યો વહન્ત્યેતા યત્ર પીલુવનાન્યુત ॥

શતદ્રુશ્ચ વિપાશા ચ તૃતીયૈરાવતી તથા॥૧૮॥

ચન્દ્રભાગા વિતસ્તા ચ સિંધુ પટ્ટા મહાનદી ।

આરટ્ટાનામ વહ્નીકા ઘૃતેશ્વાર્યોહિ ની વસેત્॥૧૯॥

પચ્ચનદ્યો વહન્ત્યેતા યત્ર નિસત્ય પર્વતાત્ ।

આરટ્ટાનામ વાહ્નીકા ન તેષ્વાર્યો હવં વસેત્

॥૫૧॥

(મા ૦ કળે ૦ અ ૦ ૩૭)

વાઘમય. નીલપરાશર કુળમાં થએલો ઋષિ.

વિકટ. રુદ્રગણ વિશેષ.

વિકટ (૨). અંગદે મારેલો એક રાક્ષસ. (વા ૦ રા ૦ યુદ્ધ કાંડ.).

વિકટ (૩). ધૃતરાષ્ટ્રના સો પુત્રોમાંનો એક. (આ ૦ ૬૮-૯૬, ભી ૦ ૬૪-૨૯ કં ૪૬-૧૬).

વિકટાનન. ધૃતરાષ્ટ્રના સો પુત્રોમાંનો એક. (ભાર ૦ આ ૦ ૧૩૧-૫).

વિકૃન્ન. સોમવંશી હસ્તી નામના રાજાનો પુત્ર. તેની સ્ત્રી સુંદરા. તેનો પુત્ર અજમીદ. (ભાર ૦ આ ૦ ૬૩-૩૮).

વિકુન્નસ્તુ લલુ દઃશાહીસુપયમેસુન્દરાં નામ ।

તસ્યામસ્ય જજ્ઞેઽજમીઢે ॥૩૮॥

વિકટા. અશોકવન માંહેલી આ નામની બે રાક્ષસી.

વિકૃન્ન. વિકૃન્ન તે જ.

(વા ૦ રા ૦ સુંદરકાંડ.).

વિકંપન. એક રુદ્રગણ.

વિકૃર્ણ. ધૃતરાષ્ટ્રના સો પુત્રોમાંનો એક. આ

એક મહારથી હતો. અને બધા ભાઈઓમાં

મોટો ન્યાયી હતો. એને વિશે એવી હકીકત

મળે છે કે જ્યારે દ્રૌપદીને સભામાં લાવ્યા

ત્યારે તેણે સઘળા ત્યાં બેઠેલા સભાસદોને

પુછ્યું હતું કે આ ધર્મ કે અધર્મ. ત્યારે

આણે પણ વિદુરની પેઠે જ આ અધર્મ છે

એવો પોતાનો અભિપ્રાય કહી સંભળાવ્યો

હતો. તેથી દુર્યોધન વિગેરેને આ પ્રિય ન

હતો. પોતાની પ્રતિજ્ઞા પ્રમાણે, ભીમને યુદ્ધ

સમયે જ્યારે આને મારવાનો પ્રસંગ આવ્યો

ત્યારે ભીમને ઘણું ખરાબ લાગ્યું-પરંતુ નિરુપાય

થઈ તેણે આને માર્યો.

હતો વિકર્ણો રાજેન્દ્ર ચિત્રસેનશ્ચ વીર્યવાન્ ।

પ્રવરાશ્ચાત્મજાનાં તે સુતાશ્ચાન્યે મહારથાઃ ॥૫૧॥

(આ ૦ ૬૩-૫૮, વિ ૦ ૩૭-૩ અને

ભી ૦ ૭૭-૭, ૬૮-૨૨).

વિકર્તન. સૂર્ય.

વિકુંઠા. રૈવત મન્વન્તરમાંના વિષ્ણુ અવતારની માતા.

વિકુક્ષિ. ઇક્ષ્વાકુ રાજાના સો પુત્રોમાં સહુથી નાનો; એને શશાદ પણ કહેતા હતા. (શ-શાદ શબ્દ જુઓ).

વિકૂટ. એક સામાન્ય પર્વત.

વિકૃત. વિરૂપ, કલહપ્રિય અને ક્રોધાત્મા કેાઇ પુરૂષ.

વિકૃતિ. રુદ્રગણ.

વિકૃતિ (૨). સોમવંશી યદુપુત્ર ક્રોષાના વંશમાં થએલા જ્યામઘ કુલોત્પન્ન કથ વંશના જીભૂત રાજાનો પુત્ર. આતું વિમલ એવું નામાંતર હતું. એને ભીમરથ નામનો પુત્ર હતો.

વિકાંત. વૃષ્ણિ કુલોત્પન્ન એક યાદવ.

વિખ્યાત. તેર સૈ હિકેયમાંનો એક.

વિધન. રાવણપક્ષીય રાક્ષસ વિશેષ.

ધૂમ્રાક્ષસ્યાથ સંપાતેર્ભવનં મારુતાત્મજઃ ।

વિદ્યદ્રુપસ્ય મીમસ્ય ઘનસ્ય વિધનસ્ય ચાર૨૩॥

(વા ૦ રા ૦ સુંદર ૦ સ ૦ ૬),

વિચકાશ્વ. એક ક્ષત્રી.

દુષ્યન્તેન કરુણેન રામાલર્કનલસ્તથા ।

વિષકાશ્વેન નિમિના જનકેન ચ ધીમતા ॥૭૧॥

(ભાર૦ શાંતિ૦ અ૦ ૧૭૭-૭૧).

વિચખ્તુ. એક રાંજર્ષિ.

વિચખ્યુ. એક ક્ષત્રી.

પ્રજાનામનુકમ્પાર્થ ગતિં રક્ષા વિચખ્યુના ॥૩॥

(ભાર૦ શાંતિ૦ અ૦ ૨૭૧-૩).

વિચક્રુષ, એક ધર્મર્ષિ. (૩ વસિષ્ઠ શબ્દ જુઓ).

વિચારુ. કૃષ્ણથી રુકિમણિને થએલા પુત્રોમાંનો એક.

વિચિત્ર. દેવસાવણિ મનુના થનારા પુત્રોમાંનો એક પુત્ર.

વિચિત્ર (૨). ભારતયુદ્ધમાં દુર્ગોધન પક્ષનો રાજ.

વિચિત્ર (૩). યમનો એક લલિયો.

વિચિત્રવીર્ય. પૂરુકુલોત્પન્ન અજમીઠ વંશમાં થએલા કુરુ પુત્ર જનહુરાજના વંશમાં જન્મેલા શંતનુ રાજને સત્યવતીની કુખે થએલા બે પુત્રોમાંનો બીજો. આનો મોટો ભાઈ ચિત્રાંગદ. જ્યારે ચિત્રાંગદ રાજ્ય કરતો હતો ત્યારે એક સમય એને ચિત્રાંગદ નામના ગંધર્વ સાથે યુદ્ધ થયું ને તેમાં એ ગંધર્વને હાથે મરણો; તેથી ભીષ્મે વિચિત્રવીર્યને ગાદીએ બેસાડ્યો. અને કાશી રાજની જીતી આણેલી ત્રણ કન્યાઓમાંથી અંગા પાછી ગઈ, ને બાકીની અંગિકા અને અંગાલિકાનાં વિચિત્રવીર્ય સાથે લગ્ન કર્યાં. પરંતુ દૈવયોગે આને કાંઈ સંતતિ થઈ નહિ અને એનું નાની વયમાં મૃત્યુ થયું. આની માતા સત્યવતી અને જોરમાન ભાઈ ભીષ્મ બન્ને વિચારમાં પડ્યા કે હવે શું કરવું? એટલામાં સત્યવતીને વિચાર સુજ્યો અને પોતાને કૌમાર અવસ્થામાં થએલા પુત્ર કૃષ્ણદ્વૈપાયનનું એને સ્મરણ થયું. સ્મરણ થતાં જ તે પ્રગટ થયો ને શી આજ્ઞા છે એવું માતાને પુછ્યું. સત્યવતીએ તમામ હકીકત તેને કહી, તેની પાસે અં-

બિકા અને અંગાલિકા એ બન્નેની સાથે નિયોગ વડે ધૃતરાષ્ટ્ર અને પાંડુ એમ બે પુત્ર નિર્માણ કરાવડાવ્યા. (અંગિકા અને અંગાલિકા શબ્દ જુઓ). વિચિત્રવીર્યની દાસીને પેટે વ્યાસથી વિદુર નામનો પુત્ર થયો હતો. (ભાર૦ આ૦ ૬૩-૫૪, આ૦ ૧૧૧-૭).

વિજય. વિષ્ણુના બે દ્વારપાલમાંનો એક.

વિજય (૨). ભારતવર્ષનું એક તીર્થ.

વિજય (૩). સૂર્યવંશી ઇક્ષ્વાકુકુલોત્પન્ન હરિશ્ચંદ્ર વંશના સુદેવ રાજનો મોટો પુત્ર. સુતેજનો મોટો ભાઈ. આને ભરુક અથવા રુચક નામનો મોટો પુત્ર હતો.

વિજય (૪). વિદેહવંશી જય નામના જનકનો પુત્ર. આનો પુત્ર ઋત નામનો જનક.

વિજય (૫). સોમવંશી પુરંદવા રાજના છ પુત્રોમાં પાંચમો. આને ભીમ નામે પુત્ર હતો.

વિજય (૬). સોમવંશી અનુકુલોત્પન્ન પૃથુલાક્ષપુત્ર બૃહદ્રથનો પ્રપૌત્ર અને જયદ્રથ રાજનો પુત્ર. આનો પુત્ર ધૃતિ.

વિજય (૭). દશરથ રાજના અષ્ટપ્રધાનોમાંનો એક પ્રધાન.

વિજય (૮). દાશરથિ રામની સભામાંનો એક હાસ્યકાર.

વિજય (૯). યાજ્ઞવલ્કય ઋષિના ત્રણ પુત્રોમાંનો ત્રિશિરા રાક્ષસ થએલો પુત્ર. (૧ ચંદ્રકાંત શબ્દ જુઓ).

વિજય (૧૦). પાંડુપુત્ર અર્જુનનાં દશ નામોમાંનું એક નામ. (ભાર૦ વિ૦ ૪૩-૨૧).

વિજય (૧૧). કૃષ્ણથી જન્મીને થએલા પુત્રોમાંનો એક.

વિજય (૧૨). ભારતવર્ષીય દેશ.

વિદેહા મગધા; સ્વક્ષા મલજા વિજયાસ્તથા ॥૨૫॥

(ભાર૦ ભીષ્મ૦ અ૦ ૯). કુમ્ભ.

વિજયા. વિષ્ણુની અને શિવની શક્તિ વિશેષ.

વિજયા (૨). દેવ્ય રાજની કન્યા, માદ્રીપુત્રની સ્ત્રી. એનો પુત્ર સુહોત્ર.

વિજિતાથ. ઉત્તાનપાદ વંશના પૃથુરાજની અર્ચિ
નામની સ્ત્રીને થએલા પાંચ પુત્રોમાંનો પહેલો.
આનું મૂળનું નામ શું હશે તે જણાતું નથી. આ
નામ પડવાનું કારણ આ:-આના પિતા
પૃથુરાજએ નવાણું યજ્ઞ કરી સોમો અશ્વમેધ
શરૂ કર્યો એટલે ઇંદ્રે ગુપ્તવેશે એના અશ્વનું
હરણ કર્યું. એ અશ્વ આણે ઇંદ્ર પાસેથી
છોડાવી આણે માટે આનું આ નામ પડ્યું.
આનામાં ગુપ્ત રહેવાની પણ શક્તિ હતી.
તે ઉપરથી અંતર્ધાન એવું પણ એનું નામ
હતું. આને શિખાંડિની અને નભસ્વતી એવી
બે સ્ત્રીઓ હતી. એમાંની પહેલીને, વસિષ્ઠના
શાપથી જન્મ ધારણ કરેલો એવો પૂર્વજ-
ન્મના ત્રણ અગ્નિ પાવક, પવમાન અને
શુચિ નામના ત્રણ પુત્ર હતા. બીજી
નભસ્વતીને એક જ હવિર્ધાન નામનો પુત્ર
હતો. (ભાગ૦ ૪ સ્કં૦ અ૦ ૧૯).

પિટબૂત. વરુણલોકમાંનો એક અસુર.
વિરૂથ. એક યાદવ. (ભાગ૦ આ૦ ૨૩૯-૧૦).
વિતત્ય. વિહવ્ય ઋષિનો પુત્ર. આનો પુત્ર સત્ય-
ઋષિ. (વીતહવ્ય શબ્દ જુઓ).
વિતથ. મરુદ્ગણોએ સોમવંશી ભરત રાજાને
જે ભરદ્વાજ નામનો પુત્ર આપ્યો હતો તેનું
આ બીજું નામ.
વિતર્દન. એક રાક્ષસ.

અહં દ્વિજિહ્વઃ સંહાદી કુમ્ભકર્ણો વિતર્દનઃ ॥૨૨॥
(વા૦૨૧૦ યુદ્ધ૦ સ૦ ૬૪).
વિતલ. સાત બિલ્વવર્ગમાંનું બીજું. અહીં હાટ-
કેશ્વર નામના મહાદેવ છે.
(ભાગ૦ ૫ સ્કંધ૦ અ૦ ૨૪).
વિતંડ. એક ક્ષત્રી. દ્રૌપદી સ્વયંવર વખતે આ-
વેલો દંડ રાજાનો પિતા.

જલસન્ધઃ પિતાપુત્રો વિદળ્હો દળ્હ ઇવ ચા ॥૧૨॥
(ભાગ૦ આદિ૦ અ૦ ૨૦૧-૧૨)
વિતસ્તા. બંગાળી સંતાવાળા હિમાલયમાંથી
નીકળેલી છે નદીઓમાંની એક. એ પશ્ચિમ
સમુદ્રને મળે છે. (ભાગ૦ ૫૦ ૮૦-૯૦,
ભી૦ ૯-૧૬). હાલની ઝેલમ નદી તે જ.

વિતત્સ્ય. એક બ્રાહ્મણ. સાવૈનસનો પુત્ર. તેના
પુત્રનું નામ શિવ.

(ભાગ૦ અનુ૦ અ૦ ૮-૬૨).
વિતાના. સત્રાયણ ઋષિની સ્ત્રી. ઇંદ્રસાવર્ણિ
મન્વન્તર માંદલા વિષ્ણુના અવતારની માતા.
વિદ. એક બ્રહ્મર્ષિ અને તેનું કુલ. (૩ ભૂય
શબ્દ જુઓ.)

વિદ (૨). ઉપર કહેલા વિદ બ્રહ્મર્ષિનું કુળ.
વિંદ. ધૃતરાષ્ટ્રના સો પુત્રોમાંનો એક. (ભાગ૦
આ૦ ૬૮-૯૪). એને ભીમસેને માર્યો હતો.
(ભાગ૦ દ્રોણ૦ ૧૨૧-૪૮).
વિંદ (૨). ભારતયુદ્ધમાં દુર્યોધન પક્ષનો એક રાજ્ય.
ક્રકચદેશાધિપતિ બે ભાઇઓમાંનો મોટો. એ
સાત્યકીને હાથે મરાયો હતો.

મીમસેનસ્તથા દ્રૌણિ કુર્વાણ કર્મ દુષ્કરમ્ ।
વિન્દાનાવન્દૌ કેકેયૌ સાત્યકિઃ સમવાચત્ ।
(ભાગ૦ કર્ણ૦ અ૦ ૧૦-૬).

વિંદ (૩). ભારતયુદ્ધમાં દુર્યોધન પક્ષનો એ
નામનો બીજો રાજા. અવતિદેશાધિપતિ બે
ભાઇઓમાંનો મોટો. એનો ભાઇ તે અનુવિંદ.
એને પહેલું કુંતિ ભોજ રાજા સાથે યુદ્ધ
થયું હતું. (ભાગ૦ સભા૦ અ૦ ૩૨૦
શ્લો. ૧૧). પછીથી તે અર્જુનને હાથે
મરાયો હતો.

વિન્દં તુ નિહતં દૃષ્ટ્વા યનવિન્દઃ પ્રતાપવાન ।
હતાશ્ચં રથમુત્સજ્ય ગદાં ગૃહ્ય મહાબલઃ ॥૨૭॥
(ભાગ૦ દ્રોણ૦ અ૦ ૯૯).

વિદર્ભ. પ્રિયવ્રતવંશના ઋષભદેવના સો પુત્રોમાં
નવખંડના અધિપતિ જે નવપુત્ર હતા તેમાંનો
એક. આના ખંડનું પણ એ જ નામ હતું.
વિદર્ભ (૨). ભરતવર્ષમાં જે નવ ખંડ છે
તેમાંનો એક.

વિદર્ભ (૩). સોમવંશી યદુપુત્ર ક્રોધાના વંશ-
માંના જ્યામધ રાજાથી સૌખ્યા અથવા ચૈત્રા
નામની સ્ત્રીની કુળે થએલો પુત્ર. આને
ભોળ નામની સ્ત્રીથી કુશ, કથ અને રોમ
અથવા લોમપાદ એવા ત્રણ પુત્ર થયા હતા.

વિદર્ભ (૪). ઈંદ્રપ્રસ્થની દક્ષિણે આવેલો ભીષ્મક રાજાનો દેશ. વિન્ધ્યની દક્ષિણે, દશાર્ણની પ્રશ્ચિમે, ગોદાવરીની ઉત્તરે અને સૌરાષ્ટ્રની પૂર્વે આવેલો દેશ. એની રાજધાની કુંડિનપુર હતી. એનાં મુખ્ય નગરો ભોજકટપુર, અકોલા, અમરાવતી, ઈલીયપુર ઇત્યાદિ. હાલનું ખીરાર અથવા વરાડ તે જ. ભોજકટપુર રુકમીપુત્રે વસાવ્યું હતું.

(ભારત ભીષ્મક અંક ૪૩). કુ. વિદલ્લ. સૂર્યવંશમાં થએલા ધ્રુવસંધિ રાજાનો પ્રધાન.

વિંદાનુવિંદ. અવંતી દેશાધિપતિ જયસેન રાજાને, વસુદેવની બહેન રામધિદેવીની કુખે થએલા બે પુત્ર. ભારતયુદ્ધમાં એ દુર્યોધન પક્ષમાં હતા. વિન્દાનુવિન્દાવાવચ્ચે સંમતૌ રલસત્તમૌ । કૃતિનોસમહે તાત દદવીર્યપરાક્રમૌ ॥૬॥

(ભારત ઉદ્યોગ ૦ અંક ૧૬૬-૬૭).

વિંદાનુવિંદ (૨). કેકયદેશાધિપતિના બે પુત્રો. એ પણ દુર્યોધન પક્ષમાં જ હતા.

વિદારણ. તગડાની સંજ્ઞાવાળા જયદ્રથના છ ભાઈઓમાંનો એક.

તસ્યાપરે ભ્રાતરોડદીનસ્ત્વા

બલાહકાનીકવિદારણાઘાઃ ।

સૌવીરવીરાઃ પ્રવરાયુવાના

રાજાનમેતે બલિનોડનુચાન્તિ ॥૧૩॥

(ભારત ૫૦ અંક ૨૨૬).

વિદિશા. પારિયાત્ર પર્વતમાંથી નીકળેલી નદી વિશેષ. (ભારત ૨૦ ૯-૨૨).

વિદુર. વિચિત્રવીર્યની સ્ત્રી અગ્નિધાની દાસીની કુખે કૃષ્ણદ્વૈપાયન વ્યાસથી થએલો પુત્ર. દાસીનું જવું વ્યાસ પાસે કેમ અને શા પ્રસંગે થયું એ સંબંધી એમ હકીકત મળે છે કે જ્યારે ધૃતરાષ્ટ્ર અંધ જન્મ્યો અને પાંડુ પણ રોગી જ જન્મ્યો એટલે સત્યવતીએ પોતાની બન્ને પુત્રવધુઓને વ્યાસ પાસે પુનઃ જવાની આજ્ઞા કરી, તેમણે પોતે ન જતાં અગ્નિધાની દાસીને મોકલી, તેમાંથી વિદુરની ઉત્પત્તિ થઈ. આ વિદુર તે સાક્ષાત યમ જ માંડવ્ય ઋષિના

શાપે કરીને શુદ્રોનીમાં જન્મ્યા. (માંડવ્ય શબ્દ ભુઓ.) વિદુરની સ્ત્રી દેવક રામની કન્યા પારશવી પણ આની જ પેઠે ઉત્પન્ન થયેલી હતી. પાંડવોનો પિતા પાંડુ તેઓ નાના હતા ને મૃત્યુ પામ્યો હતો, તેથી વિદુરની પાંડવો ઉપર નાનપણથી જ પ્રીતિ હતી. ધૃતરાષ્ટ્રે જ્યારે પાંડવોને વારણાવત મોકલ્યા, અને દુર્યોધને ત્યાં લાક્ષાગૃહ કરાવી તેમને બાળી નંખાવવાની તૈયારી કરી હતી ત્યારે આ સઘળી હકીકત વિદુરે યુધિષ્ઠિરને બર્ષર ભાષામાં કહી તેને સાવધ કર્યો હતો. એટલું જ નહિ, પણ તે બંધુસહિત તેમાંથી સુરક્ષિત બહાર નીકળી જઈ શકે માટે એક સુરંગ કોરાવી હતી અને ત્યાંથી તેઓ નદી પાર તરી જાય માટે નૌકાની પણ વ્યવસ્થા કરી રખાવી હતી. (યુધિષ્ઠિર શબ્દ ભુઓ.) વિદુર પરમ નીતિવાન અને નિસ્પૃહ હોવાથી ધૃતરાષ્ટ્ર એનાથી વયે મોટા છતાં, એનું અતિશય માન રાખતો. આ સંબંધે એક પ્રસંગ નીચે પ્રમાણે મળી આવે છે કે: પાંડવો વનવાસ પૂર્ણ થતાં અજ્ઞાતવાસમાંથી પ્રગટ થયા એટલે ધૃતરાષ્ટ્રે સંજયને એવા અર્થનો સંદેશ લઈ યુધિષ્ઠિર પાસે મોકલ્યો કે તેણે રાજ્યનો અર્ધભાગ માગવો નહિ અને યુદ્ધ પણ કરવું નહિ. આ સંદેશો એણે યુધિષ્ઠિરને જઈ કહ્યો એટલે યુધિષ્ઠિરે સંજયને તેના પ્રત્યુત્તરમાં એવું કહ્યું કે, હું સંજય, પુત્ર લોભે કરીને ધૃતરાષ્ટ્રને આવું કરવું યોગ્ય નથી. અર્ધરાજ્યના અમે હકદાર છતાં તે હું નહિ આપું એમ કહાવે છે. પરંતુ અમે લીધા વગર રહેનાર નથી. સામથી આપશે તો હીક છે, ને જો તેમ નહિ આપે તો અમે યુદ્ધ કર્યા વગર રહેનાર નથી. તું જા અને મારો આ સંદેશ ધૃતરાષ્ટ્રને કહે. સંજય હસ્તિનાપુર પાછો ફર્યો, ને ત્યાં ગયો ત્યારે સંધ્યાકાળ થઈ ગઈ હતી એટલે એણે ધૃતરાષ્ટ્રને એવું કહ્યું કે પાંડવો તરફથી જે સંદેશો મેં આપ્યો છે તે કાલ સવારે સર્વ સમક્ષ હું તમને કહીશ. આટલું કહી તે ઘેર ગયો

એટલે ધૃતરાષ્ટ્રને ઘણો ભય લાગ્યો કે કાણ જાણે સવારે સંજય શું એ કહેશે એ વિચારમાં તેને રાત્રે ઉંઘ આવી નહિ, તેથી વિદુરને બોલાવ્યો અને સંજય આવું કહી ગયો તેથી મને ઉંઘ આવતી નથી, એમ તેને કહ્યું. આ પ્રસંગે વિદુરે ધૃતરાષ્ટ્રને નીતિનો બોધ કર્યો. આ પ્રસંગ ભારતના ઉદ્યોગ-પર્વમાં વિદુરની નીતિ નામે પ્રસિદ્ધ છે. આ ઉપરાંત આણે દુર્યોધનને પણ પુષ્ટળ બોધ કરેલો છે. (ભારત ૦ ઉદ્યોગ પર્વ.)

શ્રી કૃષ્ણ સામ કરવા આવી યુધિષ્ઠિર પાસે પાછા ગયા, એટલે યુદ્ધ શરૂ થયું અને તેમાં સઘળા કૌરવો મરણ પામ્યા અને પાંડવોને રાજ્ય પ્રાપ્ત થતાં, આ કાંઈ ટાળ સુધી હસ્તિનાપુરમાં રહ્યા હતા. પછી તીર્થયાત્રા કરવા નીકળી પડ્યો. અનેક તીર્થ અને ક્ષેત્રોનાં અવલોકન કરી પાછો તે હસ્તિનાપુર આવ્યો અને ગાંધારી તથા કુંતીને સાથે લઈ હિમાલય પર ગમન કર્યું. કેટલેક કાળે તેનો ઉદ્ધવ સાથે મેળાપ થઈ ગયો, તેની પાસેથી કૃષ્ણ નિધન થયાનું સાંભળ્યું અને કૃષ્ણે મૈત્રેય ઋષિ પાસે જવાના કહાવેલા સંદેશા પ્રમાણે આ મૈત્રેય ઋષિને મળ્યો, ને તેથી કૃતાર્થ થયેલો એવો આ પિશાચવૃત્તિએ અરણ્યમાં ફરવા લાગ્યો.

એક વેળા યુધિષ્ઠિર ધૃતરાષ્ટ્રનાં દર્શણ કરવા અરણ્યમાં આવ્યો હતો તેણે સર્વને જોઈને વંદન કર્યું, અને વિદુર ક્યાં છે એમ ધૃતરાષ્ટ્રને પૂછ્યું. તેણે કહ્યું કે તે ઘણું કરીને અહિં અરણ્યમાં જ છે. પહેલાં કોઈ કોઈ વખત અહિં આવતો હતો પરંતુ હમણાંનો કોઈ દિવસ આવ્યો જ નથી. આ સાંભળી યુધિષ્ઠિરને તેને મળવાની ઉત્કંઠા થઈ અને તેને શોધતો શોધતો અરણ્યમાં ચાલ્યો. ત્યાં એક વૃક્ષને અટલીને તદ્દન નગ્ન એવો તેને ઉભેલો જોયો. આ તેની વર્તણૂક જોઈ તેની બહુ પાસે ન જતાં, હું ફલાણો એમ કહી યુધિષ્ઠિરે તેને વંદન કર્યું. પરંતુ તે યુધિષ્ઠિર સાથે એક શબ્દ સુધાં બોલ્યો નહિ; એટલું જ નહિ પ્રણામ તેના સામું ધરાધરી જોયું નહિ.

આ ઉપરથી, આ હવે દેહભાવ વિસરી ગયો છે સમજી યુધિષ્ઠિર ત્યાંથી પાછો ફર્યો અને ધૃતરાષ્ટ્ર, ગાંધારી અને કુંતીની આજ્ઞા લઈ હસ્તિનાપુર આવ્યો. તે પછી થોડા જ કાળે વિદુરનું દેહાવસાન થયું.

માંડવ્ય ઋષિના શાપ પ્રમાણે વિદુરે પોતાના સો વર્ષ પૂર્ણ થતાં જ દેહનો ત્યાગ કર્યો, અને પુનઃ પૂર્વવત્ પોતાના અધિકાર પર ગયો (ભારત ૦ આ ૦ ૬૩-૫૭ ૬૮-૮૬), (ભાગ ૧-૧૩-૨૧).

વિદુલા. સૌવીર દેશના રાજાની સ્ત્રી. એનો પતિ મરણ પામવાથી ને પુત્ર નાનો હોવાથી, સિંધુ દેશના રાજાએ એનું રાજ્ય લઈ લીધું. પછી જ્યારે એનો પુત્ર મોટો થયો ત્યારે એણે એને અનેક ઇતિહાસ યુક્ત ક્ષત્રિ ધર્મનો ઉપદેશ કર્યો. એ વીર સ્ત્રીએ સિંધુરાજ પાસેથી પોતાનું રાજ્ય પાછું લીધું. આ વિદુલાના પુત્રનું નામ સંજય હતું. (ભારત ૦ ઉદ્યોગ ૦ અ ૦ ૧૩૩-૧૩૬).

વિદુષા. પારિયાત્ર પર્વતમાંથી નીકળતી ભારત-વર્ષની એક નદી.

વિદૂરથ. સોમવંશીય પૂરુકુલોત્પન્ન એક રાજા. આ ઘણા જ પ્રાચિન કાળમાં થઈ ગયો હતો. કારણ કે જ્યારે જન્મદગ્ન્ય રામ નિઃક્ષત્રિય પૃથ્વી કરતા હતા ત્યારે, આની માએ એને ઋષ્યવાન પર્વત પર રહેતા એક ઋષિના આશ્રમમાં સુકી દીધો હતો. પછી જ્યારે પરશુરામ ક્ષત્રિયોનો નાશ કરવાના કર્મથી વિરામ્યા અને શર્પારક દેશમાં ગયા, એટલે આ પુનઃ પૂરુકુળની વૃદ્ધિ કરનાર થયો. આના પિતાનું નામ મળતું નથી. તેમ જ તેના પુત્રનું નામ શું તે પણ મળતું નથી. વંશાવળીમાં પણ એનું નામ નથી. (ભારત ૦ શાંતિ ૦ અ ૦ ૪૮).

વિદૂરથ (૨) સોમવંશી પૂરુકુલોત્પન્ન કુરુપુત્ર જન્મી રાજાનો પૌત્ર અને સુરથાનો પુત્ર. એનો પુત્ર સાવલોમ નામનો રાજા.

વિદૂરથ (૩). સોમવંશી યદુકુલોત્પન્ન સાત્વત પુત્ર વૃષિણના વંશના બીજા વૃષિણનો પુત્ર

અને ચિત્રરથ રાજના એ પુત્રોમાંનો બીજો.
આનો પુત્ર શર નામનો રાજ.
વિદ્યુત્થ (૪) સોમવંશી યદુપુત્ર કોઝાના વંશના
નિર્વૃત્તિ રાજનું નામાંતર.
વિદ્યુત્થ (૫) દંતવક્ર અથવા વક્રદંતનો ભાઇ.
વૃદ્ધશર્માથી જીતદેવાને થયેલો પુત્ર. એને
કૃષ્ણે માર્યો.
વિદ્યુત્થ (૬) હંસધ્વજ રાજનો ભાઇ.
વિદ્યુત્થ (૭). સોમવંશી કુરુરાજનો પુત્ર. એનો
પુત્ર અનન્થાન. (ભા. ૧૦ આ. ૬૦-૬૩)
વિદ્યુત્થ (૮). પ્રથમ કહેલો વિદ્યુત્થ તે જ (ભા. ૨૦
આ. ૨૩૯-૨૦)
વિદેહ. સર્પવંશી નિમિ રાજાએ વસિષ્ઠના શાપથી
મરણ પામ્યા પછી પુનઃ દેહ સ્વીકાર્યો નહિ
એટલે તેના મિથિ પુત્ર ઉપરથી આખા વંશનું
પહેલું નામ.
વિદેહ (૨). ઇંદ્રપ્રસ્થની પૂર્વ તરફ આવેલા, ભારત-
વર્ષના એ દેશ. એમાંનો પહેલો ગંડક દેશની
પૂર્વે, અને બીજો અપર પૂર્વ વિદેહ જનક-
વંશીય રાજનો, પ્રસિદ્ધ છે.
વિદેહનગર. અપર પૂર્વ વિદેહની રાજધાની મિથિલા
નગરી તે જ આ.
વિદ્ય. વિશ્વામિત્ર કુલોત્પન્ન એક ઋષિ.
વિદ્યાચંડ. કૌશિક બ્રાહ્મણનો પુત્ર. (પિતૃવર્તિ
શબ્દ જુઓ).
વિદ્યાધર. દેવયોનિ વિશેષ.
વિદ્યુન્મત્રુ. એક રાક્ષસ. (૪ સહ શબ્દ જુઓ)
વિદ્યુન્મજ્જુ. એક રાક્ષસ. શર્પણખાનો પતિ.
એને રાવણે માર્યો હતો.
વિદ્યુન્મજ્જુ (૨). રાવણનો એક પ્રધાન રામનું
શિર અને ધનુષ્ય, માયામય આકૃતિએ આણે
જ બનાવીને રાવણ પાસે તે સીતાને દેખડાવ્યા
હતાં. પરંતુ તે જોયા છતાં સીતા રામને
વશ વર્તી ન હતી.
વિદ્યુજ્જુ. અમૃતનું રક્ષણ કરનાર એ સર્પો.
(ભા. ૨૦ આ. ૩૩-૫-૬).
વિદ્યુતા. એક અપ્સરા વિશેષ. (ભા. ૨૦ અનુ. ૦
૫૦-૪૮)

વિદ્યુત્કેશ. હેતિ રાક્ષસની સ્ત્રી ભયાની કુખે થયેલો
પુત્ર. સંધ્યા નામની કોષ્ટ સ્ત્રીની સાલકંકટા
નામની કન્યા આની સ્ત્રી હતી. તેને આનાથી
ગર્ભ રહ્યો. એ ગર્ભને તેણે મંદરાચળ પર,
નાંખી દીધો. એનું મહાદેવે રક્ષણ કરી સુકેશ
એણું તેનું નામ રાખ્યું. (વા. ૧૦ રા. ઉત્તર ૦
સ. ૪).
વિદ્યુત્પતાક. પ્રસન્નમૈત્રીમાંનો જીવો મેઘ.
વિદ્યુત્પર્ણા. પ્રાધાને થયેલી અપ્સરાઓમાંની એક.
(ભા. ૨૦ આ. ૬૬-૪૯).
વિદ્યુત્પલ. એક ઋષિ.
તતો વિદ્યુત્પ્રમો નામ ઋષિરાહ મહાતપા: ૭૦
આદિત્યતેજસા તસ્ય તુલ્ય રૂપં પ્રકાશતે ॥૩॥
(ભા. ૨૦ અનુ. ૦ આ. ૧૮૮-૪૩)
વિદ્યુત્પ્રભા. એ નામની દશ અપ્સરાઓ.
અત્ર વિદ્યુત્પ્રમાનામ જજિરેડ્પ્સરસોદશ ॥૨॥
(ભા. ૨૦ ઉદ્યાગ. ૦ આ. ૧૧૧-૨૧)
વિદ્યુદ્રષ્ટ. રામ સેનામાંનો એક વાનર વિશેષ.
(વા. ૧૦ રા. યુદ્ધ. ૦ સ. ૭૩).
વિદ્યુદ્રપ. લંકામાંનો એક રાક્ષસ. (વા. ૧૦
સુ. ૬૨૦ સ. ૬).
વિદ્યુન્માલી. તારકાસુરનો પુત્ર. ત્રિપુરમાંનાં એક
પુરનો અધિપતિ.
વિજિતેષુ ચ દૈત્યેતુ તારકસ્ય સુતાશ્ચય: ૧
તારાક્ષ: કમલાક્ષશ્ચ વિદ્યુન્માલી ચ પાર્થિવા ॥
(ભા. ૨૦ કુર્ણુ. ૦ આ. ૨૪-૭)
વિદ્યુન્માલી (૨). તારકાસુરનો મિત્ર એક અસુર.
વિદ્યુન્માલી (૩). રાસસેનામાંનો એક વાનર.
વિદ્યુન્માલી (૪). લંકામાંનો એક રાક્ષસ. (વા. ૧૦
રા. સુ. ૬૨૦ સ. ૬).
વિદ્યાત. ધર્મ ઋષિની પત્નિ લંબાનો પુત્ર, આનો
પુત્ર સ્તનયિતુ.
વિદ્યાતા. એક અપ્સરા.
વિદ્યાવણ. દતુપુત્ર દાનવોમાંનો એક.
વિદ્યાતા: બ્રહ્મદેવ.
વિદ્યાતા (૨) સ્વાયંભુવ મન્વન્તરમાંનો બ્રહ્મપુત્ર
ભૂગૃથી કર્દમ કન્યા પ્યાતિની કુખે થયેલા
ત્રણ પુત્રોમાંનો બીજો. મેરુની કન્યા નિયતી
આની સ્ત્રી હતી, અને તેના પુત્રો વેદશિરા
અને કવિ. (ભા. ૨૦ આ. ૩૭-૧૦).

વિધિ. સ્વલદેવ.

વિધિ. ચંદ્ર.

વિધિ. તામસ મન્વન્તરમાંના દેવની માતા.

વિધિ (૨). સૂર્યવંશી ધક્ષવાકુલોત્પન્ન કુશવંશના બગણુ રાજનો પુત્ર. આનો પુત્ર હિરણ્યનાભ,

વિધ્ય. ભારતવર્ષીય ભરતખંડસ્થ એક પર્વત. આ પર્વતના મૂર્તિમાન દેવે એક વખત ચન્દ્રને એવું કહ્યું કે તમે જેમ મેરુની આસપાસ પ્રદક્ષિણા કરો છો એવી રીતે મારી આસપાસ કરો. તેમણે ઉત્તર વાળ્યો કે સૃષ્ટિના નિર્માણ કરનારાએ અમને મેરુની પ્રદક્ષિણા કરવાનો ક્રમ કરી આપ્યો છે તે પ્રમાણે અમારા નશિબમાં ફરવાનું છે. એ વિષયે અમે કેવળ સ્વતંત્ર નથી. આ ઉત્તર સાંભળી પર્વત વધવા લાગ્યો. અને એટલો ઉંચો વધ્યો કે એણે કરીને સૂર્યચંદ્રની ગતિનો રોધ થયો. આથી દેવો અને ઋષિઓ આની પાસે આવી કહેવા લાગ્યા કે તું આમ ન કર. પરંતુ આણે કોઈનું કહેવું સાંભળ્યું નહિ. એટલે એ બધા અગસ્ત્ય ઋષિ પાસે જઈ પ્રાર્થના કરી કહેવા લાગ્યા કે વિધ્યાચળ આપનો શિષ્ય છે અને જ્યારે તેણે લોકોપદ્રવકારક કૃત્ય આરંભ્યું છે તો એને એ વિષયે બોધ આપવો એ આપના હાથમાં છે. દેવોનું અને ઋષિઓનું આ બોલવું સાંભળી અગસ્ત્ય ઋષિ પોતાનો આશ્રમ છોડી નીકળ્યા અને આની પાસે આવ્યા. એમને જોતાં જ વિધ્યાચળ એમને નમસ્કાર કરવા સાષ્ટાંગ નમ્યો. આમ નમ્યો જોઈ અગસ્ત્યે તેને કહ્યું કે હું દક્ષિણ તરફ જઈ છું ત્યાંથી પાછો આવું ત્યાં સુધી આ જ સ્થિતિમાં પડી રહે. આટલું કહી અગસ્ત્ય દક્ષિણ તરફ ગયા અને વિધ્યજે ત્યારથી દંડવત્ લાંબો પડ્યો તે હજુ પણ એ જ સ્થિતિમાં પડ્યો છે. અગસ્ત્ય ઋષિ વાયદો કરીને ગયા તે પાછા આવ્યા જ નહિ. આપણામાં “અગસ્ત્ય ઋષિ તો વાયદો” કહેવાય છે એ તો બધાને

૬૫

બખર હશે. સારાંશ કે આના આમ પડવાથી સૂર્યચંદ્રાદિકોની ગતિમાં થતો રોધ દુર થયો; તે તેથી દેવો, ઋષિઓ અને ઇતર પ્રજાજન સુખી થયાં. આ પર્વત બગડાની અંક સંજ્ઞા વાળા હિમાલયની આ બાજુએ આપણે રહીએ છીએ તે તરફ આવ્યો છે. (ભારત ભી. ૨૦. ૮-૧૧, ભારત વન. ૨૦. ૧૦૩-૨-૧૮).

આ પર્વતમાંથી તપતી, તાપી, પયોષ્ણી, નિર્વિંધ્યા, ક્ષિપ્રા, ઋષભા, વેણુ, વૈતરણી, વિશ્વમાલા, કુમુદતી, કરતોયા, મહાગૌરી, દુર્ગા અને શીલા એટલી નદીઓ નીકળી છે. (દેવી. ભા. ૧૦-૩, સ્કંદ. ૬૦ કાશી ખંડ. ૩૦ પૂર્વાર્ધ. ૪-૫).

વિધ્યચુલિક. ભારતવર્ષીય દેશ વિશેષ. (ભારત ભી. ૨૦. ૮).

વિધ્યાદ્રિ. વિધ્ય પર્વત તે જ.

વિધ્યાવલી. અલી દૈત્યની સ્ત્રી.

વિધ્યાધી. સોમવંશી પૂરુકુળોત્પન્ન હસ્તિ રાજના પુત્ર અજમીઠના નીલ નામના પુત્રના વંશમાં મુદ્ગલકુળોત્પન્ન ઈંદ્રસેન રાજનો પુત્ર. આને મેનકા અંશરાથી દિવોદાસ અને અહલ્યા, એમ બે જોળવાં સંતાન થયાં હતાં.

વિનત. રામસેનામાંનો એક વાનર.

एष दह्रसंकाशो विनतो नाम यूथपः । ४१
(વા. ૨૧૦ યુદ્ધ. ૨૦. ૨૬).

વિનત (૨). આ નામનું એક ગામ વિશેષ.

વિનતા. કશ્યપ ઋષિની તેર સ્ત્રીઓમાંની એક. આને અરુણ, ગરુડ, અરુણિ, વારુણિ એવા ચાર પુત્રો અને સૌદામિની નામની એક કન્યા હતી. આ ઉપરાંત સુમુખ, સુનામા, સુનેત્ર, સુવર્યા, સુરુક અને સુખલ એ નામના બીજા છ પુત્રો હતા એવું પણ મળી આવે છે. એ અને એની બહેન અને શોક્ય કદુ બન્ને નિષ્ઠાપૂર્વક અને સરસાધથી પતિસેવા કરતાં હતાં. કશ્યપે કહ્યું કે કદુને હજાર પુત્રો થશે અને વિનતાને બે બળવાન પુત્રો થશે. પછી બન્ને ગર્ભવંતી થઈ. કદુએ હજાર ઈંડાં મૂક્યાં;

પાંચ હજાર વર્ષે કદુનાં ઈંડાં સેવાધને તેમાંથી શેષ, વાસુકી, કરકોટક, ધનંજય, ઐરાવત આદિ નાગ નિકળ્યા. (નમક ૦ કો ૦ ૫૧) પ્રથમતઃ જ્યારે અરુણ વખતે વિનતા ગર્ભિણી થઇ ત્યારે પોતાને જલ્દી પ્રસૂતી થાય માટે અધીરી બનીને પૂર્ણકાળ થયા પહેલાં અરુણને તેણે બળાટકારે ઉદર બહાર કહાડ્યો. તેથી એ પગ વગરનો જન્મ્યો એટલે એણે વિનતાને શાપ દીધો કે તું તારી શોક્યની દાસી થઇ રહીશ. એ જ પ્રમાણે એને કદુની દાસી થઇ રહેવું પડ્યું હતું. એ આ રીતે બન્યું:-એક વેળા સૂર્યના રથના ઘોડાનો રંગ કેવો છે તે સંબંધી આને અને કદુને વાદ પડ્યો. વિનતાએ કહ્યું કે શ્વેતવર્ણના છે, અને કદુએ કહ્યું કે તે કાળા રંગના છે. આમ કહી પોતાનો બોલ ખરો પડે માટે કદુએ પોતાના વાસુકિ ઇત્યાદિ પુત્રોને આજ્ઞા કરી કે તમે સત્વર સૂર્યલોકમાં જાઓ અને અશ્વનો વર્ણ જે શ્વેત છે તેને તમારા પોતાના વિષે કહીને કાળા કરી આવો. આનું કહેવું પ્રથમ તો કાઠએ કાને ધર્યું નહિં એટલે કદુએ એમને શાપ્યા કે આ આજ્ઞા-ભંગને લીધે આગળ એક રાજા સર્પસત્ર કરશે તેમાં તમે બળીને ભસ્મ થશો. ત્યારે એ સાંભળી બધા ગભરાયા અને ઉશાપ માગી, સૂર્યલોકમાં જઇ પોતાના વિષ વડે અશ્વોને કાળા કરી દીધા.

અશ્વ કાળા થતાં જ કદુએ વિનતાને કહ્યું કે તું મારી સાથે સ્વર્ગમાં ચાલ. બન્ને સૂર્યલોકમાં ગયાં ત્યારે વિનતાએ અશ્વ કાળા રંગના બોયા. આ પ્રમાણે પોતે ખોટી દરી એટલે પરસ્પર પ્રતિજ્ઞા કરી હતી કે જે હારે તેણે સરત કરનારની એક હજાર વરસ સુધી દાસી થઇ રહેવું, એ પ્રતિજ્ઞા પ્રમાણે આ કદુની દાસી થઇ રહી. પછી ગરુડે તેને દાસી-પણામાંથી મુક્ત કરી. (આ ૦ ૧૬-૬, ૨૦-૩૪, ૨૩-૩, ૬૬-૪૦, અને ૬૭-૩૯) અનુ ૦ ૨૦-૨૦, ૨૦-૨૩ અને ૨૦-૨૯).

વનિતા (૨). સીતાના સંરક્ષણ માટે મુકેલી રાક્ષસીઓમાંની એક.

તતસ્તુ વિનતા નામ રાક્ષસી મીમદર્શના ૨૥ (વા ૦ ૨૧૦ સુ-૬૦ સ ૦ ૨૪).

વિનશન. સરસ્વતી નદી જ્યાં ચાણેશ્વરથી પશ્ચિમાભિમુખ થઇને નિષાદ રાજ્યના મેં આગળ રણમાં અન્તર્હિત થઇ જાય છે ત્યાં આવેલું તીર્થ વિશેષ. હાલના સિરહિંદ પ્રગણામાં આવેલા રેતીના રણમાં ભારતવર્ષનું સરસ્વતી નદી સંબંધીનું તીર્થ વિશેષ છે તે જ.

વિનશન (૨). બગડાની સંજ્ઞાવાળું કુશ્મેત્ર તે જ. વિનાયક. આ નામતો રુદ્રગણ.

વિનાયક (૨). એ નામના રુદ્રગણનો અધિપતિ, ગણપતિ.

વિનાયક (૩). કાઠ કાઠ ઠેકાણે ગરુડનું પણ આ નામ કહ્યું છે.

વિનાયક (૪). ભારતવર્ષનું એક ક્ષેત્ર વિશેષ.

વિનાશન. કશ્યપથી કાલાને થએલા પુત્રોમાંનો એક.

વિપાટ. વિપાશા નદી.

વિપાટ (૨). કૌરવ પક્ષનો એક રાજા. અર્જુનને હાથે મરાયલો. (ભાર ૦ દ્રોણ ૦. અ ૦ ૩૨-૬૧).

વિપાપ. એક અગ્નિ વિશેષ. (ભાર ૦ વ ૦ ૨૨૧-૨૧).

વિપાપા. ભારતવર્ષની એક નદી. (ભાર ૦ ભી ૦ ૯-૧૫).

વિપાર્મા. બૃહસ્પતિનો અગ્નિ સંબંધનો પૌત્ર. નિશ્ચવન નામના અગ્નિનો પુત્ર. આનું વાસ્તુ-કાર્યમાં પ્રાધાન્ય હોવાનું મત્સ્યપુરાણમાં છે. વિપાશા. ભારતવર્ષની નદી. હાલની બીઆસ તે જ. (ભાર ૦ ભી ૦ ૯-૧૫). (૩. વસિષ્ઠ શબ્દ જુઓ).

વિપીત. ગર્દભીવિપીત શબ્દ જુઓ.

વિપુલ. ભારતવર્ષની ક્ષેત્ર વિશેષ.

વિપુલ (૨). વસુદેવથી રોહિણીને થએલા પુત્રોમાંનો એક.

વિપુલ (૩). અર્જુનને મારેલો સૌવીર દેશનો એક ક્ષત્રિય રાજા. (ભાર ૦ આ ૦ ૧૫૧-૪૬).

વિપુલ (૪). એક બ્રાહ્મણ. દેવશર્માના શિષ્ય. તેની ગુરુપત્નિ રુચિ. (ભારત અનુ. ૨૦ ૭૫)

વિપુલા. એક નદી. (ભારત ભીષ્મ ૨૦ ૮-૧૪)

વિપ્રથુ. એક યાદવ વિશમ. (ભારત ૨૦ ૨૦૧-૧૮) સુભદ્રાહરણ વખતે એનું અને અર્જુનનું યુદ્ધ થયું હતું. (ભારત ૨૦ ૨૪૪)

વિપ્રથ. વસુદેવને ધૃતદેવાથી થએલો પુત્ર.

વિંપ્ર. સોમવંશી પૂરુકુલોત્પન્ન અજીમ વંશના કુરુપુત્ર સુધનુના કુળમાં જરાસંધ વંશમાં જન્મેલા સતંજય રાજાનો પુત્ર. આનો પુત્ર શુચિ નામનો રાજા.

વિપ્રચિત્તિ. દનુપુત્ર દાનવોમાંનો મોટો. આ ઘણો બળવાન હતો, એને સિદ્ધિ નામની સ્ત્રી હતી અને તેની કુખે આને તેર પુત્ર થયા હતા. (રસૈહિક્ય શબ્દ જુઓ).

વિપ્રુધ. વિદેહવંશના વિદ્યુત જનકનું બીજું નામ.

વિભાંડ. એક બ્રાહ્મણ.

વિભાંડક. કાશ્યપગોત્રીય એક ઋષિ. ઋષ્યશૃંગનો પિતા. (ઋષ્યશૃંગ શબ્દ જુઓ).

વિભાવરી. ઉત્તરદિગ્પાલની નગરી. એને વસ્ત્રૌકસારા પણ કહે છે. (૨ વસ્ત્રૌકસારા શબ્દ જુઓ). આ શહેરમાં જ્યારે સૂર્ય માથા ઉપર આવે ત્યારે ત્યાં મધ્યાહ્ન, પશ્ચિમ દિગ્પાલની દેવધાની નગરીમાં સૂર્યોદયનો સમય અને દક્ષિણ દિગ્પાલની સંયમિની નગરીમાં મધરાતનો સમય થાય છે. (૧ સૂર્ય શબ્દ જુઓ).

વિભાવસુ. સૂર્યનું એક નામ. (ભારત ૨૦ ૧-૫૫).

વિભાવસુ (૨). એક ઋષિ. આ પોતાના સુપ્રતીક નામના ભાષ્ટના શાપે કરીને પાણીમાં કૂર્મથીનિ પ્રાપ્ત કરી પડ્યો હતો. (૩ સુભદ્ર શબ્દ જુઓ). તેને ગરુડ આર્ધગયો હતો. (ભારત ૨૦ ૨૮-૧૬).

વિભાવસુ (૩). મુર દૈત્યના સાત પુત્રોમાંથી કૃષ્ણે માર્યો હતો તે પુત્ર. (મુર શબ્દ જુઓ)

વિભાવસુ (૪). પાંડવો સાથે અરણ્યમાં હતો તે એક ઋષિ.

વિભીષણ. (૩ બિભીષણ શબ્દ જુઓ). રાજસુય યજ્ઞ વખતે એની પાસેથી કર લેવા સહેદેવે ધટાતક્યને મોકલ્યો હતો. (ભારત ૨૦ ૩૨-૮૦). રામે એને પટ્ટાભિષેક કર્યો હતો. (ભારત ૫૦ ૨૮૪-૪૮).

વિભીષણ (૨). એક યક્ષ વિશેષ. (ભારત ૨૦ ૧૦-૧૮).

વિભુ. દેવ વિશેષ. (તુષિત શબ્દ જુઓ).

વિંભુ (૨). ઋષભદેવનો જ્યેષ્ઠ પુત્ર. ભરત રાજાને તેની બીજી પત્નિની સ્ત્રીથી થએલા પુત્રના વંશમાં પ્રસ્તાવ નામના રાજાને નિયુક્તિથી થએલો તે આ. આને રતિ નામની સ્ત્રી અને પૃથુષેણ નામનો પુત્ર હતો.

વિભુ (૩). રૈવત મન્વન્તરમાં સ્વર્ગમાં હતો તે ઇંદ્ર.

વિભુ (૪). સ્વારોચિષ મન્વન્તરમાં હોલો વિષ્ણુનો અવતાર.

વિભુ (૫). સાધ્ય નામના દેવોમાંનો એક દેવ.

વિભુ (૬). વારુણિ ભૃગુના પુત્રોમાંનો એક; જેને વરુણ કહે છે તે.

વિભુ (૭). રાત્રિ યુદ્ધમાં ભીમે મારેલો શકુનિના ભાષ્ટઓમાંનો એક.

અમર્ષયન્તો નિહતં શતચન્દ્રં મહારથમ્ ।

શકુનેર્ઞાત્રો ધીરા ગવાક્ષઃ શરભો વિશુઃ ॥૨૩॥

(ભારત દ્રો ૨૦ ૧૫૮-૨૩).

વિભૂતિ. વિશ્વામિત્ર ઋષિના પુત્રોમાંનો એક. (અનુ. ૭-૫૭)

વિભ્રાજ. બર્હિષદ નામના પિતરાનો લોક.

વિભ્રાજ (૨). સોમવંશી પૂરુકુલોત્પન્ન પાર નામના રાજાનું નામાન્તર.

વિમલ. વૈવસ્વત મનુનો પૌત્ર. ઇલ રાજાના ત્રણ પુત્રોમાં સૌથી નાનો.

વિમલ (૨). સોમવંશી યદુપુત્ર કોષ્ટાના વંશનો વિકૃતિ રાજા તે જ આ.

વિમલ (૩). ભારતવર્ષાંચ એક તીર્થ વિશેષ. (ભારત ૫૦ ૮૦-૮૮).

વિમલપિંડક. એક સર્પ વિશેષ. (ભારત આદિ
અં ૩૫-૮).

વિમલા. ઋષ્યવાન પર્વતમાંથી નીકળેલી નદી
વિશેષ.

વિમલા (૨). મહેન્દ્ર પર્વતમાંથી નીકળેલી નદી
વિશેષ.

વિમલા (૩). સુરભીકન્યા રોહિણીની બે કન્યા-
ઓમાંની એક.

વિમલેશ્વર. ભારતવર્ષીય એક તીર્થ.

વિમલોદકા. સરસ્વતી નદીના સાત પ્રવાહોમાંનો
એક પ્રવાહ. (ભારત ૧૦ ૩૯-૪).

વિમુખ. એક બ્રહ્મર્ષિ.

ભગસ્ત્યોઽન્નિશ્ચ ભગવાન્સુમુલો વિમુલ્લસ્તથા ॥

(વાં ૨૧૦ ઉં ૨૦ ૧).

વિમ્બાચન. ભારતવર્ષીય તીર્થ વિશેષ.

વિયતિ. સોમવંશી નહુષ રાજાના છ પુત્રોમાંનો
પાંચમો.

વિરજ. ઋષભદેવ વંશના ત્વષ્ટા નામના રાજાને
વિરોચનાથી થએલો પુત્ર. આને વિષુચી
નામની સ્ત્રી હતી, અને સો પુત્રો હતા જેમાં
શતજિત સહુથી મોટો ને એક કન્યા હતી.

વિરજ (૨). સ્વાયંભૂવ મન્વન્તરમાંના મરીચિ
ઋષિના પુત્ર પૂર્ણિમાના બે પુત્રોમાંનો મોટો.

વિરજ (૩). ચાક્ષુષ મન્વન્તરમાંના સપ્તર્ષિઓ-
માંનો એક ઋષિ.

વિરજ (૪). આઠમા સાવર્ણિ મન્વન્તરમાં
થનારા દેવોમાંના એક પ્રકારના દેવ.

વિરજ (૫). ભારતવર્ષીય તીર્થ.

વિરજસ્ક. આઠમા સાવર્ણિ મનુના થનારા પુત્રો-
માંનો એક.

વિરજા. વારુણિ કવિના સાત પુત્રોમાંનો છઠ્ઠો.

વિરજા (૨). સુસ્વધા નામના પિતરની કન્યા,
અને નહુષ રાજાની સ્ત્રી. (નહુષ શબ્દ બુઝો)

વિરજા (૩). સર્પ વિશેષ. (ભારત આં ૩૫-
૧૪, ઉં ૧૦૩-૧૬).

વિરજા (૪). ક્ષત્રિય ધૃતરાષ્ટ્રનો સોમાંનો એક
પુત્ર. એને ભીમે માયો હતા. (ભારત આં ૧૩૧-૧૪, દ્રો ૧૫૮-૧૭-૧૮).

વિરજાતીર્થ. એક તીર્થ વિશેષ. (ભારત વન
અં ૮૩).

વિરજામિત્ર. સ્વાયંભુવ મન્વન્તરમાંના વસિષ્ઠ
ઋષિના સાત પુત્રોમાંનો ત્રીજો.

વિરાજ. એક રાજા, અવિક્ષિત્રિનો પુત્ર. (ભારત
આં ૧૦૧-૪૦).

વિરાજ (૨). સોમવંશી ધૃતરાષ્ટ્રનો પુત્ર. ભીમે
હાથે મરાયેલો. (ભારત ભીમ અં ૨૬-૨૭).

વિરાટ. વિરાટ પુરુષ જે ધૃશ્વર તે.

વિરાટ (૨). સ્વાયંભુ મનનું પણ આ નામ છે.

સ્વાયંભુવ इति ख्यातः स विराडिति नः श्रुतम्
तद्रूपगुणसामान्यादधिपूरुष उच्यते ॥૪૫॥

(મત્સ્ય અં ૫૦ અં ૩).

વિરાટ (૩). પૂર્વ મત્સ્ય દેશનો રાજા. અગાત-
વાસને માટે પાંડવો આના દેશમાં રહ્યા હતા,
અને તેમણે પોતાનાં નામ અને રૂપ પણ
બદલી નાંખ્યાં હતાં. પાંડવો તે પાંચ પુરુષ
અને છઠ્ઠી દ્રૌપદી એમ જ બે અહીં રહ્યાં
હોત તો તરત ઓળખાઈ જાત. પરંતુ
ચાર પુરુષ, એક નટ અને એક સ્ત્રી એમ
હોવાથી આને એ પાંડવો હશે એવો ખ્યાલ
ધરાધરી આવ્યો નહિ. આ વિરાટને ૧
શતાનીક, ૨ મદિરાક્ષ, (મદિરાશ્વ), ૩ સદ-
દિત, ૪ શ્રુતાનિક, ૫ શ્રુતધ્વજ, ૬ બલા-
નીક, ૭ જ્યોત્સ્ના, ૮ જ્યોત્સ્ના, ૯ રથવાહન,
૧૦ ચંદ્રોદય અને સમરથ એમ અગિયાર
ભાઈઓ હતા. (ભારત વિં ૩૩-૧૬-૨૧).
એની પહેલી સ્ત્રીનું નામ સુરથા હતું. એને પેટે
શ્વેત અને શંખ એમ બે પુત્ર થયા હતા. (વિં
૨૧-૧૭). કેકય રાજાની કન્યા સુદેણા
આની બીજી સ્ત્રી હતી. સુદેણાનો ભાઈ
મહાબલ્યાદય કીચક નામનો કેકય તેના ભા-
ઈઓ સહિત આનો સંનાપતિ હતો. વિરાટને
સુદેણાને પેટે ઉત્તરકુમાર અને બ્રહ્મ પુત્રો
અને ઉત્તરા નામની એક જ કન્યા હતી. ઉત્ત-
રકુમારનું બીજું નામ ભૂમિજ્ઞ્ય હતું. (વિં
૨૧-૧૮).

આનો સાળો કીચક વલ્લવને હાથે મરાયો એવી ખબર પડતાં, અહિં પાંડવો હોવા જોઇએ એવો દુર્યોધનને ખ્યાલ આવ્યો. કારણકે કીચક કાંઇ સામાન્ય નહિ પણ મહાબળવાન હતો. તેની જ હુંકે વિરાટ અજિત હતો. આ તર્ક ઉપરથી દુર્યોધને સુશર્મા નામના ત્રિગર્તાધિપતિને મત્સ્ય દેશની દક્ષિણ તરફ મોકલી, આના ગોધનનું હરણ કરાવડાવ્યું. સુશર્મા સાથે વિરાટ યુદ્ધ ગયો ત્યારે તેણે કંકને (યુધિષ્ઠિરને) સાથે લીધો અને તેની જ સૂચના ઉપરથી વલ્લવ (ભીમ-સેન), અથિક (નકુલ) અને તર્તિપાળ (સહ-દેવ)ને પણ સાથે ચાલવાની આજ્ઞા કરી. આ ઉપરાંત વિરાટના સધળા ભાઈઓ અને ઉત્તર શિવાય બીજા પુત્રો પણ તેની સાથે હતા. (ભારત વિરાટ ૦ અં ૩૩).

આમ મોટું સૈન્ય લઇ વિરાટ રાજ સુશર્મા પર ચડ્યો, અને બે વચ્ચે જળકે યુદ્ધ મચ્યું; તેમાં એવું બન્યું કે સુશર્માએ વિરાટને પકડ્યો અને રથે બાંધી હસ્તિનાપુર તરફ ચાલવા માંડ્યું. આ કંકે જોયું એટલે તેણે વલ્લવાદિકને સૂચના કરી કે આપણે સાથે હોવા છતાં વિરાટની આ દશા થાય તે યોગ્ય નહિ માટે દોડો ને તેને છોડાવી લાવો. આ સાંભળી વલ્લવ વિગેરે સુશર્માની પાછળ પડ્યા અને તેની સાથે ઘેર સંગ્રામ કરી તેને બાંધી રથમાં નાંખ્યો અને વિરાટને છોડી કંક સમીપ આણ્યો. પછી કંકે ગોધન પાછું વાળ્યું અને વિરાટ પણ મુક્ત થઇ પાછો આવેલો જોઇ તેણે વલ્લવ પાસેથી સુશર્માને છોડાવડાવ્યો. વિરાટ રાજ, પોતાને બંધન-માંથી છોડાવ્યો માટે આનો ઉપકાર માની ઘેર પાછો આવ્યો અને કંકનો ધણો જ સત્કાર કર્યો.

(ભારત વિરાટ ૦ અં ૩૫-૩૬). કુમ્ભ.

પછી વિરાટ સ્વસ્થ થયો, એટલામાં ઉત્તર તરફથી વિજયી થઇ ઉત્તરકુમાર પણ ત્યાં આવી, પહોંચ્યો. ઉત્તરકુમારના જનને લઇને

આનંદ પામેલા વિરાટે જયધોષ કરાવ્યો અને બહુ મોટો ઉત્સવ કર્યો. એવામાં એકદા પાસા રમતાં રમતાં વિરાટ ઉત્તરકુમારના જયથી કુલાતો હતો તેને યુધિષ્ઠિરે કહ્યું કે જેના રથનો સારથી બૃહન્નટા જેવો હોય તે જીતે જ એમાં શું આશ્ચર્ય! મતલબ કે સારથિને લીધે ઉત્તરકુમાર જીત્યો છે. આથી ગુસ્સે થઇ વિરાટે તેમને નાક ઉપર પાસાનો ધા કર્યો હતો; અને તેથી લોહી નિકળ્યું હતું. પતિને આમ લોહી વહેતું જોઈ ક્રોધ અને દિલગીરી ભરેલી દ્રૌપદીએ લોહી પોતાના સુંદર વસ્ત્રમાં ઝીલી લીધું. (વિં ૭૦-૩૦).

પછી થોડા જ સમયમાં પાંડવો પ્રગટ થતાં આશ્ચર્ય પામી તેમના ઉપકારને લીધે નમ્ર ભાવે તેણે ઉત્તરાતું અર્જુન પાણિગ્રહણ કરે એવો આગ્રહ કર્યો, પણ અર્જુનને તે માન્ય ન રાખવાથી ઉત્તરા અભિમન્યુને પરણાવી.

ભારતના યુદ્ધમાં વિરાટ, ભાઇઓ અને પુત્રો સહિત પાંડવ પક્ષે હતો. અને જયદ્રથના મરાયા પછી રાત્રિયુદ્ધ શરૂ થયું તેમાં દ્રોણાચાર્યને હાથે મરાયો.

તતો દ્રોણ: સુપીતાશ્વાં મહાશ્વામરિમર્દન: ।
દુપદં ચ વિરાટં ચ પ્રેપચામાસ મૃત્યવે ॥૪૨॥

વિરાટ (૪). વિરાટ દેશ મત્સ્ય દેશ તે જ. (ભારત દ્રોણ ૦ અં ૧૮૭). કુમ્ભ.

વિરાટ ૫. એક બ્રહ્મર્ષિ. (૩. અંગિરા શબ્દ જુઓ).

વિરાટ. ચિત્રકૂટ પર્વત મૂકીને ઋષિયોના અનેક આશ્રમો જેતાં જેતાં લક્ષમણ અને સીતા સહિત રામે દંડકારણ્યમાં પ્રવેશ કર્યો. તેમાં કૌંચાવટ નામના વનમાં તેમને આ રાક્ષસ વિરાધનો ભેટો થયો. એણે આ ત્રણ જળુને જેતાં જ લાગલી સીતાને ઉચકી લીધી. સીતાને લઇને થોડે દૂર જઈ ઉભો રહી એણે રામને પૂછ્યું. તમે કોણ છો? આ વનમાં સ્ત્રી સહિત કેમ ફરો છો? એક ભાઈ સાથે બે જળુ! રામે કહ્યું અયોધ્યાના રાજા દશરથનો હું જ્યેષ્ઠ પુત્ર છું અને

મારું નામ રામ છે. આ જોડે છે એ મારો ભાઈ લક્ષ્મણ છે. અને જનકરાજની કુમારી આ સીતા, તે મારી સ્ત્રી છે. અમારા પિતાની આજ્ઞાનુસાર તમારા જેવાને શિક્ષા કરવા સારુ આ ઘેર વનમાં આવ્યા છીએ. આમ કહીને રામે એને પૂછ્યું કે તું કોણ છે તે કહે. તે ઉપરથી વિરાધ બોલ્યો કે હું જવ નામના રાક્ષસનો અને મારી માતા, - તેની બાપા, શતહંદનો પુત્ર વિરાધ નામે પ્રસિદ્ધ છું. મારા વનમાં કોઈ પણ કાળે કોઈ પણ મનુષ્યે આવવાનું નથી છતાં તમે અહીં નિર્ભય આવ્યા છો, તો મારે તમને એટલું જ કહેવાનું છે કે હવે તમને આ સ્ત્રી પાછી મળવાની નથી. હું માત્ર તમને બન્ને ભાઈઓને છોડી દઉં છું. માટે જો જીવવાની લાલસા હોય તો અહીંથી સત્વર જતા રહો.

રામે કહ્યું અલ્યા, તેં આજ સુધી તાપ-સોને બહુ દુઃખ દીધું છે. તેં અનેક ઋષિ-યોને મારી ખાધા છે, માટે તને શિક્ષા કરવી જ યોગ્ય છે. આમ કહીને રામ અને લક્ષ્મણે એના ઉપર એ એવાં તીવ્ર બાણ ફેંક્યાં કે એ મરણ પામીને તત્કાળ ભૂમિ પર પડ્યો. પડતાં વાંત જ એના શરીરમાંથી એક દિવ્ય પુરુષ નીકળ્યો. એણે સ્તવન કરીને રામને કહ્યું કે હું પૂર્વે તુંબુરુ, નામે ગંધર્વ હોઈ વૈશ્રવણના શાપને યોગે આ યોનિને પ્રાપ્ત થયો હતો. એમાંથી તમે મારો ઉદ્ધાર કર્યો, હવે મને મારા લોકમાં જવાની આજ્ઞા આપો. આમ કહી એણે રામને શરભંગ ઋષિના આશ્રમ-નો રસ્તો બતાવ્યો, અને પોતે ગંધર્વ લોક પ્રત્યે ગમન કર્યું. (વાં ૨૧૦ અરણ્ય ૦ સં ૨-૪).

વિરાવી. સોમવંશી ધૃતરાષ્ટ્રના સો પુત્રમાંનો એક. (ભારત ૦ આં ૬૮-૧૦૪).

વિરિંચ. બ્રહ્મા.

વિરિંચ. (૨) શિવ.

વિરિંચન. બ્રહ્મા.

વિરિંચિ. બ્રહ્મદેવ.

વિરુદ્ધ. બ્રહ્મસાવર્ણિ મન્વંતરમાં થનારો દેવ વિશેષ.

વિરુપ. રુદ્રગણ વિશેષ.

વિરુપ (૨). વરુણ લોકમાંનો એક અસુર વિશેષ.

વિરુપ (૩). વારુણિ અર્જિરા ઋષિના આઠમાંનો છઠ્ઠો પુત્ર, એક ઋષિ- (ભારત ૦ અનુ ૧૩૨-૪૨).

વિરુપ (૪). સૂર્યવંશી નભગ કુલોત્પન્ન અમ્બ-રીષ રાજના ત્રણમાંનો એક પુત્ર. એના પુત્રનું નામ બૃહદશ્વ.

વિરુપ (૫). કૃષ્ણનો એક પૌત્ર.

વિરુપ (૬). વિકૃત નામના બ્રાહ્મણની સાથે વાદ કરનાર બ્રાહ્મણ-જાપકોપાખ્યાન. (ભારત ૦ શાં ૧૯૭-૯૪).

વિરુપાક્ષ. એક રુદ્ર. ભારતમાં અગીયાર રુદ્ર કહ્યા છે તેમાં આ કિયો તેનો નિર્ણય થઈ શકતો નથી.

વિરુપાક્ષ (૨). શંકર ભગવાનનું એક નામ.

વિરુપાક્ષ (૩). એક બ્રહ્મર્ષિ. (૩ ભૃગુ શાખા જુઓ).

વિરુપાક્ષ (૪). મહિષાસુરના મંત્રિયો માંહેનો એક અસુર. (દેવી ભાગ ૦ ૫ સ્કં ૦ અં ૧૧).

વિરુપાક્ષ (૫). અશોક વાટિકા ઉગતી વખત રાવણે મોકલેલા પાંચ સેનાપતિમાંનો એક. એ તેમ જ બાકીના ચારે મારુતોને હાથે મરણ પામ્યા હતા. (વાં ૨૧૦ સુદર ૦ સ-૪૬).

વિરુપાક્ષ (૬). દનુપુત્ર, દાનવ. (ભારત ૦ આં ૬૬-૨૫).

વિરુપાક્ષ. (૭) એક રાક્ષસ. (ભારત ૦ વં ૨૮૬-૯).

વિરુપાક્ષ (૮). ધટોત્કચનો સારથિ. (ભારત ૦ દ્રો ૧૭૬-૧૮).

વિરુપાક્ષ (૯). યુદ્ધમાં લક્ષ્મણે મારેલો એક રાક્ષસ. (વાં ૨૧૦ યુદ્ધ ૦ સં ૪૩).

વિરુપાક્ષ (૧૦). યુદ્ધમાં સુગ્રીવે મારેલો મુમાલી રાક્ષસનો અમાત્ય. (વાં ૨૧૦ યુ ૦ સં ૯૭).

વિશેષન. સોમવંશી ધૃતરાષ્ટ્રના સો પુત્રોમાંનો
એક. (ભાર૦ આ૦ ૨૦૧-૨).

વિશેષન (૨). પ્રહલાદ દૈત્યના પુત્રોમાંનો એક,
અને બલિ દૈત્યનો પિતા. (ભાર૦ આ૦
૬૬-૬૯).

એ એક વખત બ્રહ્માત્મ વસ્તુ તે શું એ
પુછવાને સત્ય લોકમાં બ્રહ્મા પાસે ગયો હતો.
તે વખત હાલના ઇન્દ્ર પુરંદરની ભેટ થઈ.
એના મનમાં બ્રહ્મદેવને જે પ્રશ્ન પુછવાનું હતું
તેવો જ પ્રશ્ન ઇન્દ્રે પણ પુછ્યો. બ્રહ્મદેવે બન્નેને
સરખો જ ઉપદેશ કરીને કહ્યું કે હવે તમે
જાતે વિચાર કરો. પછી બન્ને પોતપોતાને
સ્થાને પાછા ગયા. ઇન્દ્ર વિચાર કરીને કૃતાર્થ
થયો. પણ વિશેષને એમ વિચાર ન કરતાં
મનસ્વી વિચાર કરી સિદ્ધાંત બાંધ્યો કે:-

દેહ એ જ આત્મા છે, અને અસ્થિ માંસા-
દિથી બનેલા આ દેહ સધળાંનાં સરખા જ
છે. માટે બ્રહ્મણેને શ્રેષ્ઠ ગણવાનું કાંઈ કારણ
ન હોતાં શ્રેષ્ઠ ગણના એ યોગ્ય નથી. વળી
પુરુષાર્થ ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ એમ
ચાર છે. તેમાં બ્રહ્મણેને માનેલો મોક્ષ પુરુ-
ષાર્થ શ્રેષ્ઠ છે એ યોગ્ય નથી. મારી બુદ્ધિ
પ્રમાણે કામ પુરુષાર્થ જ શ્રેષ્ઠ છે. વિચાર
કરીએ છીએ તો પાપનું ફળ દુઃખ અને
પુણ્યનું ફળ સુખ એ સર્વ માન્ય છે. માટે
જપ, તપ, દેવાર્ચન, પ્રાતઃસ્નાન વગેરે ભવિ-
ષ્યના સુખની ઇચ્છાથી કરે છે તે ભલે કરે;
પણ પ્રસ્તુત તો આ સાધવાને બહાને એ
બધું પાપનાં ફળ ભોગવવા જેવું છે એમ
માનવું જોઈએ. સારાંશ કે બિઠ્ઠલ બ્રહ્મણેના
માર્ગને વિચારવાનું પુરુષેએ કદી અનુસરવો
નહિ અને એમાં વિશ્વાસ રાખવો નહિ.
આવો સિદ્ધાંત બાંધી એણે પોતાના અનુ-
યાયીઓ દૈત્યોને એ મતમાં ભેળવ્યા. એણે
કેટલાક મનુષ્યોને પણ એ જ મતાવલંબી
બનાવી એમની બુદ્ધિમાં મોહ ઉત્પન્ન કર્યો.
આવાં લક્ષણથી વિશેષન અધોગતિ પામ્યો.
એનો પુત્ર બલિ એના સિદ્ધાંતનો અનુયાયી
ન હતો.

કેશિનીના સ્વયંવર કાળે વિશેષનને સુધન્વા
નામના બ્રાહ્મણની સાથે બ્રાહ્મણ અને ક્ષત્રિય
બન્નેમાં શ્રેષ્ઠ કોણ એ પરત્વે વિવાદ થયો
હતો. (ભાર૦ સ૦ ૯૦-૬૭ અને ભાર૦
ઉ૦ ૩૫-૫૧૧).

વિશેષના. ઋષભદેવ વંશના ભૌવન રાજના
પુત્ર ત્વષ્ટાની સ્ત્રી, અને વિરજ રાજની માતા
(ભાગ૦ પંચમ સ્કંદ ૨૦ અ૦ ૧૫).

વિશેહણ. સર્પ વિશેષ. (ભાર૦ આ૦ ૫૭-૯).
વિલોમા. સોમવંશી યદુકુળોત્પન્ન સાત્વતના પુત્ર
અંધક રાજના પ્રપૌત્ર કુકુર રાજનો પૌત્ર,
અને વન્હિ રાજનો પુત્ર, એના પુત્રનું નામ
કપોતરોમા.

વિવર્ધન. એક ક્ષત્રિય વિશેષ. (ભાર૦ સ૦ ૪-૨૭).
વિવસ્વાન. બાર આદિત્યોમાંનો એક આદિત્ય.

એને સંજ્ઞા, રાત્રી અને પ્રભા એ નામની
ત્રણ સ્ત્રીઓ હતી. સંજ્ઞા ચાલુ મન્વંતરના
વિશ્વકર્મા ત્વષ્ટાની દિકરી થતી હતી. તેથી
એને ત્વાષ્ટ્રી નામ પણ હતું. વિવસ્વાનથી
સંજ્ઞાને શ્રાદ્ધદેવ (વૈવસ્વતમનુ), યમ અને
યમુના એમ ત્રણ દુરજન થયાં હતાં. પછી
સંજ્ઞાથી વિવસ્વાનનું તેજ સહન થયું નહિ
તેથી પોતે ઘોડીનું રૂપ ધારણ કરીને વેગળા
રહી અને વિવસ્વાન પાસે છાયારૂપ મોકલ્યું.
કેટલેક કાળે છાયાને સાવણિ, શનિ અને
તપતી એમ ત્રણ અપત્ય જન્મ્યાં. એક
વખત એમ બન્ધું કે યમે કાંઈ સહજ અપ-
રાધ કર્યો, તે ઉપરથી છાયાએ યમને વેઠાય
નહિ એવો શાપ આપ્યો. એ સાંભળીને યમના
મનમાં આવ્યું કે આ મારી માતા હોઈ ન
શકે. કાંકે મા હોય તો પોતાના સંતાનને
આવો શાપ આપે નહિ. મનમાં આમ સંશય
ઉપજવાથી એણે આ શાપની વાત પોતાના
પિતાને કહી. વિવસ્વાને જ્ઞાન દૃષ્ટિથી જોતાં
ખરી વાત જાણી. ત્યારથી એણે સંજ્ઞાની
શોધ કરવા માંડી. અને તે જડતાં પોતે ઘોડાનું
રૂપ ધારણ કરીને એને ભંટ્યો, ત્યારે સંજ્ઞાએ
એને ઝાળખ્યો. તે ઉપરથી બન્નેનો સમા-
ગમ થયો અને વડવા રૂપ સંજ્ઞાને અશ્વિની-

કુમાર નામના બે પુત્રો થયા. પછી સંજ્ઞાને લઈ એ પોતાના લોકમાં આવ્યો.

વિવસ્વાનની સંતતી પૈકી શ્રાદ્ધ દેવ મનુ થયો. પ્રસ્તુત એનો જ મન્વંતર ચાલે છે. યમ દક્ષિણ દિશાનો દિગ્પાળ થયો. યમુના તે યમુના નદીની અધિષ્ઠાત્રી દેવી થઈ. ચાલુ મન્વંતર પૂરો થયા પછી સાવર્ણિ પોતે મનુ થઈ એનો મન્વંતર ચાલશે. શનિ, શનિ મંડળનો અધિપતિ થયો, અને તપતી સોમવંશી પૂરુકુળમાં ઉત્પન્ન થએલા ઋક્ષ નામના રાજાના પુત્ર સંવરણને પરણી. અશ્વિનીકુમારો દેવના વેદ બન્યા.

વિવસ્વાન પ્રતિ ભાદ્રપદ માસમાં સૂર્ય મંડળાધિપતિ થાય છે, છતાં સર્વ કાળ પ્રાધાન્ય એનું જ ગણાય છે.

ચાલુ વૈવસ્વત મન્વંતરમાં બ્રહ્મદેવે મરીચી આદિ ઋષિયો ઉત્પન્ન કર્યા. મરીચીથી કશ્યપ અને કશ્યપથી બાર આદિત્ય થયા.

વિવસ્વાન (૨). ચાક્ષુષ મન્વંતરમાં થઈ ગએલા સપ્ત ઋષિયોમાંનો એક.

વિવસ્વાન (૩). ગરુડે મારેલો એ નામનો એક અસુર.

વિવાલ. ઇલ્લવળ અસુરના રથના ઘોડા. (ભા. ૨૦ ૧૦૯૭-૨૨).

વિવિક્ત. પ્રિયવ્રત રાજાના પુત્ર હિરણ્યરતાના સાત પુત્રોમાંનો છઠ્ઠો પુત્ર.

વિવિક્ત (૨). ઉપર કહેલા વિવિક્તનો દેશ-કુશ દ્વીપના સાતમાંનો છઠ્ઠો દેશ.

વિવિસુ. ધૃતરાષ્ટ્રના સો પુત્રોમાંનો એક. (ભા. ૨૦ ૨૫૦-૬૮-૮૬, ૧૩૧-૫ ભીમસેને આને માર્યો હતો. (ભા. ૨૦ ભી. ૮૮-૨૬, ૬૦-૪૬-૧૨).

વિવિશ. સૂર્યવંશી વિંશનો પુત્ર. એના પુત્રનું નામ ખનીત્ર. (ભા. ૨૦ અશ્વ. ૪-૫).

વિવિન્ધ. સોલ્વપક્ષનો અસુર વિશેષ. ચારદેહીયો આને માર્યો હતો. (ભા. ૨૦ ૧૦૧૬-૨૬).

વિવિશતિ. સોમવંશી ધૃતરાષ્ટ્રના સોમાંનો એક પુત્ર. (ભા. ૨૦ ૬૮-૮૪, વિ. ૩૭-૩). ભીમસેને માર્યો હતો. (ભા. ૨૦ ૬૦-૨-૬, સ્ત્રી. ૧૪-૧૪).

વિવિશતિ (૨). સૂર્યવંશી દિષ્ટકુલોત્પન્ન ચાક્ષુષ રાજાનો પુત્ર. એનો પુત્ર રંભ રાજા.

વિશદ. સોમવંશી પૂરુકુલોત્પન્ન હસ્તિ રાજાના વંશના અજમીઠના પુત્ર વૃહદિથુના વંશના જ્યદ્રથ રાજાનો પુત્ર. એનો પુત્ર સેનન્નિત રાજા.

વિશદ્યકરિણી. નર્મદાને મળનારી નાની નદી વિશેષ. વિશદ્યા. ભારતવર્ષીય મહાનદી વિશેષ. (ભા. ૨૦ ૧૦ ૮૨-૧૧૪, સં. ૯-૨૪).

વિશક્ષન. જે માણસ દાંભિકપણથી યજ્ઞ કરે છે તેને પ્રાપ્ત થનારું નરક.

વિશાખ. કાર્તિકેયનું નામાન્તર હોય એમ જણાય છે. (ભા. ૨૦ ૧૦ ૨૨૮).

વિશાખ (૨). એક ઋષિ વિશેષ.

વિશાખયુષ. યામુનગિરિ ઉપર એક તીર્થ વિશેષ. આ સ્થળે પાંડવો વનવાસ સમયે કેટલાક દિવસ સુધી રહ્યા હતા. (ભા. ૨૦ ૧૦ ૧૭૯-૧૬, શાં. ૧૨-૩).

વિશાખા. સોમની સ્ત્રીઓ પૈકીની એક.

વિશાખા (૨). નક્ષત્ર વિશેષ.

વિશાલ. સૂર્યવંશી દિષ્ટકુલોત્પન્ન તણબિંદુ રાજાને અલંબુષા અપ્સરાની કુખે થએલા ત્રણ પુત્રોમાંનો મોટો પુત્ર. એણે પોતાના નામ ઉપરથી વિશાલા નામે નગરી સ્થાપી હતી. એને હેમચંદ્રનામે પુત્ર હતો. (ભા. ૨૦ ૬૮-૨૧).

વિશાલ (૨). લંકાનો એક રાક્ષસ વિશેષ. (૧૦ ૨૧૦ સુદ૨૦ સં. ૬).

વિશાલ (૩). કૃષ્ણ બલરામનો ગોકુલમાંનો એક સખા-મિત્ર.

વિશાલકર્ણ. એ નામનો એક કિત્રર.

વિશાળા. વિશાળ રાજાએ પોતાને નામે વસાવેલી નગરી. એ જગાએ પૂર્વે કુશલ્લવ વન હતું. દાશરથી રામ વિશ્વામિત્રના યજ્ઞની રક્ષાને સારુ ગયા તે કાળે આ નગરીમાં દિષ્ટકુળનો સુમતિ નામનો રાજા રાજ્ય કરતો હતો.

વિશાળા (૨). બદરિકાશ્રમનું જ નામ (ભા. ૧૦ ૫૨૬. ૪ અ. ૦ ગદ્ય. ૫).

વિશાળા (૩). બગડાની સંજ્ઞાવાળા હિમાલય-
માંથી નિકળેલી નદી વિશેષ.

વિશાળા (૪). સરસ્વતી નદીના સપ્ત પ્રવાહો-
માંનો એક પ્રવાહ.

વિશાલાક્ષ. શિવનો એક પાર્ષદ.

વિશાલાક્ષ (૨). પૂર્વ મત્સ્યદેશાધિપતિ વિરાટ
રાજાના ભાઈઓમાંનો એક. કીચકના મૃત્યુ
પછી આ સેનાપતિ થયો હતો. (ભારત ૧૦
૩૨).

વિશાલાક્ષ (૩). ધૃતરાષ્ટ્રના સો પુત્રોમાંનો એક
પુત્ર. (ભારત ૨૫૦ ૩૮-૧૦૧). ભીમસેને
એને મારી નાંખ્યો હતો. (૮૮-૨૬).

વિશાલાક્ષ (૪). યુધિષ્ઠિરના રાજસૂય યજ્ઞમાં
આવેલો એક રાજા. વસુદેવે સ્વર્ગતપંચક
ક્ષેત્રમાં યજ્ઞ કર્યો તે વખતે પણ સહાય કર-
વામાં હતો. (ભાગ ૧૦ ૨૬:૦ ૨૫૦ ૨૮).

વિશાલાક્ષ (૫). ગરુડનો પુત્ર. (ભારત ૭૦
૧૦૧-૯).

વિશાલાક્ષી. વારાણસી ક્ષેત્રમાં આવેલી સતીની
વિભૂતિ વિશેષ.

વિશુષ્ટિ. સર્પ વિશેષ. (ભારત ૭૦ ૧૦૩-૧૬).

વિશોક. કર્ણે મારેલો પાંડવ પક્ષના કેકય રાજા-
નો પુત્ર.

વિશોક (૨). ભીમસેનનો સારથિ. (ભારત ૨૦
૩૬-૩૦) એનું બીજું નામ અશોક હતું. શ્રી
કૃષ્ણથી ત્રિવક્રને પેટે જન્મેલો હતો (ભાગ ૧૦-૧૦૩).
રક્ષક્ષેત્ર ઉપર એનો અને
ભીમસેનનો સંવાદ થયો હતો. (ભારત ૬૦ ૮૦)

વિશોક (૩). લોહિત્ય નદીને કિનારે આવેલું
અરણ્ય વિશેષ.

વિશ્રવા. રાવણાદિનો પિતા એક ઋષિ. (ભારત
૫૦ ૨૭૫-૧૪). સ્વાયંભુવ મન્વન્તરમાંના
બ્રહ્મપુત્ર પુલત્ય ઋષિથી કર્દમ પ્રજાપતિની
હવિર્ભુવા નામની કન્યાને થએલા બેમાંનો નાનો
પુત્ર. એની સ્ત્રીનું નામ મળી આવતું નથી.
પરંતુ એને વૈશ્રવણ એવા બીજા નામવાળો
સોમ નામે પુત્ર હતો. એનું કુબેર એવું નામ
પણ મળી આવે છે અને એ ઉત્તર દિગ્પાળ
હતો. (૧ વૈશ્રવણ શબ્દ જુઓ).

વિશ્રવા (૨). વૈવસ્વત મન્વન્તરમાંના બ્રહ્મપુત્ર
પુલત્ય ઋષિને તૃણમિદ્ર રાજર્ષિની ગૌ
નામની કન્યાને પેટે થએલો પુત્ર. ભરદ્વાજ
ઋષિની કન્યા દેવવર્ણિની આ વિશ્રવા
ઋષિની પ્રથમવારની સ્ત્રી થાય. એની કૂબે
થએલા એમના પુત્રનું નામ પણ વૈશ્રવણ
જ હતું. (૨ વૈશ્રવણ શબ્દ જુઓ). વિશ્ર-
વા ઋષિને વળી કૈકસી નામની સ્ત્રી હતી.
એ રાવણ, કુંભકર્ણ, શર્પણખા અને વિભી-
ષણ એની માતા થાય. આ શિવાય આ
વિશ્રવાને બીજા પુષ્પોત્કટા, રાકા અને
બલાકા નામે ત્રણ સ્ત્રીઓ હતી. પુષ્પોત્કટા
મહોદર, મહાપાર્શ્વ, પ્રહસ્ત, અને કુંભીન-
સીની મા થાય; રાકાની કૂબે. ખર રાક્ષસ
જન્મ્યો હતો; અને બલાકા તે ત્રિશિરા, દ્વિપણ,
અને વિદ્યુન્મહની મા હતી. છેલ્લી કહેલી
આ ચાર સ્ત્રીઓ રાક્ષસોની કન્યા હતી. એને
ધડવિલા (ધડવિલા) ને પેટે કુબેર નામે પુત્ર
હતો. (ભાગ ૯-૨).

વિશ્રુત. વિદેહવંશી દેવમીઠ જનકનો પુત્ર, એના
પુત્રનું નામ મહાધૃતિ જનક હતું. આ વિશ્રુ-
તનું વાલ્મીકિ રામાયણમાં વિશુદ્ધ એવું નામ
કહ્યું છે.

વિશ્રુત (૨). નર્મદા સંબંધી તીર્થ વિશેષ.

વિશ્રુત (૩). વસુદેવાની કૂબે થએલા પુત્રોમાંનો
એક.

વિશ્વ. એક ગંધર્વ વિશેષ. (૧ તપસ્ય શબ્દ
જુઓ).

વિશ્વ (૨). ભારતના યુદ્ધમાં દુર્યોધન પક્ષનો
એક રાજા.

વિશ્વ (૩). શ્રીમન્નારાયણ. (ભારત ૯૧ ૬૫-
૬૬).

વિશ્વ (૪). એક ક્ષત્રિય. (ભારત ૨૫૦ ૬૮-૩૬).

વિશ્વકર્મા. વૈવસ્વત મન્વન્તરમાંના પ્રભાસ
નામના વસુનો પુત્ર. એ સાલુ મન્વન્તરમાં
દેવોનો શિલ્પી છે. (મત્સ્ય ૨ ૨૫૦ ૯૫).
ત્વષ્ટા એવું એનું બીજું નામ છે, (૪ ત્વષ્ટા
શબ્દ જુઓ). પ્રહ્લાદની પુત્રી વિરાચના

એની સ્ત્રી થાય. બૃહસ્પતિની બહેન બ્રહ્મવા-
દિની યોગસિદ્ધા એની માતા થાય. (હરિં
૧-૩), (વિષ્ણુ ૧-૧૫). અને (વાયુ
૮૪). સવિતાની લાર્યા સંતા એની પુત્રી
થાય. એ સંતા વડવારૂપે અશ્વિનોની જનની
થાય. સંતાથી સવિતાનું તેજ સહન ન થઇ
શકવાથી વિશ્વકર્માએ સવિતાને સરાણે ચડાવી
છાલીને એનું તેજ આપું કર્યું હતું. વિરો-
ચનાને પેટે થએલો દેવાચાર્ય ત્રિશિરા એનો
પુત્ર. (ત્રિશિરા શબ્દ જુઓ). (વાયુ
૮૪). એણે ઈદ્રપ્રસ્થ નગરી નિર્માણ કરી હતી.
સુંદ અને ઉપસુંદને મારવાના સાધન તરીકે
તિલોત્તમા પણ એણે ઉત્પન્ન કરી હતો. (આ
૨૩૧-૧૨). ત્રિપુરને મારવાને સમયે રુદ્રને
એણે રથ બનાવી આપ્યો હતો. (કં ૨૬).
સૂર્યને સરાણે ચઢાવીને એનું એક અષ્ટમાંશ
તેજ છાલી કાઢતાં જે કડકા પડ્યા તેમાંથી
આણે વિષ્ણુનું ચક્ર, શિવનું ત્રિશૂળ, ધનપતિ
કુબેરનું શસ્ત્ર, અને કાર્તિકેયનો લાલો તેમ
જ બીજા દેવોનાં હથિયારો બનાવી આપ્યાં
હતાં. (ડાઉસન પાં ૩૬૪).

વિશ્વકર્મા (૨). સ્વાયંભુવ મન્વન્તરમાંનો એક
પ્રજાપતિ. આણે પોતાની બર્હિષ્મતી નામની
કન્યા સ્વાયંભૂ મનુના મોટા દિકરા પ્રિયવ્રત
સગતને દીધી હતી.

વિશ્વગ. સ્વાયંભુવ મન્વન્તરમાંના મરીચિ ઋષિના
પુત્ર પૂર્ણિમાના બે પુત્રોમાંનો બીજો પુત્ર.

વિશ્વગ (૨). સૂર્યવંશી ઇક્ષ્વાકુ કુલોત્પન્ન પૃથુ-
રાજાનો પુત્ર. એને વિશ્વરૂધિ અને વિશ્વરાશ્વ
એવાં નામાન્તર હતાં. એને ઈંદુ નામનો
પુત્ર હતો. એ પુત્રને પંચુ અંદ્ર અને આર્દ્ર
એવાં નામાન્તરો હતાં.

વિશ્વજિત. તારાને પેટે બૃહસ્પતિથી થએલા છ
પુત્રોમાંનો ત્રીજો પુત્ર. એની ગણના અગ્નિમાં
થાય છે. (ભાર ૧૦ ૨૨૧-૨૪).

વિશ્વજિત (૨). સોમવંશી પૂરુકુલોત્પન્ન કુરુપુત્ર
સુધનુના વંશના જરાસંધ રાજાના કુળમાં
જન્મેલા સત્યજિત રાજાનો પુત્ર. એને પુરંજય

અથવા રિપુંજય નામનો પુત્ર હતો. એને
એના શુનક નામના પ્રધાને મારી નાંખીને
પોતાના પુત્ર પ્રદ્યોતને રાજા બનાવ્યો હતો.
(૩ રિપુંજય શબ્દ જુઓ).

વિશ્વધાર. પ્રિયવ્રત રાજાના પુત્ર મેઘાતિથિના
સાત પુત્રોમાંનો સાતમો.

વિશ્વધાર (૨). શાકદ્વીપ માંહેલા દેશોમાં સાતમો
દેશ. વિશ્વધાર રાજાનો દેશ, તે જ.

વિશ્વપતિ. અગ્નિ વિશેષ. (ભાર ૧૦ ૧૨૩-૧૭).

વિશ્વપદ. ક્ષેત્ર વિશેષ.

વિશ્વલુક. બૃહસ્પતિનો તારાની દૂબે થયેલો
એથો પુત્ર. એની ગણના અગ્નિમાં થાય છે.
એને ગોપતિ એનું નામાન્તર હતું. (ભાર ૧૦
૧૦ ૨૨૧-૨૫).

વિશ્વમાલા. વિંધ્યાચળમાંથી નિકળેલી એક નદી.

વિશ્વરૂધિ. બગડાની સંજ્ઞાવાળો વિશ્વગ તે જ.

વિશ્વરૂપ. વરુણલોકમાંનો એક અસુર વિશેષ.
(ભાર ૧૦ ૨૦ ૬-૧૮).

વિશ્વરૂપ (૨). ઋષભદેવના પુત્ર ભરતની પત્નિ
જની નામની સ્ત્રીનો પિતા.

વિશ્વરૂપ (૩). પ્રલ્હાદની પુત્રી, વિરોચનની
નાની બહેન રચનાને ત્વષ્ટાથી થએલો પુત્ર.
(ભાર ૧૦ ૭૦ ૮-૪ વાયુ ૮૪). (ભાગ ૧૦
૬ ૨૬૦ ૬). એ દેવોનો પુરોહિત થયો હતો.
(ભાગ ૧૦ ૬-૭). ત્રણ ભાષણોમાં એ વચ્ચે
હતો. એને ત્રણ માથાં હતાં માટે એ ત્રિશિર્ષ
અથવા ત્રિશિરા કહેવાતો. એ એક મુખે સોમ-
પાન, એક મુખે સુરાપાન અને ત્રીજે મુખે
વેદાધ્યયન કરતો. એણે ઘણા કાળ સુધી તપ
કર્યું. તેથી ઈદ્રને ભય લાગ્યો. આથી ઈદ્રે એના
તપમાં ભંગાણુ પાડવા અપ્સરા મોકલી.
અપ્સરાએ પોતાથી બને તેટલો પરિશ્રમ
કરતાં પણ આ ચલાયમાન ન થયો. પરિ-
ણામે એનું તપ નિર્વિધન સમાપ્ત થયું અને
એની કાર્તિ ઘણી વધી.

એક વખત એમ બન્યું કે બૃહસ્પતિ દેવ-
લોકમાંથી કાંઈ ગયા હશે તે વખત ઈદ્રે
આને પુરોહિત તરીકે વર્યો, અને ભૂલોક

પર આવીને યજ્ઞ કરવાનો આરંભ કર્યો. તે વખતે શી એ રીતે આજે ગુપ્તપણે દૈત્યોને હવિર્ભાગ આપવા માંડ્યો. એ મોટેથી મંત્ર બોલીને સ્વાહા કહીને દેવોને હવિર્ભાગ આપે અને ધીમેથી સ્વાહા કહીને મંત્ર બોલીને દૈત્યને હવિર્ભાગ આપે. દૈત્યની દિકરીને દિકરો હોવાથી, દૈત્યોમાં એનું મોશાળ હોવાથી, એને દૈત્યો પ્રતિ પક્ષપાત હતો. આમ બનતાં બનતાં દૈત્યો દિન પ્રતિદિન બળવાન થવા લાગ્યા એમ ઇંદ્રને જણાયું. એમ થવાનું કારણ એણે શોધતાં જણાયું કે આ વિશ્વરૂપના કપટથી દૈત્યોને હવિર્ભાગ મળે છે. આ જાણીને ઇંદ્રને ક્રોધ ઉપન્યો અને વિશ્વરૂપ ઉપર અસ્ર ફેંકતાં જ તે તત્કાળ મરણ પામ્યો. (મૂળમાં ઇંદ્રે વજ્ર નાંખ્યું એવા પાઠ છે. પરંતુ તે કાળે વજ્ર ઉત્પન્ન જ થયું નહોતું. માટે અમે અસ્ર શબ્દ યોજ્યો છે). વિશ્વરૂપ મુઓ છતાં ઇંદ્રને ભય લાગતો હતો તેથી એણે એનાં ત્રણે માથાં કપાવીને દેહથી છૂટાં પાડ્યાં. વિશ્વકર્માએ આ માથાં છૂટાં પાડી આખ્યાં તેથી ઇંદ્રે વિશ્વકર્માને હવિર્ભાગ અપાવવા ચાલુ કર્યો.

મુમોચ વજ્રં સકુદ્ર શક્તિશિરસં પ્રતિ ॥૨૩॥
સ પપાત હતસ્તનઃ વજ્રેણદદમાહતઃ ।
પર્વતસ્યેવ શિલરં પ્રણુજં મેદની તલે ॥૨૪॥
તં તુ વજ્રહતં દદ્વા શયાનમચલોપમમ્ ।
ન શર્મ લેભે દેવેન્દ્રો દીપીતસ્તસ્ય તેજસાઃ ॥૨૫॥
હતોઽપિ દીપ્તેજાઃ સર્જીવન્નિવ હિ દૃશ્યતે ।
ઘાતિતસ્ય શિરાંસ્યાજૌ જીવન્તીવાદ્ધૂતાનિ વૈ ॥૨૬॥

(ભા.૨૦ ઉ. ૧૦-૨૪-૨૬).

ક્ષિપ્રં છિન્ધિ શિરાંસિ ત્વં કરિવ્યેઽનુગ્રહં તવ ॥૨૮॥

શિરઃ પશોસ્તે દાસ્યન્તિ ભાગં યજ્ઞેષુ માનવાઃ

एष तेऽनुग्रहस्तक्षन्क्षिप्रं कुरु मम प्रियम् ॥૩૧॥

एतच्छ्रत्वा तु तक्षा स महेन्द्रवचनात्तदा ।

શિરાંસ્યથ ત્રિશિરસઃ કુઠારેણાચ્છિન્નત્તદા ॥૪૮॥

(ભા.૨૦ ઉ. ૧૦-૩૮-૪૦).

વિશ્વરૂપા, ક્રમઘેનુની દુહિતા. (ભા.૨૦ ઉ. ૧૦૨-૮).

વિશ્વસ. સૂર્યવંશી ધક્વાકુ કુળના કુશાન્વયમાં જન્મેલા મહરવાન રાજનો પુત્ર. એને પ્રસેન-જિત નામે પુત્ર હતો.

વિશ્વસહ. ધક્વાકુ કુળોત્પન્ન વૃદ્ધશર્મા રાજનો પુત્ર. એનો પુત્ર તે ખટ્વાંગ રાજ.

વિશ્વસૃટ. સકળ વિશ્વને ઉત્પન્ન કરનાર બ્રહ્મદેવ.

વિશ્વસૃટ (૨). સહસ્ર સંવત્સર સુધી યજ્ઞ કરનાર એક રાજર્ષિ. (ભા.૨૦ ૫૦ અ. ૨૨).

વિશ્વસૃટ (૩). બ્રહ્મસાવર્ણિ મનવન્તર માંદલા વિજ્યુના અવતારનો પિતા.

વિદ્યા. પ્રાચેતસ દક્ષે ધર્મ ઋષિને લાર્યાર્થે આપેલી દશ કન્યામાંની એક. (ભા.૨૦ અ. ૧૬-૧૨). એના પુત્રો તે વિશ્વેદેવો. (મત્સ્ય. ૨૦૩).

વિદ્યા (૨). ભારતવર્ષીય નદી વિશેષ.

વિદ્યાચી. એક અપ્સરા વિશેષ. (ભા.૨૦ સ. ૧૦-૧૨). યયાતિએ એની સાથે રમણ કર્યું હતું. (અ. ૧૦ ૭૮-૮). પ્રાધાની અપ્સરા કન્યાઓમાંની એક.

વિદ્યાત્મા. વિશ્વના આધારભૂત પરમાત્મા તે.

વિદ્યામિત્ર. સોમવંશી પૂરુરવાના પુત્ર-વિજયના કુળના કુશ અથવા કુશિક રાજના પ્રપૌત્ર કુશાંજી રાજનો પૌત્ર અને ગાધિ રાજનો પુત્ર. આ ગાધિએ પોતાની કન્યા સત્યવતી ઋચિક ઋષિને આપી હતી.

પોતાની સ્ત્રીમાં ભૂયઃ ઋષિના પ્રસાદે આને ઉત્પન્ન કરાવ્યો હતો. એનો જન્મ બ્રહ્મણ કુળમાં સત્યવતીને પેટે થાત પણ સત્યવતીએ પોતાને ખાવાને અભિમંત્રિત ચરુ પોતાની માતાને ખાવા (અનુ. ૭-૪૭, હરિ. ૧-૭, વા.યુ. ૮૧, ભાગ. ૮-૧૬). આપ્યો તેથી આનો જન્મ ક્ષત્રિય કુળમાં (સત્યવતીની માને પેટે) થયો. (ઋચિક ઋષિ શબ્દ જુઓ). તોપણ પૂર્વના તપના પ્રભાવે કરીને આને બ્રહ્મર્ષિપણું મળ્યું અને એ બ્રહ્મણોમાં ભળ્યો. એ સંબંધે ઇતિહાસ એમ છે કે:—

ક્ષત્રિય હતો ત્યારે એનું નામ વિશ્વરથ

હતું. (હરિં ૧-૨. વાયુ ૦ ૬૭). એની સ્ત્રીનું નામ હૈમવતી હતું. એને શાલાવતી, દષ્ટવતી, રેણુ અને માધવી નામની બીજી સ્ત્રીઓ હતી. (હરિં ૧-૨૭ વાયુ ૦ ૬૧).

એક વખત વિશ્વામિત્ર રાજા કાંધક સેના પોતાની જોડે લઇને અરણ્યમાં મૃગયા સારુ ગયો. (આં ૧૯૧ ૨૧૦ ૧-૫૬). રસ્તામાં વસિષ્ઠ ઋષિને આશ્રમ આવ્યો. ત્યાં એ વસિષ્ઠ ઋષિનાં દર્શન કરવાં એવું મનમાં આણીને આશ્રમમાં ગયો. એણે વસિષ્ઠ ઋષિનાં દર્શન કર્યાં. વસિષ્ઠે એનો સત્કાર કરીને સેના સહિત જમવા સારુ રોક્યો. વસિષ્ઠે પોતાની કામધેનુના પ્રલાવથી બધાને મિષ્ટાન્ન ભોજન કરાવ્યું. આથી સંતોષ પામીને એણે પોતાને નગર જવું જોઈતું હતું પણ તેમ ન કરતાં એણે વસિષ્ઠ પાસે તેની કામધેનુની માગણી કરી. વસિષ્ઠે ન આપી એટલે બલાતકારે તેને લઇ જવા માંડી. પણ તેમાં ન ફાવવાથી નિરૂત્સાહી બની પોતાની નગરીમાં ગયો. (૩ વસિષ્ઠ શબ્દ ભુઓ).

આ પ્રમાણે હાર ખાઇને પોતાના નગરમાં આવ્યા પછી એણે પોતાના સો પુત્રો સહિત ઘણું લસકર જમાવ્યું અને તે લઇને વસિષ્ઠ ઉપર ચઢી ગયો. તે પ્રસંગે વસિષ્ઠના હુંકાર માત્રથી એના નવ્વાણુ પુત્રો બળી ગયા. માત્ર એક જ ગમે તેમ ઉગર્યો. આથી વિશ્વામિત્રને પરમ દુઃખ થયું અને તે પોતાના નગર પ્રતિ પાછો આવ્યો. પછી પેલા ઉગરેલા પુત્રને ગાદી ઉપર બેસાડી પોતે હિમવાન પર્વત ઉપર જઇ ત્યાં ઘોર તપ કરવા માંડ્યું. તપના ફળ તરીકે અનેક શસ્ત્રાસ્ર સંપાદન કરી વસિષ્ઠના આશ્રમે પાછો આવ્યો અને વસિષ્ઠ પર એની વૃષ્ટિ કરી. એ જોઇને વસિષ્ઠ પોતાનો અલ્પહંડ હાથમાં લઇને એના સામા આવ્યા અને વિશ્વામિત્રે જે જે શસ્ત્ર અને અસ્ત્રોની વૃષ્ટિ કરી એ બધાંનું પોતે મોટું રૂપ ધારણ કરી લક્ષણ કરી ગયા. તે દિવસથી વિશ્વામિત્રને આલ્પણુવ પ્રાપ્ત

કરવાની ઉત્કટ ઇચ્છા ઉત્પન્ન થઇ (વાં ૨૧૦ આં ૨૦ ૫૫-૫૬).

વિશેષ તપ કરીને આલ્પણુવ સંપાદન કરવાનો નિશ્ચય કરીને એ નિકળ્યો. એની સ્ત્રી પણ એની જોડે ગઇ, એણે ઘણા કાળ પર્યન્ત ઘોર તપ કર્યું. દેવોએ અનેક વિધન નાંખ્યાં છતાં યુક્તિ પ્રયુક્તિથી બધામાંથી બચીને અનેક સહસ્ર વર્ષ સુધી તપ કરી છેવટે તપ પૂરું કર્યું. આથી પ્રસન્ન થઇ દેવોએ એને અલ્પર્ષિ તરીકે સંબોધ્યો. (આં ૧૯૧-૬૦, ૨૧૦ ૪૧-૪૨). પણ એણે પ્રાર્થના કરી કે મને વસિષ્ઠ અલ્પર્ષ કહે તો જ ખરું. દેવો કહે કાળાંતરે એમ પણ બનશે. (વાં ૨૧૦ આં ૨૦ ૫૭).

પછી વિશ્વામિત્રે ગૃહસ્થાશ્રમ કર્યો. વિશ્વામિત્રને મધુચંદ, દેવરાત (શુન:શેષ) અક્ષીણ, શકુંત, બ્રહ્મ, કાલપથ, યાગવલ્ક્ય, સ્વૃણ, મહાવ્રત, ઉલૂક, યમદૂત, સૈંધવાયન, વલ્યુજ, ગાલવ, વજ્ર, સાલંકાયન, લીલાઢ્ય, નારદ, દૂર્યોમુખ, વાદુલિ, મુસલ, વક્ષોગ્રીવ, આંત્રિક, નૈકદ્દ, શિલાયૂપ, શિત, શુચિ, ચક્રક, મારુતંતવ્ય, વાતસ, આશ્વલાયન, શ્યામાયન, ગાર્ગ, બ્રહ્મલિ, સુશ્રુત, કારીષિ, સંશ્રુત્ય, પંર, પૌરવ, તંતુ, કપિલ, તાડકાયન, ઉપગહન, અસુરાયણ, માર્દમર્ષિ, હિરણ્યાક્ષ, જંગારિ, ભૂતિ, વિભૂતિ, સુત, સુરકૃત, અરાલિ, નાયિક, ચાપેય, ઉજ્જયન, નવતંતુ, બકનખ, સેયન, યતિ, અંભોરહ, ચારુમત્રય, શિરીષિ, ગાર્દભિ, ઊજ્જયોનિ, ઉદાપેક્ષી, નારદિ, કતિ, પાણિન, સાદુકૃતિ, મુદ્ગલ અને દેવળ ઇ. ઇ. સો પુત્રો હતા. (અં ૫-૫૦, ભાં ૯-૧૬, ૨૧૦ ૧-૫૭ હરિં ૧-૨૭-૩૨)

આ શિવાય વિશ્વામિત્રને માધવીને પંડે થએલો અષ્ટક નામે પુત્ર હતો. માધવી યવાતિ રાગની કન્યા હતી અને બસે શ્યામકર્ણ ઘોડા આપી તેને બદલે એક પુત્ર થાય ત્યાં સુધી વિશ્વામિત્ર તેને પોતાને ત્યાં રાખી હતી.

(૭૦ ૧૧૮-૧૫-૧૮). એમાં ગાલવ કરીને જે પુત્ર હતો એનું મૂળ નામ મળી આવતું નથી. ગાલવ નામ પડવાનું કારણ જાણવાને (૨. ગાલવ) શબ્દ જુઓ.

વિશ્વામિત્ર તપ કરવા ગયા હતા તે વખતે ગાલવ અને એની મા-વિશ્વામિત્રની સ્ત્રી એનું દુષ્કાળ વખતે પાલન પોષણ કરીને સત્યવ્રત રાજ્યએ એમને ઉગાર્યા હતાં; એ ઉપકારનો બદલો ત્રાળવા વિશ્વામિત્રે એના આચાર્ય થવાનું કબુલ્યું. સત્યવ્રત રાજ્યને સંદેહીએ સ્વર્ગે જઈ ત્યાંનાં સુખ ભોગવવાની તીવ્ર ઇચ્છા થઈ હતી. એ સારુ આચાર્ય પદ સ્વીકારીને વિશ્વામિત્રે એ કાર્ય પાર ઉતાર્યું. પરંતુ વસિષ્ઠે એ કૃત્ય સારુ એનું ઉપહાસ કર્યું અને એને બ્રહ્મર્ષી તરીકે સંબોધ્યો નહિ. (ત્રિશંકુ શબ્દ જુઓ).

સારાંશ એ કે વિશ્વામિત્ર જે જે કરે તે તે વસિષ્ઠ અમાન્ય કરે અને એની બ્રહ્મર્ષિમાં ગણના જ કરે નહિ. આ ઉપરથી વિશ્વામિત્રને પણ વસિષ્ઠ પર એટલો દ્રેષ થયો કે વસિષ્ઠ જે જે કહે તેને ખોટું પાડવાને એ ઘણો જ પ્રયત્ન કરે. એક સમય વસિષ્ઠે ઈંદ્રની સભામાં હરિશ્ચન્દ્રની સ્તુતિ કરી. આ વિશ્વામિત્રને રુચ્યું નહિ અને વસિષ્ઠના કહેવા પ્રમાણે હરિશ્ચન્દ્ર સત્યવાદી નથી એમ ઠરાવવા, એને સત્યથી ચળાવવા એણે ઘણો જ પરિશ્રમ કર્યો. એટલું જ નહિ પણ છળ ધરાધરી કર્યું. પરંતુ હરિશ્ચન્દ્ર સત્યથી ચળ્યો નહિ. (હરિશ્ચન્દ્ર શબ્દ જુઓ) (ભા. ૨૦ વાં ૭૭-૭૭, ૬૦ ભાગ ૭-૧૮).

વસિષ્ઠને મારી નાંખવા સારુ પોતાના આશ્રમ આગળ તેને ખેંચી લાવવાને આણે સરસ્વતી નદીને આજ્ઞા કરી હતી. સરસ્વતી બન્ને મહા તપસ્વીઓના શાપનાં ભયથી બહીતી બહીતી વસિષ્ઠ પાસે ગઈ, અને એની અનુમતિથી તેને વિશ્વામિત્રના આશ્રમ તરફ વહેવડાવી ગઈ. પણ બ્રહ્મહત્યાના ભંયથી પાછા ખેંચી ગઈ. આથી ક્રોધ કરી વિશ્વામિત્રે

સરસ્વતીને તારૂં પાણી લોહી જેવું થાઓ એવો શાપ દીધો હતો. (ભા. ૨૦ શાં ૪૩-૩૮)

આમ થતાં થતાં એમ બન્નું કે કાંઈ પણ ઠેકાણે વસિષ્ઠની સન્નિધિ કાંઈ વિશ્વામિત્રની વાત કાંદે તો ત્યાં વસિષ્ઠ ડોકું હલાવીને કહે કે વિશ્વામિત્ર તે વિશ્વામિત્ર જ. એના જેવો તપસ્વી કાંઈ નથી. વળી હરિશ્ચન્દ્ર રાજ્યએ વરુણને ભોગ આપવાને શુનઃશેષને વેચાતો લીધો હતો તે યજ્ઞ કરવામાં વિશ્વામિત્રને હોત્ર, એટલે યજ્ઞમાં પૂર્વ દિશામાં ખેશીને ઋત્વિજનું કાર્ય કરનાર, નિમવાને વસિષ્ઠે અનુમતિ આપી, તેથી વિશ્વામિત્રને પાર વગરનો હર્ષ થયો. વિશ્વામિત્રે શુનઃશેષને બળિ કરાતો બચાવ્યો. શુનઃશેષના બાપે તો એને યજ્ઞમાં બલિદાન કરવાને વેચી દીધો હતો એટલે શુનઃશેષે પુછ્યું કે હું હવે પુત્ર જાનો ? તે વખત વસિષ્ઠે કહ્યું કે વિશ્વામિત્રનો. શુનઃશેષ બ્રાહ્મણનો દિકરો હતો; એને પોતાનો દિકરો કહ્યો એટલે વસિષ્ઠ પોતાને બ્રાહ્મણ કહ્યા બરાબર જ થયું એમ ગણીને વિશ્વામિત્રને બમણો આનંદ થયો. (શુનઃશેષ શબ્દ જુઓ). છતાં વસિષ્ઠે અદ્યાપિ વિશ્વામિત્રને મોંઢે એને બ્રહ્મર્ષિ કહ્યો નહોતો.

વસિષ્ઠ મારા મોં ઉપર મને બ્રહ્મર્ષિ ક્યારે કહે છે એની વિશ્વામિત્રે ઘણા વર્ષ પર્યન્ત વાટ જોઈ. હરિશ્ચન્દ્ર રાજ્યની પછી સૂર્યવંશમાં વીસ રાજ થઈ ગયા. જ્યારે એકવીસમો રાજ કલ્માષપાદ અયોધ્યામાં રાજ્ય કરતો હતો તેવામાં વસિષ્ઠે વિશ્વામિત્રની પૂઠ પાછળ એને બ્રહ્મર્ષિ કહેવા માંડ્યો. આથી, ક્રોધ કરી વિશ્વામિત્રે રાક્ષસયોનિ પામેલા કલ્માષપાદ રાજ પાસે વસિષ્ઠના સો પુત્ર ખવરાવી દીધા. એમ થતાં પણ વસિષ્ઠે કશું સાં નરતું કહ્યું નહિ આ ઉપરથી વિશ્વામિત્ર હેવટે થાકીને સ્વસ્થ રહ્યો.

વસિષ્ઠ પ્રતિ આનો દ્રેષ શંભો છે કે નહિ એની પરીક્ષા કરવા યમ-ધર્મ જાતે વસિષ્ઠનું રૂપ ધારણ કરીને એક વખત વિશ્વામિત્ર

પાસે આવ્યા. એમણે આવીને અન્ન સારુ પ્રાર્થના કરી. તે ઉપરથી એણે રસોઇ કરાવી. પછી જુએ છે તો વસિષ્ઠ મળે નહિ આથી એ વસિષ્ઠની વાટ જોતો જોતો ઉભો રહ્યો. પણ વસિષ્ઠ રૂપધારી યમ સોવર્ણ પર્યન્ત આવ્યો જ નહિ. એટલા કાળ સુધી વિશ્વામિત્ર તપ કરતો ઉભો જ રહ્યો. યમે આવીને જોયું તો રસોઇ તૈયાર કરીને એ ઉભો જ રહ્યો છે. આથી સંતુષ્ટ થઇ એણે ભોજન કર્યું. જાણે તરતનું રાંધેલું હોય નહિ એવું એ અન્ન રહ્યું હતું. પછી વિશ્વામિત્રને ધ્વજાર્ષિ કહી યમ પોતે સ્વધામ ગયા તે સમયથી વિશ્વામિત્રને વસિષ્ઠની જોડે સ્નેહ સંબંધ થયો તે અઘાપિ ચાલુ જ છે (૧૧૦ રાં ૫૧૦ સં ૬૫). આ જ સો વર્ષમાં વિશ્વામિત્રના શિષ્ય ગાલવે એની ધણી જ સેવા કરી હતી તેથી પ્રસન્ન થઈ વિશ્વામિત્રે એને સંપૂર્ણ વિદ્યા પ્રાપ્ત થાય એવો વર આપ્યો હતો. (૩ ગાલવે શબ્દ જુઓ (ભા. ૨૦૦ ઉં ૧૦૬-૧૧૬).

એક વખત દુષ્કાળમાં કશું ખાવાનું ન મળવાથી જૂખથી હેરાન થઇ વિશ્વામિત્રે એક ચાણડાલના ધરમાંથી કુતરાનું માંસ ચોરવાનું ધાર્યું હતું. તે વખત ચાણડાલ જાગતો હતો એણે વિશ્વામિત્રને આવું નકારું કર્મ કરતાં વાર્યો. આ ઉપરથી દુખને સમયે અલક્ષાભક્ષ કરીને પણ પ્રાણ ઉગારવા એવા આશયનો એ એની વચ્ચે સંવાદ થયો હતો. (શાં. ૧૪૧).

આણે પોતાના યજ્ઞની રક્ષા સારુ દશરથ પાસેથી રામ અને લક્ષ્મણને માગી આપ્યા હતા. રામને હાથે તાટકાનો વધ કરાવી અહલ્યાનો ઉદ્ધાર થયા બાદ રામનાં સીતાની સાથે લગ્ન કરાવી પછી પોતે ત્યાંથી છુટા પડ્યા.

વિશ્વામિત્રના કુળમાં એમના સુદ્ધાં તેર ઋષિયો મંત્રદ્રુષ્ટા થયા છે. તેમનાં નામ આ પ્રમાણે છે. વિશ્વામિત્ર પોતે, દેવરાત

(શુન:શેષ). મધુચંદ્ર, અધમર્ષણ, અષ્ટક લોહિત (રોહિત), ભતકાલ, માંજુધિ, દેવશ્રવા, દેવરાત, ધનંજય, શિશિર અને શાલંકાયન (મત્ર. ૨૫૦ અં ૧૪૫).

નીચે જણાવ્યા પ્રમાણે એના કુળની દશ વંશમાલિકાઓ છે. કુશિક, લોહિત (રોહિત), રૌક્ષક, કામકાયન, અજ, કત, ધનંજય અધમર્ષણ, પૂરણ અને ઇંદ્રકૌશિક. આ પ્રત્યેક વંશમાલિકાનાં પ્રવરો આ પ્રમાણે છે.

(૧) કુશિક કુલોત્પન્ન:-ળીજો વિશ્વામિત્ર, વૈકૃતિ, ગાલવ, વતંડ, અલંક, અલય આયતાયન, ઉલૂપ, ઔપગહય, પયોદ, જનપાદય, ખરવાક, હલયમ, સાધિત વારતુ અને કૌશિક. આ ઋષિયો વૈશ્વામિત્ર, દેવરાત, ઐદલ, એ ત્રણ પ્રવરના છે.

(૨) લોહિત કુલોત્પન્ન:-વૈશ્વામિત્ર, આષ્ટક લોહિત અથવા વૈશ્વામિત્ર માધુચંદ્રસ, આષ્ટક; કિંવા વૈશ્વામિત્ર, આષ્ટક; એવાં ત્રણ ત્રણ અગર બધાં પ્રવરના છે.

(૩) રૌક્ષક કુલોત્પન્ન:-વૈશ્વામિત્ર, ગાયન, રૈવણ કિંવા વૈશ્વામિત્ર, રૌક્ષક, રૈવણ આવાં ત્રણ પ્રવરના.

(૪) કામકાયન કુલોત્પન્ન:-દેવશ્રવા, સુ-જાતેય, સૌસુક, કારુકાયન, વૈદેહરાત, કુશિક વગેરે ઋષિયો, વૈશ્વામિત્ર, દેવશ્રવસ, દેવરાત એવાં ત્રણ પ્રવરના છે.

(૫) અજ કુલોત્પન્ન:-ધનંજય, કપદેય, પરિકૂટ અને પાણિનિ એ ઋષિયો વૈશ્વામિત્ર, માધુચંદ્રસ, અજ અથવા આલ એવાં ત્રણ પ્રવરના.

(૬) કત કુલોત્પન્ન:-વૈશ્વામિત્ર, કાત્ય, આક્ષીલ, એવાં ત્રણ પ્રવરના.

(૭) ધનંજય કુલોત્પન્ન:-વૈશ્વામિત્ર, માધુચંદ્રસ, ધ્યાનંજય એવાં પ્રવરના.

(૮) અધમર્ષણ કુલોત્પન્ન:-વૈશ્વામિત્ર અધમર્ષણ; અને કૌશિક એવાં પ્રવરના.

(૯) પૂરણ કુલોત્પન્ન:-વૈશ્વામિત્ર, પૂરણ, કિંવા વૈશ્વામિત્ર, દેવરાત, પૂરણ, અને

(૧૦) ઇન્દ્ર કૌશિક કુલોત્પન્ન:-વિશ્વામિત્ર
અંદ્રકૌશિક એવાં બેજ પ્રવરોના છે.

ઉપર જે દશ કુળ ગણાવ્યાં તે શિવાય
આશ્મરથ્ય, સાહુલ, ગાથિન, વૈણ્વ, હિર-
ણ્યરેતસ, સુવર્ણરેતસ કપોતરેતસ, શાલ-
કાયન, ધૃતકૌશિક, કથક અને રોહિણુ, એવા
યે ભેદ છે. એમનાં પ્રવર અનુક્રમે આ
પ્રમાણે છે:—

(૧) વૈશ્વામિત્ર, આશ્મરથ્ય, વાધુલ; (૨)
વૈશ્વામિત્ર, સાહુલ, માહુલ; (૩) વૈશ્વામિત્ર,
ગાથિન, રૈણ્વ; (૪) વૈશ્વામિત્ર, ગાથિન,
વૈણ્વ; (૫) વૈશ્વામિત્ર, હિરણ્યરેતસ; (૬)
વૈશ્વામિત્ર, સુવર્ણરેતસ; (૭) વૈશ્વામિત્ર, કપો-
તરેતસ; (૮) વૈશ્વામિત્ર, શાલકાયન, કૌશિક;
(૯) વૈશ્વામિત્ર, ધૃતકૌશિક; (૧૦) વૈશ્વામિત્ર,
કથક; અને (૧૧) વૈશ્વામિત્ર, માધુચ્છંદસ,
રોહિણુ.

કમલાયજ, આશ્મરથ્ય, ચંચુલિ એમનાં
પ્રવરો:—

વિશ્વામિત્ર, આશ્મરથ્ય, વંલુલિ; અને
ઉદરેણુ, કથક; ઉદાવહિ; શાઠ્યાયનિ, કરીરાશી,
શાલકાયનિ, લાવકિ, મૌંજયનિ આ ઋષિયો
વિશ્વામિત્ર, ખિલખિલિ, આજ, એ પ્રવરોના
ગણાય છે.

આ વિશ્વામિત્ર ચાલુ મન્વન્તરમાં કાર્તિ-
ક માસમાં સૂર્યના સમાગમમાં સંચાર કરે
છે. (૩ ઉર્જ શબ્દ જુઓ).

તેમ જ વિશ્વામિત્ર પ્રસ્તુતના સઠ ઋષિયો
પૈકીનો એક છે.

વિશ્વામિત્ર (૨). આ જ કુળનો એ નામનો
ખીન્ને એક ઋષિ.

વિશ્વામિત્રા તીર્થ. એક તીર્થ વિશેષ. (ભાર૦
૫૦ ૮૧-૧૩૯).

વિશ્વામિત્રા. નદી વિશેષ. (ભાર૦ ભી૦ ૯-૨૬).

વિશ્વામિત્રી. નદી વિશેષ.

વિશ્વાવસુ. પ્રાધાને પેટે થએલા દેવ ગંધર્વો
પૈકી એક. આ પ્રતિ વર્ષે શ્રાવણ માસમાં
સૂર્યની સાથે સંચાર કરે છે. (૫. નભ શબ્દ
જુઓ) (ભાર૦ આ૦ ૬૬-૪૭, સ૦ ૭-૨૨).

વિશ્વાવસુ (૨). ચિત્રસેન ગંધર્વનો પુત્ર. એ
બ્રાહ્મણના શાપને લઇને કંબંધ નામે રાક્ષસ
થયો હતો અને જેને રામે મારીને મોક્ષ
આપ્યો હતો તે. (ભાર૦ ૫૦ ૨૮૦-૪૨).
અને (વા૦ રા૦ ૭૦-૭૧).

વિશ્વાવસુ (૩). જમદગ્નિ ઋષિયો રૈણ્વકાને
થએલા પુત્રોમાંનો એક (૫૦ ૧૧૭-૧૧).

વિશ્વાવસુ (૪) માત્યવાન રાક્ષસની અનલા
નામની કન્યાનો પતિ. (વા૦ રા૦ ઉત્તર૦
સ૦ ૬૧-૧૬).

વિશ્વેદેવ. વિશ્વા નામની સ્ત્રીને ધર્મ ઋષિયો
ઉત્પન્ન થએલા દશ પુત્ર હતાં તે. ચાલુ
મન્વન્તરમાં એઓ સાત પ્રકારના દેવો પૈકી
છે. વિશ્વેદેવોનાં નામ આ પ્રમાણે છે:—

ક્રતુ. દક્ષ. વસુ, સત્ય, કાલકામ, મુનિ,
કુરજ, મનુજ, ખીજ અને રાયમાન.

વિશ્વાયાશ્ચ તથા પુત્રા વિશ્વેદેવાઃ પ્રકીર્તિતાઃ॥૧૨॥

ક્રતુર્દક્ષો વસુઃ સત્યઃ કાલકામો મુનિસ્તથા ।

કુરજો મનુજો બીજો રોચમાનશ્ચ તે દશ ॥૧૩॥

(મત્સ્ય૦ આ૦ ૨૦૩-૧૨-૧૩).

વિશ્વેશ્વર. સકળ જગતનો ઇશ્વર.

વિશ્વેશ્વર (૨). કાશીમાં સ્થાપન કરેલું શિવલિંગ.

વિષપ્રસ્થ. નૈમિષારણ્યમાંનું તીર્થ વિશેષ.

વિપયા. ધૃષ્ટદ્યુમ્નિ પ્રધાનની કન્યા અને ચંદ્રહાસ
રાજની સ્ત્રી,

વિપ્રચી. ઋષભદેવ વંશના વિરજ રાજની સ્ત્રી.

વિપ્રચી (૨). ક્ષત્ર સાવર્ણિ મન્વંતરમાં થનારા
વિષ્ણુના અવતારની માતા.

વિષ્ટરાશ્વ. વિશ્વજ રાજનું નામાન્તર.

વિષ્ણુ. વ્યાપક પરમાત્મા તે. હરિ શબ્દ જુઓ.

વિષ્ણુ (૨). વૈકુંઠ નામના વિષ્ણુ જે વૈકુંઠમાં
વસે છે તે.

વિષ્ણુ (૩). બાર આદિત્યો માંહલો એક. એ
કાર્તિક માસમાં સૂર્યમંડલનો અધિપતિ
થાય છે. (૩ ઉર્જ શબ્દ જુઓ).

વિષ્ણુ (૪). ત્રણની સંજ્ઞાવાલા ભૃગુના કુળનો
એક ઋષિ.

વિષ્ણુ (૫). નિત્યમુક્ત વિષ્ણુની જેટલી મૂ-
ર્તિયો હોય તેને આ નામ લગાડાય છે.

વિષ્ણુ (૬). ધૃતિમાન નામના અસિનું નામા-
ન્તર. (ભાર૦ ૫૦ ૨૨૩-૧૨).

વિષ્ણુ (૭). એદી દેશનો એક ક્ષત્રિય એને કણે
માયો હોતો (ભાર૦ ૬૦ ૫૧-૪૯).

વિષ્ણુધર્મા. ગરુડનો પુત્ર. (ભાર૦ ૭૦ ૧-૧૩)

વિષ્ણુપદ. એક પર્વત.

વિષ્ણુપદ (૨). નિષધ પર્વત ઉપરનું એક સરો-
વર જેમાંથી જ્યોતિષ્મતી નદી નિકળી છે.

વિષ્ણુપદી. ગંગા નદીનું મૂળ નામ. (દેવી
ભાગ૦ ૯ સ્કં ૧૩ અ૦).

વિષ્ણુપંચક. વ્રત વિશેષ. (અશ્વ૦ ૧૧૪-૧૪).

વિષ્ણુયશ. એક બ્રાહ્મણ-કલ્કા અવતારનો પિતા.

વિષ્ણુરથ. ગરુડ તે જ.

વિષ્ણુરાત. પાંડવવંશીય પરીક્ષિત રાજાનું ના-
માન્તર.

વિષ્ણુલોક. નિત્યમુક્ત વિષ્ણુ જ્યાં સાકાર રહે
છે તે લોક. કોષ્ટ એને વૈકુંઠ કહે છે. પરન્તુ
વૈકુંઠ જૂદું છે અને આ લોકની પછીથી
ઉત્પન્ન થયેલું છે.

વળ્ણુવર્મા. એદી દેશનો એક ક્ષત્રિય. એને કણે
માયો હોતો. (ભાર૦ ૬૦ ૫૧-૪૯).

વિષ્ણુવૃદ્ધ. સૂર્યવંશી ધક્ષવાકુ કુલોત્પન્ન ત્રસ-
દસ્યુ રાજાના પુત્રોમાં મોટો. એ બ્રાહ્મણ
થયો હોતો.

વિષ્ણુવૃદ્ધિ. વિષ્ણુવૃદ્ધનું જ નામ હશે.

વિષ્ણુકસેન. વિષ્ણુનું નામ.

વિષ્ણુકસેન (૨). વિષ્ણુનો પાર્શ્વ. (ભાર૦ સ૦
૭-૧૯).

વળ્ણુકસેન (૩). એક બ્રહ્મર્ષિ.

વળ્ણુકસેન (૪). સોમવંશી પુરુકુલોત્પન્ન અજ-
મીઠના પુત્ર બહુદિયુના વંશના બ્રહ્મદત્ત રા-
જાને ગૌ અથવા સરસ્વતી નામની સ્ત્રીને
પેટે થયેલો પુત્ર. એનો પુત્ર તે ઉદ્દક્ષવન
રાજા.

વિષ્ણુકસેન (૫). બ્રહ્મસાવર્ણિ મન્વંતરમાં થ-
નારો વિષ્ણુનો અવતાર.

વિષ્ણુકસેન (૬). ઈંદ્ર સાવર્ણિ મનુનું પણ આ
જ નામ પડશે.

વિષ્ણુગન્ધ. સૂર્યવંશી ધક્ષવાકુ વંશના પૃથુરાજનો
પુત્ર. આર્દ્રકનો પિતા. (ભાર૦ ૫૦ ૨૦૫-૩,
અતુ ૧૭૭-૬૭).

વિસર્જન. યાદવોનું એક કુળ.

વિસ્પષ્ટ. ઈંદ્રજિતનો અનુચર એક રાક્ષસ. (ભાર૦
૫૦ અ૦ ૨૮૯-૯૦).

વિહંગ. સર્પ વિશેષ. (ભાર૦ આ૦ ૫૭-૧૧)

વિહંગમ. ખર રાક્ષસના બાર અમાત્યોમાંનો
એક.

વિહંગમ (૨). ધર્મ સાવર્ણિ મન્વંતરમાં થ-
નારો દેવ વિશેષ.

વિહુવ્ય. વર્ચા ઋષિનો પુત્ર એનો પુત્ર મિહુવ્ય
(વીતહુવ્ય શબ્દ જુઓ.)

વિક્ષર. કશ્યપની સ્ત્રી દનાયુના પુત્રોમાંનો એક.

વીતહુવ્ય. સૂર્યવંશી શર્યાતિ પુત્ર હૈહયના દશે

સ્ત્રીઓ મળીને થયેલા સો પુત્રોમાં મુખ્ય.

એને પોતાને પણ સો પુત્ર હતા, એણે કા-

શીના રાજા સૌદેવ ઉપનામવાળા દિવોદાસ

રાજાને અત્યંત ત્રાસ આપીને રાજ્યપરથી

ઉઠાડી મૂક્યો અને પોતે ત્યાં રહેવા લાગ્યો.

કેટલેક કાળે દિવોદાસના પ્રતર્દન નામના

પુત્રે એકલાએ જ કાશી આવી એનું ભયંકર

યુદ્ધ કર્યું કે વીતહુવ્યના સોએ પુત્ર તેમાં

માર્યા ગયા. પછી પ્રતર્દન વીતહુવ્યને મારવા

એના ઉપર ધાયો. આ ઉપરથી એ નાઠો અને

અવન ભાર્ગવના આશ્રમમાં ભરાઈ ગયો.

પૂઠે લાગેલો પ્રતર્દન ત્યાં આવ્યો અને ઋ-

ષિની વિનતિ કરી કે વીતહુવ્યને મારે સ્વા-

ધીન કરો. અહીં કોષ્ટ ક્ષત્રિય નથી; અમે

બધા બ્રાહ્મણો જ છેએ, એમ ઋષિયે કહ્યું.

તમુવાચ કૃપાવિષ્ઠો મૃગુધર્મમૃતાંવરઃ ।

નેહાસ્તિ ક્ષત્રિયઃ કશ્ચિસ્ત્વેં હીમે દ્વિજાતયઃ॥૫૩॥

एतत्तु वचनं श्रुत्वा भृगोस्तथ्यं प्रतर्दनः ।

पादाब्जपस्पृश्य शनैः प्रहृष्टो वाक्यमब्रवीत् ॥૫૪॥

एवमप्यस्मि भगवन्कृतकृत्यो न संशयः ।

य एष राजा वीर्येण स्वजातिं त्याजतो मया॥૫૫॥

अनुजानीहि मां ब्रह्मन्ध्यायस्व च शिवेन मम ।

त्याजितो हि मया जातिमेव राजा भगूद्वह॥૫૬॥

તતસ્તેનામ્યનુજ્ઞાતો યયૌ રાજા પ્રતર્દનઃ ।
યથા ગતં મહારાજ મુક્ત્વા વિષમિવોરગઃ ॥૫૭॥
મૃગોર્વચન માત્રેણ ત્વ ચ બ્રહ્મર્ષિત્વં ગતઃ ।
વીતહવ્યો મહારાજ બ્રહ્મવાદિ ત્વમેવ ચ ॥૫૯॥

(અનુ૦ ૮ અ૦ ૫૩-૫૮).

પછી પ્રતર્દન ત્યાંથી પાછો વળ્યો અને
વીતહવ્ય બ્રહ્મર્ષિત્વ પામ્યો. બ્રહ્મર્ષિ થયા
બાદ એને ગૃત્સમદ નામે પુત્ર થયો. ગૃત્સ-
મદને સુચેતા, સુચેતાને વર્યા, તેને વિહવ્ય,
તેને વિતવ્ય, તેને સત્ય, તેને સંત, તેને શ્રવા,
શ્રવાને તમ, તમને પ્રકાશ, એ જ પ્રમાણે
ક્રમશઃ વાગીન્દ્ર, પ્રમતિ, રુરુ, શુનક, અને
તેના શૌનક એમ પુત્રો થયા. આ સંઘળાને
ભૃગુગોત્રી જાણવા. (ભાર૦ અનુ૦ અ. ૮).
વીતિ. ત્રણની સંજ્ઞાવાળા ભૃગુ કુળોત્પન્ન એક
ઋષિ.

વીતિ (૨). અગ્નિ વિશેષ. (ભાર૦ ૫૦ ૨૨-૩૨૫).

વીતિહવ્ય. ત્રણ સંજ્ઞાવાળા ભૃગુ કુળોત્પન્ન એ
નામના બીજા બે ઋષિ.

વીતિહવ્ય (૨). વિદેહ વંશના શુનક નામના જ.
નકનો પુત્ર. ધૃતિ જનકનો પિતા.

વીતિહોત્ર. પ્રિયવ્રત રાજાના દશ પુત્રોમાંનો ન-
વમો પુત્ર. એ મીઠા સમુદ્રથી વેષિત પુષ્કર-
દ્વીપનો અધિપતિ હતો. એને રમણક અને
ધાતકિ એમ બે પુત્ર હતા. પોતાના દ્વીપના
એણે બે ભાગ પાડી પોતાના બન્ને દિકરાને
નામે તેનાં નામ પાડી તેમને જ ગહેચી
આપ્યા હતા.

વીતિહોત્ર (૨). સૂર્યવંશી નરિભ્યંત કુલો-
ત્પન્ન ઇંદ્રસેન રાજાનો પુત્ર. એના પુત્રનું
નામ સત્યશ્રવા.

વીતિહોત્ર (૩). સોમવંશી આયુપુત્ર ક્ષત્રવૃદ્ધના
કાશ્ય નામના પૌત્રના કુળમાં જન્મેલા સુકુ-
માર રાજાનો પુત્ર. એનો પુત્ર ભર્ગ.

વીતિહોત્ર (૪). સોમવંશી સહજાભૃગુનના પ્ર-
પૌત્ર, જ્યધ્વજ રાજાનો પૌત્ર, અને તાલ-
જંઘ રાજાને થયેલા સો પુત્રોમાં સહુથી
મેટો. એ સો પુત્રો ઐર્વાગ્નિએ બળી જતાં

૬૭

આ વીતિહોત્ર બચી ગયો હતો. (ઐર્વા
શબ્દ ભુઓ.)

વીતિહોત્ર (૫). યુધિષ્ઠિરના રાજસૂય યજ્ઞમાં
આવેલો એક ઋષિ.

વીર. તામસ મન્વંતરમાં દેવ વિશેષ હતા તે.

વીર (૨). ભરદ્વાજ અમિને વીરાની કૂખે થયેલો
પુત્ર તે. એને રથપ્રભુ, રથાદ્ધન, કુંભરેતા
એવાં નામાન્તરો હતાં (ભાર૦ ૫૦ ૨૨૨-૧૩-
-૧૮) એની સ્ત્રીનું નામ શરયુ. એની
કૂખે એને સિદ્ધ નામે પુત્ર થયો હતો.
(ભાર૦ ૫૦ ૨૨૨).

વીર (૩). કશ્યપ વડે વનાયુને થયેલા પુત્રોમાંનો
એક.

વીર (૪). ધૃતરાષ્ટ્રના સો પુત્રોમાંનો એક.

વીર (૫). સત્યાની કૂખે કૃષ્ણવડે થયેલા પુત્રો-
માંનો એક.

વીર (૬). કૃષ્ણનો કાલિંદીને થયેલા પુત્રોમાંનો
એક પુત્ર.

વીરક. એક શિવગણ.

વીરકરા. ભારતવર્ષીય નદી વિશેષ. (ભાર૦ ભી૦
૯-૨૬).

વીરકેતુ. દ્રોણાચાર્યે મારેલો પાંડવ પક્ષનો એક
પાંચાળ. (ભાર૦ દ્રો. ૧૨૨-૪૧)

વીરકેતુ (૨). હંસધ્વજ રાજાના પ્રધાન સુમતિનો
પુત્ર.

વીરણુ. સનકાદિકાની પાસેથી બ્રહ્મવિદ્યા સંપા-
દન કરનાર એક પ્રજાપતિ. (ભાર૦ શાં. ૩૪૮
-૪૧).

વીરણુક. સર્પ વિશેષ. (ભાર૦ આં. ૫૭-૧૮).

વીરધુમન. ભૂરિધુમન રાજર્ષિનો પિતા. એને
તનુ નામના બ્રાહ્મણની સાથે સંવાદ થયો
હતો. (ભાર૦ શાં. ૧૨૭-૧૪).

વીરધન્વા. ત્રિગર્તનો રહેવાશી દ્વ્યોધન પક્ષનો
એક રાજા. એને યુદ્ધમાં ઘૃષ્ણકેતુએ માર્યો
હતો. (ભાર૦ દ્રો. ૧૦૬-૧૪-૨૧).

વીરધર્મા. ભારતના યુદ્ધમાં પાંડવના પક્ષનો એક
રાજા. (ભાર૦ ભી. ૪-૨૬).

વીરપ્રમોક્ષ. ભારતવર્ષીય તીર્થ વિશેષ. (ભાર૦
૫૦ ૮૨-૫૧).

વીરખાહુ. રામની સેનામાંનો એક વાનર. (વા૦ ૨૧૦ કિષ્કિં ૦ સ. ૩૩).

વીરખાહુ (૨). બગડાની સંજ્ઞાવાળો પ્રવીર તેજ,

વીરખાહુ (૩). એદિદેશના નરરાજના સમ-

યનો એક રાજ. (૫ નળ શબ્દ જુઓ).

સુખાહુનો પિતા, એને ત્યાં દમયંતી રહે

હતી. (ભાર૦ ૧૦ ૬૬-૬૫)

વીરખાહુ (૪). ધૃતરાષ્ટ્રના સો પુત્રમાંનો એક,

ભીમે યુદ્ધમાં માર્યો હતો તે. (ભાર૦ ભી૦

૬૪-૬૫, આ૦ ૬૮-૧૦૩).

વીરભદ્ર. સ્વાયંભુ મન્વંતરમાં દક્ષ પ્રજાપતિના

યજ્ઞનો વિશ્વંશ કરવાને ગએલો શિવનો એક

પાર્ષદ. એણે દક્ષને મારી નાખ્યો હતો.

આણુ મન્વંતરમાં એ મંગલ નામનો ગ્રહ

થએલો હોવાથી મંગલમંડળનો અધિપતિ છે.

રુદ્રનો અવતાર. (ભાર૦ શાં ૨૮૦ ૪૯-૫૩

વાયુ ૦ કં; કાલિકાપુરાણ. ૧૬; ભાગ. ૪

૨૬૦ અં ૫).

વીરમત્સ્ય. ભારતવર્ષીય દેશ. (ભાર૦ ભી૦ અં ૯)

વીરવતી. ભારતવર્ષીય નદી વિશેષ.

વીરવર્મા. સારસ્વત નગરીનો રાજ. એની કન્યા

માલિનીએ તપ કરીને યમને વર્યો હતો.

આથી યમ એને ત્યાં રહેતો અને એને મદદ

કરતો. એને સુભાલ, સુરભ, લીલ, કુબળ

અને સરલ એ નામે પાંચ પુત્રો હતા. પાંડ-

વોના અશ્વમેધ વખતે ઘોડો ફરતો ફરતો

આની નગરી પાસે આવતાં એણે પોતાના

પુત્રો પાસે પકડાવ્યો. તે ઉપરથી કૃષ્ણ અને

અર્જુન માથે વીરવર્માને મોટું યુદ્ધ થયું. આ

યુદ્ધમાં યમની સહાયતા વડે એણે અર્જુનનો

પરાભવ કર્યો. એ જોઈને કૃષ્ણે વીરવર્મા

અને અર્જુન વચ્ચે મૈત્રી કરાવી. મૈત્રી અ-

વાધી કૃષ્ણ અને અર્જુનને એ પોતાના નગ-

રમાં લેઈ ગયા. અને આદર સત્કાર પૂર્વક

મળું ધન આપ્યું એટલું જ નહિ. પણ પોતે

અશ્વની રક્ષા કરવા સારુ તેમની જોડે સા-

મીલ થઈને ગયા. (જૈમિની ૦ અશ્વ ૦ અં ૪૭-૪૮).

વીરવ્રત. ઋષભદેવ વંશના મધુ નામના રાજને

સુમના નામની સ્ત્રીથી થએલો પુત્ર-એની

સ્ત્રીનું નામ જોજા, એની કુખે આને મધુ

અને પ્રમથુ એમ બે પુત્ર થયા હતા.

વીરસેન. પાંચની સંજ્ઞાવાળો નળરાજનો પિતા.

વીરસેન (૨). એક ક્ષત્રિય-જેણે માંસ લક્ષણનો

ત્યાગ કર્યો હતો. (ભાર૦ અનુ. ૧૭૧-૭૨).

વીરસેન (૩). કુલિંગ દેશનો રાજ. એની કન્યા

મનોરમા તે સૂર્યવંશી ઇક્ષ્વાકુ કુળોત્પન્ન

ધ્રુવસંધિ રાજની સ્ત્રી થતી.

વીરસેન (૪). કૌશલદેશનો એક રાજ.

વીરસેન (૫). યુધિષ્ઠિરના રાજસૂય યજ્ઞ વખતે

ત્યાં હતો તે ઋષિ.

વીરા. ભરદ્વાજ અગ્નિની સ્ત્રી. (ભાર૦ ૧૦

૨૨૧-૧૭).

વીરા (૨) ભારતવર્ષીય નદી વિશેષ. (ભાર૦

ભી૦ ૯-૨૨).

વીરિણી. વીરણ પ્રજાપતિની કન્યા નરેન્દ્રાનું

ખીજૂ નામ. એનું અસિકની એવું નામાંતર

પણ હતું (વિષ્ણુ ૦ ૧-૧૫).

વીરિણી (૨). બ્રહ્માના ડાબા પગના અંગુઠામાં

થી ઉત્પન્ન થયેલી દક્ષ પ્રજાપતિની ભાર્યા.

(ભાર૦ આ૦ ૬૭-૧૧, ૬૯-૨૦).

વીરિણી (૩). પ્રાચેતસ દક્ષની ખીજૂ સ્ત્રી.

વીરિણી (૪). બર્હિષદ પિતરની માનસકન્યા

“પીવરી” જે શુક્રાચાર્યની સ્ત્રી હતી તેનું

નામાંતર.

વીર્ય. અકૂરના પુત્રોમાંનો એક.

વીર્યવાન. આર સાધ્યદેવોમાંનો એક.

વીર્યસહ. કલ્માષપાદ રાજનું નામાંતર.

વૃક. એક-ક્ષત્રિય પાંચાલ. યુદ્ધમાં એને દ્રોણે માર્યો

હતો. (ભાર૦ દ્રો ૦ ૨૧-૧૬).

વૃક (૨). એક ક્ષત્રિય. (ભાર૦ આ૦

૨૦૧-૧૦, ૩૦ ૮૯-૯).

વૃક (૩). અગ્નિનું નામ.

વૃક (૪). ઉતાનપાદ પુત્ર ધ્રુવના પૌત્ર શિશ્વને

સુચ્યાયાની કુખે થએલા ચાર પુત્રોમાંનો

એક.

૫૬ (૫). પૃથુ રાજને અર્ચાને પેટે થએલા પાંચ પુત્રોમાંનો નાનો પુત્ર.

૫૬ (૬). સૂર્યવંશના ઇક્ષ્વાકુ કુળના હરિત રાજાનું નામાંતર.

૫૬ (૭). સૂર્યવંશના ઇક્ષ્વાકુ કુલોત્પન્ન ભરુક રાજાનો પુત્ર. એના પુત્રનું નામ બાહુક રાજા.

૫૬ (૮). સોમવંશી યદુકુલોત્પન્ન સાત્વતવંશીય શર રાજાને મારીધાના પેટે થએલા દશ પુત્રોમાં સૌથી નાનો પુત્ર. એને દુર્વાક્ષીને પેટે તક્ષ, પુષ્કર, વગેરે પુત્ર થયા હતા.

૫૬ (૯). વત્સક યાદવને મિશ્રકેશી નામે અપ્સરાને પેટે થએલા પુત્રોમાંનો મોટો પુત્ર.

૫૬ (૧૦). પૂર્વ કાળનો એક ક્ષત્રિય. (ભાર૦ અનુ૦ ૧૭૭-૭૭).

૫૬ (૧૧). દ્રૌપદીના સ્વયંવર વખતે આવેલા રાજાઓમાંનો એક. (ભાર૦ અનુ૦ ૨૦૧-૧૦).

૫૬ (૧૨). દ્રોણાચાર્યે મારેલો પાંડવ પક્ષનો એક પાંચાળ. (ભાર૦ દ્રૌ ૨૧-૧૨).

૫૬ (૧૩). કૃષ્ણને મિત્રવિદ્યાની કૃપે થએલા પુત્રોમાંનો એક.

૫૬ (૧૪). એક અસુર. શકુનિ નામના અસુરનો પુત્ર. એની કથા, કેટલાક ફેરફાર સહિત પ્રાયઃ ભરમાસુરના જેવી જ છે. (ભાગ૦ સ્કં૦ ૧૦ અનુ૦ ૮૮).

૫૬૫૧. વસુદેવની સ્ત્રીઓ પૈકી એક.

૫૬૨૨. અગ્નિરથ સૂતના પુત્રોમાંનો એક.

૫૬૩૩. કર્ણનો ભાઇ. આને રાત્રિયુદ્ધમાં ભીમસેને માર્યો હતો. (ભાર૦ દ્રૌ ૧૫૮-૨૧).

૫૬૪૪. અકૂર યાદવના પુત્રોમાંનો એક.

૫૬૫૫. કુરુ દેશનું એક ગામ વિશેષ.

૫૬૬૬. વૃક તે જ. (૧૪ વૃક શબ્દ જુઓ).

૫૬૬૭. પાંડુપુત્ર ભીમસેનનું બીજું નામ.

૫૬૬૮. સોમવંશી યદુપુત્ર, ક્રોષ્ટનો પુત્ર. એના પુત્રનું નામ આહિ રાજા.

૫૬૬૯. ઉપર કહેલો વૃજિન્વાન તે જ.

૫૬૭૦. ધ્રુવના પુત્ર શિષ્ટના ચાર પુત્રોમાંનો ત્રીજો.

૫૬૭૧. સર્પવિશેષ. (અનુ૦ ૩૫-૧૦)

૫૬૭૨. વૃત્તિરૂપવતી. કૌંચદીપ માંહલી નદી વિશેષ.

૫૬૭૩. વૃત્રાસુર શબ્દ જુઓ.

વૃત્રાદિન. પારિયાત્ર પર્વતમાંથી નિકળનારી નદી વિશેષ.

વૃત્રજવાલા. કુંભકર્ણની સ્ત્રી વળ્લવાળાનું બીજું નામ.

વૃત્રહા. પ્રસ્તુત પુરંદર નામના ઇન્દ્રનું વૃત્રાસુરને મારવાથી પડેલું નામ. આવાં અર્થસૂચક શબ્દો નામ છે.

વૃત્રાસુર. દનાયુને પેટે કસ્યપથી થએલા ચાર પુત્રોમાંનો કનિષ્ઠ.

વૃત્રાસુર (૨). ઇંદ્રે ત્વષ્ટા નામના પ્રભુપતિના પુત્ર વિશ્વરૂપને મારી નાંખવાથી અગ્નિમાં હવન આરંભીને ઇન્દ્રનો નાશ કરવાને ત્વષ્ટાએ ઉત્પન્ન કરેલો અસુર. એને ઉત્પન્ન કરીને તું ઇન્દ્રનો નાશ કર એવી ત્વષ્ટાએ આજ્ઞા કરી. આથી એ ઇન્દ્ર સાથે યુદ્ધ કરવા ગયો અને યુદ્ધમાં ઇન્દ્રને ગળી ગયો.

આ ઉપરથી દેવોએ એને બગાડું ઉત્પન્ન કર્યું. બગાડું ખાવાને એણે મોં પહોળું કર્યું એટલે ઇન્દ્ર બહાર નિકળી આવ્યો. તંથાપિ આણે દેવોની બેડે ફરી યુદ્ધ આરંભ્યું અને તેમનો પરાભવ કર્યો. આ પ્રમાણે અનેક વાર થવાથી ઇન્દ્ર સોમનામાં પડ્યો કે હવે આને કરવું શું? હવે વિષ્ણુની મારફત સંધિ થાય તો કરવી એમ ધારીને એણે વિષ્ણુને એની પાસે મોકલ્યાં. પણ વૃત્રાસુરે પોતાને સંધિ કરવાની ગરજ નથી એમ કહ્યું.

ઋષયોઽથ તતોમ્યેત્ય વૃચમૂચુઃ પ્રિયં વચઃ । વ્યાસં જગદિદં સર્વં તેજસા તવ હુર્જય ॥૧૭॥

ન ચ શક્રોપિ નિર્જેતું વાસવં બલિનાં વર । યુધ્યતોશ્ચાપિ વાં કાલો વ્યતીતઃ સુમહાનિહા ॥૧૮॥

પીઠ્યન્તે ચ પ્રજાઃ સર્વાઃ સદેવાસુર માનુષાઃ । સત્યં મથતુ તે વૃચ શક્રેણ સહ નિત્યદા ॥૧૯॥

અવાપ્સ્યસિ સુલંત્વં ચ શક્રલોકાંશ્ચ શાશ્વતાન્ । ઋષિ વાક્યં નિશમ્યાથ વૃત્રઃ સ તુ મહાબલઃ ॥૨૦॥

ઽવાચ તાનુપીન્સર્વાન્પ્રણમ્ય શિરસાઽસુરઃ । સર્વં યૂયં મહાભાગા ગન્ધર્વાશ્ચિવસન્નિવઃ ॥૨૧॥

યદ્વથ તચ્છતં સર્વં મમાપિ શૃણુતાનવાઃ ॥

સન્ધિઃ કથં વૈ ભવિતા મમ શક્ત્ય ચોભયોઃ ॥
તેજસોર્હિ દ્વયોર્દેવાઃ સઘ્યં વૈ ભવિતા કથમ્ ॥૨૨॥
ઋપય ઝચુઃ ।

સકૃત્સતાં સક્લત મીપ્સિતવ્યં
તતઃ પરં ભવિતા ભવ્યમેષ ॥
નાતિ ક્રામેત્સત્પુરુષેણ સક્લતં
તસ્માત્સતાં સક્લગતમીપ્સિતવ્યમ્ ॥૨૩॥
દઢં સતાં સક્લતં ચાપિ નિત્યં
બ્રૂયાદ્ધાર્થં દ્યૌર્થકૃત્ત્રેષુ ધીરઃ ॥
મહાર્થવત્સત્પુરુષેણ સક્લતં
તસ્માત્સન્તં ન જિવાંસેત ધીરઃ ॥૨૪॥
હન્દ્રઃ સતાં સંમતશ્ચ નિવાસશ્ચ મહાત્મનામ્ ।
સત્યવાદી જ્ઞાનિન્દ્યશ્ચ ધર્મવિત્સૂક્ષ્મનિશ્ચયઃ ॥૨૫॥
તેન તે સહ શક્તેણ સન્ધિર્ભવતુ નિત્યદા ।
એવં વિશ્વાસમાગચ્છ મા તે મૂઢ્ઢુદ્ધિરભ્યથા ॥૨૬॥
શલ્ય ઉવાચ ।

મહર્ષિવચનં શ્રુત્વા તાનુવાચ મહાદ્યુતિઃ ।
અવશ્યં ભગવન્તો મે માનનીયાસ્તપસ્વિનઃ ॥૨૭॥
બ્રવીમિ યદહં દેવાસ્તત્સર્વં ક્રિયતે યદિ ।
તતઃ સર્વં કરિષ્યામિ યદ્દુર્મા દિવૌકસઃ ॥૨૮॥
ન શુષ્કેણ ન ચાદ્રેણ નાશ્મના ન ચ દારુણા ।
ન શસ્ત્રેણ ન ચાસ્ત્રેણ ન દિવા ન તથા નિશિ ॥૨૯॥
વધ્યો ભવેયં ત્રિપ્રેન્દાઃ શક્ત્ય સ દૈવર્તઃ ।
એવં મે રોચતે સન્ધિઃ શક્તેણ સહ નિત્યદા ॥૩૦॥
બાઢમિત્યેવ ઋપયસ્તમૂચુર્ભરતર્પભ ।
વયં વૃત્તે તુ સન્ધાને વૃત્રઃ પ્રસુદિતોઽભવત ॥૩૧॥

(ભા૨૦ ઉઘો૦ ૧૦).

આ પ્રમાણે પોતે મરણના ભયથી નિવૃત્ત થાય એવી એવી બોલીઓ કરીને વૃત્રે ઇન્દ્ર સાથે સંધિ કરી. સંધિ કર્યા છતાં પણ વૃત્રનો વધ કરવાને ઇન્દ્ર તલ્લી રહ્યો હતો અને લાગ બોળતો હતો.

પછી વિષ્ણુએ ઇન્દ્રને કહ્યું કે તું દધીય ઋષિ પાસે જા, અને એમનાં અસ્થિની માંગણી કર. જે દધીય ઋષિ પોતાના શરીરનાં અસ્થિ આપે તો તે લઇને વિશ્વકર્મા પાસે જઈ તેનું વળ ખનાવરાવ. એ વળ

વૃત્રને મારવાથી એ મરણ પામશે. આ સાંભળીને ઇન્દ્રે દેવોને દધીય ઋષિ પાસે મોકલ્યા. તેમણે જઇને ઋષિની પાસે અસ્થિની માંગના કરી. દેવોની જોડે નાના પ્રકારનો સંવાદ થયા બાદ ઋષિએ પોતાનાં અસ્થિ આપ્યાં. એ લઇને દેવ સ્વર્ગમાં આવ્યા; અને વિશ્વકર્મા પાસે તેનું વળ ખનાવરાવ્યું. (ભા૨૦ વ૦ ૯૯-૨૧), વળ તૈયાર થતાં જ ઇન્દ્રે યુદ્ધની તૈયારી કરી; અને પુત્રાસુરને કહેણ મોકલ્યું. પુત્રાસુર આવ્યો અને એની અને ઇન્દ્ર વચ્ચે સંગ્રામ થયો. આ યુદ્ધ શરૂ થયું ત્યારે ચાલુ મનવન્તરની પહેલી ચોકડીનો ત્રેતાયુગ ચાલતો હતો. (ભાગ૦ ૨૬૦ ૬, અ૦ ૧૦-શ્લો. ૧૬). આ યુદ્ધ ચાલતું હતું તે અરસામાં પુત્રાસુર અને ઇન્દ્રનો અધ્યાત્મ વિષય પરત્વે ઉત્કૃષ્ટ સંવાદ થયો હતો. આ યુદ્ધ એક સંવત્સર પર્યન્ત ચાલ્યું. (ભાગ૦ ૬ ૨૬૦ અ૦ ૧૨. શ્લો-૩૩).

ઇન્દ્ર પુત્રાસુરને મારવા લાગ શોધ્યા કરતો હતો તેવામાં એકદા આ અસુરને સંમુદ્રતીરે દીઠો-અને એને પુત્રાસુરને મળેણું પરદાન યાદ આવ્યું. સન્ધ્યેયં વર્તતે રૌદ્રા જ રાત્રિર્દિવસં ન ચ । વૃત્રશ્ચાવશ્ય વધોઽધ્યમમ સર્વહરી રિપુઃ ॥૩૭॥ યદિ વૃત્રં ન હન્મ્યથ વજ્રયિત્વા મહાસુરમ્ । મહાબલં મહાકાયં ન મે શ્રેયો ભવિષ્યતિ ॥૩૮॥ એવં સંચિન્તયન્નેવ શક્તો વિષ્ણુ મનુસ્મરન્ । અથ ફેનં તદા ડપશ્યત્ સમુદ્રે પર્વતોપમમ્ ॥૩૯॥ નાયં શુષ્કો ન ચાદ્રોઽયં ન ચ શસ્ત્રમિદં તથા । એવં ક્ષેપ્યામિ વૃત્રસ્ય ક્ષણાદેવ ન શિષ્યતિ ॥૪૦॥ સ વજ્રમથ ફેનં તં ક્ષિપં વૃત્રે નિસૃષ્ટવાન્ । પ્રવિશ્ય ફેનં તં વિષ્ણુરથ વૃત્રં વ્યનાશયત્ ॥૪૧॥ (ભા૨૦ ઉ૦ ૧૦).

આ પ્રમાણે પુત્રાસુર મરણ પામ્યો. પુત્રાસુર પૂર્વ જન્મમાં ચિત્રકેતુ નામનો રાજા હતો. (૨ ચિત્રકેતુ શબ્દ જુએ). પુત્રાસુર (૩). વેદમાં કહેલો દુષ્ટાળ અને મુકવણું

ઉત્પન્ન કરનાર અસુરઃ એ વર્ષાદને રોકી રાખે છે. ઇન્દ્ર એની સાથે યુદ્ધ કરીને ગાયોને-વર્ષાદનાં વાદળાને છોડવે છે અને વર્ષાદ વરસી કુબ્જાળ ટળી સુકાળ થાય છે, એવી કલ્પના વેદમાં ઠેરઠેર દેખાય છે.

વૃદ્ધારક. અભિમન્યુએ મારેલો દુર્યોધન પક્ષનો એક રાજા. (ભારત દ્રો ૪૭).

વૃદ્ધાવન. યમુનાને કાંઠે-મથુરાથી છ સાત મૈલ ઉપર આવેલું વન અને ગામ. (ભાગ ૧૦ સ્કં ૨૨-૧૨)

વૃદ્ધકન્યા. કુણિગાર્ગ ઋષિની પુત્રી-ગાલવ ઋષિના પુત્ર શ્રૃંગવાન ઋષિની ભાર્યા. (ભારત ૨૧૦ ૫૩-૨૫૦).

વૃદ્ધક્ષત્ર. સિન્ધુ દેશાધિપતિ ક્ષત્રિય. એનું બીજું નામ વૃદ્ધશર્મા હતું. એને જ્યદ્રથ નામે પુત્ર હતો. જ્યદ્રથના જન્મકાળે આકાશવાણી થઈ હતી કે યુદ્ધમાં એનું માથું તુટી જવાથી એનું મૃત્યુ થશે. વૃદ્ધક્ષત્ર બહુ સામર્થવાન હતો. એણે પોતાના પુત્રને એવું વરદાન આપ્યું હતું કે જે કોઈ તારું માથું કાપીને ભૂમિપર પાડશે તેના માથાના તત્કાળ સો કકડા થઈ જશે, અને એ મરણ પામશે.

પછી જ્યારે જ્યદ્રથ મોટો થયો ત્યારે વૃદ્ધક્ષત્રે ધૃતરાષ્ટ્રની પુત્રી દુઃશલાની સાથે એનો વિવાહ કર્યો. પછી જ્યદ્રથને ગાદીપર બેસાડી પોતે સ્વમંતપંચક ક્ષેત્રમાં તપ કરવા લાગ્યો. યુદ્ધમાં અર્જુનને જ્યદ્રથનું માથું કાપવાનો પ્રસંગ આવ્યો. કૃષ્ણને વૃદ્ધક્ષત્રે આપેલા વરદાનની જાણ હોવાથી તેમણે અર્જુનને સમજાવ્યો. અર્જુનને એવી સીકતથી જ્યદ્રથનું માથું કાપી ઉડાડ્યું કે તે સ્વમંત પંચક ક્ષેત્રમાં વૃદ્ધક્ષત્ર સંધ્યા કરવા બેઠો હતો તેના બોળામાં પાડ્યું. એને એ વાતની ખબર નહિ હોવાથી સંધ્યા પૂરી થવાથી ઉઠ્યો એટલે બોળામાં પડેલું જ્યદ્રથનું ડોકું આના બોળામાંથી નિકળીને ભોંય પડ્યું. એણે પોતે આપેલા વરદાનને લેઈને વૃદ્ધક્ષત્રના પોતાના જ શિરના સો કકડા થયા અને એ મરણ પામ્યો. (ભારત દ્રો ૧૪૮).

વૃદ્ધગાડ્ય. એક બ્રહ્મર્ષિ. (ભારત અનુ ૧૮૯-૭૩).

વૃદ્ધશર્મા. વૃદ્ધક્ષત્ર શબ્દ જુઓ.

વૃદ્ધશર્મા (૨). સૂર્યવંશી ઇક્ષ્વાકુ કુલોત્પન્ન ઐડવિક રાજાનો પુત્ર. એનો પુત્ર તે વિશ્વસહ રાજા.

વૃદ્ધશર્મા (૩). કરુપદેશીય રાજા. વસુદેવની બહેન શુતદેવાનો પતિ, અને દંતવક અથવા વક્રદંતનો પિતા.

વૃદ્ધસેના. ઋષભદેવવંશીય સુમતિ રાજાની સ્ત્રી દેવતાજિતાની માતા.

વૃષ. સોમવંશી યદુકુલોત્પન્ન સાત્વતના કુળમાં જન્મેલા સંજયને રાષ્ટ્રપાલીને પેટે થયેલા પુત્રોમાંનો જ્યેષ્ઠ.

વૃષ (૨). કૃષ્ણને સત્યાને પેટે થયેલા પુત્રોમાંનો એક.

વૃષ (૩). કૃષ્ણને કાલિંદીને પેટે થયેલા પુત્રોમાંનો એક.

વૃષક. સુબળ નામના ગાંધાર રાજાના પુત્રોમાંનો એક. શકુનીનો ભાઈ. ભારતના યુદ્ધમાં આ અર્જુનને હાથે મરણ પામ્યો હતો. (ભારત આંર ૨૯૧-૫, ઉ ૧૬૮-૧, દ્રો ૩૦-૧૦-૧૧ અને.

શ્યાલૌ તવ મહારાજ રાજાનો વૃષકાચલૌ ।
સ્વદર્થમતિવિક્રાન્તૌ નિહતૌ સવ્યાસચિના ॥૪૨॥

(ભારત કં ૨-૪૩).

વૃષક (૨). કલિંગ દેશના ભાતુમંત રાજાનો ભાઈ.

વૃષકં ૩. અગડાની સંજ્ઞાવાળા કશ્યપના કુળમાં ઉત્પન્ન થયેલો એક ઋષિ.

વૃષકા. ભારતવર્ષીય નદી વિશેષ.

વૃષકેતુ. કર્ણનો પુત્ર. એને ભદ્રાવતી નામની સ્ત્રી હતી. એને વૃષધ્વજ પણ કહ્યો છે.

વૃષકાંધ. ભારતના યુદ્ધમાં મરણ પામેલો શકુનીનો એક મોટો ભાઈ.

વૃષદંશ. ભારતવર્ષીય સામાન્ય પર્વત વિશેષ.

વૃષદર્ભ. આ અને સેદુક બન્ને રાજા હતા. બન્ને નીતિ માર્ગમાં પ્રીતિવાળા અને અસ

વિદ્યામાં કુશળ હતા. વૃષદર્ભ નાનપણમાંથી જ એવું વ્રત લીધું હતું કે બ્રાહ્મણોને સોના રૂપા શિવાય બીજું આપવું નહિ. સેદુક રાજાને આ વ્રતની ખબર હતી. એક વખત એક ઋષિકુમાર વેદાધ્યયન પૂરું કરીને પોતાના ગુરુને આપવાની દક્ષિણામાં આપવા હજાર ઘોડા લેવા સેદુક પાસે આવ્યો. સેદુકે કહ્યું કે તમારી ઇચ્છા પ્રમાણે આપવાનો મારી પાસે સંભવ નથી. માટે તમે વૃષદર્ભ રાજા પાસે જાઓ. એ ધર્મવેતા છે.

પછી તે બ્રાહ્મણે વૃષદર્ભની પાસે જઈને હજાર ઘોડાની યાચના કરી, ત્યારે રાજાએ એને ચાલુક વડે પ્રહાર કર્યો. બ્રાહ્મણે કહ્યું કે તું મને નિરપરાધીને શા વારતે મારે છે? એમ કહીને શાપ દેવાની તૈયારીમાં હતો, એટલામાં રાજાએ પુછ્યું કે બ્રાહ્મણ! જે તને દાન ન આપે તેને શાપ દેવો એ બ્રાહ્મણપણાને યોગ્ય છે શું? બ્રાહ્મણ કહે કે મને સેદુકે તારી પાસે મોકલ્યો અને એના કહેવાથી હું દાન માગવા આવ્યો છું.

પછી રાજાએ કહ્યું કે જેને ચાલુક મારીએ તેને નિષ્ફળ કેમ કાઢી મૂકાય? હું તમને મારા રાજ્યની આજના દિવસની સઘળી ઉપજ કાલે સવારે આપીશ. બીજે દિવસે આણે એ ઋષિકુમારને હજાર ઘોડાની ઠિંમત કરતાં ઘણી વધારે એવી પોતાના રાજ્યની એક દિવસની ઉપજ આપી વિદાય કર્યો.

પૂર્વાહ્નિ તે દાસ્યામિ યો મેડચ બલિરાગમિવ્યતિ યો હન્યતે કશયા કથં મોઘં ક્ષેપણં તસ્ય સ્યાત્ ૧૨
દ્વયુક્ત્વા બ્રાહ્મણાય દૈવસિકામુત્પત્તિં પ્રાદાત્ ।
અધિકસ્યાશ્ચ સહસ્રસ્ય મૂલ્યમેવાદાદિતિ ॥૧૩॥

(૫૦ ૧૮૨-૧-૧૩).

વૃષદર્ભ (૨). સોમવંશી અનુકુલોત્પન્ન ઔશી-
નર શિવિ રાજાના પાંચ પુત્રોમાંનો મોટો.
એને કોઇ કોઇ ઠેકાણે વૃષદર્ભ અથવા વૃષ-
દર્ભ પણ કહ્યો છે. તેમ જ શિખિનો પુત્ર
હોવાથી એને શૈખ્ય પણ કહ્યો છે.

એ રાજ્ય કરતો હતો તે સમયમાં એક

વખત પોતાની માછળ સિંચાણો પડવાથી
ભયથી ત્રાસ પામેલું કબુતર એને શરણ
આવ્યું. રાજાએ અભય આપીને પોતાની
પાસે રાખ્યું. થોડી વારે સિંચાણો પણ
આવ્યો અને પોતાનો શિકાર-કબુતર માગ્યું.
રાજા કહે એ શરણ આવેલાને હું તને નહિ
આપું. સિંચાણો કહે ઠીક જે તું કબુતરના
ભારેભાર તારું પોતાનું માંસ આપે તો હું
મારે લઇને ચાલ્યો જઈ. આ ઉપરથી
રાજાએ પોતાના અંગમાંથી માંસ કાપી
કાપીને તોળવા માંડ્યું. પણ ગમે તેટલું માંસ
મુકે પણ કબુતર ભારે થઇ એ પલ્લુ નિચું
જ નય. આમ કરતાં એના શરીરનું સઘળું
માંસ પૂરું થવા આવ્યું છતાં કબુતર ભારે
ને ભારે થાય. એ જોઇને એને શંકા આવી
કે આ કોઇ દેવો છે. પછી એણે પ્રાર્થના
કરતાં દેવોએ પોતાનું મૂળરૂપ પ્રકટ કર્યું.
દેવોએ રાજાને પૂર્વવત્ કર્યો અને આશી-
ર્વાદ દેઇને ચાલતા થયા. (ભારં અનુ૦
૬૭-૪, ભાગ૦ ૯૨૬૦ ૨૩).

વૃષદ્વજ. મહાદેવની ધજા ઉપર વૃષભ હોવાને લીધે
તેમનું પડેલું નામ.

વૃષધ્વજ (૨). એક રાજર્ષિ (દેવી૦ ભાગ૦
૪૨૬૦ અ૦ ૧૫). એના પુત્રનું નામ રથ-
ધ્વજ આ રાજા જનકવંશમાંના સીરધ્વજ
જનકની પૂર્વે થઇ ગયેલો હોવો જોઇએ.
પણ એનું નામ વંશાવળીમાં મળતું નથી.

વૃષધ્વજ (૩). વૃષકેતુનું નામ-અંતર.

વૃષપર્વા. કસ્યપથી દનુને થએલા દાનવો પૈકી
એક. યથાત રાજાના સમયમાં આ જ અ-
સુરોનો અધિપતિ હતો. એને શર્મિષ્ઠા અને
ચંદ્રા એમ બે કન્યા હતી. દેવયાનીની સાથે
થએલા ઝઘડાને પ્રસંગે યથાતિ રાજાને શ-
ર્મિષ્ઠા પરણાવી હતી. (દેવયાની શબ્દ જુઓ).
(ભારં આ૦ ૬૬-૨૪, ૭૨-૭, ૭૪-૧.
મત્સ્ય૦ ૨૯. ભાગ૦ ૯-૧૮).

વૃષપર્વા (૨). નર નારાયણના આશ્રમમાં રહે-
નાર એક રાજર્ષિ. (ભારં ૫૦ ૧૫૯-૨૦,
૧૭૨-૭).

વૃષભ. પાંડવદેશનો એક પર્વત. (ભાર૦ ૫૦૮૩-૨૧).

વૃષભ (૨). મગધ દેશનો એક સીમા પર્વત. (ભાર૦: સ૦ ૨૧-૨).

વૃષભ (૩). સોમવંશી યદુકુલોત્પન્ન કાર્તવીર્યાર્જુનના મુખ્ય પાંચ પુત્રોમાંનો ત્રીજો.

વૃષભ (૪). રામની સેનાનો એક વાનર (૫૧૦ ૨૧૦ કિંકિં ૦ સ૦ ૪૧) આ મારુતિની સાથે સીતાની શોધ કરવા ગયો હતો.

વૃષભ (૫). ગોકુલમાંનો એક ગોપ વિશેષ. (ભાગ૦ ૧૦ ૨૬૦ ૨૫૦ ૧૮).

વૃષભ (૬). ભારતના યુદ્ધમાં મરી ગયેલા શત્રુની લાશોમાંનો એક, (ભાર૦ ભી૦ ૯૦)

વૃષધ્વજ. ઉપર કહેલો વૃષધ્વજ તે જ.

વૃષભા. ભારતવર્ષીય નદી વિશેષ. (ભાર૦ ભી૦ ૯-૩૨).

વૃષવાહન. પોહીઆના વાહનને લીધે પડેલું મહા-દેવનું નામ.

વૃષસા. ભારતવર્ષીય નદી વિશેષ.

વૃષસાહ્યા. ભારતવર્ષીય નદી વિશેષ. (ભાર૦ ભી૦ ૯-૩૫).

વૃષસેન. કર્ણના પુત્રોમાંનો એક. આને અભિ-મન્યુએ હરાવ્યો હતો, (ભાર૦ દ્ર૦ ૪૪). અને પછીથી અર્જુને મારી નાંખ્યો હતો.

(ભાર૦ કં ૯૦-૧૪).

વૃષાકપિ. ભગવાન્નારાયણ. (ભાર૦ શાં૦૩૫૨-૨૪).

વૃષાદર્ભ વૃષદર્ભ શબ્દ જુઓ.

વૃષાદર્ભિ. વૃષદર્ભ શબ્દ જુઓ.

વૃષામિત્ર. પાંડવોના સાથમાં વનમાં રહેલો એક ઋષિ.

વૃષ્ટિ. આઠમા સાવર્ણિ મનુને. થનારા પુત્રો-માંનો એક.

વૃષ્ટિનેમિ. અકૂરના પુત્રોમાંનો એક.

વૃષ્ટિમાન. સોમવંશી યદુકુલોત્પન્ન પાંડવવંશના કવિરથ રાજનો પુત્ર. એના પુત્રનું નામ સુષેણ.

વૃષ્ણિ. સોમવંશી યદુકુળના સહસ્રાન્જિતના વંશના કાર્તવીર્ય રાજનો પૌત્ર. મધુ રાજના સો પુત્રોમાંનો જ્યેષ્ઠ.

વૃષ્ણિ (૨) સોમવંશી યદુપુત્ર, ક્રોષ્ટાના વંશના સાત્વત રાજના સાત પુત્રોમાંનો એકો પુત્ર. એને એની સ્ત્રી માદ્રીને પેટે સુમિત્ર અને યુધાન્જિત એમ બે પુત્ર થયા હતા.

વૃષ્ણિ (૩). સોમવંશી યદુપુત્ર, ક્રોષ્ટાના વંશના સાત્વત રાજના પુત્ર ભજમાન રાજને તેની પહેલી સ્ત્રીથી થયેલા ત્રણ પુત્રોમાંનો સૌથી નાનો પુત્ર.

વૃષ્ણિ (૪). યદુપુત્ર, ક્રોષ્ટાના વંશના સાત્વતના પુત્ર વૃષ્ણિના કુળમાં જન્મેલા અનામિત્ર રાજના ત્રણ પુત્રોમાંનો એનો નાનો પુત્ર તે ચિત્રરથ અને બીજો શ્વેદક.

વૃષ્ણિ (૫). એક બ્રહ્મર્ષિ, વંકુ ઋષિનો પિતા. વેંકટ, ભારતવર્ષીય સામાન્ય પર્વત. હાલની ત્રિપતિ.

વેગદર્શી. રામની સેનામાંનો એક વાનર, (૫૧૦ ૨૧૦ યુ૦ સ૦ ૩૦).

વેગવાન. સર્પવંશી દિષ્ટકુલોત્પન્ન બંધુમાન રાજનો પુત્ર. એને બંધુ નામનો પુત્ર હતો.

વેગવાન (૨). કશ્યપથી દનુને જન્મેલા દાનવો માંનો એક. શાલ્યરાજનો પક્ષ લઇને કૃષ્ણની સાથે યુદ્ધ કરવા આવ્યો હતો. કૃષ્ણે એને યુદ્ધમાં માર્યો હતો. (ભાર૦ ૫૦ ૧૭-૨૦).

વેગવાન (૩). સત્યાને પેટે કૃષ્ણને થયેલા પુત્રો માંનો એક.

વેગવાન (૪). સર્પ વિશેષ. (ભાર૦ આ૦ ૫૭-૧૭).

વેણા. વિંધ્યાચળમાંથી નિકળેલી એક નદી. (ભાર૦ ૫૦ ૮૩-૩૩, ભાર૦ ભી૦ ૯-૨૦).

વેણા (૨). ભોજકટપુરનો દક્ષિણે આવેલી નદી.

વેણી. ભારતવર્ષીય નદી. કૃષ્ણવેણી નદી તે જ, (ભાર૦ ભી૦ ૯-૨૦).

વેણી (૨). સર્પ વિશેષ. (ભાર૦ આ૦ ૫૭-૧૩).

વેણીમાધવ. પ્રયાગ ક્ષેત્રમાંની વિષ્ણુની મૂર્તિ વિશેષ.

વેણીસુન્ધ. સર્પ વિશેષ. (ભારત ૨૦ ૫૭-૧૩)

વેણુજ્ઞ. એક ઋષિ. (ભારત ૨૦ ૪૨૪)

વેણુદારિ. કર્ણ દિગ્વિજય કરતી વખત એના પુત્રને હરાવ્યો હતો. (ભારત ૧૦ ૨૫૫ ૧૫)

એ એક યાદવ હતો. (ભારત ૨૦ ૬૧ ૧૬) અને સોશ્મક દેશનો અધિપતિ હતો. (હરિ ૨ ૬૧)

વેણુમંડળ. કૌશ્ઠીપનો એક દેશ વિશેષ. (ભારત ભી ૧૨ ૧૨)

વેણુમતી. પારિયાત પર્વતમાંથી નિકળતી નદી વિશેષ.

વેણુહય. સોમવંશી આયુકુલોત્પન્ન યદુરાજના પુત્ર સહજાજિતનો પૌત્ર, અને શતજિત રાજના ત્રણ પુત્રમાંનો મધ્યમ.

વેણ્યા. ભારતવર્ષીય નદી વિશેષ.

વેતસિકા. ભારતવર્ષીય તીર્થ વિશેષ. (ભારત ૧૦ ૮૨ ૫૬)

વેતાલ. એક રુદ્રગણ. પિશાચોનો અધિપતિ.

વેત્રકીચક્રહ. એકચક્રા નગરીમાંનું એક સ્થળ વિશેષ. (ભારત ૨૦ ૧૭૮ ૨૫)

વેત્રવતી. પારિયાત પર્વતમાંથી નિકળનારી નદી વિશેષ. વાત્સ્યદેશમાં યમુનાને મળે છે. હાલની માલવામાં ભોપાલના રાજ્યમાં આવેલી ખેટવા નામની નદી તે જ. (ભારત ભી ૯ ૧૬)

વેદ. જૈન નામના ઋષિનું નામાંતર. (ભારત ૨૦ ૩૭૮) ધામ્ય ઋષિનો શિષ્ય.

વેદ (૨). એ નામનો ભૃગુકુળનો એક ઋષિ.

વેદ (૩). બ્રહ્મદેવના મુખમાંથી નિકળેલી સ્વતઃ પ્રમાણુ વાણી. એના ઋક્, યજુ, સામ અને અથર્વણુ એવા ચાર ભાગ કહેવા છે. (ભાગ ૩ ૨૬૦ ૨૦ ૧૨) આ ચારેને અનુક્રમે આયુર્વેદ, ધતુર્વેદ, ગાંધર્વ વેદ અને સ્થાપત્ય એવા ચાર ઉપવેદ છે. વેદ બ્રહ્મલોકમાં નિરંતર મૂર્તિમાન હોય છે.

કદાચિન્નારદો યોગી પરાનુગ્રહ વાંછ્યા ।

પર્યટન સકલાન્ લોકાન્ સત્યલોક મુપાગતમ્ ॥૨

તત્રદષ્ટા મૂર્તિમન્નિશ્ચન્દોભિઃ પરિવેષિતં ।

બાલાર્કમ્ભયા સમ્યક્ ભાસયંતં સમાગૃહમ્ ॥૩॥

માર્કંદે આદિ મુનિભિઃ સ્તૂયમાનં મુહુર્મુહુઃ ।
સર્વાર્થે ગોચરજ્ઞાનં સર્વસ્વત્યા સમન્વિતમ્ ॥૧॥
ચતુર્મુલં જગન્નાથં મક્તામીષ્ટફલપ્રદમ્ ।

પ્રણમ્ય દંદવદ્ભક્ત્યા તુષ્ટાવ મુનિપુંગવઃ ॥૨॥

(બ્રહ્માંડ પુ ૦ ઉત્તરખંડ ૨૦ ૬૧) વ્યાસે

એના વિભાગો પાડ્યા હતા. (ભારત ૨૦ ૬૦

૫ ભાગ ૧૨ ૬, વાયુ પુ ૦ ૬૦ અને

વિષ્ણુ પુ ૦ ૩ ૩) મધુ કૈટભ દૈત્યો એને

હરીગયા હતા. (ભારત ૨૦ ૩૫૭ ૨૬)

વેદ (૪) ભૃગુકુલોત્પન્ન એક ઋષિ. ધૌમ્ય ઋષિનો

શિષ્ય. એના શિષ્યનું નામ ઉત્તક ઋષિ હતું.

વેદબ્રાહ્મ. કૃષ્ણના પૌત્રોમાંનો એક.

વેદપતી. વૃષધ્વજ જનકના પુત્ર રથધ્વજ જન-

કને ધર્મધ્વજ અને કુશધ્વજ નામે બે પુત્રો

હતાં. તેમાં કુશધ્વજ જનકને તેની માલાવતી

નામની સ્ત્રીની કુખે લક્ષ્મીના અંશાવતારવાળી

એક કન્યા અવતરી. એણે જનમતાં જ વેદ-

ધ્વાન કર્યો હતો માટે એનું વેદવતી એવું

નામ પ્રસિદ્ધ હતું. કુશધ્વજ પેતાના મનમાં

આ કન્યા વિષ્ણુને પરણાવવી એમ ધારીને

એનાં જ ભાગાં આવે તે પાછાં વાળતો.

આમ થતાં થતાં દ્રાષ્ટ શંભુ નામના અસુરે

એ કન્યાનું માથું કપ્પું. પરંતુ કુશધ્વજે

એને ના છડી. આ ઉપરથી એ અસુર

કુશધ્વજને મારી નાંખીને ત્યાંથી નાશી ગયો.

વેદવતીનું શું થશે એનો વિચાર કે દરકાર

કર્યા વગર કુશધ્વજની સ્ત્રીએ સહગમન કર્યું.

આમ વેદવતીને મા અને બાપ બન્ને

મરણ પામ્યાં, એ જોઇને પોતે પુષ્કર તીર્થ

વિશે ગધ અને ત્યાં તપ આદ્યું. આ વાતને

ઘણી મુદત થઇ ગઇ એટલે એક વખત

આકાશવાણી થઇ કે તું ખીજે જન્મે વિષ્ણુ

પતિ પામીશ. આથી સંતોષ પામીને વેદવતી

ત્યાંથી નિકળી ગંદમાદન પર્વતપર રહેવા

લાગી. એ ત્યાં રહેતી હતી તેવામાં એક

દિવસ રાવણુ ફરતો ફરતો ત્યાં આવ્યો.

વેદવતીએ આદરપૂર્વક એનું આતિથ્ય કર્યું.

રાવણુ એને પુછ્યું કે તું કોણુ છે અને શા

માટે તપ કરે છે ? વેદવતીએ પોતાનું સધળું
જ્ઞાતાં એને કહ્યું. એ સાંભળીને રાવણ એને
કહ્યું કે તું મને પરણ. વેદવતીએ એનું કહેવું
માન્ય ન કર્યું એટલે રાવણ એને બ્રહ્માત્કારે
ખેંચવા લાગ્યો. વેદવતીએ એને પોતાના
સામર્થ્ય વડે સ્તબ્ધ કરી દીધો; અને શાપ
દીધો કે તું આગળ જતાં મારું જ હરણ
કરવાથી પુત્ર અને બાંધવો સહિત નાશ
પામીશ. આ સાંભળીને રાવણ લંકા પાછો
ગયો; અને વેદવતી પોતે યોગાગ્નિ વડે
બળી મુઘ. બીજે જન્મે આ જ સીતા રૂપે
રામની સ્ત્રી થઈ-જેનું હરણ કરવાથી રાવણ
કુલ સહિત નાશ પામ્યો. (વાં ૨૧૦ ઉત્ત-
૨૦ સં ૧૭) અને (દેવ ભાગ ૮ સ્કં ૦
અં ૧૫ ૧૬)

વેદવ્યાસ. વ્યાસ શબ્દ જુઓ.

વેદશિર. ભારતવર્ષીય તીર્થ વિશેષ.

વેદશિરા. સ્વાયંભુવ મન્વંતરમાંના ભૃગુઋષિના
પુત્ર વિદ્યાતાનો પૈત્ર અને પ્રાણ ઋષિનો
પુત્ર.

વેદશિરા (૨). સ્વારોચિષ મન્વંતરમાં થઈ
ગયેલા સપ્તર્ષિમાંનો એક.

વેદશિરા (૩). રૈવત મન્વંતરમાં થઈ ગયેલા
સપ્તર્ષિમાંના એકનું નામાંતર.

વેદશિરા (૪). કૃશાશ્વ ઋષિને ઘિષણાને પેટ
થયેલા પુત્રો પૈકી એક.

વેદશેરક. તગડાની સંજ્ઞાવાળા વસિષ્ઠ કુલોત્પન્ન
એક ઋષિ.

વેદશ્રુતી. તમસા નદીની દક્ષિણે આવેલી નદી
વિશેષ.

વેદસ્મૃતા. ભારતવર્ષીય નદી વિશેષ. (ભારં ભી ૦
૯ ૧૭)

વેદસ્મૃતી. પારિયાત્ર પર્વતમાંથી નિકળતી એક
નદી.

વેદાધ્યા. ભારતવર્ષીય નદી વિશેષ.

વેદી. ભારતવર્ષીય નદી વિશેષ.

વેદી (૨) બ્રહ્મદેવની શક્તિ.

વેદોત્તીર્થ. તીર્થ વિશેષ. (ભારં વા ૦ ૮૧ ૯૯)

વેદ્યા. બ્રહ્મદેવ.

વેન. ચક્રુષ મનુના પ્રપૈત્ર અને ઉત્સુક રાજાના
પૈત્ર અંગરાજને સુનીયાતી કુખે થયેલો
પુત્ર. એ ઘણો દુષ્ટ હતો માટે બ્રાહ્મણોએ
એને હંકાર કરીને મારી નાખ્યો. ઋષિઓએ
પછી એના મૃત દેહને મંથન કરીને પૃથુ
અને અર્ચિ એ નામે જોડકું ઉત્પન્ન કર્યું,
અને એ બેને માંહોમાંહે પરણાવ્યાં. (૨ પૃથુ
શબ્દ જુઓ)

વેનવાજસ્રજાક્ષ. ચાલુ મન્વંતરમાંનો થઈ
ગયેલો બાવીસમો વ્યાસ. (વ્યાસ શબ્દ
જુઓ)

વૈકંક. મેરુના કર્ણિકાપર્વતમાંનો એક.

વૈકર્ણિનિ. ત્રીજા ભૃગુના કુળમાં ઉત્પન્ન થયેલો
એક ઋષિ.

વૈકર્ણેય. બીજા કસ્યપના કુળમાં ઉત્પન્ન
થયેલો ઋષિ વિશેષ.

વૈકર્તન. સૂર્યના મંત્રપ્રભાવ વડે જન્મેલો હોવાથી
કર્ણનું પહેલું નામ.

વૈકર્તા. કાર્તવીર્ય રાજાના પુત્રોમાંના એકનું
નામાંતર-બીજું નામ.

વૈકુંઠ. રૈવત મન્વંતરમાં થયેલા વિષ્ણુના અવ-
તારનું નામ. વિષ્ણુને વૈકુંઠ કહેવાનું એ જ
કારણ હશે.

વૈકુંઠ (૨) વૈકુંઠ નિર્માણ કરેલો લોક. સત્ય-
લોકમાં જ છે.

વૈકુંઠકલ્પ. ચાલુ બ્રાહ્મમાસનો બાવીસમો દિવસ.
(૪. કલ્પ શબ્દ જુઓ).

વૈકૃતિગાલવ. એકની સંજ્ઞાવાળા વિશ્વામિત્રના
કુળમાં ઉત્પન્ન થયેલ ઋષિ.

વૈકલવ. ત્રણની સંજ્ઞાવાળા વસિષ્ઠકુલમાં ઉત્પન્ન
થયેલો ઋષિ વિશેષ.

વૈખાનસ. વાનપ્રસ્થાશ્રમમાં અશુભેડયું ધાન્ય
ખાંદને રહેનારા ઋષિઓનું સામાન્ય નામ.

વૈગાયન. તગડાની સંજ્ઞાવાળા ભૃગુકુળનો એક ઋષિ.

વૈચિત્રવીર્ય ધૃતરાષ્ટ્ર, પાંડુ અને વિદુરનું સામા-
ન્ય નામ.

વૈજયભૂત. ત્રણની સંજ્ઞાવાળા ભૃગુકુલોત્પન્ન એક ઋષિ.

વૈજયંત. ક્ષિરસમુદ્રમાંનો એક પર્વત. એ પર્વત ઉપર બ્રહ્મા એકાંતમાં રહેતા હતા. (ભારત ૨૦ ૩૬૦ ૯)

વૈજયંત (૨). ઇન્દ્રના મહેલનું સાધારણ નામ. વૈજયંત (૩). નિમિ નામના રાજાની નગરી. અગાડી જતાં આ જ નગરીનું નામ નિમિના

પુત્ર મિથિના નામ ઉપરથી મિથિલા પડ્યું હતું. વૈજયંત (૪). ઇન્દ્રની ધ્વજનું નામ. (ડાઉસન ૫૦ ૩૩૧)

વૈજયંત (૫). તિમિધ્વજ રાજાની નગરીનું નામ. આ નગરી દક્ષિણમાં દંડકાના દેશમાં આવી હતી. વૈજયંતિ. કિમતી મોતી, માણેક, લીલમ, શનિ અને હીરાની બનેલી વિષ્ણુ ભગવાનની માળા. (ડાઉસન ૫૦ ૩૩૧)

વૈણ્વ. એકની એક સંજ્ઞાવાળા વિશ્વામિત્ર કુલોત્પન્ન એક ઋષિ.

વૈતરણી. યમલોક સંગંધી નદી વિશેષ. વૈતરણી (૨). વિધ્યાચળમાંથી નિકળી કલિંગ દેશમાં યદને પશ્ચિમ સમુદ્રને મળનારી નદી. વિશેષ.

(ભારત ૨૦ ૯-૨૪, ૫૦ ૮૧-૮૪; ૮૩-૬; ૭૦ ૧૦૯-૧૪ ભી. ૯-૩૪). આરિસા પ્રાન્તમાં કટકની પાસેની એતરણી નદી તે જ.

વૈત્રકપિવન. એકચક્રા નગરી પાસે આવેલું વન વિશેષ. એ વનમાં બકાસુર રહેતા હતા.

વૈદર્ભી. ભારતવર્ષીય નદી વિશેષ.

વૈદર્ભી. વિદર્ભ રાજાની કન્યાઓનું સામાન્ય નામ. આ નામ લોપામુદ્રા, રુકિમણી અને દમયન્તી એમને સાધારણ રીતે લગાડવાની રહે છે.

વૈદર્ભી (૨). સગર રાજાની પત્ની કેશિનીનું નામાંતર. એને સાહ હજાર પુત્ર હતા. (ભારત ૫૦ ૧૦૫-૧૦).

વૈદિશ. શત્રુઘાતી રાજાનું નગર. (૫૦ ૨૦ ઉત્તર ૨૦ ૧૦૮).

વૈદ્ય. મેરુકર્ણિકાપર્વતમાંનો એક.

વૈદ્યશિખર. પર્વત. વિશેષ (ભારત ૫૦ ૮૭-૭) વૈદેહ. નિમિ રાજાના વંશજોનું નામ.

વૈદેહ (૨). બ્રાહ્મણીને પેટે વૈશ્યથી ઉત્પન્ન થયેલ છોકરાનું સામાન્ય નામ.

વૈદેહરાત. વિશ્વામિત્ર કુલોત્પન્ન એક ઋષિ.

વૈદેહા. દેશ વિશેષ. (ભારત ભી. ૯-૫૭).

વૈદેહી, વિદેહ રાજાની કન્યાઓનું સામાન્ય નામ. સીતાને લગાડેલું વધારે પ્રસિદ્ધ છે.

વૈદનાથ. ભરતખંડર્ય ક્ષેત્ર વિશેષ.

વૈદ્યુત. એકની સંજ્ઞાવાળા હિમાલયના કૈલાસ શિખરની વાવ્યથે આવેલું શિખર વિશેષ.

વૈદ્યુત. (૨). ભરતખંડમાં દક્ષિણ ભાગમાં આવેલો એક પર્વત.

વૈદ્યુતા. ધર્મસાવર્ણિ મન્વંતરમાંના વિષ્ણુના અવતારની માતા.

વૈદ્યુતિ. તામસ મન્વંતરમાંના દેવની માતા.

વૈદ્યુતિ (૨). ધર્મસાવર્ણિ મન્વંતરમાં સ્વર્ગમાં થનારો ઈંદ્ર.

વૈન્ય. તગડાની સંજ્ઞાવાળા ભૃગુકુલોત્પન્ન ઋષિ.

વૈન્ય (૨) વેનકુલોત્પન્ન રાજર્ષિ પૃથુ ચક્રવર્તી. (ભારત ૨૦ ૬ ૨૦, ૫૦ ૧૮૮ ૫)

વૈભોજ. દ્રુહુના વંશજો વૈભોજ કહેવાતા. આમને ગાડીઓ અને ભારપરદારી જનવરને ઉપયોગ ખર ન હતા. તેઓ ત્રાપામાં બેસી મુગાફરી કરતા એવું મહાભારતમાં છે. (વિદસન.)

વૈભ્રાજ. કુમુદ પર્વત ઉપરના એક વનનું નામ. (ભાગ ૫ ૨૬૦ ૫૦ ૧૬)

વૈભ્રાજ (૨). શરયુ નદીને તીરે આવેલું વન વિશેષ.

(મત્સ્ય ૨ ૫-૧૨૦)

વૈભ્રાજ (૩). વિભ્રાજ રાજાના પુત્ર નીપ રાજાનું બીજું નામ.

વૈમૃગય. બીજા કશ્યપકુલોત્પન્ન ઋષિ વિશેષ.

વૈયાઘ્રપદ. વ્યાઘ્રપાદ ઋષિના કુળમાં થયેલા એક બ્રાહ્મણનું નામ.

વૈયાઘ્રપદ (૨) યુધિષ્ઠિર-વિરાટરાજાને ત્યાં ગયા ત્યારે પોતાનું નામ કંકે તેમ જ વૈયાઘ્રપદ

કહું હતું. (ભારત ૧૦૩૬ ૧૧) વૈયાધપદ એટલે વાધના આમડાથી જેનો રથ મટેલો છે તેવો.

વૈયાસિક. શુક્રાચાર્ય.

વૈરપરાયણ. ત્રીજા અંગિરાકુળમાં થએલો એક ઋષિ.

વૈરા. ભારતવર્ષિય નદી વિશેષ.

વૈરાજ. આશ્રુષ મન્વંતરમાંના વિષ્ણુના પિતા.

વૈરાજ (૨). એ નામના પિતર વિશેષ. એની માનસ કન્યા મેના તે હિમવાન પર્વતની સ્ત્રી હતી.

વૈરાજકલ્પ. ચાલુ કલ્પ પૂરો થયા પછી બેસનારો કલ્પ. (૪ કલ્પ શબ્દ જુઓ)

વૈરાટ. વિરાટ રાજાનો પુત્ર. વિશેષ કરીને ઉત્તરને એ નામે કહેવાની રીત છે.

વૈરાટી. વિરાટ રાજાની કન્યા, ઉત્તરા તે જ. (ભારત ૧૦ ૧ ૧૩૬)

વૈરોચન. વિરોચન દૈત્યનો પુત્ર બલિ તે.

વૈરોચિત.

વૈલેય. બગડાની અંક સંજ્ઞાવાળા અત્રિકુલોત્પન્ન એક ઋષિ.

વૈવંશપ. બગડાની સંજ્ઞાવાળા કશ્યપકુળમાં ઉત્પન્ન થએલો એક ઋષિ.

વૈવસ. ત્રગડાની સંજ્ઞાવાળા ભૃગુકુળનો એક ઋષિ.

વૈવસ્વત. વિવસ્વાન આદિત્યને ઉત્પન્ન થએલા શ્રાદ્ધદેવ, યમ અને શનિ એ ત્રણેનું સામાન્ય રીતે નામ.

વૈવસ્વતમનુ. વિવસ્વાન આદિત્યને ત્વષ્ટ્ર પ્રભ-પતિની દીકરી સંજ્ઞાને પેટે થએલા એ પુત્રોમાંથી પૃથ્વીપર જે મનુ થયો તે-જુઓ શ્રાદ્ધદેવ. પૂર્વ કલ્પમાં એ સત્યવ્રત રાજા હતો. (૧ સત્યવ્રત શબ્દ જુઓ)

એણે બદરી વનમાં દસ હજાર વર્ષ સુધી તપ કર્યું હતું. (ભારત ૧૦ ૧૦ ૨૦૧૮૦ ૫૩) આશ્રુષ મન્વંતર પૂરો થવાની સંધીમાં જ ઉત્પન્ન થઇ (ભાગ ૮ ૧૩) તે મન્વંતર બેસતાં જ મનુ થયો. એની સત્તાના આ કાળને વૈવસ્વત મન્વંતર કહેવામાં આવે છે. એની ગણના મન્વંતરમાં થતી હોવાથી એ હાલનો આદ્ય સ્મૃતિધાર છે. સાધારણ રીતે એની રચેલી સ્મૃતિને “મનુસ્મૃતિ” કહે

છે. કેટલાક કાળ પર્વત અને સંતતિ નહોતી તેથી એણે વસિષ્ઠને ઇષ્ટ કરવાનું કહ્યું. વસિષ્ઠે ઋત્વિજને પાસે મિત્રાવરુણ ઇષ્ટિનો આરંભ કરાવ્યો. તે વખત મનુની સ્ત્રી શ્રદ્ધા-એ એ યજ્ઞના હોતા-યજ્ઞ કરતી વખત પૂર્વ-દિશામાં બેસનાર ઋત્વિજને પોતાને દિકરી થાય એવી ઇચ્છા જણાવી, આમ થવાથી મનુને પુત્ર ન થતાં પુત્રી થઇ. આ ઇલા નામની પુત્રીને વસિષ્ઠે મનુની પ્રાર્થના ઉપરથી પુરુષત્વ આપ્યું. તે ઇલા રાજા થયો. (ઇલ શબ્દ જુઓ)

પોતાને પુત્રો થાય એ હેતુથી મનુએ યમુના જળમાં ઉભાં રહી તપ કર્યું. એ યોગથી એને ઇક્ષ્વાકુ, નૃગ, શર્પાતિ, દિષ્ટ, પૃષ્ઠ, કરુષક, નરિષ્યંત, પૃષ્ઠ, નભગ અને કવિ એમ દસ પુત્રો થયા. (ભાગ ૮ ૨૬૦ ૨૦ ૧) વેન, ધૃષ્ણ, નરિષ્યંત, નાભાગ, ઇક્ષ્વાકુ, કારુષ, શર્પાતિ, ઇલા, પૃષ્ઠ અને નાભાગશિષ્ટ નામના દશ પુત્રો હતા એમ મહાભારતમાં છે. (ભારત ૧૦ ૭૫). એને નાભાગ અને વસુમાન નામના બે દિકરા હતા એમ જણાય છે. પરંતુ ઉપર જણાવેલા દસમાંથી કોઇનાં એ નામ હશે એમ લાગે છે. મત્સ્યપુરાણમાં વળી મનુના દિકરાઓનાં નામ તદ્દાવત વાળાં મળી આવે છે. છતાં એટલું તો નક્કી છે કે એ નામો ઉપર જણાવેલાં પુત્રોનાં જ હશે.

આ મન્વંતરમાં સ્વર્ગમાં વસુ, રુદ્ર, આદિત્ય, વિશ્વેદેવો, મરુદ્ગજુ, અશ્વિનીકુમાર અને ઋણુ એવા સાત તરેહના દેવ છે. ઋણુને બદલે મત્સ્યપુરાણમાં ‘સાધ્વદેવ’ એવું નામ આપ્યું છે. આ શિવાય બીજો તદ્દાવત નથી. સંખ્યા તો તેમાં પણ સાતની જ છે. (મત્સ્ય ૨૦ ૮). આ મન્વંતરમાં કશ્યપ, અત્રિ, વસિષ્ઠ, વિશ્વામિત્ર, ગૌતમ, જમ્બઘ્નિ અને ભરદ્વાજ એ સપ્તર્ષિ છે. તેમાં કશ્યપ વડે અદિતીને પેટે વામન નામનો વિષ્ણુનો અવતાર થયો હતો. વામને બલિને પાતાળમાં ચાંપીને ઇંદ્રની સાલ્વતા કરી હતી. (ભાગ ૨૬. ૮-૧૩).

વૈશંપાયન. ચાલુ મન્વન્તરની પહેલી ચોકડી-
માંના દ્વાપરયુગમાં સ્વાયંભૂ નામનો પહેલો
વ્યાસ થયો હતો, તેના ચાર શિષ્યો પૈકી
સંપૂર્ણ યજુર્વેદનું અધ્યયન કરનારો શિષ્ય,
એ યાજ્ઞવલ્ક્ય ઋષિનો મામે થતો હતો.
યાજ્ઞવલ્ક્યે યજુર્વેદની એક પ્રમુખ શાખાનો
અભ્યાસ આની પાસે કરેલો હોવાથી એ
વૈશંપાયનનો શિષ્ય પણ હતો; અને ભાણેજ
પણ થતો હતો. યાજ્ઞવલ્ક્ય પાસેથી વૈશંપાયને
જ વેદ (તૈત્તિરીય શાખા) પાછા લીધા હતા.
(યાજ્ઞવલ્ક્ય શબ્દ જુઓ).

વૈશંપાયન (૨). ચાલુ મન્વન્તરમાં ચાલુ અઢા-
વીસમી ચોકડીમાં થયેલા કૃષ્ણદ્વૈપાયન નામે અ-
ઢાવીસમાં વ્યાસના ચાર શિષ્યોમાંનો બીજો
શિષ્ય. આ તૈત્તિરિઋષિના કુળનો એટલે
તૈત્તિરીય શાખાનું અધ્યયન કરનાર હતો. ઇતિ-
હાસનાં બહુ સુંદર વ્યાખ્યાનો આપનાર તરીકે
આ પ્રસિદ્ધ છે.

વૈશાળ. વૈશાલિક શબ્દ જુઓ.

વૈશાલિ. ત્રગડાની સંઘાવાળા અંગિરા કુળનો
એક ઋષિ.

વૈશાલિક. સર્વવંશી વિશાળ રાજાના કુળમાં
જન્મી વિશાળા નગરીમાં રાજ્ય કરનાર
સઘળા રાજાઓ.

વૈશ્ય. કૌશિક ઋષિનો શિષ્ય.

વૈશ્યાપુત્ર. ધૃતરાષ્ટ્ર પુત્ર યુધિષ્ઠ.

વૈશ્રંભક. દેવોનું વન વિશેષ.

વૈશ્રવણ. સ્વાયંભુવ મન્વન્તરમાંના પુલસ્ત્યના
પુત્ર વિશ્રવા ઋષિનો પુત્ર, એની માનું નામ
ગો હતું, એની આકૃતિ ભયંકર છે, તેથી
એને કુખેર (કુખડો) કહે છે; પણ એનું મુખ્ય
નામ સોમ હતું. એની સ્ત્રીનું નામ ઋદ્ધિ.
કલ્પના આરંભથી જ ઉત્તર દિગ્પાળ હોવાથી
ઉત્તર દિશાનું સૌમ્યા એવું પડેલું નામ હજી
ચાલે છે. એ સઘળા યક્ષોનો અધિપતિ અને
દેવોનો ધનાધ્યક્ષ છે. એનું કુખેર લંકારી
નામ જાણીતું જ છે.

ઉત્તાનપાદ પુત્ર ધ્રુવની સાથે આને જખરું

યુદ્ધ થયું હતું. ધ્રુવનો ઝોરમાન ભાઇ ઉત્તમ
યક્ષોને હાથે મરાયો હતો. એની સાવકી મા
પોતાના પુત્રના મૃત્યુની ખબર જાણતાં ધ્રુવને
જાણાવ્યા વગર પોતે હિમવાન પર્વત પર
જ્યાં એનો પુત્ર ઉત્તમ યક્ષોને હાથે મરણ
પામ્યો હતો ત્યાં ગયો. એનું પણ યક્ષોને
હાથે મૃત્યુ થયું. ઉત્તાનપાદ પુત્ર ધ્રુવને આ
વાતની જાણ થતાં પોતે હિમવાન પર્વત
પર ગયો. યક્ષોનો સંહાર કર્યો. ખુદ કુખેર
પણ લઢવા આવ્યો હતો, તેની સાથે ઘોર
યુદ્ધ થયું, (ધ્રુવ શબ્દ જુઓ).

એની સલા સુંદર હોઈ નારદાદિક મોટા
મોટા ઋષિઓ ત્યાં સતત આવતા. નલકુખેર
તે આનો પુત્ર થાય. નારદ અને યુધિષ્ઠિરના
સંવાદ પરથી જાણાય છે કે એ અઘાપિ
ઉત્તર દિશાનો અધિપતિ છે. આ ઉપરથી એને
“રાજરાજ” એવું બિરુદ મળ્યું છે. એ કદી
કદી હિમવાન પર્વતના કૈલાસ શિખર પર રહે
છે. માનસોત્તર પર્વત પરની વિભાવરી
નામની એની મુખ્ય નગરી છે.

વૈશ્રવણ (૨). ચાલુ મન્વન્તરના પુલસ્ત્ય ઋષિના
પુત્ર વિશ્રવાને તેમની સ્ત્રી ભરદ્વાજ કન્યા
દેવર્ણિની કુખે થયેલો પુત્ર. એને રુદ્રના
પ્રતાપે પ્રથમ લંકા નગરી રહેવાને મળી હતી.
તેમ જ એક સ્વેચ્છાગામી પુષ્પક નામનું
વિમાન પણ મળ્યું હતું. એ રાવણ, કુલકર્ણ
અને વિભીષણનો ઝોરમાન ભાઇ થતો હતો.
રાવણ રાક્ષસાધિપતિ અને આ યક્ષાધિપતિ
કહેવાતો, એ ઉપરથી જ એને કુખેર નામ
પણ પડી ગયું હોય એમ જાણાય છે. અ-
ધ્યાત્મ રામાયણમાં આને ધનેશ કહ્યો છે.
પણ તે સંભવિત નથી. અગાડી જતાં રાવણ
બળવાન થઈને લંકામાં રહેવા લાગ્યો, ત્યારે
આણે હિમાલયના કૈલાસ શિખર ઉપર અલકા
નામની નગરી વસાવી પોતે ત્યાં રહ્યો. રાવણ
એની પાસેથી લંકા તેમ જ પુષ્પક વિમાન લઈ
લીધાં હતાં. એના મંત્રીનું નામ પ્રહાસ હતું.
એને ગૌ, પુષ્કર, શુક, પ્રૌષ્ઠપદ, મણિભદ્ર,

પૂર્ણભદ્ર, મણિમાન, મણિકંધર, મણિભૂષ ઇ.
અનેક અનુચરો છે. (વાં ૨૧૦ ઉત્તર૦
સં ૧૫ ૨૩) (દેવી ભાગ ૬૬૧૦ અ
૧૦) એજ (ભાગ ૫૧૦ અ-૨૫૭)

વૈશ્વાનર. શાંડિલ્ય ગોત્રનો એક ઋષિ. પ્રાણિમા-
ત્રના શરીરમાં રહીને અન્ન પાચન કરનાર
અને જેના યોગવડે દેવને વૈશ્વદેવ સંબંધી
અન્ન મળે છે એ અગ્નિનું દેવતાત્વ આને
હોય એમ જણાય છે. કેમકે એ અગ્નિને
શાંડિલ્યગોત્રી કહ્યો છે.

વૈશ્વાનર (૨) પ્રાણિમાત્રના શરીરમાં રહીને
અન્ન પાચન કરનાર અને નિત્યયજ્ઞ-વૈશ્વા-
નર સંબંધી અન્ન દેવને પહોંચાડનાર અગ્નિ.
વિશ્વાનર સૂર્યનો પુત્ર.

વૈશ્વાનર (૩) એ નામનો એક દાનવ જેને
ઉપદાનવી, હયશિરા, પુલોમા અને કાળકા
નામની ચાર કન્યા હતી.

વૈશ્વાનરિ. એક બ્રહ્મર્ષિ. (૩ ભૂગુ શબ્દ જુઓ)
વૈષ્ણવી. વિષ્ણુની શક્તિ અને સપ્ત માતૃકા
પૈકી એક.

વૈષ્ણુવાસ્ત્વ-વિષ્ણુનું અસ્ત્ર.

વૈહાયસી. ભારતવર્ષીય નદી વિશેષ.

વૈહાર. મગધ દેશના સીમાપર્વતોમાંનો એક.
(ભાગ ૨૦ સં ૨૧ ૨)

વૈહીનરિ. ત્રણની સંજ્ઞાવાળા ભૂગુ કુળોત્પન્ન
એક ઋષિ.

વોહલિ. ઋષિ વિશેષ. (દેવી ભાગ ૧૧ ૨૬૦
અં ૨૦)

વૌલિ. ત્રણની સંજ્ઞાવાળા વસિષ્ઠકુળોત્પન્ન એક
ઋષિ.

વૌષડિ. ત્રણની સંજ્ઞાવાળા અંગિરાકુળનો એક ઋષિ.

વ્યધાધ. ત્રણની સંજ્ઞાવાળા ભૂગુકુળનો એક ઋષિ.

વ્યધ્યશ્વ. એક રાજર્ષિ.

વ્યશ્વ. એક રાજર્ષિ.

વ્યંસ. બગડાની સંજ્ઞાવાળા સૈદ્ધિકેયો પૈકી એક.

વ્યાધ્ર. એક યક્ષ વિશેષ. (૧ નભરથ શબ્દ
જુઓ)

આ યક્ષ ભાદ્રપદ માસમાં સૂર્યના સમાગ-
મમાં રહે છે.

વ્યાધ્ર (૨). વાધ પ્રાણીની આખી જાતિ. એમની
ઉત્પત્તિ કોધાની પુત્રી શાર્દૂલાથી થઇ-જે
સંબંધે જુવો (ભાગ ૨૦ આં ૬૬)

વ્યાકેતુ. ભારત યુદ્ધમાં કર્ણે મારેલો પાંડવ
પક્ષનો એક રાજા. (ભાગ ૨૦ કર્ણ ૦ અં ૦
૫૧ ૪૬-૪૭)

વ્યાધ્રકેતુ (૨). દુર્યોધન પક્ષનો એક રાજકુમાર
યુદ્ધમાં એને સાત્યકિયે માર્યો હતો. (ભાગ ૨૦
દ્રો ૧૦૭ ૩૧)

વ્યાધ્રદંત. દ્રોણાચાર્યે મારેલો પાંડવ પક્ષનો એક
પાંચાળ. (ભાગ ૨૦ દ્રો ૧૬ ૪૯ અને ઉં ૦
૧૭૧ ૧૯)

વ્યાધ્રદંત (૨). માગધપુત્ર એક ક્ષત્રિય. એને સાત્ય-
કિયે માર્યો હતો. (ભાગ ૨૦ દ્રો ૧૦૭ ૩૧)

વ્યાધ્રપદ. એક ઋષિ, વસિષ્ઠથી ઉત્પન્ન થએલો.
(ભાગ ૨૦ અનુ ૦ ૫૩-૩૦)

વ્યાધ્રપાદ. વસિષ્ઠ કુળોત્પન્ન એક ઋષિ. એને
ઉપમન્યુ અને ધૌમ્ય નામના બે પુત્ર હતા.
(ભાગ ૨૦ અનુ ૦ ૪૫ ૨૬-૯૬)

વ્યાન. શરીરની અંદરના પંચ પ્રાણોમાંનો એક.

વ્યાસ. પરાશર અને મત્સ્યગંધા-સત્યવતીનો
પુત્ર, કૃષ્ણદ્વૈપાયન-વેદવિભાગ કર્તા.

યજ્ઞ ગએલા છ મન્વંતરમાં તો જે હો તે
હો, પરંતુ ચાકુ મન્વંતરમાં તો તેની દરેક
ચોકડીના દ્વાપરયુગમાં એક એક વ્યાસ
થઇ ગયો છે. વ્યાસ એટલે વેદવિસ્તાર કર-
નાર. વેદમાં થએલી (જે યજ્ઞ હોય તો)
અવ્યવસ્થાને વ્યવસ્થિત કરવી એ જ
એનું કર્તવ્ય.

દ્વાપરે પ્રથમ વ્યસ્તાઃ સ્વયં વેદા સ્વયંભુવા ।

પ્રજાપતિ દ્વિતીયે તુ વ્યાસ કાર્યકૃત્ ॥૨૬॥

તૃતીયે ચોશના વ્યાસ શ્રતુર્થે તુ બ્રહ્મપતિઃ ।

પંચમે સવિતા વ્યાસઃ પષ્ટો મૃત્યુસ્તુ દ્વાપરે ॥૨૭॥

મધવા સસમે પ્રાપ્તે વસિષ્ઠશ્રાપ્તમે સ્મૃતઃ ।

સારસ્વતશ્ચ નવમે ત્રિધામા દશમે તથા ॥૨૮॥

एकादशे च त्रिवृषो भारद्वाज सतः परे ।
त्रयोदशे चांतरिक्षो धर्माचापि चतुर्विंशे ॥२९॥
त्रय्यारणः पंचदशे षोडशे तु धनंजयः ।
मेधातिथिः सप्तदशे व्रती ह्यष्टादशे तथा ॥३०॥
अत्रिरेकोनविंशे गौतमस्तु ततः परे ।
वत्तमाश्वकविंशे ह्यर्थात्मा यश्च कीर्त्तितः ॥३१॥
वेनो वाजसज्जाक्षस्तु सोमो न्यूपायनस्तथा ।
तृणबिंदु स्तथा व्यासो भार्गवस्तु ततः परे ॥३२॥
ततः शक्तिर्जातुकर्णो कृष्णद्वैपायनस्ततः ।
अष्टाविंशति संख्येयं कथिता या मया श्रुता ॥३३॥

(દેવી ભાગ૦ ૧ સ્કં૦ અ૦ ૪)

સ્વયંભૂ, પ્રજાપતિ, ઉશના, યૃહસ્પતિ,
સવિતા, મૃત્યુ, મધવા, વસિષ્ઠ, સારસ્વત,
ત્રિધામા, ત્રિવૃષ, ભારદ્વાજ, અંતરિક્ષ, ધર્મા,
ત્રય્યારણ, ધનંજય, મેધાતિથિ, વ્રતી, અત્રિ,
ગૌતમ, હર્યાત્મા (એનું બીજું નામ
ઉત્તમા પણ છે) વેનવાજસજ્જાક્ષ, સોમ-
ન્યૂપાયણ, તૃણબિંદુ, ભાર્ગવ, શક્તિ, જાતુ-
કર્ણ અને (પરાશર પુત્ર) કૃષ્ણદ્વૈપાયન
આટલા વ્યાસ થઇ ગયા છે અને હવે ઓગ-
ણત્રીસમી ચોકડીમાં દ્રોણાચાર્યનો પુત્ર અ-
શ્વત્થામા વ્યાસ થશે. (કૃષ્ણદ્વૈપાયન શબ્દ
જુઓ, તેમજ અશ્વત્થામા શબ્દ પણ)
एकोनविंशे संप्राप्ते द्वौगिर्व्यासो भविष्यति॥रा॥

(દેવી ભાગ૦ ૧ સ્કં૦ અ૦ ૪)

યુષિતાથ. સોમવંશનો એક રાજા એને કાક્ષી-
વતી લદ્દા નામની સ્ત્રી હતી; અને શાલ્વ, મદ્ર,
વગેરે સાત પુત્રો હતા.

व्यासवन. એકક્ષેત્ર વિશેષ, (ભા.૨૦૧૦૮૧-૮૩)
व्यासस्थली. એક ક્ષેત્ર વિશેષ. (ભા.૨૦ ૧૦
૮૧-૮૬).

व्युष्ट. ઉત્તાનપાદ વંશના પુષ્પાર્ણને દોષાને પેદ
થએલા ત્રણ પુત્રોમાં-કનિષ્ઠ. પુષ્કરિણીને પેદ
એને સર્વતેજસ નામનો એક પુત્ર થયો હતો.
व्यूक. ભારતવર્ષીય દેશ વિશેષ. (ભા.૨૦ ભીષ્મ૦
૮૦-૬૧).

व्यूढार.. ધૃતરાષ્ટ્રના સો પુત્રમાંનો એક.(ભા.૨૦
આ.૦ ૧૩૧-૧૪).

व्यूढारु. ધૃતરાષ્ટ્રના સો પુત્રમાંનો એક.(ભા.૨૦
આ.૦ ૬૮-૧૦૫).

व्योम. સોમવંશી યદુપુત્ર, કોષ્ટાના વંશમાં ન્યા-
મધ કુળમાંના કથ વંશમાં જન્મેલા દશાર્હ
રાજાનો પુત્ર. એને કાષ્ઠ કાષ્ઠજગાએ દશાર્હ
પણ કહ્યો છે. એને જમૂત નામે પુત્ર હતો.

व्योम (२). વ્યોમાસુર શબ્દ જુઓ.

व्योमासुर. મયાસુરના વંશનો એક અસુર એને
કૃષ્ણે માર્યો હતો. (ભાગ૦ ૧૦ સ્કં૦
અ.૦ ૩૭)

व्रज. મથુરાની પાસે આવેલો ગોવાળોના અધિ-
પતિ નંદરાજાનો નેસડો. (ભાગ૦ ૧૦ સ્કં૦
અ.૦ ૧૧).

व्रती. ચાલુ મન્વંતરમાં થઇ ગએલો અઢારમો
વ્યાસ. (વ્યાસ શબ્દ જુઓ.)

प्रतेयु. સોમવંશી પુરુકુળોત્પન્ન રૌદ્રાશ્વ રાજાના
દસ પુત્રો પૈકી નવમો પુત્ર.

૨૧.

શક. ભારતવર્ષીય દેશ. ઇન્દ્રપ્રસ્થની પૂર્વતો અને પશ્ચિમતો એમ એના બે ભેદ છે. (ભારત સં ૭૮-૮૮. અને લીંગમં ૮-૪૫).

શક (૨). ઉપર કહેલા શક દેશના રહેવાશીઓ. શકંટાસુર. કંસનો અનુચર એક રાક્ષસ. કૃષ્ણને મારવાનું બીકું ઝડપી એ ગોકુળમાં ગયો હતો, અને ગાડાનું રુપ ધારણ કરીને પડી રહી લાગ જોતો હતો. પણ પોતે જ કૃષ્ણને હાથે મરણ પામ્યો. (ભાગ૦ દશ૦ અં ૧૨).

શંકર. કલ્યાણકારી દેવ-શિવ.

શંકર (૨). અગ્નિઆર રુદ્રોમાંના ઇશ્વર નામના રુદ્રનું બીજું નામ.

શંકુ. સોમવંશી યદુકુલોત્પન્ન ઉગ્રસેનના નવ પુત્રોમાંનો પાંચમો પુત્ર,

શંકુ (૨). એ નામનો એક યાદવ.

શંકુ (૩). સત્યાને પેટે કૃષ્ણને થયેલા દસ પુત્રોમાંનો એક.

શંકુકર્ણ. શિવના પાર્ષદગણોમાંનો એક.

શંકુકર્ણ (૨). કાશીમાંનું એક સ્થળ વિશેષ.

શંકુકર્ણ (૩). રાવણની અશોક વાટિકાનો રક્ષક, એક રાક્ષસ. (વા. ૨૧૦ સુ. ૬૦ સં ૧૮)

શંકુકર્ણેશ્વર. ભારતવર્ષીય એક તીર્થ.

શકુંત. વિશ્વામિત્ર ઋષિના પુત્રોમાંનો એક. (ભારત અનુ. ૧-૫૦).

શકુંતલા. વિશ્વામિત્ર ઋષિને મેનકાને પેટે થયેલી પુત્રી. મેનકા એને માલિની નદીને તીરે મૂકીને સ્વર્ગે ગયા પછી ત્યાં પાસે રહેનાર કણ્વ ઋષિએ એને દીડી. કણ્વ એને પોતાના આશ્રમમાં લઈ આવ્યો અને એને ઘણા વહાલથી ઉછેરી. કણ્વે એને દીડી તે પહેલાં શકુંત પક્ષી ઓએ એનું રક્ષણ કર્યું હતું; તે ઉપરથી એનું નામ શકુંતલા પાડ્યું. શકુંતલા ધીરે ધીરે મોટી થતાં-પોતે અંબસરાની પુત્રી હોવાથી-ઘણી સ્વરૂપવાન નિકળી.

એક સમય કણ્વ નિત્યાનુષ્ઠાન કરવા નદી તીરે ગયા હશે, ત્યારે સોમવંશી પુરુકુળનો

દુષ્યંત રાજા મુગ્ધા કરતો કરતો ત્યાં આવી ચડ્યો. પરંતુ આશ્રમમાં કોઈ દીકું નહિ, એટલે બહાર ઉભાં રહી, 'આશ્રમમાં કોણ છે.' એમ પુછતાં તે સાંભળી શકુંતલા બહાર આવી. દુષ્યંતનું અર્થ જોઈને આ કોઈ રાજા છે એમ જાણીને શકુંતલાએ ઘણી નમ્રતાપૂર્વક એનું આતિથ્ય કર્યું. આતિથ્યથી સંતોષ પામીને અને એના સ્વરૂપથી મોહ પામ્યો હોવાથી પાણી વગેરે પીધા પછી શકુંતલાને પુછ્યું કે તું કોની કન્યા છે? શકુંતલાએ ધીરેથી મર્યાદા પૂર્વક ઉત્તર દીધો કે હું કણ્વની કન્યા છઉં. દુષ્યંત મનમાં વિચારવા લાગ્યો કે હુંતો જાણું છું કે કણ્વ બ્રહ્મચારી છે. મારું મન સ્વાભાવિક રીતે આ કન્યા તરફ આકર્ષાય છે. માટે જરૂર આ એમની પુત્રી નથી. એ ક્ષત્રિય કન્યા હોવી જોઈએ. એણે કમળથી શકુંતલાને પુછ્યું કે મને ખરું કહે તું કોની કન્યા છે? તે ઉપરથી કણ્વને કોઈ ઋષિને કહેતા સાંભળ્યા હતા તે હકીકત શકુંતલાએ કહી. એ સાંભળીને દુષ્યંતને ઘણો હર્ષ થયો. કેમકે એનું મન એ કન્યામાં પરાવાદ ગયું હતું.

પછી દુષ્યંતે એને કહ્યું કે મારી ઇચ્છા તારું પાણિગ્રહણ કરવાની છે. તારા મનમાં શું ધારે છે? શકુંતલાએ કહ્યું આપ કહેાછો તે મારે માન્ય છે, પણ કણ્વ પાસે આપે મારી માગણી કરવી તે ઠીક. રાજા ઘણો કામાતુર થયો હતો. તે એનું આ કહેવું સાંભળે જ નહિ. તે ઉપરથી શકુંતલાએ પોતાને જે પુત્ર થાય તેને હું રાજા આપીશ એવું કમુદ કરાવી તેની સાથે ગાંધર્વલગ્ન કર્યું. શકુંતલાને સમાગમના ફળરૂપ ગર્ભ રહ્યો. દુષ્યંત પછી પોતાને નગર જતી વખતે એને વચન આપતો ગયો કે હું થોડી મુદતમાં જ પાલખી વગેરે મોકલી તને તેડાવી લઈશ.

રાજાના ગયા પછી થોડીવારે જ કણ્વ ઋષિ

આશ્રમમાં આવ્યા. શકુંતલાને ઋષિની આગળ આવતાં લાજ આવવા માંડી; પણ કણ્વે અંતર્દષ્ટિ વડે એના રાગની સાથેના લગ્નની વાત જાણીને એને અભય આપતાં કહ્યું કે તને કાને આપવી એ મને શીકર થયાં કરતી હતી, તે અનાયાસે દૂર થઇ. આથી મને ધણો આનંદ થયો છે. એ સાંભળી નિર્ભય કણ્વની પાસે આવી. પછી પૂર્ણ માસે એને પુત્ર સાંપડ્યો—એ પુત્ર એના પિતાના જેવો જ શર અને ચપળ હતો. જેમ જેમ મોટા થતો ગયો તેમ તેમ વાઘ વગેરે પ્રાણિયોને પકડી પકડીને આશ્રમમાં બાંધવા લાગ્યો. ઋષિયે એનું નામ ભરત પાડ્યું હતું પણ એનાં આ લક્ષણોપરથી એનું “સર્વદ્રમન.” એનું નામ પાડ્યું. અને હવે આને અહીં આશ્રમમાં રાખવો ન જોઇએ ધારી પુત્ર અને શકુંતલાને પોતાના શિષ્યની સાથે દુષ્યંતને ત્યાં હસ્તિનાપુર રવાના કર્યા.

પુત્રને લઇને શકુંતલા હસ્તિનાપુર ગઇ તે વેળા રાજ સભામાં બેઠો હતો. શિષ્ય એમને લઇને સભામાં ગયો અને રાજને કહ્યું કે તારી સ્ત્રી અને પુત્રને મંભાળ. આમ સોંપી શિષ્ય પાછો વળ્યો. શિષ્યના ગયા પછી શકુંતલાએ રાજને વંદન કર્યું, અને કહ્યું. તેં વચન આપ્યું હતું તેમ હું તારા પુત્રને લઇને આવી છઉં. માટે મારો અને એનો અંગીકાર કર. એનું ભાષણ સાંભળીને દુષ્યંત રાજ્યે એને ઝાળખી; પરંતુ લોક લજ્જાવડે ઉપર ઉપરથી કહ્યું કે તું કોણ છે? અને કાના પુત્રને અહીં આણ્યો છે? એ સાંભળીને શકુંતલાએ ક્રોધવિષ્ટ થઇને મર્યાદા પૂર્વક રાજને ધણો વિનવ્યો. પણ દુષ્યંત એનું બોલવું સાંભળે જ નહિ. શકુંતલા સખેદ વિચાર કરતી હતી કે હવે શું કરવું. એટલામાં આકાશવાણી થઇ કે રાજ, આ તારી સ્ત્રી અને તારો પુત્ર છે; તેનો અંગીકાર કર. રાજ્યે પુત્ર સહિત શકુંતલાનો અંગીકાર કર્યો. રાજ્યે સભાસદોને કહ્યું કે મેં તો

એને તરત જ ઝાળખી હતી પણ તમારા બધાના મનમાં આવે કે મેં અપરિચિત સ્ત્રીને રાખી લીધી. એવા અપવાદના ભયે હું એમ બોલ્યો હતો. હવે હું એનો અને મારા પુત્રનો અંગીકાર કરું છઉં. પછી પુત્ર સહિત શકુંતલાને અંત:પુરમાં સ્થળ ગયો. પુત્ર ભરતને ઉપનયન વગેરે સંસ્કારો કર્યા. થોડે કાળે ભરત રાજકાર્યભારમાં પાવરધો થયો જોઇને એને યુવરાજપદ આપી અભિષેક કર્યો. (ભા ૧૦ આ ૮૫—૧૮). (શકુંતલાપાખ્યાન—(ભા ૨૦ આ ૧૦ ૮૮—૧૦૦)).

શકુંતિ. દ્વુપુત્ર દાનવમાંનો એક. એના પુત્રનું નામ વૃકાસુર (ભા ૧૦ ૧૦ સ્કં ૦ આ ૮૮) શકુંતિ (૨). હિરણ્યાક્ષના ચાર પુત્રોમાંનો બીજો. શકુંતિ (૩). સોમવંશી યદુપુત્ર ક્રોષાના વંશના જ્યામધ કુળમાં થએલો દશરથ રાજનો પુત્ર. એના પુત્રનું નામ કર્ણ રાજ.

શકુંતિ. (૪). ગાંધાર દેશાધિપતિ સુઅળ રાજનો પુત્ર. ગાંધારીનો ભાઇ, એ ધૃતરાષ્ટ્રનો સાજો અને કૌરવોનો મામો થતો હતો. સુઅળ રાજની પછી એ જ રાજ્યાધિકારી થયો હતો. એ સ્વભાવે ધણો જ દુષ્ટ હતો અને દૂતરમવામાં કપટ કરવામાં એકો હતો. એણે દૃત રમીને પાંડવોની બધી સંપત્તિ દૂર્યોધનને જીતી આપી પાંડવોને વનમાં કાઢ્યા હતા. ભારતના યુદ્ધમાં એ દૂર્યોધન પાસે હતો. એનું મરણ સહદેવને હાથે થયું હતું. (ભા ૧૦ શલ્ય ૦ આ ૨૭—૬૦) એને ઉલૂક નામે પુત્ર હતો. જેને સહદેવે ભારતયુદ્ધમાં માર્યો હતો. વૃષક, વૃહદ્રબળ, અચળ, શરભ, સુભમ, વિભુ, ભાતુ દત્ત, ગજ, ગવાક્ષ, ચર્મવાન, આર્જ્ય અને શુક વગેરે એના ભાઇઓ હતા. (ભા ૨૦ આ ૨૦૧, દ્રો ૩૦૦ ૧૫૮, અને ભા ૧૦—૮—૩૦)

શકુંતિ (૫). સર્પ વિશેષ. (ભા ૧૦ આ ૧૦૫૪—૧૬)

શકુંતિ (૬). સ્કન્દે ઉત્પન્ન કરેલા ગ્રહો પૈકી એક સ્કન્દગ્રહ. (ભા ૧૦ ૧૦ ૨૩૦—૨૬)

શકુંતેભા. કદુના નાગપુત્રોમાંનો એક.

શંકુશિખા. વૃત્તાસુરનો અનુયાયી એક અસુર.

શંકુશિરોધર. દનુપુત્ર દાનવોમાંનો એક.

શક્તિ. ત્રીજા વસિષ્ઠ ઋષિનો મોટો પુત્ર. વસિષ્ઠ કુળમાં આ એક મંત્રદંષ્ટા હતો. કલ્માષપાદ રાજા વસિષ્ઠના સો પુત્ર ખાઇ ગયો તેમાં આ પણ મરણ પામ્યો હતો. એની સ્ત્રી અદૃશ્યતિ એના મરણકાળે ગર્ભિણી હતી તેને પાછળથી પરાશર નામે પુત્ર પ્રસવ્યો. આ પરાશર તે ચાલુ મન્વંતરનો છઠ્ઠીસમો વ્યાસ જ એમ કહેવાય નહિ; કારણ રામ ચોવીસમી ચોકડીમાં થયા અને કલ્માષપાદ રાજા રામનો પૂર્વગામી હોઇ મરણ પામ્યો હતો. તેનો પુત્ર છઠ્ઠીસમી ચોકડીમાં હોય એ અસંભવિત છે.

શક્તિ (૨). ચાલુ મન્વંતરનો છઠ્ઠીસમો વ્યાસ. (વ્યાસ શબ્દ જુઓ.) એ અંગિરા-કુળમાં જન્મ્યો હતો.

શક. ઇન્દ્રનું એક નામ.

શક (૨). ખાર આદિત્યોમાંનો હાથનો પૂર્વ દિગ્પાળ-આદિત્ય તે. (ભાગ૦ ૬ સ્કં ૦ અં ૧૮) (ભાગ૦ આં ૬૬-૧૫)

શકંજિત. રાવણપુત્ર ઇન્દ્રજિતનું નામાન્તર.

શકંદેવ. કલિંગ દેશાધિપતિ ભાનુમંત રાજાનો પુત્ર. ભારતના યુદ્ધમાં ભીમસેનને હાથે મરણ પામ્યો હતો. (ભાગ૦ ભીં ૫૪-૩૪)

શકંપ્રસ્થ. ઇન્દ્રપ્રસ્થનું નામાન્તર.

શંખ. ઉત્તમ નામના ત્રીજા મન્વંતર માંહલ્યા સમઋષિયોમાંનો એક. લિખિત ઋષિનો ભાઇ શંખ તે આ નહિ. તે જુદો છે.

શંખ (૨). દનુપુત્ર દાનવોમાંનો એક.

શંખ (૩). વરુણલોક માંહલો એક અસુર.

શંખ (૪). કુબેરના નવ નિધિમાંનો એક.

શંખ (૫). લિખિત ઋષિનો ભાઇ. (શંખ લિખિત શબ્દ જુઓ.)

શંખ (૬). મેરુની તળેટીએ આવેલા પર્વતોમાંનો એક પર્વત.

શંખ (૭). પૂર્વ મત્સ્યાધિપતિ વિરાટ રાજાના પુત્રમાંનો મોટો પુત્ર. (ભાગ૦ ઉં ૧૭૧-૧૫, આદિ ૨૦૧-૮, સં ૭-૧૧

વિરાં ૨૧-૧૮, વિરાં ૩૪-૨૪, ભીં ૮૨-૨૩). એ ભારતના યુદ્ધમાં પાંડવના પક્ષમાં હતો, અને દ્રોણાચાર્યને હાથે મરણ પામ્યો હતો.

શંખ (૮). એક સર્પ વિશેષ. (ભાગ૦ આં ૩૫-૮, અં ૧૩-૧૨)

શંખચૂડ. રામની સેનાનો એક વાનર. (વાં ૨૧૦ ઉત્તર ૦ સં ૪૦).

શંખચૂડ (૨). વિપ્રચિત્તિ દાનવનો પૌત્ર અને દંભાસુરનો પુત્ર. એણે જ્યૈષ્ઠીવંશ ઋષિની પાસેથી વિષ્ણુનો મંત્ર લેધને પુષ્કર તીર્થમાં અનુષ્ઠાન કર્યું હતું. એ અનુષ્ઠાન પૂરું થતાં બ્રહ્મદેવની આજ્ઞાથી બદરીવનમાં તપ કરનારી તુલસી પાસે ગયો. આ તુલસી ધર્મધ્વજ રાજાની તેની ભાર્યા માધવીને પેટે જન્મેલી પુત્રી હતી. વિષ્ણુની પ્રાપ્તિ સારુ એ તપ કરતી હતી. શંખચૂડ ત્યાં ગયો એટલે એ બંનેમાં પ્રેમ થઇ તુલસી એને જ વરી. અગાડી જતાં પોતાના તપના પ્રભાવે કરીને શંખચૂડે સઘળાંનો અધિકાર લેઇ પોતે રાજ્ય કર્યું. પોતાનો અધિકાર નષ્ટ થવાથી દેવોએ એની સાથે યુદ્ધ કર્યું. એ યુદ્ધમાં શંખચૂડનો પરાભવ નથી થતો જોધને વિષ્ણુ શંખચૂડનું રૂપ ધારણ કરીને તુલસી પાસે ગયા. હું સઘળા દેવોનો પરાભવ કરીને આવ્યો, કહીને એમણે તુલસીની સાથે ગમન કર્યું. એનું પાતિકૃત નષ્ટ થવાથી રણભૂમિ પર શંખચૂડનું તત્કાળ મરણ થયું. આ ખરી હકીકત તુલસીને જણાતાં જો કે પોતાને વિષ્ણુપર પ્રીતિ હતી તોપણ તેમને શાપ દીધો કે તમે પથ્થરરૂપ થશો. ગંડકા નદીમાં થતા કાળા ગોળ પથ્થર રૂપે વિષ્ણુ પૂજાય છે, એ પ્રસિદ્ધ છે. (દેવી ૦ ભાગ૦ ૮ સ્કં ૦ અં ૧૭-૨૫)

શંખચૂડ (૩). કુબેરનો એક અનુચર. શાપે કરીને રાક્ષસ યોનિ પામેલો તે. આ વૃંદાવનમાં ગયો હતો. કેટલીક ગોપીઓનું હરણ કરીને જતાં કૃષ્ણને હાથે મરણ પામ્યો હતો. (ભાગ૦ ૧૦ સ્કં ૦ અં ૩૪)

શંખતીર્થ. ભારતવર્ષીય તીર્થ વિશેષ. (ભાર૦ શાં ૩૮-૧૬)

શંખપદ. ખીજ સ્વારોચિષ મનુનો પુત્ર. (ભાર૦ શાં ૩૫૭-૩૭). એને સ્વારોચિષ મનુએ પોતે વિદ્યા ભણાવી હતી. ભૂમી ઉપર જે મનુષ્ય જાતીય ચાર દિગ્પાળ છે તેઓમાં આ દક્ષિણ દિગ્પાળ છે.

શંખપાલ. કદ્રુને પેટે જન્મેલા નાગમાંનો એક.

શંખપિણ્ડ. એક સર્પ વિશેષ. (ભાર૦ આં ૩૫-૧૩).

શંખમુખ. એક સર્પ વિશેષ. (ભાર૦ આં ૩૫-૧૧).

શંખમેખલ. એક વ્રક્ષર્ષિ. (ભાર૦ આં ૮૨-૪)

શંખલિખિત. શંખ અને લિખિત એ બે ઋષિઓ પરસ્પર ભાઈ થતા હતા. એ બન્ને જણા બાહુદા નદીને કિનારે જુદા જુદા આશ્રમ કરીને રહેતા હતા. આ નદીનું નામ ધળવા અગર ધૂમેળ હતું. હાલ એને બર્દા કહે છે. અયોધ્યા પ્રાન્તમાં આવેલી રાષ્ટ્રી નદીનો કાંટો છે. એક વખત લિખિત ઋષિ પોતાના મોટા ભાઈ શંખને મળવા આવ્યો. બાગમાં થઈને એના રહેવાના ઘરમાં ગયો. ચાલતાં ચાલતાં એણે બાગમાંથી પાકાં ફળ તોડ્યાં હતાં, તે એના હાથમાં હતાં. બન્ને ભાઈ મળીને, બેસીને કાંઈ વાતચીત કરતા હતા. તેવામાં શંખની દષ્ટિ લિખિતે તોડી આવેલાં ફળ ઉપર પડી. એણે લિખિતને પુછ્યું કે આ ફળ તે ક્યાંથી આવ્યાં? લિખિતે કહ્યું કે તમારા બાગમાંથી. એ સાંભળીને શંખઋષિએ કહ્યું કે મને પુછ્યા વગર તેં આ ફળ લીધાં માટે એ ચોરી થઈ. માટે તું સુદ્યુમ્ન રાજા પાસે જા અને આ અપરાધની સજા તને પોતાને કરાવી લે. તેથી લિખિત ભલે, એમ કહીને રાજા પાસે ગયો. પોતે જે કંઈ હતું તે રાજાને નિવેદન કર્યું અને મને શિક્ષા કરો એમ વિનંતિ કરી. રાજાએ કહ્યું કે તમે તમારો અપરાધ સ્વમુખે મારી પાસે આવીને જાહેર કર્યો માટે

તમે દોષ રહિત છો. પરંતુ લિખિત ઋષિ આ વાત સાંભળે જ નહિ. એતો સગ્ગની જ માગણી કરે. એ ઉપરથી રાજાએ સગ્ગ તરીકે એનાં બન્ને કાંડાં કપાવ્યાં. લિખિત ઋષિ ત્યાંથી પાધરા પોતાના ભાઈ પાસે આવ્યા; અને પોતાનાં કાંડાં બતાવીને કહ્યું કે હું સગ્ગ પામી આવ્યો, તે બતાવવા આવ્યો છઉ. શંખે સંતુષ્ટ થઈને કહ્યું કે બહુ સારું કર્યું. હવે જાઓ બાહુદામાં સ્નાન કરીને અહીં વહેલા આવો. લિખિત ઋષિ નદીમાં નહાવા પડ્યા. નહાતી વખત તર્પણ કરવું પડે છે એનું સ્મરણ થતાં પોતાના હાથ તરફ જોવા લાગ્યા તો કપાયલાં કાંડાંને બદલે હાથ પૂર્વવત્ થઈ ગયેલાં! આ વાતની સુદ્યુમ્ન રાજાને ખબર પડતાં તેને પણ ધણો આનંદ થયો. કાંડાં કપાવ્યા પછી વ્રક્ષણને આવી સગ્ગ કર્યા બદલ એને ધણો ખેદ થતો હતો. શંખઋષિને પણ આનંદ થયો. પછી ભાઈની આજ્ઞા લઈ લિખિત પોતાને આશ્રમે ગયો. ત્યારથી આ નદીનું નામ બાહુદા પડ્યું. (ભાર૦ શાં ૨૩)

શંખિનીતીર્થ. ભારતવર્ષીય એક તીર્થ. (ભાર૦ વન૦ ૮૧-૫૧).

શંખોદ્ધાર. દારકાની પાસે આવેલું એ નામનું તીર્થ વિશેષ.

શચી. ચાલુ મન્વંતરના ઈન્દ્ર-પુરંદરની સ્ત્રી.

શઠ. દનુના પુત્ર, દાનવોમાંનો એક.

શઠ (૨). રાવણના રાક્ષસ અનુચરોમાંનો એક.

સઠ (૩). એ નામનો એક યાદવ. (જૈમિન્ય ધર્મ ૨૦ ૧૦).

શંકામર્ક. શંકા અને અમર્ક નામે બે ભાઈઓ. એઓ વારુણ કવિના પૌત્ર અને ઉશના ઋષિના પુત્ર હતા. હિરણ્યકશિપૂના સમયમાં એકદા એમનો પિતા તપ કરવા ગયો હતો, ત્યારે આ બન્ને ભાઈઓ એનું-હિરણ્યકશિપૂનું પુરોહિતપણું કરતા હતા. એથી જ પ્રદહાદને બંણાવવાનું કામ એમની પાસે

હતું. (ભરથ ૦ અં ૩૩ મ્લો ૮) અને
(ભાગ ૦ રકં ૦ અં ૫).

શાંડિલ. ખીળ કરથપ કુળમાં ઉત્પન્ન થએલો
એક ઋષિ.

શતકુંભા. ભારતવર્ષીય નદી વિશેષ. (ભાર ૦ ૫૦
૮૨-૧૦, ભી ૦ ૯-૧૬).

શતકેસર. શાકદીપમાં આવેલો પર્વત વિશેષ.

શતકંતુ. સો યજ્ઞ કરવાથી જેને ઇન્દ્ર પદ મળ્યું
હોય તેવો ઇન્દ્ર.

શતગામિ. જટાયૂના પાંચ પુત્રમાંનો એક.

શતધ્ની. સોને મારનાર-કૃષ્ણ વાપરતા હતા તે
અસ. મહાભારતમાં એને પથ્થરનું બનેલું
અને લોહાના ખીલા ચોતરફ જડ્યા હોય
એવું વર્ણવ્યું છે. પણ ઘણું કરીને એ બાણ
જેવું બારુતની સાલ્તાથી ફેંકવાનું હશે એમ
ધણા માને છે. (ડાઉસન ૦ ૫૦ ૨૬).

શતચન્દ્ર. એક ક્ષત્રિય. ગાન્ધાર રાજ સુખળનો
પુત્ર. એને રાત્રિયુદ્ધમાં ભીમસેને માર્યો હતો.
(ભાર ૦ દ્રો ૦ ૧૫૮-૨૩).

શતજિત. ઋષભદેવ વંશના વિરજ રાજને વિ-
ષ્ણુને પેટે થએલા સો પુત્રોમાંનો મોટો
પુત્ર.

શતજિત (૨). આસો મહિનામાં જેનો વારો
હોય છે તે યજ્ઞ વિશેષ. (૩ ઇષ શખ્દ
જુઓ).

શતજિત (૩). સોમવંશી આયુકોતપત્ર યદુરા-
જનો પૌત્ર. અને સહસ્રરાજનો પુત્ર; એને
મહાહય, વેણુહય અને હૈહય નામે ત્રણ
પુત્રો હતા.

શતજિત (૪). કૃષ્ણને જાંબુવતીની કુખે થએલા
પુત્રોમાંનો એક.

શતજ્યોતિ. ચંદ્રનું ખીજું નામ.

શતજ્યોતિ (૨). સુબ્રાજનો પુત્ર. (ભાર ૦ આ ૦
૧-૭૫).

શતતારકા. સોમની સત્તાવીસ સ્ત્રીઓમાંની એક.

શતતારકા (૨). એ નામનું નક્ષત્ર વિશેષ.

શતધમન, અશ્વ મનુના પુત્રોમાંનો એક.

શતધુમન (૨). વિદેહવંશીય બાનુમાન રાજનો
પુત્ર. એના પુત્રનું નામ શુચિજનક.

શતધુમન (૩). એક રાજર્ષિ. એણે મુદ્ગલ ઋ-
ષિને ગૃહદાન કરીને ઉત્તમ લોકની પ્રાપ્તિ
કરી હતી. (ભા ૦ શાં ૦ ૨૪૦-૩૨, અનુ ૦
૨૦૦-૨૧). એ કીયા વંશનો હતો તે જ-
ણાનું નથી.

શતદ્રુ. હૈમવતી નદીનું ખીજું નામ. પુત્ર મરણના
શોકે આત્મધાત કરવાના હેતુથી વસિષ્ઠ આ
હૈમવતી નદીમાં પડ્યા હતા. પોતાની અંદર
પડેલા ઋષિ કુખે નહિ માટે આ નદીએ
પોતાના ઝરણાં જુદાં જુદાં સો વહેણ
કરી દીધાં. જેથી પાણી ઓછું થવાથી
વસિષ્ઠ કુખ્યા નહિ. હાલની સતલજ નદી તે જ.
એને ધાધર અગર ધાર નામ પણ છે.
(વસિષ્ઠ શખ્દ જુઓ). (ભા ૦ આ ૦
૧૯૩ ૯-૧૦, સં ૦ ૯-૨૩ અને ભી ૦
૯-૧૫).

શતદ્રુતિ. પ્રાચીનઅર્હિ રાજની સર્વણી નામની
સ્ત્રીનું ખીજું નામ. એને પેટે દશ પ્રત્યેતાઓ
જન્મ્યા હતા.

શતધનુ. ત્રણની સંજ્ઞાવાળો શતધનવા તે જ.

શતધનવા. શિવનું એક નામ.

શતધનવા (૨). એક રાજર્ષિ. કલિંગ રાજકન્યાના
સ્વયંવરમાં આવેલો તે. (ભાર ૦ શાં ૦ ૪-૭)

શતધનવા (૩). યદુકુળના હ્રદિક યાદવના
પાંચ પુત્રોમાંનો એક. કૃતવર્માનો ભાઇ.

શતધનવા (૪). કૃષ્ણે મારેલો એક યાદવ.
(શ્યમંતકમણિ શખ્દ જુઓ).

શતધનવા (૫). સુમતીનો પુત્ર. (હંસધ્વજ શખ્દ
જુઓ).

શતધૃતિ. ક્ષભદેવનું એક નામ.

શાંતનુ. સોમવંશી પૂરુકોતપન્ન અજમીઢ વંશના

કુરુપુત્ર જન્હુરાજના કુળમાં થએલા પ્રતીપ

રાજના ત્રણ પુત્રોમાંનો મધ્યમ. એની માનું

નામ સુનન્દી અને ભાઇઓનાં નામ દેવાધિ

અને બાલિક હતાં. પૂર્વ જન્મમાં એ મહા-

ભીષ નામે રાજ હતો. એના પિતા પ્રતીપ

રાજના મરણ પછી એનો મોટો ભાઈ દેવાપિ રાજ્ય કરવા લાગ્યો. પરંતુ તે ક્રાંતિ-ઓ હોવાથી પ્રજાએ એને ગાદીપરથી ઉઠાડી મૂકી શંતનુને રાજ્ય આપ્યું. (૧ દેવાપિ શબ્દ જુઓ). શંતનું રાજ્ય કરતો હતો ત્યારે એકદા એ વનમાં મૃગયા સારુ ગયો હતો. ત્યાં એણે એક સુંદર કન્યા દીડી. એ ગંગા હતી. એ કન્યા એને વરી. એને પેટે એને એક પછી એક એમ, સાંત પુત્રો થયા. તે તેણીએ પાણીમાં ખૂડાડી દીધા. આઠમા પુત્ર ભીષ્મને એણે ખૂડાડવા દીધો નહિ, તેથી પરણતી વખતે પોતે કરેલી એલી પ્રમાણે રીસામને ગંગા એ પુત્ર સહિત અંતર્ધાન થઈ ગઈ. કાંઈક કાળ પછી ભીષ્મને સર્વ વિદ્યામાં નિપુણ કરીને ગંગાએ શંતનુ પાસે આપ્યો. અને તેને શંતનુને સોંપી, પોતે સ્વર્ગમાં ચાલી ગઈ. એના ગયા પછી શંતનુએ બીજી સ્ત્રી કરી. એ સત્યવતીને પેટે એને ચિત્રાંગદ અને વિચિત્રવીર્ય એમ એ પુત્ર થયા. ત્યાર પછી થોડે જ કાળે શંતનું સ્વર્ગ ગયો. શંતનુ બહુ સારા ગુણે ભરેલો હતો. એનામાં એક વર્ણવવા જેવો ગુણ એ હતો કે એ જેના શરીરને હાથ અરાડે તે નિરોગી થઈ જાય. (ભારત ૫૧૦-૬૩-૪૯, ૧૦૧-૫૦),

શતપર્વા. શુક્રાચાર્યની સ્ત્રી. (ભારત ૭૦ ૧૧૭-૧૩).

શતબ્રહ્મ. વાનરોનો એક અધિપતિ, રામની સેનાને વાનર વિશેષ. (વા ૧૦ ૨૧૦ કિષ્કિં ૦ સં ૯-૨૦)

શતબ્રહ્મી. શતબ્રહ્મ વાનર તે જ.

શતમુખ ભારતવર્ષિય નદી વિશેષ.

શયાયુષ શક્યદેશનો રાજા વૃદ્ધ થતાં ગોતાના પુત્રને રાજ્ય આપી પોતે વાનપ્રસ્થ ધર્મ પાળવા હિમાલયપર ગયો હતો. એ ત્યાં હતો તે સમયે ધૃતરાષ્ટ્ર ગાંધારી સહિત ત્યાં ગયો હતો અને ઘણા દિવસ એના સહ-વાસમાં રહ્યો હતો. (ભારત આશ્રમ ૦)

શતરથ. સૂર્યવંશી ઇક્ષ્વાકુ કુલોત્પન્ન મૂલકરાજ નો પૌત્ર, અને દશરથનો પુત્ર. એને ઇલવિલ કિંવા ઇડવિડ કહેતા હતા. એના પુત્રોને એલવિલ કિંવા એડવિડ કહ્યા છે. (ભારત દ્રો ૦ ૫૦ ૬૧)

શતરુદ્રા. ભારતવર્ષિય નદી વિશેષ.

શતરુપ. સ્વાયંભૂ મનુનું નામ.

શતરુપા. સ્વાયંભૂ મનુની સ્ત્રી. એ બ્રહ્મદેવના ડાબા અંગમાંથી ઉત્પન્ન થઈ હતી. એનું શીજું નામ સરસ્વતી પણ હતું.

શતર્યન. એક બ્રહ્મર્ષિ.

શતશીર્ષા. વાસુકી નાગની સ્ત્રી.

શતશૃંગ શાલ્મલિ દ્વીપની અંદરનો પર્વત વિશેષ.

શતશૃંગ. (૨). પાંડવોનું જન્મસ્થાન-હિમાલયનું શિખર વિશેષ.

શતશોભ્ય. એક તીર્થ વિશેષ. (ભારત વન ૦ ૮૧-૨૧)

શનહંદ. દનૂથી ઉત્પન્ન થએલા દાનવો પૈકી એક દાનવ.

શનહંદા. જવ નામના રાક્ષસની સ્ત્રી અને વિરાધ નામના રાક્ષસની માતા.

શનાન્ન. સોમવંશી યદુપુત્ર ક્રોષ્ઠાના વંશના સાત્વતના પુત્ર ભજમાન રાજાને બાલકાને પેટે થએલા ત્રણ પુત્રોમાંનો મોટો પુત્ર.

શતાનંદ. એકની અંક સંજ્ઞાવાળા ગૌતમ ઋષિને અહલ્યાને પેટે થએલો પુત્ર. એ વિદેહવંશના જનકરાજાએનો પુરોહિત હતો. (વા ૧૦ ૨૧૦ ૫૧૦ સં ૫૧) દાશરથી રામના વિવાહ વખતે આ શતાનંદ સીરધ્વજ જનકનો પુરોહિત હતો. (ભારત અનુ ૦ ૪૫-૮)

શતાનંદ (૨). વિંધ્યાશ્વ નામના પાંચાળ રાજાની કન્યા અહલ્યાને છત્રી અંક સંજ્ઞાવાળા ગૌતમથી થએલા એ પુત્રોમાંનો મોટો. અને ચિરકારી ઋષિનો ભાઈ. એને સત્યધૃતિ નામનો પુત્ર હતો. આ સત્યધૃતિ કૃપાચાર્યનો મુળ પુરુષ હતો. (ભાગ ૦ નવમો સ્કં ૨૧)

શતાનંદ (૩). સાવર્ણિ મન્વંતરમાં થનારા સપ્ત ઋષિઓમાંનો એક.

શતાનીક. પૂર્વ મત્સ્યાધિપતિ વિરાટ રાજાનો ભાઇ. (ભારત ૨૦ ત્રિરાટ ૦ અં ૩૧). એ ભારતના યુદ્ધમાં દ્રોણાચાર્યને હાથે મરણ પામ્યો હતો. (ભા ૧૦ દ્રો ૦ અં ૨૧). બીજાને હાથે મરાયાનું પણ કહ્યું છે. (ભા ૧૦ ભી ૦ ૧૧૮-૨૭).

શતાનીક (૨). દ્રૌપદીને નકુલથી થએલો પુત્ર. પોતાના કુળમાં થઇ ગયેલા રાજર્ષિ શતાનીક જેવો કીર્તિવર્ધક હોવાથી એનું નામ નકુલે શતાનીક પાડ્યું હતું. (ભા ૧૦ અા ૧૦ ૨૪૭). એ તંત્રમાં સુતો હતો ત્યાં અઢારમા દિવસની રાત્રે અશ્વત્થામાને હાથે મરણ પામ્યો.

શતાનીક (૩). સોમવંશી ક્રોધ એક એનામનો રાજર્ષિ. (ભારત ૨૦ અા ૧૦ ૨૪૭-૮૦).

શતાનીક (૪). સોમવંશી પૂરુકુળના પાંડવના વંશના જનમેજય રાજાને વપુષ્ઠમાને પેટે થએલો પુત્ર. એના પુત્રનું નામ સહસ્ત્રાનીક હતું.

શતાનીક (૫). પાંડવ વંશના સુદાસ રાજાનો પુત્ર. એનું બીજું નામ સોમક હતું. એને દુર્ધમન નામનો પુત્ર હતો.

શતાયુ. સોમવંશના પુરુરવાનો પુત્ર, એક ક્ષત્રિ. (ભા ૧૦ અા ૧૦ ૬૮-૨૮).

શતાંહા. ભારતવર્ષીય એક નદી.

શતાક્ષી. દુર્ગાનું એક નામ.

શત્રુઘાતી. સૂર્યવંશના ધક્ષવાકુ કુલોત્પન્ન અજ-પુત્ર દશરથ રાજાનો પૌત્ર. શત્રુઘ્નને શ્રુત-કીર્તિને પેટે થએલા બે પુત્રોમાંનો મોટો પુત્ર. એને ચૂપકેટું પણ કહેતા. એ વૈદિશ નામની નગરીમાં રહેતો. ભાગવતમાં એને શ્રુતસેન પણ કહ્યો છે.

સુબાહુ: શ્રુતસેનશ્ચ શત્રુઘ્નશ્ચ બभूवतु: ॥

(ભાગ ૧૦ ૯ ૨૬૦ અં ૧૧. શ્લો. ૧૩).

શત્રુઘ્ન. સૂર્યવંશના એ નામનો એક ધણો પ્રાચીન રાજા. એ કોનો પુત્ર છે. એ હરીકેત જણાતી નથી.

શત્રુઘ્ન (૨). સૂર્યવંશી ધક્ષવાકુ કુલોત્પન્ન અજ-પુત્ર દશરથ રાજાને સુમિત્રાને પેટે થએલા

બે પુત્રોમાં કનિષ્ઠ. લક્ષમણનો નાનો ભાઇ. એ નાનપણમાંથી ભરતની તરફના વલણનો હતો. જનકપુરમાં જ્યારે રામચન્દ્રનું લગ્ન થયું ત્યારે આનું લગ્ન પણ થયું હતું. સીરધ્વજ જનકના નાના ભાઇ કુશધ્વજ જનકની દિકરી શ્રુત-કીર્તિ શત્રુઘ્નને પરણાવી હતી. વિવાહ પછી એનો મામો યુધાનિત જે લગ્નપ્રસંગે આવ્યો હતો તેની જોડે એ પોતાને મોસાળ કેકય દેશમાં ગયો હતો. કેકય દેશથી એ પાછો આવ્યો ત્યારે તો દશરથ રાજાની ઔધ્વ-દેહિક શ્રાદ્ધદિક ક્રિયા થઇ ગયા પછી ભરત નંદીગ્રામમાં રહેતો હતો. આથી રામને નામે ચૌદ વર્ષ પર્યન્ત શત્રુઘ્ન જ અયોધ્યામાં સારી, રીતે રાજ્ય ચલાવ્યું હતું.

ચૌદ વર્ષ વનવાસ ભોગવી, રાવણને મારી સીતાને લઇ રામચન્દ્ર પાછા આવ્યા અને રાજ્ય કરવા લાગ્યા. સધળાનો ત્યાર પછીનો ધણો સમય આનંદમાં ગયો. એ કાળમાં શત્રુઘ્નને સુબાહુ અને શત્રુઘાતી એમ બે પુત્ર થયા હતા.

એક સમય યમુના તેડના કેટલાક ઋષિયો રામચન્દ્ર પાસે આવીને લવણાસુરે આપેલા ત્રાસનું વર્ણન કરતા હતા, તે સાંભળીને શત્રુઘ્ન પોતે લવણાસુરને મારવા તૈયાર થયો. રામચન્દ્રના વનવાસ કાળે ભરત અને લક્ષમણ એ બંનેએ ધણું કષ્ટ ભોગવ્યું હતું. માટે રામચન્દ્રના મુખમાંથી લવણાસુરના વધ સારુ આજ્ઞા નિકળતાં જ શત્રુઘ્ને મને મોકલો કરીને આગ્રહ કર્યો. રામચન્દ્રની આજ્ઞા થતાં જ પોતે નિકળીને ત્રિજે દિવસે વાલ્મીકિ ઋષિને આશ્રમે આવી પહોંચ્યો. આશ્રમ આગળ ભરમના મોટા ઢગલા જોઇને એણે ઋષિને એ વિષયે પુછતાં એણે મિત્રસહ રાજાના યદ્ય સંબંધી સમગ્ર હરીકેત કહી. (વા ૧૦ ૨૧૦ ઉત્ત ૦ સં ૬૫).

જે દિવસે શત્રુઘ્ન વાલ્મીકિના આશ્રમે આવી પહોંચ્યો હતો તે જ દિવસે સીતાને લવ અને કુશ એ બે પુત્ર પ્રસવ્યા હતા. શત્રુઘ્ન ત્યાંથી બીજે દિવસે વિદાય થઈ

સાતમે દિવસે યમુના તીરે કાંચન અથવા ચ્યવન ઋષિના આશ્રમમાં આવ્યો. ત્યાં પાસે જ એણે સેનાનો પકાવ કર્યો. (વાં ૨૧૦ ઉત્ત ૨૦ ૬૬).

લવણાસુરના સામર્થ્ય સંબંધી એણે પ્રશ્ન કરવાથી ચ્યવનભાગ્યે એને માંધાતા રાજનો ઇતિહાસ કહી સંભળાવ્યો. (૧ માંધાતા શબ્દ જુઓ). પછી બીજે દિવસે એણે લવણાસુરને માર્યો. લવણાસુરના મૃત્યુથી એ દેશ નિર્ભય થયો જોઇએ. દેવો અને ઋષિઓએ શત્રુઘ્નને કાંઈ વર માગવાની આજ્ઞા કરી. શત્રુઘ્ને માગ્યું કે આ દેશમાં ચારે વર્ણની પ્રજા રહેા અને અહીંની સેના શુરત્વવાળી થાઓ. તેમણે તથાસ્તુ કહીને વરપ્રદાન કરવાથી એણે એ દેશનું નામ “શરસેન” પાડ્યું; અને ત્યાં મધુપુરી નામની નગરી હતી તેનું નામ ફેરવીને ‘મથુરા’ પાડી ત્યાં રાજ્યધાની કરી, રામચંદ્રને એ વર્તમાન નિવેદન કર્યો. રામચંદ્રે એને એ રાજ્યનો અભિષેક કર્યો (વાં ૨૧૦ ઉત્ત ૪૦-૭૦).

શરસેન દેશમાં બાર વર્ષ રહ્યો. એક વખત એના મનમાં રામચંદ્રને મળવા ઇચ્છા થઇ. એ ત્યાંથી નિકળી, વાહમીકિના આશ્રમમાં એક રાત રહી અયોધ્યા આવી રામચંદ્રને ભેટયો. રામચંદ્ર, ભરત વિગેરેની સાથે કેટલાક દિવસ આનંદમાં વ્યતિત કરી રામચંદ્રની આજ્ઞાથી એ પાછો મથુરા આવ્યો. (વાં ૨૧૦ ઉત્ત ૨૦ ૭૧-૭૨).

કેટલેક કાળે એણે સાંભળ્યું કે રામચંદ્ર સ્વધામ પધારશે. એ ખબર લઇને રામચંદ્ર પાસેથી દૂત પણ આવ્યો. તેથી પોતાના મોટા પુત્ર સુબાહુને રાજ્યાસન પર બેસાડી અને નાના પુત્ર શત્રુઘાતીને વૈદિશ નગરીમાં રહેવાની આજ્ઞા કરીને, પોતે ઉતાવળે અયોધ્યા આવ્યો, અને રામચંદ્રના સમાગમમાં જ પરમ ગતિને પામ્યો. (વાં ૨૧૦ ઉત્ત ૨૦ ૧૦૮).

શત્રુઘ્ન (૩). લંકામાંનો રાવણ પક્ષનો એક રાક્ષસ. (વાં ૨૧૦ યુદ્ધ ૨૦ ૪૩).

શત્રુઘ્ન (૪). શ્વેતક યાદવના તેર પુત્રોમાંનો એક.

શત્રુઘ્ન (૫). અકૂર યાદવના પુત્રોમાંનો એક. શત્રુજય. ધૃતરાષ્ટ્રના સો પુત્રોમાંનો એક. એને ભીમસેને માર્યો હતો. (ભાર ૨૦ લી ૦ ૫૧-૮, અને ભાર ૨૦ દ્રો ૧૩૭-૩૦).

શત્રુજય (૨). અર્જુનને હાથે બન્ને ભાઇઓ સહિત મરણ પામેલો કર્ણનો પુત્ર. (ભાર ૨૦ દ્રો ૨૫૦ ૬૨).

શત્રુજય (૩). અભિમન્યુએ મારેલો એક રાજપુત્ર. (ભાર ૨૦ દ્રો ૪૮-૧૫).

શત્રુજય (૪). અશ્વત્થામાને હાથે મરાયલા દ્રુપદ રાજાના પુત્રોમાંનો એક. (ભાર ૨૦ દ્રો ૧૫૭-૧૮૧-૧૮૨).

શત્રુજય (૫). ક્ષત્રિ. જયદ્રથનો ભાઇ. (ભાર ૨૦ ૫૦ ૨૬૬-૧૧).

શત્રુજય (૬). એક સૂત. કર્ણનો ભાઇ, એને અર્જુનને માર્યો હતો. (ભાર ૨૦ દ્રો ૩૨-૬૧).

શત્રુજય (૭). રામચંદ્રને બેસવાનો હાથી વિશેષ. (વાં ૨૧૦ અયો ૨૦ ૧૫).

શત્રુજય (૮). એ નામનો રામની સેનામાંનો એક હાથી. (વાં ૨૧૦ અયો ૨૦ ૬૭).

શત્રુજિત સૂર્યવંશના ધૃક્વાકુ કુળોત્પન્ન ધ્રુવસંધિ રાજાને લીલાવતીને પેટે થયેલો પુત્ર. (૮ સુદર્શન શબ્દ જુઓ).

શત્રુજિત (૨). એકની સંજ્ઞાવાળા પ્રતર્દન રાજાનું બીજું નામ.

શત્રુજિત. (૩). શોણાશ્વ રાજર્ષિના પુત્રોમાંનો એક.

શત્રુતપન. દતુપુત્ર દાનવોમાંનો એક.

શત્રુતાપન. શત્રુતપન તે જ.

શત્રુન્તપ. કર્ણનો નાનો ભાઇ-પાલક પિતાનો પુત્ર. ઉત્તર ગોત્રહણ વખતે અર્જુનને હાથે માર્યો ગયો હતો. (ભાર ૨૦ વિ ૦ ૫૮-૧૮).

શત્રુસહ. સોમવંશી ધૃતરાષ્ટ્રનો સોમાંનો એક પુત્ર. ભીમને હાથે મરણ પામ્યો હતો. (ભાર ૨૦ દ્રો ૧૩૭-૩૦).

શાંતસૂદન. દાશરથિ રામના સુર નામના મંત્રીના દશ પુત્રોમાંનો એક.

શાંતિ. વિવસ્વાન આદિત્યને જાયાને પેટે થએલા બે પુત્રોમાંનો નાનો પુત્ર. સાવણી જે અગાડી આડમો મનુ થનાર છે તેનો સહોદર-ભાઇ. વૈવસ્વત એવું એનું બીજું નામ હોઈ એ હાલના શનિમંડળનો અધિપતિ છે. એને શનિશ્વર પણ કહે છે.

શાંતનુ. સોમવંશી પ્રતીપનો પુત્ર. એની માનુ નામ સુનન્દી અને બે ભાઇઓનાં નામ દેવાપિ અને બાલ્હીક છે. (ભારત ૧૦ ૬૩-૪૭). એનું આ નામ પડવાના કારણ સારુ જુઓ (ભારત ૧૦ ૬૩-૪૮). (શંતનુ શબ્દ જુઓ).

શંપાક. હસ્તિનાપુરમાં રહેનાર એક દરિદ્રી બ્રાહ્મણ. એને લાલ થાય તો હર્ષ થતો નહિ અને લાલ ન થાય તો ખેદ પણ થતો નહિ. ભીષ્મને એના ઉપર વિશેષ ભક્તિ હતી. એ ભીષ્મને ચિત્તને શાંત રાખવાને અંગે ઘણી વાતો કહેતો. (ભારત શાંતિ ૧૭૫).

શંખર. તિર્થંકર રાખનું નામ.

શંભર (૨). શંખરાસુર શબ્દ જુઓ.

શંખરાસુર. દનુપુત્ર દાનવમાંનો એક. કૃષ્ણના પુત્ર પ્રદ્યુમ્ને એને માર્યો હતો. (૨ પ્રદ્યુમ્ન શબ્દ જુઓ)

શંખરાસુર (૨). ઇંદ્રે મારેલો એક અસુર. (ભારત સૌમિક ૧૧).

શંખર. દેવ વિશેષ. (ભારત ભી ૫૦-૫૩, દ્રો ૧૭૯-૫૩).

શંખરી. એક ભીલડી. એ પંપા સરોવરને પશ્ચિમ કાંઠે રહેનારા મતંગ ઋષિની દાસી હતી. રામચંદ્ર ચિત્રકૂટ પર્વત પર હતા તેવામાં મતંગ ઋષિ દેવલોકમાં ગયા. મરતાં મરતાં શંખરીને કહેતા ગયા હતા કે થોડા જ સમયમાં રામચંદ્ર અહીં આવશે. એમનું આતિથ્ય કર્યા બાદ તું સ્વર્ગમાં

આવજે. એ આજ્ઞાનુસાર આ બાઇ રામચંદ્રની વાટ જોતી આશ્રમમાં રહેતી હતી. તેવામાં લક્ષ્મણ સહિત રામચંદ્ર આશ્રમમાં આવ્યા. શંખરીએ એમનું પૂજન વગેરે કરી એમને આશ્રમનાં વનફળો ખાવા આપ્યાં. તેમજ મતંગના વનમાં સપ્તસાગરાદિ તીર્થોની હકીકત કહીને જે જે જોવા જેવું હતું તે બધું બતાવ્યું. પછી રામને ઋષ્યમૂક પર્વત પર સુગ્રીવ રહેતો હતો તેને મળવાનું કહીને એણે અગ્નિ પ્રદીપ કરી તેમાં પ્રવેશ કરીને દેહત્યાગ કર્યો; અને સ્વર્ગ ગયો. (વા ૨૦-અરણ્ય ૨૦ સ ૭૪). લોકોકિત પ્રમાણે રામચંદ્ર ઉપર ઘણો ભાવ લાવી પોતે આખી આખીને રામચંદ્ર સારુ સ્વાદિષ્ટ ફળ તેમને ખવાડ્યાં હતાં. આમ એની પ્રીતિને વશ થઈ રામચંદ્ર ભગવાને અનૂહાં ફળ ખાધાં હતાં. ઘણા ગુજરાતી અને હિંદી કવિઓએ આ બનાવને વર્ણવ્યો છે. “શંખરીકે ખોર, સુદામા કે તાંદુલ રુચિ રુચિ ભોગ લગાયો.” “એહા ફળ શંખરીનાં ખાધાં” ૫૦

શંખલ. પ્રાચેતસ દક્ષને ફરીથી થએલા દસહજાર પુત્રો પૈકી પ્રમુખ. (૨ દક્ષ શબ્દ જુઓ.)

શંખલ (૨). કાશ્યપ ઋષિને કદ્રૂને પેટે થએલા સર્પોમાંની એક જાતિ વિશેષ.

શ્વહૃત્વાનામધેયાનિ પન્નગાનાં તપોધન ।

ન કીર્તયિષ્યે સર્વેષાં પ્રાધાન્યેન તુ મે શૃણુ

॥ ૪ ॥

નીલાનીલૌ તથા નાગૌ કલ્માષશબલૌ તથા ।

આર્યક શ્રોગ્રકશ્ચૈવ નાગઃ કલશપોતકઃ ॥૧॥

(ભારત ૧૦ ૨૫)

શંખલાક્ષ. એક ઋષિ.

શંખલાધિ. સોમવંશી અવિક્ષિતનો પુત્ર એક ક્ષત્રિ. (ભારત ૧૦ ૧૦૨-૪૦)

શંખસાદન. કેસરી વાનરે મારેલો એક રાક્ષસ.

શંભુ. શિવનું એક નામ.

શંભુ (૨). સૂર્યવંશના નભગ વંશના અંબરીષ

રામના ત્રણ પુત્રોમાંનો નાનો પુત્ર.

શંભુ (૩). જેણે કુશધ્વજ રાજને માર્યો હતો તે અસુર, (વેદવતી શબ્દ જુઓ).

શંભુ (૪). શુક્રાચાર્યને પીબરીને પેટે થએલા પાંચ પુત્રોમાંનો ત્રીજો પુત્ર.

શંભુ (૫). બ્રહ્મસાવર્ણિ મન્વંતરમાં હવે પછી થનારો દસમો ઇન્દ્ર.

શમ. સ્વાયંભુવ મન્વંતરમાં ધર્મઋષિનો પુત્ર. આ નામ ધર્મઋષિના ચૌદ પુત્રો પૈકી ક્રિયાનું છે તે જણાતું નથી.

શમ (૨). ધર્મ પ્રજાપતિનો પુત્ર. એની સ્ત્રીનું નામ પ્રાપ્તિ અને બે લાઘવોનાં નામ હર્ષ અને કામ હતાં. (ભા૦ આ૦ ૬૭-૩૨).

શમ (૩). અહર નામના વસુનો પુત્ર. એનાં લાઘવોનાં નામ જ્યોતિ, શાન્ત અને મુનિ. (ભા૦ આ૦ ૬૭-૨૩).

શમ (૪). પૂરુકુલોત્પન્ન અજમીઢવંશીય કુરુપુત્ર સુધનુના વંશના જરાસંધકુળમાં જન્મેલા ધર્મસ્ય રાજનો પુત્ર. એને દ્યુમત્સેન નામે પુત્ર હતો.

શમઠ. ગયશિર પર્વતપર રહેનાર એક ઋષિ. પર્વતપરના બ્રહ્મસર નામના સરોવરની પાસે એ રહેતો હતો. લોમશ ઋષિની સાથે તીર્થયાત્રા કરતા કરતા પાંડવો એના આશ્રમે આવી ચડ્યા હતા. ત્યારે એ પર્વતનું ગયશિર નામ જેના ઉપરથી પડેલું તે ગયરાજનું વૃત્તાંત એણે બધાંને સંભળાવ્યું હતું. એણે પાંડવોનું આતિથ્ય કરીને એમને ત્યાંથી વિદાય કર્યા હતા. (ભાર૦ વન૦ અ૦ ૯૩-૧૯).

શમી. કુરુકુલોત્પન્ન શોણાશ્વ રાજનું નામ. આ રાજનું નામ વંશાવળીમાં નથી.

શમી (૨). સોમવંશી અનુકુલોત્પન્ન ઉશીનર રાજના ચાર પુત્રોમાંનો ત્રીજો.

શમી (૩). વિરાટનગરની પાસેના રમશાનમાં આવેલું શમીનું ઝાડ જેના ઉપર વિરાટ નગર જતાં પૂર્વે પાંડવોએ પોતાનાં શસ્ત્રાસ્ત્ર મૂક્યાં હતાં તે. (ભાર૦ વિરાટ૦ અ૦ ૭-૧૭).

શમીક. સોમવંશી યદુકુલોત્પન્ન સાત્વતવંશના શ્વર રાજને મારીપાને પેટે થએલા દસ પુત્રો પૈકી આઠમો પુત્ર. એની સુદામિની નામે સ્ત્રીને પેટે સુમિત્ર અને અર્જુનપાળ વગેરે પુત્રો થયા હતા. આ શમીક ઘણો પરાકર્મી હતો.

શમીક (૨). આંગિરસ કુલોત્પન્ન એક ઋષિ. એને એની ગૌ નામની સ્ત્રીની કુખે શૃંગી નામનો પુત્ર થયો હતો. શમીક સ્ત્રીપુત્ર સહિત અરણ્યમાં રહી તપ કરતો હતો તેવામાં એકદા રાજા પરીક્ષિત મૃગયા સારુ નિકળેલો હતો. તેને કાંઈ મૃગ જડ્યો નહિ; ભુખ અને તરસથી થાકીને બેઠો હતો તેવામાં એની નજરે એક મૃગ પડ્યો. રાજાએ એના પર બાણ ફેંક્યું પરંતુ ધાયલ થએલો મૃગ નાશી ગયો. રાજા એની પૂંટે પડ્યો પણ તેને મૃગ જડ્યો નહિ. એટલામાં એકાએક આ શમીકનો આશ્રમ રાજાની દૃષ્ટિ પડ્યો.

રાજાને ઘણી તરસ લાગી હતી સમય એણે આશ્રમ બહાર ઉભા રહી ધોટા પાડીને પુછ્યું કે આશ્રમમાં કેાણ છે? શમીકની સ્ત્રી આશ્રમમાં નહોતી અને એનો પુત્ર સમિધ અને દર્ભ લેવા વનમાં ગયો હતો. શમીક ઋષિ પોતે સમાધી ચઢાવી ધ્યાનરથ હતા. આમ હોવાથી જાણએ પુછ્યું પણ જવાબ આપનાર કેાઈ મળે નહિ. પરીક્ષિત થોડે છેટે આશ્રમમાં પેઠા અને જુએ છે તો શમીક ઋષિ આંખો મીંચીને બેઠા છે. દુર્દૈવને લઈને રાજાના મનમાં આવ્યું કે એ મારી જોડે ગર્વને લીધે બોલતો નથી. આમ ચીઢાઈને ત્યાં પાસે જ એક મુએલો સાપ પડ્યો હતો તે પોતાના ધનુષ્યે ઉપાડી ઋષિના ગળામાં વિટાડ્યો, અને પોતે ત્યાંથી ચાલી નિકળ્યો.

રાજા હસ્તિનાપુર ગયો. અહીં શૃંગી આશ્રમમાં આવી જુએ છે તો પોતાના પિતાના ગળામાં સાપ વિટળાયેલો છે. કેાઈએ જાણી જોઈને આ મરેલો સાપ

વિંટાળ્યો છે એ વાત ધ્યાનમાં આવતાં જ એણે શાપ દીધો કે જેણે મારા પિતાના ગળામાં આ મુએલો સર્પ વિંટાળ્યો છે તેને સાતમે દિવસે સર્પદંશ થશે અને એથી મૃત્યુ પામશે. થોડી વારે શમીક ઋષિ સમાધિમાંથી જાગ્રત થયા. જુએ છે તો શુંગી ઉતરેલે ચહેરે પાસે ખેઠો છે. એણે પુત્રને પુછ્યું કે આમ કેમ ખેઠો છે? શુંગીએ આપના ગળામાં કેાઇએ મુએલો સાપ વિંટાળ્યો હતો અને એ વિંટાળનારને મેં આવો શાપ આપ્યો એમ કહ્યું. એ સાંભળીને શમીકે કહ્યું એ તેં સારુ કર્યું નહિ. કેમકે એમ સર્પ વિંટાળનાર પરીક્ષિત રાજા ધણો ધર્માત્મા છે અને એના વડે જ આ અરણ્યમાં નિર્ભાંત રહી શકીએ છીએ.

હવે થયું તે થયું. આ શાપની હકીકત રાજાને સત્વર નિવેદન કરવી જોઇએ એમ ધારીને શમીકે પોતાના ગારમુખ નામના શિષ્યને મોકલીને શાપની હકીકત રાજાને જણાવી. (ભાર૦ આ૦ અ૦ ૪૦-૪૧) અને (ભાગ૦ ૧ ૨૬૦ ૧૮ અ૦)

શમીતીર્થ. તીર્થ વિશેષ. (ભાર૦ વન૦ અ૦ ૮૦)

શમ્યુક. દાશરથિ રામે મારેલો એક શુદ્ર તાપસ. (ભાર૦ શાં૦ ૧૫૨-૬૭, અને (વા૦ રા૦ ૭-૭૬).

શમ્ભલગ્રામ. સમ્ભલગ્રામ શબ્દ જુઓ.

શંયુ. તારાને બૃહસ્પતિથી થએલો પુત્ર, છ પુત્રોમાં આ મુખ્ય અને એની ગણના અગ્નિમાં થાય છે. એને એની સત્યા નામની સ્ત્રીથી ભરત અને ભારદ્વાજ એમ બે પુત્ર અને ત્રણ કન્યા થઇ હતી.

શરગુદમ. રામની સેનામાંનો એક વાનર. (વા૦ રા૦ કિષ્કિં ૨૦ ૪૧).

શરજન્મા. આ નામ કવચિત્ કાતિકેયને લગાડેલું છે, શરના ભાથામાં જન્મ થવાને લીધે.

શરદંડા. કુરુજંગલ દેશમાંની એક નદી.

શરદ્વાન. ગૌતમ ઋષિનો પ્રપૌત્ર, શતાનંદનો પૌત્ર અને સત્યધૃતીનો પુત્ર. એ ધનુર્વિદ્યામાં

ધણોજ નિપુણ હતો, તેથી એનું આ નામ પાડ્યું હતું. એના પુત્ર કૃપાચાર્યને તેમ જ બીજા વંશજોને સામાન્યતઃ શારદ્વાત અને ગૌતમ કહેતા.

શરદ્વાન (૨). અંગિરા કુલોત્પન્ન એક ઋષિ.

શરદ્વાન (૩). અંગિરા કુલોત્પન્ન બીજો એક ઋષિ.

શરભ. રામની સેનામાંનો એક પ્રખ્યાત વાનર. (વા૦ રા૦ યુદ્ધ ૩૦).

શરભ (૨). શાલ્વેય પર્વત પર રહેનાર એક બીજો વાનર. (વા૦ રા૦ યુદ્ધ ૨૦ ૨૬).

શરભ (૩) દનુપુત્ર એક દાનવ.

શરભ (૪). શકુનીના ભાઇઓ પૈકી એક. એને રાત્રિ યુદ્ધમાં બીમસેને માર્યો હતો. (ભાર૦ દ્રો૦ અ૦ ૧૫૮).

શરભ (૫). શિશુપાલના પુત્રોમાંનો એક. જ્યારે પાંડવોના અશ્વમેધનો ઘોડો એના દેશમાં ગયો ત્યારે એણે એનું પૂજન કરી, સૈનિકોનો સત્કાર કરીને કરભાર આપ્યો હતો. (ભાર૦ અશ્વ૦ અ૦ ૮૩)

શરભ (૬). એક રાજર્ષિ.

શરભ (૭). અથર્વાણુવેદનું એક ઉપનિષત.

શરભ (૮). સર્પ વિશેષ. (ભાર૦ આ૦ ૫૭-૧૧).

શરભંગ. ગૌતમકુલોત્પન્ન એક ઋષિ. એ દંડ-કારણ્યમાં તપ કરતો હતો ત્યારે વિરાધના કહેવાથી સીતા અને લક્ષ્મણ સહવર્તમાન રામ એને આશ્રમે આવ્યા હતા. તે વખતે સ્વર્ગમાંથી ઇન્દ્ર પણ ત્યાં આવ્યો હતો. રામ આવ્યા પછી એ ગયો. શરભંગે રામને પોતાના આશ્રમમાં આણીને એમનું ધણી સારી રીતે આતિથ્ય કર્યું. રામે એને પુછ્યું કે આ અમણાં ગયું તે કેણું? અને એ કેમ આવ્યા હતા? શરભંગે કહ્યું કે ઇન્દ્ર હતો અને મને દિવ્યલોકમાં ચાલો એમ કહેવા આવ્યો હતો. પણ તમે મારા આશ્રમમાં આવનાર હતા, સખજ હું ગયો નહિ. હું બહુ દિવસથી તમારી વાટ જોઉં છું. આજે તમારા આવવાથી હું કૃતાર્થ થયો. આમ વાત કર્યા પછી એણે અગ્નિમાં પ્રવેશ

કર્ચો અને દિવ્ય દેહ ધારણ કરી દિવ્યલોકમાં ચાલ્યો ગયો. (વાં ૨૧૦ અં ૨૧૦ ૫) અને (ભારં વનં ૨૭૮-૪૬, ૪૭, ૮૩-૪૨).

શરયુ. વીર નામના અગ્નિની સ્ત્રી.

શરયુ (૨). અયોધ્યા અગાડી વહેનાર સરળ નદી તે જ.

શરવણ. હિમાલય ઉપર આવેલું શિવ પાર્વતીનું ક્રીડાવન. અહીં જે પુરુષ આવે તે સ્ત્રી થઈ જશે એવો પાર્વતીનો શાપ હતો. તેથી જ ચાલુ મન્વંતરના આરંભમાં ઇલ રાજા આ વનમાં પ્રવેશ કરતાં જ સ્ત્રીત્વ પામ્યો હતો. (મત્સ્યં ૨૫૦ અં ૧૧). (ઇલ શબ્દ જુઓ.)

શરવા. મહેન્દ્ર પર્વતમાંથી નીકળેલી નદી વિશેષ. શારિ. મારુતિ વગેરેની જોડે સીતાની શોધ. સારુ દક્ષિણમાં ગએલા વાનરો પૈકી એક. (વાં ૨૧૦ કિષ્કિં ૨૦ ૪૨).

શરાવતી. ભારતવર્ષીય નદી વિશેષ.

શરુ. એક ગંધર્વ વિશેષ.

શર્કરાવતી. ભારતવર્ષીય નદી. વિશેષ.

શર્કરાક્ષી. ત્રગડાની સંજ્ઞાવાળી ભૂગુ ઋષિના કુળમાં થએલો એક ઋષિ.

શર્મક. ઈંદ્રપ્રસ્થની પૂર્વે આવેલો દેશ વિશેષ.

શર્મક (૨). શર્મક દેશનો રાજા. (ભારં સભાં ૨૧૦ ૨૨).

શર્મિષ્ઠા. વૃષપર્વા દાનવની દિકરી. દાસીપણું સ્વીકારી એ દેવયાનીની જોડે એને સાસરે ગઈ હતી. (યયાતિ શબ્દ જુઓ). (ભાગ ૮ ૨૬૦ અં ૧૮ અને મત્સ્ય ૨૭-૩૨).

શર્યાતિ. વૈવસ્વત મનુના દસ પુત્રોમાંનો ત્રિજે પુત્ર. એ શર હતો અને એટલો વેદવેદાંગ પારણ હતો કે અંગિરા ઋષિના સત્રમાં બિજા દિવસનું બધું કામ એણે એકલાએ કર્યું હતું. એને ઉત્તાનબર્હિ, આનર્ત, ભૂરિ-ષેણ એ ત્રણ અને હૈહય અને તાલજંધ નામના બીજા બે મળીને પાંચ પુત્રો હતા.

એને સુકન્યા નામે દિકરી હતી જે અયન ભાર્ગવને પરણાવી હતી. (૧ અયન શબ્દ જુઓ).

શર્યાતિ (૨). અકુરપુત્ર એક યાદવ.

શર્યાતિ (૩). સોમવંશી પ્રાચીનવત રાજાનો પુત્ર. એની માનું નામ આશ્માડી. એ ત્રિશંકુની દિકરીને પરણ્યો હતો. એનાથી એને અહં-યાતિ નામે પુત્ર થયો હતો. (ભાં ૧૦ ૬૩-૧૨).

શર્વ. મહાદેવ.

શલ. ઇક્ષ્વાકુ કુળના પરીક્ષિત નામના રાજાના ત્રણ પુત્રોમાંનો મોટો પુત્ર. આ પરીક્ષિત કિચો અને કોનો પુત્ર એ જણાવું નથી. આયુ નામના મંડુકાધિપતી દિકરી સુશોભના એની સ્ત્રી થાય. એ સ્ત્રીથી એને ત્રણ પુત્રો થયા હતા. એના ભાઇઓનાં નામ દલ અને બલ એવાં હતાં. આ શલ એના બાપની પછી ગાદી ઉપર બેઠો હતો. એક દિવસ એ મૃગયા સારુ અરણ્યમાં ગયો હતો. અરણ્યમાં ચાલતાં ચાલતાં એના ઘોડા એટલા થાકી ગયા કે બરાબર ચાલે નહિ. શલ સારથિને વારે વારે કહે કે ઘોડાને ઉતાવળા ચલાવ. આથી કંટાળીને સારથિએ કહ્યું કે ઘોડા થાકી ગયા છે અને ચાલતા નથી, એને હું શું કરું? તો પણ વારે વારે કહ્યા કરે. છેવટે થાકીને સારથિએ કહ્યું કે આ ઘોડા કાંઈ વામદેવ્ય અશ્વ નથી કે કોઈ દિવસ થાકે એ નહિ અને સંદોહિત વાયુ વેગે ચાલે! એ ઉપરથી શલે પુછ્યું કે વામદેવ્ય અશ્વ વળી કેવા હોય? મને કહે. પણ સારથિ કાંઈ બોલે નહિ. તેથી શલે સારથિને મારવા લીધો, ત્યારે એણે કહ્યું કે આ અરણ્યમાં વામદેવ નામના ઋષિ રહે છે. એમની પાસેના અશ્વો કોઈ દિવસ થાકે જ નહિ એવા છે, માટે મેં આપને વામદેવ્ય અશ્વ ન હોય એમ કહ્યું. સારથિની વાણી સાંભળીને રાજાએ કહ્યું એમ હોય તો તું મને વામદેવને આશ્રમે લઈ જા. ઠીક, એમ કહીને સારથિ રાજાને વામદેવના આશ્રમે લઈ ગયો.

શલ રાજાએ ત્યાં જઈને ઋષિને વંદન કર્યું. ઋષિએ રાજાનું સ્વાગત કર્યું અને આજ આ તરફ કેમ અને ક્યાંથી પધાર્યા પુછતાં, રાજાએ કહ્યું કે મારા અશ્વો થાકી ગયા છે અને આપની પાસે અશ્વો છે એમ મેં સાંભળ્યું માટે હું આવ્યો છું. ઋષિએ કહ્યું બહુ સારુ. મારા અશ્વો લઈ જાઓ પણ મને તે એક મહિનાની અંદર પાછા મોકલજો. રાજા તથાસ્તુ કહી, રથે ઋષિના અશ્વો જોડી ત્યાંથી નિકળી અયોધ્યા આવી પહોંચ્યા. બાદ અશ્વો ઘણી ઉંચી જાતના છે જાણી લોકવશ થઈ ઋષિને ત્યાં પાછા ન મોકલતાં પોતે જ રાખી લીધા.

એક માસ થઈ ગયો અને શલ રાજાએ અશ્વો પાછા મોકલ્યા નહિ એ જોઈને વામદેવ ઋષિએ પોતાના આત્રેય નામના શિષ્યને શલ રાજાને ત્યાં ઘોડા માગવા સારુ મોકલ્યો. એણે શલ રાજાને ત્યાં જઈ રાજાની પાસે ઘોડા માગ્યા. દુષ્ટ શલ રાજાએ જવાબ આપ્યો કે હાલજીને ત્યાં આવા ઘોડા શું કરવા હોવા જોઈએ? તું તારા ગુરુને જઈને કહે કે હું અશ્વ આપતો નથી. આત્રેયે પાછાં આવીને વામદેવ ઋષિને આ વાત કહી એટલે એ પોતે રાજા પાસે ગયો. એણે ઘોડા માગ્યા પણ રાજા આપે નહિ. રાજા કહે તારે ચાર બળદ અને એક ગધેડું જોઈએ તો લઈ જા; પણ ઘોડા તો નહિ મળે. તેથી વામદેવને ક્રોધ આવ્યો. છતાં રાજાને ઘણા પ્રકારે નીતિનો બોધ કર્યો. આટલું કરતાંએ રાજા સાંભળતો જ નથી, એ જોઈને વામદેવે ચાર રાક્ષસ ઉત્પન્ન કર્યા અને રાજાને શિક્ષા કરવા પ્રેર્યા, અને પોતે પોતાને આશ્રમે ગયો. અંહી રાક્ષસોએ રાજાને પકડ્યો અને ઘોડા આપે છે કે મારીએ કહેતાં એ ધણો મૂર્ખ રાજા મોટા મોટા ઘાંટા પાડી કહેવા લાગ્યો કે ધક્કાકુકુલોત્પન્નનો સાંભળો; નાશ થાય તો જલે પણ ઘોડા પાછા ન આપશો. આ રાક્ષસોએ રાજાને ઠાર મારી નાખ્યો. પછી રાક્ષસો અંતર્ધાન થયા.

શલના મરણ પછી એનો નાનો ભાઈ દલ ગાદી પર આવ્યો. એણે પણ અશ્વ પાછા મોકલ્યા નહિ એ જોઈ વામદેવ એની પાસે આવ્યો અને અશ્વ માગવા લાગ્યો. દલે ક્રોધે ભરાઈને સેવકોને આજ્ઞા કરી કે મારું ધનુષ્ય અને ઝેરી બાણો લાવો કે હું આ ઋષિને સત્વર મારી નાંખુ. વામદેવે એ સાંભળીને કહ્યું કે એ બાણથી ત્હારો પુત્ર સ્થેનજિત મરણ પામે. ઋષિનું વચન નિકળતાં જ સ્થેનજિત મરણ પામ્યો. તોપણ દલે બીજું બાણ મંગાવ્યું. એ ઉપરથી વામદેવે રાજાના આખા શરીરનું સ્તંભન કરી દીધું. આ જોઈને એની સ્ત્રી-રાજપત્ની શરણ આવી અને અપરાધની ક્ષમા માગી. એણે અશ્વો ઋષિને સ્વાધીન કરી દીધા. એ ઉપરથી વામદેવે સ્થેનજિતને સંજિવન કર્યો અને રાજાને પૂર્વવત્ સાંભળે કરી ઘોડાને લઈ પોતાને આશ્રમે આવ્યો ગયો. (ભારત ૫૦ અં ૧૬૨).

શલ (૨). સોમવંશી પુરુકુલોત્પન્ન કુરુપુત્ર જન્મ-વંશીય બાલહીક પુત્ર સોમદત્તના ચાર પુત્રો-માનો ત્રિન્ને પુત્ર. એ દુર્યોધનનો પરમ ભત્ર હોતો, સખ્ય એને પક્ષે ભારતના યુદ્ધમાં આવ્યો અને મરાયો હતો. એને ભૂરિ અને ભૂરિશ્રવા નામે બે ભાઈ હતા.

શલ (૩). કંસની સભાનો એક મદલ-ધનુર્ધા-ગતી વખતે એને કૃષ્ણે માર્યો હતો. (ભાગ ૮૧મ ૨૦ ૪૪).

શલ (૪). સુયજ પ્રધાનના પુત્રોમાનો એક. (કુશીલવ શબ્દ જુઓ).

શલ (૫). સોમવંશી ધૃતરાષ્ટ્ર રાજાનો એક પુત્ર. (ભારત ૨૦ અં ૧૩૧-૪, કૃષ્ણ ૪૬-૮).

શલ (૬). એક સર્પ વિશેષ. (ભારત ૨૦ અં ૫૭-૫).

શલકર. સર્પ વિશેષ. (ભારત ૨૦ અં ૫૭-૮).

શલભ. એક દાનવ.

શલભ (૨). એક દેશનો પાંડવ પક્ષનો એક રાજા. એને કૃષ્ણે માર્યો હતો. (ભારત ૮૧મ ૨૦ ૫૬).

શલ્ય. મદ્રદેશાધિપતિ ઋતાયનનો પુત્ર. એની બહેન માદ્રી પાંડુની બીજી સ્ત્રી હતી. સહદેવ અને નકુળનો એ સગો મામો થાય. પિતાના મરણ પછી એ ગાદીપર આવ્યો હતો. એની રાજધાનીનું નામ શાકળ હતું.

અસાતવાસ પૂરો ભોગવી પાંડવો છતા થયા અને પાર ન પડેલી વિષ્ટિ પછી યુદ્ધનો નિશ્ચય થયો ત્યારે યુધિષ્ઠિરે શલ્યને પોતાના પક્ષ તરફથી લડવા બોલાવ્યો હતો. એ પોતાના દેશથી નિકળી પાંડવો પાસે આવતો હતો. પણ દુર્યોધને એ પોતાના પક્ષમાં આવે એ હેતુથી એના આવવાના માર્ગમાં પોતાના કુરુદેશથી ઠેક મદ્રદેશ સુધી મુકામે મુકામે એના આતિથ્યની એવી સારી વ્યવસ્થા કરાવી હતી કે એને કશી વાતની ન્યૂન ન પડતાં જે જે ઇચ્છે તે મળી આવે. આ ગોઠવણથી શલ્ય તેમ જ એના સૈન્યને મુસાફરી સુખરૂપ થઇ પડી. શલ્ય એમ જ સમજતો હતો કે આ બધી ગોઠવણ પાંડવોએ જ કરી છે. એણે સરભરા કરનારા અમલદારોને પુછ્યું કે તમારે જે ઇચ્છા હોય તે માગો. આ ઉપરથી એમણે પ્રાર્થના કરી કે આપ ત્વરાથી દુર્યોધન પાસે પધારો. મુકામે મુકામે ન્યાં ન્યાં શલ્યનો પડાવ થતો ત્યાં ત્યાં દુર્યોધન ગુપ્ત વેશે હાજર જ રહેતો. શલ્યે અમલદારોને ઇચ્છિત માગવાનું કહેતાં જ, દુર્યોધને છતા થઇ શલ્યની પ્રાર્થના કરી કે આપ મારા પક્ષમાં આવો. શલ્ય આ માગણીથી ધર્મસંકટમાં પડ્યો, પણ પોતે શ્રીકૃષ્ણે વચન આપ્યું હતું તેથી કહ્યું કે ભલે, હું રણક્ષેત્રપર જઇ યુધિષ્ઠિરને મળી સત્વર તમારી પાસે આવીશ. પછી પોતે છડી રવારીએ યુધિષ્ઠિર પાસે ગયો.

પાંડવો ઉપહવ્યમાં રહેતા હતા ત્યાં જઇ શલ્ય યુધિષ્ઠિરને મળ્યો. યુધિષ્ઠિરે એનો ઘણો સત્કાર કર્યો. શલ્યે કહ્યું, યુધિષ્ઠિર! હું તમારા પક્ષમાં આવવા નિકળ્યો હતો પણ

દુર્યોધને મને પેચ કરીને પોતાના પક્ષમાં લીધો છે. હું આ વાત તમને જણાવવાને આવ્યો છું, યુધિષ્ઠિરે કહ્યું આપે દુર્યોધનનો પક્ષ લીધો તેથી મને સંતોષ ન થયો. આપે એને વચન આપ્યું છે સખ્ય તે પ્રમાણે આપ બેલાશક એના પક્ષમાં જાઓ, પણ મારું કહેવું માત્ર એટલું જ છે કે આપનું અંતઃકરણ મારા પક્ષમાં જ રાખજો. શલ્ય કહે તમારે એ કહેવાની જરૂર જ નથી. દુર્યોધને તમારા પ્રતિ કરેલા અપકારો, અને તેથી તમને બધાંને યજ્ઞેતું દુઃખ મારી જાણમાં જ છે. પણ નિશ્ચય માનજો કે તમારાં દુઃખ હવે થોડા કાળમાં નાશ પામી તમને અસીમ સુખ પ્રાપ્ત થશે એવો મારો આશીર્વાદ છે. તમે વેઠલાં દુઃખ સંભારી સંભારી દુઃખી થશો નહિ. ઇન્દ્ર સરખાને ચે અનેક દુઃખો વેઠવાં પડે છે, તો આપણે મનુષ્યોને સોસવાં પડે તેમાં શું આશ્ચર્ય? એ સંબંધે શલ્યે યુધિષ્ઠિરને વૃત્તાસુરનું આખ્યાન કહી (ભારત ૭૦ ૨૦ ૨૦ ૯-૧૧) સંભળાવ્યું. એણે નહુષ રાજાનું ચરિત્ર પણ કહ્યું (ભારત ૭૦ ૨૦ ૧૧-૧૭). પછી બધાને મીઠા શબ્દોથી આનંદ આપી, પોતાના ભાણેજો નકુળ અને સહદેવના મનનું સમાધાન કરી, અને બધાને હળીમળી શલ્ય દુર્યોધન પાસે પાછો આવ્યો.

પાંડવ અને કૌરવો પોતપોતાના સૈન્યો સહિત ક્ષેત્રપર આવતાં યુદ્ધનો આરંભ થયો. એ યુદ્ધમાં પ્રથમ દસ દિવસ ભીષ્મ અને પાંચ દિવસ દ્રોણ સેનાપતિયો થયા હતા. એ બન્નેના મરણ પછી કર્ણ સેનાપતિ નિભાયો. કર્ણે બે દિવસને સારું નિર્માણ થયો. એક દિવસ યુદ્ધ ચાલ્યા પછી કર્ણે દુર્યોધનને કહ્યું કે આવતી કાલે શલ્ય મારો સારથિ થાય એમ બને તો ઠીક. તે ઉપરથી દુર્યોધને શલ્યની પ્રાર્થના કરી કે આવતી કાલના યુદ્ધમાં કર્ણના રથના આપ સારથિ

થઈ મને ઉપકૃત કરો. આથી શલ્યને ક્રોધ ચઢ્યો અને એ રીસાઈ પોતાને સ્વદેશ પાછો જવા તૈયાર થયો. પણ દુર્યોધને અનેક પ્રકારે ઘણી જ નમ્રતાથી સોન્નવન કરતાં એણે સારથિપણું કરવાની હા કહી. બીજે દિવસે યુદ્ધમાં શલ્ય સારથિ તરીકે કર્ણના રથમાં આરુઢ થયો. સારથિપણું કરતાં કર્ણનું તેજ હરણ કરવાના હેતુથી કર્ણ અને શલ્ય વચ્ચે ઘણી ટપાટપી થઈ હતી (કર્ણ શબ્દ જુઓ) જેથી કર્ણ ઉદ્વિગ્ન થઈ ગયો હતો.

કર્ણના મરણ પછી દુર્યોધને અશ્વત્થામાની સૂચના ઉપરથી અઢારમા દિવસ સારુ શલ્યને સેનાપતિ નિમ્ણે. (ભારત શલ્ય ૦ અ ૦ ૫-૬) શલ્યે પ્રાતઃકાળથી તે મધ્યાન પર્યંત યુદ્ધ કર્યું; તેમાં એ યુધિષ્ઠિરને હાથે મરણ પામ્યો. (ભારત શલ્ય ૦ અ ૦ ૧૬) યુધિષ્ઠિરે એના ભાઇને પણ મારી નાંખ્યો. રુકમરથ, રુકમાંગદ આદિ સો પુત્રો હતા. એ બધાએ એના મરણ પહેલાં યુદ્ધમાં યુધિષ્ઠિરને હાથે માર્યા ગયા હતા.

શલ્યકર્તન. શિલા નદીને તીરે આવેલું એક નગર. (વા ૦ રા ૦ અ ૫૦ સ ૦ ૭૧).

શલ્યકર્ષણ. શલ્યકર્તન નગરનું બીજું નામ.

શશિક. ભારતવર્ષીય દેશ વિશેષ. શશિક દેશ તે જ.

શશબિન્દુ. એક રાજર્ષિ. એને દશ હજાર સ્ત્રીઓ અને દરેક સ્ત્રીને એક એક હજાર પુત્રો એમ મળીને દશ લાખ પુત્રો હતા. (ભારત શા ૦ અ ૦ ૨૦૮).

શશબિન્દુ (૨). વૃષ્ણવંશના ચિત્રરથ રાજાનો પુત્ર. એને એક લાખ સ્ત્રીઓ હતી. અને એકેક સ્ત્રીને હજાર હજાર પુત્ર હતા. એ બધા કુમારો પરાક્રમી, એક લાખ યજ્ઞ કરનાર તથા વેદપારગો હતા. એઓ સુવર્ણ કવચ પહેરતા, મોટાં મોટાં ધનુષ્ય ધારણ કરતા અને બધા અશ્વમેધ યજ્ઞ કરી ચૂક્યા હતા. શશબિન્દુએ પોતાના બધા પુત્રોને

બ્રાહ્મણોને દાનમાં આપી દીધા હતા. એક એક પુત્રની પાછળ સો સો રથો દાનમાં આપેલા ચાલતા, તેમની પાછળ સુવર્ણ અલંકારોથી શણગારાયેલી સો સો કન્યાઓ ચાલતી. તે કન્યાઓની પાછળ સો સો હાથી; અકેક હાથીની પાછળ સો સો રથ, અકેક રથની પાછળ સુવર્ણની માળાવાળા બળવાન ઘોડાઓ, અકેક ઘોડાની પાછળ એક એક હજાર ગાયો અને અકેક ગાયની પાછળ પચાસ ઘેટા. અશ્વમેધ યજ્ઞમાં શશબિન્દુએ બ્રાહ્મણોને આટઆટલું દાન આપ્યું હતું. એના યજ્ઞમંડપમાં જેટલા વૃક્ષના સ્તંભો હતા, તેટલા જ સુવર્ણના સ્તંભો હતા. એક કેશ જેટલા ઊંચા અન્નપાનના ઢગલા હતા. (ભારત દ્રો ૦ અ ૦ ૬૫).

એની પુત્રી બિન્દુમતી માન્ધાતાની મા થાય, (ભા ૦ ૯ સ્કં ૦ અ ૦ ૬) અને (વા ૫ ૦ અ ૦ ૮૮).

શશબિન્દુ (૩). એક રાજર્ષિ એ કિયા વંશનો અને ક્યાનો તે જણાતું નથી (ભારત દ્રો ૦ અ ૦ ૬૫).

શશયાનતીર્થ. તીર્થ વિશેષ. (ભારત વન ૦ અ ૦ ૮૦).

શશલોચા. એક રાજર્ષિ. (ભારત આશ્રમ ૦ અ ૦ ૨).

શશાંક. ચન્દ્ર. આ નામ ચન્દ્રબિમ્બમાં સસલા જેવા ચિન્હ હોવાના સખએ પડ્યું છે.

શશાદ. સૂર્યવંશના ઇક્ષ્વાકુ રાજાના પુત્રોમાંના મોટા વિકુક્ષિતું આ બીજું નામ છે. એ નામ પડવાનું કારણ એ છે કે-એક વખત એના પિતા ઇક્ષ્વાકુએ એને કહ્યું કે આજે અષ્ટક નામનું શ્રાદ્ધ કરવું છે માટે વનમાં જઈને મૃગ લઈ આવ. મૃગ મારીને ઘેર આવવા નિકળ્યો, પરંતુ થાકી ગયો હતો તેથી પોતે મારેલાં મૃગોમાં સસલા હતા તેમાંથી એક સસલું એણે ખાધું. ઘેર આવીને બાકી રહેલાં મૃગ પિતાને આપ્યાં. આ વાત

ધક્વાકુને માલમ પડવાથી એણે કેટલાક કાળ સુધી રાજ્યમાંથી કાઢી મૂક્યો હતો. (ભાગ ૮ સ્કં ૨૦ ૬).

શાશિકં. ભારતવર્ષીય દેશ વિશેષ. વિશેષ. (ભાગ ૧ લીખમ ૨૦ ૮).

સશિકલા. કાસીના રાજ સુબાહુની કન્યા. એ સર્વ વંશના સુદર્શન રાજને પરણી હતી. (૮ સુદર્શન શબ્દ જુઓ).

શંશપિ. ત્રગડાની સંજ્ઞાવાળા અગિરા ઋષિના કુળમાં થએલો બીજો એક ઋષિ.

શાકટાયન. ત્રગડાની સંજ્ઞાવાળા અગિરા ઋષિના કુળમાં થએલો એક ઋષિ.

શાકટાયનિ ત્રગડાની સંજ્ઞાવાળા લૂચકુલોત્પન્ન ઋષિ વિશેષ.

શાકટાક્ષ. ત્રગડાની સંજ્ઞાવાળા લૂચકુલોત્પન્ન ઋષિ વિશેષ.

શાકદ્વીપ. પૃથિવીના સાત મહાદ્વીપો પૈકી છઠો. એ ક્ષીર સમુદ્રની બહારની બાજુએ વલયાકાર આવેલો છે. એ બત્રીસ લાખ યોજન પહોળો હોય એટલી જ પહોળાઈનો દ્વિ-મંડોદ સમુદ્ર એની આજુબાજુ વલયાકાર આવેલો છે.

ત્યાં પ્રિયવ્રત રાજર્ષિના પુત્ર મેધાતિથિનું રાજ્ય હતું. એણે પોતાના દેશને સાત સરખા દેશમાં વહેંચી પોતાના સાત પુત્રોના નામથી અનુક્રમે સાતે દેશનાં નામ પાડ્યાં હતાં. દરેક પુત્રને તેના નામનો દેશ વારસામાં આપ્યો હતો. (૧ મેધાતિથિ શબ્દ જુઓ). આ દ્વીપમાં ઇશાન, ઉરુશુંગ, બલભદ્ર, શતકેસર, સહસ્રસ્ત્રોત, દેવપાલ અને મહાનસ એ સાત મહાપર્વત આવેલા છે. તેમ જ અનધા, આયુર્દા, ઉભયસ્પૃષ્ઠી, અપરાજિતા, પંચપદી, સહસ્રશ્રુતી અને નિજધૃતી એ નામની સાત મહા નદીઓ છે. (ભાગ ૧૦ પંચમ ૨૦ ૨૦), અને (દેવી ભાગ ૮ સ્કં ૨૦ ૧૩).

શાકધિ. ત્રગડાની સંજ્ઞાવાળા વસિષ્ઠ ઋષિના કુળનો એક ઋષિ.

શાકંભરી. ૧ દુર્ગા શબ્દ જુઓ, તેમ જ દેવી શબ્દ જુઓ.

શાંકર. શંકરે નિર્માણ કરેલું ભારતવર્ષીય તીર્થ વિશેષ.

શાંકરવ. ત્રિગ્લ લૂચકુલોત્પન્ન ઋષિ વિશેષ.

શાકલ. એક બ્રહ્મર્ષિ.

શાકલ (૨). ચંદ્રદેશની રાજધાની, (ભાગ ૨૦ સં ૨૦ ૩૫), (ભાગ ૨૦ કં ૨૦ ૩૭). શલ્યની નગરી.

શાકલ (૩). ચંદ્રલાગા અને ધરાવતીની વચ્ચેનો સાંપ્રત પ્રદેશ.

શાકલ (૪). આ નામનો દેશ વિશેષ. મૂળમાં એને “દ્વીપ” કહ્યો છે તે ભૂલ છે. ઇન્દ્ર-પ્રસ્થથી એ ધણે જ દૂર ઉત્તરે આવેલો હતો અને પાંડવોના સમયમાં ત્યાં પ્રતિવધ્ય રાજ રાજ કરતો હતો. પ્રતિવધ્યે સહસ્રાર્જુનના રાજસૂય યજ્ઞ વખતે દિગ્વિજયમાં યુદ્ધ કર્યું હતું. (ભાગ ૨૦ સં ૨૦ ૨૭-૧૪).

શાકલાયનિ. ત્રગડાની સંજ્ઞાવાળા અત્રિના કુળમાં થએલો ઋષિ વિશેષ.

શાકલ્ય. એક બ્રહ્મર્ષિ, એણે નવસે વર્ષ સુધી શિવનું આરાધન કર્યું હતું, તેથી એ મોટો અંધકાર અને સૂતકાર જોવા થયો. (ભાગ ૨૦ અનુ ૨૦ ૧૪).

વિદ્યાધામ્ય નામની ઋક્ષાખાનો પ્રવર્તક આજ કે બીજો એનો નિશ્ચય કરાતો નથી. શાખા પ્રવર્તક ગમે તે હોય પણ આને યાજ્ઞવલ્ક્યની જોડે જખરો વાદ થયો હતો. વાદમાં આણે યાજ્ઞવલ્ક્યની ધણી જ નિંદા કરી હતી. એને લીધે એ યાજ્ઞવલ્ક્યના ક્રોધાગ્નિથી બળીને મરણ પામ્યો હતો.

શાકાયન. એક બ્રહ્મર્ષિ, (૩ વસિષ્ઠ શબ્દ જુઓ).

શાકાહાર્ય. એક બ્રહ્મર્ષિ. (૩ વસિષ્ઠ શબ્દ જુઓ)

શાકુંતલેય. દુષ્યંત રાજથી શકુન્તલાને થયેલા પુત્ર ભરત તે જ.

શાકુનેય. શકુનિ નામના અસુરના પુત્ર.

શાકુનેય (૨). દુર્યોધનના મામા શકુનિના પુત્ર, શાકુતેય. પરાશર ઋષિનું નામાન્તર (ભાર૦ આ૦ ૧૮૮).

શાક્ય. સૂયવંશી ઇક્ષ્વાકુળમાં થએલ અંતરિક્ષ વંશના સંજય રાજાનો પુત્ર. એના પુત્રનું નામ શુદ્ધોદ.

શાક્યાણુ. એક બ્રહ્મર્ષિ. (૨ ક્ષયપ શબ્દ જુઓ).

શાખ. અનલ નામના વસુના પુત્રોમાંનો એક.

શાખ (૨). સ્કન્દ શરજૂથમાંથી પ્રકટ થઇ શંકર, પાર્વતી, ગંગા અને અગ્નિ એ ચારે બેઠાં હતાં ત્યાં જતાં ચારેના મનમાં એક જ વખતે એવો વિચાર આવ્યો કે આ કુમાર કોનું માન જળવીને તેની પાસે પ્રથમ જઇને નમન કરશે. આ અભિપ્રાય પોતે યોગ બળે જાણી ગયા અને તેમણે તાત્કાળ પોતાનાં જ ખીર્ણ ત્રણ સ્વરૂપ ઉત્પન્ન કર્યાં. તે સ્વરૂપનાં નામ. શાખ, વિશાળ અને નૈગમેય. પછી અગ્નિ સમાન તેજસ્વી સ્કન્દ કુમાર પોતે જ્યાં શંકર બેઠા હતા તેમની પાસે ગયા. ખીર્ણ સ્વરૂપ વિશાળ પાર્વતી પાસે, ત્રિજું શાખ અગ્નિ તરફ અને ગંગા તરફ નૈગમેય સ્વરૂપ ગયું. (ભાર૦ શ૦ અ૦ ૪૪).

શાખલરી. દેવીનું સ્થાન વિશેષ. (ભાર૦ ૧૦ અ૦ ૮૨).

શાહ. વિષ્ણુ લગવાનનું ધનુષ્ય.

શાટ્યાયન વિશ્વામિત્ર કુલોત્પન્ન ઋષિ.

શાટ્યાયનિ (૨). યજુર્વેદનું ઉપનિષદ.

શાંડિલી. શાંડિલ્ય ઋષિની કન્યા. એ પૂર્વ સમુદ્રને તીરે ઋષભપર્વત પર રહેતી હતી. એ મહા તપસ્વિની હતી. એક સમય ગાલવ ઋષિને લઇને ગરુડ ત્યાં આવ્યો હતો ત્યારે આણે એ બંનેનું ઉત્તમ પ્રકારે આતિથ્ય કરી તેમને ભોજન વગેરે આપ્યું હતું. રાત્રે નિદ્રા કરીને ખીજે દિવસે પ્રાતઃકાળે ઉઠીને જુએ છે તો ગરુડનાં બધાં પિંછાઓ અને પાંખ સરી પડ્યાં હતાં. ગાળવે ગરુડને પુછ્યું કે આમ કેમ થયું. ગરુડ કહે મારા મનમાં એમ આવ્યું કે આ બાધ શિવ, વિષ્ણુ વગેરે રહે

છે. તે સ્થાનમાં ન રહેતાં, અહીં કેમ રહી હશે; આમ મનમાં શંકા ઉત્પન્ન થવાથી આ પરિણામ આવ્યું હોય તો કાણુ જાણે. પછી ગરુડ અને ગાલવ બંને શાંડિલીને શરણુ ગયા. અને એની પ્રાર્થના કરી. એથી કરીને ગરુડને ફરીથી પ્રથમ જેવાં જ પિંછા અને પાંખો ફરી. (ભાર૦ ઉદ્યો. સ૦ ૧૧૪). કેકય દેશના રાજાની કન્યા સુમનાની સાથે શાંડિલીને પતિવ્રતા મહાત્મ સંબંધે સંવાદ થયો હતો. (ભાર૦ અનુ. સ૦ ૧૨૨) અને (સ્કન્દ-યુ. નાગરખંડ૦ સ૦ ૮૧-૮૨).

શાંડિલ્ય. બગડાની સંસાવાળા મરીચિના પુત્ર ક્ષયપના કુળનો એક ઋષિ. એના કુળમાં એક ઋષિ, દેવતાનું પદ પામીને વૈશ્વાનર નામનો અગ્નિ બન્યો છે, સખ્ય અગ્નિનું ગોત્ર શાંડિલ્ય કહેવાય છે.

શાંડિલ્ય (૨). અથર્વણુ વેદનું એક ઉપનિષદ.

શાંડિલ્ય (૩). અગ્નિ જાત એક ઋષિ. (ભાર૦ અનુ. ૫૩).

શાંત. પ્રિયવ્રતપુત્ર ઇન્દ્રમજિહ્વના સાત પુત્રોમાંનો ચોથો પુત્ર. એના દેશનું પણ શાંત એવું નામ પ્રસિદ્ધ છે.

શાંત (૨). પ્લક્ષદ્રીપમાં આવેલા સાત દેશમાંનો ચોથો દેશ.

શાંત (૩). આપ નામના વસુના પુત્રોમાંનો એક.

‘આપસ્ય પુત્રો વૈતળ્લયઃ’

શ્રમઃ શાન્તો મુનિસ્તથા’

(ભા૦ આ૦ ૬૭-૨૧).

શાંત (૪). અહ નામનો વસુનો પુત્ર.

‘અહઃ સુતસ્તથા જ્યોતિઃ’

શ્રમઃ શાન્ત સ્તથામુનિઃ’

(ભા૦ આ૦ ૬૭-૨૩).

શાંતનવ. શંતનૂના પુત્રો વિશેષે કરીને ભીષ્મને આ નામ લગાડાય છે. (ભા૦ આ૦ ૧૦૮-૯).

શાંતનુ. શંતનુ શબ્દ જુઓ.

શાંતરથ. સોમવંશી આયુ પુત્ર અને નાના વંશના ધર્મસારથિ રાજાનો પુત્ર.

શાન્તા. સોમવંશી યદુપુત્ર ક્રોધાના કુળના અર્જુ-
રાજ રોમપાદની પુત્રી. અને ઋષ્યશૃંગની
સ્ત્રી. (ભા. ૧૦ ૧૧૪-૧૧). કેટલીક
જગાએ એને દશરથની પુત્રી અને લોમપાદે
દત્તક લીધેલી એમ વર્ણવ્યું છે (ભા. ૧૦ ૮
૨૬-૨૭ સં.) હરિવંશમાં લોમપાદનું
ખીળું નામ દશરથ કહેલું છે. (હરિવં. ૧
અ. ૩૧ શ્લો.). ઋષ્યશૃંગ શબ્દ જુઓ.
શાંતિ. તુષિત નામના દેવોમાંનો એક.
શાંતિ (૨). દક્ષ પ્રજાપતિએ ધર્મઋષિને આપેલી
તેર કન્યાઓમાંની એક. એના પુત્રનું નામ સુખ.
શાંતિ (૩). કર્દમ પ્રજાપતિને દેવહૂતીને પેટે
થએલી નવ કન્યામાંની સૌથી નાની કન્યા.
એ અથર્વણ ઋષિની સ્ત્રી હતી.
શાંતિ (૪). વારુણ અંગિરા ઋષિના આઠ પુત્રો-
માંનો ચોથો પુત્ર. (ભા. ૧૦ અ. ૩૨-૪૨).
શાંતિ (૫). પૂર્વે થઇ ગયેલો એક ઇંદ્ર. એ
પાંડુનો પુત્ર થઇને જન્મ્યો હતો.
શાંતિ (૬). સોમવંશી પૂરુકુળના અજમીઠના પુત્ર
નીલનો પુત્ર. એનો પુત્ર તે સુશાંતિ.
શાંતિ (૭). કાલિંદીને પેટે કૃષ્ણથી ઉત્પન્ન
થયેલા દશ પુત્રોમાંનો એક.
શાંતિદેવા. વસુદેવની સ્ત્રીઓમાંની એક. એને
શ્રમ, પ્રતિશ્રુત વગેરે પુત્રો હતા.
શાલકાયન. ત્રણની સંજ્ઞાવાળા વસિષ્ઠ કુળમાં
થએલો એક ઋષિ.
શાંખ. આપ નામના વસુના પુત્રોમાંનો એક.
શાખસ્ત. શ્રાવસ્ત શબ્દ જુઓ.
શાખસ્તી. શ્રાવસ્તી શબ્દ જુઓ.
શારદહડાયનિ. એક ક્ષત્રિ-કેકયી-એની સ્ત્રીનું
નામ શ્રુતસેના. દુર્જય વગેરે એના પુત્રો.
(ભા. ૧૦ અ. ૧૨૬-૩૭).
શારદા. સરસ્વતી.
શારદા (૨). ભારતવર્ષીય નદી વિશેષ.
શારદ્વત. ગૌતમાંગિરસમાંનું એક કુળ. (૩ અ-
ગિરા શબ્દ જુઓ).
શારદ્વત (૨). શરદ્વતનો પુત્ર કૃપાચાર્ય તે.
શારદ્વતિક. ત્રણની સંજ્ઞાવાળા ભૃગુકુળમાં ઉત્પન્ન
થએલો એક ઋષિ.

શારદ્વતી. કૃપાચાર્યની પત્ની કૃપી. દ્રોણની સ્ત્રી.
શારદ્વતી (૨). એ નામની એક અંબારા (ભા. ૧૦
અ. ૧૩૨-૪૬).
શારીરક. યજુર્વેદનું મૂખ્ય-ઉપનિષદ.
શાર્કરાક્ષિ. ત્રણ સંજ્ઞાવાળા ભૃગુકુળનો એક ઋષિ
શર્કરાક્ષ ઋષિનો પુત્ર.
શાર્કરવ. એક ઋષિ. જન્મેજનના સર્પસત્રમાં
એ ધ્વજાનામે ઋત્વિજ હતો. (ભા. ૧૦ અ. ૧૩-૬).
શાર્દૂલ. રાવણના પક્ષનો એક રાક્ષસ. એ રાવ-
ણનો ગ્રામ દત્ત હતો. (વા. ૧૦ ૨૧૦ યુદ્ધ ૦
સં. ૨૦).
શાર્દૂલી. ક્રોધાની દિકરીઓમાંની એક. સિંહ,
વાઘ, વગેરે એનાથી ઉત્પન્ન થયા છે.
(ભા. ૧૦ અ. ૬૭-૬૧-૬૫).
શાર્યાત. શર્યાતિવંશના હૈહયોનું કુળ.
શાલ. વૃક યાદવને દુર્વાક્ષીને પેટે થએલા પુત્રો-
માંનો એક.
શાલકાયન. વિશ્વામિત્રના વંશનો એક ઋષિ.
શાલકાયન (૨). શાલકાયનનું કુળ.
શાલકાયનિ. ત્રણની સંજ્ઞાવાળા અંગિરાકુળનો
એક ઋષિ.
શાલકાયનિ (૨). વિશ્વામિત્રના કુળનો એક ઋષિ.
શાલકી. એક યક્ષ.
શાલગ્રામ. ગંડકી નદીના મૂળ પાસે આવેલું
એક ક્ષેત્ર વિશેષ. (ભા. ૧૦ વન ૦ ૮૨-૧૨૪).
શાલાયનિ. ત્રણની સંજ્ઞાવાળા ભૃગુ કુળનો એક
ઋષિ.
શાલાહેલય. એની સંજ્ઞાવાળા કશ્યપ કુળનો
એક ઋષિ.
શાલિ. ત્રણની સંજ્ઞાવાળા અંગિરા કુળનો એક
ઋષિ.
શાલિગ્રામ. ભારતવર્ષીય ક્ષેત્ર અને તીર્થ વિશેષ.
શાલિપિણ્ડ. એક સર્પ. (ભા. ૧૦ અ. ૩૫-૧૪).
શાલિશિરા. મુનીને થએલા દેવગંધર્વ પૈકી એક.
(ભા. ૧૦ અ. ૬૬-૪૪).
શાલિશૂર્પ. એક તીર્થ. (ભા. ૧૦ વન ૦
૮૧-૧૦૭).

શાલિસૂચી. શાલિહોત્ર ઋષિના આશ્રમનું નામ.
શાલિહોત્ર. કપિત્ર ઋષિનો પુત્ર. એ અશ્વશાસ્ત્રનો
પ્રણેતા હતો. શાલિહોત્ર ઋષિયે રચેલા અશ્વ-
શાસ્ત્રના ગ્રંથને શાલ્યહોત્ર કહે છે. (ભારત
વન ૦ સં ૨૭૧).

શાલિહોત્રસર. ક્ષેત્ર વિશેષ. ત્યાં પાંડવો ગયા
હતા. (ભારત આં ૦ સં ૧૬૮-૨).

શાલ્લુકિની. તીર્થ વિશેષ. (ભારત વન ૦ સં
૮૧-૧૩).

શાલ્લુકિની (૨). ભારતવર્ષીય નદી વિશેષ.

શાલ્મલિ. સોમવંશી અવિક્ષિતનો પુત્ર, એક ક્ષત્રિ.
(ભારત આં ૦ સં ૧૦૨-૪૦).

શાલ્મલિ (૨). વૃક્ષ વિશેષ. તેની કથા જુઓ,
(ભારત શાં ૦ સં ૧૫૩-૧૫૫-૪).

શાલ્મલિદ્રોપ. પૃથિવીના સમ મહાદ્રીપમાં ત્રીજો
દ્રીપ. ઇક્ષ્વરસોદ (શેરડીના રસના સમુદ્રની)
બહારની બાજુએ હોઇ ચારલાખ યોજન
પહોળો છે. એટલી જ પહોળાઇનો સુરા સમુદ્ર,
એની આજુબાજુ વિંટાયેલો છે. અહીં પ્રિય-
વતનો પુત્ર યજ્ઞબાહુ રાજ્ય કરતો હતો. એણે
આના ભાગ પાડીને સાત દેશ બનાવ્યા.
પછી એણે પોતાના સાત પુત્રોમાં અકેકા
દેશ વહેંચી આપ્યો. દરેક દેશનું નામ જે
પુત્રને આપ્યો તેના નામ ઉપરથી પાડ્યું.
યજ્ઞબાહુ શબ્દ જુઓ). આ દ્રીપમાં સ્વરસ,
શતશૃંગ, વામદેવ, કુંદ, મુકુંદ, પુષ્પવર્ષ,
સહસ્રશ્રુતિ, એ સાત મહાપર્વતો આવેલા
છે. તેમ જ એમાં અનુમતી, સિનીવાલી, સર-
સ્વતી, કહ્ન, રાજની, નંદા અને વરાકા એ
નામની સાત મહાનદીઓ. છે. (ભાગ ૫
સ્કં ૦ અં ૦ ૨૦) અને (દેવી ભાં ૮
સ્કં ૦ અં ૦ ૧૨).

શાલ્મલી. ભારતવર્ષીય કેકયદેશની એક નદી.
(વાં ૦ રાં ૦ અં ૦ ૧૦ સં ૬૮).

શાલ્યહોત્ર. અશ્વશાસ્ત્ર નામનો ગ્રંથ.

શાલ્ય. શાલ્યદેશનો એક રાજા. એ અસુરાંશે
જન્મ્યો હતો. જ્યારે કાશીરાજની ત્રણ
પુત્રીઓનો સ્વયંવર થયો ત્યારે એ ત્યાં

૭૧

ગયો હતો. તે વખત એને ભીષ્મની સાથે
યુદ્ધ થયું હતું. તેમાં હાર ખાઇને એ પોતાને
દેશ ગયો હતો. ત્રણે રાજપુત્રીઓનું ભીષ્મે
હરણ કરીને હસ્તીનાપુર આણી હતી. કાશી
રાજપુત્રી અંબાએ એને મનથી પસંદ કર્યો
હતો. અંબાએ ભીષ્મને આ વાત કહીને
એની રાજ્યથી એ શાલ્યને ત્યાં ગઇ હતી.
પરંતુ ભીષ્મે એનું હરણ કર્યું હતું સખખ
શાલ્યે એનો અંગિકાર કર્યો નહિ. મ્લેચ્છ
સૈન્ય લઇને શાલ્ય ભારતના યુદ્ધમાં દુર્યોધન
પક્ષે લડવા આવ્યો હતો. યુદ્ધમાં એ સાલ્ય-
કીને હાથે માર્યો ગયો હતો. (ભારત શાલ્ય ૦
અં ૦ ૨૦).

શાલ્ય (૨). આ શાલ્ય પણ શાલ્યદેશનો જ
હતો. એ રુદ્રમિણીના વિવાહ વખતે કુંડિન-
પુર આગ્યો હતો. ત્યાં યાદવો જોડે એનું
યુદ્ધ થતાં તેમનાથી પરાલવ પામ્યો હતો.
આથી યાદવોનો બહુ દ્રેષ કરતો હતો. કૃષ્ણે
જરાસંધ અને શિશુપાળને માર્યા તે ઉપ-
રથી તો એ ઘણો જ કકળી ઉઠ્યો હતો.
એણે ભૂમિ અયાદવી કરવા સારુ ઘોર તપ
કરીને રુદ્રને પ્રસન્ન કર્યા હતા. દેવ, અસુર
અને મનુષ્યોથી ભેદાય નહિ એવા વિમાનની
એણે રુદ્ર પાસે માગણી કરી હતી. રુદ્રે
મયાસુરનું બનાવેલું આવું વિમાન એને આપ્યું.
પછી આ વિમાનમાં બેસીને અંતરિક્ષે રહી
એણે દારકા ઉપર વૃક્ષ, શિલાઓ વગેરેની
વૃષ્ટિ કરવા માંડી. આ જોઇને બધા યાદવો
સજ્જ થઈને યુદ્ધ કરવા આવ્યા પણ શાલ્ય
અંતરિક્ષમાં હોવાથી તેમનું કંઈ ચાલ્યું નહિ.
શાલ્ય ક્ષણમાં ભૂમિપર, ક્ષણમાં અંતરિક્ષમાં,
ક્ષણમાં પૂર્વમાં અને ક્ષણમાં બીજી દિશાએ
જતો રહેતો. વળી ક્ષણમાં અદસ્ય થઇ
જાય અને ક્ષણમાં દેખા દે. એમ થવાથી
યાદવો નિરુપાય થઇ ગયા. આ યુદ્ધ વખતે
બલરામ દારકામાં નહોતા. તેમ જ કૃષ્ણ પણ
ઇંદ્રપ્રસ્થ ગયા હતા.

છેવટે પ્રદ્યુમ્ન આગળ થયો અને એણે

શાલ્વ ઉપર ઘણી જ અસ્તવૃષ્ટિ કરી. પ્રદ્યુ-
મ્નનું કશું વળતું નહોતું. એવામાં શાલ્વના
પ્રધાન દ્યુમાને, પ્રદ્યુમ્નને મૂર્છા પમાડી.
પ્રદ્યુમ્ન મૂર્છામાંથી સત્વર સાવધ થઇ ફરી
યુદ્ધ કરવા લાગ્યો. પ્રદ્યુમ્ને શાલ્વના ક્ષેમવૃદ્ધિ
નામના પ્રધાનને હરાવ્યો. આ પ્રમાણે સત્તા-
વીસ દિવસ યુદ્ધ ચાલ્યું. કૃષ્ણને આ બના-
વની ખબર પડતાં જ તેઓશ્રી ઇન્દ્રપ્રસ્થથી
આવ્યા, અને શાલ્વની સાથે ધણું જ યુદ્ધ
કર્યું. શાલ્વ અંતરિક્ષમાં હયા છતાં કૃષ્ણે
એને એવો જજ્જર કરી નાંખ્યો કે તે થાકીને
કેટલોક કાળ અંતર્ધાન થઇ ગયો.

અંતર્ધાન થઇને શાલ્વે કૃષ્ણના દૂતના
જેવો જ એક માયાવી દૂત ઉત્પન્ન કરી તેને
કૃષ્ણ પાસે મોકલી કહેવડાવ્યું કે શાલ્વ વસુ-
દેવનું બંધન કરીને લઇ ગયો છે માટે દેવ-
કીએ મને એ ખબર કહેવા મોકલ્યો છે.
દૂત કૃષ્ણને આ વાત કહેતો હતો એટલામાં
શાલ્વ મૂળ વસુદેવ જેવા જ કૃત્રિમ વસુદેવને
લઇને કૃષ્ણ પાસે આવ્યો. એણે કૃષ્ણની
ઘણી નિંદા અને ઉપહાસ કરીને પોતે આ-
ણેલા કૃત્રિમ વસુદેવનો શિરચ્છેદ કર્યો. એ
જોઈને કૃષ્ણને ઘણો શોક થયો. કૃષ્ણના જોતાં
જોતાં જ દૂત, શાલ્વ અને કૃત્રિમ વસુદેવ
અંતર્ધાન થઇ ગયા. આ બધી અસુરની
માયા હોઇ શાલ્વના કપટની કૃષ્ણને જાણ
થઇ.

અંતે શાલ્વને સુંદર વિમાનમાં બેઠેલો
જોઇને તેનાપર પોતાની ગદા ફેંકી. વિમા-
નના ચૂરેચૂરા થઇ ગયા અને શાલ્વ નિરા-
ધાર ભોંય પડ્યો. ભૂમિપર કૃષ્ણ સાથે તુમુલ્લ
યુદ્ધમાં સૈન્ય સહિત એનો નાશ થયો.
(ભાગ ૧૦ સ્કં ૦ અં ૭૬-૭૭) અને
(ભાગ ૧૦ વન ૦ અં ૧૪-૨૨). આ શા-
લ્વને અનુશાલ્વ નામે લાઇ હતો. (અનુશાલ્વ
શબ્દ જુઓ).

શાલ્વ (૩). ભીમસેને મારેલો એ નામનો
એક રાજા.

શાલ્વ (૪). ભારતવર્ષાંધ એક દેશ-એ હસ્તિના-
પુરની પૂર્વમાં હતો એમ લાગે છે. (ભાગ ૨૦
ભી ૦ અં ૯).

શાલ્વસેન. ભારતવર્ષાંધ દેશ વિશેષ. (ભાગ ૨૦
ભી ૦ અં ૯).

શાવસ્ત. શાવસ્ત શબ્દ જુઓ.

શિખંડિની. ઉત્તાનપાદ વંશના વિજિતાશ્વ રાજાની
સ્ત્રી. એને પાવક, પવમાન અને શુચિ એમ
ત્રણ પુત્રો હતા.

શિખંડિની (૨). દ્રુપદ રાજાની કન્યા. પૂર્વ
જન્મે એ કાશીરાજાની કન્યા અંબા રૂપે
કતી. એ જ પુરુષત્વ પામી શિખંડી કહેવાઈ
હતી. (શિખંડી શબ્દ જુઓ).

શિખંડી. દ્રુપદ રાજા પુત્ર મળવાને રુદ્રનું આરા-
ધન કરતો હતો. રુદ્રે એને વરદાન આપ્યું
કે તને એક પુત્રી થશે અને તે કાલાનુસાર
પુરુષત્વ પામીને ભીમને યુદ્ધમાં મારશે.
સંતોષ પામીને દ્રુપદ રાજા પોતાને
નગર આવ્યો. પછી થોડે કાળે એની સ્ત્રીએ
ગર્ભ ધારણ કર્યો, અને એને કન્યા પ્રસવી
પરંતુ કન્યા થઇ છે એ ખબર ન પડવા
દેતાં દ્રુપદે એમ જ કહ્યું કે પુત્ર પ્રસવ્યો છે.
તેમ જ સઘળાંને પુત્ર પ્રસવની જ વાત કરીને
કન્યાને પુત્રની પેઠે જ જાતકર્મ વગેરે સંસ્કારો
કર્યો. આગળ જતાં એને ઉપનયન સંસ્કાર
કરીને ધનુર્વિદ્યા વગેરેમાં પ્રવીણ બનાવી.
ન્યારે કન્યા મોટી થઈ અને વિવાહ કરવા
જેવડી થઇ ત્યારે દ્રુપદ બહુ ચિંતામાં પડ્યો.
પણ એની સ્ત્રીએ એને ધીરજ આપી
કહ્યું કે વરદાન સર્વથા વૃથા જાય જ નહિ,
માટે આપ એકાદી રાજકન્યા શોધી વિવાહ
કરો. એમાં આવું પાછું જોશે નહિ. દ્રુપદે
આથી ધીરજ રાખી પોતે પુત્રનો વિવાહ
કરવા ધારે છે એમ બધાને પ્રગટ કર્યું. આ ઉપ-
રથી પશ્ચિમ દશાણુ દેશના રાજા હિરણ્ય-
વર્માએ પોતાની ઘણી જ સ્વરૂપવાન કન્યા
આ કૃત્રિમ શિખંડીને વિવાહ વિધીથી આપી.
કેટલેક કાળે હિરણ્યવર્માની કન્યા મોટી
થઇ, એને ઋતુકાળ પ્રાપ્ત થયો એટલે એ

પતિ પાસે એકાંતમાં ગઇ. બુએ છે તો એ પુરુષ નહોતાં સ્ત્રી હતો. કશું બોલ્યા વગર એ બાઇ બહાર આવી. આ વાતને આઠ દસ દિવસ જવા દઇ કાંઇ બહાને સમરાની આજ્ઞા લઇ પોતાને પિયરે ગઇ. ત્યાં જઇને એણે આ સમાચાર પોતાના પિતાને જણાવ્યા. આ વાત જાણીને હિરણ્યવર્માને ઘણો ક્રોધ ચઢ્યો અને સૈન્ય લઇને દ્રુપદની જોડે યુદ્ધ કરવા નિશ્ચયો. જતાં જતાં એના મનમાં આવ્યું કે કેવળ કન્યાના કે વાથી આમ જવું ઠીક નથી. પ્રથમ જાતે કાંઇ તપાસ કરવી જોઇએ કે શિખંડી તે ખરેખાર સ્ત્રી જ છે કે કેમ. પછી એણે દ્રુપદને દૂતની સાથે કહાવ્યું કે મૂર્ખ, દુષ્ટ તેં આ શું કર્યું? સ્ત્રીનો વિવાહ સ્ત્રી જોડે કેમ કર્યો? ખેર, આ અપરાધનું શાસન આપવું જ જોઇએ. માટે હું તારે ત્યાં આવું છું. તું યુદ્ધ કરવાને તૈયાર થજે.

હિરણ્યવર્માનો સંદેશો સાંભળીને દ્રુપદનું નૂર ઉડી ગયું અને હવે શું કરવું એના વિચારમાં પડ્યો. કાંક ભય, અને કાંક ધીરજ મનમાં આણી એણે દૂતની સાથે ગોળ ગોળ સંદેશો કહાવી તેને પાછો રવાના કર્યો.

આ વાતની ખબર શિખંડીને પડતાં તે તરત જ નગરમાંથી નાશીને ઘેર અરણ્યમાં ગયો. ત્યાં જઇને એણે અપવાસ કરીને તપનો આરંભ કર્યો. ત્યાં એક ચમત્કાર બન્યો. એ વન સ્થૂલકર્ણ નામના એક યક્ષનું હતું. તે એક દિવસ ફરતો ફરતો ત્યાં આવી ચઢ્યો; એણે શિખંડીને આત્મકર્ણક અનુષ્ઠાન કરતો દીઠો. યક્ષે એની પાસે આવીને પૂછ્યું કે તું કોણ છે? અને અહીં શા હેતુથી અનુષ્ઠાન કરે છે? શિખંડીએ પોતાની બંધી હકીકત કહીને પુરુષવતી માગણી કરી. પરિણામે સ્થૂલકર્ણને એની બહુ દયા આવી. એણે કહ્યું કે મારું પુરુષત્વ તને આ-

પીને તારુ સ્ત્રીત્વ હું લઉં છું. માત્ર એટલું જ કે તું પુરુષત્વ સંપાદન કરીને તારા નગરમાં જ અને તારે કામ હોય તે પતે એટલે મારું પુરુષત્વ મને પાછું આપજે. તારા આવતા સુધી હું આ વનમાં જ રહીશ. એમ કહીને એણે પોતાનું પુરુષત્વ શિખંડીને આપી પોતે સ્ત્રી થયો. શિખંડીને પુરુષત્વ મળતાં જ એ ત્યાંથી નિકળ્યો તે આવીને પોતાના પિતા દ્રુપદને ઘણા હર્ષથી ભેટ્યો. એણે પોતાને પુરુષત્વ પ્રાપ્ત થવાની ખબર પિતાને કરી. (ભારત ઉદ્યોગ ૨૫૦ ૧૬૫-૧૨૭).

શિખંડી પુરુષત્વ પ્રાપ્ત કરીને આવ્યો જાણીને દ્રુપદને જે હર્ષ થયો તે વરણ્યો વર્ણવાય નહિ એમ છે. એટલામાં હિરણ્યવર્મા પોતાના સૈન્ય સહિત દ્રુપદપુરમાં આવી પહોંચ્યો. એને આવ્યો જાણીને દ્રુપદે દૂત સાથે કહાવી મોકલ્યું કે મેં આપના દૂતની સાથે સંદેશો કહાવ્યો હતો; છતાં આપ યુદ્ધ સારુ સૈન્ય લઇને પાછા આવ્યા. ભલે સારું કર્યું. મારી તરફથી યુદ્ધની ના નથી. હું તૈયાર જ છું. પણ કેવળ તમારી કન્યાના જ વચન પર વિશ્વાસ રાખીને વર્તન ન કરતાં પહેલાં આપે બીજી સ્ત્રી મારફત તમારા જમાઇની રિયતિ વિષે ખાતરી કરી લીધી હોત તો સારું. એમ કરવાથી બન્ને પક્ષને ઠીક પડશે. આ ઉપરથી હિરણ્યવર્માએ કેટલીક સ્વરૂપવાન તરુણીઓ પાસે શિખંડીની પુરુષત્વને અંગે પરીક્ષા કરાવી. પેલી સ્ત્રીઓએ પરીક્ષા કરીને શિખંડી જોઇએ એવો પુરુષ છે એવો નિર્ણય કરીને હિરણ્યવર્માને જાહેર કર્યું. હિરણ્યવર્મા આ જાણીને ઘણો લાજ પામ્યો. પોતાની કન્યા પર ગુસ્સે થઇને એણે વિનયપૂર્વક નગરમાં આવીને દ્રુપદની ક્ષમા માગી, પોતાના જમાઇને વસ્ત્ર, અલંકાર, હાથી, ઘોડા, રથ ઇત્યાદિ અનેક વસ્તુઓ આપી સંતોષ પમાડ્યો. પછી દ્રુપદની આજ્ઞા લઇ પોતાને સ્વદેશ ગયો. અહીં શિખંડી પોતાની સ્ત્રીની જોડે ઉત્તમ

પ્રકારે સુખનો ઉપભોગ કરવા લાગ્યો. થોડા સમયમાં એને ક્ષત્રદેવ, ઋક્ષદેવ વગેરે પુત્રો પણ થયા.

પોતાની અણી સચવાયા પછી સ્થૂણાકર્ણને આપેલા વચન મુજબ તેનું પુરુષત્વ તેને પાછું આપવા શિખંડી વનમાં ગયો. પરંતુ ત્યાં તો કાંઈ ઝોર જ બનાવ બન્યો હતો. બન્યું એવું કે પોતાનું પુરુષત્વ શિખંડીને આપી પોતે સ્ત્રી બનીને સ્થૂણાકર્ણ પોતાના વનમાં ગુપ્ત રહેતો હતો. એક વખત કુબેર પોતે એ વનમાં અકસ્માત આવી ચઢ્યા. પોતે સ્ત્રી બની ગયો હતો સખ્ય સ્થૂણાકર્ણ કુબેરની હઝૂરમાં ગયો નહિ. એ ઉપરથી કુબેરે એને શોધવાને દૂત મોકલ્યા. તેમણે એને ખોળા કાઢી, આવીને સઘળા સવિસ્તર હકીકત કુબેરને વિદિત કરી. કુબેરે સ્થૂણાકર્ણને પોતાની પાસે તેડાવીને એને શાપ્યો કે તું આવો સ્ત્રી ને સ્ત્રી જ રહેજે. એણે વિનતિ કરી કે મેં કેવળ પરોપકાર માટે આ રૂપ કમુદ્યું હતું, માટે મને આટલી મજા ઘટતી નથી. એ સાંભળીને કુબેરે અતુ-ગ્રહ કર્યો કે જા, જ્યાં સુધી શિખંડી આ પૃથ્વીપર હશે ત્યાં સુધી તું સ્ત્રી રહીશ. એના મરણ પછી તું પૂર્વવત્ પુરુષ થઈશ. આમ કહીને કુબેર ત્યાંથી ગયા પછી સ્થૂણાકર્ણ વનમાં રહેતો હતો, તેવામાં શિખંડી ત્યાં આવ્યો. એણે યક્ષની પ્રાર્થના કરીને આભાર માન્યો ને કહ્યું કે મારું કામ સર્યું. હવે તારું પુરુષત્વ પાછું આપવા હું આવ્યો છું. શિખંડીની વાણી સાંભળી યક્ષે એને બધી બનેલી હકીકત કહી. પોતાને થએલા કુબેરના શાપની વાત કરીને કહ્યું કે હવે તું તારા નગરમાં જ અને સ્વસ્થ રહે. મને વચન આપ્યા પ્રમાણે તું મારું પુરુષત્વ પાછું આપવા આવ્યો તેથી મને સંતોષ થયો છે. આટલું સાંભળતાં જ શિખંડી આનંદ પામ્યો. એણે પોતાને નગર આવીને આ વાત દ્રુપદને કરી અને પોતે આનંદ કરવા લાગ્યો. (ભારત ઉદ્યોગ અંક ૧૮૮-૧૮૯).

શિખંડી રાજ્યકાર્યમાં બહુ સમજી હોય શસ્ત્રાત્મમાં પણ નિપુણ હોતા. એને તુંબર નામના યક્ષે આપેલી ઘોડાની જોડી એ રથે તરફથી એ ભારત યુદ્ધમાં સામીલ થયો હતો. એના બાણથી જ ભીષ્મ પડ્યા હતા.

ભારતના યુદ્ધના છેલ્લા એટલે અઢારમે દિવસે એ તંબુમાં નિદ્રા લેતો હતો. અશ્વત્થામાએ તંબુમાં જઈને અનેક વીરોને સુતેલા જ કાપી નાખ્યા તેમાં શિખંડી પણ મરાયો. (ભારત સૌપ્તિક અંક ૮). શિખંડિનું મૃત્યુ થતાં જ સ્થૂણાકર્ણ પૂર્વવત્ પુરુષ થયો.

શિખાત્રીવી. ત્રગડાની સંજ્ઞાવાળા અંગિરા કુળનો એક ઋષિ.

શિખાવણી. ત્રગડાની સંજ્ઞાવાળા ભૃગુ કુળનો એક ઋષિ.

શિખાવર્ત. એક ગંધર્વ.

શિખાવર્ત (૨). એક યક્ષ. (ભારત અંક ૧૦-૧૮).

શિખાવાન. એ નામનો એક ઋષિ. (ભારત અંક ૧૪-૨૦).

શિખિદ્વજ. એ નામનો એક રાજા. ચૂડાલાનો પતિ.

શિખિદ્વજ (૨). મયુરદ્વજને પણ આ નામથી કહ્યો છે.

શિખિવાહન. શિખિ એટલે મોરનું વાહન હોવાના સમયથી કાર્તિકસ્વામીનું એક નામ.

શિત. વિશ્વામિત્ર ઋષિના પુત્રોમાંનો એક.

શિતિકંઠ. નીલકંઠ-મહાદેવનું એક નામ.

શિનિ. સોમવંશી પૂરકુળના દુષ્યંતના વંશના મન્યુના પુત્ર ગર્ગરાજનો પુત્ર. આણે તપ કરીને બ્રાહ્મણત્વ સંપાદન કર્યું હતું. એ ગાર્ગ્ય કહેવાતો.

શિનિ (૨). સોમવંશી યદુકુળના સાતવત નામના પેટા કુળના સાતવતના વૃષ્ણિનો પુત્ર. યુધાન્જિતના બે પુત્રોમાંનો મોટો.

શિનિ (૩). સોમવંશી યદુકુળના ઉપર કહેલા યુધાન્જિતના અનમિત્ર નામના બીજા દિકરાના

ત્રણ પુત્રોમાંનો વચ્ચે પુત્ર. (ભાગ૦ ૯ ર૬૦ અં ૨૪). એને સત્યક નામનો પુત્ર હતો. આ શિનિ મોટો શરવાર હતો. વસુદેવ દેવકીના વિવાહકાળે ધણી રાજ્યો વિધન કરવા આવ્યા હતા તે સંઘળાનો આણે પરા-ભવ કર્યો હતો. તેમાં સોમદત્ત નામના રાજને તો ઠાર મારતો હતો પણ દયા આવવાથી છોડી દીધો હતો. (ભાગ૦ દ્રો ૦ અં ૦-૧૪૪).

શિનિ (૪). સોમવંશી યદુકુળના સાત્વત નામના પેટાકુળના અનમિત્રના વૃષ્ણના કુળમાં જન્મેલા શર પુત્ર ભજમાનનો પુત્ર. એને સ્વયંભોજ નામે પુત્ર હતો.

શિનિપ્રવીર. એક ક્ષત્રિ-સાત્યકી. (ભાગ૦ ૨૧૦ ૧૯-૨૬).

શિનિવાસ. મેરુની તળેટીના પર્વતોમાંનો એક. શિપિવિષ્ટ. મહાદેવ.

શિખિ. પૂર્વે થઇ ગએલા ઇન્દ્રો પૈકી એક. પાંચ પાંડવોમાંનો એક આનો અવતાર હતો.

શિખિ (૨). ચલુ મનુને નડવલાની કુખે થએલા પુત્રોમાંનો એક.

શિખિ (૩). હિરણ્યકશિપુના પુત્રોમાંનો એક. (ભાગ૦ આં ૦ ૬૬-૧૮).

શિખિ (૪). પ્રત્હાદના પુત્રોમાંનો એક.

શિખિ (૫). ભોજપુર નગરીના ઉશીનર રાજને માધવીને પેટે થએલો પુત્ર. (૩ ગાલવ શબ્દ જુઓ). એને ઔશીનર પણ કહ્યો છે. એ ધણી પરાક્રમી હતો. એ યયાતિનો દોહિત્ર હતો. (ભાગ૦ ઉં ૧૧૮-૨૦, ભાગ૦ સં ૮-૧૦, ભાગ૦ ૫૦ ૨૦૧-૨, ભાગ૦ વિં ૫૩-૧૪, ભાગ૦ શાં. ૨૮-૩૯).

શિખિ (૬). સોમવંશના અનુકુળમાં થએલા મહા-મના રાજના પુત્ર ઉશીનરના ચાર પુત્રોમાંનો મોટો પુત્ર. એને વૃષાદર્ભ, સુવીર, ભદ્ર, કેકય અને બૃહદ્ગર્ભ એ નામના પાંચ પુત્રો હતા. આ રાજ મોટો ધર્માત્મા હતો. (ભાગ૦ દ્રો ૦ સં ૫૮).

આ રાજના સત્વની પરીક્ષા કરવા દેવા પોતે એક દિવસ બ્રાહ્મણનું રૂપ લઇને આવ્યા.

હતા. એમણે આવીને એની પાસે ખાવા સારુ એના પુત્રનું માંસ માંગ્યું. રાજ્યએ પોતાના બૃહદ્ગર્ભ નામના પુત્રને મારીને એનું માંસ રંધાવ્યું. પણ એટલામાં બ્રાહ્મણ ત્યાંથી કંઈ ખશી ગયો. સખ્ય રાંધેલા માંસનું પાત્ર માથા-પર મુકીને બ્રાહ્મણની શોધ કરવા નિકળ્યો. તો બ્રાહ્મણને અશ્વશાળા, કોશાગાર વગેરેને સળગાવીને મૂખ્ય રાજ્યમંદિરને લાલ લગાડતો દીઠો. આ જોતાં પણ એના મનમાં કંઈ વિકલ્પ જણાયો નહિ અને પ્રાર્થના કરીને કહ્યું કે આ મેં તમારે સારુ માંસ રાંધીને આપ્યું છે, તે સ્વીકારો. બ્રાહ્મણે કહ્યું હું તો ખાતો નથી પણ તું જ ખા. આ પરથી રાજ જોવો તે ખાવા જાય છે કે બ્રહ્મ-દેવ સ્વતઃ પ્રકટ થયા. એનો હાથ પકડ્યો અને કહ્યું કે તું ખરો દાતા છે. પછી એના પુત્રને સજીવન કરી તેમ જ અશ્વાગાર વગેરે જગાઓને પૂર્વવત્ કરીને પોતે અંતર્ધાન પામ્યા. (ભાગ૦ ૫૧૦ અં ૧૮૪-૧૮૭-૧૮૮).

શિખિ (૭). ગોપતિ નામના રાજનો પિતા.

શિખિ (૮). ભારતના યુદ્ધમાં પાંડવના પક્ષનો એક રાજ. એને દ્રોણાચાર્યે રાત્રિયુદ્ધમાં માર્યો હતો. (ભાગ૦ દ્રો ૦ અં ૦૧૫૫).

શિખિ (૯). ભારતવર્ષીય દેશ. આ દેશ પશ્ચિમ દશાર્ણદેશની પશ્ચિમે હોઇને પાંડવોના સમ-યમાં ત્યાં સુરથ નામનો રાજ રાજ કરતો હતો. ત્યાંના રાજ્યો સામાન્ય રીતે શૈખ્ય કહેવાતા. (ભાગ૦ સં ૫૦ ૩૨).

શિરીષ. એક બ્રહ્મર્ષિ. (૨ અત્રિ શબ્દ જુઓ).

શિરોષક. એક સર્પ. (ભાગ૦ ઉં ૧૦૨-૧૪).

શિરોષી. ત્રિશ્વમિત્ર ઋષિના પુત્રોમાંનો એક.

શિલવૃત્તિ. એક ઋષિ. એને ગંગાના મહાત્મ્યને અંગે સિધ્ધાની સાથે સંવાદ થયો હતો.

(ભાગ૦ અનુ ૦ ૬૫-૧૯).

શિલાયુપ. ત્રિશ્વમિત્રના પુત્રોમાંનો એક.

શિલાદર્શન. બગડાની સંસારાળા અત્રિના કુળનો એક ઋષિ.

શિલાસ્થલિ. ત્રગડાની સંજ્ઞાવાળા અંગિરા કુળનો
એક ઋષિ.

શિલીન. જિત્વા ઋષિનો પિતા.

શિવ. હરિહર શબ્દ જુઓ.

શિવ એવું નામ વેદોમાં જણાતું નથી, પણ વેદોમાં એ દેવને રુદ્ર કહ્યો છે. ત્યાં રુદ્ર શબ્દ એક વચનમાં તેમ જ બહુ વચનમાં વાપર્યો છે. એટલે કે રુદ્ર એક તેમ જ એકથી વધારે મનાતા હશે. મહાન દેવ શિવ એ ભાવનામાંથી ઉદ્ભવ્યો છે.

ઋગ્વેદમાં અગ્નિદેવને રુદ્ર કહ્યો છે, અને મરુતોને એના પુત્રો તરીકે વર્ણવ્યા છે. એ વેદમાં એવા યે મંત્રો છે કે જે ઉપરથી જણાય છે કે અગ્નિ એ જુનો દેવ મનાતો હોય. એને ગીતો-ગાનનો અને યજ્ઞનો અધિપતિ, રોગશામક, સૂર્ય સમાન તેજસ્વી, સુન્દરમાં સુન્દર અને વરપ્રદાન કરનાર દેવ તરીકે કહ્યો છે. પશુ, ગાયો અને સ્ત્રીઓને એ દેવ સુખનો દાતા, સર્વવ્યાધિવિનાશક, પ્રાણી માત્રનો પાળક, જગતમાં રોગનાશક તત્વનો ફેલાવો કરનાર અને પાપને પ્રળળી નાંખનાર ગણ્યો છે. એ બળવાન હોઈ વજ્ર ફેંકી શકે છે; ધનુષ્ય વાપરી શકે છે; રથા રુઢ થાય છે અને જે કાળે સંહારક દેવનું રુપ ધારણ કરે છે, ત્યારે ઉગ્ર હિંસક પ્રાણી-યોના જેવો જ ભયંકર અને હિંસક વરણ્યો છે.

યજુર્વેદમાં શતરુદ્રિય નામે એ દેવનું લાંબુ સ્તવન છે. એ સ્તવનમાં એનાં ધણાં નામો ગણાવ્યાં છે. ત્યાં ભયંકર નહિ, પણ દયાવાન દેવ, વરપ્રદાન કરનાર, મૂખ્ય સ્વર્ગીય વૈદ્ય, મનુષ્યો, ગાયો, અશ્વો અને ઘેટાં વગેરેની પુષ્કળતા આપનાર દેવ તરીકે એનું વર્ણન છે. એનો વર્ણ રક્ત અને કંઠ નીલ છે. એને હજાર હાથ છે, હજાર નેત્ર છે, હજાર ભાથાથી સબળ થએલો છે. વળી કોઈ મંત્રમાં એને ત્ર્યંબક એટલે ત્રિનયન અને પશુઓનો પાળક કહ્યો છે. અથર્વ

વેદમાં પશુઓનો પાળક છતાં એને ઉગ્ર પણ કહ્યો છે. એક સ્તવનમાં એને વિનવ્યો છે કે મનુષ્યોમાં ક્ષય, જેર અને અગ્નિ ન ફેલાવતાં આપ બીજે પધારો.

બ્રાહ્મણ ગ્રંથોમાં કહ્યું છે કે જ્યારે રુદ્ર જન્મ્યો, ત્યારે એ રડ્યો. સંસ્કૃતમાં રુદ્ધાતુ રોવાના અર્થમાં વપરાય છે. રડવાના સખ-બથી પ્રજ્ઞપતિએ એનું નામ રુદ્ર પાડ્યું. એણે પોતાના પિતાને પોતાનું નામ પાડવાને આઠ વાર વિનવતી કરી એથી ભવ, સર્વ, પશુપતિ, ઉગ્રદેવ, મહાદેવ, રુદ્ર, ઇશાન અને અસની એવાં એનાં આઠ નામ પાડ્યાં છે. એ ગ્રંથોમાં દેવોની યાચના ઉપરથી રુદ્રે પ્રજ્ઞપતિ જે પોતાની પુત્રી સાથે નહારો સંબંધ રાખતો હતો, એને વિધી નાંખ્યો હતો એમ કહ્યું છે.

ઉપનિષદોમાં વળી રુદ્રનું સ્વરુપ જુદું જ કહ્યાયું છે. તથા દેવોના પુજવાથી એણે કહ્યું કે ‘હું સર્વ વસ્તુઓની પૂર્વે હતો; હું હાલ પણ છઉં અને હવે પછી ભવિષ્યમાં પણ હોમશ’. ‘મારી પછી કોઈ નહિ હોય. હું શાશ્વત છઉં, તેમ હું અશાશ્વત છઉં; હું સ્ત્રેય છઉં અને હું અસ્ત્રેય છઉં; હું ધ્વજ છઉં અને હું ધ્વજ નથી.’ વળી એક જગાએ કહ્યું છે કે ‘એ જ રુદ્ર છે, એ જ ઇશાન, એ જ સ્વર્ગીય, એ જ મહાદેવ અને એ જ મહેશ્વર’ છે. ‘રુદ્ર એક જ છે. બીજો હોઈ શકે જ નહિ; એ આ ચક્ષુઃ જગતને નિયમમાં રાખે છે, અને ઉત્પાદક છે. જીવવાન ભૂત માત્ર એનામાં અને એની સાથે જ રહે છે. એ રક્ષણ કર્તા છે. પ્રલયકાળે એ સઘળી વસ્તુ માત્રનો નાશ કરે છે’. ‘એને આદિ, મધ્ય કે અન્ત નથી. એ એક સર્વવ્યાપ્ત વિસ્ત્રમ પમાડે એવો, દિવ્ય, સુખદ, સૌમ્ય ઉમાપતિ છે. શ્રેષ્ઠદેવ, ત્રિલોચન, મહાન અને સ્વયંપ્રકાશિત, શાંત અને નીલકંઠ છે. એ જ ધ્વજ છે. એ જ શિવ છે. એ જ ઇન્દ્ર છે. એ અનાશવંત, મહાન અને પોતાના તેજ

વડે જ પ્રકાશિત છે. એ જ વિષ્ણુ છે; એ જ પ્રાણ છે, એ જ શ્વાસ છે. જે જે અનાશ-વંત હય, છે અને હશે, તે બધું એનું જ રૂપ છે. એને જાણ્યો એટલે મૃત્યુ જીત્યું. મોક્ષનો બીજો કોઈ રસ્તો એ વગર છે જ નહિ”.

રામાયણમાં શિવને મોટો દેવ કહ્યો છે, પણ તે વ્યક્તિ તરીકે એ વિષ્ણુની સાથે કોઈ વખત લડે છે અને બ્રહ્મા, વિષ્ણુ અને ઇન્દ્રની સાથે પૂજાય છે એમ કહ્યું છે. છતાં એ રામનું પ્રભુત્વ અને અંશાવતારીપણું સ્વીકારે છે. એ વિષ્ણુથી ઉતરતી પદ્મીનો દેવ હોય નહિ, એનું એનું વર્ણન છે.

મહાભારતમાં પણ સમગ્ર રીતે વિષ્ણુ-શ્રીકૃષ્ણને બધાના કરતાં વિશેષ માન મળે છે; છતાં કેટલીક જગાએ શિવને મોટો કહ્યો છે, અને વિષ્ણુએ અને કૃષ્ણે એની પૂજા કરી છે. એમાં કહ્યું છે કે મહાદેવ એ સર્વ વ્યાપક છતાં અગોચર છે. એ જ જગતનો સર્જનહાર છે અને એને બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, ઇન્દ્ર વગેરે સઘળા દેવો, બ્રહ્માથી માંડીને પિશાચ ધરાધરી પૂજે છે. આમ છતાં પણ આ પુસ્તકમાં શિવ અને વિષ્ણુ સ્પર્ધા કરતા હોય એવો ભાસ થાય છે. એની શક્તિયો સંબંધે જે ઇસારા અહીં કર્યા છે તે આગળ જતાં પુરાણોમાં વ્યક્ત થાય છે. શિવ અને કૃષ્ણ એમાં નાનું મોટું કોઈ નથી અને બન્ને એક જ રૂપ છે એમ બતાવવાનો યત્ન દેખાઈ આવે છે. છેવટે હરિવંશમાં કહ્યું છે કે વિષ્ણુ શિવરૂપ છે અને શિવ વિષ્ણુ રૂપ છે, તેમાં તફાવત જ નથી.

પુરાણોમાં તો જે દેવ સંબંધી અમુક પુરાણ હોય તે દેવની જ મહત્તા દેખાડવાનો પ્રયત્ન થયા છે. જુની આખ્યાયિકાઓ અને મંત્રોયો ઉપરથી અનેક કલ્પિત વાતો ઉપજાવી કાઢી, જે દેવ સંબંધી એ ખાસ પુરાણ હોય તેની જ મહત્તા બતાવીને તેને જ સૌથી મહોટો

વર્ણવ્યો હોય છે. જેમકે ગણેશપુરાણમાં, ગણેશ, વાયુ પુરાણમાં વાયુ વગેરે વગેરે.

કાળે કરીને વેદમાંના રુદ્રદેવે મહાન અને શક્તિમાન શિવનું રૂપ કર્યું છે અને એને ત્રિમૂર્તિમાં પદ પ્રાપ્ત થયું છે. આખરે એ સંહારક કરનાર દેવ મનાઈ એની શક્તિયો ધણી વિસ્તૃત બની ગઈ છે. સંહાર પછી સર્જન હોય છે જ; એટલે શિવ શંકર રૂપે પાછું પુનઃ સર્જન પણ કરે છે. આ પ્રમાણે શિવ સંહારક અને સર્જનહાર દેવ-ઇશ્વર કહેવાવા માંડ્યા, અને એને મહાદેવ-સૌથી શ્રેષ્ઠ દેવ એ ઉપાધિ પ્રાપ્ત થઈ.

ધણાખરા ધર્મોમાં હોય છે એમ સર્જનહાર તરીકે ઉત્પાદક શક્તિના ચિન્હ તરીકે એ લિંગરૂપે પૂજાય છે. એ રૂપે જ અગર ઉત્પાદક શક્તિના બીજા શ્રીશક્તિના રૂપ તરીકે યોનિના ચિન્હ તરીકે એની પૂજા સર્વત્ર થાય છે. પ્રજોપતિ એ ગૃહ-ખ્યાલમાં ન આવે એવી-બાબત હોઈ, જ્યાં જ્યાં સર્જન સંબંધી વાત આવે ત્યાં ત્યાં એનાં જ રૂપક અપાયાં છે. પૂજા કરનારના જ્ઞાનની ભૂમિને લઇને જુદી જુદી ભાવનાઓને

કુટનોટ—પુરાણોની અમુક દેવની સરાહગતની વાત લખતાં એક રમુજી વાત લખવાનું મન થાય છે. સ્વ. ગોપાળરાવ હરિ દેશમુખ અહીં-અમદાવાદમાં સ્મોલ કોલ કોર્ટના જજ હતા. તેઓ સંસાર સુધારામાં અગ્રગણ્ય ભાગ લેતા. અમારા સંસ્કૃત અધ્યાપક સ્વ. વિદ્વાન શાસ્ત્રીજી.....પાસે કાંઈ સંસાર સુધારાનું પુસ્તક લખાવતા હતા. શાસ્ત્રીજી વર્ગમાં નવરા થાય કે થોડું લખે. એક દિવસ એમ લખતા જોઈને પુછ્યું કે આપ શું લખો છો? એઓશ્રીએ કહ્યું કે રા, બા. સંસાર સુધારાનું પુસ્તક લખાવે છે. મેં કહ્યું મહારાજ! આપ આવું પુસ્તક લખો આપણો? શાસ્ત્રીજી કહે “અમારે શા છે? અમને તો કહે તો ખૂટ-પુરાણ લખી આપીએ, કે ખૂટ મહારાજ બધો સંસાર તારા વડે જ છે! અમારે શા? દક્ષણા આપે કે બસ!”

સ્થાન મળ્યાં છે. વસ્તુતઃ લિંગ અને યોનિ એવા ખ્યાલ ધરાધરી ઉપાસકને આવતો નથી.

શિવનું ત્રિભું સ્વરૂપ મહાયોગી તરીકે છે. યોગી રૂપે એ સદા ધ્યાનમગ્ન જ રહે છે. સદા ઉચ્ચ તપ કરનાર મહા તપસ્વી છે. એમના ચમત્કાર અને શક્તિયો અગાધ હોઈ, શુદ્ધ બ્રહ્મજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી એઓ બ્રહ્મ સ્વરૂપ જ બન્યા છે. આ સ્વરૂપે એ દિગંબર છે. ધૂળંટી છે. એમની સંહારક શક્તિને અંગે એ ભૈરવ છે. ભૂત, પિશાચ વગેરે યોનિયોના અધ્યક્ષ તરીકે એ ભૂતપતિ કહેવાય છે. એમનો વાસ બહુધા સ્મશાનમાં હોય છે. સર્પો એ એમનાં આભૂષણો છે. એ રંઝમાળા ધારણ કરે છે. ભૂતગણો. એમની હજૂરમાં હમેશ રહે છે. કેટલીક વખત ભાંગ, ધંતુરો, આકડો વગેરે માદક પદાર્થોથી ઉન્મત્ત બની પોતાની દેવી-શક્તિની સાથે નૃત્ય કરે છે. એમનું નૃત લાસ્ય નહોતાં તાંડવ છે-એમનાં વાદ્યો પણ શૃંગી, ડમરુ, રણશિંગુ વગેરે છે. પોડીઓ-નંદી એ એમનું વાહન છે. ત્રિશૂળ, શૂળ, ધનુષ્ય એ એમનાં આયુધો છે. એમના ધનુષ્યનું નામ પિનાક છે. શિવ સર્વાંગે સુંદર, અને એક રૂપે ધણા જ સૌમ્ય છે. સર્વાંગે સુંદર હોઈ એ વર્ણ કર્પુરગૌર છે. સ્વભાવે બહુ ભોળા અને દયાળુ છે. એમના ભાલમાં ભમરોની વચ્ચે ત્રિભું નયન છે. એમાંથી નિકળતો અગ્નિ ધણો પ્રચંડ છે. પોતાના જટાબૂથ ઉપર અર્ધ-ચંદ્ર ધારણ કરે છે. પોતે ધ્યાનસ્થ હતા તે વખત દેવાનું હિત કરવાના હેતુથી કામદેવે એમના મનમાં પ્રવેશી વ્યથા કરી પાર્વતી સંભારાવ્યાં. આ ઉપરથી ક્રોધ કરી કામદેવ-મદનને એમણે પોતાના ત્રિગ્ન નયનના અગ્નિ વડે જ બાળીને ભસ્મીભૂત કર્યો હતો. એમને પૂજવામાં ઘણી સામગ્રીઓનો ખપ પડતો નથી. પાણી, ચંદન અને બીલીપત્ર એટલાથી જ એ પ્રસન્ન થાય છે. સહજ

પ્રાર્થનાથી પણ રાજ રાજ થઈ જાય એવા સહજસંતોષી છે. આ ઉપરથી એમનું નામ આસુતોષ પડ્યું છે. એટલા ભોળા છે કે વર-પ્રદાન કરવામાં આણું પાણું જોતા જ નથી.

પ્રલય કાળે પણ એ જ ત્રિગ્ન નયનમાંથી નિકળતો અગ્નિ જ દેવોથી માંડીને સર્વભૂત માત્રનો નાશ કરશે. પૂર્વે બ્રહ્માને પાંચ મુંખ હતાં. શિવની સાથે અમર્યાદિત સંભાષણ કરવાને લીધે એમણે એનું એક મસ્તક કાપી નાંખ્યું હતું. ત્યારથી બ્રહ્મા ચતુર્મુંખ જ છે. કાશીમાં વિશ્વેશ્વર નામની એમની વિભૂતિ ધણી જ પવિત્ર અને પૂજનિય મનાય છે. એમનો ચિરવાસ હિમાલયના કૈલાસ શિખર ઉપર છે.

સ્વરૂપ, પરાક્રમ, અને ટેવ વગેરેને લઈને શિવનાં ધણાં નામ છે. અધોર, આસુતોષ, ધૈશ્વર, ગિરીશ, ગિરિન્નધર, ગિરિન્નંપતિ, ગંગાધર, જટાધર, જલમર્તિ, ત્રિલોચન, ત્રિનયન, ત્ર્યંબક, ત્રિશક્તી, ત્રિપુરારી, ધૂળંટી નંદીશ, નંદીશ્વર, નંદીવાહન, નીલકંઠ, પચાનન, પિનાકી, બબ્બુ, ભૈરવ, ભૂતપતિ, ભૂતનાથ, ભગવત, મદનાંતક, મહાદેવ, વિરુપાક્ષ, વિશ્વનાથ, વિશ્વેશ્વર, વૃષભધ્વજ, વ્યાઘ્રાંબર-ધારી, વ્યોમકેશ, શંકર, શંભુ, શક્તિપાણી, શિવ, સર્પભૂષણ, સ્મરહર, સદાશિવ, સ્થાણુ, હર વગેરે વગેરે.

શિવ (૨). વિતસ્ત્યનો પુત્ર એક બ્રાહ્મણ. એનો પુત્ર શ્રવા. (ભારત અનુ. ૮-૩૨).

શિવ (૩). પ્રિયવ્રતના પુત્ર ધૈવજિવહના સાત પુત્રો પૈકી મોટો પુત્ર. એનો દેશ એને નામે જ પ્રસિદ્ધ છે.

શિવ (૪). પ્લક્ષદ્રીપમાંનો જૂઠો દેશ.

શિવ (૫). ઉત્તમ મન્વંતરમાંના સપ્તર્ષિઓમાંનો એક.

શિવ (૬). કોઈપણ રુદ્રનું સામાન્ય નામ.

શિવ (૭). ત્રણની સંજ્ઞાવાળા અંગિરા કુળનો એક ઋષિ.

શિવ (૮). નિત્યમુક્ત શિવની સઘળી વિભૂતિ-ઓનું-મૂર્તિયોનું સામાન્ય નામ.

શિવકર્ણ. ત્રણની સંઘાવાળા વસિષ્ઠ કુળનો એક ઋષિ.

શિવકારિણી. અઘ્છોદ ક્ષેત્રમાંની સતીની મૂર્તિ-વિભૂતી.

શિવકુંડ. ભારતવર્ષીય તીર્થ વિશેષ.

શિવદૂતી. પાર્વતીની એક શક્તિ.

શિવધારા. ભારતવર્ષીય તીર્થ વિશેષ.

શિવમતી. ત્રણની સંઘાવાળા અંગિરા કુળનો એક ઋષિ.

શિવલિંગ. ભારતવર્ષીય દેશ વિશેષ.

શિવલિંગ (૨). ભૂમિ ઉપર શિવની વિભૂતી-મૂર્તિ.

શિવલોક. નિત્યમુક્ત શિવ જ્યાં સાકાર રહે છે તે લોક. કૈલાસ શબ્દ આ અર્થમાં કેટલાક વાપરે છે પણ તે બરાબર નથી.

શિવા. શિવની શક્તિ.

શિવા (૨). અનલ વસુની સ્ત્રી. (ભાર૦ આ૦ ૬૭-૨૫).

શિવા (૩). ભારતવર્ષીય એક નદી. (ભાર૦ ભી૦ ૯-૨૫).

શિવા (૪). અંગિરસ ઋષિની બાર્થા. (ભાર૦ વન૦ ૨૨૭-૧).

શિવાઓ. એ નામના વેદપારગ સિદ્ધ બ્રાહ્મણો, જેઓ દક્ષિણ દિશામાં રહેતા અને પરમપદને પામ્યા હતા તે. (ભાર૦ ઉદ્યો૦ ૧૦૯-૧૮).

શિવોદ્ભેદ. ભારતવર્ષીય તીર્થ વિશેષ.

શિશિર. મેરુ પર્વતની તળેટી આગળના પર્વ-તોમાંનો એક.

શિશિર (૨). ધર નામના વસુના પુત્રોમાંનો એક.

શિશિર (૩). વિશ્વામિત્ર કુળમાં થએલો એક ઋષિ.

શિશિરગિરિ. હિમાલય પર્વતનું એક નામ. (ભાર૦ દ્રો૦ અ૦ ૨૨).

શિશુપાલ. સોમવંશના યદુપુત્ર કોજાના જ્યામધના પુત્ર વિદર્ભરાજના ત્રિજા, સૌથી નાના, પુત્ર રામપાદના કુળમાં જન્મેલા દમઘોષ રાજાનો.

પુત્ર. વસુદેવની ભગિની શ્રુતશ્રવા એની મા થાય. ચેદિરાજનનો વંશજ હોવાથી એને ચૈદ્ર નામે પણ કહ્યો છે. એ હિરણ્યકશિપુના અંશે જન્મ્યો હતો. એને જન્મકાળે ત્રણ આંખો અને ચાર હાથ હતા. એણે જન્મતાં જ ગર્દભના જેવો સૂર કાઢ્યો હતો. એ સાંભળી ચેદિરાજને અને એની માને બહુ દુઃખ થયું હતું. એમણે એવો વિરુપ અને અસ્વભાવિક અયવયવાળો અને ભૂકનાર પુત્ર નકામો જાણી એને ફેંકી દેવડાવવાનું ધાર્યું. ફેંકી દેવાની તૈયારી હતી એટલામાં આકાશવાણી થઇ કે “એનો ત્યાગ કરશો નહિ. એ પુત્ર શ્રીમાન અને બલવાન થશે.” એ સાંભળીને રાજા રાણીએ આકાશ-વાણી તરફ નમસ્કાર કર્યા અને પુછ્યું કે એનું મૃત્યુ કેનાવડે થશે એ કૃપા કરીને કહો. તેથી આકાશવાણી ફરી થઇ કે “જેના ખોળામાં આને ખેસાડતાં એના બે હાથ અને ત્રિજીવ નેત્ર ખરી પડે એ આનો શત્રુ સમ-જવો અને તેને હાપે એનું મૃત્યુ છે.” ટુંકામાં ચેદિરાજને આવો અમતકારી પુત્ર થયો છે એ હકીકત સાંભળીને દેશદેશના રાજાઓ દમઘોષ રાજાને મળવા આવતા; અને જે જે આવે, તેના ખોળામાં શિશુપાલને આપતા.

આ બનાવની દારકામા કૃષ્ણબલરામને જાણ થઈ. શિશુપાળની મા, વાસુદેવની બહેન એટલે કૃષ્ણબલદેવની ફાઇ થાય. તેથી ફાઇને મળવાના અને છોકરાને જોવાના ધરાદાથી કૃષ્ણબલરામ શુકિતમતી નગરીમાં આવ્યા. એઓ રાજાને અને પોતાની ફાઇને મળ્યા, તે વખતે ફાઇએ પોતાના પુત્રને પહેલો બળરામ અને પછી કૃષ્ણના ખોળામાં આપ્યો. જેવો એને કૃષ્ણના ખોળામાં મૂક્યો કે એની ત્રીજી આંખ અને બે હાથ ખરી પડ્યાં! શ્રુતશ્રવા આ જોઇને લયભીત થઇને કૃષ્ણને કહેવા લાગી કે દેવવાણી પ્રમાણે આ પુત્રનું મૃત્યુ તારે હાથે છે. માટે તું મને વચન આપ કે “હું એને મારીશ નહિ.” કૃષ્ણે કહ્યું

કે દેવની આકાશવાણી મોટી પડે નહિ પણ ફોઈ, તમારા માનની ખાતર હું એના સો અપરાધ ક્ષમા કરીશ. ફોઈને આથી શાતા થઈ. એણે કૃષ્ણઅળદેવને કાંઈ દિવસો સુધી પરાણા રાખ્યા. છેવટે ફોઈની આજ્ઞા લઈ બંને ભાઈઓ દારકા ગયા.

શિશુપાળ દિવસે દિવસે મોટા થયો તેમ તેમ પરાક્રમી પણ થયો. એ જોઈને વિદર્ભના ભીષ્મક (ભીમક) રાજાના મોટા પુત્ર રુદ્રમીએ પોતાની બહેન રુદ્રમણીને એને પરણાવવાનો નિશ્ચય કર્યો. દમઘોષ રાજ સપરિવાર કુડિનપુર આવ્યો. લગ્ન અગાઉ કરવાનાં બધાં કર્મ કર્યાં. પરંતુ આ વિવાહ સરેતોરે થયો નહિ. રુદ્રમણીની પોતાની ઇચ્છા કૃષ્ણને વરવાની હોવાથી, તેણે મુદામ માણસ મોકલી કૃષ્ણને કહાવ્યું. કૃષ્ણ તરત જ એની વહારે ધાયા. એમણે રુદ્રમણીનું હરણ કર્યું, અને અપમાન પામી શિશુપાળને પાછું શુકિતમતી જવું પડ્યું.

ત્યારપછી કેટલેક કાળે ઇંદ્રપ્રસ્થમાં યુધિષ્ઠિરે રાજસૂય યજ્ઞનો આરંભ કર્યો. એ સમારંભમાં દેશદેશના રાજાઓ એકઠા થયા હતા. શિશુપાલ પણ ત્યાં આવ્યો હતો. તે સમયે બધામાંથી અગ્રસ્થાને પ્રથમ પૂજા કોની કરવી યોગ્ય છે, એ સંબંધે ઉઠાપોઠ થયો. ભીષ્મે મત આપ્યો કે અગ્રપૂજા કૃષ્ણને ઘટે છે. આ ઉપરથી યુધિષ્ઠિર કૃષ્ણને ગંધ સમર્પવા ઉઠ્યા. શિશુપાલથી આ દીકું ખમાયું નહિ. એણે ભીષ્મની અને કૃષ્ણની નિંદા કરવા માંડી. પણ કોઈએ એના બોલવા ઉપર લક્ષ જ આપ્યું નહિ. એ જોઈને એ એવો તો ગુસ્સે થયો કે સભામાં ઉભા થઈને ઘાંટો પાડીને કહેવા લાગ્યો કે:—અરે, અહીં મોટા મોટા દેવર્ષિ, ઘ્વર્ષિ અને રાજર્ષિઓ વિદ્યમાન છતાં, એક ગોવાળના પુત્રની પૂજા થાય છે, એ સારું દેખાતું નથી. આમ કહીને એણે ભીષ્મને અનેક અપશબ્દો સાંભળાવ્યા. એ સાંભળીને ભીષ્મના પક્ષના રાજાઓ લડવાને

તત્પર થઈ ઉભા થઈ ગયા. આ જોઈને ભીમને ઘણો ક્રોધ આવ્યો અને શિશુપાળ પર ધાયો. પણ દ્રોણાચાર્યે એને પકડીને બેસાડ્યો. ભીષ્મે ભીમને શાંત પાડ્યો. એમણે શિશુપાળના જન્મકાળની હકીકત સાંભળાવીને કહ્યું કે તારે એ શું બોલે છે તે તરફ ધ્યાન જ આપવું નહિ. એનો મરણ સમય પાસે આવ્યો છે. માટે જ એ આવી બડબડ કરે છે. એ સાંભળીને ભીમ શાંત થઈને બેઠો.

ભીમને શાંત થઈને મુંઝા બેઠેલો જોઈને શિશુપાળને વધારે આવેશ આવ્યો. એણે ભીષ્મને કહ્યું અરે, તમે ભીમને વારો છો શું કરવા? એને મારા પર ધસી આવવા તો ઘો ! પછી જુવો કે હું એના પ્રાણ લઈ લઉં છું કે નહિ ? પુનઃ ભીષ્મને સંબોધીને કહ્યું કે હે મૂર્ખ, ડોકરા, નપુંસક ભીષ્મ ! આ સભામાં અનેક મહાન મહાન વ્યક્તિઓ—રાજા છતાં તું આ ગોવાળીઆના પુત્રની પૂજા અને સ્તુતિ કરીને બીજાઓનું અપમાન કરે છે ? તારી આ કરણી બદલ શું કહીએ ? પછી કૃષ્ણને અનેક દુર્ભાષણથી વધાવી લઈ કહેવા લાગ્યો કે અરે તું તો કેવળ નીચ દાસ છે. તને જે રાજા કહેતું હોય તે ભલે કહે. પરંતુ મારા મનથી તો તું મૂળે રાજા જ નથી. જે મૂર્ખ તારી પૂજા કરવાનું કહે છે, તેને જો, અમણાં જ મારી નાખું છઉં. શું વધારે કહું ? તારી મરણ હોય તો તું પણ મારા સામો લઢવા આવી જા. જે કે હું તારો વધ કરું છું કે નહિ ! આ પ્રમણે જરાસંધેનો વધ વગેરે અનેક વાતો કાઢી કાઢીને એણે કૃષ્ણની પાર વિનાની નિંદા કરી.

અત્યાર સુધીના બનાવ બનતાં કૃષ્ણ જાનામાના બેશી રહ્યા. પણ જ્યારે ઉપર કહેલાં છતાં વાક્યો કહીને શિશુપાળ જાનો રહ્યો એટલે કૃષ્ણે મંદ અને મૃદુ વાણીએ બોલવાનો આરંભ કર્યો.

તેઓ શ્રી બોલ્યા કે:—અહો સઘળા ઋષિયો

અને રામઓ ! આ શિશુપાલ મારી ફાઇનો પુત્ર છે. એણે અમારા સાત્વત કુળ ઉપર દ્રૌપદાવીને અમને ધણા પ્રકારે પીડા કરી છે. એણે મારી દ્વારકાપુરીને આગ લગાડી; ભોજ-રાજા રૈવતક પર્વતપર ફીડા સાડ ગયા હતા ત્યારે એમને એકલા જોઇને બાંધીને લઇ ગયો; મારા પિતા વસુદેવ યજ્ઞ કરતા હતા ત્યારે યજ્ઞના અશ્વને મારીને એણે યજ્ઞમાં વિધન કર્યું; બ્રહ્મા નામના યાદવની સ્ત્રીનું, તેમ જ ભરાનું અનીતીભર્યું હરણ કર્યું; (ભારત સં ૬૮-૧૮). આ શિવાય પણ એણે મારી પૂંકે પાછળ મારા ધણા અપરાધ કર્યા; મારી ફાઇનો મેં વચન આપ્યું હતું, તદ્દનુસાર એનાં કૃત્યો સામું ન જોતાં એને ક્ષમા કરી છે. હાલ પણ તમારા બધાની સાનિધ્ય ભીષ્માદિ શ્રેષ્ઠ પુરુષોનું, તેમ જ મારું અપમાન કર્યું છે. એના અપરાધો સો ઉપર યજ્ઞ ગયા છે. માટે હવે હું એના અપરાધ સહન નહિ કરું. આમ બોલીને એમણે પોતાનું દિવ્ય ચક્ર શિશુપાલ તરફ ફેંક્યું ! ચક્રચડે એનું મસ્તક ધડથી છૂંકે પડી એ સલામાં જ તત્કાળ મરણ પામ્યો. (ભારત સં ૨૦ ૨૫, અને ભાગ ૧૦ સ્કં ૨૦ ૭૪).

શિશુપાળને ધૃષ્ટકેતુ, સુકેતુ, કરકષ, શરભ વગેરે પુત્રો અને રેણુમતી નામે એક કન્યા હતી. શિશુપાલના મરણ બાદ ધૃષ્ટકેતુ રાજ્ય-ગાદી પર બેઠો. એણે રેણુમતી યુધિષ્ઠિરના ભાઈ નકુળને વરાવી. એના પુત્રો સુકેતુ અને ધૃષ્ટકેતુ દ્રોણાચાર્યને હાથે માર્યા ગયા હતા. (ભારત કં ૩-૩૨, દ્રોણ ૧૨૫-૩૬; આં ૬૩-૧૮).

ઉપર કહેલી શિશુપાલે હરણ કરેલી ભરા એની ઓરમાન માના ભાઇની એટલે પોતાના ઓરમાન મામાની દિકરી હતી. એ વિશાલપુરીના રાજાની કન્યા હોઇ એના પિતાએ એને કરુષ દેશાધિપતિના પુત્રને આપી હતી,

જતાં શિશુપાલ એના પતિનું રૂપ ધારણ કરીને એને છલ કરીને હરી ગયો હતો.

શિશુમાર. સ્વાયંભુ મન્વંતરનો એક પ્રજાપતિ.

એણે પોતાની કન્યા ભ્રમી ધ્રુવને પરણાવી હતી.

શિશુરોમા. એક સર્પ વિશેષ. (ભારત આં ૫૭-૧૦).

શિષ્ટ. ઉત્તાનપાદ પુત્ર ધ્રુવને એની બીજી સ્ત્રી ધન્યાને પેટે થએલો પુત્ર-એની સ્ત્રીનું નામ સુચ્યો હતું. એને રિપુંજય, વૃત્ત, કૃપ અને વૃક નામના ચાર પુત્રો હતા. (મત્સ્ય ૨૦ ૪).

શિક્ષ. ઋષભ પર્વત પર રહેનારા ગાંધર્વો માંહેનો એક.

શીઘ્ર. સૂર્યવંશી ઇક્ષ્વાકુ કુળના ધ્રુવસંધિ રાજાના પુત્ર સુદર્શનનો પૌત્ર, અને અગ્નિવર્ણ રાજાનો પુત્ર, મરુ રાજા એનો પુત્ર થાય.

શીઘ્રગ. સંપાતીના પુત્રો પૈકી એક.

શીઘ્રા. ભારતવર્ષીય નદી વિશેષ. (ભારત ભીં ૮-૨૮).

શીતતોયા. પુત્રાર્થે વરુણની સ્ત્રી બનેલી, ભૂમિ ઉપરની એ જ નામની નદીની મૂર્તિમાન દેવતા. એના પુત્રનું નામ શ્રુતયુધ. એ ભારત યુદ્ધમાં મરણ પામ્યો હતો. (શ્રુતાયુધ શબ્દ જુઓ).

શીતતોયવહા. ભારતવર્ષીય નદી વિશેષ. (ભારત વન ૮૮-૨૫).

શીતપૂતના. રકન્દ માતૃગણમાંની એક. (ભારત વન ૨૦ ૨૩૦-૨૮)

શીતવન. એક ક્ષેત્ર વિશેષ. (ભારત વન ૮૧-૫૯)

શીતવૃત. એક ષલ્લર્ષિ. (૩ વસિષ્ઠ શબ્દ જુઓ).

શીલા. વિંદ્યાચળમાંથી નિકળનારી એક નદી.

શુક. ઋષભપર્વત ઉપરનો એક ગંધર્વ.

શુક (૨). કૃષ્ણદ્વૈપાયન વ્યાસનો પુત્ર. ધૃતાચી નામની અપ્સરા શુકી-પોપટીનું રૂપ લઇને ભૂમિપર ફરતી હતી. તે દિવ્ય રૂપ ધારણ કરેલી એક વખત વ્યાસની દષ્ટિએ પડી, એને

જોધને વ્યાસનું વીર્ય પડ્યું. તેમાંથી થએલા પુત્રનું નામ શુક પડ્યું. વ્યાસને આ પુત્ર શિવના પ્રસાદથી થયો હતો. એ જન્મથી જ જ્ઞાની હતો. પરંતુ એનામાં પોતાના જ્ઞાનનું સહેજ ધમંડ હતું. તેથી વ્યાસે એને આજ્ઞા કરી કે તું પ્રથમ જનક રાજ પાસે જઈને પછી તારે જવું હોય ત્યાં જજે. તે પરથી એ બહુલાશ્વ જનકની પાસે ગયો. ત્યાં જતાં એને પોતાના જ્ઞાનનું ધમંડ ઉતરી જઈ એ અભિમાન રહિત થયો. (ભાગ ૧ શાંતિ ૦ અં ૩૨૪-૩૨૫). અને (દેવીભાગ ૧ સ્કં ૦ અં ૧૪).

કૃષ્ણદ્વૈપાયને કૃષ્ણચરિત વર્ણનવાળું ભાગ-વત રચ્યું હતું, તે આને ભણાવ્યું હતું.

શુકે કહ્યું છે કે:—

इदं भागवतं नाम पुराणं वेदसंमितं ॥

अधित्वान् द्वापरेऽस्मिन् पितुर्द्वૈપાયનાદहम् ॥

આ જ ભાગવત એણે આગળ ઉપર પરીક્ષિત રાજાને સંભળાવ્યું હતું. (ભાગ ૧ સ્કં ૦ અં ૧૯).

શુક બહિર્ષદ નામના પિતરની કન્યા પીવરી અથવા વીરણીને પરણ્યો હતો. એને કૃષ્ણ, ગૌરપ્રભ, શંભુ, ભૂરિસુત, અને જય નામે પાંચ પુત્રો અને કૃત્વી અથવા કાર્તિ-મતિ નામે એક કન્યા હતી. આ કન્યા સોમવંશી પૂરુકુળના પાર અથવા વિભ્રાજ રાજાના પુત્ર નીપ કિંવા અણ્ણહ રાજાને વરાવી હતી. (ભાગ ૦ ૯ સ્કં ૦ અં ૧૧), (દેવી ભાગ ૧ સ્કં ૦ અં ૧૯), (મત્સ્ય ૦ અં ૧૫) અને (હરિવંશ ૦ અં ૧).

શુક (૩). ધરાવાને મારેલા શકુનીના ભાષ્ટઓ-માંનો એક. (ભાગ ૦ ભી ૦ અં ૯૦)

શુક (૪). રાવણ પક્ષનો એક રાક્ષસ. એ રાવણનો હેર-ફત હતો.

શુક (૫). રાવણ પક્ષનો એક રાક્ષસ. એ રાવણનો અમાત્ય હતો. (ભાગ ૦ વન ૦ સ્કં ૪).

શુક (૬). એ નામનો એક યાદવ.

શુક (૭). એક પક્ષી. એને સહેન્દ્રની સાથે સંવાદ થયો હતો. (ભાગ ૦ અં ૧૧).

શુકનાભ. રાવણ પક્ષનો એક રાક્ષસ (વા ૦ રા ૦ સુંદ ૦ સં ૬).

શુકરહસ્થ. યજુર્વેદનું મુખ્ય ઉપનિષદ.

શુકી. કશ્યપ વડે તામ્રાને થએલી કન્યામાંની એક. ભૂમિપર શુક પક્ષીઓની માતા. (ભાગ ૦ અં ૬૭-૫૯).

શુકી. (૨). એકની અંકસંજ્ઞાવાળા અનલાની કન્યા.

શુક્તિમતી. ઋષ્યમાન પર્વતમાંથી નિકળેલી નદી વિશેષ.

કાશિકા સુકુમારી ચ મન્દગા મન્દવાહિની

કૃપા ચ પાશિની ચૈવ શુક્તિમન્તાત્મજાસ્તુ

તાઃ ॥ ૩૨ ॥

(મત્સ્ય-૧૧૪.)

વિમલા ચક્ષલા ચૈવ તથા ચ ધૂતવાહિની

શુક્તિમન્તા શુની લજ્ઞા મુકુટા દ્વાદિકાઽ

પિ ચ ॥ ૨૬ ॥

(મત્સ્ય-૧૧૪.)

શુક્તિમતી (૨). સુક્તિમાન પર્વતમાંથી નીકળેલી એ નામની એક નદી. (ભાગ ૦ અં ૬૪-૪૮, ભાગ ૦ ભી ૦ ૯-૩૫).

શુક્તિમતી (૩). શુક્તિમતીને તિરે આવેલી એદિ દેશની રાજધાની. ધ્રુષ્ટકેતુની નગરી (ભાગ ૦ વન ૦ ૨-૫૭). એના કોલાહળ નામના પર્વતપરથી ઉપરિચર વસુની ભાર્યા ગિરિકાની ઉત્પત્તિ થઈ હતી. (ભાગ ૦ અં ૬૪-૫૧).

શુક્તિમાન. ઉજ્જણ પાસે આવેલો વિંધ્યગિરિ-માળાનો પશ્ચિમ ભાગ, એક ઉપપર્વત. (ભાગ ૦ સં ૩૧-૫, ભાગ ૦ ભી ૦ ૯-૧૧).

એ લલાટ દેશની પૂર્વે આવેલ છે. એમાંથી કાશિકા, સુકુમારી, મંદગા, મંદવાહિની, કૃપા અને પાશિની નામે નદીઓ નિકળે છે.

શુકે. ઉત્તમ મનુના પુત્રમાંનો એક.

શુક (૨). વારુણભૂચના પુલોમાને પેટ થએલા

સાત પુત્રોમાંનો પાંચમો પુત્ર. એના ભાઈનું નામ અવન. એને શતપર્વા નામની સ્ત્રી હતી. (ભારં ૭૦ ૧૧૭-૧૩). એની કુખે ત્વષ્ઠાધર, અત્રિ, રૌદ્ર અને કર્મી એમ ચાર પુત્રો થયા હતા. એ અસુરોનો પુરોહિત હતો તેથી પ્રસ્તુત પુરંદર ઇન્દ્રે પોતાની જ્યંતી નામની કન્યા એને બુદ્ધિપૂર્વક પરણાવી હતી. એને પેટે એને પ્રસિદ્ધ દેવયાની નામે કન્યા હતી. (મત્સ્યં ૨૫ ૪૭). પ્રિયવ્રતની પુત્રી ઉર્જસ્વતી પણ એની સ્ત્રી હતી, અને એને પેટે પણ એને દેવયાની નામે પુત્રી હતી. (ભાગ ૫. સ્કં ૨૫ ૧). એની દેવી નામે પુત્રી વરુણની ભાર્યા હતી. (ભારં ૨૫ ૬૭-૫૨). અસુરો દેવોને પીડા કરીને નાશીને ભૂયુની સ્ત્રીના અંતઃપુરમાં ભરાઈ બેસતા. એ આઈના તપોબળે ક્રોધથી ત્યાં જવાનું નહોતું. તેથી અસુરોનું આશ્રયસ્થાન નાશ કરવાના હેતુથી એની માને વિષ્ણુએ મારી નાંખી હતી. (વાયુ ૯૭; દેવી ભાગ ૪-૧૧; મત્સ્યં ૨૫ ૪૭). શુક જબરો યોગ બળનારો હતો. પોતાના યોગબળે એણે કુબેરના શરીરમાં પ્રવેશ કરીને કુબેરનું ઘણું દ્રવ્ય લઈ લીધું. (ભારં ૨૫ ૨૬૫-૬). આથી કુબેર શંકર ભગવાનને શરણ ગયો. શુક કુબેરના શરીરમાંથી નિકળી શંકર ભગવાનની સામે આવી ઉભા અને મનમાં વિચાર કર્યો કે મારે તે અહીં ઉભાં રહેવું, ખીજે નાશી છૂટવું કે શંકરને શરણે જવું. શંકરે એને મારવાને ત્રિશૂળ લીધું એટલે શુક ત્રિશૂળની અણીપર બેસી ગયો. શંકરે ત્રિશૂળને વાળી એનું ધનુષ્ય બનાવી દીધું. એમ વાળી દીધેલા ધનુષ્યનું નામ પિનાક પડ્યું. શુક શંકર ભગવાનના હાથ ઉપર બેસી ગયો. છેવટે શંકરે એને પકડીને મોમાં મૂકી દીધો. ત્યાં ગયા છતાં પણ મુલો નહિ. આથી શંકરે દેહનાં બધાં દાર બંધ કરી દીધાં જેથી એ બહરાગ્નિમાં બળવા લાગ્યો. એણે પેટમાં રહે રહે શંકરની ઘણી સ્તુતી કરી. શંકરે કહ્યું

મારા લિંગને રસ્તે નિકળ. પણ એ એવો ઘભરાઈ ગયો હતો કે એને લિંગનું દાર સમજાય નહિ. પણ આખરે એ રસ્તે બહાર પડ્યો. અને પાર્વતીની પ્રાર્થના કરી હું આપનો પુત્ર છું. શંકર ભગવાન એને મારવા ઉદ્ધુક્ત થયા એટલે પાર્વતી વચ્ચે પડ્યાં અને કહ્યું કે એ જેવી રીતે બહાર આવ્યો તે પરથી એ મારો પુત્ર થયો. એને મરાય નહિ. આ રસ્તે પેટમાંથી બહાર આવવાને લીધે એનું શુકનામ પડ્યું. (ભારં ૨૫ ૨૬૫-૩૨). ઘણા ગ્રંથોમાં આ શુકને ભાગવ કહ્યો છે.

શુક (૩). શર્યાતિનો પુત્ર. એણે પાંડવોને ધનુર્વિદ્યાનો ઉપદેશ કર્યો હતો. (ભારં ૨૫ ૧૩૩-૫૧).

શુક (૪). એ નામનો એક પાંચાલ ક્ષત્રિ. એ પાંડવના પક્ષનો હતો અને એને કર્ણે માર્યો હતો. (ભારં ૬ ૫૧-૪૬-૪૭).

શુક (૫). વૈશ્રવણનો એક ધનાધ્યક્ષ.

શુક (૬). વારુણ કવિના આઠ પુત્રોમાંના ચોથા ઉશનાનું ખીજું નામ.

શુક (૭). વર્ષના ક્રમમાં ત્રિજે મહિનો. એની પૂર્ણિમા જ્યેષ્ઠા નક્ષત્રમાં આવે છે જેથી એને જ્યેષ્ઠ-જેઠ મહિનો કહે છે. એ મહિનામાં મિત્ર નામનો આદિત્ય સૂર્ય-મંડળનો અધિપતિ હોઈ, એની સાથે અત્રિ ઋષિ, મેનકા અપ્સરા, હાહા ગંધર્વ, તક્ષક નાગ, રથસ્વન યક્ષ, અને પૌરુષ્ય રાક્ષસ એ સંચાર કરે છે. (ભાગ ૧૨ સ્કં ૧૧ ૨૫ ૦).

શુક (૮). વિષ્ણુપદ પર્વતપર બેસીને ધર્મરથ રાજની સાથે યજ્ઞસંબંધી સોમપાન કરનાર એ નામનો એક રાજા (મત્સ્યં ૨૫ ૪૮).

શુક (૯). હવે પછી થનારા સાવર્ણિ મનુના પુત્રોમાંનો એક.

શુક (૧૦). એ નામનો એક નાગ. એ અશાક માસના આદિત્યના સમાગમમાં સંચાર કરે છે. (ભાગ ૧૨ સ્કં ૨૫ ૦ ૧૧). ૧૩ મો શુચિ શુદ્ધ જુઓ.

શુકાચાર્ય. બગડાની સંસારવાળો શુક તે જ.

શુકલ. ઉતાનપાદ વંશના હવિર્ધાન રાજને હવિર્ધાનીની કૃષ્ણે થએલા છ પુત્રોમાંનો ત્રિજો પુત્ર.

શુકલ (૨). ભારતના યુદ્ધમાં કર્ણે મારેલો પાંડવ પક્ષનો એ નામનો એક રાજ. (ભારત ૩૦ અંક ૫૬).

શુકલ (૩). કૌંચદ્રીપનો એક પર્વત.

શુકલા. કૌંચ દ્વીપની એક નદી.

શુગ. ભરદ્વાજગિરસ કુલમાં થએલો એક ઋષિ.

શુચિ. પ્રાયશ્ચિત્તને સારુ કરેલો અગ્નિ. (ભારત ૧૧૦ ૨૨૩-૨૪).

શુચિ (૨). વિશ્વામિત્ર ઋષિનો પુત્ર. (ભારત અનુ ૭-૫૪).

શુચિ (૩). સુખાહુ નામના ચેદિરાજનો એક વેપારી વણઝારનો નાયક. (ભારત ૧૦ ૬૪).

શુચિ (૪). અગ્નિને સ્વાહાને પેટે થએલા ચાર પુત્રોમાંનો ત્રિજો પુત્ર. સૂર્યને ઉદેશીને કરવાનો હવન આ અગ્નિમાં થાય છે તે ઉપરથી એને સૌર પણ કહ્યો છે. આ અગ્નિ વાનપ્રસ્થોને પૂજ્ય છે.

શુચિ (૫). ઉતાનપાદ વંશના વિઠ્ઠિતાશ્વરાજના ત્રણ પુત્રોમાંનો કનિષ્ઠ પુત્ર. એ પૂર્વે અગ્નિ પુત્ર હતો.

શુચિ (૬). ઉત્તમ મનુના પુત્રોમાંનો એક.

શુચિ (૭). વારુણિભગુના સાતપુત્રોમાંનો એક. ત્રિજો પુત્ર તે.

શુચિ (૮). આર ભાર્ગવ દેવોમાંનો ભાર્ગવદેવ.

શુચિ (૯). વિશ્વામિત્ર ઋષિના પુત્રોમાંનો એક.

શુચિ (૧૦). વિદેહ વંશના શતદુગ્ધ જનકનો પુત્ર. એના પુત્રનું નામ સનહાજનક હતું.

શુચિ (૧૧). સોમવંશી આયુપુત્ર અનેનાનો પૌત્ર અને શુદ્ધ રાજનો પુત્ર. એના પુત્રનું નામ ત્રિકુત.

શુચિ (૧૨). પૂરુકળના અજભીદવંશના કુરુપુત્ર સુધનુના જરા સંધ વંશના વિપ્ર નામના રાજનો પુત્ર. ક્ષેમરાજ એનો પુત્ર થાય.

શુચિ (૧૩). સોમવંશી યદુકળના સાતવતના પુત્ર અંધકના ચાર પુત્રોમાંનો ત્રિજો પુત્ર.

શુચિ (૧૪). ઇન્દ્રસાવર્ણિ મન્વંતરમાં સ્વર્ગમાં થનારો ઇન્દ્ર.

શુચિ (૧૫). ઇન્દ્રસાવર્ણિ મન્વંતરમાં થનારા સપ્તઋષિઓમાંનો એક.

શુચિ (૧૬). મહિનાઓના અનુક્રમમાં ચોથો મહિનો (ચૈત્રી વર્ષ પ્રમાણે). એ મહિનાની પૂર્ણિમા પૂર્વાષાઢા નક્ષત્રમાં હોવાથી એનું નામ અશાઢ પડ્યું છે. આ મહિનામાં સૂર્ય-મંડળનો અધિપતિ વરુણ નામનો આદિત્ય હોય છે. અને વસિષ્ઠ ઋષિ, સહજન્યા અપ્સરા, હૂહ ગંધર્વ, સહજન્ય યક્ષ, ચિત્રસ્વન રાક્ષસ અને શુક નાગ આ બધાં આદિત્યની સાથે સંચાર કરનાર હોય છે. (ભા ૧૨ સ્કં ૦ અંક ૧૧).

શુચિકા. એક અપ્સરા. (ભારત ૧૦ ૧૩૨-૬૪).

શુચિશ્રવા. શ્રીમન્નારાયણ. (ભારત ૧૦ ૩૫૨-૨૬).

શુચિસ્મિતા. પ્રાધાની કન્યાઓ અપ્સરામાંની એક. (ભારત ૧૦ ૧૦-૧૧).

શુચી. તામ્રાને પેટે કશ્યપથી થએલી કન્યાઓમાંની એક.

શુચિક. કર્ણે પોતાના દિગ્વિજયમાં જીતેલો દેશ વિશેષ. (ભારત ૧૦ અંક ૨૫૪). આ દેશ કેષ બાળુએ અને કયાં હતો તે ઉપલબ્ધ નથી.

શુદ્ધ. સોમવંશી આયુપુત્ર અનેના રાજનો પુત્ર. શુચિ નામનો રાજ એનો પુત્ર થાય.

શુદ્ધ (૨). ઇન્દ્રસાવર્ણિ મન્વંતરમાં થનારા સપ્તઋષિઓમાંનો એક.

શુદ્ધાસ્પદ. તીર્થ વિશેષ. (ભારત ૧૦ ૮૧-૭૭).

શુદ્ધાદ. પુષ્કર દ્વીપની આસપાસનો મીઠા પાણીનો મહાસમુદ્ર, એ ચોસઠ લાખ યોજન પહોળો હોય એની આબુબાળુ દસ કરોડ યોજન પહોળી સ્વર્ણમય ભૂમિ આવેલી છે.

શુદ્ધોદ (૨). સૂર્યવંશી ઇક્ષ્વાકુ કુળના અંતરિક્ષ વંશના શાક્ય રાજનો પુત્ર. એના પુત્રનું નામ લોંગલ અથવા પુષ્કલ રાજ હતું.

શુનક. ધૃતાચી અને વ્યવનના પુત્ર પ્રમતિના પુત્ર રુરોનો પુત્ર. મેનકાને પેટે વિશ્વાવસુથી ઉત્પન્ન થએલી પ્રમદરા એની સ્ત્રી થાય. પ્રમદરાને મેનકાએ નદી તીરે નાંખી દીધી

હતી. ત્યાંથી દયાલુ સ્થૂલકેશ ઋષિએ પાળીને મોટી કરી આ નામ પાડ્યું. સ્થૂલકેશના આશ્રમમાં એકદા રુઝ આવ્યો હતો. એ પ્રમદ્ધરાને ભ્રેષ્ઠ મોહિત થયો અને ઋષિએ એ કન્યા એને આપી. રુઝ અને પ્રમદ્ધરાનો પુત્ર તે આ શુનક શાનકનો પિતા. (ભાર૦આ૦ ૮; ભાર૦ સ૦ ૪; ભાર૦ અનુ૦ ૮).

શુનક (૨). સોમવંશી આયુપુત્ર ક્ષત્રવૃદ્ધના ગૃત્સમદ નામના પુત્રનો પુત્ર. એનો પુત્ર તે શૌનક રાજા. (ભાર૦ આ૦ ૬૮-૩૮).

શુનક (૩). વિદેહવંશી ઋત સંઘાવાળો જનકનો પુત્ર. વીતિહવ્ય જનક તે આનો પુત્ર થાય.

શુનક (૪). રિપુન્ધ્ય રાજાનો દુષ્ટ અમાત્ય એણે રિપુન્ધ્ય રાજાને મારીને પોતાના પુત્ર પ્રદ્યોતને ગાદીએ બેસાડ્યો હતો. (૩ રિપુન્ધ્ય શાખદ જુઓ).

શુન:પુત્ર. ભૃશુકુલોત્પન્ન અજગર્ત નામના પ્લાહાણનો પુત્ર. ત્રણ લાખઓમાં આ જ્યેષ્ઠ હતો.

શુન:શેષ. ભૃશુકુલોત્પન્ન અજગર્ત નામના પ્લાહાણનો વચેટ દિકરો એના સંખંધી હકીકત મળે છે કે:-સૂર્યવંશી પ્રસિદ્ધ હરિશ્ચન્દ્ર રાજાને બહુ કાળ પર્યંત સંતતિ નહોતી. આથી એણે વસિષ્ઠની પ્રાર્થના કરી કે મારે સંતતિ થાય એવું કરો. વસિષ્ઠે એને વરુણનું આરાધન કરવાનું સૂચવ્યું. હરિશ્ચન્દ્રે લાગલું જ આરાધન કરવાનું શરુ કર્યું. કેટલેક કાળ એની ભક્તિ વડે વરુણ પ્રસન્ન થયો અને વરદાન આપ્યું કે તને પુત્ર થશે, પણ તે થાય એટલે તું મને એનો ભોગ આપજે. આ બોલી હરિશ્ચન્દ્રને બહુ દુઃખર તો લાગી પણ એને કબૂલ કર્યું. વરુણ તથાસ્તુ કહીને સ્વસ્થાન ગયા પછી કેટલેક કાળે હરિશ્ચન્દ્રને ત્યાં પુત્ર પ્રસન્નો. એણે એનું નામ રોહિત પાડ્યું.

હરિશ્ચન્દ્રને ત્યાં પુત્ર થતાં જ વરુણે આવીને એણે કહ્યું રાજા તને પુત્ર થયો, હવે એ પુત્રનો તું મને યજ્ઞ કરીને ભોગ આપ. રાજા કહે હજી એને દસ દિવસ તો થયા નથી.

એને દસ દિવસનો થવા દ્યો. દસ દિવસ પછી વરુણની માગણીના જવાબમાં એણે મહિનાની મહેતલ માગી. પછી વળી કહ્યું એને દાંત આવ્યા પછી આપીશ. આ પ્રમાણે ચૂડાકર્મ (હજમત કરાવીને શિખા રાખવાનો સંસ્કાર, ઉપનયન સંસ્કાર, સમાવર્તન વગેરે થયા પછી આપીશ, એમ બહાનાં કાઢ્યાં. આમ એણે વરુણની માગણી પાછી ઠેલ્યા કરી. આ વાતની રોહિતને ખબર પડવાથી એના મનમાં આવ્યું કે જરૂર પિતા મારો ભોગ વરુણને આપશે, માટે અહીંથી નાશી છૂટયા હોઈએ તો હીક. એમ ધારી એ અરણ્યમાં ચાલ્યો ગયો.

વરુણ આમ ધણીવાર આશા ભંગ થયો હતો. પણ ન્યારે રોહિત જતો રહ્યો ત્યારે તો એ કાપાયમાન થયો, અને હરિશ્ચન્દ્રને જળંદરનો વ્યાધિ થયો. રોહિતે અરણ્યમાં આ વાત જાણી એટલે એના મનમાં આવ્યું કે પિતાને વ્યાધિ મુક્ત કરવો ભ્રેષ્ઠએ. આમ ધારીને એ ઘેર આવવા નિકળ્યો. પણ પ્રાણ કોને વહાલા ન હોય? જવું કે ન જવું એવી મનમાં ધડભાંગ કરતો હતો, તેવામાં અજગર્ત નામનો અતિશય દ્રવ્ય લોભી પ્લાહાણ એને મળ્યો. રોહિતે એને સહેજ જ પુછ્યું કે તારે કેટલા પુત્ર છે? પોતાને ત્રણ પુત્રો છે એવું અજગર્તે કહેતાં રોહિતે પુછ્યું કે તું દ્રવ્ય લેઈને તારો એકાદ પુત્ર વરુણને ભોગ આપવા આપીશ? લોભી અજગર્તે લોભના માર્ગ તરત જ હા કહી. રોહિતે એને પોતાની સાથે નગરમાં આણ્યો. અને એને એની ઇચ્છામાં આવે એટલું દ્રવ્ય આપ્યું. અજગર્તે આપેલા વચેટ પુત્રને હરિશ્ચન્દ્ર પાસે લઈ જઈને રોહિતે બધી હકીકત કહી. કહ્યું કે આ પ્લાહાણપુત્રનો ભોગ આપીને આપ વ્યાધિ મુક્ત થાઓ.

પછી હરિશ્ચન્દ્રે લાગલી જ યજ્ઞની તૈયારી કરી, ઋતિવજ્રેની નિમણૂક કરી. એણે વિશ્વા-

મિત્રને હોતા નામના ઋત્વિ જ કરાવ્યા. જમદગ્નિને અધ્વર્યુ, અને અયસ્ય ઋષિને ઉદગાતા કરાવ્યા. તેમ જ વસિષ્ઠને બ્રહ્માને પદે સ્થાપીને યજ્ઞનો આરંભ કર્યો. ઇન્દ્રે પ્રસન્ન થઇને હરિશ્ચન્દ્રને સુવર્ણનો રથ આપ્યો. (ભાર૦ સં ૨૦ ૧૨). ટુંકામાં શુન:શેષને પશુ કલ્પીને યજ્ઞમાં ભોગ આપવાના પશુને બાધે છે તે યજ્ઞ સ્તાંભની સાથે બાધ્યો. યજ્ઞનું કાર્ય ચાલ્યું અને પશુનો વધ કરવાનો સમય આવી પહોંચ્યો. એ જોઇને શુન:શેષે મોટેથી રડવા માંડ્યું. આ જોઇને શામિત્ર કર્મ કરનાર-યજ્ઞમાં પશુને મારનાર ઉપઋત્વિજ-શામિતાએ એનો વધ કરવાની ના કહી. લોભીઓ અજીર્ણ થયા જોવાને ત્યાં જ રહ્યો હતો, એણે આગળ આવીને કહ્યું કે હું વધ કરવાને તૈયાર છું. બધાંએ એને વાર્યો. આ જોઇને વિશ્વામિત્રને શુન:શેષની ધણી દયા આવી. વિશ્વામિત્રે એને વરુણનો મંત્ર આપીને એની પાસે એનો જપ કરાવ્યો. જપ કરતાં જ વરુણ ત્યાં પ્રત્યક્ષ થયા અને હરિશ્ચન્દ્રને કહ્યું કે તારો બક્ષિ-ભોગ મને પહોંચી ચૂક્યો. આમ કહીને હરિશ્ચન્દ્રને વ્યાધિમુક્ત કરી, યજ્ઞ સમાપ્ત કરાવી, પોતે અંતર્ધાન થયા. શુન:શેષને દેવે બચાવ્યો તે ઉપરથી એનું દેવરાત એવું નામ પડ્યું.

વરુણના ગયા પછી શુન:શેષે વિચાર કર્યો કે હવે મારે આવા નિર્દય પિતાને ત્યાં જવું ઉચિત નથી; પણ સભાસદો કહે તેમ કરું. આવો વિચાર કરી એણે બધાને પુછ્યું કે હું હવે આપનામાંથી કોનો પુત્ર કહેવાઉં તે કૃપા કરીને કહો. સભામાં આથી ઉઠાપોહ થઇને વસિષ્ઠે કહ્યું કે વિશ્વામિત્રના મંત્રોપદેશથી એ ઉગર્યો છે, સખ્ય એ વિશ્વામિત્રનો પુત્ર થઇ ચૂક્યો. આ સાંભળતાં જ એ વિશ્વામિત્રની સાથે ચાલ્યો ગયો. પોતે ભૂચુ ગોત્રનો હતો તે બદલીને કૌશિક ગોત્રી થયો.

વિશ્વામિત્રે એને પોતાના પુત્રોમાં જ્યેષ્ઠત્વ આપી મુખ્ય ઠેરવ્યો. વિશ્વામિત્ર કુળમાં એ પ્રખ્યાત મંત્રદષ્ટ થઇ ગયો છે. (ભાર૦ અનુ૦ ૨૦ ૩ અને દેવી ભાગ૦ સપ્તમ ૨૬૦ ૨૫૦ ૧૪-૧૭).

શુનરસખ. ત્રિદણ્ડી સંન્યાસીનું રૂપ ધારણ કરેલો ઇન્દ્ર. (ભાર૦ અનુ૦ ૧૪૨-૪૫).

શુની. ઋષ્યમાન પર્વતમાંથી નિકળતી એક નદી. શુનોલાંગુલ. અજીર્ણના ત્રણ પુત્રોમાંનો કનિષ્ઠ પુત્ર.

શુભ. સ્વાયંભુ મનવંતરમાંના ધર્મઋષિને શ્રદ્ધાને પેટે થએલા પુત્રોમાંનો એક.

શુભા. સુબળ નામના ગાંધાર રાજની પુત્રી. (ભાર૦ આ૦ ૧૨૯-૧૦).

શુભા (૨). બૃહસ્પતિની બે સ્ત્રીઓમાંની એક. શુભાકગદ્દ દ્રૌપદીના સ્વયંવરમાં આવેલો કોઇ ક્ષત્રિ. (ભાર૦ આ૦ ૨૦૧-૨૨).

શુભાકગી. સોમવંશી કુરુરાજની સ્ત્રી. એના પુત્રનું નામ વિદુરથ હતું. (ભાર૦ આ૦ ૬૩-૪૨).

શુભાનનં. કદુપુત્ર નાગમાંનો એક.

શુભ. નિશુંભનો મોટો ભાઇ. (શુંભ નિશુંભ શબ્દ જુઓ).

શુભ (૨). તારકાસુરનો સેનાપતિ. (મત્સ્ય૦ ૨૫૧).

શુભ (૩). રામની સેનાનો એક વાનર (વા૦ ૨૧૦ ઉત્તર૦ સં ૪૦).

શુભનિશુંભ. શુંભ અને નિશુંભ આ બે અસુરો ભાઇઓ થતા હતા. એમણે પુષ્કર તીર્થમાં અયુત વર્ષ તપ કરીને બ્રહ્મદેવને પ્રસન્ન કર્યા હતા. એમણે વર માગ્યો કે અમે અમર થઇએ. પણ બ્રહ્મદેવે તે કબૂલ ન રાખતાં બીજું કોઇ માગવાનું કહ્યું; એટલે એમણે માગ્યું કે અમે પુરુષ વ્યક્તિથી મરીએ નહિ. બ્રહ્મદેવ તથારતુ કહીને અંતર્ધાન થયા, એટલે એમણે ત્રિલોકને પીડા કરવાનો આરંભ કર્યો. ચંડ, મુંડ, રક્તબીજ, ધૂમ્રલોચન વગેરે અનેક અસુરો એમને આવી મળ્યા. પછી એ બધાએ

મૂર્ખીને શુંલને રાજા બનાવ્યો અને પોતે એની આજ્ઞાનુસારે વર્તવા લાગ્યા. થોડા જ સમયમાં શુંલે ભૂમિ માત્ર જીતી લેઈ ઇન્દ્રલોકમાં જવા માંડ્યું. ઇન્દ્રનું પદ ખૂંચી લઈ લોકપાલોનો અધિકાર પણ લઈ લીધો. આથી દેવો નાશીને પર્વતની કંદરાઓમાં રહેવા લાગ્યા. (દેવી ૦ ભાગ ૦ સ્કં ૦ ૫ ૨૧).

આ પ્રમાણે શુંલના ત્રાસને લઈને દેવો ઘણા કાળ સુધી અરણ્યમાં રહ્યા. પછી બૃહસ્પતિની સલાહથી હિમાલય પર્વત પર લાંબા કાળ પર્વત દેવીનું સ્તવન કર્યું. દેવીએ પ્રસન્ન થઈને દેવોને અભય આપ્યું. દેવીએ તરત જ કાલરાત્રિ અથવા કાલિ નામે શક્તિ ઉત્પન્ન કરી. એ શક્તિને સિંહારૂઢ કરીને શુંલ-નિશુંલના નગર તરફ મોકલી. શક્તિએ એમના નગરની સમીપ જઈ પ્રથમ તો મધુર અને સુસ્વરથી ગાયન કરવાનો આરંભ કર્યો. તેમ જ એણે પોતાનું રૂપ પણ એવું તો મનોહર બનાવ્યું કે અસુરો એને જોતાંવાંત મોહ વડે આંધળા ભીંત જ બની ગય. એટલામાં એ શક્તિ ચંડ મુંડની દૃષ્ટે પડી. એમણે તરત જ જઈને શુંલનિશુંલને આ વર્તમાન કહ્યા. તે ઉપરથી એણે પોતાના સુગ્રીવ નામના દૂતને શક્તિને પોતાની પાસે લઈ આવવા સારુ મોકલ્યો. સુગ્રીવ શક્તિની સાથે કાંઈ વાતચીત કરીને પાછો ગયો. એણે જઈને શુંલનિશુંલને કહ્યું કે:-એ સ્ત્રી ઘણી ઉત્તમ છે, પણ કહે છે કે જે મને યુદ્ધમાં જીતશે તેને હું વરીશ. (દેવી ભાગ ૦ ૫ સ્કં ૦ ૨૨-૨૩). તે ઉપરથી તેમણે ધૂમ્રલોચનને શક્તિને પોતાની પાસે પકડી લાવવા મોકલ્યો. એણે શક્તિની જોડે બહુ શૃંગારસભર્યું ભાષણ કરી કહ્યું એઉ બ્રાહ્મ-ઓમાંથી તારી ઇચ્છામાં આવે તેને તું પરણ. આ સાંભળી દેવીએ એને ધિક્કારી કાઢ્યો અને પરિણામે એની સાથે યુદ્ધ કર્યું, જેમાં ધૂમ્રલોચન શક્તિને હાથે મરણ પામ્યો. ત્યાર પછી ચંડ અને મુંડ આવ્યા, એમની પણ

એ જ વલેહ થઈ. (દેવી ભાગ ૦ ૫ સ્કં ૦ ૨૪-૨૬). પછી શક્તિને રક્તપીજની સાથે યુદ્ધ થયું. અને એના મરણ પામ્યા ઉપરથી શુંલ અને નિશુંલ જાતે આવ્યા. (રક્તપીજ શબ્દ જુઓ). પરિણામે નિશુંલ અને શુંલ બંને મરણ પામ્યા (દેવી ભાગ ૦ સ્કં ૦ ૫ ૨૭-૩૧).

શુભાનન. કદુપુત્ર નાગમાંનો એક.

શુભ્ર. રૈવત મન્વંતરના વિષ્ણુના અવતારનો પિતા શુલ્વ. ઉદક ઋષિનો પિતા.

શુષ્કરેવતી. એક દેવતા વિશેષ. (૧ અંધક શબ્દ જુઓ).

શૂન્યબંધુ. સૂર્યવંશી દિષ્ટકુલોત્પન્ન તૃણમિંદુ રા-જર્ષિનો મધ્યમ પુત્ર.

શૂર. મગધ દેશનો પ્રાચીન રાજા. સૂર્યવંશી દશરથ રાજાની સ્ત્રી સુમિત્રાનો પિતા, અને લક્ષ્મણનો આજ્ઞે.

શૂર (૨). સોમવંશી યદુકુલોત્પન્ન કાર્તવીર્ય રાજાના પુત્રોમાંનો એક. એનું બીજું નામ શરસેન પણ હતું.

શૂર (૩). ચંદ્રવંશી યદુકુળના સાત્વતના પુત્ર વૃષ્ણિના વંશના બીજા વૃષ્ણિના પૌત્ર વિદ્વરથના પુત્ર ચિત્રરથનો પુત્ર. એના પુત્રનું નામ ભજમાન.

શૂર (૪). સોમવંશી યદુકુળના સાત્વત અન્વયમાં જન્મેલા અનમિત્ર રાજાના વૃષ્ણિ નામના પુત્રના વંશના હદિકેના પુત્ર દૈવમીઠ રાજાનો પુત્ર. એ આર્યક નાગની કન્યા ભોજને પરણ્યો હતો. ભોજનું બીજું નામ પારિષા હતું. ભોજને પેટે એને વસુદેવ અથવા આનકદું-દુભિ, દેવભાગ, દેવશ્રવસ, આનક, સંજય, શ્યામક, કંક, શમીક, વત્સક, વૃક એમ દસ પુત્ર અને પૃથા, શ્રુતદેવા, શ્રુતકીર્તિ, શ્રુતશ્રવા અને રાજધિદેવી એમ પાંચ કન્યા હતી, આમાંથી પૃથાને દુતિભોજે દત્ત લીધી હતી. અને પાંડુ રાજાને પરણાવી હતી, શ્રુતદેવાને કસપ દેશના વૃદ્ધશર્માને, શ્રુતકીર્તિ કેકય દેશના ધૃષ્ટકેતુને, શ્રુતશ્રવા ચેદિદેશના દમયોષ

રાજાને અને રાજાધિદેવી અવંતીના રાજા જયસેનને દીધી હતી. આ શૂર રાજાના કુળમાં કૃષ્ણને લઇને યાદવો શૌરિ સંઘા વડે પ્રસિદ્ધ થયા હતા, (ભારત અંક ૬૮-૧૨૯).

શૂર (૫). જયદ્રથનો મિત્ર એક રાજા. (૩ જયદ્રથ શબ્દ જુઓ).

શૂર (૬). વસુદેવને મદિરા નામની સ્ત્રીથી થએલા પુત્રોમાંનો એક.

શૂર (૭). કૃષ્ણને લદ્દાને પેટે થએલા પુત્રોમાંનો એક.

શૂરતર. એક રાજા. આ રાજા ધણો બળવાન હોઇ એણે પટચર નામના રાક્ષસને માર્યો હતો. એ પોતાના રથને લીલા રંગના અશ્વો બેઠાવતો. ભારતના યુદ્ધમાં પાંડવ પક્ષે લઢ્યો હતો. (ભારત દ્રો ૫૦ ૨૩).

શૂરભૂ. ઉગ્રસેન રાજાની દિકરીઓમાંની એક. એ વસુદેવના ભાઇ શ્યામકની સ્ત્રી હતી.

શૂરભૂમિ. શૂરભૂતું બીજું નામ.

શૂરસેન. દેશ વિશેષ. દક્ષિણ અને પશ્ચિમ એ બે દિશાએ આવવાને સમગ્ર એના બે ભાગ થાય છે. વધારે હકીકત સારુ એ અક્ષરોના ક્રમમાં યોગ્ય સ્થળે જોવું.

શૂરસેન (૨). કાર્તવીર્ય રાજાના પુત્ર શૂરનું નામાન્તર.

શૂરસેન (૩). પાંડવ પક્ષનો પાંચાલનો ક્ષત્રિય વિશેષ. ભારતના યુદ્ધમાં એને કર્ણે માર્યો હતો. (ભારત કર્ણ ૦ ૫૦ ૪૩-૧૫).

શૂરસેના. આ દેશની રાજધાની મથુરામાં હતી. (ભારત ભી ૦ ૯-૩૯).

શૂરસેના. સોમવંશી પૂરના પુત્ર પ્રવીરની ભાર્યા. એનો પુત્ર તે મનરથ.

શૂર્પણખા. વિશ્રવા ઋષિને કૈકસીને પેટે થએલી પુત્રી. દશગ્રીવ, કુંભકર્ણ અને વિભીષણ એમની બહેન. એ પરણ્યા નેવડી થઇ એટલે રાવણે એને કાલકેય અસુરોના અધિપતિ વિદ્યુન્જયને પરણાવી હતી. પરંતુ આ વિદ્યુન્જય એક યુદ્ધ

પ્રસંગે રાવણને હાથે જ મરણ પામવાથી એને સંતોષવા રાવણે એને દંડકારણ્યનું રાજ આપ્યું હતું. તેમ જ ચૌદ હજાર રાક્ષસોની સેના સહિત ખર રાક્ષસને એની સાલ્લતા સારુ આપ્યો હતો. (વા ૦ રા ૦ ૨૦-૨૩-૨૪). વિશ્રવા ઋષિને ભરદ્વાજની કન્યા દેવવર્ણિની, કૈકસી, પુષ્પોત્કટા, રાકા અને બળાકા એમ પાંચ સ્ત્રીઓ હતી. દેવવર્ણિને પેટે વૈશ્રવણ, કૈકસીને પેટે રાવણ, કુંભકર્ણ, શૂર્પણખા અને વિભીષણ, રાકાને પેટે ખર અને બળાકાને પેટે ત્રિશિરા, દૂષણ અને વિદ્યુન્જય એ પ્રમાણે સંતાનો હતા. (વિશ્રવા શબ્દ જુઓ).

દંડકારણ્યનું રાજ્ય મળ્યા પછી શૂર્પણખા ત્યાં રહેવા લાગી, અને ઋષિયોને અનેક પ્રકારના ઉપદ્રવ આરંભ્યા. વખતે ઋષિયોને ખાઇ પણ જતી. આ પ્રમાણે ધણા કાળ પર્યંત દુઃખ ભોગવતા હતા તેવામાં સીતા અને લક્ષ્મણ મહિત રામ ત્યાં આવ્યા. તેમણે ગોદાવરી ગંગાના ઉત્તર તીરે પંચવટીમાં નિવાસ કર્યો હતો. એક સમયે શૂર્પણખાએ રામને દીઠા. રામનું અત્રિતમ સૌંદર્ય નિહાળીને એ રામ ઉપર મોહિત થઇ ગઇ. તેથી પોતે સુંદર રૂપ ધારણ કરીને રામ સમીપ આવી અને રામને પૂછ્યું કે તું કોણ છે અને સ્ત્રી સહવર્તમાન તાપસવેષ ધારણ કરીને અરણ્યમાં કેમ રહે છે? રામે સંક્ષેપમાં ઉત્તર દઇને પૂછ્યું કે તું કોણ છે? હું રાવણની બહેન છું વગેરે કહીને એણે રામની પ્રાર્થના કરી કે મને ભાર્યા તરીકે સ્વીકારો, કાંકે તમારું સ્વરૂપ સૌંદર્ય જોઇને હું ઘણી મોહિત થઇ છું. (વા ૦ રા ૦ અરણ્ય ૦ ૨૦ ૧૭).

શૂર્પણખાનું કહેવું સાંભળીને રામે કહ્યું હું તો ભાર્યાવાળો છું, માટે તું નિરર્થક દુઃખી થઇશ. મારો નાનો ભાઈ લક્ષ્મણ પણ સ્વરૂપવાન છે, અને વળી એની સ્ત્રી અહીં નથી, માટે તું એને પરણ. આ સાંભ-

ખીને એ લક્ષ્મણ પાસે ગઈ અને પોતાને એ પરણે એવી પ્રાર્થના કરી. લક્ષ્મણે કહ્યું હું તો રામનો દાસ છું, માટે તું દાસી થઈને દુઃખી થાય એ વાસ્તવિક નથી. સારું તો એ જ છે કે તું રામને જ પરણુ. આવું સાંભળીને શૂર્પણખા પાછી રામ પાસે આવી અને કહેવા લાગી કે આ તારી સ્ત્રી રૂપાળી નથી, માટે લાવને હું એને ખાઈ જ જાઉં. પછી તું મને પરણે તો ઠીક પડે. આ ઉપરથી રામે લક્ષ્મણને સાન કરતાં એણે ખડ્ગ કાઢીને એનાં નાક કાન કાપી નાંખી એને વિરુપ કરી. એની વેદનાથી વ્યાકુળ બનીને એ ખરની પાસે ગઈ અને પોતાનું વિરુપ બતાવીને ખૂબ રુદન કર્યું. (વાં ૨૧૦ અં ૨૦ ૧૮).

શૂર્પણખાના વિતક્ષી વાત સાંભળીને ખર રાક્ષસે પોતાના યૌદ્ધ હજાર રાક્ષસોના સૈન્યને રામને મારવા મોકલ્યું. પરંતુ રામે આ યૌદ્ધહજારને મરણુ પમાડ્યાથી ખર પોતે પોતાના અમાત્યોને લઈને રામ પર ચઢ્યો અને માર્યો ગયો. (૧ ખર શબ્દ બુઝો). ખર મુઝો એટલે શૂર્પણખા જનસ્થાનમાંથી નિકળીને લંકા ગઈ. એણે જઈને રાવણને પોતાની વલેહ કેવી થઈ તે બતાવીને રાવણને બહુ ધિક્કાર્યો. તારા જેવા બલાઘ્ય વીર ભાઈ છતાં મારી આ વલે? આવું આવું કહી એણે રાવણને ઉશ્કર્યો. વળી એણે રામની સ્ત્રી સીતા ધણી જ સ્વરૂપવાન છે માટે એનું હરણુ કર એવો યે પ્રબોધ કર્યો. રાવણે શૂર્પણખાને મુખથી બધી હકીકત સાંભળી લઈને એનું સાંત્વન કર્યું. શૂર્પણખા પછી લંકામાં રહી. (વાં ૨૧૦ અં ૨૦ ૨૪).

શૂર્પણખી. સીતાના મંદ્રક્ષણુ સારુ રાખેલી રાક્ષસીઓમાંની એક. (વાં ૨૧૦ સુંદરં ૨૦ ૨૪).

શૂર્પારક. ભારતવર્ષીય દેશ વિશેષ. આ દેશ ઇંદ્રપ્રસ્થથી દૂર દક્ષિણમાં આવેલા વિદર્ભ દેશની પશ્ચિમે

હોવો જોઈએ, અશ્વમેધ વખતે સહદેવે કરેલા દિગ્વિજયમાં આ દેશનું નામ છે, પરંતુ એ દેશ ક્યાં આવેલો એ નિશ્ચિત થતું નથી. જમદગ્નીના પુત્ર પરશુરામે ભૂમિને નક્ષત્રી કરીને કશ્યપને દાનમાં આપી હતી. છતાં પરશુરામે પોતે ત્યાં રહીને ક્ષાણી જગાએ ક્ષત્રિ છે એમ સાંભળે એટલે ત્યાં જઈને એના વધ કરે, એવો વ્યવહાર રાખ્યો હતો. આમ હોવાથી કશ્યપે પરશુરામને કહ્યું કે મને દાનમાં આપેલા દેશોમાં રહેવું તમને ઉચિત નથી. તેમ જ મારા દેશમાં ક્ષત્રિયોને મારવા એ પણ યોગ્ય નથી. માટે તમે મારા દેશની બહાર રહો. પરશુરામની ખીજે રહેવાની ઇચ્છા થતાં સમુદ્રે આ દેશ ઉપરથી ખસી જઈ તેમને સારુ ખુલ્લો કરી આપ્યો; પછી પરશુરામ પોતે આવીને આ દેશમાં રહ્યા.

તતઃ શૂર્પારકં દેશં સાગરસ્તસ્ય નિર્મમે ।

સહસા જામદગ્ન્યસ્ય સોપરાંત મહીતલમ્ ॥૬૭॥

(ભારં ૨૧૦ અં ૪૮).

ભારતમાં કોંકણનું નામ છે, પરંતુ આને ખાસ કોંકણ કહ્યું નથી; છતાં આ દેશ તે ખાસ કોંકણ જ હશે. મુંબાઈ ઇલાકાના બિજ્જપૂર જિલ્લામાં જમખંડીની પાસેનું શુર્પેત્ય તે જ શૂર્પારક, એમ કુખંડાનમના ટીં આં. કૃષ્ણાયાર્ય જેમણે મહાભારત છપાવ્યું છે તેમનું કહેવું છે.

પરંતુ “ ઇન્ડિયન ગેઝેટ ઓફ ઇન્ડિયાના ત્રેવીસમા પુસ્તકમાં હકીકત આપી છે કે “ મુંબાઈ ઇલાકાના ચાણુ જિલ્લામાં વસાઈ તાલુકામાં ૧૯૨૫’ ઉત્તર અક્ષાંસ અને પૂર્વ રેખાંશ ૭૨°૪૮’ ઉપર વસાઈ રોડથી વાયવ્ય દિશાએ અને મુંબાઈ બરોડા અને મધ્ય હિંદુસ્થાન રેલ્વેના વિરાર સ્ટેશનથી પશ્ચિમે એટલે જ છેટે ચારસે અને જ્યાસી માણસની વસ્તીવાળું સોપારા નામનું ગામ આવેલું છે. છેક ઇ. સ. પૂર્વે ૫૦૦ થી તે ઇ. સ. ૧૩૦૦ સુધી આ ગામ કોંક-

ણની રાજધાની હતું. મહાભારતમાં એને શર્પારિક નામે વર્ણવ્યું છે અને પ્રભાસ જતાં પાંચે પાડવો ત્યાં રહ્યા હતા. બૌદ્ધ ધર્મના ગ્રંથોમાં કહ્યું છે કે પોતાના એક પૂર્વ જન્મમાં ગૌતમ બોધિસત્વ પોતે સોપારામાં જન્મ્યો હતો. સોલોમને કહેલું છે કે ઓક્સ તે આ જ. જૈનગ્રંથોમાં પણ ઘણી જગ્યાએ એનો નિર્દેશ કર્યો છે. ઇ. સ. પૂર્વે સોપારક, સોપારય, સોપારગ એવે નામે જૂતા શિલાલેખોમાં એ ગામનો નિર્દેશ છે. ઇ. સ. પૂર્વે ત્રીજા સૈકામાં પેરિપ્લસે લખ્યું છે કે ઓક્સિર બરુચ અને કલ્યાણીની વચ્ચેમાં સમુદ્ર કિનારે આવેલું વેપારનું મથક છે. (ઇમ્પિરિયલ ગેઝેટ વો. ૨૩ પા. ૮૭).

શૂલપાણિ. શલ ધારણ કરવાના સળબે મહાદેવનું નામ.

શૂલપાણેશ્વર. હરણકાળ અને મોખડીઘાટ મુકીને નર્મદાના ઉપલાણમાં નાંદોદના રાજ્યમાં આવેલી મહાદેવની વિભૂતિ.

શૂલપાણેશ્વર (૨). શલપાણેશ્વર મહાદેવ આગળનું નર્મદા કિનારાનું તીર્થ વિશેષ.

શૂલપ્રોત. એક નરક વિશેષ.

શૃંગવાન. કુરુ અથવા ઐરાવત વર્ષની ઉત્તરે આવેલો એક પર્વત. એ બન્ને છેડે પૂર્વ પશ્ચિમ સમુદ્રને લાગીને રહ્યો છે.

શૃંગવાન (૨). એ નામનો બીજો એક પર્વત. જેની તળેટીએ શૈલોદ નામનું સરોવર આવેલું છે.

શૃંગવાન (૩). ગાલવ ઋષિનો પુત્ર. એની લાર્યાનું નામ વૃદ્ધકન્યા હતું. (ભારત ૧૨૬૫ ૨૫૦ ૫૩-૧૫).

શૃંગવેર. એક સર્પ વિશેષ. (ભારત ૨૫૦ ૫૬-૧૩).

શૃંગવેરપુર. ભાગીરથી ગંગાને તીરે આવેલું શુભ નામના નિષાધિપતિનું શહેર. (ભારત ૫૦ ૮૩-૬૫).

શૃંગી. આંગિરસ કુળમાં ઉત્પન્ન થયેલા શમીક ઋષિનો ગાયને પેટે જન્મેલો પુત્ર.

શૃંગ્ય. શૈબ્ય રાજાનો પુત્ર. નારદ અને પર્વત ઋષિ બન્ને એક સમયે આ રાજાને ત્યાં ગયા હતા. રાજાનું આતિથ્ય લેતા બેઠા હતા, તેવામાં રાજાની કન્યા ત્યાં આવી. આ રુપવાન કન્યાને જોઇ પર્વતઋષિ મોહિત થઇ ગયા. નારદના મનમાં પણ એવો ભાવ ઉત્પન્ન થયો. એમણે રાજાને પૂછતાં એ પોતાની કન્યા છે અને પરણાવવા યોગ્ય થઇ છે કહેતાં, નારદે માગણી કરી અને રાજાએ હા કહી. તે સાંભળી પર્વતે ક્રોધે ભરાઇ નારદને પોતે મનથી પરણી ચુક્યા છે એવું કહ્યું. અને મારી સ્ત્રીનું તે માગણું કર્યું માટે તું સ્વર્ગમાં નહિ જઇ શકે એવો શાપ આપ્યો. નારદે પણ પર્વતને શાપ્યા કે હજી વિવાહસિદ્ધિનાં લક્ષણો મનાય છે તે થયા પૂર્વે તારી સ્ત્રી થઇ ગણાય નહિ, છતાં તે શાપ આપ્યો, માટે તું પણ મારી પેઠે જ સ્વર્ગમાં જઈ શકીશ નહિ. (૨ શૈબ્ય શબ્દ જુઓ).

શૃંગ્ય (૨). પરિવ્રજક રાજાને શાપ દીધો હતો તે. (૨ શમીક શબ્દ જુઓ).

શૈષ. કદૂને પેટે કશ્યપથી જન્મેલા નાગોમાંનો પ્રમુખ નાગ. એને અનંત એવું નામ પણ છે. એને સહસ્રકુળ છે. એ નિરંતર પાતાળમાં રહે છે અને એની એક કલા-એક રુપ-ક્ષીરસાગરમાં હોઇ વિષ્ણુ ભગવાન પોતે પણ એક કલારુપ અવતારથી એના ઉપર સર્વદા શયન જ કરી રહ્યા છે. નાગ માત્રને પોતાની ઇચ્છામાં આવે તે રુપ ધારણ કરવાની શક્તિ હોય છે તેમ આનામાં પણ સ્વાભાવિકી એ શક્તિ છે. એની કુળા ઉપર એ પૃથિવીને ધારણ કરી રહ્યા છે. (ભારત ૨૫૦ ૩૫-૩૬-૬૬).

શૈખાવત્ય. બીજમ અને શાલવ બેમાંથી ડાહ્ય સંધરી નહિ તેથી પાછી આવતાં અંખાએ જે ઋષિના આશ્રમમાં રહી તપ કર્યું હતું તે ઋષિ. (ભારત ૭૦ ૧૭૫-૩૬-૪૬).

શૈલેય. શિનિ રાજના પૌત્ર અને સત્યકના પુત્ર
સાત્યકિને બહુધા આ નામ લગાડાય છે.

શૈલૂપ. શિખિ દેશના રાજાઓ.

શૈલૂપ (૨). શિખિ દેશના રહેવાસીઓને આ
નામ લગાડાય છે.

શૈલૂપ (૩). શૈલૂપ રાજનો પુત્ર શૈલૂપ. શૈલૂપ
શબ્દ જુઓ. (ભાર૦ દ્રો ૨૦ ૫૫).

શૈલૂપ (૪). વૃષ્ણવંશનો એક એ નામનો ક્ષત્રિ.
યુધિષ્ઠિરની સલામાં હતો. (ભાર૦ સં ૪-
૩૧).

શૈલૂપ (૫). ગોવાસન નામનો શિખિ દેશનો એક
ક્ષત્રિ. મહાભારતના યુદ્ધમાં હતો. (ભાર૦
દ્રો ૮૫-૩૯).

શૈલૂપ (૬). શ્રી કૃષ્ણના ચાર અશ્વો પૈકી એ
અશ્વોનાં નામ. (ભાર૦ ૫૦ ૨૦-૧૩,
અધ૦ ૧૧૮-૫૬).

શૈલૂપ (૭). પાંડવો વનવાસમાં હતા ત્યારે એક
સમય દ્રોપદી આશ્રમમાં એકલી જ હતી. તે
વખત જ્યદ્રથ કોઇ સ્વયંવરમાં જતો હતો
તેણે દીડી; અને મોહાંધ થઇને એ કોણ છે
વગેરે ખબર કાઢવા જેને મોહલ્યો હતો તે,
કોટિકાશ્ય. (ભાર૦ ૫૦ ૨૬૮-૨).

શૈલૂપ (૮). વૃષાદિર્ષિ નામનો રાજપુત્ર, અને
સપ્તર્ષિઓ સાથે સંવાદ થયો હતો. (ભાર૦
અનુ૦ ૧૪૧-૧૨).

શૈલૂપ (૯). કૃષ્ણ હરાવેલો એક ક્ષત્રિ. (ભાર૦
૫૦ ૧૨-૩૧).

શૈલૂપ. શિખિ દેશના રાજાઓની કન્યાઓનું
સામાન્ય નામ.

શૈલૂપ (૨). પ્રતીપની ભાર્યા સનન્દી. દેવાપિ
વગેરેની મા. (ભાર૦ આ૦ ૬૩-૪૪).

શૈલૂપ (૩). શ્રીકૃષ્ણની ભાર્યા મિત્રવિન્દા. (ભાર૦
મૌ૦ ૮-૭૪).

શૈલૂપ (૪). સૂર્યવંશી સગર રાજની પત્ની
સુમતિ. અસમજ્ઞાઓની મા. (ભાર૦ ૫૦
૧૦૫-૧૦).

શૈલૂપ (૫). ધુમત્સેન રાજની ભાર્યા. સત્યવા-
નની મા. (ભાર૦ ૫૦ ૨૯૬-૨).

શૈલૂપ (૬). હરિશ્ચન્દ્રની સ્ત્રી તારામતી.

શૈલૂપ (૭). ન્યામધ રાજની સ્ત્રી અને વિદર્ભ
રાજની માતા. (ભાગ૦ ૧૦ ૨૬૦ અ૦
૮૩).

શૈલૂપ (૮). ભારતવર્ષીય નદી વિશેષ. (ભાર૦
ભી૦ ૯-૨૪).

શૈરીષક. નકુળ જે દેશમાં દિગ્વિજય કરવા ગયો
તેઓ પૈકી એ નામનો એક દેશ વિશેષ.
(ભાર૦ સં ૨૦ ૩૨).

શૈલાભ. સનાતન વિશ્વદેવાઓમાંનો એક. મહા-
ભારતમાં તેમનાં નામ નીચે પ્રમાણે આપ્યાં છે.
વિશ્વે ચાગ્નિમુખા દેવાઃ સંખ્યાકૃતઃ પૂર્વમેવ તે ।
તેષાં નામાનિ વક્ષ્યામિ ભાગાર્હાણાં મહાત્મનામ્
॥ ૨૧ ॥

સહઃ કૃતિર્વિપાદ્મા ચ પુણ્ય કૃત્વાવનસ્તથા ।

ગ્રામ્યઃ ક્ષેમ્યઃ સમૂદ્રશ્ચ દિવ્યસાનુસ્તથૈવ ચા ॥૩૦॥

વિવસ્વાન્વીર્યવાન્-શ્રીમાન્કીર્તિમાન્કૃત એવ ચ ।

જિતાત્મા મુનિવીર્યશ્ચ દીપ્તરોમા ભયંકરઃ ॥૩૧॥

અનુકર્મા પ્રતીતશ્ચ પ્રદાતાડ્યંશુમાન્સ્તથા ।

શૈલાભઃ પરમક્રોધી ધીરોળી ભૂપતિસ્તથા ॥૩૨॥

ઋજો વજ્રીવરી ચૈવ વિશ્વદેવાઃ સનાતનાઃ ।

વિદ્યુદ્ધર્વાઃ સોમવર્ચાઃ સૂર્યશ્રીશ્ચતિ નામતઃ ॥૩૩॥

સોમપઃ સૂર્યસાવિત્રો દત્તાત્મા પુણ્ડરીયકઃ ।

ઙ્ઞાનાભાઃ નમોદશ્ચ વિશ્વાયુર્દીપિરેવ ચ ॥૩૪॥

ચમૂહરઃ સુરેશશ્ચ વ્યોમારિઃ શંકરો ભવઃ ।

ઈશઃ કર્તા કૃતિર્દક્ષો ભુવનો દિવ્ય કર્મકૃત્ ॥૩૫॥

ગણિતઃ પન્ચવોયશ્ચ આદિત્યો રશ્મિર્વાસ્તથા ।

સસકૃત્સોમવર્ચાશ્ચ વિશ્વકૃત્કવિરેવ ચ ॥૩૬॥

અનુગોષ્ઠા સુગોષ્ઠા ચ નૃપા ચેશ્વર એવ ચ ।

કૌર્તિતાસ્તે મહાભાગાઃ કાલસ્ય ગતિઃ ગોચરાઃ
॥ ૩૭ ॥

(ભાર૦ અનુ૦ ૧૩૮-૨૯-૩૭) (વિશ્વદેવા
શબ્દ જુઓ).

શૈલાભ. એક બ્રહ્મર્ષિ. (૩ વસિષ્ઠ શબ્દ
જુઓ).

શૈલાભ (૨). લગદત રાજનો પિતામહ, એક
ક્ષત્રિ. (ભાર૦ આશ્રમ૦ અ૦ ૨૧-૧૦).

શૈલિન. શિલિન ઋષિનો પુત્ર, જિત્વા ઋષિ તે.

શૈલૂપ. વિલીષણુની સ્ત્રી સરમાનો પિતા. એ
ઋષભપર્વત ઉપર રહેતો હતો.

શૈલૂપ (૨). કુબેરની સભામાંનો એક ગંધર્વ.
ગન્ધર્વાણાં ચ પતયો વિશ્વાવસુર્હેહા હુહઃ ॥૨૬॥
તુમ્હુરુઃ પર્વતશ્ચૈવ શૈલૂપશ્ચ તથાઽપરઃ ।
ચિત્રસેનશ્ચ ગીતઙ્ગસ્તથા ચિત્રરથોપિ ચ ॥૨૭॥
દુતે ચાન્યે ચ ગંધર્વા ધનેશ્વરમુપાસતે ।
(ભારત સં ૨૦ ૧૦).

શૈલોદ. શૃંગવાન પર્વતની તળેટીમાં આવેલું સરોવર.

શૈલોદકા. નદી વિશેષ. એ શૈલોદ સરોવરમાંથી નિકળે છે. (ભારત સં ૨૮-૪૨)

શૈલોદા. ઉપર કહેલી શૈલોદકા નદીનું ખીણું નામ.

શૈવલ. દંડકારણ્યની દક્ષિણ શીમારૂપ પર્વત. (વાં ૨૧૦ ઉત્તર ૨૦ ૭૫)

શૈવલ (૨). દેશ વિશેષ. (ભારત ભીં ૮-૫૪).

શૈશિર. એક ધ્વજર્ષિ. (૩ અંગિરા શબ્દ જુઓ).

શૈશિર (૨) એક ધ્વજર્ષિ. (૨ કશ્યપ શબ્દ જુઓ).

શૈશિર (૩). એક ધ્વજર્ષિ. (૧ વિશ્વામિત્ર શબ્દ જુઓ).

શૈયુપાલી. શિયુપાલની નગરી શુકિતમતી નામની તે જ. (ભારત વં ૨૫૪-૧૬).

શોણ. પ્રલયમેધોમાંનો સાતમો મેઘ.

શોણ (૨). એક ધ્વજર્ષિ. (૨ અત્રિ શબ્દ જુઓ).

શોણ (૩). ભારતવર્ષીય મોટો નદ. એનું હિરણ્યવાહ એનું ખીણું નામ પણ છે.

શોણસંગમ. શોણનદ જે સ્થળે સમુદ્રને મળે છે તે સ્થાન.

શોણા. ભારતવર્ષીય નદી વિશેષ. આ નદી અયોધ્યાથી મિથિલા જતાં રસ્તામાં આવે છે. હાલની શોણ નદી તે જ. એ મગધની પશ્ચિમ સીમા હતી. (ભારત ભીં ૮-૨૮).

શોણાધિ. કુરુકુળમાં ઉત્પન્ન થયેલો એક રાજા. એનું નામ વંશાવળીમાં નથી.

શોણાધિ (૨). એક યાદવ વિશેષ,

શોણાધિ (૩). દ્રોણાચાર્ય તે જ. (ભારત વં ૫૬-૬; દ્રો ૧૨૫-૨).

શોણિતપુર. આણંદપુરની નગરી. એ ક્યાં હતી અને ક્યાં દેશની રાજધાની હતી એ જણાતું નથી. (ભાગ ૧. સ્કં ૨૦ ૬૨).

શોણિતાક્ષ. રાવણ પક્ષનો એ નામનો એક રાક્ષસ. (વાં ૨૧૦ સુદર ૨૦ ૬).

શોણિતોદ. એક ગંધર્વ.

શોણિતોદ (૨). એક યક્ષ. (ભારત સં ૧૮-૧૮).

શૌકંતુ. એક ધ્વજર્ષિ. (૨ અત્રિ શબ્દ જુઓ).

શૌંગ. ભરદ્વાજગિરસ કુળના શૃંગ ઋષિનો પુત્ર. એને વિશ્વામિત્ર કુલના શૈશિર ઋષિએ પોતાનો પુત્ર કરી લીધેલો હોવાથી એ દ્વામુખ્યાયણ એટલે દ્વિગોત્રી હતો.

શૌનક. ભૃગુવંશીય સસ ઋષિનો પૌત્ર અને શુનક ઋષિનો પુત્ર. નૈમિશારણ્યવાસી એક કુલપતિ. પોતાના બાર વર્ષના સત્રમાં સૂતકાળના લોમહર્ષણુના પુત્ર, શૌતિ ઉપનામ ઉગ્રશ્રવાને મોંએ ભારત, ઇતિહાસ વગેરે સાંભળનાર. (ભારત આં ૧-૫, ૪-૧. શાં ૩૪૮-૮૧). એને બળ્હય એટલે આશ્વલાયન કહ્યો છે. (ભાગ ૧ સ્કં ૨૦ ૪).

શૌનક (૨). ઇંદ્રોત નામનો શૌનક કુળનો સમર્થ ધ્વજર્ષિ. જેણે પુરુના પુત્ર જનમેજયને થયેલી ધ્વજહત્યાને અંગે ઉપદેશ કર્યો હતો. જેને લીધે એની ધ્વજહત્યા છૂટી હતી તે. (ભારત શાં ૨૦ ૧૫૧).

શૌનક (૩). યુધિષ્ઠિરની સાથે વનમાં રહેલો એક ધ્વજર્ષિ. (ભારત વં ૨-૧૪, ૨૬-૨૩).

શૌનક (૪). સોમવંશી આયુપુત્ર શ્રત્રવૃક્ષના ગૃત્સમદ નામના પુત્રનો પૌત્ર, અને શુનક રાજનો પુત્ર.

શૌનકાયન. એક ધ્વજર્ષિ. (૩ ભૃગુ શબ્દ જુઓ).

શૌરિ-શરકુળમાં ઉત્પન્ન થયાના સમયે કૃષ્ણનું નામ કેટલાક વિષ્ણુને આ નામ લગાડે છે તે અર્થ છે.

શ્મશાનવૃક્ષ. વિરાટ રાજાને ત્યાં જતાં પાંડવોએ શ્મશાનના જે ઝાડપર પોતાનાં આયુધો બાંધીને મૂક્યાં હતાં તે. (ભારત વિં ૨૦ ૭).

શ્યાકાર. એક બ્રહ્મર્ષિ. (૩ કશ્યપ શબ્દ ભુઓ.) શ્યામ. એ નામનો એક પર્વત. (ભારત ભીં ૨૦ ૧૧-૧૬).

શ્યામક. સોમવંશી યદુકુળોત્પન્ન સાત્વત વંશના શર રાજાના દસ પુત્રો પૈકી એક. એની સ્ત્રીનું નામ શરભૂ અથવા શરભૂમિ હતું એને પેટે હિરણ્યાક્ષ અને હરિકેશ નામે બે પુત્ર હતા.

શ્યામપરાશર. વસિષ્ઠ કુળના પરાશર ઋષિના વંશજો, અને તેનું કુળ. એ કુળમાં પાટિક, નાદરિ, સ્તંબ, ક્રોધનયન અને ક્ષેમિ એ પ્રસિદ્ધ ઋષિયો થઇ ગયા છે.

શ્યામપરાશર (૨). વસિષ્ઠ કુળના પરાશરનું કુળ.

શ્યામવય. ત્રિભુવણ વસિષ્ઠ કુળમાં થએલો એ નામનો એક ઋષિ.

શ્યામા. મેરુની નવ કન્યાઓમાંની છઠી. એ આગ્નિધ્ર રાજાના પુત્ર હિરણ્યમયની સ્ત્રી થઇ હતી.

શ્યામા (૨). પાર્વતીનું બીજું નામ.

શ્યામાયન. વિશ્વામિત્ર ઋષિનો એક પુત્ર. (ભારત અનુ ૨૦ ૭-૫૫).

શ્યામાયનિ. ત્રિભુવણ અંગિરા કુલોત્પન્ન એક ઋષિ.

શ્યામોદર. બીજા કશ્યપ કુળમાં થએલો એક ઋષિ.

શ્યાવાશ્વ. દ્વિતીય કશ્યપ કુળમાં થએલો એક ઋષિ.

શ્યાવાશ્વ. ઉપર કહેલો શ્યાવાશ્વ તે જ.

શ્યેન. એ નામનો એક ઋષિ. એ કિયા કુળનો હતો તે જણાતું નથી.

શ્યેનગામિ. ખર રાક્ષસના બાર અમાત્યો પૈકી એક.

શ્યેનચિત્ર. એક ક્ષત્રિય. (ભારત અનુ ૨૦ ૧૭૭-૭૦).

શ્યેનજિત. ઇક્ષ્વાકુકુળના પરીક્ષિતના પુત્ર દલ રાજાનો પુત્ર. (૧ શલ શબ્દ ભુઓ.) (ભારત વં ૨૦ ૧૬૫-૬૩).

શ્યેનજિત (૨). સૂર્યવંશના પ્રસન્ન રાજાનું બીજું નામ.

શ્યેનજિત (૩). પાંડવ પક્ષનો એક ક્ષત્રિય. (ભારત ઉં ૨૦ ૧૪૧-૨૭).

શ્યેની. કશ્યપની સ્ત્રી તામ્રાની પુત્રીઓમાંની એક. એ વિનતાના પુત્ર અરણ્યની સ્ત્રી હોઇ એને સંપાતિ અને જટાયુ નામે બે પુત્ર હતા. (ભારત આં ૨૦ ૬૭-૫૭).

શ્યેની (૨). ઋષ્યમાન પર્વતમાંથી નિકળેલી નદી વિશેષ.

શ્રદ્ધા. સ્વાયંભુવ મન્વંતરના દક્ષની સોળ કન્યામાંની પહેલી. એ ધર્મઋષિની તેર સ્ત્રીઓ પૈકી એક હતી. એને શુભ નામે પુત્ર હતો. (ભારત આં ૨૦ ૬૭-૧૪).

શ્રદ્ધા (૨). સ્વાયંભુવ મન્વંતરમાંના કર્દમ પ્રજાપતિની નવ કન્યાઓમાંની ત્રિજા. એ દેવ-હૃતીને પેટે જન્મી હતી અને એ મન્વંતરના અંગિરા ઋષિની સ્ત્રી હતી.

શ્રદ્ધા (૩). વૈવસ્વત મનુની સ્ત્રી.

શ્રદ્ધા (૪). સૂર્યની પુત્રી. (ભારત શાં ૨૦ ૨૭૦-૮).

શ્રદ્ધાદેવી. વસુદેવની સ્ત્રીઓ પૈકી એક.

શ્રદ્ધાલુ. હંસદ્વજ રાજાના પ્રધાનોમાંનો એક.

શ્રમ. વસુદેવને શાંતિદેવાની કુખે થએલા પુત્રોમાંનો એક.

શ્રમદાગેયિ. ત્રિભુવણ કુલોત્પન્ન ઋષિ.

શ્રમિષ્ઠ. અકૂર યાદવના પુત્રોમાંનો એક.

શ્રવણ. અકૂર યાદવના પુત્રો પૈકી એક.

શ્રવણ (૨). સોમની સત્તાવીસ સ્ત્રીઓમાંની એક.

શ્રવણ (૩). એ નામનું એક નક્ષત્ર.

અવણુ (૪). મુર દૈત્યના સાત પુત્રોમાંનો એક.
એને કૃષ્ણે માર્યો હતો.

અવસ. ત્રિભ વસિષ્ઠ કુળમાં થએલો એક ઋષિ.

અવા. શિવ નામના બ્રાહ્મણનો પુત્ર. અર્ષિ
અને તમ એ નામના બે પુત્રો હતા, (ભારત
અનુ. ૨. ૮-૩).

આદ્યદેવ. વિવસ્વાન આદિત્યના પુત્ર વૈવસ્વત
મનુનું બીજું નામ.

આવસ્ત. સૂર્યવંશી ધક્ષવાકુ કુળના ઈંદુ રાજાનો
પૌત્ર અને યુવનાશ્વ રાજાનો પુત્ર. એણે
આવસ્તી નગરી વસાવી હતી. એને વત્સક
અથવા વંશક અને વૃહદશ્વ એમ બે પુત્ર
હતા. (ભારત ૧૦. ૨૦. ૨૦૫-૪ અને
ભાગ. ૯ સ્કં. ૨૦. ૬).

આવસ્તી. આવસ્ત રાજાએ વસાવેલી નગરી.
એ ધશાન કોસલ દેશની રાજધાની હતી.
દાશરથિ રામ સ્વધામ ગયા પછી તેમનો
નાનો પુત્ર લવ એ નગરીમાં રાજ કરતો
હતો. (વા. ૨૧૦ ઉત્ત. ૨૦. ૧૦૭).

આવણુ. દશરથે હાથી ધારીને રાત્રે મારેલો
વૈશ્ય જાતિનો તપસ્વી. વાલ્મીકિ રામાયણમાં
આનું નામ છે નહિ.

શ્રી. મહાલક્ષ્મી પોતે જ. શ્રીમન્નારાયણની ભાર્યા.
એની ઉત્પત્તિ ક્ષીરસાગરમાંથી થઈ હતી.
એણે પોતે જ ભૂય ઋષિને ત્યાં અવતાર
લીધો હતો. (ભારત ૨. ૧૮-૧૯ અને
ભાગ. ૯ સ્કં. ૨૦. ૮).

શ્રી (૨). સ્વાયંભુવ મન્વંતરમાંના ભૂય ઋષિની
ખ્યાતિ નામની ભાર્યાને પેટે જન્મેલી કન્યા.
એને ધાતા અને વિધાતા નામે બે
બહેનો હતી. શ્રીને જન્મકાળથી જ ભૂયએ
વિષ્ણુને આપી હતી (૧ ભૂય શબ્દ જુઓ).
(ભારત ૨. ૬૭-૫૧ અને (ભાગ. ૨
સ્કં. ૨૦. ૧).

શ્રી (૩). પાર્વતીનું એક નામ.

શ્રી (૪). સરસ્વતી.

શ્રીકંઠ. મહાદેવ.

શ્રીકુંઝ. ભારતવર્ષીય તીર્થ વિશેષ. (ભારત ૧૦
૮૧-૧૦૮).

શ્રીદામા. બલરામ અને કૃષ્ણના ગોપ જાતિના
ગોકુલના સખા.

શ્રીદામા નામ ગોપાલો રામ કેશવયોઃ સ્વા. ।
સુવલસ્તોક કૃષ્ણાચા ગોપાઃ પ્રેમ્ણેદમતુવન્ ॥૨૦॥
(ભાગ. સ્કં. ૧૦. ૨૦. ૧૫.)

શ્રીદેવા. વસુદેવની સ્ત્રીઓ પૈકી એક.

શ્રીતીર્થ. એક તીર્થ વિશેષ. (ભારત ૧૦
૮૧-૪૬)

શ્રીનગર. દેવીનું સ્થાન વિશેષ. (દેવી ભાગ. ૨૦
સર્ગ. ૨૬. ૨૦. ૩૮) આ નગર તે
પ્રસ્તુત મારવાડમાં છે તે, કિંવા બીજું તે
કહેવાતું નથી.

શ્રીપર્વત. શ્રી શૈલ પર્વતનું જ બીજું નામ.
કૃષ્ણા જીદત્રામાં કૃષ્ણા નદીને તીરે આવેલો
છે. તેના ઉપર મલિકાર્જુન નામે શિવના
જ્યોતિર્લિંગનું સ્થાન છે. (ભારત ૧૦
૮૩-૧૬)

શ્રીપતિ. વિષ્ણુ.

શ્રીપર્ણી. ભારતવર્ષીય નદી વિશેષ.

શ્રીભાનુ. સત્યભામાની કુમે થએલો કૃષ્ણનો
પુત્ર.

શ્રીમતી. અંબરીષ રાજાની કન્યા. નારદ અને
પર્વત બન્ને એને પરણવાને ઉત્સુક હતા,
પરંતુ એ બન્નેને મૂકીને વિષ્ણુને જ પરણી.
આ વિષ્ણુ તે વૈકુંઠવાસી વિષ્ણુ સમજવા
નહિ.

શ્રીમાન. આપ નામના વસુનો પુત્ર.

શ્રીમાન (૨). સોમવંશી પૂરુકુળના નીપ અથવા
અણ્ણ રાજાની બીજી સ્ત્રીથી થએલા સો
પુત્રો પૈકી મોટો પુત્ર.

શ્રીમાન (૩). દત્તાત્રેયના પુત્ર નિમિષઋષિનો પુત્ર
(ભારત ૨. ૨૩૮-૫).

શ્રીરક. ભારતવર્ષીય તીર્થ વિશેષ.

શ્રીવત્સ. વિષ્ણુ અને કૃષ્ણના વક્ત્રચળ ઉપરનું
ચિન્હ.

વાળના ગુચ્છા જેવું અગર લાખા જેવું
ચિન્હ. (ડાઉસન પા. ૩૦૫)

શ્રીવહુ. સર્પ વિશેષ. (ભારત ૨. ૩૫-૧૩).

શ્રીકૃષ્ણ. શ્રી પર્વતનું જ બીજું નામ. પૂર્વે શિશુ-
પાલની શુકિતમતી. નગરી આ સ્થાનની
સમીપ જ હશે.

શ્રુત. પાંચાલના દુષદ રાજાનો એક પુત્ર. એ
ભારતના યુદ્ધમાં રાત્રિયુદ્ધમાં અશ્વત્થામાને
હાથે મરણ પામ્યો હતો. (ભાર૦ દ્રો૦ અ૦
૧૫૬-૧૮૨).

શ્રુત (૨). સૂર્યવંશીય ઈક્ષ્વાકુ કુળના ભગીરથ
રાજાના એ પુત્રમાંનો એક.

શ્રુત (૩). વિદેહવંશીય સુભાષણ નામના જન-
કનો પુત્ર. જ્યનામા નામના જનકનો પિતા.

શ્રુત (૪). કૃષ્ણના કાલિંદીને પેટે જન્મેલા પુત્રો-
માંનો એક.

શ્રુતકર્મા. ધૃતરાષ્ટ્રના સો પુત્રોમાંનો એક.

શ્રુતકર્મા (૨). પાંડુપુત્ર સહદેવનો દ્રૌપદીની કુખે
જન્મેલો પુત્ર. એ મહારથી હતો. એનું બીજું
નામ શ્રુતસેન હતું. (ભાર૦ ભી૦ ૪૫-૬૬,
દ્રૌણ૦ ૨૩-૩૨)

શ્રુતકર્મા (૩). પાંડુપુત્ર અર્જુનનો દ્રૌપદીની
કુખે થએલો પુત્ર. એનું બીજું નામ શ્રુતકીર્તિ.
(ભાર૦ અ૦ ૨૪૭-૭૫) એણે સુદક્ષિણ
નામના કામ્બોજ રાજાની સાથે યુદ્ધ કર્યું
હતું. (ભાર૦ ભી૦ ૪૫-૬૬). રાત્રે તંબુમાં
ઉંઘતો હતો તે વખત અશ્વત્થામાએ એને
માર્ચો હતો. (ભાર૦ સૌ૦ ૮-૬૬)

શ્રુતકીર્તિ. વિદેહવંશીય કુશલ્લ રાજાની કન્યા.
દશરથના પુત્ર શત્રુઘ્નની સ્ત્રી. (વા૦ રા૦ બા૦
સ૦ ૭૩)

શ્રુતકીર્તિ (૨). યદુકુળના શરરાજની કન્યા
વસુદેવની બહેન, કૃષ્ણની ફાધ, અને કેકય રાજા
ધૃષ્ટકેતુની સ્ત્રી.

શ્રુતકીર્તિ (૩). પાંડુપુત્ર અર્જુનને દ્રૌપદીને પેટે
થએલો પુત્ર. (શ્રુતકર્મા શબ્દ જુઓ).
એનું બીજું નામ શ્રુતકર્મા હતું. (ભાર૦ અ૦
૬૩-૭૪; ૬૪-૧૬૫; ૨૪૭-૭૫ દ્રૌણ૦
૨૩-૩૩). શલ્યે એને હરાવ્યો હતો. (ભાર૦
ક૦ અ૦ ૧૩).

૭૪

શ્રુતજય. સોમવંશી પૂરુરવા રાજાના પુત્ર સત્યા-
યુનો પુત્ર.

શ્રુતજય (૨). ત્રિગર્તનો ક્ષત્રિય એને અર્જુને
માર્ચો હતો. (ભાર૦ ક૦ ૧૮-૧૧).

શ્રુતદેવ. મિથિલા નગરીમાં બહુલાશ્વ જનક રાજ્ય
કરતો હતો તે સમયમાં આ શ્રુતદેવ ત્યાં
રહેતો હતો. એ જબરો જીતેદ્રિય, સદ્ગુણ
સંપન્ન અને પરમ સમાધાની હતો. પરંતુ
પોતાની નગરીમાં આવો ગુણી પુરુષ રહે છે
એવી બહુલાશ્વને ખબર જ નહોતી. એક
સમયે કૃષ્ણના મનમાં ઈચ્છા થઈ કે આપણે
એ બ્રાહ્મણના દર્શણે જઈએ; કેમકે શ્રુતદેવ
મોટો બ્રહ્મનિષ્ઠ હતો એ કૃષ્ણને ખબર હતી.
પોતે દ્વારકાથી મિથિલા નગરીમાં આવી
શ્રુતદેવને ત્યાં ગયા. એણે કૃષ્ણનું બહુ ઉત્તમ
પ્રકારે આતિથ્ય કર્યું, અને કેટલાક દિવસ
મહેમાન તરીકે રાખ્યા. આ વાતની બહુલા-
શ્વને ખબર પડતાં જ એ પોતે શ્રુતદેવને
ત્યાં આવ્યો અને એને જાણ થઈ કે પોતાની
નગરીમાં આવો મહાન બ્રહ્મવેત્તા રહે છે.
અત્યાર સુધી આવા બ્રાહ્મણની એને ખબર જ
ન પડી એથી એને ઘણો ખેદ થયો. પણ
કૃષ્ણે એના મનનું સમાધાન કર્યું. પછી બહુ-
લાશ્વે શ્રુતદેવ સહિત પોતાને ત્યાં પધારવાને
વિનંતિ કરી. કૃષ્ણે પોતાના યોગબળે પોતાનું
બીજું સ્વરૂપ કરીને એ ઋષિ સહિત બહુ-
લાશ્વ રાજાને ત્યાં પધાર્યા અને રાજાએ બન્નેને
કેટલાક દિવસ પોતાને ઘેર રાખી તેમનું
આતિથ્ય કર્યું.

અહીં બહુલાશ્વના રાજમંદિરમાં કૃષ્ણ,
શ્રુતદેવ અને બહુલાશ્વ ત્રણે સુખે વાતચીત
વગેરેમાં કાળ વ્યતીત કરતા હતા તે જ વખતે
શ્રુતદેવને ત્યાં પણ કૃષ્ણ અને શ્રુતદેવ ધર્મ
ચર્યામાં સુખે કાળ ક્રમણ કરતા હતા. કૃષ્ણે
કહ્યું કે મને બ્રાહ્મણો પ્રિય છે; છતાં બ્રાહ્મ-
ણોમાં જે તપ, વિદ્યા અને સંતોષવાળા
હોય તે વધારે પ્રિય છે. તેમાં જે જે આત્મ-
જ્ઞાન સંપન્ન હોય તે તો અધિકાધિક પ્રિય

છે. મતલબ કે શ્રુતદેવ એણે જ તપસ્વી, વિદ્વાન અને સંતોષી હોવાથી જ પોતે છેક દારકાથી એના દર્શણે આવ્યા છે, એ બ્રાહ્મણની એવા પ્રકારે સ્તુતિ કરી, બહુલાશ્વની આજ્ઞા લઈ, પોતે દારકા પાછા પધાર્યા.

(ભાગ ૧૦ સ્કં ૦ અં ૮૬).

શ્રુતદેવ (૨). કૃષ્ણના પૌત્રોમાંનો એક.

શ્રુતદેવા. શરરાજની કન્યા, અને વસુદેવની બહેન. એ કરુષદેશના વૃદ્ધશર્મા નામના રાજને પરણી હતી.

શ્રુતદેવી. શ્રુતદેવા તે જ.

શ્રુતદેવજ. વિરાટના મત્સ્યરાજનો ભાઈ. (ભાગ ૧૦ દ્રો ૧૫૮-૪૦)

શ્રુતવર્મા. ભારતના યુદ્ધમાં આવેલો દુર્યોધન પક્ષનો એક રાજા. (ભાગ ૧૦ કં ૨૦ ૪-૧૮).

શ્રુતવર્મા (૨). ધાર્તરાષ્ટ્રનો નામેની સાથે આનું નામ ભાગ ૧૦ કં ૪ ના શ્લોક ૧૮ માં ગણાવેલું છે, સબળ આ, વખતે ધૃતરાષ્ટ્રનો એક પુત્ર પણ હોય. પરંતુ ધૃતરાષ્ટ્ર પુત્રોનાં નામે આખ્યાં છે તેમાં આ નામ નથી.

શ્રુતર્વા. ધૃતરાષ્ટ્ર પુત્ર. ભારત યુદ્ધમાં મરાયો હતો. (ભાગ ૧૦ શં ૨૫-૪)

શ્રુતર્વા (૨). કૌઠ એક ક્ષત્રિય એ કિયા કુળનો હતો અને ક્યાં રહેતો હતો એ સંબંધી કશી હકીકત ઉપલબ્ધ નથી. પણ એ એકદા અગસ્ત્ય ઋષિ પાસે દ્રવ્યની યાચના કરવા ગયો હતો. તે વખતે અગસ્ત્યે એને પોતાની ઉપજ ખર્ચના આંકડા બતાવ્યા હતા. પછી અગસ્ત્યને જોડે તેડીને ધ્યનસ્થ રાજ પાસે યાચના કરવા ગયો હતો. (ભાગ ૧૦ વન ૨૦ ૮૮).

શ્રુતવિંદા. કુશદ્વીપની એક નદી.

શ્રુતશ્રવા. ગરુડે મારેલો એક અસુર.

શ્રુતશ્રવા (૨). શરરાજની કન્યા અને વસુદેવની ભગિની. એ ચૈદિરાજ દમયોધને પરણી હતી. કૃષ્ણની કૌઠ અને શિશુપાલની માતા.

શ્રુતશ્રવા (૩). સોમવંશી પૂરુકુળના અજમીઢના વંશના કુરુના પુત્ર સુધનુના વંશના જરાસંધ

વંશના માર્ગારિ-નામના રાજાનો પુત્ર એના પુત્રનું નામ અયુતાયુ.

શ્રુતશ્રવા (૪). જન્મેજયના સર્પસત્રનો એક સદસ્ય. સર્પિણીને પેટે ઉત્પન્ન થયેલા સોમશ્રવાનો પિતા. (ભાગ ૧૦ આં ૩-૧૩)

શ્રુતશ્રવા (૫). એક ક્ષત્રિય. (ભાગ ૧૦ સં ૮-૮).

શ્રુતશ્રી. ગરુડે મારેલો એક અસુર.

શ્રુતસેન. શત્રુઘાતી રાજનું બીજું નામ.

શ્રુતસેન (૨). ભારતના યુદ્ધમાં દુર્યોધન પક્ષે આવેલો એક રાજા. (ભાગ ૧૦ કં ૨૦ ૨૭)

શ્રુતસેન (૩). પાંડુપુત્ર ભીમસેનથી દ્રૌપદીને થયેલો પુત્ર. એ મહારથી હતો. (ભાગ ૧૦ દ્રો ૨૩). એને કર્ણની સાથે એકદા જળરથ યુદ્ધ થયું હતું. (ભાગ ૧૦ ભી ૦ અં ૪૫). રાત્રે તથુમાં સુતેલો હતો ત્યારે અશ્વત્થામાને હાથે એનું મરણ થયું હતું. એનું બીજું નામ સુતસૌમ એવું હતું.

શ્રુતસેન (૪). સોમવંશીય પાંડવ કુળના પરીક્ષિત રાજાના ચાર પુત્રોમાંનો બીજો પુત્ર. એ જન્મેજયનો નાનો ભાઈ.

શ્રુતસેન (૫). સોમવંશી સહદેવનો દ્રૌપદીને પેટે થયેલો પુત્ર. (ભાગ ૧૦ આં ૬૩-૭૪, ૬૪-૧૬૬). એનું આ નામ પાડવાના કારણ સારુ જુઓ. (ભાગ ૧૦ આં ૨૪૭-૮૧).

શ્રુતસેન (૬). તક્ષકનો પુત્ર, એક સર્પ. (ભાગ ૧૦ આં ૩-૧૪૧) એના ભાઈનું નામ અશ્વસેન હતું. (ભાગ ૧૦ અં ૬૦ ૫૭-૧૨).

શ્રુતસેના. શારદ્વજાયનીની ભાર્યા. (ભાગ ૧૦ આં ૧૨૬-૩૭).

શ્રુતાનીક. વિરાટ રાજાના નાના ભાઈઓમાંનો એક. (ભાગ ૧૦ દ્રો ૨૦ અં ૧૫૮).

શ્રુતાન્ત. સોમવંશીય ધૃતરાષ્ટ્રનો એક પુત્ર. આને ભીમે માર્યો હતો (ભાગ ૧૦ શં ૨૫-૮).

શ્રુતાયુ. સોમવંશી પૂરુરવા રાજાના છ પુત્રોમાંનો બીજો પુત્ર. એના પુત્રનું નામ વસુમાન રાજા.

શ્રુતાયુ (૨). સૂર્યવંશી ધક્વાકુ કુળના કુશવંશના સહઆશ્વ રાજાના કુળના ચંદ્રરાજાનો પુત્ર.

શ્રુતાયુ (૩). વિદેહવંશી અરિષ્ટનેમિ જનકનો પુત્ર. એનો પુત્ર તે સુપાશ્વક જનક.

શ્રુતાયુ (૪). અર્જુને મારેલો દુર્યોધન પક્ષનો એક રાજા. (ભારં ૬૦ અં ૬૩).

શ્રુતાયુ (૫). સોમવંશી ધૃતરાષ્ટ્રનો એક પુત્ર (ભારં ૬૦ સં ૪૬-૭-૧૧).

શ્રુતાયુ (૬). દ્રૌપદીના સ્વયંવરમાં આવેલો એક ક્ષત્રિય. (ભારં ૨૫૦-૨૦૧-૨૧, સં ૪-૩૪)

શ્રુતાયુ (૭). કલિદુર્ગ દેશનો એક ક્ષત્રિય. એના ભાઇનું નામ અશ્રુતાયુ. (ભારં ૬૦ ૭૬-૧૪) એને ભીમની સાથે યુદ્ધ થયું હતું. (ભારં ભીં ૫૪) એને અર્જુને માર્યો હતો. (ભારં ૬૦ ૬૩-૨૪) એને દીર્ઘાયુ અને નિયુતાયુ નામે બે પુત્રો હતા. એઓ ભારતના યુદ્ધમાં મરાયા હતા. (ભારં ૬૦ ૬૩-૨૭-૨૯).

શ્રુતાયુધઃ. દ્વિતીય વરુણ વડે શીતતોયા નામની નદીની મૂર્તિમાન દેવતાને પેટે થયેલો એક ક્ષત્રિય. વરુણે એને એક અભિમંત્રિત ગદા આપી હતી. વરુણે કહ્યું હતું કે આ ગદા વડે તું મરણમાં આવે એને છતીશ. પરંતુ જે પુરુષ યુદ્ધ કરતો નહોય તેના ઉપર તારે એનો પ્રહાર કરવો નહિ; જે યુદ્ધ ન કરનારના ઉપર ફેંકી તો તું જ મરીશ. જ્યારે મહાભારતનું યુદ્ધ અંત થયું ત્યારે આ શ્રુતાયુધ એ યુદ્ધમાં દુર્યોધન પક્ષે લડવા ગયો. એની માતા પૃથ્વી ઉપરની નદી હોવાથી એ અહીં જ રહેતો હતો. યુદ્ધમાં એણે કૃષ્ણ ઉપર ગદા ફેંકવાથી ગદા પાછી વળી અને એ જ મૃત્યુ પામ્યો. (ભારં ૬૦ અં ૬૨).

શ્રુતાવતી. અદરપાયન નામે તીર્થમાં ભારદ્વાજની શ્રુતાવતી નામની પુત્રી રહેતી હતી. એ અપ્રતિમ રુપવાન હોઇ બ્રહ્મચર્યાદિ નિયમો ધારણ કરીને તથા “દેવરાજ ઇન્દ્ર મારો સ્વામી થાય” આવો મનમાં નિશ્ચય કરીને ઉચ્ચ તપ કરતી હતી. સ્ત્રીઓથી પાળી ન શકાય એવા અનેક નિયમો એ પાળતી. આમ તર્પશ્ર્વર્પ કરતાં ધણાં વર્ષો વીતી ગયાં. ત્યારે ભગવાન ઇન્દ્ર એનું તપ, સદાચાર અને પરમ

અનન્ય ભકિતથી પ્રસન્ન થઇ બ્રહ્મર્ષિ મહાત્મા વસિષ્ઠનું રુપ લઇને એના આશ્રમમાં આવ્યા. એમને જોઇને શ્રુતાવતીએ મુનિએ દર્શાવેલા આચારો પ્રમાણે એમની પૂજા કરી અને કહ્યું કે:-હે ભગવન! હે મદામુનિ? હે પ્રભુ! બોલો શી આજ્ઞા છે? હે પવિત્ર વ્રતધારી મુનિ! આપ જે શંક્ર માગશો તે સર્વ હું મારી શકિત પ્રમાણે આપને આપવા તૈયાર છું. માત્ર ઇન્દ્રપર મારી ભકિત હોવાથી હું મારો હાથ કોઇ પણ પ્રકારે આપને આપીશ નહિ. હે તપોધન! મારો નિશ્ચય છે કે વ્રતો કરીને, નિયમો પાળીને અને તપો તપીને પણ ત્રિભુવનના ઇશ્વર ઇન્દ્રને મારે પ્રસન્ન કરવા. વસિષ્ઠ રુપ ધારી ઇન્દ્રે મેં મલકાવીને એને કહ્યું કે હે શુભાનને! દેવતાઓનાં દિવ્ય સ્થાનો તપથી જ પ્રાપ્ત થાય છે; અને જગતમાં તપ એ જ સર્વ સુખ મૂળક છે. તારા તપને પ્રભાવે ઇચ્છા ક્ષીણીત થશે જ. પણ તું મારું એક વચન સાંભળ. હે સુંદર વ્રતોવાળી શ્રુતાવતી મારી પાસે આ પાંચ ઘોર છે તે તું રાંધી આપ. આમ શ્રુતાવતીને પાંચ ઘોર આપીને પોતે વિશ્રામ લેવાને બહાને આશ્રમથી થોડે દૂર ગયા અને જપ કરવા બેઠા. ઇન્દ્ર જપ કરવા બેઠો હતો તે સ્થાન પવિત્ર તીર્થ રુપ મનાય છે. પોતાની પાસેનાં હતાં એટલાં બધાં બાકડાં બળી જતાં પણ ઘોર રંધાયાં નહિ એટલે શ્રુતાવતીએ પોતાના પગ સુલામાં ધાડ્યા. જેમ જેમ પગ બળે તેમ તેમ આગળ આગળ સંકોરતી જાય. એમ કરતાં કરતાં અગ્નિયે એના પગ બધા બાળી નાંખ્યા. ઇન્દ્રના જપને પ્રભાવે જ ઘોર રંધાતાં નહોતાં. આમ પગ બળી ગયા છતાં પણ માત્ર ઘોર રંધવામાં જ ચિત્તવૃત્તિવાળી શ્રુતાવતી આનંદથી એ કાર્યમાં મગ્ન રહી હતી. એને પોતાના બળતા પગની લાગણી જ થતી નહોતી. માત્ર મુનિની આજ્ઞાનું પાલન કરવામાં જ નિમગ્ન હતી. સૂર્યાસ્ત થયો પણ

ભોર રંધાયાં નહિ. એનું આ વર્તન જોઇ
ધન્દ્ર એના પર ખુબ પ્રસન્ન થયો અને એને
સાક્ષાત્ દર્શન આપીને કહ્યું કે હે સુંદરી
તારા ઉપર હું પ્રસન્ન થયો છું અને તું આ
તારો મનુષ્ય દેહ. પડ્યા પછી સ્વર્ગમાં આવી
મારી સ્ત્રી થઇ ધણી કાળ પર્યંત સ્વર્ગ સુખ
ભોગવીશ. દેહત્યાગ પછી શ્રુતાવતી હાલના
ઈદ્ર પુરંદરની સ્ત્રી નામની સ્ત્રી થઈ છે.
(ભારત શલ્ય અંક ૪૮).

શ્રુતાલિ. પાંડવ પક્ષનો એક ક્ષત્રિય. એ અશ્વ-
તથામાને હાથે મરાયો હતો. (ભારત દ્રો
૧૫૭-૮૨).

શ્રુતિ. એક બ્રહ્મર્ષિ. (૨ કથપ શબ્દ જુઓ).
શ્રુતિ (૨). સાંગ વેદોને બ્રહ્મદેવને મુખે શ્રવણ
કર્યાથી તેમના માનસપુત્રોને શ્રવણને લઇને
થયેલા જ્ઞાનનું નામ.

શ્રેણિમન્ત ક્ષત્રિયો. (ભારત સંક ૭૮).

શ્રેણિમાન. ગોશૃંગ નામના પર્વત શિખરવાસી
રાજા. ભારતયુદ્ધમાં એ પાંડવોના પક્ષમાં
હતો (ભારત દ્રો અંક ૨૩). અને એ
યુદ્ધમાં જ કૌરવ પક્ષના વીરોને હાથે મરાયો.
શ્રુણિમાન (૨). ભીમસેને દિગ્વિજય સમયે
હરાવેલો કુમાર દેશનો રાજા. (ભારત સંક
અંક ૩૦).

શ્રુતિશ્રુવસ. શિશુપાલ તે જ. (ભારત વંક
૧૫-૨). શ્રુતશ્રવાનો પુત્ર હોવાથી પડેલું
નામ.

શ્રુતા. શ્રાવણ માસના સૂર્યના સમાગમમાં આવ-
નારો યજ્ઞ. (૫ નલ શબ્દ જુઓ)

શ્લેષ્માતક. વિશ્રવા ઋષિનું નર્મદા તીરે આવેલું
તપોવન. અહીં દશગ્રીવ કાંધ. કાળ પર્યંત
રહેતો હતો. અહીંથી જન્મને લંકામાં રહ્યો
હતો. (વાં ૨૧૦ ઉત્તર ૨ સંક ૧૦).

શ્વદેહ. અનમિત્ર નામના યાદવનો પૌત્ર, વૃષ્ણીનો
પુત્ર અને ચિત્રરથનો ભાણ. એક સમય
કાશીક્ષેત્રમાં અવર્ષણને લઇને દુષ્કાળ હતો.
શ્વદેહ સહજ ત્યાં ગયો હતો. કોઇએ કાશી-
રાજને કહ્યું કે આ શ્વદેહ મહા પુણ્યવાન

હોઇ એ જ્યાં હોય ત્યાં અવર્ષણ, દુષ્કાળ,
રોગ, વગેરે રહે જ નહિ એમ છે. માટે તું
એની પૂજા કર. તેથી રાજાએ એને બોલાવી
એનું પૂજન કર્યું. રાજાએ પોતાની ગાંધિની
નામે કન્યા એને પરણાવી. એના યોગથી
ત્યાં વૃષ્ટિ થઇ અને દુષ્કાળ ટળીને સુકાળ
થયો. (ભા. ૧૦ સ્કં. ૦ અંક ૫૭). શ્વદેહને
ગાંધિનીને પેટે અકૂર, આસંગ, સારમેય, મૃદુર,
મૃદુવિત, ગિરિ, ધર્મવૃદ્ધ, સુકર્મા, ક્ષત્રોપેક્ષ,
અરિમર્દન, શત્રુદન, ગંધમાદન, પ્રતિબાહુ,
એમ તેર પુત્ર અને સુચીરા નામે પુત્રી એટલાં
સંતાન થયાં હતાં.

શ્વા. એક કુતરો જે ઋષિની સેવામાં જ રહેતો
હતો અને જેને ઋષિએ દીપડો, વાઘ, હાથી
સિંહ અને શરભ બનાવ્યો હતો. પણ એ
ઋષિને જ મારવાની ઈચ્છા એના મનમાં
થવાથી ઋષિએ એને પુનઃ કુતરો બનાવી
દીધો હતો તે. (ભારત શાંક અંક ૧૧૬-
૧૧૭).

શ્વસન. અમૃતરક્ષક એક દેવ. ગરુડની સાથે
એને યુદ્ધ થયું હતું. (ભારત આ. ૩૨-૧૯).

શ્વસન (૨). સર્પ વિશેષ. (ભારત આંક ૫૭
-૧૭).

શ્વસ્તુપ. તેર સૈદ્ધિક્યોમાંનો સાતમો.

શ્વાનલોપામહ. ભારતવર્ષીય એક તીર્થ વિશેષ.
શ્વાવિલોપમપયન તીર્થ તે જ. (ભારત વંક
૮૩).

શ્વાદંડિ. શ્વદેહના સર્વ પુત્રો. પરંતુ વિશેષે
અકૂરને એ નામ લગાડાય છે. (ભાગ. ૧૧
સ્કં. ૦ અંક ૧૨).

શ્વાહિ. સોમવંશી યદુપુત્ર ક્રોષાના પૌત્ર અને
વૃજિનિવાન રાજાનો પુત્ર. એના પુત્રનું નામ
રુશિકુન્જ.

શ્વાસા. શ્વસનની માતા (ભારત આંક ૬૧૨
૧૯).

શ્વાવિલોપમપયન. શ્વાનલોપામહ શબ્દ જુઓ.
શ્વેત. વિરાટના મત્સ્યરાજાનો એની પહેલી સ્ત્રી
સુરથાને પેટે જન્મેલો પુત્ર. (ભારત વિંક..

૨૧-૧૮). એ ઉત્તરકુમારનો ભાષ (ભાર૦ ભી૦ ૪૬-૪૪). અને શંખનો સહોદર ભાષ હતો એને ભીષ્માચાર્યે માર્યો હતો. (ભા૦ ભી૦ ૪૮-૧૧). (ભાર૦ વિ૦ ૨૧-૧૮). ઉત્તરને શલ્યે મારી નાંખ્યો હતો. માટે એની જોડે બુદ્ધ કરતો હતો.

શ્વેત (૨). એક ઋષિ. એનું કુળ અગર વિશેષ વૃતાંત મળતું નથી.

શ્વેત (૩). વિપ્રચિત્તિ દાનવનો પુત્ર. (મત્સ્ય૦ અ૦ ૧૦ ૧૭૬ શ્વા૦ ૭).

શ્વેત (૪). પ્રાચીન કાળમાં વિદર્ભ દેશમાં સુદેવ નામે રાજા હતો. આ શ્વેત એનો પુત્ર થતો. પિતાના મરણ પછી એ રાજ્યનો અધિકારી થયો હતો. પછી એણે પોતાના ભાષ સુરથને યુવરાજ બનાવ્યો અને બહુ સારી રીતે રાજ ચલાવ્યું. પછી અરણ્યમાં જઈ ત્રણ હજાર વર્ષ તપ કરી દેહ ત્યાગ કર્યો. એના સુધર્માચરણ વડે એને ઉત્તમ લોકની પ્રાપ્તિ થઈ. પણ એને મનુષ્ય દેહમાં હતો ત્યારે મારે અન્નદાન આપવું જોઈએ એ સુન્યું નહોતું, સખ્ય એને ક્ષુધા ધણી જ પીડવા લાગી. બ્રહ્મલોકમાં આમ બૂખની પીડા શી, અને તેની શાન્તિ શી રીતે થાય, એ એણે બ્રહ્મદેવને પુછ્યું. એમણે કહ્યું કે તે તપ જ કર્યું છે, દાન નહિ. પોતાના શરીરને જ પોષ્યું છે. માટે બૂલોક પર જઈ તારા પોતાના શરીરનું જ ભોજન કર. પછી બૂલોકમાં પોતાનું મૃત શરીર પડ્યું હતું તેનું ભોજન કરવા લાગ્યો. ખાતાં ખૂટે નહિ અને ક્ષુધા શાંત થાય નહિ. પછી ત્યાં અગત્ય ઋષિ આવી ચઢ્યા તેમની વિનંતિ કરી પોતાના અલંકારો વગેરેનું દાન કર્યું. એનો ઉદ્ધાર કરવા ઋષિયે દાનનો અંગિકાર કર્યો અને શ્વેત પુનઃ બ્રહ્મલોકમાં જઈને વસ્યો. (વા૦ રા૦ ઉત્તર૦ સ૦ ૭૮).

શ્વેત (૫). રામને સાલ્ય કરનાર એક વાનર. (વા૦ રા૦ યુદ્ધ૦ સ૦ ૩૦).

શ્વેત (૬). એક ઋષિ જે ગોત્રહણ વખતે થતું બુદ્ધ બેવા આકાશમાં દેવો આવ્યા હતા ત્યારે ઇન્દ્રના વિમાનમાં જોડે આવ્યો હતો તે. તત્ર રાજર્ષયશ્ચૈવ સમારુહ્ય દિવૌકસઃ ।

શ્વેતો રાજા વસુમનાસ્તથા મદ્રઃ પ્રદર્શનઃ ॥૧૩॥ (ભાર૦ વિ૦ સ૦ ૫૩).

શ્વેત (૭). એક પર્વત વિશેષ. (ભા૦ વન૦ ૨૨૭-૧૬; ભી૦ ૬-૪). રાજસ્ય યજ્ઞ વખતે દિગ્વિજય યાત્રામાં અર્જુન ત્યાં ગયો હતો. (ભા૦ સ૦ ૨૮).

શ્વેત (૮). ક્રોધવશાની પુત્રી શ્વેતાનો પુત્ર. એક દિગ્વિજય. (ભાર૦ આ૦ ૬૭-૬૬).

શ્વેતકલ્પ. બ્રહ્મદેવના ચાલુ માસમાં ચર્ધ ગએલો પ્રથમ દિવસ. (૪ કલ્પ શબ્દ જુઓ).

શ્વેતકિ. એક રાજા. એ કિયા વંશનો હતો એ જણાતું નથી. પણ એ નિરંતર યજ્ઞો કર્યા કરતો. એણે એટલા તો અપરિમિત યજ્ઞો કર્યા હતા કે જેથી બ્રાહ્મણોને તલમાત્ર કુરસદ મળે નહિ. વળી યજ્ઞના ધૂમાડાથી એનાં નેત્રો પણ ઘણાં જ ત્રાસી ગયાં હતાં. આમ છતાં પણ એ બ્રાહ્મણો પાસે ગયો અને એમને વિનવવા લાગ્યો કે મારી શતસંવત્સર યજ્ઞ કરવાની ઇચ્છા છે, માટે આપ કૃપા કરીને એનો આરંભ કરો. એ જ્યાં જ્યાં ગયો ત્યાં ત્યાંથી બ્રાહ્મણોએ એણે કહ્યું કે અમે તો થાકી ગયા છીએ. પણ બ્રાહ્મણોએ એને સૂચવ્યું કે તું રૂદ્રનું આરાધન કર, એટલે એઓ પોતે તારા યજ્ઞનું ઋત્વિજપણું સ્વીકારશે. ભલે, એમ કહીને એ પાછો આવ્યો અને છ માસ પર્યાન્ત આરાધના કરીને રૂદ્રને પ્રસન્ન કર્યા. પણ રૂદ્રે કહ્યું કે જા તું બાર વર્ષ સુધી અગ્નિમાં સતત ધૃતધારા કર અને એ પૂરું થાય એટલે મારી પાસે આવજો. રૂદ્રની આજ્ઞા પ્રમાણે બાર વર્ષ પર્યંત અગ્નિમાં સતત ધૃતધારા કર્યા બાદ એ પાછો રૂદ્ર પાસે ગયો. આ ઉપરથી આશ્ચર્ય પામીને રૂદ્રે એને કહ્યું કે:—

રાજા ! મારા કલ્પા પ્રમાણે તે અનુષ્ટાન

કરવાથી હું પ્રસન્ન અને સંતુષ્ટ થયો છું. પરંતુ મારી ગણના દેવોમાં થતી હોવાથી મને ઋત્વિજનું કામ કરવાનો અધિકાર નથી. માટે તું એમ કર કે મારા અંશથી ભૂમિ પર જન્મેલા દુર્વાસા ઋષિ છે તેમની પાસે જા અને વિનંતિ કર. એ તારા ઋત્વિ જ બની તારે શતસંવત્સરાત્મક યજ્ઞ સિદ્ધ કરશે. શ્વેતકિના અપરિમિત યજ્ઞોને પરિણામે અગ્નિદેવ બહુ જાડા થઇ માંદા થઇ જવાથી તેને અનેક પ્રકારની ઔષધિયોથી ભરપૂર ખાંડવવન બાળી ખાવું પડ્યું. અગ્નિને ખાંડવવન બાળી ખાવાનો યોગ કરી આપવાથી અગ્નિદેવ અર્જુન પર પ્રસન્ન થયો હતો. (૧ અગ્નિ અને ૩ અર્જુન શબ્દ જુઓ).

શ્વેતકેતુ. ગૌતમ કુલોત્પન્ન અરુણિ ઋષિનો પૌત્ર અને ઉદાલક ઋષિનો પુત્ર. એને આરુણિ પણ કહેતા. એને નચિકેતા નામે ભાઇ અને સુજાતા નામે બહેન હતી. સુજાતા કહોડ ઋષિને પરણી હતી. દેવલ નામના બ્રાહ્મણની પુત્રી સુવર્ચલાની સાથે સંવાદ થયો હતો. (ભારત શાં ૨૨૪). પછી આ સુવર્ચલાની સાથે જ એનું લગ્ન થયું હતું. એ અષ્ટાવકનો મામે થાય. (ભા ૧૦ ૧૩૪-૧૨). અષ્ટાવકની સાથે એ જનકરાજના યજ્ઞમાં ગયો હતો. (ભારત ૧૦ ૧૩૫-૨૧-૨૨).

ઉદાલક ઋષિના બે પુત્રમાં એ મોટો હતો. નાનપણમાં એ ઉન્માર્ગવર્તી હોવાથી એને બાર વર્ષની ઉમ્મર સુધી ઉપનયન સંસ્કાર કર્યો નહોતો. ધર્મશાસ્ત્ર પ્રમાણે એ વ્રાત્ય થયો હતો. આમ હોવાથી ઉદાલક ઋષિને એની રાત દિવસ ચિંતા થતી.

એક દિવસ એ શાંત થઇને પોતાના પિતાની પાસે બેઠો હતો. એના ઉન્માર્ગ વર્તનથી થતી નિંદાને લીધે ખેદ પામીને ઉદાલકને એને એકવાર ઉદ્દેશ કરવાની ઇચ્છા થઇ. આત્મપુરાણમાં કહેલી નીતિ ઉદાલકે એને સંભળાવી:-

લાલનાદ્વદ્વો દોષાઃ શાસનાદ્વદ્વો ગુણઃ
શિષ્ય સ્ત્રી તનયાદોના મિતિ ચત્તન્મૃપાનહિ

॥ ૧ ॥

વૈરિણી સા ચ વિજ્ઞેયા માતા યા લાલ્યેસુતં ।
પિતાપિ ચ યતઃ પુત્રો લાલિતો નરકં વ્રજેત ॥૨॥
આત્રિ વર્ષ સુતં માતાં શિક્ષયેચ્ચ તતઃ પિતા ।
તથાપિ સાહિતો નિત્યમાગર્ભ જનનાદ્યમં ॥૩॥
અતઃ ઉર્ધ્વં સદાચાર્યઃ શિક્ષયેત્તં ચ કુત્રાચિત્ ।
આપોહશં તતઃ સર્વં નિવર્તેતે હિ યૌવનૌ ॥૪॥
યુવાનં મિત્રવન્નિત્યં શિષ્યં વાથ સુતં ચ વા ।
શિક્ષયેન્નૈવેદેન નીતિરેષા સનાતની ॥ ૫ ॥
માતુ પિતુશ્ચ યઃ શિક્ષા માચાર્યસ્ય ન ચાંધધીઃ ।
ગૃણ્હીયાદ્યૌવને પ્રાપ્તે સ વલેશં યાતિ દારુણમ્ ॥
इह राजादिजा भीतिर्यमजा पर जन्मनि ॥६॥

કાણુ જાણે કેમ પણ શ્વેતકેતુના મનમાં આ બોધ ઠસી ગયો. આ ઉપરથી ઉદાલકે એને ઉપનયન સંસ્કાર કર્યો. પછી એ ગુરુને સાં જઇને રહ્યો. ત્યાં વેદ, વેદાંગમાં નિપુણતા થઇ પાછો આવ્યો. પરંતુ વિદ્યા આવવાથી એના મનમાં ધમંડ આવ્યો કે હું જખરો વિદ્વાન છઉં. એને આમ ધમંડમાંને ધમંડમાં બેસી રહેતો જોઇને એક દિવસ ઉદાલકે પુછ્યું કે એક વિજ્ઞાન વડે સઘળી બાબતનું વિજ્ઞાન ઉપજે એવું તને કાંઈ તારા ગુરુએ શિખવ્યું છે ? પિતાનો પ્રશ્ન એ સમજ્યો નહિ. એનું અભિમાન ઉતરી ગયું અને એ પિતાને શરણુ આવ્યો. ઉદાલકે એને બ્રહ્મવિદ્યાનો ઉપદેશ કર્યો. આથી એ જખરો બ્રહ્મનિષ્ઠ અને ગલિત ગર્વી બની કૃતાર્થ થયો. (છાન્દોગ્ય ઉપનિષદ).

શ્વેતકેતુ મોટો થયો તે સમય સુધી સ્ત્રી પુરુષો પણ પ્રમાણે મૈથુનાસકત હતાં. એક વખત એમ બન્યું કે એની મા અને ઉદાલકની સાથે એ બેઠો હતો. તેવામાં એક બ્રાહ્મણ આવ્યો અને એણે એના બાપની પ્રાર્થના કરી કે એક પુત્ર ઉત્પન્ન કરવા સારુ તારી સ્ત્રી મને આપ. એણે શ્વેતકેતુની માનો હાથ

અર્ચ્યો અને “ચાલ આપણે જમ્યો” એમ કહી એને લઈ જવા લાગ્યો. શ્વેતકેતુથી આ સહન થયું નહિ અને એ પેલા પ્લાહણની સાથે તકરાર કરવા લાગ્યો. આ જોઈને ઉદાલકે કહ્યું કે તું ચુરસે ન થા. એ સનાતન ધર્મ છે. પોતાની મરજીમાં આવે તેને રતિસુખ આપવાને સ્ત્રીઓ સ્વતંત્ર છે. પરંતુ શ્વેતકેતુનું મન માન્યું નહિ. અને એણે એ પશુઓ જેવા આચારની વિરુદ્ધ મર્યાદા બાંધી, જે અદ્યાપિ ચાલે છે.

શ્વેતકેતુના સમયમાં વસ્તુસ્થિતિ કેવી હતી અને શા ઉપરથી શ્વેતકેતુએ નવી અને કેવી વ્યવસ્થાકરી એ મહાભારતના આદિપર્વના ૧૨૮ માં અધ્યાયમાં જણાય છે. પાણ્ડુરાજ પોતાની સ્ત્રી કુંતીને એ જીનો ઇતિહાસ કહે છે:—

અથ ત્વિદં પ્રવક્ષ્યામિ ધર્મતત્ત્વં નિવોધ મે ।
પુરાણમૃષિર્ભિદં ધર્મવિદ્ભિર્મહાત્મામિઃ ॥૩॥
અનાયૃતાઃ કિલપુરા સ્ત્રિય આસન્વરાનને ।
કામચારવિહારિણ્ય સ્વતન્ત્રાશ્ચારુહાસિનિ ॥૪॥
તાસાં વ્યુચરમાણાનાં કૌમારાત્સુભગે પતીન્ ।
ના ધર્મોઽમૂઢારોહે સ હિ ધર્મઃ પુરાઽભવત્ ॥૫॥
તં ચૈવ ધર્મં પૌરાણં તિર્યગ્યોનિગતાઃ પ્રજાઃ ।
અદ્યાપનુવિધોયન્તે કામક્રોધ વિવર્જિતાઃ ॥૬॥
પ્રમાણં દૃષ્ટો ધર્મોઽયં પૂજ્યતે ચ મહર્ષિભિઃ ।
ઉત્તરેષુ ચ રમ્ભોઃ કુરુધ્વદ્યાપિ પૂજ્યતે ।
સ્ત્રીણામનુગ્રહકરઃ સ હિ ધર્મઃ સનાતનઃ ॥૭॥
“નાગ્નિસ્તૃપ્યતિ કાષ્ઠાનાં નાપગનાં મહોદધિઃ ।
નાન્તકઃ સર્થભૂતાનાં નં પુંસાં વામલોચના ॥૮॥
एवं तृष्णा तु नारीणां पुरुषं पुरुषं प्रति ।
अगम्यागमनं स्त्रीणां नास्ति नित्यं शुचि चिस्मिते ॥ ૯ ॥

પુત્રં વા. કિલ પૌત્રં વા કાસાંચિદ્ભ્રાતરં તથા ।
રહસીહ નરં દૃષ્ટ્વા. યોનિરુત્કલચતે તદા ॥૧૦॥
एतत्स्वाभाविकं स्त्रीणां न निमित्तकृतं शुभे ।
अस्मिंस्तु लोके न चिरान्मर्यादेयं शुचिरिस्मिते ॥ ૧૧ ॥

સ્થાપિતા યેન યસ્માચ્ચ તન્મે વિસ્તરતઃ શૃણુ ।
વમૂવોદાલકો નામ મહર્ષિરિતિ નઃ શ્રુતમ્ ॥૧૨॥
શ્વેતકેતુરિતિહ્યાતઃ પુત્રસ્તસ્યા મંવન્મુનિઃ ।
મર્યાદેયં કૃતા તેન ધર્મ્યાં વૈ શ્વેતકેતુના ॥૧૩॥
કોપાત્કમલપત્રાક્ષિ યદર્થં તન્નિવોધ મે ॥૧૪॥
શ્વેતકેતોઃ પિતા દેવિ તપ ઉગ્રં સમાસ્થિતઃ ।
ગ્રીષ્મે પચ્ચતપા મૃત્વા વર્ષાસ્વાકાશગોઽભવત્ ॥૧૫॥
શિશિરે સલિલસ્થાયી સહ પત્ન્યા મહાતપાઃ ।
ઉદાલકં તપસ્યન્તે નિયમને સમાહિતમ્ ॥૧૬॥
તસ્ય પુત્રઃ શ્વેતકેતુઃ પરિચર્યાં ચકાર હ ।
અમ્યાગચ્છદ્વિજઃ કશ્ચિદ્વસી પલિત સંતતઃ ॥૧૭॥
તં દૃષ્ટૈવ મુનિઃ પ્રીતઃ પૂજયામાસ શાશ્વતઃ ।
સ્વાગતેન ચ પાદેન મૃદુવાક્યૈશ્ચ ભારત ॥૧૮॥
શાક મૂલ ફલાદ્યૈશ્ચ વન્યૈ રમ્યૈર પૂજયત્ ।
હ્રુત્પિપાસા શ્રમેણાર્તઃ પૂજિતશ્ચ મહર્ષિણા ॥૧૯॥
વિશ્રાન્તો મુનિમાસાઘ પર્યટ્ચ્છદ્વિજસ્તદા ।
ઉદાલક મહર્ષે ત્વં સત્યં મે બ્રૂહિમાઽનૃતમ્ ॥૨૦॥
ઋપિ પુત્રઃ કુમારોઽયં દર્શનીયો વિરોપતઃ ।
તવ પુત્ર મિમં મન્યે કૃતકૃત્યોઽસિ તદ્વદ ॥૨૧॥
ઉદાલક ઉવાચ ।

મમ પત્ની મહાપ્રાજ્ઞ કુશિકસ્ય સુતા મતા ।
મામેવાનુગતા પત્ની મમ નિત્યમનુવ્રતા ॥૨૨॥
અરુન્ધતીવ પત્નીનાં તપસા કર્શિતસ્તની ।
અસ્યાં જાતઃ શ્વેતકેતુર્મમ પુત્રો મહાતપાઃ ॥૨૩॥
વેદ વેદાઙ્ગ વિદ્વિષ્મ મચ્છાસન પરાયણઃ ।
લોકેજ્ઞઃ સર્વ લોકેષુ વિશ્રુતઃ સત્યવાગ્ધૃષ્ટી ॥૨૪॥
બ્રાહ્મણ ઉવાચ ।

અપુત્રી માર્યયાચાર્યાં વૃદ્ધોહં મન્દચાક્ષુષઃ ।
પિત્ર્યાદ્યાદનિર્મુક્તઃ પૂર્વમેવાકૃતસ્ત્રિયઃ ॥૨૫॥
પ્રજારણિસ્તુ પત્ની તે કુલશીલ સમન્વિતા ।
સદશી મમ ગોત્રેણ વહામ્યેનાં ક્ષમસ્વ મે ॥૨૬॥
પાણ્ડુરુવાચ ।

इत्युक्त्वा मृगशायार्क्षीं चीरकृष्णां जिनाम्बराम् ।
यष्ट्याधारः स्वस्तगात्रो मन्दचक्षुरबुद्धिमान् ॥२७॥
स्वव्यापाराक्षमां श्रेष्ठामचित्ता मात्मनि द्विजः ।
श्वेतकेतोः किल पुरा समक्षं मातरं पितुः ॥२८॥

ઝણાહ્ બ્રાહ્મણઃ પાળૌ ગચ્છાવ ઇતિ ચાવ્રવીત્ ।
 ઋષિપુત્રસ્તદા કોપં ચકારામર્પિતસ્તદા ॥૨૧॥
 માતરં તાં તથા દૃષ્ટ્વા નીયમાનાં બલાદિવ ।
 તપસા દોષવીર્યોહિ શ્વેતકેતુર્ન ચક્ષમે ॥૨૦॥
 સંગૃહ્ય માતરં હરતે શ્વેતકેતુર ભાપત ।
 દુર્બ્રાહ્મણ વિમુચ્ચત્વં માતરં મે પતિવ્રતામ્ ॥૨૧॥
 સ્વયં પિતા મે બ્રહ્મર્ષિઃ ક્ષમાવાન્બ્રહ્મવિત્તમઃ ।
 શાપાનુગ્રહયોઃ શક્તઃ તૂર્ણાભૂતો મહાવ્રતઃ ॥૨૨॥
 તસ્ય પત્ની દમોપેતા મમ માતા વિશેષતઃ ।
 પતિવ્રતાં તપોવૃદ્ધાં સાધ્વાચારૈરલ્કૃતામ્ ॥૨૩॥
 અપ્રમાદેન તે બ્રહ્મન્માતૃભૂતાં વિમુચ્ચ વૈ ॥૨૪॥
 એવમુક્ત્વા તુ યાચન્તં વિમુચ્ચેતિ મુહુર્મુહુઃ ।
 પ્રત્યવોચદ્વિજો રાજન્ પ્રગલ્ભમિદં વચઃ ॥૨૫॥
 બ્રાહ્મણ ઉવાચ ।
 અપત્યાર્થી શ્વેતકેતો વૃદ્ધોઽહં મન્દચાક્ષુષઃ ।
 પિતા તે ઋણ નિર્મુક્તસ્ત્વયા પુત્રેણ કાશ્યપ ॥૨૬॥
 ઋણાદહમનિર્મુક્તો વૃદ્ધોઽહં વિગતસ્પૃહઃ ।
 મમ કો દાસ્યતિ સુતાં કન્યાં સંપ્રાપ્ત યૌવનામ્
 ॥ ૨૭ ॥

પ્રજારણિમિમાં પત્નીં વિમુચ્ચત્વં મહાતપઃ ।
 એકયા પ્રજયા પ્રીતો માતરં તે દદામ્યહમ્ ॥૨૮॥
 એવ મુક્તઃ શ્વેતકેતુર્લજ્જયા ક્રીધમેયિવાન્ ।
 કુદ્ધં તં તુ પિતા દૃષ્ટ્વા શ્વેતકેતુમુવાચહ ॥૨૯॥
 મા તાત કોપં કાર્પસ્ત્વમેષ ધર્મઃ સનાતનઃ ।
 અનાવૃતા હિ સર્વેષાં વર્ણનામઙ્ગનામુવિ ॥૩૦॥
 યથા ગાવઃ સ્થિતાઃ પુત્ર સ્વે સ્વે વર્ણે તથા પ્રજાઃ ।
 તથૈવ ચ કુટુંબેષુ ન પ્રમાદ્યન્તિ કર્હિચિત્ ॥૩૧॥
 ઋતુકાલેતુ સંપ્રાપ્તે ભર્તારં ન જહુસ્તદા ।
 ઋપિ પુત્રોઽથ તં ધર્મં શ્વેતકેતુર્નચક્ષમે ॥૩૨॥
 ચકાર ચૈવ મર્યાદા મિમાં છોપુંસયોર્મુવિ ।
 માનુષેષુ મહાભાગે ન ત્વેવાન્યેષુ જન્તુષુ ॥૩૩॥
 તદા પ્રમૃતિ મર્યાદા સ્થિતેયમિતિ ન શ્રુતમ્ ।
 વ્યુચ્ચરન્ત્યાઃ પતિ નાર્યા અથ પ્રમૃતિ પાતકમ્
 ॥ ૩૪ ॥

શૃળહત્યાસમં ઘોરં ભવિષ્યત્ય સુભાવહમ્ ।
 અઘ્યાપ્યનુવિધીયન્તે કામક્રોધવિવર્જિતાઃ ॥૩૫॥

ઉત્તરેષુ મહાભાગે કુરુત્વેવં યશસ્વિની
 પુરાણદૃષ્ટો ધર્મોઽયં પૂજ્યતે ચ મહર્ષિભિઃ ॥૩૬॥
 માર્યાં તથા વ્યુચ્ચરતઃ કૌમારબ્રહ્મચારિણીમ્ ।
 પતિવ્રતા મેતદેવ ભવિતા પાતકં મુવિ ॥૩૭॥
 નિયુક્તા પતિના માર્યા યથપત્યસ્ય કાટણાત્ ।
 ન કુર્યાત્ત તથા મીર સૈનઃ સુમહદાપ્નુયાત્ ॥
 ઇતિ તેન પુરા મીર મર્યાદા સ્થાપિતા બસાત્ ॥૩૮॥
 ડટ્ટાલકસ્ય પુત્રેણ ધર્મમાર્ગે શ્વેતકેતુના ।

(ભાર૦ આ૦ ૧૨૮.)

શ્વેતકેતુ (૨). જનમેજયના સર્પસત્રમાનેા એક
 સદસ્ય.

શ્વેતદ્વીપ. ક્ષીર સમુદ્રમાં આવેલો દ્વીપ જેમાં
 શ્રીમન્નારાયણ પોતાના ક્ષારુપ અવતારથી
 શેષનાગ ઉપર નિરંતર શયન કરે છે.

આસોકયમ્નુત્તર પશ્ચિમેન

દર્શક ચાપ્યદ્યુતમુક્ત રૂપમ્ ।

ક્ષીરો દધેયોત્તરતોહિ દ્વીપઃ

શ્વેતઃ સ નામ્ના પ્રથિતો વિશાલઃ ॥૮॥

(ભાર૦ શાં૦ અ૦ ૩૪૩).

ત્યાં રહેલા શ્રીમન્નારાયણના વર્ણન અને
 શ્તુતિ સાર તેમ જ નારદ ત્યાં ગયા હતા
 તેમણે ત્યાંના કરેલા વર્ણનના સંખ્યા બુદ્ધિએ.
 (ભાર૦ શાં૦ અ૦ ૩૪૩).

ડટ્ટાલકઃ પ્રમત્તકઃ શ્વેતકેતુશ્ચ પિઙ્ગલઃ ॥૬॥

(ભા૦ અા૦ ૫૩-૬).

શ્વેતપરાશર. પરાશર વંશનું એક કુળ. એ
 કુળમાં આવિષ્ઠાયન, વાલેય, સ્વાદૃષ્ટ, અને
 ધષિકહસ્ત એ ઋષિઓ પ્રસિદ્ધ હતા.

શ્વેતપર્વત. રમ્યક અને હિરણ્યમય વર્ષની વચ્ચે
 આવેલો મોટો પર્વત. એ પૂર્વ પશ્ચિમ સમુ-
 દ્રને લાગેલો છે. અહુધા એના ઉપર દૈત્યો
 રહે છે.

શ્વેતપર્વત (૨). હિમાલયનું એક શિખર વિશેષ.

શ્વેતભદ્ર. એક યક્ષ.

શ્વેતવરાહ. હિરણ્યાક્ષ દૈત્યને મારવા સાર વિષ્ણુએ
 ધરેલું રૂપ. એ ધોળા વરાહ રૂપે પ્રકટ થયા

